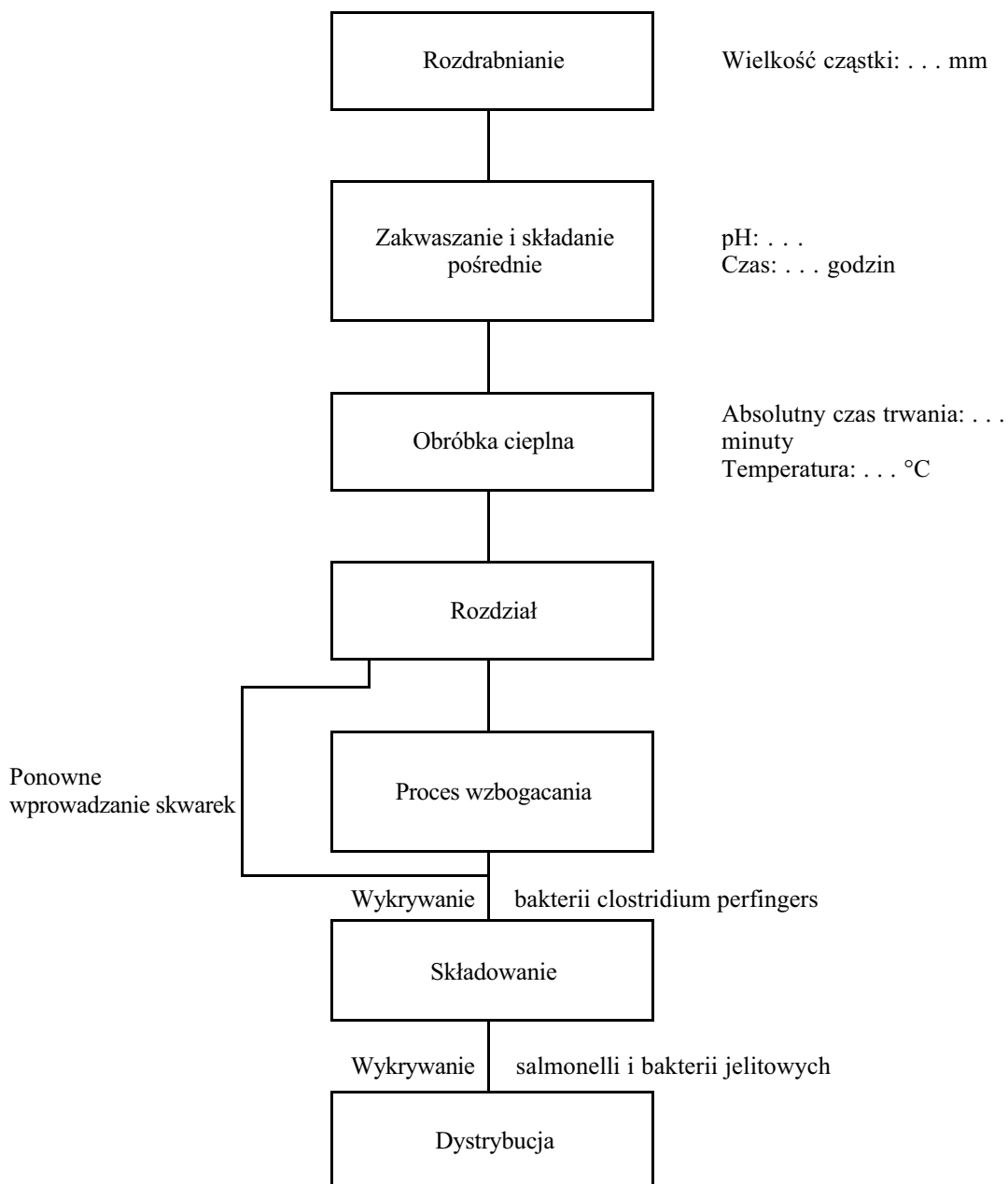

„ROZDZIAŁ VIII
ZWIERZĘTA WODNE
ŁĄCZONA OBRÓBKA KWASOWO-CIEPLNA

I. Opis systemu

Surowiec redukowany jest przez kruszenie i mieszanie z kwasem mrówkowym celem obniżenia w nim czynnika pH.

Krytyczne punkty kontrolne

Mieszanie jest przeprowadzane poprzez składowanie w oczekiwaniu na nową obróbkę. Następnie produkt jest wprowadzany do przetwornika ciepła. Przechodzenie produktu przez konwertor ciepła jest kontrolowane przez mechaniczne polecenia ograniczające jego przemieszczanie się w taki sposób, aby pod koniec procesu obróbki cieplnej produkt przeszedł cykl, który był wystarczający zarówno pod względem czasu jak i temperatury. Po obróbce cieplnej produkt jest rozdzielany na fazy płynną/tłuszczową/skwarkową poprzez środki mechaniczne. W celu uzyskania zwierzęcego koncentratu proteinowego, fazę płynną pompuje się do dwóch wymienników ciepła, które ogrzewane są parą wodną i wyposażone w komory próżniowe celem usunięcia z niej wilgotności w formie pary wodnej. Skwarki są ponownie włączane do koncentratu proteinowego przed jego zmagazynowaniem.

II. Punkty kontroli krytycznej w fabrykach.

1. Rozmiar cząstek: po skruszeniu, rozmiar cząstek nie może być mniejszy niżmm.
2. pH: w trakcie fazy zakwaszania, pH musi być niższe lub równe pH musi być sprawdzane codziennie.
3. Okres przejściowego składowania: musi wynosić minimum godzin.
4. Całkowity okres obróbki: ładunek musi być poddany obróbce przez co najmniejminut w minimalnej temperaturze ustanowionej w ust. 5.
5. Temperatura krytyczna: temperatura musi wynosić co najmniej° C i być odnotowywana dla każdego ładunku poprzez system stałej kontroli. Każdy produkt wyprodukowany w temperaturze niższej musi zostać przetworzony ponownie ze świeżym surowcem.
28. 393 D 0013: decyzja Komisji 93/13/EWG z dnia 22 grudnia 1992 roku ustanawiająca procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącej produktów pochodzących z państw trzecich (Dz.U. nr L 9, z 15.1.1993, str. 33).

W załączniku F skreśla się wyrazy:

„Austria”

„Finlandia”

„Szwecja”

29. 393 D 0024: decyzja komisji 92/24/EWG z dnia 11 grudnia 1992 roku dotycząca dodatkowych gwarancji związanych z chorobą Aujeszkiego dla świń przeznaczonych do Państw Członkowskich lub regionów wolnych od choroby (Dz.U. nr L 16, z 25.1.1993, str. 18) zmieniona:
 - 393 D 0341: decyzją Komisji 93/341/EWG z dnia 13 maja 1993 roku (Dz.U. nr L 136, z 5.6.1993, str. 47),
 - 393 D 0664: decyzją Komisji 93/664/EWG z dnia 6 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 303, z 10.12.1993 r., str.27).

W załączniku II pkt 2 lit. d) dodaje się:

„13. Austria: Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf,

14. Finlandia: Eläinlääkintä-ja elintarvikelaitos, Helsinki/ Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors,

15. Szwecja: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala”;

30. 393 D 0028: decyzja Komisji 93/28/EWG z dnia 14 grudnia 1992 roku ustanawiająca dodatkowe finansowanie przez Wspólnotę sieci komputerowej Animo (Dz.U. nr L 16, z 25.1.1993, str. 28).

Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 3a

Dla Austrii, Finlandii i Szwecji działanie przewidziane w art. 1 w 100% będą pokryte przez Wspólnotę.”

31. *393 D 0052*: decyzja Komisji 93/52/EWG z dnia 21 grudnia 1992 roku rejestrująca spełnianie przez pewne Państwa Członkowskie lub regiony warunków dotyczących brucelozy (*B. melitensis*) i przyznania im statusu Państwa Członkowskiego lub regionu oficjalnie wolnego od choroby (Dz.U. nr L 13, z 21.1.199, str. 14).

Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 2a

Komisja uzupełni, jeśli to konieczne, załączniki I i II w odniesieniu do Austrii, Finlandii i Szwecji. Stosowne decyzje zostaną podjęte przed datą wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu.”

32. *393 D 0160*: decyzja Komisji 93/160/EWG z dnia 17 lutego 1993 roku ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz nasienia zwierząt domowych z gatunku trzody chlewnej (Dz.U. nr L 67, z 19.3.1993, str. 27).

W załączniku skreśla się wyrazy:

„Austria”

„Finlandia”

„Szwecja”

33. *393 D 0195*: decyzja Komisji 93/195/EWG z dnia 2 lutego 1993 roku w sprawie warunków sanitarnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym (Dz.U. nr L 67, z 19.3.1993, str. 27), zmieniona:

- *393 D 0344*: decyzją Komisji 93/344/EWG z dnia 17 maja 1993 roku (Dz.U. nr L 138, z 9.6.1993, str. 11).

- *393 D 0509*: decyzją Komisji 93/509/EWG z dnia 21 września 1993 roku (Dz.U. nr L 238, z 23.9.1993, str. 44).

a) W załączniku I grupa I otrzymuje brzmienie:

„Grupa A
Grenlandia, Islandia, Norwegia i Szwajcaria”

b) W załączniku II grupa I otrzymuje brzmienie:

„Grupa A
Grenlandia, Islandia, Norwegia i Szwajcaria”

34. 393 D 0196: decyzja Komisji 93/196/EWG z dnia 5 lutego 1993 roku w sprawie warunków sanitarnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zwierząt z rodziny koniowatych na ubój (Dz.U. nr L 86, z 6.4.1993, str. 7)

a) W załączniku I skreśla się z przypisu 5:

„Austria, Finlandia, Szwajcaria”

b) W załączniku II przypis 3 w grupie A otrzymuje brzmienie:

„Grupa A:
Grenlandia, Islandia, Norwegia, Szwajcaria”

35. 393 D 0197:decyzja Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 roku w sprawie warunków sanitarnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. nr L 86, z 9.6.1993, str. 11), zmieniona:

- 393 D 0344: decyzją Komisji 93/344/EWG z dnia 17 maja 1993 roku (Dz.U. nr L 138, z 9.6.1993, str. 11).

- 393 D 0510: decyzją Komisji 93/510/EWG z dnia 21 września 1993 roku (Dz.U. nr L 238, z 23.9.1993 r., str. 45).

- 393 D 0682: decyzją Komisji 93/682/EWG z dnia 17 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 317, z 18.12.1993, str. 82).

a) W załączniku I grupa A otrzymuje brzmienie:

„Grupa A
Grenlandia, Islandia, Norwegia i Szwajcaria”

b) Załącznik II sekcja A) „świadectwo zdrowia” tytuł otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO ZDROWIA

w przywozie na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koni i koni do hodowli oraz reprodukcji z Grenlandii, Islandii, Norwegii i Szwajcarii.”

36. 393 D 0198: decyzja Komisji 93/198/EWG z dnia 17 lutego 1993 roku dotycząca warunków sanitarnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych w przywozie owiec i kóz domowych z państw trzecich (Dz.U. nr L 86, z 6.4.1993, str. 34).

W załączniku część 2a skreśla się wyrazy:

„Austria”

„Finlandia”

„Szwecja”

37. 393 D 0199: decyzja Komisji 93/199/EWG z dnia 19 lutego 1993 roku dotycząca warunków sanitarnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych w przywozie nasienia świńskiego z państw trzecich (Dz.U. nr L 86, z 6.4.1993, str. 43), zmieniona:

- 393 D 0427: decyzją Komisji 93/427/EWG z dnia 7 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 197, z 6.8.1993, str. 52),
- 393 D 0504: decyzją Komisji 93/504/EWG z dnia 28 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 236, z 21.9.1993, str. 16).

W załączniku skreśla się część 2:

„Austria-Burgenland, Salzburg, Tyrol, Voralberg, Górna Austria”

„Finlandia”

„Szwecja”

38. 393 D 0244: decyzja komisji 92/244/EWG z dnia 2 kwietnia 1993 roku dotycząca dodatkowych gwarancji związanych z chorobą Aujeszkiego dla świń przeznaczonych do pewnych części terytorium Wspólnoty (Dz.U. nr L 111, z 5.5.1993, str. 21).

W załączniku II pkt 2 lit. b) dodaje się:

„13. Austria: Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hietzingdorf,

14. Finlandia: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors,

15. Szwecja: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala”;

39. 393 D 0257: decyzja Komisji 93/257/EWG z dnia 15 kwietnia 1993 roku ustanawiająca metody i wykaz narodowych właściwych laboratoriów wykrywających pozostałości (Dz.U. nr L 118, z 14.5.1993, str. 75).

W załączniku dodaje się:

„Austria: Bundesanstalt für Tierseuchebekämpfung, Mödling, Wszystkie grupy

Finlandia: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/ Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors, Wszystkie grupy

Szwecja: Statens livsmedelsverk, Uppsala Wszystkie grupy”

40. 393 D 0317: decyzja Komisji 92/317/EWG z dnia 21 kwietnia 1993 roku dotycząca elementów kodu stosowanego w oznaczaniu krowich uszu (Dz.U. nr L 111, z 5.5.1993, str. 21).

W art. 1 ust. 1 do tabeli dodaje się:

„Austria: AT

Finlandia: FI

Szwecja: SE”.

41. 393 D 0321: decyzja Komisji 92/321/EWG z dnia 10 maja 1993 roku przewidująca mniej częste sprawdzanie tożsamości i stanu fizycznego w tymczasowym zezwoleniu na wjazd pewnych koni ze Szwecji, Norwegii i Finlandii (Dz.U. nr L 123, z 19.5.1993, str. 36).

a) W tytule usuwa się:

„Szwecja”, „i Finlandia”

b) W art. 1 ust. 1 usuwa się:

„Szwecja”, „i Finlandia”

42. 393 D 0432: decyzja Komisji 93/432/EWG z dnia 13 lipca 1992 roku dotycząca warunków sanitarnych i świadectw weterynaryjnych w przywozie domowego bydła i świń z Austrii (Dz.U. nr L 200, z 10.8.1993, str. 39).

Decyzja 93/432/EWG traci moc.

43. 393 D 0451: decyzja Komisji 93/451/EWG z dnia 13 lipca 1993 roku dotycząca warunków sanitarnych i świadectw weterynaryjnych w przywozie świeżego mięsa z Austrii (Dz.U. nr L 210, z 21.8.1993, str. 21).

Decyzja 93/451/EWG traci moc.

44. 393 D 0688: decyzja Komisji 93/688/EWG z dnia 20 grudnia 1993 roku dotycząca świadectw weterynaryjnych w przywozie świeżego mięsa i produktów mięsnych ze Szwecji (Dz.U. nr L 319, z 21.12.1993 r., str. 51).

Decyzja 93/688/EWG traci moc.

45. 393 D 0693: decyzja Komisji 93/693/EWG z dnia 14 grudnia 1993 roku ustanawiająca wykaz punktów pobierania nasienia zatwierdzonych do wywozu do Wspólnoty nasienia bydła z państw trzecich i uchylająca decyzje 91/642/EWG, 91/643/EWG oraz 92/255/EWG (Dz.U. nr L 320, z 22.12.1993, str. 35).

W załączniku skreśla się części:

„CZĘŚĆ 4
SZWECJA”

„CZĘŚĆ 9
AUSTRIA”

46. 394 D 0024: decyzja Komisji 94/24/EWG z dnia 7 stycznia 1994 roku ustanawiająca wykaz stanowisk kontroli granicznej wybranych dla badań weterynaryjnych produktów i zwierząt z państw trzecich i uchylająca decyzje 92/430/EWG i 92/431/EWG (Dz.U. nr L 18, z 21.1.1994, str. 16).

W art. 1 dodaje się następujący akapit:

„Komisja uzupełni stanowiska wymienione w załączniku w odniesieniu do Szwecji, i jeśli to możliwe w odniesieniu do Austrii i Finlandii. Decyzje dotyczące Szwecji zostaną podjęte przed datą wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu.”

47. 394 D 0034: decyzja Komisji 94/34/EWG z dnia 24 stycznia 1994 roku w sprawie wprowadzenia sieci komputerowej Animo (Dz.U. nr L 21, z 26.1.1994, str. 22).

a) W art. 1 po wyrażeniu „nie później niż 1 lutego 1994 r.” dodaje się:

„z wyjątkiem Szwecji, gdzie data będzie datą wejścia w życie Aktu Przystąpienia oraz Austrii i Finlandii, gdzie data będzie datą rok późniejszą niż data wejścia w życie Aktu Przystąpienia.”

b) W art. 2 po wyrażeniu „nie później niż 1 czerwca 1994 r.” dodaje się:

„z wyjątkiem Szwecji, gdzie data będzie datą wejścia w życie Aktu Przystąpienia oraz Austrii i Finlandii, gdzie data będzie datą o rok późniejszą niż data wejścia w życie Aktu Przystąpienia.”

c) W art. 3 po wyrażeniu „nie później niż 1 lutego 1994 r.” dodaje się:

„z wyjątkiem Szwecji, gdzie data będzie datą wejścia w życie Aktu Przystąpienia oraz Austrii i Finlandii, gdzie data będzie datą o rok późniejszą niż data wejścia w życie Aktu Przystąpienia.”

d) W art. 4 po wyrażeniu „nie później niż 1 czerwca 1994 r.” dodaje się:

„z wyjątkiem Szwecji, gdzie data będzie datą wejścia w życie Aktu Przystąpienia oraz Austrii i Finlandii, gdzie data będzie datą o rok późniejszą niż data wejścia w życie Aktu Przystąpienia.”

e) Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 6a

Komisja przyjmie niezbędne środki przejściowe dla Austrii i Finlandii.”.

48. 394 D 0070: decyzja Komisji 94/70/EWG z dnia 31 stycznia 1994 roku ustalająca prowizoryczny wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i przetworów mlecznych (Dz.U. nr L 36, z 8.2.1994, str. 5).

W załączniku skreśla się następujące linie:

„AT: Austria x x x”

„FI: Finlandia x x x”

„SE: Szwecja x x x”.

49. 394 D 0085: decyzja Komisji 94/85/EWG z dnia 16 lutego 1994 roku ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. nr L 44, z 17.2.1994, str. 31).

W załączniku skreśla się następujące linie:

„AT: Austria x”

„FI: Finlandia x”

„SE: Szwecja x”

F. POSTANOWIENIA RÓŻNE

Procedura komitetu

A. *W następujących dokumentach i wyszczególnionych artykułach wymieniony/e ustępy otrzymuje/ją następujące brzmienie:*

„2. Przedstawiciel Komisji prześle do Komitetu projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię w sprawie projektu w czasie, ustalonym przez przewodniczącego, w zależności od pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, która na wniosek Komisji ma zostać podjęta przez Radę. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie będą wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.”.

1. *365 R 0079: rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej (Dz.U. nr L 109, z 23.6.1965, str. 1859/65), zmienione:*

- *390 R 3577: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 23).*

Art. 19 ust. 2

2. *366 R 0136: rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66 z dnia 22 września 1966 roku w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. nr L 172, z 30.9.1966, str. 3025/66), zmienione:*

- *393 R 3179: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3179/93 z dnia 16 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 285, z 20.11.1993, str. 9).*

Art. 38 ust. 2.

3. *368 R 0234: rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 roku w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, cebulek i tym podobnych, ciętych kwiatów i liści ozdobnych (Dz.U. nr L 55, z 2.3.1968, str. 1), zmienione:*

- *392 R 3336: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3336/92 z dnia 16 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 336, z 20.11.1992, str. 1).*

Art. 14 ust. 2.

4. *368 R 0804: rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. nr L 148, z 28.6.1968, str. 13), zmienione:*

- *394 R 0230: rozporządzeniem Rady (WE) nr 230/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 30, z 3.2.1994, str. 1).*

Art. 30 ust. 2.

5. *368 R 0805: rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wołowego i cielęcgo (Dz.U. nr L 148, z 28.6.1968, str. 24), zmienione:*

- *393 R 3611*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3611/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 328, z 29.12.1993, str. 7).

Art. 27 ust. 2.

6. *370 R 0729*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970, str. 13) w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zmienione:

- *388 R 2048*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2048/88 z dnia 24 czerwca 1988 roku (Dz.U. nr L 185, z 15.7.1988, str. 1).

Art. 13 ust. 2.

7. *370 R 1308*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.07.1970, str. 1) w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi, zmienione:

- *393 R 1577*: rozporządzeniem (EWG) nr 1577/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 154, z 25.6.1993, str. 26).

Art. 12 ust. 2.

8. *371 R 1696*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.7.1970, str. 1) w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu, zmienione:

- *392 R 3124*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3124/92 z dnia 26 października 1992 roku (Dz.U. nr L 313, z 30.10.1992, str. 1).

Art. 20 ust. 2.

9. *371 R 2358*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion (Dz.U. nr L 246, z 5.11.1971, str. 1), zmienione:

- *393 R 3375*: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3375/93 z dnia 9 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 303, z 10.12.1993, str. 9).

Art. 11 ust. 2.

10. *372 R 1035*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. nr L 118, z 20.5.1972, str. 1), zmienione:

- *393 R 3669*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3669/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str. 26).

Art. 33 ust. 2.

11. *375 R 2759*: rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str. 1), zmienione:

- *389 R 1249*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1249/89 z dnia 3 maja 1989 roku (Dz.U. nr L 129, z 11.5.1989, str. 12).

Art. 24 ust. 2.

12. *375 R 2771*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str. 1), zmienione:

- *393 R 1574*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1574/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 152, z 24.6.1993, str. 1).

Art. 17 ust. 2.

13. *375 R 2777*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str. 77), zmienione:

- *393 R 1574*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1574/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 152, z 24.6.1993, str. 1).

Art. 17 ust. 2.

14. *376 R 1418*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu (Dz.U. nr L 166, z 25.6.1976, str. 1), zmienione:

- *393 R 1544*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1544/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 154, z 24.6.1993, str. 5).

Art. 27 ust. 2.

15. *378 R 1117*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1117/78 z dnia 22 maja 1978 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.U. nr L 142, z 30.5.1978, str. 1), zmienione:

- *393 R 3496*: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3496/93 z dnia 20 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 319, z 21.12.1993, str. 17).

Art. 12 ust. 2.

16. *378 R 1360*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku w sprawie grup producentów i ich stowarzyszeń (Dz.U. nr L 166, z 23.6.1978, str. 1), zmienione:

- *393 R 3669*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3669/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str. 26).

Art. 16 ust. 2.

17. *379 R 0270*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 270/79 z dnia 6 lutego 1979 roku w sprawie rozwoju usług doradztwa rolniczego we Włoszech (Dz.U. nr L 38, z 14.2.1979, str. 26), zmienione:

- *387 R 1760*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1760/87 z dnia 15 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 167, z 26.6.1987, str. 1).

Art. 14 ust. 2.

18. *379 R 0357*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli (Dz.U. nr L 54, z 5.3.1979, str. 124), zmienione:

- *393 R 3205*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3205/93 z dnia 16 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 289, z 24.11.1993, str. 4).

Art. 8 ust. 2.

19. *380 R 0458*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 458/80 z dnia 18 lutego 1980 roku w sprawie wspólnych projektów restrukturyzacji winnic (Dz.U. nr L 57, z 29.2.1980, str. 27), zmienione:
- *391 R 0596*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 596/91 z dnia 4 marca 1991 roku (Dz.U. nr L 67, z 14.3.1991, str. 16).

Art.12 ust. 2.

20. *381 R 1785*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 roku w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. nr L 177, z 1.7.1981, str. 4), zmienione:
- *394 R 0133*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 133/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 229, z 27.1.1994, str. 7).

Art. 41 ust. 2.

21. *386 R 0426*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 426/86 z dnia 24 lutego 1986 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. nr L 49, z 27.2.1986, str. 1), zmienione:
- *392 R 1569*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1569/92 z dnia 16 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 166, z 20.6.1992, str. 5).

Art. 22 ust. 2.

22. *388 R 0571*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 0571/88 z dnia 29 czerwca 1988 roku w sprawie organizacji wspólnotowych przeglądów struktury przedsiębiorstw rolniczych w okresie pomiędzy 1987 a 1997 rokiem (Dz.U. nr L 56, z 2.3.1988, str. 4), zmienione:
- *393 D 0156*: decyzją Komisji 93/156/EWG z dnia 9 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 65, z 17.3.1993, str. 12).

Art. 15 ust. 2.

23. *389 R 1576*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 roku ustanawiające ogólne zasady dotyczące definicji, opisu i prezentacji napojów alkoholowych (Dz.U. nr L 160, z 12.6.1989, str. 1), zmienione:
- *392 R 3280*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3280/92 z dnia 9 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 327, z 13.11.1992, str. 3).

Art. 14 ust. 2.

24. *389 R 3013*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3013/89 z dnia 25 września 1989 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego (Dz.U. nr L 289, z 7.10.1989, str. 1), zmienione:
- *394 R 0233*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 233/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 30, z 3.2.1994, str. 9).

Art. 30 ust. 2.

25. *390 R 0837*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 837/90 z dnia 26 marca 1990 roku dotyczące informacji statystycznych, jakich mają dostarczać Państwa Członkowskie na temat produkcji zbóż (Dz.U. nr L 88, z 3.4.1990, str. 1), zmienione:

- *390 R 3570*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3570/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 8)

Art. 11 ust. 2.

26. *391 R 1601*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/90 z dnia 10 czerwca 1991 roku ustanawiające ogólne zasady dotyczące definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, napojów aromatyzowanych na bazie win i aromatyzowanych napojów alkoholowych winno pochodnych (Dz.U. nr L 149, z 14.6.1991, str. 1), zmienione:

- *329 R 3279*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3279/92 z dnia 9 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 327, z 13.11.1992, str. 1).

Art. 13 ust. 2.

27. *392 R 1766*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. nr L 181, z 1.7.1992, str. 21), zmienione:

- *393 R 2193*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2193/93 z dnia 28 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 196, z 5.8.1993, str. 22).

Art. 23 ust. 2.

28. *393 R 0959*: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 959/93 z dnia 5 kwietnia 1993 roku dotyczące informacji statystycznej dostarczanej przez Państwa Członkowskie na temat zbiorów produktów innych niż zboże (Dz.U. nr L 98, z 24.04.1993, str. 1).

Art.12 ustęp 2.

29. *370 L 0373*: dyrektywa Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 roku w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod oznaczania i analizy do celów oficjalnej kontroli produktów żywnościowych (Dz.U. nr L 170, z 3.8.1970, str. 2), zmieniona:

- *385 R 3768*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8).

Art. 3 ust. 2.

30. *372 L 0280*: dyrektywa Rady 72/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 roku w sprawie analiz statystycznych przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie w dziedzinie mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. nr L 179, z 7.8.1972, str. 2), zmieniona:

- *391 R 1057*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1057/91 z dnia 26 kwietnia 1991 roku (Dz.U. nr L 107, z 27.4.1991, str. 11).

Art. 7 ust. 2.

31. *376 L 0625*: dyrektywa Rady 76/625/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku dotycząca analiz statystycznych przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie w celu określenia potencjalnej produkcji plantacji pewnych gatunków drzew owocowych (Dz.U. nr L 218, z 11.8.1976, str. 10), zmieniona:
- *391 R 1057*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1057/91 z dnia 26 kwietnia 1991 roku (Dz.U. nr L 107, z 27.4.1991, str. 11).

Art. 9 ust. 2.

32. *377 L 0099*: dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1977 roku w sprawie problemów sanitarnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 85), zmieniona:
- *392 L 0118*: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1992, str. 49).

Art. 20 ust. 2.

33. *382 L 0471*: dyrektywa Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 roku dotycząca pewnych produktów stosowanych w odżywianiu zwierząt (Dz.U. nr L 213, z 21.7.1982, str. 8), zmieniona:
- *393 L 0074*: dyrektywą Rady 93/471/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art. 13 ust. 2.

34. *385 L 0358*: dyrektywa Rady 85/358/EWG z dnia 16 lipca 1985 roku uzupełniająca dyrektywę 81/602/EWG dotyczącą zakazu pewnych substancji mających działanie hormonalne lub jakichkolwiek substancji mających działanie tyrostatyczne (Dz.U. nr L 191, z 23.7.1985, str. 46), zmieniona:
- *388 L 0146*: dyrektywą Rady 88/146/EWG z dnia 7 marca 1988 roku (Dz.U. nr L 70, z 16.3.1988, str. 16).

Art. 10 ust. 2.

35. *388 L 0146*: dyrektywa Rady 88/146/EWG z dnia 7 marca 1988 roku zakazująca stosowania w hodowli żywego inwentarza pewnych substancji mających działanie hormonalne (Dz.U. nr L 70, z 16.3.1988, str. 16).

Art. 8 ust. 2.

36. *393 L 0023*: dyrektywa Rady 93/23/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących hodowli trzody chlewnej (Dz.U. nr L 49, z 21.6.1993, str. 1).

Art. 17 ust. 2.

37. *393 L 0024*: dyrektywa Rady 93/24/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących hodowli bydła. (Dz.U. nr L 49, z 21.6.1993, str. 10).

Art. 17 ust. 2.

38. *393 L 0025*: dyrektywa Rady 93/25/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących hodowli owiec i kóz. (Dz.U. nr L 49, z 21. 6.1993 r., str. 1).

Art. 20 ust. 2.

39. *374 R 1728*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 roku w sprawie koordynacji badań rolnych. (Dz.U. nr L 182, z 5.7.1974, str. 1), zmienione:

- *385 R 3768*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8).

Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

40. *364 L 0432*: dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na wewnątrzspółnotowy handel bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. nr L 121, z 29.7.1964, str. 1977), zmieniona:

- *392 L 0102*: dyrektywą Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 355, z 5.12.1992, str. 32).

Art.12 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

41. *366 L 0400*: dyrektywa Rady 66/400/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion buraków (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2290/66), zmieniona:

- *390 L 0654*: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1992, str. 48).

Art.21 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

42. *366 L 0401*: dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion roślin paszowych (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2298/66), zmieniona:

- *392 L 0019*: dyrektywą Komisji 92/19/EWG z dnia 23 marca 1992 roku (Dz.U. nr L 104, z 22.4.1992, str. 61).

Art.21 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

43. *366 L 0402*: dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion zboża (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2309), zmieniona:

- *393 L 0002*: dyrektywą Komisji 93/2/EWG z dnia 28 stycznia 1993 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.3.1993, str. 20).

Art. 21 ust. 2 i 3; ust.4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

44. *366 L 0403*: dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion ziemniaków (Dz.U. nr L 125, 11.7.1966, str. 2320/66), zmieniona:

- *393 L 0108*: dyrektywą Komisji 93/108/EWG z dnia 3 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 319, z 21.12.1993 r., str. 39).

Art. 19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

45. *366 L 0404*: dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2326), zmieniona:

- *391 L 0044*: dyrektywą Komisji 93/44/EWG z dnia 16 stycznia 1991 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.1.1991, str. 32).

Art.17 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

46. *368 L 0193*: dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku w sprawie sprzedaży materiału do rozmnażania wegetatywnego winorośli (Dz.U. nr L 93, z 17.4.1968, str. 15), zmieniona:

- *390 L 0654*: dyrektywą Komisji 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art. 17 ust 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

47. *369 L 0208*: dyrektywa Rady 69/208/EWG z dnia 30 czerwca 1969 roku w sprawie sprzedaży nasion oleistych i roślin włóknistych (Dz.U. nr L 169, z 10.7.1969, str. 15), zmieniona:

- *392 L 0107*: dyrektywą Komisji 92/107/EWG z dnia 11 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 16, z 25.1.1993, str. 1).

Art.20 ust. 2 i 3, ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

48. *370 L 0457*: dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 roku w sprawie wspólnego katalogu odmian nasion roślin rolniczych (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str. 1), zmieniona:

- *390 L 0654*: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art.23 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

49. *370 L 0458*: dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 roku w sprawie sprzedaży nasion warzyw (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str. 7), zmieniona:

- *390 L 0654*: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art. 40 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

50. *370 L 0524*: dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 roku dotycząca dodatków w produktach żywnościowych (Dz.U. nr L 270, z 14.12.1970, str. 1), zmieniona:

- *393 L 0114*: dyrektywą Rady 93/114/WE z dnia 14 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 334, z 31.12.1993, str. 24).

Art. 23 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

51. *371 L 0161*: dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 roku w sprawie zewnętrznych norm jakości leśnego materiału rozmnożeniowego będącego na rynku Wspólnoty (Dz.U. nr L 87, z 17.4.1971, str.14), zmieniona:

- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art. 18 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

52. 372 L 0461: dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku w sprawie problemów sanitarnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972, str. 24), zmieniona:

- 392 L 0118: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1992, str. 49).

Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

53. 372 L 0462: dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie zdrowia i problemów badania weterynaryjnego w przywozie bydła domowego oraz trzody chlewnej, świeżego mięsa lub przetworów mięsnych z państw trzecich (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972, str. 28), zmieniona:

- 392 R 1601: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 15 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 173, z 27.6.1992, str. 13).

Art. 29 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

54. 374 L 0063: dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 roku w sprawie substancji i produktów niepożądanych w odżywianiu zwierząt (Dz.U. nr L 38, z 11.2.1974, str. 31), zmieniona:

- 393 L 0074: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

55. 376 L 0895: dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku dotycząca określenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydu w i na owocach i warzywach (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976, str. 26), zmieniona:

- 393 L 0058: dyrektywą Rady 93/58/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 6).

Art. 7 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

56. 377 L 0093: dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie działań ochronnych przeciwko wprowadzaniu do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz przeciwko ich rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 20), zmieniona:

- 393 L 0110: dyrektywą Komisji 93/110/EWG z dnia 9 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 303, z 10.12.1993, str. 19).

a) Art.16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3;

b) Art. 16a ust. 2 i 3 ; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

57. 377 L 0096: dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie badań dotyczących trychiny (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich świeżego mięsa wieprzowego (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 67), zmieniona:
- 389 L 0321: dyrektywą Komisji 89/321/EWG z dnia 27 kwietnia 1989 roku (Dz.U. nr L 133, z 17.5.1989, str. 33).
- Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
58. 377 L 0101: dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku w sprawie sprzedaży prostych produktów żywnościowych (Dz.U. nr L 32, z 3.2.1977, str. 1), zmieniona:
- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).
- Art.13 ust.2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
59. 377 L 0391: dyrektywa Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 roku wprowadzająca wspólnotowe środki w celu wykorzenia brucelozы, gruźlicы i leukozы u bydła (Dz.U. nr L 145, z 13.6.1977, str. 44), zmieniona:
- 385 R 3768: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8)
- Art. 11 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
60. 377 L 0504: dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku w sprawie bydła czystej krwi (Dz.U. nr L 206, z 12.8.1977, str. 8), zmieniona:
- 391 L 0174: dyrektywą Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 roku (Dz.U. nr L 85, z 5.4.1991, str. 37).
- Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
61. 379 L 0117: dyrektywa Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku zakazująca umieszczania na rynku i stosowania środków ochrony roślin zawierających pewne substancje aktywne (Dz.U. nr L 33, z 8.2.1979, str. 36), zmieniona:
- 391 L 0188: dyrektywą Komisji 91/188/EWG z dnia 19 marca 1991 roku (Dz.U. nr L 92, z 13.4.1991, str. 42).
- Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
62. 379 L 0373: dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie sprzedaży złożonych produktów żywnościowych (Dz.U. nr L 86, z 6.4.1979, str. 30), zmieniona;
- 393 L 0074: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).
- Art.13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
63. 380 L 0215: dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 roku w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspólnotowy produktami mięsnyimi (Dz.U. nr L 47, z 21.2.1980, str. 4), zmieniona:

- *391 L 0687*: dyrektywą Rady 91/687/EWG z dnia 11 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 16).

Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

64. *380 L 0217*: Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 roku w sprawie wprowadzenia wspólnotowych środków kontroli klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 47, z 21.2.1980, str. 11), zmieniona:

- *393 L 0384*: decyzją Rady 93/384/EWG z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 166, z 8.7.1993, str.34).

Art.16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

65. *380 L 1095*: dyrektywa Rady 80/1095/EWG z dnia 11 listopada 1980 roku ustanawiająca warunki mające na celu uczynienie i utrzymanie terytorium Wspólnoty wolnego od klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 325, z 1.12.1980, str. 1), zmieniona:

- *391 D 0686*: decyzją Rady 91/686/EWG z dnia 11 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 15).

Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

66. *382 L 0894*: dyrektywa Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 roku w sprawie zawiadomienia o chorobach w granicach Wspólnoty (Dz.U. nr L 378, z 31.12.1982, str. 58), zmieniona:

- *392 D 0450*: decyzją Komisji 92/450/EWG z dnia 30 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 248, z 28.8.1992, str. 77).

Art.6 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

67. *385 L 0511*: dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 roku wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy (Dz.U. nr L 315, z 26.11.1985, str. 11), zmieniona:

- *392 L 0380*: dyrektywą Komisji 92/380/EWG z dnia 2 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 198, z 17.7.1992, str. 54).

Art.17 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

68. *386 L 0362*: dyrektywa Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 roku w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na zbożach (Dz.U. nr L 221, z 7.8.1986, str. 37), zmieniona:

- *393 L 0057*: dyrektywą Rady 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 1).

Art.12 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

69. *386 L 0363*: dyrektywa Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 roku w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na artykułach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 221, z 7.8.1986, str. 43), zmieniona:

- *393 L 0057*: dyrektywą Rady 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 1).

Art.12 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

70. *386 L 0469*: dyrektywa Rady 86/469/EWG z dnia 16 września 1986 roku dotycząca badania zwierząt i świeżego mięsa na obecność pozostałości (Dz.U. nr L 275, z 26.9.1986, str. 36), zmieniona:

- *389 D 0187*: decyzją Rady 89/187/EWG z dnia 6 marca 1989 roku (Dz.U. nr L 66, z 10.3.1989, str. 37).

Art. 15 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

71. *388 L 0407*: dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 roku ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnętrznym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego w państwach Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. nr L 194, z 22.7.1988, str. 10), zmieniona:

- *393 L 0060*: dyrektywą Rady 93/60/EWG z dnia 30 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 186, z 28.7.1993, str. 28).

Art.19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

72. *388 L 0661*: dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 roku w sprawie zootechnicznych standardów stosowanych w hodowli trzody chlewnej (Dz.U. nr L 382, z 1.12.1988, str. 36):

Art.11 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

73. *390 L 0429*: dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 roku ustanawiająca wymagania sanitarne zwierząt stosowane w wewnątrzspółnotowym handlu i w przywozie mrożonego nasienia świń domowych (Dz.U. nr L 224, z 18.8.1990, str.62).

Art. 18 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

74. *390 L 0667*: dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 roku ustanawiająca weterynaryjne zasady dla rozmieszczenia i przetwarzania odpadów zwierzęcych, w celu umieszczania na rynku oraz dla zapobiegania patogenezie w produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego lub rybnego i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. nr L 363, z 27.12.1990, str. 51), zmieniona:

- *392 L 0118*: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 49).

Art. 19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

75. *392 L 0117*: dyrektywa Rady 92/117/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku dotycząca środków ochronnych przeciwko wyszczególnionym chorobom przenoszonym przez zwierzęta i wyszczególnionym zaraźliwym elementom chorobowym w zwierzętach i produktach pochodzenia zwierzęcego w celu zapobiegania wybuchom infekcji i zatruc spowodowanych przez artykuły żywnościowe pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 38):

Art. 16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

76. *392 L 0119*: dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 69):

Art. 26 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

77. *380 D 1096*: decyzja Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 roku wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe dla wykorzenia klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 325, z 1.12.1980, str. 5), zmieniona:

- *391 D 0686*: decyzją Rady 91/686/EWG z dnia 11 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 15).

Art. 6 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

78. *380 D 1097*: decyzja Rady 80/1097/EWG z dnia 11 listopada 1980 roku w sprawie pomocy finansowej ze strony Wspólnoty dla wykorzenia afrykańskiej gorączki świńskiej na Sardynii (Dz.U. nr L 325, z 1.12.1980, str. 8), zmieniona:

- *385 R 3768*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str.8).

Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

79. *392 D 0438*: decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 roku w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywózowych (projekt Shift), zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG i 91/628/EWG oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG (Dz.U. nr L 234, z 25.08.1992, str. 27):

Art. 13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

B. W następujących, wskazanych dokumentach i artykułach następujące wymienione ustępy/otrzymuje/otrzymują następujące brzmienie:

„2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię w sprawie projektu w czasie ustalonym przez przewodniczącego, w zależności od pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, która na wniosek Komisji ma zostać podjęta przez Radę. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie będą wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.”

1. *382 L 0471*: dyrektywa Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 roku dotycząca pewnych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. nr L 213, z 21.7.1982, str. 8), zmieniona:

- *393 L 0074*: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art.14 ust. 2.

2. *385 L 0358*: dyrektywa Rady 85/358/EWG z dnia 16 lipca 1985 roku uzupełniająca dyrektywę 81/602/EWG dotyczącą zakazu pewnych substancji mających działanie hormonalne i jakichkolwiek substancji mających działanie tyrostatyczne (Dz.U. nr L 191, z 23.7.1985, str. 46), zmieniona:

- *389 D 0358*: decyzją Komisji 89/358/EWG z dnia 23 maja 1989 roku (Dz.U. nr L 151, z 3.6.1989, str. 39).

Art.11 ust. 2.

3. *364 L 0432*: dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku w sprawie problemów sanitarnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. nr L 121, z 29.7.1964, str. 1077/64), zmieniona:

- *392 L 0102*: dyrektywą Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 355, z 5.12.1992, str. 32).

Art.13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

4. *370 L 0524*: dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 roku dotycząca dodatków w produktach żywnościowych (Dz.U. nr L 270, z 14.12.1970, str. 1), zmieniona:

- *393 L 0114*: dyrektywą Rady 93/114/WE z dnia 14 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 334, z 31.12.1993, str.24).

Art. 23 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

5. *372 L 0462*: dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku w sprawie zdrowia i problemów badania weterynaryjnego podczas przywozu bydła domowego oraz trzody chlewnej, świeżego mięsa lub przetworów mięsnych z państw trzecich (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972, str. 28), zmieniona:

- *392 R 1601*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 15 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 173, z 27.6.1992, str. 13).

Art. 30 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

6. *374 L 0063*: dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 roku w sprawie substancji i produktów niepożądanych w odżywianiu zwierząt (Dz.U. nr L 38, z 11.2.1974, str. 31), zmieniona:

- *393 L 0074*: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art. 10 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

7. *376 L 0895*: dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku dotycząca określenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na owocach i warzywach (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976, str. 26), zmieniona:

- *393 L 0058*: dyrektywą Rady 93/58/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 6).

Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

8. *377 L 0093*: dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie działań ochronnych przeciwko wprowadzaniu do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz przeciwko ich rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 20), zmieniona:

- *393 L 0110*: dyrektywą Komisji 93/110/WE z dnia 9 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 303, z 10.12.1993, str. 19).

Art.17 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

9. *380 L 0217*: dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 roku wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 47, z 21.2.1980, str. 11), zmieniona:

- *393 D 0384*: decyzją Rady 93/384/EWG z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 166, z 8.7.1993, str. 34).

Art.16 ust. 2 i 3 lit. a); ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

10. *385 L 0511*: dyrektywa 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 roku wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy (Dz.U. nr L 315, z 26.11.1985, str. 11), zmieniona:

- *392 D 0380*: decyzją Komisji 92/380/EWG z dnia 2 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 198, z 17.7.1992, str. 54).

Art. 16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

11. *386 L 0362*: dyrektywa Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 roku w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na zbożach (Dz.U. nr L 221, z 7.8.1986, str. 37), zmieniona:

- *393 L 0057*: dyrektywą Rady 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 1).

Art. 13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

12. *386 L 0363*: dyrektywa Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 roku w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na artykułach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 221, z 7.8.1986, str. 43), zmieniona:

- *393 L 0057*: dyrektywą Rady 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 1).

Art.13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

13. *386 L 0469*: dyrektywa Rady 86/469/EWG z dnia 16 września 1986 roku dotycząca badania zwierząt i świeżego mięsa na obecność pozostałości (Dz.U. nr L 275, z 26.9.1986, str. 36), zmieniona:

- *389 D 0187*: decyzją Rady 89/187/EWG z dnia 6 marca 1989 roku (Dz.U. nr L 66, z 10.3.1989, str. 37).

Art. 14 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

14. *388 L 0407*: Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 roku ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnętrznym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego w państwach Wspólnoty Europejskie (Dz.U. nr L 194, z 22.7.1988, str. 10), zmieniona:

- *393 L 0060*: dyrektywa Rady 93/60/EWG z dnia 30 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 186, z 28.7.1993, str. 28).

Art.18 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

15. *390 L 0429*: dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 roku ustanawiająca wymagania zdrowotne zwierząt stosowane w wewnątrzwspólnotowym handlu i w przywozie mrożonego nasienia trzody chlewnej (Dz.U. nr L 224, z 18.8.1990, str.62).

Art. 19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

16. *390 L 0667*: dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 roku ustanawiająca weterynaryjne zasady rozmieszczenia i przetwarzania odpadów zwierzęcych, dla ich umieszczania na rynku oraz dla zapobiegania patogenie w produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego lub rybnego i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. nr L 363, z 27.12.1990, str. 51), zmieniona:

- *392 L 0118*: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str.49).

Art. 18 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

VI. TRANSPORT

A. TRANSPORT LĄDOWY

1. *370 R 1108*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 roku wprowadzające system księgowy dla wydatków na infrastrukturę w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. nr L 130, z 15.6.1970, str. 4), zmienione:

- *370 R 2598*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2598/70 z dnia 18 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 278, z 23.12.1970, str.1),
- *371 R 0281*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 281/71 z dnia 9 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 33, z 10.2.1971, str. 11),
- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *379 R 1384*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1384/79 z dnia 25 czerwca 1979 roku (Dz.U. nr L 167, z 5.7.1979, str. 1),
- *381 R 3021*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3021/81 z dnia 19 października 1981 roku (Dz.U. nr L 302, z 23.10.1981, str. 8),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- *390 R 3572*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12).

Załącznik II otrzymuje brzmienie:

a) W pozycji „A.1. POCIĄG – Główne linie” dodaje się:

„*Republika Austrii*

- **Österreichische Bundesbahnen (ÖBB)**”

„*Republiki Finlandii*

- **Valtionrautatiet/Ststsjárnvågarna (VR)**”

„*Królestwo Szwecji*

- Statens järnvägar (SJ)”;

b) W pozycji „A.2. KOLEJ – Linie otwarte do ruchu publicznego i połączone z liniami głównymi (wyłączając połączenia miejskie)” dodaje się:

„*Republiki Finlandii*

- Valtionrautatiet/Ststsjárnvågarna (VR)”

„*Królestwo Szwecji*

- Inlandsbanan Aktiebolag (IBAB)

- Malmö-Limhamns Järnväg (MLJ)

- Växjö-Hultsfred-Västerviks Järnväg (VHVJ)

- Johannesberg-Ljungaverks Järnväg (JLJ)”;

c) W pozycji „B. DROGA” dodaje się:

„*Republika Austrii*

1. Bundesautobahnen

2. Bundesstraßen

3. Landesstraßen

4. Gemeindestraßen”

„*Republiki Finlandii*

1. Päätiet/Huvudvägar

2. Muut maantiet/Övriga landsvägar

3. Paikallistiet/Bygdevägar

4. Kadut ja kaavatiet/Gator och planlagda vägar”

„*Królestwo Szwecji*

1. Motor vägar
 2. Motortrafikleder
 3. Övriga vägar”.
2. *371 R 0281*: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 281/71 z dnia 9 lutego 1971 roku dotyczące ustalenia listy morskich dróg żeglownych określonej w art. 3 lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. (Dz.U. nr L 33, z 10.2.1971, str. 11), zmienione:
- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
 - *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku dodaje się:

„Finlandia

- Saimaan kanava/Saima kanal
- Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

Szwecja

- Trollhätte kanal i Göta älv
- Jezioro Vänern
- Sodertälje kanal
- Jezioro Mälaren”;

3. *385 R 3821*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. nr L 370, z 31.12.1985, str. 8), zmienione:
- *390 R 3314*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3314/90 z dnia 16 listopada 1990 roku (Dz.U. nr L 318, z 17.11.1990, str. 20),
 - *390 R 3572*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12),
 - *392 R 3688*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3688/92 z dnia 21 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 374, z 22.12.1992, str. 12).

W załączniku II w kolumnie pod tiret pierwszym ust. 1 dodaje się:

„Austria 12,”

„Finlandia 17,”

„Szwecja 5,”.

4. 391 L 0439: dyrektywa Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 roku w sprawie praw jazdy (Dz.U. nr L 237, z 24. 8.1991, str. 1), zmieniona Dz.U. nr L 310, z 12.11.1991, str. 16.

a) W załączniku I pkt 2 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„- odróżniający znak Państwa Członkowskiego wydającego prawo jazdy jest jak następuje:

B: Belgia	E: Hiszpania
DK: Dania	F: Francja
D: Niemcy	IRL: Irlandia
GR: Grecja	I: Włochy
L: Luksemburg	FIN: Finlandii
NL: Niderlandy	S: Szwecja
A: Austria	P: Portugalia
UK: Wielka Brytania”.	

b) W załączniku I ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„Jeśli Państwo Członkowskie sobie życzy, aby uczynić te wstępy w języku narodowym, innym niż duński, niderlandzki, angielski, fiński, francuski, niemiecki, grecki, włoski, portugalski, hiszpański, szwedzki, opracuje dwujęzyczną wersję prawa jazdy używając jednego z wyżej wymienionych języków, nie zmieniając innych postanowień tego załącznika.”.

5. 392 L 0106: dyrektywa Rady 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 roku w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między Państwami Członkowskimi (Dz.U. nr L 368, z 17.12.1992, str. 38).

W art. 6 ust. 3 dodaje się:

„- Austria:

Straßenverkehrsbeitrag”

„- Finlandia:

varsinainen ajoneuvovero/egentlig fordonsskatt,”

„- Szwecja:

fordonsskatt;”

6. 392 R 0881: rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 roku w sprawie dostępu do rynku drogowego przewozu towarów we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw (Dz.U. nr L 95, z 9.4.1992, str. 1), zmienione (Dz.U. nr L 213, z 29.7.1992, str. 36).

W załączniku I (Niebieska Karta) w przypisie 1 dodaje się:

„A Austria” od 1 stycznia 1997 r., „(FIN) Finlandia”, „(S) Szwecja”.

7. 392 R 1839: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1839/92 z dnia 1 lipca 1992 roku ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Rady nr 684/92 w odniesieniu do dokumentów w międzynarodowym przewozie pasażerów (Dz.U. nr L 187, z 7.7.1992, str. 5), zmienione:
- 393 R 2944: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2944/93 z dnia 25 października 1993 roku (Dz.U. nr L 266, z 27.10.1993, str.2).

W załączniku I A rozdział IV przypis 1 i rozdział V przypis 1 dodaje się:

„A Austria”, „(FIN) Finlandia”, „(S) Szwecja”.

8. 392 R 2454: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2454/92 z dnia 23 lipca 1992 roku ustanawiające warunki, na których przewoźnicy niebędący rezydentami mogą świadczyć usługi przewozów pasażerskich na drogach krajowych w danym Państwie Członkowskim (Dz.U. nr L 251, z 29.8.1992, str.1).

W załącznikach I, II i III do przypisu 1 dodaje się odpowiednio:

„A Austria”, „(FIN) Finlandia”, „(S) Szwecja”.

9. 393 L 0089: dyrektywa Rady 93/89/EWG 25 października 1993 roku w sprawie stosowania przez Państwa Członkowskie podatków od niektórych pojazdów przeznaczonych do transportu, opłat za korzystanie z autostrad i opłat za korzystanie z innych elementów infrastruktury drogowej (Dz.U. nr L 279, z 12.11.1993, str.32).

W art. 3 ust. 1 dodaje się:

„Austria
Kraftfahrzeugsteuer”

„Finlandia
varsinainen ajoneuvovero/egentlig fordonsskatt”

„Szwecja
fordonsskatt”

B. TRANSPORT KOLEJOWY

1. 369 R 1192: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1192/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku w sprawie wspólnych zasad normalizujących rachunkowość przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. nr L 156, z 28.6.1969, str. 8), zmienione:
- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

- *390 R 3572*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12).

W art. 3 dodaje się:

- „- Österreichische Bundesbahnen (ÖBB)”
- „- Valtionrautatiet/Ststsjärnvägarna (VR)”
- „- Statens järnvägar (SJ)”;

2. *377 R 2830*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2830/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku w sprawie niezbędnych środków koniecznych do osiągnięcia porównywalności między systemami księgowości i bilansami rocznymi przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 13), zmienione:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- *390 R 3572*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12).

W art. 2 dodaje się:

- „- Österreichische Bundesbahnen (ÖBB)”
- „- Valtionrautatiet/Ststsjärnvägarna (VR)”
- „- Statens järnvägar (SJ)”;

3. *378 R 2183*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2183/78 z dnia 19 września 1978 roku ustanawiające jednolite zasady szacowania kosztów przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. nr L 258, z 21.9.1978, str. 1), zmienione:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- *390 R 3572*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12).

W art. 2 dodaje się:

- „- Österreichische Bundesbahnen (ÖBB)”
- „- Valtionrautatiet/Ststsjärnvägarna (VR)”
- „- Statens järnvägar (SJ)”;

4. 382 D 0529: decyzja Rady 82/529/EWG z dnia 19 lipca 1982 roku w sprawie zatwierdzenia stawek dla międzynarodowego przewozu towarów drogą kolejową (Dz.U. nr L 234, z 9.8.1982, str. 5), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 390 R 3572: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12).

W art. 1 dodaje się:

- „- Österreichische Bundesbahnen (ÖBB)”
- „- Valtionrautatiet/Ststsjárnvågarna (VR)”
- „- Statens järnvägar (SJ)”;

5. 383 D 0418: decyzja Rady 83/418/EWG z dnia 25 lipca 1983 roku w sprawie handlowej niezależności kolei w zarządzaniu ich międzynarodowym ruchem pasażerskim i bagażowym (Dz.U. nr L 237, z 26.8.1983, str. 32), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 390 R 3572: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 12).

W art. 1 dodaje się:

- „- Österreichische Bundesbahnen (ÖBB)”
- „- Valtionrautatiet/Ststsjárnvågarna (VR)”
- „- Statens järnvägar (SJ)”;

C. TRANSPORT ŚRÓDLĄDOWĄ DROGĄ WODNĄ

1. 377 D 0527: decyzja Komisji 77/527/EWG z dnia 29 lipca 1977 roku ustanawiająca listę szlaków żeglugowych w celu stosowania dyrektywy Rady 76/135/EWG (Dz.U. nr L 209, z 17.8.1977, str. 29), zmieniona:

- 378 L 1016: dyrektywą Rady 78/1016/EWG z dnia 23 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 349, z 13.12.1978, str. 31),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku do listy dodaje się:

„SUOMI

- Saimaan kanava/Saima kanal
- Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

SVERIGE

- Trollhätte kanal i Göta älv
- Jezioro Vänern
- Jezioro Mälaren
- Södertälje kanal
- Falsterbo kanal
- Sotenkanalen”.

2. 382 L 0714: dyrektywa Rady 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 roku ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (Dz.U. nr L 301, z 28.10.1982, str. 1).

Załącznik otrzymuje brzmienie:

- a) W „ROZDZIALE I”, „Strefa 2” dodaje się:

„Szwecja

Trollhätte kanal i Göta älv.

Jezioro Vänern

Jezioro Mälaren

Södertälje kanal

Falsterbo kanal

Sotenkanalen”.

- b) W „ROZDZIALE II”, „Strefa 3” dodaje się:

„Austria

Dunaj od granicy austriacko - niemieckiej do granicy austriacko - słowackiej.

Szwecja

Göta kanal

Jezioro Vättern.”;

c) W „ROZDZIALE III”, „Strefa 4” dodaje się:

„Szwecja

Wszystkie inne rzeki, kanały i jeziora niewymienione w strefach 1, 2 i 3”.

3. 391 L 0672: dyrektywa Rady 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 roku w sprawie wzajemnego uznawania krajowych patentów na prowadzenie statków żeglugi śródlądowej przewożących towary i osoby (Dz.U. nr L 373, z 31.12.1991, str. 29).

a) Załącznik I otrzymuje brzmienie:

i) w pozycji „GRUPA A” dodaje się:

„Republika Finlandii:

- Laivurinkirja/Skepparbrev,
- Kuljettajankirja I/Förarbrev I.

Królestwo Szwecji:

- Bevis om behörighet som skeppare B,
- Bevis om behörighet som skeppare A,
- Bevis om behörighet som styrman B,
- Bevis om behörighet som styrman A,
- Bevis om behörighet som sjökaptän.”;

ii) W pozycji „GRUPA B” dodaje się:

„Republika Austrii

- Kapitänspatent A,
- Schiffsführerpatent A.”

„Republika Finlandii

- Laivurinkirja/Skepparbrev,
- Kuljettajankirja I/Förarbrev I.”;

„Królestwo Szwecji:

- Bevis om behörighet som skeppare B,
- Bevis om behörighet som skeppare,
- Bevis om behörighet som styrman B,
- Bevis om behörighet som styrman,
- Bevis om behörighet som sjökaptän.”;

b) W załączniku II dodaje się:

„Republika Finlandii

Saimaan kanava / Saima kanal, Saimaan vesistö / Saimens vattendrag.”

„Królestwo Szwecji:

Trollhätte kanal i Göta älv, Jezioro Vänern, Jeziora Mälaren, Södertälje kanal, Falsterbo kanal, Sotenkanalen”.

D. TRANSPORT LOTNICZY

1. 392 R 2408: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 roku w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych korytarzy powietrznych (Dz.U. nr L 240, z 24.8.1992, str. 8).

a) W ZAŁĄCZNIKU I, „Wykaz portów lotniczych 1 kategorii” dodaje się:

„AUSTRIA: Wiedeń”

„FINLANDIA: Helsinki- Vantaa/Helsingfors Vanda”

„SZWECJA: System portów lotniczych Sztokholmu”

b) W ZAŁĄCZNIKU II „Wykaz systemu portów lotniczych” dodaje się:

„SZWECJA: Sztokholm – Arlanda / Bromma”.

2. 393 L 0065: dyrektywa Rady 93/65/EWG z dnia 19 lipca 1993 roku w sprawie definicji i korzystania ze zgodnych specyfikacji technicznych dla zamówień na sprzęt i systemy zarządzania ruchem powietrznym (Dz.U. nr L 187, z 29.7.1993, str. 52).

W ZAŁĄCZNIKU II dodaje się:

„Austria

Austro Control GmbH
Schnirchgasse 11
A-1030 Wien”

„Finlandia

Ilmailulaitos/ Luftfartsverket
P.O. Box 50
FIN-01531 Vantaa

Nabywanie na potrzeby małych portów lotniczych i lotnisk może być dokonywane przez władze lokalne lub przez właścicieli”

„Szwecja

Luftfartsverket
S-601 79 Norrköping”.

VII. ROZWÓJ

391 D 0482: decyzja Rady 91/482/EWG 25 lipca 1991 roku w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Europejską Wspólnotą Gospodarczą (Dz.U. nr L 263, z 19.9.1991, str. 1).

a) W załączniku II art. 13 ust. 3 dodaje się:

„ANNETTU JÄLKIKÄTEEN/UTFÄRDAT I EFTERHAND „UTFÄRDAT I EFTERHAND” ”;

b) W załączniku II art. 14 dodaje się:

„KAKSOISKAPPALE/DUPLIKAT”, „DUPLIKAT”;

c) W załączniku III art. 3 dodaje się:

„KAKSOISKAPPALE/DUPLIKAT”, „DUPLIKAT”;

VIII. ŚRODOWISKO.

A. OCHRONA WÓD I ZARZĄDZANIE

1. 376 L 0160: dyrektywa Rady 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 roku dotycząca jakości wody do kąpieli (Dz.U. nr L 31, z 5.2.1976, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
- 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 11 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

2. 377 D 0795: decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku ustanawiająca wspólną procedurę wymiany informacji w sprawie jakości dostaw świeżej wody we Wspólnocie (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 381 D 0856: decyzją Rady 81/856/EWG z dnia 19 października 1981 roku (Dz.U. nr L 319, z 7.11.1981, str. 17),

- 384 D 0422: decyzją Rady 84/422/EWG z dnia 24 lipca 1984 roku (Dz.U. nr L 237, z 5.9.1984, str. 15),
- 386 D 0574: decyzją Rady 86/574/EWG z dnia 24 listopada 1986 roku (Dz.U. nr L 335, z 28.11.1986, str. 44).

- a) W art. 8 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.
- b) W załączniku I dodaje się co następuje „WYKAZ STACJI POBORU PRÓBEK LUB STACJI POMIAROWYCH WŁĄCZONYCH W WYMIANĘ INFORMACJI”:

„AUSTRIA

	Stacje poboru próbek lub pomiarowe	Wykaz rzek
Jochestein	2 203,8 km w górę rzeki od ujścia	Dunaj
Abwinden-Asten	2 119,9 km w górę rzeki od ujścia	Dunaj
Wolfsthal	1 873,5 km w górę rzeki od ujścia	Dunaj
Lavamünd	2,1 km w górę rzeki od punktu, gdzie Dunaj opuszcza Austrię	Drau
Kufstein/Erl	204,03 km w górę rzeki od połączenia się strumieni z Dunajem	Inn
Oberrdorf	47,2 km w górę rzeki od połączenia się strumieni z Inn	Salzach
Bad Radkersburg	101,4 km w górę rzeki od połączenia się strumieni z Drau	Mur

„FINLANDIA

	Stacje poboru próbek lub pomiarowe	Wykaz rzek
Kalkkistenkoski	Stacja nr 4800, ujście jeziora Päijänne	Kymi
PoriTampere Bridge	Stacja nr 8820, 7,5 km w górę Pori	Kokemäenjoki
Mansikkakoski	Stacja nr 2800, ujście jeziora Saimaa	Vuoksi
Raasakka Bridge	8,0 km w górę rzeki Ii	Li
Merikoski Bridge	Stacja nr 13000, Miasto Oulu	Oulujoki
Isohaara Bridge	Stacja nr 14000, Misto Kemi	Kemijoki
Kikkolankoski	Stacja nr 14310, 13 km w górę Tornio	Torniojoki
Virtaniemi	Stacja nr 14400, ujście jeziora Inari	Paatsjoki

„SZWECJA

	Stacje poboru próbek lub pomiarowe	Wykaz rzek
Lule_	Stacja nr 009	Lule älv
Stornorrfors	Stacja nr 028	Ume älv
Bergeforsen	Stacja nr 040	Indalsälven
_lvkarleby	Stacja nr 053	Dalälven
	Stacje poboru próbek lub pomiarowe	Wykaz rzek
Stockholm	Stacja nr 061	Norrström
Norrköping	Stacja nr 067	Motala ström
Mörtrum	Stacja nr 086	Mörrums_n
Helsingborg	Stacja nr 094	R_n
Laholm	Stacja nr 098	Lagan
Alelyckan	Stacja nr 108	Göta älv

3. 378 L 0659: dyrektywa Rady 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 roku w sprawie jakości świeżych wód wymagających ochrony lub podniesienia jakości mającej na celu wsparcie występowania ryb (Dz.U. nr L 222, z 14.8.1978, str. 1), zmieniona:
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 14 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

4. 379 L 0869: dyrektywa Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 roku dotycząca sposobów pomiaru i częstotliwości poboru próbek oraz analizy powierzchni wody z zamiarem oddzielania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. nr L 271, z 29.10.1979, str. 44), zmieniona:
- 381 L 0855: dyrektywą Rady 81/855/EWG z dnia 19 października 1981 roku (Dz.U. nr L 319, z 7.11.1981, str. 16),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 11 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

5. 380 L 0778: dyrektywa Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 roku odnosząca się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. nr L 229, z 30.8.1980, str. 11), zmieniona:
- 381 L 0858: dyrektywą Rady 81/858/EWG z dnia 19 października 1981 roku (Dz.U. nr L 319, z 7.11.1981, str. 19),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 15 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

6. 382 L 0883: dyrektywa Rady 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 roku w sprawie procedur obserwacji i monitorowania środowiska dotyczących odpadków przemysłowych dwutlenku tytanu (Dz.U. nr L 378, z 31.12.1982, str. 1), zmieniona:
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 11 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

B. MONITOROWANIE ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA

1. 380 L 0779: dyrektywa Rady 80/779/EWG z dnia 15 lipca 1980 roku w sprawie jakościowych wartości czystości powietrza i orientacyjnych wartości przemysłowego dwutlenku siarki i zawieszonych cząstek stałych (Dz.U. nr 229, z 30.8.1980, str. 30), zmieniona:
- 381 L 0857: dyrektywą Rady 81/857/EWG z dnia 19 października 1981 roku (Dz.U. nr L 319, z 7.11.1981, str. 16),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990 r. str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 14 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

2. 382 L 0884: dyrektywa Rady 82/884/EWG z dnia 3 grudnia 1982 roku w sprawie limitu stężenia ołowiu w powietrzu (Dz.U. nr L 378, z 31.12.1982, str. 15), zmieniona:
- 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 11 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

3. 385 L 0203: dyrektywa Rady 85/203/EWG z dnia 7 marca 1985 roku w sprawie standardów jakości dwutlenku azotu (Dz.U. nr L 87, 27.3.1985, str. 1), zmieniona:
- 385 L 0580: dyrektywą Rady 85/580/EWG z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 372, z 31.12.1985, str. 36),
 - 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 14 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

4. 385 L 210: dyrektywa Rady 85/210/EWG z dnia 20 marca 1985 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie zawartości ołowiu w benzynie (Dz.U. nr L 96, z 3.4.1985, str. 25), zmieniona:
- 385 L 0581: dyrektywą Rady 85/581/EWG z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 372, z 31.12.1985, str. 37),
 - 387 L 0416: dyrektywą Rady 87/416/EWG z dnia 21 lipca 1987 roku (Dz.U. nr L 225, z 13.8.1987, str. 33),

W art. 12 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

5. 387 L 0217: dyrektywa Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 roku w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz.U. nr L 85, z 28.3.1987, str. 40), zmieniona:
- 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 12 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

6. 388 L 0609: dyrektywa Rady 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 roku w sprawie ograniczania emisji do atmosfery pewnych środków zanieczyszczających z dużych spalarni (Dz.U. nr L 336, z 7.12.1988, str. 1), zmieniona:
- 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
- a) W załączniku I wprowadza się następujące wpisy do tabeli zatytułowanej „GÓRNE PUŁAPY I REDUKCJE DOCELOWE DLA EMISJI SO₂ Z ISTNIEJĄCYCH ZAKŁADÓW” we wskazanych kolumnach:

Państwo Członkowskie	„0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Emisja SO ₂ przez wielkie spalarnie 1980 (kilo tony)	Górny pułap emisji (kilo tony/ 1 rok)			% redukcji wobec emisji 1980			% redukcji wobec uzgodnionej 1980 emisji		
		Faza 1	Faza 2	Faza 3	Faza 1	Faza 2	Faza 3	Faza 1	Faza 2	Faza 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Austria	90	54	36	27	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Finlandia	171	102	68	51	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Szwecja	112	67	45	34	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70”

- b) W załączniku II dodaje się następujące wpisy do tabeli zatytułowanej „GÓRNE PUŁAPY I REDUKCJE DOCELOWE DLA EMISJI NO₂ Z ISTNIEJĄCYCH ZAKŁADÓW” we wskazanych kolumnach:

Państwo Członko- wskie	„0	1		2		3		4		5		6	
	Emisja NO ₂ przez wielkie spalarnie 1980 (kilo tony)	% redukcji wobec emisji 1980		% redukcji wobec emisji z 1980		% redukcji wobec emisji z 1980		% redukcji wobec uzgodnionej emisji z 1980		% redukcji wobec uzgodnionej emisji z 1980		% redukcji wobec uzgodnionej emisji z 1980	
		Faza 1	Faza 2	Faza 1	Faza 2	Faza 1	Faza 2	Faza 1	Faza 2	Faza 1	Faza 2	Faza 1	Faza 2
		1993	1998	1993	1998	1993	1998	1993	1998	1993	1998	1993	1998
Austria	19	15	11	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60
Finlandia	81	65	48	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60
Szwecja	31	25	19	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60	- 40	- 60”

C. OCHRONA PRZED HAŁASEM

379 L 0113: dyrektywa Rady 76/113/EWG z dnia 19 grudnia 1979 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego ustalenia emisji hałasu przez zakłady i sprzęt budowlany (Dz.U. nr 33, z 8.2.1979, str. 15), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 381 L 1051: dyrektywą Rady 81/1051/EWG z dnia 7 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 376, z 30.12.1981, str. 17),
- 385 L 0405: dyrektywą Rady 85/405/EWG z dnia 11 lipca 1985 roku (Dz.U. nr L 233, z 30.8.1985, str. 9),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 5 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

D. CHEMIKALIA, RYZYKO PRZEMYSŁOWE I BIOTECHNOLOGIA

1. 367 L 0548: dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. nr L 196, z 16.8.1967, str. 1), zmieniona:

- 393 L 0101: dyrektywą Rady 93/101/EWG z dnia 11 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.1.1994, str. 1).

W art art. 21 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

2. 378 D 0618: decyzja Komisji 78/618/EWG z dnia 28 czerwca 1978 roku ustanawiająca Doradczy Komitet Naukowy ds. badania toksyczności i ekotoksyczności związków chemicznych (Dz.U. nr L 198, z 22.7.1978, str. 17), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 380 D 1084: decyzją Komisji 80/1084/EWG (Dz.U. nr L 316, z 19.11.1979, str. 17),

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 388 D 0241: decyzją Komisji 88/241/EWG (Dz.U. nr L 105, z 26.4.1988, str. 29).

W art. 3 liczbę „24” zastępuje się liczbą „30” oraz liczbę „12” zastępuje się liczbą „15”.

3. 382 L 0501: dyrektywa Rady 82/501/EWG z dnia 24 czerwca 1982 roku w sprawie niebezpiecznych wypadków będących wynikiem pewnej kategorii działalności przemysłowej (Dz.U. nr L 230, z 5.8.1982, str. 1), zmieniona:
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
 - 387 L 0216: dyrektywą Rady 87/216/EWG z dnia 19 marca 1987 roku (Dz.U. nr L 85, z 28.3.1987, str. 36),
 - 388 L 0610: dyrektywą Rady 88/610/EWG z dnia 24 listopada 1988 roku (Dz.U. nr L 336, z 7.12.1988, str. 14),
 - 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
 - 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 16 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

4. 391 D 0596: decyzja Rady 91/596/EWG z dnia 4 listopada 1991 roku dotycząca Formatu Streszczenia Informacji Zgłoszeniowych, o której mowa w art. 9 dyrektywy 90/220/EWG w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska genetycznie zmodyfikowanych organizmów (Dz.U. nr L 322, z 23.11.1991, str. 1).

W załączniku poniżej pozycji „INFORMACJA DOTYCZĄCA ZAŁĄCZNIKA II dyrektywy 90/220/EWG” Część A ust. 3 lit. b) podpunkt i) dodaje się:

„Północny [] Arktyczny []”.

a) ZAŁĄCZNIK I otrzymuje brzmienie:

i) następujące wpisy dodaje się do tabeli:

„40.a	Mergus albellus”
„71.1	Falco rusticolu”
„103.a	Limosa lapponica”
„105.a	Xenus cinereus”
„127.a	Surnia ulula”
„128.a	Strix nebulosa”
„128.b	Strix uralensis”

ii) dodaje się następujące kolumny naprzeciw cytowanych liczb:

	Suomi	Svenska
1.	Kaakkuri	Sm_lom
2.	Kuikka	Storioni
3.	Amerikanjääkuikka	Blom
4.	Musukurkku-uikku	Svarthakedopping
	Suomi	Svenska
5.	Madeiranviistäjä	Smalnäbbad sammetspetrell
6.	Kapverdenviistäjä	Tjocknäbbad sammetspetrell
7.	Tyrskyliitäjä	Spetsstjärtad petrell
8.	Välimereniitäjä	Gulnäbbad lira
9.	Pikkuliitäjä	Medelhavs Iira
10.	Kääpiöliitäjä	Dvärglira
11.	Ulappakeiju	Fregattstormsvala
12.	Merikeiju	Storm svala
13.	Myrskykeiju	Klykstjärtad stormsvala
14.	Madeirankeiju	Oceanlöpare
15.	Merimetso (alalaji Keski- ja Etelä-Eurooppa)	Storskarv (underarten mellanskarv)
16.	Karimetso (alalaji Välimeri)	Toppskarv (underart fr_n Medelhavet)
17.	Pikkumerimetso	Dvärgskarv
18.	Pelikaani	Pelikan
19.	Kiharapelikaani	Krushuvad pelikan
20.	Kaulushaikara	Rördrom
21.	Pikkuhaikara	Dvärgrördrom
22.	Yöhaikara	Natthäger
23.	Rääkkähaikara	Rallhäger
24.	Silkkahaikara	Silkeshäger
25.	Jalohaikara	Ägretthäger
26.	Ruskohaikara	Purpurhäger
27.	Mustahaikara	Svart stork
28.	Kattohaikara	Vit stork
29.	Pronssi-ibis	Bronsibis
30.	Kapustahaikara	Skedstork
31.	Flamingo	Flamingo
32.	Pikkujoutsen	Mindre s_ngsvan
33.	Laulujoutsen	S_ngsvan
34.	Tundrahanhi (alalaji Grönlanti)	Bläsg_s (grönländsk underart)
35.	Kiljuhanhi	Fjällg_s
36.	Valkoposkihanhi	Vitkindad g_s
37.	Punakaulahanhi	Rödhsad g_s
38.	Ruostesorsa	Rostand
39.	Marmorisorsa	Marmorand
40.	Ruskosotka	Vitögd dykand

40.a	Uivelo	Salskrake
41.	Viuhkasorsa	Kopparand
42.	Mehiläishaukka	Bivr_k
43.	Liitohaukka	Svartvingad glada
44.	Haarahaukka	Brun glada
45.	Isohaarahaukka	Glada
	Suomi	Svenska
46.	Merikotka	Havsörn
47.	Partakorppikotka	Lammgam
48.	Pikkukorppikotka	Smutsgam
49.	Hanhikorppikotka	G_sgam
50.	Munkkikorppikotka	Gr_gam
51.	Käärmekotka	Ormörn
52.	Ruskosuohaukka	Brun kärrhök
53.	Sinisuohaukka	Bl_kärrhök
54.	Arosuohaukka	Stäpphök
55.	Niittysuohaukka	Ängshök
56.	Kanahaukka (alalaji Korsika ja Sardinia)	Duvhök (underan fr_n Korsika och Sardinien)
57.	Varpushaukka (alalaji Kanana ja Madeira)	Sparvhök (underart fr_n Kanarieöarna och Madeira)
58.	Sirovarpushaukka	Balkanhök
59.	Arohiirihaukka	Örnvr_k
60.	Pikkukiljukotka	Mindre skrikörn
61.	Kiljukotka	Större skrikörn
62.	Keisarikotka	Kejsarörn (underart fr_n Sydosteuropa)
63.	Iberiankeisarikotka	Kejsarörn (spansk underart)
64.	Kotka (maakotka)	Kungsörn
65.	Pikkukotka	Dvärgörn
66.	Vuorikotka	Hökörn
67.	Kalasääski	Fiskgjuse
68.	Pikkutuulihaukka	Rödfalk
69.	Ampuhaukka	Stenfalk
70.	Välimerenhaukka	Eleonorafalk
71.	Keltapäähaukka	Slagfalk
71.a	Tunturihaukka	Jaktfalk
72.	Muuttohaukka	Pilgrimsfalk
73.	Pyö	Järpe
74.	Kiiruna (alalaji Pyreneet)	Fjällripa (underan fr_n Pyrenéerna)
75.	Kiiruna (alalaji Alpit)	Fjällripa (underart fr_n Alperna)
76.	Teeri (alalaji Keski- ja Etelä-Eurooppa)	Orre
77.	Metso	Tjäder
78.	Kivikkopyy (alalaji Alpit)	Stenhöna (underart fr_n Alperna)
79.	Kivikkopyy (alalaji Sisilia)	Stenhöna (underart fr_n Sicilien)
80.	Kalliopyy	Klipphöna

81.	Peltopyy (alalaji Italia)	Rapphöna (italiensk underart)
82.	Peltopyy (alalaji Iberian niemimaa)	Rapphöna (underart fr_n Iberiska halvön)
83.	Luhtahuitti	Sm_fläckig sumphöna
84.	Pikkuhuitti	Mindre sumphöna
	Suomi	Svenska
85.	Kääpiöhuitti	Dvärgsumphöna
86.	Ruisräökkä	Kornknarr
87.	Sulttaanikana	Purpurhöna
88.	Syylänokikana	Kamsothöna
89.	Viiriäispyyjuoksija	Springhöna
90.	Kurki	Trana
91.	Pikkutrappi	Sm_trapp
92.	Kaulustrappi	Kragtrapp
93.	Isotrappi	Stortrapp
94.	Pitkäjalka	Styltlöpare
95.	Avosetti	Skärfläcka
96.	Paksujalka	Tjockfot
97.	Aavikkojuoksija	Ökenlöpare
98.	Pääskykahlaaja	Vadarsvala
99.	Keräkurmitsa	Fjällpipare
100.	Kapustarinta	Ljungpipare
101.	Kynsihyypä	Sporrvipa
101.a	Pikkusirri	Smasnäppa
102.	Suokukko	Brushane
103.	Heinäkurppa	Dubbelbeckasin
103.a	Punakuiri	Myrspov
104.	Siperiankuovi	Smalnäbbad spov
105.	Liro	Grönbena
105.a	Rantakurvi	Tereksnäppa
106.	Vesipääsky	Smalnäbbad simsnäppa
107.	Mustanmerenlokki	Svarthuvad m_s
108.	Kaitanokkalokki	Smalnäbbad m_s
109.	Välimerenlokki	Rödnäbbad m_s
110.	Hietatiira	Sandtärna
111.	Räyskä	Skräntärna
112.	Riuttatiira	Kentsk tärna
113.	Ruusutiira	Rosentärna
114.	Kalatiira	Fisktärna
115.	Lapintiira	Silvertärna
116.	Pikkutiira	Sm_tärna
117.	Valkoposkitiira	Skäggtärna
118.	Mustatiira	Svarttärna
119.	Etelänkiisla (alalaji Iberian niemimaa)	Sillgrissla (underart fr_n Iberiska halvön)
120.	Hietakyyhky	Svartbukig flyghöna
121.	Jouhietakyyhky	Vitbukig flyghöna

122.	Sepelkyyhky (alalaji Azorit)	Ringduva (underart fr_n Azorererna)
123.	Madeirankyyhky	Madeiraduva
124.	Kanariankyyhky	Kanarieduva
	Suomi	Svenska
125.	Palmarkyyhky	Lagerduva
126.	Huuhkaja	Berguv
127.	Tunturipöllö	Fjälluggla
127.a	Hiiripöllö	Hökuggla
128.	Varpuspöllö	Sparvuggla
128.a	Lapinpöllö	Lappuggla
128.b	Viirupöllö	Slaguggla
129.	Suopöllö	Jorduggla
130.	Helmipöllö	Pärluggla
131.	Kehräjä	Nattskärre
132.	Kafferikiitäjä	Kafferseglare
133.	Kuningaskalastaja	Kungsfiskare
134.	Sininärhi	Bl_kr_ka
135.	Harmaapäätikka	Gr_spett
136.	Palokärki	Spillkr_ka
137.	Käpytikka (alalaji Teneriffa)	Större hackspett (underart fr_n Teneriffa)
138.	Käpytikka (alalaji Kanaria)	Större hackspett (underart fr_n Gran Canaria)
139.	Syyriantikka	Balkanspett
140.	Tammitikka	Mellanspett
141.	Valkoselkätikka	Vitryggig hackspett
142.	Pohjantikka	Tret_ig hackspett
143.	Kaitanokkakiuru	Dupontlärka
144.	Arokiuru	Kalanderlärka
145.	Lyhytvarvaskiuru	Kortt_lärka
146.	Kivikkokiuru	Lagerlärka
147.	Kangaskiuru	Trädlärka
148.	Nummikirvinen	Fältpiplärka
148.a	Lapinkirvinen	Rödstrupig piplärka
149.	Peukaloinen (alalaji Fair Isle)	Gärdsmyg (underart fr_n Fair Isle)
150.	Sinirinta	Bl_hake
151.	Kanariantasku	Kanariebuskskvätta
152.	Mustatasku	Svart stenskvätta
153.	Tamariskikerttunen	Kavelduns_ngare
154.	Sarakerttunen	Vattens_ngare
155.	Oliivikultarinta	Olivs_ngare
156.	Sardiniankerttu	Sardinsk s_ngare
157.	Ruskokerttu	Provences_ngare
158.	Mustakurkkukerttu	Svarthakad s_ngare
159.	Kirjokerttu	Höks_ngare
160.	Pikkusieppo	Mindre flugsnappare

161.	Balkaninsieppo	Balkanflugsnappare
162.	Sepelsieppo	Halsbandsflugsnappare
	Suomi	Svenska
163.	Punarintanakkeli	Kröpers nötväcka
164.	Korsikkanakkeli	Korsikansk nötväcka
165.	Pikkulepinkäinen	Törnskata
166.	Mustaotsalepinkäinen	Svartpannad törnskata
167.	Alppivaris	Alpkr_ka
168.	Peippo (alalaji Hierro)	Bofink (underart fr_n Hierro)
169.	Kanarianpeippo	Bl_ bofink
170.	Skotlanninkäpylintu	Skotsk korsnäbb
171.	Aavikkotulkku	Ökentrumpetare
172.	Punatulkku (alalaji Azorit)	Domherre (underart fr_n Azorena)
173.	Keltapääsirkku	Gulgr_ sparv
174.	Peltosirkku	Ortolansparv
175.	Ruostekurkkusirkku	Rostsparv
175.a	Pikkusirkku	Dvärgsparv

b) W załączniku II/1 dodaje się następujące kolumny naprzeciw cytowanych liczb:

	Suomi	
1.	Metsähanhi	Sädg_s
2.	Merihanhi	Gr_g_s
3.	Kanadanhanhi	Kanadag_s
4.	<i>Haapana</i>	Bläsand
5.	Harmaasorsa	Snatterand
6.	Tavi	Kricka
7.	Sinisorsa	Gräsand
8.	Jouhisorsa	Stjärtand
9.	Heinätavi	Arta
10.	Lapasorsa	Skedand
11.	Punasotka	Brunand
12.	Tukkasotka	Vigg
13.	Nummiriekkko (riekon alalajeja)	Dalripa (underarten moripa)
14.	Kiiruna	Fjällripa
15.	Kivikkopyy	Stenhona
16.	Punapyy	Rödhöna
17.	Peltopyy	Rapphöna
18.	Fasaani	Fasan
19.	Nokikana	Sothöna
20.	Jänkäkurppa	Dvärgbeckasin
21.	Taivaanvuohi	Enkelbeckasin
22.	Lehtokurppa	Morkulla
23.	Kalliokyyhky	Tamduva
24.	Sepelkyyhky	Ringduva

c) Załącznik II/2 otrzymuje brzmienie:

i) dodaje się następujące pozycje do tabeli:

38.a	Lagopus lagopus lagopus
73.	Garulus glandarius
74.	Pica Pica
75.	Corvus monedula
76.	Corvus frugilegus
77.	Corvus corone

ii) dodaje się następujące kolumny naprzeciw cytowanych liczb:

	Suomi	Svenska
25.	Kyhmyjoutsen	Knölsvan
26.	Lyhytnokkahanhi	Spetsbergsg_s
27.	Tundrahanhi	Bläsg_s
28.	Sepelhanhi	Prutg_s
29.	Punapäänarsku	Rödhuwad dykand
30.	Lapasotka	Bergand
31.	Haahka	Ejder
32.	Alli	Alf_gel
33.	Mustalintu	Sjöorre
34.	Pilkkasiipi	Svärta
35.	Telkkä	Knipa
36.	Tukkakoskelo	Sm_skrake
37.	Isokoskelo	Storskrake
38.	Pyö	Järpe
38.a	Riekkö	Dalripa
39.	Teeri	Orre
40.	Metso	Tjäder
41.	Kalliopyy	Klipphöna
42.	Viiriäinen	Vaktel
43.	Kalkkuna	Vildkalkon
44.	Luhtakana	Vattenrall
45.	Liejukana	Rörhöna
46.	Meriharakka	Strandskata
47.	Kapustarinta	Ljungpipare
48.	Tundrakurmitsa	Kustpipare
49.	Töyhtöhyppä	Tofsvipa
50.	Isosirri	Kustsnäppa
51.	Suokukko	Brushane
52.	Mustapyrstökuiri	Rödspov
53.	Punakuiri	Myrspov
54.	Pikkukuovi	Sm_spov
55.	Isokuovi	Storspov

	Suomi	Svenska
56.	Mustaviklo	Svartsnäppa
57.	Punajalkaviklo	Rödbena
58.	Valkoviklo	Gluttsnäppa
59.	Naurulokki	Skrattm_s
60.	Kalalokki	Fiskm_s
61.	Selkälokki	Silltrut
62.	Harmaalokki	Gr_trut
63.	Merilokki	Havstrut
64.	Uuttukyyhky	Skogsduva
65.	Turkinkyyhky	Turkduva
66.	Turturikyyhky	Turturduva
67.	Kiuru	S_nglärka
68.	Mustarastas	Koltrast
69.	Räkättirastas	Björktrast
70.	Laulurastas	Taltrast
71.	Punakylkirastas	Rödvingetrast
72.	Kulorastas	Dubbeltrast
73.	Närhi	Nötskrika
74.	Harakka	Skata
75.	Naakka	Kaja
76.	Mustavaris	R_ka
77.	Varis	Kr_ka

d) Dodaje się do tabeli na końcu załącznika II/2 (zawierającego gatunki nr 25 do nr 72):

„Österreich”

„Sverige”

„Suomi/Finland”

- dodaje się:

„+ = Jäsenvaltiot, jotka 7 artiklan 3 kohdan perusteella voivat sallia luettelossa mainittujen laijen metsästyksen.

+ = Medlemsstater, som enligt artikel 7.3., f_r till_ta jakt p_de angivna artena.”

- dodaje się do tabeli na końcu załącznika II/2 a „=” pod „Österreich”, i w odniesieniu do następujących gatunków:

- 25. Cygnus olor
- 35. Bucephala clangula
- 38. Bonasa bonasia (Tetrastes bonasia)
- 39. Tetrao tetrix (Lyrurus tetrix)
- 40. Tetrao urogallus
- 42. Coturnix coturnix
- 43. Meleagris gallopavo
- 59. Larus ridibundus

- 65. *Streptopelia decaocto*
- 66. *Streptopelia turtur*
- 69. *Turdus pilaris*

- dodaje się do tabeli na końcu załącznika II/2 a „=” pod „Sverige”, i w odniesieniu do następujących gatunków:

- 27. *Anser albifrons*
- 31. *Somateria mollissima*
- 32. *Clangula hyemalis*
- 33. *Melanitta nigra*
- 34. *Melanitta fusca*
- 35. *Bucephala clangula*
- 36. *Mergus serrator*
- 37. *Mergus merganser*
- 38. *Bonasa bonasia* (*Tetrastes bonasia*)
- 39. *Tetrao tetrix* (*Lyrurus tetrix*)
- 40. *Tetrao urogallus*
- 59. *Larus ridibundus*
- 60. *Larus canus*
- 62. *Larus argentatus*
- 63. *Larus marinus*
- 68. *Turdus merula*
- 69. *Turdus pilaris*

- dodaje się do tabeli na końcu załącznika II/2 a „=” pod „Suomi”, i w odniesieniu do następujących gatunków:

- 31. *Somateria mollissima*
- 32. *Clangula hyemalis*
- 33. *Melanitta nigra*
- 34. *Melanitta fusca*
- 35. *Bucephala clangula*
- 36. *Mergus serrator*
- 37. *Mergus merganser*
- 38. *Bonasa bonasia* (*Tetrastes bonasia*)
- 39. *Tetrao tetrix* (*Lyrurus tetrix*)
- 40. *Tetrao urogallus*
- 62. *Larus argentatus*
- 60. *Larus canus*
- 63. *Larus marinus*
- 69. *Turdus pilaris*

- dodaje się do tabeli na końcu załącznika II/2 a „=” pod „Sverige”, i w odniesieniu do wyżej wymienionych gatunków pozycje 38 a. I 73 do 77.

- dodaje się do tabeli na końcu załącznika II/2 a „=” pod „Suomi”, i w odniesieniu do następujących gatunków:

- 38.a *Lagopus lagopus lagopus*
- 73. *Garulus glandarius*
- 74. *Pica Pica*
- 75. *Corvus monedula*
- 77. *Corvus corone*

e) W załączniku III/1, dodaje się następujące kolumny naprzeciw cytowanych liczb:

	Suomi	Svenska
1.	Sinisorsa	Gräsand
2.	Nummiriekko (riekon alalajeja)	Dalripa
3.	Punapyy	Rödhöna
4.	Kalliopyy	Klipphöna
5.	Peltopyy	Rapphöna
6.	Fasaani	Fasan
7.	Sepelkyyhky	Ringduva

f) Do załącznika III/2 dodaje się następujące kolumny naprzeciw cytowanych liczb:

	Suomi	Svenska
8.	Tundrahanhi (Euraasian rotu)	Bläsg_s
9.	Merihanhi	Gr_g_s
10.	Haapana	Bläsand
11.		Kricka
12.	Jouhisorsa	Stjärtand
13.	Lapasorsa	Skedand
14.	Punasotka	Brunand
15.	Tukkasotka	Vigg
16.	Lapasotka	Bergand
17.	Haahka	Ejder
18.	Mustalintu	Sjöorre
19.	Kiiruna	Fjällripa
20.	Teeri (Iso-Britannian populaatio)	Orre (brittisk underart)
21.	Metso	Tjäder
22.	Nokikana	Sothöna
23.	Kapustarinta	Ljungpipare
24.	Jänkäkurppa	Dvärgbeckasin
25.	Taivaanvuohi	Enkelbeckasin
26.	Lehtokurppa	Morkulla

g) Dodaje się w załączniku IV lit. a) tiret pierwsze po – Sidła: „(z wyjątkiem Finlandii i Szwecji do łapania *Lagopus lagopus lagopus* i *Lagopus mutus* na północ od równoleżnika 58° N)”.

E. OCHRONA DZIKIEJ FAUNY I FLORY

1. 379 L 0409: dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. nr L 103, z 25.4.1979, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 381 L 0854: dyrektywą Rady 81/854/EWG z dnia 19 października 1981 roku (Dz.U. nr L 319, z 7.11.1981, str. 3),

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 385 L 0411: dyrektywą Komisji 85/411/EWG z dnia 25 lipca 1985 roku zmieniającą dyrektywę Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. nr L 233, z 30.8.1985, str. 33),
- 386 L 0122: dyrektywą Rady 86/122/EWG z 8 kwietnia 1986 roku (Dz.U. nr L 100, z 16.4.1986, str. 22),
- 390 L 0656: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 59),
- 391 L 0244: dyrektywą Rady 91/244/EWG (Dz.U. nr L 115, z 8.5.1991, str. 41).

2. 381 R L 0348: rozporządzenie Rady (EWG) nr 348/81 z dnia 20 stycznia 1981 roku w sprawie wspólnych zasad przywozu wielorybów lub innych waleni (Dz.U. nr 39, z 12.2.1981, str. 1), zmienione:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23),

W art. 2 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

3. 382 R 3626: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 roku w sprawie wprowadzenia we Wspólnocie Konwencji w sprawie międzynarodowego handlu zagrożonymi gatunkami dzikiej fauny i flory (Dz.U. nr 384, z 31.12.1982, str. 1), zmienione:

- 392 R 1970: rozporządzeniem Rady nr (EWG) 1970/92 (Dz.U. nr L 201, 20.7.1992, str. 1)

a) W art. 13 ust. 3 dodaje się:

- „Utrotningshotade arter”
- „Uhanalaisia lajeja / Hotade arter”

b) W art. 21 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

4. 392 L 0043: dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony środowiska naturalnego oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. nr L 206, z 22.7.1992, str. 7).

a) W art. 1 lit. c) podpunkt iii) wyraz „pięć” zastępuje się wyrazem „sześć” i dodaje się „Północny” po „Atlantycki”.

b) W załączniku I dodaje się:

- 1) nowe zdanie pod objaśnieniem „Kodeks”: „Północny i panoniczne środowiska są uznane przez Kodeks środowiska Corine z 1993 r.”.
- 2) w Środowiskach Przybrzeżnych i Halofitycznych, w pozycji „Słone i gipsowe stepy kontynentalne” po pkt 15.19, nowy pkt: „15.1A, *Panoniczne słone stepy i słone bagna”.
- 3) w Przybrzeżnych Wydmach Piaskowych i Wydmach Kontynentalnych, w pozycji „Wydm kontynentalne, stare i odwapnione”, po pkt. 64.1x35.2, nowy pkt: „64.71, Panoniczne wydmy wewnętrzne.”
- 4) w Naturalnych i Półnaturalnych Formacji Łąk Trawiastych, pod pozycją „Półnaturalne suche łąki i facje zarośli”, przed punkt. 34.32 do 34.34, nowy pkt: „34.31, *Subkontynentalne stepy trawiaste”

i po pkt. 34.5, dwa nowe pkty: „34.91, *Stepy panoniczne” i „34.A1, *Pisaki panoniczne.”

- 5) w Podniesionych Bagnach i Błotach oraz Bagniskach, po pkt. 54.3: nową pozycję „Błota Aapa” i „54.9, *Błota palsa.”
- 6) w Lasach, przed pozycją „Lasy umiarkowanej Europy”: nową pozycję „Lasy Północne”, i pod nową pozycją, pkt „2.C, *Zachodnia tajga”.
- 7) w Lasach, w pozycji „Lasach umiarkowanej Europy”, po pkt. 41.26, nowy pkt: „41.2B, *Lasy panoniczne dębowo - grabowe”;

i po pkt. 41.53, dwa nowe pkty: „41.7374, *Lasy panoniczne białego dębu”, i „41.7A, *Euro – syberyjskie lasy dębowe”.

c) w załączniku II dodaje się:

- 1) pod lit. a) Zwierzęta, Kręgowce, Ssaki, pozycję Szczurowate
pod *Sciuridae* „*Pteromys volans (*Sciuropterus russicus*)”
pod *Castoridae*, po „Budowle bobrów”: „(oprócz populacji fińskiej i szwedzkiej).”
- 2) pod lit. a) Zwierzęta, Kręgowce, Ssaki, pozycję Zwierzęta mięsożerne:
pod *Canidae*: dodać „*Alopex lagopus i dodać, po **Canis lupus*, do tekstu w (), „z wyjątkiem populacji fińskiej”,
pod *Ursidae*, po **Ursus arctos*: (z wyjątkiem fińskich i szwedzkich populacji)”,
pod *Mustelidae*: . „**Gulo gulo*”
pod *Felidae*, po *Lynx lynx*: „(z wyjątkiem populacji fińskiej)”
pod *Phocidae*. **Monachus monachus*, nowy punkt „**Phoca hispida saimensis*”
- 3) pod lit. a) Zwierzęta, Kręgowce, Ryby:
 - pozycję Petromyzoniformes, pod *Petromyzonidae*, po *Lampetra fluviatilis*(v): „(z wyjątkiem populacji fińskich i szwedzkich)”; po *Lampetra planeri* (o): „(z wyjątkiem populacji fińskich i szwedzkich)”; i po *Petromyzon marinus* (o): „oprócz populacji szwedzkich”.
 - pozycję Salmoniformes, pod *Salmonidae*, po *Salmo salar*: „(z wyjątkiem fińskich populacji)”.
 - pozycję Cypriniformes, pod *Cyprinidae*, po *Aspius aspius* (o): „(z wyjątkiem fińskich populacji)”i pod *Cobitidae*, po *Cobitis wasskoi* (o): „(z wyjątkiem populacji fińskich)”
 - pozycję Scorpaeniformes, pod *Cottidae*, po *Cottus gobio*: (o): „(z wyjątkiem fińskich populacji)”.

4) pod lit. a) Zwierzęta, Bezkręgowce:

- pozycję Stawonogach, pod Insecta, pod *Coleoptera*, po *Buprestis splendens*, nowy punkt: „**Carabis menetresi pacholei*”
- pozycję Mięczaki, pod Gastropoda, po *Geomitra moniziana*, nowy punkt: „**Helicopsis striata austriaca*”

5) pod lit. b) Rośliny:

- pozycję Compositae, po *Artemisia granatensis* Boiss, dwa nowe punkty: „**Artemisia laciniata Willd*” i „**Artemisia pancicii* (Janka) Ronn.”
- pozycję Gramineae, po **Stipa bavarica* Martinovsky & H. Scholz, nowy punkt: „**Stipa styriaca* Martinovsky”.

d) W załączniku IV dodaje się:

1) pod lit. a) Zwierzęta, Kręgowce, Ssaki:

- pozycję Rodentia,
pod Sciuridae, dodaj po *Citellus citellus* „*Pteromys volans* (*Sciuropterus russicus*)”
pod Castoridae, po *Castor fiber*: „(z wyjątkiem fińskich i szwedzkich populacji)”
i pod Microtidae, po *Microtus oeconomus arenicola*, nowy punkt: „*Microtus oeconomus mehelyi*”;
- pozycję Carnivora,
pod Canidae, dodaj „*Alopex lagopus*”
pod Phocidae, dodaj po *Monachus monachus* „*Phoca hispida saimensis*”

pod Canidae, po *Canis lupus*: „(oprócz fińskich populacji w granicach obszaru zarządzania reniferami zdefiniowanego w ust. 2 fińskiego dokumentu nr 848/90 z dnia 14 września 1990 r. w sprawie zarządzania reniferami)”
- pozycję Sauria, pod Lacertidae, po *Lacerta viridis*, nowy punkt: „*Lacerta vivipara pannonica*”
- pozycję Salmoniformes, po Coregonidae, pod *Coregonus oxyrhynchus*: „(z wyjątkiem populacji fińskich)”

2) pod lit. a) Zwierzęta, Bezkręgowce, Mięczaki:

- pozycję Gastropoda, pod Prosobranchia, po *Patella feruginea*, nowy punkt: „*Theodoxus prevostianus*”

e) W załączniku dodaje się:

1) pod lit. a) Zwierzęta, Kręgowce:

- pod Ssaki, przed pozycją Carnivora, nową pozycję: „Rodentia”;
i pod tą nową pozycją, nowy ustęp: „Castoridae”
i pod „Castoridoe”: „Castor fiber (populacje fińskie i szwedzkie)”.
- po Ssakach, Carnivora, pozycję *Canidae*. Po *Canis lupus*: „(Fińskie populacje w granicach obszarów zarządzania reniferem, zdefiniowanego w ust. 2 fińskiego dokumentu nr 848/90 z dnia 14 września 1990 roku w sprawie zarządzania reniferem)”
- pod Rybie, Salmoniformes, pozycję *Cyprinidae*, przed *Barbus* spp. nowy punkt: „*Aspius aspius*” i po *Barbus* spp. nowe pkt: „*Rutilus friesii meidingeri*” i „*Rutilus pigus virgo*”.

F. ZARZĄDZANIE ODPADAMI I CZYSTA TECHNOLOGIA

386 L 0278: dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 roku w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku stosowania w rolnictwie osadów ściekowych (Dz.U. nr L 181, z 4.7.1986, str. 6), zmieniona:

- 391 L 0692: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 48).

W art. 15 ust. 2 liczbę „54” zastępuje się liczbą „62”.

IX. NAUKA, BADANIE I ROZWÓJ

1. 371 D 0057: decyzja Komisji 71/57/Euratom z dnia 13 stycznia 1971 roku w sprawie reorganizacji Wspólnego Centrum Badań Jądrowych (JRC) (Dz.U. nr L 16, z 20.1.1971, str. 14), zmieniona:
 - 374 D 0578: decyzją Komisji 74/578/Euratom z dnia 13 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 316, z 26.11.1974, str. 12),
 - 375 D 0241: decyzją Komisji 75/241/Euratom z dnia 25 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 98, z 19.4.1975, str. 40),
 - 382 D 0755: decyzją Komisji 82/755/Euratom z dnia 2 czerwca 1982 roku (Dz.U. nr L 319, z 16.11.1982, str. 10),
 - 384 D 0339: decyzją Komisji 84/339/Euratom z dnia 24 maja 1984 roku (Dz.U. nr L 177, z 4.7.1984, str.29),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 385 D 0593: decyzją Komisji 85/593/Euratom z dnia 20 listopada 1985 roku (Dz.U. nr L 373, 31.12.1985, str. 6),
 - 393 D 0095: decyzją Komisji 93/95/Euratom z dnia 2 lutego 1993 roku (Dz.U. nr L 37, z 13.2.1993, str. 44).

W art. 1 ust. 1 liczby „13” i „12” zastępuje się odpowiednio liczbami „16” i „15”.

2. 374 R 1728: rozporządzenie Rady nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 roku w sprawie koordynacji badań rolniczych (Dz.U. nr L 182, z 5.7.1974, str. 1), zmienione:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 385 R 3768: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8).

W art. 8 ust. 3 liczebnik „pięćdziesiąt cztery” zastępuje się liczebnikiem „sześćdziesięciu dwóch”.

3. Decyzja Rady z dnia 16 grudnia 1980 roku ustanawiająca Konsultacyjny Komitet do spraw Programu Połączenia (dokument Rady 4151/81 (ATO 103) z dnia 8 stycznia 1981 roku), zmieniona:

- decyzją Rady z października 1986 r. zmieniającą decyzję z dnia 16 grudnia 1980 roku (dokument Rady 9705/86 (RECH 96) (ATO 49)).

a) W ust. 8 zdanie pierwsze liczbę „10” zastępuje się liczbą „12”.

b) W ust. 14 ostatnie dwa zdania otrzymują brzmienie:

„Opinie dotyczące ust. 5 lit. g) podejmowane są przez następujące ważenie głosów:

Belgia	2	Luksemburg	1
Belgia	2	Luksemburg	
Dania		Niderlandy	2
Niemcy	5	Austria	2
Grecja	1	Portugalia	2
Hiszpania	3	Finlandia	1
Francja	5	Szwecja	2
Irlandia	1	Szwajcaria	2
Włochy	5	Wielka Brytania	5
		Ogółem	<hr/> 41

Dla przyjęcia opinii, wymagana większość wynosi 21 głosów na korzyść, co najmniej ośmiu przedstawicielstw.”

4. 384 D 0128: decyzja Komisji 84/128/EWG 29 lutego 1984 roku w sprawie ustanowienia Doradczego Komitetu do spraw badań i rozwoju przemysłowego (IRDAC) (Dz.U. nr L 66, z 8.3.1984, str. 30), zmieniona:

- 386 D 0009: decyzją Komisji 86/9/EWG z dnia 7 stycznia 1986 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.1.1986, str. 26),
- 388 D 0046: decyzją Komisji 88/46/EWG z dnia 13 stycznia 1988 roku (Dz.U. nr L 24, z 29.1.1988, str. 66).

W art. 3 ust. 1 liczbę „14” zastępuje się liczbą „17”.

X. RYBOŁÓWSTWO

1. 376 R 0104: rozporządzenie Rady (EWG) nr 104/76 z dnia 19 stycznia 1976 roku ustanawiające wspólne standardy sprzedaży krewetek (*Crangon crangon*), krabów jadalnych (*Rak pagurus*) i homarów norweskich (*Nephrops norvegicus*) (Dz.U. nr L 20, z 28.1.1976, str. 35), zmienione:
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 383 R 3575: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3575/83 z dnia 14 grudnia 1983 roku (Dz.U. nr L 356, z 20.12.1983, str. 6),
 - 385 R 3118: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3118/85 z dnia 4 listopada 1985 roku (Dz.U. nr L 297, z 9.11.1985, str. 3),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 387 R 3940: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3940/87 z dnia 21 grudnia 1987 roku (Dz.U. nr L 373, z 31.12.1987, str. 6),
 - 388 R 4213: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4213/88 z dnia 21 grudnia 1988 roku (Dz.U. nr L 370, z 31.12.1988, str. 33),
 - 391 R 3162: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3162/91 z dnia 28 października 1991 roku (Dz.U. nr L 300, z 31.10.1991, str. 1).

W art. 10 ust. 1 lit. b) tiret drugie dodaje się:

„Hietakatkarapuja” lub „Isotaskurapuja” lub „Keisarihummereita”,
„Hästräkor” lub „Krabba” lub „Havskräfta”.

2. 382 R 3191: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3191/82 z dnia 29 listopada 1982 roku ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu odniesienia cen produktów rybnych (Dz.U. nr L 338, z 30.11.1982, str. 13), zmienione:
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - 385 R 3474: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3474/85 z dnia 10 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 333, z 11.12.1985, str. 16),

W załączniku I dodaje się:

„FINLANDIA: Helsinki
Tornio
Turku
SZWECJA: Sztokholm
Gothenburg”.

3. 383 R 2807: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 roku ustanawiające szczegółowe zasady rejestrowania informacji w sprawie łowienia ryb przez Państwa Członkowskie (Dz.U. nr L 276, z 10.10.1983, str. 1), zmienione:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 389 R 0473: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 473/89 z dnia 24 lutego 1989 roku (Dz.U. nr L 53, z 25.2.1989, str. 34).

W załączniku IV pkt 2.4.1. skreśla się:

„S = Szwecja”.

4. 385 R 3459: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3459/85 z dnia 6 grudnia 1985 roku ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dodatku kompensacyjnego za sardynki atlantyckie (Dz.U. nr L 32, z 10.12.1985, str. 16).

W art. 4 ust. 2 tiret drugie dodaje się:

„TASAUSHYVITYKSEEN OIKEUTETTU JALOSTUS ASETUS (ETY) N: o 3117/85,”

„BEARBETNING BERÄTTIGAD TILL UTJÄMNINGSBIDRAG FÖRORDNING (EEG) Nr 3117/85”.

5. 392 R 3760: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 roku ustanawiające wspólnotowy system rybołówstwa i upraw wodnych (Dz.U. nr L 389, z 31.12.1992, str. 1).

ZAŁĄCZNIK I otrzymuje brzmienie:

- a) W pozycji „WODY PRZYBRZEŻNE DANII” dodaje się:

„Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunki	Ważne lub szczególne właściwości
Skagerrak (4 do 12 mili)	Szwecji	Wszystkie gatunki	nieograniczone
Kattegat (3 ¹ do 12 mili)	Szwecja	Wszystkie gatunki	nieograniczone
Morze Bałtyckie (3 do 12 mili)	Szwecja	Wszystkie gatunki	nieograniczone
¹ Mierzony od linii brzegowej.”			

- b) W pozycji „WODY PRZYBRZEŻNE NIDERLANDÓW” dodaje się:

„WODY PRZYBRZEŻNE FINLANDII”

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunki	Ważne lub szczególne właściwości
Morze Bałtycki (4 - 12 mil) ²	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczone

„WODY PRZYBRZEŻNE SZWECJI”

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunki	Ważne lub szczególne właściwości
Skagerrak (4 - 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	nieograniczone
Kattegat (3 ³ - 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	nieograniczone
Morze Bałtyckie (4 - 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	nieograniczone
Morze Bałtyckie (4 - 12 mil)	Finlandia	Wszystkie gatunki	nieograniczone

² 3 - 12 mil dookoła Wysp Bogskar
³ Mierzone od linii brzegowej.

6. 393 R 2018: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2018/93 z dnia 30 czerwca 1993 roku w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez Państwa Członkowskie dokonujące połowów na Atlantyku Północno-Zachodnim (Dz.U. nr L 186, z 28.7.1993, str. 1).

W załączniku V w adnotacji e) dodaje się:

„Finlandia FIN

Szwecja SVE”.

7. 393 R 2210: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2210/93 z dnia 26 lipca 1993 roku w sprawie przekazywania informacji do celów wspólnej organizacji rynku rybołówstwa i upraw wodnych (Dz.U. nr L 197, z 6.8.1993, str. 8).

Załącznik I otrzymuje brzmienie:

- a) W ramach punktu „I. Produkty wymienione w załączniku I pkt A) do rozporządzenia (EWG) nr 3759/92”
i) w pozycji

„1. Śledzi (*Clupea harengus*)” dodaje się:

„połączone rynki Tornio-Kokkola

połączone rynki Pietarsaari-Korsnäs

połączone rynki Närpio-Pyhämaa

połączone rynki Południowego Uusikaupunki-Kemiö

połączone rynki Wysp Alandzkich

połączone rynki Zatoki Fińskiej

połączone rynki Trelleborg/Simrishamn

połączone rynki Lysekil/Kungshamn Gävle”;

ii) pod pozycją: „6. Dorsz (*Gadus morhua*)” dodaje się:

„Karlskrona
Göteborg
Mariehamn”;

b) Podpunkt: „II. Produkty wymienione w załączniku I pkt D do rozporządzenia (EWG) nr 3759/92” dodaje się pod pozycją: „Krewetka głębokowodna (*Pandalus północne*)”:

„Smogen
Göteborg”;

c) Podpunkt „III. Produkty wymienione w załączniku I pkt E do rozporządzenia (EWG) nr 3759/92” dodaje się w pozycji „2.a) Cały norweski homar (*Nephrops norvegicus*)”:

„Smogen
Göteborg”;

d) Podpunkt „VIII. Produkty wymienione w załączniku IV pkt A do rozporządzenia (EWG) nr 3759/92”:

i) w pozycji „1. Karpie:” dodaje się:

„- Austria: Waldviertel
Bundesland Steiermark”;

ii) w pozycji „2. Łosoś:” dodaje się:

„- Austria: cały obszar Austrii
- Finlandia: połączone obszary przybrzeżne.

XI. RYNEK WEWNĘTRZNY I USŁUGI FINANSOWE

A. PRAWO SPÓŁEK, DEMOKRACJA PRZEMYSŁOWA I STANDARDY KSIĘGOWOŚCI

1. 368 L 0151: Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 9 marca 1968 roku w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich (68/151/EWG) (Dz.U. nr L 65, z 14.3.1968, str. 8), zmieniona:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 1 dodaje się:

„- w *Austrii*:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

- w *Finlandii*:

osakeyhtiö/aktiebolag

- w *Szwecji*:

aktiebolag”.

2. 377 L 0091: Druga dyrektywa Rady z dnia 13 grudnia 1976 roku w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (77/91/EWG) (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).
- 392 L 0101: dyrektywą Rady 92/101/EWG z dnia 23 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 347, z 28.11.1992, str.64).

a) W art. 1 do ust. pierwszego dodaje się:

„- w *Austrii*:

die Aktiengesellschaft;

- w *Finlandii*:

osakeyhtiö/aktiebolag

- w *Szwecji*:

aktiebolag”.

b) W art. 6 wyrażenie „europejskie jednostki rozliczeniowe” zastępuje się wyrażeniem „ECU”;

3. 378 L 0855: Trzecia dyrektywa Rady z dnia 9 października 1978 roku wydana na podstawie artykułu 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca łączenia się spółek akcyjnych (78/855/EWG) (Dz.U. nr L 295, z 20.10.1978, str. 36), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 1 ust. 1 dodaje się:

„- w *Austrii*:

die Aktiengesellschaft;

- w *Finlandii*:

osakeyhtiö/aktiebolag

- w *Szwecji*:

aktiebolag”.

4. *378 L 0660*: Czwarta dyrektywa Rady z dnia 25 lipca 1978 roku wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (78/660/EWG) (Dz.U. nr L 222, z 14.8.1978, str. 11), zmieniona:
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - *383 L 0349*: Siódmą dyrektywą Rady z dnia 13 czerwca 1983 roku wydaną na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, (83/349/EWG) (Dz.U. nr L 193, z 18.7.1983, str. 1),
 - *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23).
 - *389 L 0666*: Jedenastą dyrektywą Rady z dnia 21 grudnia 1989 roku dotyczącą wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa (89/666/EWG) (Dz.U. nr L 395, z 30.12.1989, str. 36),
 - *390 L 0604*: dyrektywą Rady 90/604/EWG z dnia 8 listopada 1990 roku zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w zakresie zwolnień dotyczących małych i średnich spółek oraz ogłaszania sprawozdań finansowych wyrażonych w ECU (Dz.U. nr L 317, z 16.11.1990, str. 57),
 - *390 L 0605*: dyrektywą Rady 90/605/EWG z dnia 8 listopada 1990 roku zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, co do zakresu stosowania wymienionych dyrektyw (Dz.U. nr L 317, z 16.11.1990, str. 60).
- a) W art. 1 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się:

„- w *Austrii*:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

- w *Finlandii*:

osakeyhtiö/aktiebolag

- w *Szwecji*:

aktiebolag”.

b) W art. 1 ust. 1 akapit drugi dodaje się:

„m) – w *Austrii*:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

n) – w *Finlandii*:

avoin yhtiö/öppet bolag, kommandiitti yhtiö/kommanditbolag;

o) – w *Szwecji*:

handelsbolag, kommanditbolag.”

5. 383 L 0349: Siódma dyrektywa Rady z dnia 13 czerwca 1983 roku wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, (83/349/EWG) (Dz.U. nr L 193, z 18.7.1983, str. 1), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 390 L 0604: dyrektywą Rady 90/604/EWG z dnia 8 listopada 1990 roku zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w zakresie zwolnień dotyczących małych i średnich spółek oraz ogłaszania sprawozdań finansowych wyrażonych w ECU (Dz.U. nr L 317, z 16.11.1990, str. 57),
- 390 L 0605: dyrektywą Rady 90/605/EWG z dnia 8 listopada 1990 roku zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, co do zakresu stosowania wymienionych dyrektyw (Dz.U. nr L 317, z 16.11.1990, str. 60).

a) W art. 4 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się:

„w *Austrii*:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

- w *Finlandii*:

osakeyhtiö/aktiebolag

- w *Szwecji*:

aktiebolag”.

6. 389 L 0667: Dwunasta dyrektywa Rady 89/667/EWG z dnia 21 grudnia 1989 roku w sprawie prawa spółek dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (Dz.U. nr L 395, z 30.12.1989, str. 40).

W art. 1 dodaje się:

„w *Austrii*:

Aktiengesellschaft, Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

- w Finlandii:
osakeyhtiö/aktiebolag
- w Szwecji:
aktiebolag”.

B. PODATKI BEZPOŚREDNIE, UBEZPIECZENIE I INSTYTUCJE KREDYTOWE

I. PODATKI BEZPOŚREDNIE

1. 369 L 0335: dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 roku dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. nr L 249, z 3.10.1969, str. 25), zmieniona:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- 373 L 0079: dyrektywą Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 roku (Dz.U. nr L 103, z 18.4.1973, str. 13),
- 373 L 0080: dyrektywą Rady 73/80/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 roku (Dz.U. nr L 103, z 18.4.1973, str. 15),
- 374 L 0553: dyrektywą Rady 74/553/EWG z dnia 7 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 303, z 13.11.1974, str.9),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 385 L 0303: dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 roku (Dz.U. nr L 156, z 15.6.1985, str. 23),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 3 ust. 3 lit. a) dodaje się:

„Firmy prawa austriackiego znane jako:

- „Aktiengesellschaft”
- „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”

„Firmy prawa fińskiego znane jako:

- „osakeyhtiö/aktiebolag” „osuuskunta/andelslag” „säästöpankki/sparbank”, i
- ”vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”;

„Firmy prawa szwedzkiego znane jako:

- „aktiebolag
- bankaktiebolag
- försäkringsaktiebolag”

2. 390 L 0434: dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 roku w sprawie wspólnego systemu opodatkowywania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich (Dz.U. nr L 225, z 20.8.1990, str. 1).

a) W art. 3 lit. c) dodaje się:

„- Körperschaftsteuer w Austrii,

- Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund w Finlandii;

- Statlig inkomstskatt w Szwecji;”

b) W załączniku dodaje się:

„m) firmy prawa austriackiego znane jako: „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;

n) firmy prawa fińskiego znane jako: „osakeyhtiö / aktiebolag” „osuuskunta / andelslag” „säästöpankki / sparbank”, i ”vakuutusyhtiö / försäkringsbolag”;

o) firmy prawa szwedzkiego znane jako: „aktiebolag” „bankaktiebolag” „försäkringsaktiebolag”

3. 390 L 0435: dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 roku w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich (Dz.U. nr L 225, z 20.8.1990, str. 6).

a) W art. 2 lit. c) dodaje się:

„- Körperschaftsteuer w Austrii,

- Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund w Finlandii;

- Statlig inkomstskatt w Szwecji;”

b) W załączniku dodaje się:

„m) firmy prawa austriackiego znane jako: „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;

n) firmy prawa fińskiego znane jako: „osakeyhtiö / aktiebolag” „osuuskunta / andelslag”, „säästöpankki / sparbank” i ”vakuutusyhtiö / försäkringsbolag”;

o) firmy prawa szwedzkiego znane jako: „aktiebolag”, „bankaktiebolag”, „försäkringsaktiebolag”.

II. UBEZPIECZENIA

1. *373 L 0239*: Pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. nr L 228, z 16.8.1973, str. 3), zmieniona:
 - *376 L 0580*: dyrektywą Rady 73/239/EWG z dnia 19 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 189, z 13.7.1976, str. 13),
 - *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - *384 L 0641*: dyrektywą Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 roku (Dz.U. nr L 339, z 27.12.1984, str.21),
 - *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
 - *387 L 0343*: dyrektywą Rady 87/343/EWG z dnia 22 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 185, z 4.7.1987, str. 72),
 - *387 L 0344*: dyrektywą Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 185, z 4.7.1987, str. 77),
 - *388 L 0357*: Drugą dyrektywą Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 roku (Dz.U. nr L 172, z 4.7.1988, str. 1),
 - *390 L 0618*: dyrektywą Rady 90/618/EWG z dnia 8 listopada 1990 roku (Dz.U. nr L 330, z 29.11.1990, str. 44),
 - *392 L 0049*: dyrektywą Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 228, z 11.8.1992, str. 1).

W art. 8 ust. 1 pkt A) dodaje się:

- „ – W przypadku Republiki Austrii: Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit
 - W przypadku Republiki Finlandii: keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag, vakuutusosakeyhtiö/försäkringsbolag, vakuutusyhdistys försäkringsbolag,
 - W przypadku Królestwa Szwecji: „försäkringsaktiebolag”, ömsesidiga försäkringsbolag” understödsföreningar”.
2. *377 L 0092*: dyrektywa Rady 77/92/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku w sprawie środków mających ułatwić skuteczne osiągnięcie swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności agentów i brokerów ubezpieczeniowych (grupa ISIC ex 630) oraz, w szczególności, środków przejściowych dotyczących tych działalności (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 14), zmieniona:
 - *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

a) W art. 2 ust. 2 lit.a a) dodaje się:

„W Austrii:

- Versicherungsmakler

W Finlandii:

- vakuutusenvälittäjä/försäkringsmäklare

W Szwecji

- försäkringsmäklare”;

b) W art. 2 ust. 2 lit. b) dodaje się:

„W Austrii:

- Versicherungsagent

W Finlandii:

- vakuutusasiainmies/försäkringsombud

W Szwecji:

- försäkringsombud”;

3. *379 L 0267*: Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 5 marca 1979 roku w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie bezpośrednich ubezpieczeń na życie (*79/267/EWG*) (Dz.U. nr L 63, z 13.3.1979, str. 1), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

- *390 L 0619*: dyrektywą Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 roku (Dz.U. nr L 330, z 29.11.1990, str.50),

- *392 L 0096*: dyrektywą Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 360, 9.12.1992r., str. 1).

a) W art. 4 dodaje się:

„Niniejsza dyrektywa nie dotyczy działalności emerytalnej w kontekście przedsiębiorstw ubezpieczenia emerytalnego opisanych w Dokumencie Emerytalnym Pracowników (TEL) i innych odpowiednich fińskich przepisów, pod warunkiem że:

- a) towarzystwa ubezpieczeń emerytalnych, które zgodnie z prawem fińskim zobowiązane są do posiadania osobnej księgowości i systemów zarządzania ich działalnością emerytalną ustanowią, od daty przystąpienia, osobną osobę prawną dla prowadzenia tej działalności;
- b) władze fińskie zezwolą, w sposób niedyskryminacyjny, wszystkim obywatelom i firmom Państw Członkowskich na wykonywanie, zgodnie z prawem fińskim, działalności wyszczególnionej w art. 1 związanych z wyłączeniem, czy za pomocą:
 - własności lub uczestnictwa w istniejącej firmie ubezpieczeniowej lub grupie;
 - utworzenia lub uczestnictwa w nowej firmie ubezpieczeniowej lub grupie, włączając w to firmy ubezpieczeń emerytalnych;
- c) w ciągu trzech miesięcy od daty przystąpienia władze fińskie przedłożą Komisji do zatwierdzenia sprawozdanie, stwierdzające jakie środki zostały podjęte w celu rozdzielenia działalności TEL od normalnej działalności ubezpieczeniowej prowadzonej przez fińskie firmy ubezpieczeniowe w celu sprostania wszystkim wymogom Trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie.

III. INSTYTUCJE KREDYTOWE

- 1. *377 L 0780*: Pierwsza dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. nr L 322, z 17.12.1977, str. 30), zmieniona:
 - *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - *385 L 0345*: dyrektywą Rady 83/345/EWG z dnia 8 lipca 1985 roku (Dz.U. nr L 183, z 18.7.1985, str.19),
 - *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
 - *386 L 0524*: dyrektywą Rady 86/524/EWG z dnia 27 października 1986 roku (Dz.U. nr L 309, z 4.11.1986, str. 15),
 - *389 L 0646*: dyrektywą Rady 89/646/EWG z dnia 15 grudnia 1989 roku (Dz.U. nr L 386, z 30.12.1989, str. 1).

W art. 2 ust. 2 dodaje się:

„W Austrii:

- przedsiębiorstwa uznane za budujące stowarzyszenia użyteczności publicznej,

W Finlandii:

- Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab. SuomenVientiluotto Oy/Finlands Ab, Kera Oy/Kera Ab,

W Szwecji:

- Svenska Skeppshypotekskassan.”

2. 389 L 0647: dyrektywa Rady 89/647/EWG z dnia 18 grudnia 1989 roku w sprawie współczynnika wypłacalności dla instytucji kredytowych (Dz.U. nr L 386, z 30.12.1989, str. 14.), zmieniona:

- 391 L 0031: dyrektywą Komisji 91/31/EWG z dnia 19 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 17, z 23.1.1991, str. 20),
- 392 L 0030: dyrektywą Komisji 92/30/EWG z dnia 6 kwietnia 1992 roku (Dz.U. nr L 110, z 28.4.1992, str. 52).

a) W art. 6 ust. 1 lit. c) dodaje się:

„i pożyczki całkowicie zabezpieczone na rzecz właściwych władz, poprzez udziały w fińskich przedsiębiorstwach budownictwa mieszkaniowego, działających w oparciu o fińską ustawę o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejsze równoważne przepisy w odniesieniu do nieruchomości, która jest lub będzie zajmowana albo wynajmowana przez pożyczkobiorcę”

b) W art. 11 ust. 4 wyrazy „Niemcy, Dania i Grecja” zastępuje się wyrazami „Niemcy, Dania, Grecja i Austria”.

3. 392 L 0121: dyrektywa Rady 92/121/EWG z dnia 21 grudnia 1992 roku w sprawie monitorowania i kontroli koncentracji zaangażowań instytucji kredytowych (Dz.U. nr L 29, z 5.2.1993, str. 1).

a) W art. 4 ust. 7 lit. p) zdanie pierwsze zastępuje się następującym tekstem:

„p) pożyczki zabezpieczone, na rzecz właściwych władz, poprzez hipotekę ustanowioną na nieruchomościach mieszkaniowych lub udziałach w fińskich przedsiębiorstwach budownictwa mieszkaniowego działających w oparciu o fińską ustawę o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejsze równoważne przepisy i transakcje leasingowe, na podstawie których wynajmujący zachowuje pełną własność wynajętej nieruchomości, tak długo jak najemca nie skorzysta z opcji zakupu, we wszystkich przypadkach powyżej 50% wartości danej nieruchomości mieszkaniowej”;

b) W art. 6 ust. 9 akapit drugi dodaje się:

„Tak samo traktuje się pożyczki zabezpieczone, na rzecz właściwych władz, udziałami w fińskich przedsiębiorstwach budownictwa mieszkaniowego działających w oparciu o fińską ustawę o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejsze równoważne przepisy, które są podobne do pożyczek hipotecznych, o których mowa w poprzednim akapicie”.

C. SWOBODNY PRZEPIŃYW TOWARÓW

I. POJAZDY MECHANICZNE

1. 370 L 0156: dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie homologacji pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr. L 42, z 23.2.1970, str. 1), zmieniona:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 378 L 0315: dyrektywą Rady 78/315/EWG z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 81, z 28.3.1978, str. 1),
- 378 L 0547: dyrektywą Rady 78/547/EWG z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 168, z 26.6.1978, str. 39),

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Grecji (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *380 L 1267*: dyrektywą Rady 80/1267/EWG z dnia 16 grudnia 1980 roku (Dz.U. nr L 375, z 31.12.1980, str. 34), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 265, z 19.9.1981, str. 28,
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *387 L 0358*: dyrektywą Rady 87/358/EWG z dnia 25 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 192, z 15.11.1987, str. 51),
- *387 L 0403*: dyrektywą Rady 87/403/EWG z dnia 25 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 220, z 8.8.1987, str. 44),
- *392 L 0053*: dyrektywą Rady 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 225, z 10.8.1992, str. 1),
- *393 L 0081*: dyrektywą Komisji 93/81/EWG z dnia 29 września 1993 roku (Dz.U. nr L 264, z 23.10.1993, str. 49).

a) W załączniku VII w kolumnie podpunkt 1 sekcja 1 dodaje się:

„12 dla Austrii”
 „17 dla Finlandii”
 „5 dla Szwecji”;

b) W załączniku IX do punktu 37 części I strona 2 oraz punktu 37 części II strona 2 dodaje się:

„Austria:, Finlandia, Szwecja”.

2. *370 L 0157*: dyrektywa Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie dopuszczalnego poziomu hałasu zewnętrznego i układu wydechowego pojazdów mechanicznych (Dz.U. nr L 42, z 23.2.1970, str. 16), zmieniona:

- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *373 L 0350*: dyrektywą Komisji 73/350/EWG z dnia 7 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 321, z 22.11.1973, str. 33),
- *377 L 0212*: dyrektywą Rady 77/212/EWG z dnia 8 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 66, z 12.3.1977, str. 33),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *381 L 0334*: dyrektywą Komisji 81/334/EWG z dnia 13 kwietnia 1981 roku (Dz.U. nr L 131, z 18.5.1981, str. 6),
- *384 L 0372*: dyrektywą Komisji 84/372/EWG z dnia 3 lipca 1984 roku (Dz.U. nr L 196, z 26.7.1984, str. 47),
- *384 L 0424*: dyrektywą Rady 84/424/EWG z dnia 3 września 1984 roku (Dz.U. nr L 238, z 6.9.1984, str. 31),

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *389 L 0491*: dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 roku (Dz.U. nr L 238, z 15.8.1989, str. 43),
- *392 L 0097*: dyrektywą Rady 92/97/EWG z dnia 10 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 371, z 19.12.1992, str. 1).

a) W załączniku II do przypisu odnoszącego się do pkt 3.1.3 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”;

b) w załączniku IV do przypisu dotyczącego wyróżnionych(ej) liter(y) kraju przyznającego zatwierdzenie typu, dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

3. *370 L 0388*: dyrektywa Rady 70/388/EWG z dnia 27 lipca 1970 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie dźwiękowych sygnałów ostrzegawczych pojazdów mechanicznych (Dz.U. nr L 176, z 10.8.1970, str. 227), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 329, z 25.11.1982, str. 31, zmieniona:

- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku I do tekstu w nawiasach w pkt. 1.4.1 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

4. *371 L 0127*: dyrektywa Rady 71/127/WE z dnia 1 marca 1971 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie widoczności w lusterkach wstecznych w pojazdach mechanicznych (Dz.U. nr L 68, z 22.3.1971, str. 1), zmieniona:

- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *379 L 0795*: dyrektywą Komisji 79/795/EWG z dnia 20 lipca 1979 r. (Dz.U. nr L 239, z 22.9.1979, str. 1),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *385 L 0205*: dyrektywą Komisji 85/205/EWG z dnia 18 lutego 1985 roku (Dz.U. nr L 90, z 29.3.1985, str. 1),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

- 386 L 0562: dyrektywą Komisji 86/562/EWG z dnia 6 listopada 1986 roku (Dz.U. nr L 327, z 22.11.1986, str. 49),
- 388 L 0321: dyrektywą Komisji 88/321/EWG z dnia 16 maja 1988 roku (Dz.U. nr L 147, z 14.6.1988, str. 77).

W dodatku 2 do załącznika II, do zestawienia klasyfikujących numerów w pkt. 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

5. 374 L 0483: dyrektywa Rady 74/483/EWG z dnia 17 września 1974 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wystających elementów zewnętrznych pojazdów mechanicznych (Dz.U. nr L 266, z 2.10.1974, str. 4), zmieniona:
 - 379 L 0488: dyrektywą Komisji 79/488/EWG z dnia 18 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 128, z 26.5.1979, str. 1),
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku I do przypisu odnoszącego się do punktu 3.2.2.2. dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

6. 376 L 0114: dyrektywa Rady 76/114/WE z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie oznakowania identyfikacyjnego pojazdów mechanicznych i ich przyczep oraz sposobu jego umieszczania (Dz.U. nr L 24, z 30.1.1976, str. 1), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 56, z 4.3.1976, str. 38, oraz Dz.U. nr L 329, z 25.11.1982, str. 31, zmieniona:
 - 378 L 0507: dyrektywą Komisji 78/507/EWG z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 155, z 13.6.1978, str.31),
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku do tekstu w nawiasach w pkt. 2.1.2. dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

7. 376 L 0757: dyrektywa Rady 76/757/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie świateł odbłaskowych pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976, str. 32), zmieniona:
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku III do tekstu w nawiasach w punkcie 4.2. dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

8. *376 L 0758*: dyrektywa Rady 76/758/WE z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie świateł sygnalizacyjnych, przednich świateł pozycyjnych(bocznych), tylnych świateł pozycyjnych (bocznych) i świateł stopu pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976, str. 54), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *389 L 0516*: dyrektywą Komisji 89/516/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 roku (Dz.U. nr L 265, z 12.9.1989, str. 1).

W załączniku III do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

9. *376 L 0759*: dyrektywa Rady 76/759/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie świateł kierunku jazdy w pojazdach mechanicznych i ich przyczepach (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *389 L 0277*: dyrektywą Komisji 89/277/EWG z dnia 28 marca 1989 roku (Dz.U. nr L 109, z 20.4.1989, str. 25), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 114, z 27.4.1989, str. 52.

W załączniku III do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

10. *376 L 0760*: dyrektywa Rady 76/760/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie oświetlenia tylnej tablicy rejestracyjnej pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976, str. 85), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku I do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

11. *376 L 0761*: dyrektywa Rady 76/761/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie reflektorów pojazdów mechanicznych spełniających

funkcję reflektorów świateł drogowych i/lub świateł mijania oraz żarówek elektrycznych w tych reflektorach (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976, str. 96), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *389 L 0517*: dyrektywą Komisji 89/517/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 roku (Dz.U. nr L 265, z 12.9.1989, str. 15).

W załączniku VI do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

12. *376 L 0762*: dyrektywa Rady 76/762/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie przednich reflektorów przeciwmgielnych oraz lamp żarowych do tych reflektorów (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976, str. 122), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku II do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

13. *377 L 0538*: dyrektywa Rady 77/538/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie tylnych reflektorów przeciwmgielnych pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr L 220, z 29.8.1977, str. 60), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 284, z 10.10.1978, str. 11, zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *389 L 0518*: dyrektywą Komisji 89/518/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 roku (Dz.U. nr L 265, z 12.9.1989, str. 24).

W załączniku II do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

14. *377 L 0539*: dyrektywa Rady 77/539/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie świateł cofania pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr L 220, z 29.8.1977, str. 72), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 284, z 10.10.1978, str. 11, zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

W załączniku II do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

15. *377 L 0540*: dyrektywa Rady 77/540/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie świateł postojowych pojazdów mechanicznych (Dz.U. nr L 220, z 29.8.1977, str. 83), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 284, z 10.10.1978, str. 11, zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

W załączniku IV do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

16. *377 L 0541*: dyrektywa Rady 77/541/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących pojazdy mechanicznych (Dz.U. nr L 220, z 29.8.1977, str. 95), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *381 L 0576*: dyrektywą Rady 81/576/EWG z dnia 20 lipca 1981 roku (Dz.U. nr L 209, z 29.7.1981, str. 32),
- *382 L 0319*: dyrektywą Komisji 82/319/EWG z dnia 2 kwietnia 1982 roku (Dz.U. nr L 139, z 19.5.1982, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *390 L 0628*: dyrektywą Komisji 90/628/EWG z dnia 30 października 1990 roku (Dz.U. nr L 341, z 6.12.1990, str. 1).

W załączniku III do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

17. *378 L 0932*: dyrektywa Rady 78/932/EWG z dnia 16 października 1978 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie zagłówków do siedzeń montowanych w pojazdach mechanicznych (Dz.U. nr L 325, z 20.11.1978, str. 1), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 329, z 25.11.1982, str. 3, zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W załączniku VI do punktu 1.1.1 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

18. *378 L 1015*: dyrektywa Rady 78/1015/EWG z dnia 23 listopada 1978 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie dopuszczalnego poziomu hałasu oraz układów wydechowych motocykli (Dz.U. nr L 349, z 13.12.1978, str. 21), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 10, z 16.1.1979, str. 15, zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *387 L 0056*: dyrektywą Rady 87/56/EWG z dnia 18 grudnia 1986 roku (Dz.U. nr L 24, z 27.1.1987, str. 42),
- *389 L 0235*: dyrektywą Rady 89/235/EWG z dnia 13 marca 1989 roku (Dz.U. nr L 98, z 11.4.1989, str.1).

a) W art. 2 dodaje się następujące tiret:

- „Typengenehmigung” w przepisach prawa austriackiego,
- „tyyppihyväsintä, / „typgodkännande” w przepisach prawa fińskiego,
- „typgodkännande” w przepisach prawa szwedzkiego;

b) W załączniku II do punktu 3.1.3 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

19. *380 L 0780*: dyrektywa Rady 80/780/EWG z dnia 22 lipca 1980 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie lusterek wstecznych dwukołowych pojazdów mechanicznych wyposażonych w kosz albo bez kosza, oraz sposobu ich montowania (Dz.U. nr 229, z 30.8.1980, str. 49), zmieniona:

- *380 L 1272*: dyrektywą Rady 80/1272/EWG z dnia 22 grudnia 1980 roku (Dz.U. nr L 375, z 31.12.1980, str. 73),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 2 dodaje się następujące wiersze:

- „Typengenehmigung” w przepisach prawa austriackiego,
- „tyyppihyväsintä, / „typgodkännande” w przepisach prawa fińskiego,
- „typgodkännande” w przepisach prawa szwedzkiego.

20. *388 L 077*: dyrektywa Rady 88/77/EWG z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla w pojazdach (Dz.U. nr L 36, z 9.2.1988, str. 33), zmieniona:

- 391 L 0542: dyrektywą Rady 91/542/EWG z dnia 1 października 1991 roku (Dz.U. nr L 295, z 25.10.1991, str. 1).

W załączniku I do punktu 5.1.3. dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

21. 391 L 0226: dyrektywa Rady 91/226/EWG z dnia 27 marca 1991 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie osłon przeciwzobryzgowych kół niektórych kategorii pojazdów mechanicznych i ich przyczep (Dz.U. nr L 103, z 23.4.1991, str. 5).

W załączniku II do punktu 3.4.1. dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

22. 392 L 0022: dyrektywa Rady 92/22/EWG z dnia 31 marca 1992 roku w sprawie szyb i materiałów szklanych w pojazdach mechanicznych i ich przyczepach (Dz.U. nr L 129, z 14.5.1992, str. 11).

W załączniku II do przypisu do punktu 4.4.1. dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

23. 392 L 0023: dyrektywa Rady 92/23/EWG z dnia 31 marca 1992 roku dotycząca opon i ich montowania w pojazdach mechanicznych i ich przyczepach (Dz.U. nr L 129, z 14.5.1992 str. 95).

W załączniku I do punktu 4.2 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

24. 392 L 0061: dyrektywa Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 roku dotycząca zatwierdzenia typu dwu- i trójkołowych pojazdów mechanicznych (Dz.U. nr L 225, z 10.8.1992, str. 72).

W załączniku V do przypisu do punktu 1.1 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

II. CIĄGNIKI LEŚNE I ROLNICZE

1. 374 L 0150: Dyrektywa Rady 74/150/WE z dnia 4 marca 1974 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. nr L 84, z 28.3.1974, str. 10), ze zmianami wprowadzonymi przez Dz.U. nr L 226, z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
 - 379 L 0694: dyrektywą Rady 79/694/EWG z dnia 24 lipca 1979 roku (Dz.U. nr L 205, z 13.8.1979, str. 17),
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 382 L 0890: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 roku (Dz.U. nr L 378, z 31.12.1982, str. 45),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

- 388 L 0297: dyrektywą Rady 88/297/EWG z dnia 3 maja 1998 roku (Dz.U. nr L 126, z 20.5.1988, str. 52).

W art. 2 lit. a) dodaje się następujące wiersze:

- „Typengenehmigung” w przepisach prawa austriackiego,
- „tyyppihyväsintä,,/ „typgodkännande” w przepisach prawa fińskiego,
- ”typgodkännande” w przepisach prawa szwedzkiego.

2. 377 L 0536: dyrektywa Rady 77/536/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie systemów ochrony przed skutkami przewrócenia się kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. nr L 220. z 29.8.1977, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 389 L 0680: dyrektywą Rady 89/680/EWG z dnia 21 grudnia 1989 roku (Dz.U. nr L 398, z 30.12.1989, str. 26).

W załączniku VI dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

3. 378 L 0765: dyrektywa Rady 78/764/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie siedzenia kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych (Dz.U. nr L 255, z 18.9.1978, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 382 L 0890: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 roku (Dz.U. nr L 109 , z 26.4.1983, str. 13),
- 383 L 0190: dyrektywą Komisji 83/190/EWG z dnia 28 marca 1983 roku (Dz.U. nr 109, z 26.4.1983, str. 13),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 388 L 0465: dyrektywą Komisji 88/465/EWG z dnia 30 czerwca 1988 (Dz.U. nr L 228, z 17.8.1988, str. 31).

W załączniku II do punktu 3.5.2.1 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

4. 379 L 0622: dyrektywa Rady 79/622/EWG z dnia 25 czerwca 1979 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie konstrukcji zabezpieczających przy wywróceniu w rolniczych lub leśnych ciągnikach kołowych (próba statyczna) (Dz.U. nr L 179, z 17.7.1979, str. 1), zmieniona:

- 382 L 0953: dyrektywą Komisji 82/953/EWG z dnia 15 grudnia 1982 roku (Dz.U. nr L 386, z 31.12.1982, str. 31),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 388 L 0413: dyrektywą Komisji 88/413/EWG z dnia 22 czerwca 1988 roku (Dz.U. nr L 200, z 26.7.1988, str. 32).

W załączniku VI dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

5. 386 L 0298: dyrektywa Rady 86/298/EWG z dnia 26 maja 1986 roku w sprawie montowanych z tyłu konstrukcji zabezpieczających przy wywróceniu w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych o wąskim rozstawie kół (Dz.U. nr L 186, z 8.7.1986, str. 26), zmieniona:
 - 389 L 0682: dyrektywą Rady 89/682/EWG z dnia 21 grudnia 1989 roku (Dz.U. nr L 389, z 30.12.1989, str. 29).

W załączniku VI dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

6. 387 L 0402: dyrektywa Rady 87/402/EWG z dnia 25 czerwca 1987 roku w sprawie konstrukcji zabezpieczających przy wywróceniu instalowanych przed siedzeniem kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych o wąskim rozstawie kół (Dz.U. nr 220, z 8.8.1987, str. 1), zmieniona:
 - 389 L 0681: dyrektywą Rady 89/681/EWG z dnia 21 grudnia 1989 roku (Dz.U. nr L 398, z 30.12.1989, str. 27).

W załączniku VII dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

7. 389 L 0173: dyrektywa Rady 89/173/EWG z dnia 21 grudnia 1988 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie niektórych elementów i cech kołowych ciągników rolniczych i leśnych (Dz.U. nr L 67, z 10.3.1989, str. 1).
 - a) W załączniku III A do przypisu punkt 5.4.1 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.
 - b) w załączniku V do tekstu w nawiasie w pkt 2.1.3 dodaje się:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, 5 dla Szwecji”.

III. PODNOŚNIKI I URZĄDZENIA DO MECHANICZNEGO PRZEŁADUNKU

384 L 0528: dyrektywa Rady 84/528/EWG z dnia 17 września 1984 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wspólnych przepisów dla podnośników i urządzeń do mechanicznego przeładunku (Dz.U. nr L 300, z 19.11.1984, str. 72), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

- 388 L 0665: dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 roku (Dz.U. nr L 382, z 31.12.1988, str. 42).

W załączniku I do tekstu w nawiasach w punkcie 3 dodaje się:

„A dla Austrii, S dla Szwecji, FI dla Finlandii”

IV. URZĄDZENIA GOSPODARSTWA DOMOWEGO

379 L 0531: dyrektywa Rady 79/531/EWG z dnia 14 maja 1979 roku dotycząca dyrektywy 79/530EWG w sprawie piekarników elektrycznych dotyczącej wskazań zużycia energii elektrycznej przez urządzenia gospodarstwa domowego (Dz.U. nr L 145, z 13.6.1979, str. 7), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

a) W załączniku I dodaje się:

i) do punktu 3.1.1 dodaje się:

„„Sähköuuni”, w języku fińskim (FI),
„Elektrisk ugn”, w języku szwedzkim (S).”;

ii) do punktu 3.1.3 dodaje się:

„„Käyttötilavuus”, w języku fińskim (FI),
„Nyttovolym”, w języku szwedzkim (S).”;

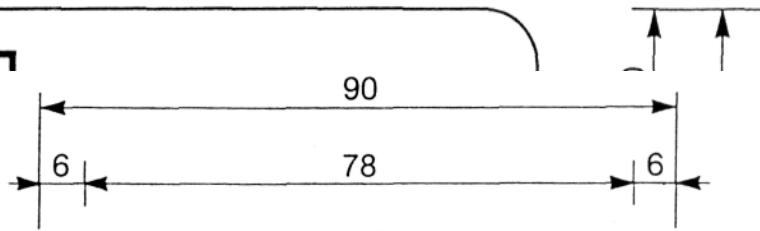
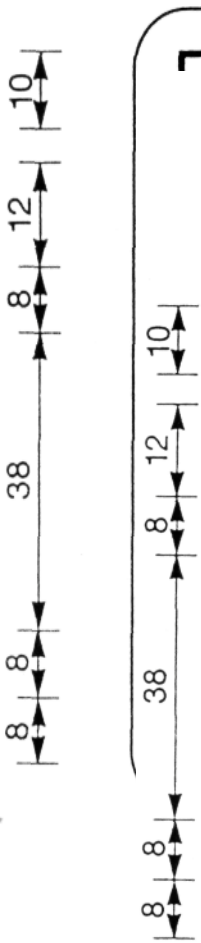
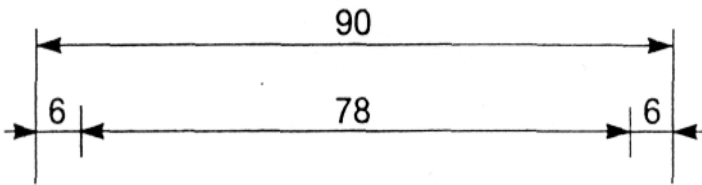
iii) do punktu 3.1.5.1 dodaje się:

„Esilämmityskulutus 200 °C:een (FI),
„Energiförbrukning vid uppvärmning till 200 °C (S),”
„Vakiokulutus (yhden tunnin aikana 200 °C:ssa) (FI),
Energiförbrukning för att upprätthålla p1 200 °C i en timme (S),”
„KOKONAISKULUTUS (FI),
TOTALT (S).”;

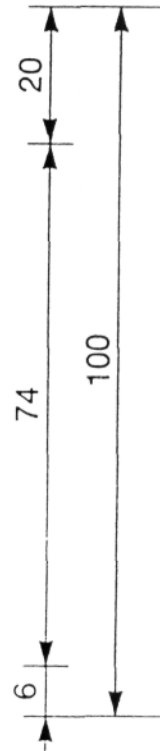
iv) do punktu 3.1.5.3 dodaje się:

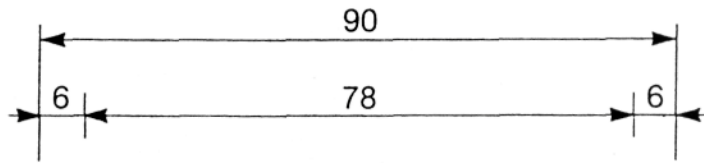
„Puhdistusvaiheen kulutus (FI),
Energiförbrukning vid en rengöringsprocess (S).”;

b) dodaje się następujące załączniki:

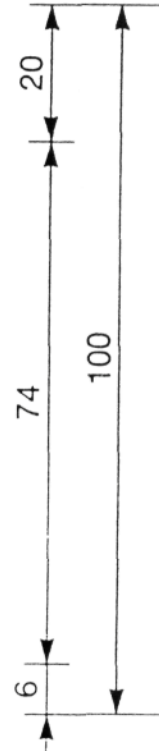

€	
Elektrisk ugn Abcdefgh	XYZ00
Nyttovolym	00 l
Energiförbrukning - vid uppvärmning till 200 °C	0,0 kWh
- för att upprätthålla 200 °C i en timme	0,0 kWh
Totalt	0,0 kWh
Energiförbrukning vid en rengöringsprocess	n
Cenelecstandard	110376

€	
Elektrisk ugn Abcdefgh	
	XYZ00
Nyttovolym	00 l
Energiförbrukning - vid uppvärmning till 200 °C	0,0 kWh
- för att upprätthålla 200 °C i en timme	<u>0,0 kWh</u>
Totalt	0,0 kWh
Energiförbrukning vid en rengöringsprocess	n
Cenelecstandard	110376

V. INSTALACJE I URZĄDZENIA BUDOWLANE

1. *386 L 0295*: Dyrektywa Rady 86/295/EWG z dnia 26 maja 1986 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie systemów zabezpieczenia przed wywróceniem się niektórych maszyn budowlanych (Dz.U. nr L 186, z 8.7.1986, str. 1).

W załączniku IV do tekstu w nawiasach dodaje się:

„A dla Austrii, S dla Szwecji, FI dla Finlandii”.

2. *386 L 0296*: dyrektywa Rady 86/296/EWG z dnia 26 maja 1986 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie systemów chroniących przed spadającymi przedmiotami dla niektórych instalacji budowlanych (Dz.U. nr L 186, z 8.7.1986, str. 10).

W załączniku IV do tekstu tiret pierwszego dodaje się:

„A dla Austrii, S dla Szwecji, FI dla Finlandii”.

VI. ZBIORNIKI CIŚNIENIOWE

376 L 0767: dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wspólnych przepisów dotyczących zbiorników ciśnieniowych oraz sposobów ich kontroli (Dz.U. nr L 262, z 27.9.1976, str. 153), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *388 L 0665*: dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 roku (Dz.U. WE nr L 382, z 31.12.1988, str. 42).

Do tekstu w nawiasach w pierwszym wierszu punktu 3.1 załącznika I oraz do tiret pierwszego punktu 3.1.1.1.1 załącznika II dodaje się:

„A dla Austrii, S dla Szwecji, FI dla Finlandii”.

VII. PRYZRZĄDY POMIAROWE

1. *371 L 0316*: dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie przepisów wspólnych zarówno do przyrządów pomiarowych, jak i do metod kontroli metrologicznej (Dz.U. nr L 202, z 6.9.1971, str. 1), zmieniona:

- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *372 L 0427*: dyrektywą Rady 72/427/EWG z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972, str. 156),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *383 L 0575*: dyrektywą Rady 83/575/EWG z dnia 26 października 1983 roku (Dz.U. nr L 332, z 28.11.1983, str. 43),

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *387 L 0354*: dyrektywą Rady 87/354/EWG z dnia 25 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 302, z 11.7.1987, str. 43),
- *388 L 0665*: dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 roku (Dz.U. nr L 382, z 31.12.1988, str. 42).

a) W tiret pierwszym punktu 3.1 załącznika I i tiret pierwszym punktu 3.1.1.1 a) załącznika II do tekstu w nawiasach dodaje się:

„A dla Austrii, S dla Szwecji, FI dla Finlandii”.

b) Rysunki, do których odnosi się załącznik II punkt 3.2.1 uzupełnia się literami A, S, FI.

2. *371 L 0347*: dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie pomiaru gęstości zboża w stanie zsypanym. (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971, str. 1), zmieniona:

- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

W art. 1 pkt1 pomiędzy nawiasy dodaje się:

„EY hehtolitrappaino”
„EG hektolitervikt”.

3. *371 L 0348*: dyrektywa Rady 71/348/EWG z dnia 12 października 1971 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie urządzeń pomocniczych do liczników do cieczy innych niż woda (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971, str. 9), zmieniona:

- *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W rozdziale IV załącznika na końcu sekcji 4.8.1 dodaje się:

„10 Groschen	(Austria)
10 penniä/10 penni	(Finlandia)
10 öre	(Szwecja)”

VIII. TEKSTYLIA

371 L 0307: dyrektywa Rady 71/307/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie nazw tekstyliów (Dz.U. nr L 185, z 16.8.1971, str. 16), zmieniona:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 383 L 0623: dyrektywą Rady 83/623/EWG z dnia 25 listopada 1983 r. (Dz.U. nr L 353, z 15.12.1983, str. 8),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 387 L 0140: dyrektywą Komisji 87/140/EWG z dnia 6 lutego 1987 roku (Dz.U. nr L 56, z 26.2.1987, str. 24).

W art. 5.1 dodaje się:

„- uusi villa
- ren ull”

IX. ARTYKUŁY ŻYWNOŚCIOWE

1. 376 L 0118: dyrektywa Rady 76/118/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie częściowo albo całkowicie odwodnionego mleka przeznaczonego do spożycia przez ludzi (Dz.U. nr L 206, z 30.1.1976, str. 49), zmieniona:

- 378 L 0630: dyrektywą Rady 78/630/EWG z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 206, z 29.7.1978, str. 12),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 383 L 0635: dyrektywą Rady 83/635/EWG z dnia 13 grudnia 1983 roku (Dz.U. nr L 357, z 21.12.1983, str. 37),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 3 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) „flodepulver” w Danii, „Rahmpulver” i „Sahnepulver” w Niemczech i Austrii, „gräddpulver” w Szwecji oraz „kermajauhe/gräddpulver” w Finlandii do oznaczenia produktów zdefiniowanych w punkcie 2 lit. d) załącznika.”.

2. 379 L 0112: dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentowania i reklamy artykułów żywnościowych (Dz.U. nr L 33, z 8.2.1979, str. 1), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *385 L 0007*: dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 roku (Dz.U. nr L 2, z 3.1.1985, str. 22),
- *386 L 0197*: dyrektywą Rady 86/197/EWG z dnia 26 maja 1986 roku (Dz.U. nr L 144, z 29.5.1986, str. 38),
- *389 L 0395*: dyrektywą Rady 89/395/EWG z dnia 14 czerwca 1989 roku (Dz.U. nr L 186, z 30.6.1989, str. 17),
- *391 L 0072*: dyrektywą Komisji 91/72/EWG z dnia 16 stycznia 1991 roku (Dz.U. nr L 42, z 15.2.1991, str. 27).

a) W art. 5 ust. 3 dodaje się:

„- w języku fińskim „säteilytety, käsitelty ionisoivalla säteilyllä”

- w języku szwedzkim „bestr_lad, behandlad med joniserande str_lning”;

b) W art. 9 ust. 6 pozycją Zharmonizowanego Systemu odpowiadającą kodom CN 2206 00 91, 2206 0093 oraz 2206 0099, jest pozycja 22.06;

c) W art. 9a ust. 2 dodaje się:

„- w języku fińskim „viimeinem käyttöajankohta”,

- w języku szwedzkim „sista förbrukningsdag”;

d) W art. 10a pozycją Zharmonizowanego Systemu odpowiadającą pozycji taryfy nr 22.04 oraz 22.05 jest pozycja 22.04.

3. *380 L 0590*: dyrektywa Komisji 80/590/EWG z dnia 9 czerwca 1980 roku określająca symbol mogący znajdować się na materiałach lub przedmiotach wchodzących w kontakt z artykułami żywnościowymi ymi (Dz.U. nr L 151, z 19.6.1980, str. 21), zmieniona:

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

a) Do tytułu załącznika dodaje się:

„LIITE”

„BILAGA”

b) do tekstu w załączniku dodaje się:

„Tunmus”

4. *389 L 0108*: dyrektywa Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 roku w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie głęboko mrożonych artykułów żywnościowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. nr L 40, z 11.2.1989, str.34).

W art. 8 ust. 1 lit. a) dodaje się:

„- w języku fińskim „pakastettu”

- w języku szwedzkim „djupfryst”.”

5. 391 L 0321: dyrektywa Komisji 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 roku w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz.U. nr L 175, z 4.7.1991, str. 35).

a) W art. 7 ust. 1 po wyrazach „Fórmula para lactentes” oraz „Fórmula de transiç_o”:

„- w języku fińskim:

„Äidinmaidonkorvike” i „Vierotusvalmiste”,

- w języku szwedzkim:

„Modersmjölkstersättning” i „Tillskottsnäring”,”

b) W art. 7 ust. 1 po wyrazach „Leite para lactentes” i „Leite de transiç_o” dodaje się:

„- w języku fińskim:

„Maitopohjainen äidinmaidonkorvike” oraz „Maitopohjainen virotusvalmiste”,

- w języku szwedzkim:

„Modersmjölkstersättning uteslutande baserad pa mjölk” i „Tillskottsnäring uteslutande baserad pa mjölk”.”

6. 393 L 0077: dyrektywa Rady 93/77/EWG z dnia 21 września 1993 roku dotycząca soków owocowych oraz niektórych podobnych produktów (Dz.U. nr L 244, z 30.9.1993, str. 23).

W art. 3 ust. 2 dodaje się:

„f) „must”, razem z używaną nazwą (w języku szwedzkim) użytego owocu, dla soków owocowych;

g) „täysmehu”, razem z używaną nazwą (w języku fińskim) użytego owocu dla soków bez dodatku wody, bez dodatku cukru, z wyjątkiem mających poprawić słodkość (maksymalnie 15g/kg) innych dodatków;

h) „tuoremehu”, razem z nazwą (w języku fińskim) użytego owocu, dla soków bez dodatku wody, cukru i bez innych dodatków oraz bez obróbki cieplnej;

i) „mehu”, razem z nazwą (w języku fińskim) użytego owocu, dla soków z dodatkiem wody lub cukru i z zawartością soku nie mniejszą niż 35% wagowo.”

X. NAWOZY

376 L 0116: dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie nawozów (Dz.U. nr L 24, z 30.1.1976, str. 21), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

- 388 L 0183: dyrektywą Rady 88/183/EWG z dnia 22 marca 1988 roku (Dz.U. nr L 83, z 29.3.1988, str. 33),
- 389 L 0284: dyrektywą Rady 89/284/EWG z dnia 13 kwietnia 1989 roku uzupełniającą i zmieniającą dyrektywę 76/116/EWG w odniesieniu do zawartości wapna, magnezu, sodu i siarki w nawozach (Dz.U. nr L 111, z 22.4.1989, str. 34),
- 389 L 0530: dyrektywą Rady 89/530/EWG z dnia 18 września 1989 roku uzupełniającą i zmieniającą dyrektywę 76/116/EWG w odniesieniu do śladowych ilości boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu oraz cynku zawartych w nawozach (Dz.U. L 281, z 30.9.1989, str. 116);

a) W załączniku I rozdział A II do nr 1 w trzecim akapicie kolumny 6 do tekstu w nawiasach dodaje się:

„Austria, Finlandia, Szwecja”;

b) W załączniku I rozdział B punkty 1, 2 oraz 4, w punkcie 3 do kolumny 9, do tekstu w nawiasach następującym po punkcie 6b) dodaje się:

„Austria, Finlandia, Szwecja”.

XI OGÓLNE PRZEPISY W DZIEDZINIE BARIER TECHNICZNYCH W HANDLU

1 383 L 0189: dyrektywa Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 roku ustanawiająca procedurę dostarczania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. nr L 109, z 26.4.1983, str. 8), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 388 L 0182: dyrektywą Rady 88/182/EWG z dnia 22 marca 1988 roku (Dz.U. L 81, z 26.3.1985, str. 75),
- 392 D 0400: decyzją Komisji 92/400/EWG z dnia 15 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 221, z 6.8.1992, str. 55).

a) W art. 1 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. „produkt”, jakkolwiek produkt wytworzony przemysłowo oraz jakkolwiek produkt rolny, włączając w to produkty rybne”;

b) do wykazu I załącznika dodaje się:

„ON (Austria)
Österreichisches Normungsinstitut
Heinestraße 38
A-1020 Wien

ÖVE (Austria)
Österreichischer Verband für Elektrotechnik
Eschenbachgasse 9
A-1010 Wien

SFS (Finlandia)
Suomen Standardisoimisliitto SFS r.y.
PL 116
FIN-00241 Helsinki

SESKO (Finlandia)
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys
Sesko r.y.
Särkiniementie 3
FIN-00210 Helsinki

SIS (Szwecja)
Standardiseringskommissionen i Sverige

Box 3295S-103 66 Stockholm

SEK (Szwecja)
Svenska Elektriska Kommissionen
Box 1284
S-164 28 Kista”.

2. 393 R 0339: rozporządzenie Rady (EWG) nr 339/93 z dnia 8 lutego 1993 roku w sprawie kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa towarów importowanych z państw trzecich (Dz.U. nr L 40, z 17.2.1993, str. 1), zmienione:
- 393 D 0583: decyzją Komisji z dnia 28 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 279, z 12.11.1993, str. 39).

a) W art. 6 ust. 1 dodaje się:

„- „Vaarallinen tuote - ei saa laskea vapaaseen liikkeeseen. Asetus (ETY N:o 339/93”,

- „Farlig produkt - ej godkänd för fri omsättning. Förordning (EEG) nr 339/93”.”

b) W art. 6 ust. 2 dodaje się:

„- „Tuote ei vaatimusten mukainen - ei saa laskea vapaaseen liikkeeseen. Asetus (ETY) N:o 339/93”,

- „Icke öerensstämmande produkt - ej godkänd för fri omsättning. Förordning (EEG) nr 339/93”.”

XII. HANDEL I DYSTRYBUCJA

381 D 0428: decyzja Komisji 81/428/EWG z dnia 20 maja 1981 roku powołująca Komisję ds. handlu i dystrybucji (Dz.U. nr L 156, z 23.06.1981, str. 24), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

a) W art. 3,

- w akapicie pierwszym liczbę „50” zastępuje się liczbą „65”;

- w akapicie drugim liczbę „26” zastępuje się liczbą „35”;

b) w art. 7 akapicie pierwszym liczebnik „dwanaście” zastępuje się liczebnikiem „piętnaście”.

D. WZAJEMNE UZNAWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

I. SYSTEM OGÓLNY

392 L 0051: Dyrektywa Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 roku w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych szkolnictwa zawodowego i szkoleń uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. nr 209, z 24.7.1992, str. 25).

Do załącznika C „LISTA KURSÓW O SPECJALNEJ STRUKTURZE, DO KTÓRYCH ODNOSI SIĘ ART. 1 UST. 1 PKT II LIT. A) WIERSZ DRUGI”, dodaje się:

a) Pod pozycję „1. Szkolenia paramedyczne i opieki nad dzieckiem” wprowadza się,:

„*W Austrii*

nauka zawodu:

- optyk szkieł kontaktowych („Kontaktlinsenoptiker”)
- pedikiurzysta („Fußpfleger”),
- technik aparatów słuchowych („Hörgeräteakustiker”),
- aptekarz („Drogist”),

na którą składa się wykształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej czternaście lat, wliczając w to co najmniej pięć lat szkolenia w ramach określonego programu szkoleniowego, podzielonego na co najmniej trzyletni staż obejmujący szkolenie odbywane częściowo w miejscu pracy, a częściowo przeprowadzone przez zawodową instytucję szkoleniową, oraz okres zawodowej praktyki i szkoleń kończący się egzaminem zawodowym dającym prawo do wykonywania zawodu i szkolenia stażystów.

- masażysta („Masseur”),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej czternaście lat, wliczając w to co najmniej pięć lat szkolenia zawodowego w ramach określonego programu szkoleniowego, obejmującego dwuletni staż, dwuletni okres zawodowej praktyki i szkoleń oraz roczny kurs szkoleniowy kończący się egzaminem zawodowym dającym prawo do wykonywania zawodu i szkolenia stażystów.

- opiekun przedszkolny („Kindergärtner/in”),
- opiekun dziecka („Erzieher”),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej trzynaście lat, wliczając w to co najmniej pięć lat szkolenia zawodowego w specjalistycznej szkole, kończące się egzaminem”.

b) W pozycji „2. Mistrzowie rzemiosła („Mester/Meister/Ma_tre”), na co składa się kształcenie i kursy szkoleniowe odnoszące się do kwalifikacji nieobjętych dyrektywami wymienionymi w załączniku A” wprowadza się,:

„*W Austrii*

nauka zawodu:

- bandażysta („Bandagist”),
- gorseciarz („Miederwarenerzeuger”),
- optyk („Optiker”),
- szewc obuwia ortopedycznego („Orthopädieschuhmacher),
- technik ortopedyczny („Orthopädietechniker”),
- technik dentystyczny („Zahntechniker”),
- ogrodnik (Gärtner),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej czternaście lat, wliczając w to co najmniej pięć lat szkolenia w ramach określonego programu szkoleniowego, podzielonego na co najmniej trzyletni staż obejmujący szkolenie odbywane częściowo w miejscu pracy, a częściowo przeprowadzone przez zawodową instytucję szkolenia zawodowego, oraz co najmniej dwuletni okres zawodowej praktyki i szkoleń kończący się egzaminem mistrzowskim dającym prawo do wykonywania zawodu, szkolenia stażystów oraz używania tytułu mistrzowskiego „Meister”.

nauka zawodu dla mistrzów rzemiosła w rolnictwie i leśnictwie, tj.:

- mistrz rolnictwa (Meister in der Landwirtschaft)
- mistrz wiejskiej gospodarki domowej („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft”),
- mistrz ogrodnictwa („Meister im Gartenbau”)
- mistrz ogrodnictwa warzyw (Meister im Feldgemüsebau”)
- mistrz pomologii i przetwórstwa owoców (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”)
- mistrz uprawy winnej latorośli i produkcji wina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”),
- mistrz mleczarstwa (Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft”),
- mistrz hodowli koni („Meister in der Pferdewirtschaft”),
- mistrz rybołówstwa („Meister in der Fischereiwirtschaft”),
- mistrz hodowli drobiu („Meister in der Geflügelwirtschaft”),
- mistrz pszczelarstwa („Meister in der Bienenwirtschaft”),
- mistrz gospodarki leśnej („Meister in der Forstwirtschaft”),
- mistrz zadrzewiania i zarządzania lasem („Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft”),
- mistrz magazynowania artykułów rolniczych („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej piętnaście lat, wliczając w to co najmniej sześć lat szkolenia zawodowego w ramach określonego programu szkoleniowego, podzielonego na co najmniej trzyletni staż obejmujący szkolenie odbywane częściowo w miejscu pracy, a częściowo przeprowadzone przez zawodową instytucję szkolenia zawodowego, oraz co najmniej trzyletni okres zawodowej praktyki i szkoleń kończący się mistrzowskim egzaminem zawodowym dającym prawo do szkolenia stażystów oraz używania tytułu mistrzowskiego „Meister”.”

c) W pozycji „4 Sektor techniczny” wprowadza się:

„*W Austrii*

nauka zawodu:

- leśnik („Förster”),
- konsultant techniczny („Technisches Büro”),
- dzierżawca siły roboczej („Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe),
- pośrednik pracy („Arbeitsvermittlung”),
- doradca inwestycyjny („Vermögensberater”),
- prywatny detektyw („Berufsdetektiv”),
- agent ochrony („Bewachungsgewerbe”),
- agent nieruchomości („Immobilienmakler”),
- zarządca nieruchomości („Immobilienverwalter”),
- pracownik agencji reklamowej i promocyjnej („Werbeagentur”),
- organizator projektu budowlanego („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”),
- poborca należności („Inkassoinstitut”),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej piętnaście lat, wliczając w to co najmniej osiem lat obowiązkowej edukacji szkolnej, a następnie minimum pięciu lat nauki w ekonomicznym albo technicznym szkolnictwie średnim kończącej się egzaminem maturalnym, uzupełnionej przez co najmniej dwuletni staż zawodowy i szkolenie zakończone egzaminem zawodowym.

- agent ubezpieczeniowy („Berater in Versicherungsangelegenheiten”),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej piętnaście lat, wliczając w to co najmniej sześć lat szkolenia zawodowego w ramach określonego programu szkoleniowego, podzielonego na co najmniej trzyletni staż, oraz co najmniej trzyletni okres zawodowej praktyki i szkoleń kończący się egzaminem.

- mistrz budownictwa, planowanie i kalkulacje techniczne („Planender Baumeister”),
- mistrz ciesielski, planowanie i kalkulacje techniczne (Planender Zimmermeister”),

na którą składa się kształcenie i kursy szkoleniowe trwające co najmniej osiemnaście lat, wliczając w to co najmniej dziewięć lat szkolenia zawodowego podzielonego na czteroletni okres nauki w technicznym szkolnictwie średnim oraz pięcioletni okres zawodowej praktyki i szkoleń kończący się egzaminem zawodowym dającym prawo do wykonywania zawodu i szkolenia stażystów, w takim zakresie, w jakim szkolenie to się odnosi do uprawnień do planowania budynków, przeprowadzania technicznych obliczeń i nadzorowania prac budowlanych („przywilej Marii Teresy”).”

II. ZAWODY PRAWNICZE

1. 377 L 0249: dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 roku w sprawie ułatwienia efektywnego korzystania ze swobody do świadczenia usług przez prawników (Dz.U. nr L 78, z 26.3.1977, str. 17), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 1 ust. 2 dodaje się:

„Austria:
Finlandia
Szwecja

„Rechtsanwalt”,
„Asianajaja/Advokat”,
„Advocat”.”

III. DZIAŁALNOŚĆ MEDYCZNA I PARAMEDYCZNA

1. Lekarze

393 L 0016: dyrektywa Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz.U. nr L 165. z 7.7.1993, str. 1).

a) W art. 3 dodaje się:

„m) w Austrii:

„Doktor der gesamten Heilkunde” (dyplom lekarza medycyny) przyznany przez wydział medycyny uniwersytetu oraz „Diplom über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin” (dyplom specjalności w medycynie ogólnej), lub „Facharzt Diplom” (dyplom specjalizacyjny) wydane przez właściwe władze;

n) w Finlandii:

„todistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/bevis om medicine licentiat examen” (certyfikat stopnia licencjata w medycynie) przyznany przez wydział medycyny uniwersytetu oraz certyfikat szkolenia praktycznego wydany przez właściwe publiczne władze administracji zdrowia;

o) w Szwecji:

„läkarexamen” (uniwersytecki dyplom medyczny) przyznany przez wydział medycyny uniwersytetu oraz certyfikat szkolenia praktycznego wydany przez Krajową Radę Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych.”;

b) W art. 5 ust. 2 dodaje się:

„w Austrii:

„Facharzt Diplom” (dyplom specjalizacyjny) wydany przez właściwe władze;

w Finlandii:

„todistus erikoislääkärin tutkinnosta/betyg över specialläkarexamen” (certyfikat stopnia specjalizacji w medycynie) wydany przez właściwe władze;

w Szwecji:

„bevis om specialistkompetens som läkare utfärdad av Socialstyrelsen” (certyfikat przyznający prawo do używania tytułu specjalisty) wydany przez Krajową Radę Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych.”;

c) w art. 5 ust. 3 do wierszy dodaje się następujące pozycje wyszczególnione poniżej:

- *anestezjologia*:

„Austria: Anästhesiologie und Intensivmedizin,
Finlandia: anesthesiologia/anesthesiologi,
Szwecja: anesthesi och intensivvård”;

- *chirurgia ogólna*:

„Austria: Chirurgie,
Finlandia: kirurgia/kirurgi,
Szwecja: kirurgi”;

- *neurochirurgia*:

„Austria: Neurochirurgie,
Finlandia: neurokirurgia/neurokirurgi,
Szwecja: neurokirurgi”;

- *ginekologia i położnictwo*:

„Austria: Frauenheilkunde und Geburtshilfe,
Finlandia: naistentaudit ja synnytykset/kvinnosjukdomar och fölossningar,
Szwecja: obstetrik och gynekologi”;

- *medycyna ogólna (wewnętrzna)*:

„Austria: Innere Medizin,
Finlandia: sisätaudit/inremedicin,
Szwecja: intermedicin”;

- *okulistyka*:

„Austria: Augenheilkunde und Optomerie,
Finlandia: silmätaudit/ögonsjukdomar,
Szwecja: ögonsjukdomar (oftalmologi)”;

- *ortolaryngologia*:

„Austria: Hals-, Nasen und Ohrenkrankheiten,
Finlandia: korva-, nenä- ja kurkkutaudit/öron-,näs- och halsjukdomar
Szwecja: öron-, näs och halsjukdomar (oto-rhino-laryngologi)”;

- *pediatria*:

„Austria: Kinder- und Jugendheilkunde,
Finlandia: lastentaudit/barnsjukdomar,
Szwecja: barn- och ungdomsmedicin”;

- *pulmonologia*

„Austria: Lungenkrankheit,
Finlandia: keuhkosairaudet/lungsjukdomar,
Szwecja: lungsjukdomar”;

- *urologia*:

„Austria: Urologie,
Finlandia: urologia/urologi,
Szwecja: urologi”;

- *ortopedia*:

„Austria: Orthopädie und Orthopädische Chirurgie,
Finlandia: ortopedia ja traumatologia/ortopedi och traumatologi,
Szwecja: ortopedi”;

- *anatomia patologiczna*:

„Austria: Pathologie
Finlandia: patologia/patologi,
Szwecja: klinisk patologi”;

- *neurologia*

„Austria: Neurologie,
Finlandia: neurologia/neurologia,
Szwecja: neurologi”;

- *psychiatria*:

„Austria: Psychiatrie,
Finlandia: psykiatria/psykiatri,
Szwecja: psykiatri”;

d) w art. 7 ust. 2 do wierszy dodaje się następujące pozycje wyszczególnione poniżej:

- *biologia kliniczna*:

„Austria: Medizinische Biologie”;

- *hematologia biologiczna*

„Finlandia: hematologist aboratoriotutkimukset/ ematologiska laboratorieundersökningar”;

- *mikrobiologia-bakteriologia*:

„Austria: Hygiene und Mikrobiologia,
Finlandia: kliininen mikrobiologia/klinisk mikrobiologi,
Szwecja: klinisk bakteriologi”;

- *chemia organiczna*

„Austria: Medizinische und Chemische Labordiagnostik,
Finlandia: klininen kemia/klinisk kemi,
Szwecja: klinisk kemi”;

- *immunologia*:

„Austria: Immunologie,
Finlandia: immunologia/immunologi
Szwecja: klinisk immunologi”;

- *chirurgia plastyczna*

„Austria: Plastische Chirurgie,
Finlandia: plastiikkakirurgia/plastikkirurgi
Szwecja: plastikkirurgi”;

- *torakochirurgia*

„Finlandia: thorax- ja verisuonikirurgia/thorax- och kärllirurgi,
Szwecja: thoraxkirurgi”;

- *chirurgia dziecięca*:

„Austria: Kinderchirurgie,
Finlandia: lastenkirurgia/barnkirurgi,
Szwecja: barn- och ungdomskirurgi”;

- *kardiologia*:

„Finlandia: kardiologia/kardiologi,
Szwecja: kardiologi”;

- *gastroenterologia*

„Finlandia: gastroenterologia/gastroenterologi,
Szwecja: medicinsk gastro-enterologi och hepatologi”;

- *reumatologia*:

„Finlandia: reumatologia/reumatologi,
Szwecja: reumatologi”;

- *hematologia ogólna*

„Finlandia: klininen hematologia/klinisk hematologi,
Szwecja: hematologi”;

- *endokrynologia*:

„Finlandia: endokrinologia/endokrinologi,
Szwecja: endokrinologi”;

- *fizykoterapia*:

„Austria: Phisikalische Medizin,
Finlandia: fysiatria/fysiatri,
Szwecja: rehabiliteeringsmedicin”;

- *dermatologia i wenerologia:*

„Austria: Haut- und Geschlechtskrankheiten,
Finlandia: iho- ja sukupuolitaudit/hud- och könssjukdomar,
Szwecja: hud- och könssjukdomar”;

- *radiologia:*

„Austria: Medizinische Radiologie-Diagnostik,
Finlandia: radiologia/radiologi,
Szwecja: medicinsk radiologi”;

- *onkologia:*

„Austria: Strahlentherapie - Radioonkologie,
Finlandia: syöpätaudit ja sädehoito/cancersjukdomar och radioterapi
Szwecja: onkologi”;

- *psychiatria dziecięca:*

„Finlandia: lasten psykiatria/barnpsykiatri,
Szwecja: barn- och ungdomspsykiatri”;

- *geriatria*

„Finlandia: geriatria/geriatri,
Szwecja: geriatrik”;

- *nefrologia:*

„Finlandia: nefrologia/nefrologi,
Szwecja: medicinska njursjukdomar (nefrologi)”;

- *choroby zakaźne:*

„Finlandia: infektiosairaudet/infektionssjukdomar,
Szwecja: infektionssjukdomar”;

- *medycyna społeczna:*

„Austria: Socialmedizin
Finlandia: terveydenhuolto/hälsövärd”;

- *farmakologia:*

„Austria: Pharmakologie und Toxikologie,
Finlandia: kliininen farmakologia/klinisk farmakologi,
Szwecja: klinisk farmakologi”;

- *medycyna pracy:*

„Austria: Arbeits und Betriebsmedizin,
Finlandia: työterveyshuolto/företagshälsövrld,
Szwecja: yrkes- och miljömedicin”;

- *alergologia:*

„Finlandia: allergologia/alergologi,
Szwecja: allergisjukdomar”;

- *gastro-enterologiczna chirurgia:*

Finlandia: gastroenterologia/gastroenterologi”;

- *medycyna nuklearna:*

„Austria: Nuklearmedizin,
Finlandia: isotooppitutkimukset/isotopundersökningar”;

- *chirurgia szczękowa (podstawowe szkolenie medyczne i dentystyczne):*

Finlandia: leukakirurgia/käkkirurgi”;

e) w art. 9 ust. 1 dodaje się następujące tiret:

„- datą przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji”;

f) w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy dodaje się następujące tiret:

„- datą przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji”;

2. *Pielęgniarki*

377 L 0452: dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1977 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 176, z 15.7.1977, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 389 L 0594: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str. 19),
- 389 L 0595: dyrektywą Rady 89/595/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str. 30),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 73).

a) W art. 1 ust. 2 dodaje się:

„W Austrii:

„Diplomierte Krankenschwester/Diplomierter Krankenpflege”;

w Finlandii:

„sairaanhoitaja/sjuuskötare”;

w Szwecji:

„sjuusköterska”;

b) do art. 3 dodaje się:

„w Austrii:

„Diplom in der allgemeinen Krankenpflege” (dyplom pielęgniarstwa ogólnego) wydany przez szkołę pielęgniarstwa uznawaną przez rząd;

w Finlandii:

dyplom „sairaanhoitaja/sjuuskötare” (dyplom pielęgniarstwa albo politechniczny dyplom pielęgniarstwa) przyznany przez szkołę pielęgniarstwa;

w Szwecji:

dyplom „sjuusköterska” (uniwersytecki dyplom pielęgniarstwa) przyznany przez szkołę pielęgniarstwa.”

3. Lekarze dentyści

a) 378 L 0686: dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 389 L 0594: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str. 19),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 73).

i) Do art. 1 dodaje się:

„W Austrii:

tytuł zostanie notyfikowany przez Austrię Państwom Członkowskim i Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 1988 r;

w Finlandii:

hammaslääkäri/tandläkare

w Szwecji:

tandläkare;"

ii) do art. 3 dodaje się:

„m) w Austrii:

dyplom zostanie notyfikowany przez Austrię Państwom Członkowskimi Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 1988 roku;

n) w Finlandii

„todistus hammaslääkätieteen lisensiaatin tutkinnosta/bevis om odontologi licentiat examen” (certyfikat tytułu licencjata w stomatologii) przyznany przez wydział medycyny uniwersytetu oraz certyfikat szkolenia praktycznego wydany przez właściwe publiczne władze administracji zdrowia,

o) w Szwecji:

„tandläkareexamen” (uniwersytecki dyplom stomatologiczny) przyznany przez szkoły stomatologiczne oraz certyfikat szkolenia praktycznego wydany przez Krajową Radę Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych.”;

iii) w art. 5 do pozycji dodaje się następujące tiret:

1. Ortodoncja:

„- w Finlandii:

„todistuseikoishammaslääkäriin oikeudesta oikomishoidon alalla/bevis om specialisstandläkarrättigheten inom området tandreglering” (certyfikat ortodonty) wydany przez kompetentne władze;

- w Szwecji:

„bevis om specialistkompetens i tandreglering” (certyfikat przyznający prawo używania tytułu stomatologa ortodonty) wydany przez Krajową Radę Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych.”;

2. Chirurgia szczękowa:

„- w Finlandii:

„todistuseikoishammaslääkäriin oikeudesta suukirurgian (hammas- ja suukirurgian) alalla/bevis om specialisstandläkarrättigheten inom området oralkirurgi (tand- och munkirurgi)” (certyfikat chirurgii szczękowej) wydany przez właściwe władze,

- w Szwecji:

„bevis om specialistkompetens i tandsystems kirurgiska sjukkomar” (certyfikat przyznający prawo do używania tytułu stomatologa specjalizującego się w chirurgii szczękowej) wydany przez Krajową Radę Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych.”;

iv) w art. 8 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

Art. 2, 4, 7 oraz 19 zastępuje się art. 2, 4, 7, 19, 19a oraz 19b

v) do art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

Wyrazy „określone w art. 2, 7 ust. 1 oraz art. 19” zastępuje się wyrazami „określone w art. 2, 7 ust. 1, art. 19, 19a oraz 19b”.

vi) Po artykule 19a dodaje się:

„*Artykuł 19b*

Od daty kiedy Republika Austrii podjęmie konieczne środki w celu dostosowania do niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie będą uznawać, w celu wypełniania działań do których odnosi się art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, certyfikaty oraz inne dowody posiadanych kwalifikacji medycznych przyznanych w Austrii osobom, które rozpoczęły szkolenie uniwersyteckie przed dniem 1 stycznia 1994 r., wraz z towarzyszącymi im certyfikatami wydanymi przez właściwe władze, potwierdzające, że osoby te efektywnie, zgodnie z prawem i w ramach zajęcia głównego były zatrudnione w Austrii w zawodach wyszczególnionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w czasie pięciu lat poprzedzających wydanie certyfikatu oraz że te osoby są uprawnione do wykonywania wymienionych czynności na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomu, certyfikatu lub innego dokumentu kwalifikacji formalnych, do których odnosi się art. 3 lit. m).

Wymóg trzyletniego doświadczenia zawodowego, o którym mówi się w akapicie pierwszym, nie będzie konieczny w przypadku osoby, która ukończyła co najmniej trzyletnie studia, które są potwierdzone przez właściwe władze jako równorzędne w stosunku do szkoleń, o których mówi art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”;

- b) 378 L 0687: dyrektywa Rady 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy dentyków (Dz.U. L 233, z 24.8.1978, str. 10).

W art. 6 akapity pierwszy i drugi:

wyrazy „art. 19” zastępuje się wyrazami „art. 19, 19a oraz 19b”.

4. *Weterynaria*

378 L 1026: dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, certyfikatów oraz innych dowodów posiadanych kwalifikacji weterynaryjnych, włączając w to środki mające na celu ułatwienie wykonywania prawa do przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 389 L 0594: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str. 19),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 73).

W art. 3 dodaje się:

„m) w Austrii:

„Diplom-Tierarzt” „Mag. med. vet.” (dyplom lekarza weterynarii) przyznany przez Wiedeński Uniwersytet Weterynarii (była Wyższa Szkoła Weterynaryjna, Wiedeń);

n) w Finlandii:

„todistus eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/betyg över avlagd veterinärmedicine licentiatexamen” (dyplom weterynarii) przyznany przez Szkołę Weterynarii;

o) w Szwecji:

„veterinärexamen” (Dyplom Uniwersytetu w Weterynarii, DVM) przyznany przez Szwedzki Uniwersytet Nauk Rolniczych;”.

5. Położne

380 L 0154: dyrektywa Rady 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1978 roku dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 33, z 11.2.1980, str. 1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 389 L 0594: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str. 19),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. WE nr L 353, z 17.12.1990, str. 73).

a) W art. 1 dodaje się:

„w Austrii:

„Hebamme”;

„w Finlandi:
„kätilö/bammorska”,
„ w Szwecji:
„bammorska””;

b) do art. 3 dodaje się:

„m) w Austrii:

„Hebammen-Diplom” przyznany przez akademię położniczą lub federalną instytucję szkoleń położniczych;

n) w Finlandii:

„kätilö/bammorska” lub „erikoissairaanhoidaja, naistentaudit ja äitiyshuolto /specialsjukskötare, kvimnosjukdomar och mödravård” (dyplom położnej albo politechniczny dyplom położnej) przyznany przez szkołę położnictwa;

o) w Szwecji:

„bammorskeexamen” (uniwersytecki dyplom położnej) przyznany przez Szkołę Położnictwa”.

6. Farmacja

385 L 0433: dyrektywa Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 roku w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, certyfikatów oraz innych dowodów kwalifikacji farmaceutycznych, włączając w to środki mające na celu ułatwienie wykonywania prawa przedsiębiorczości, odnosząca się do niektórych obszarów działalności w zakresie farmacji (Dz.U. nr L 33, z 11.2.1980, str. 1), zmieniona:

- 385 L 0584: dyrektywą Rady 85/584/EWG z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. WE nr L 372, z 31.12.1985, str. 42),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 73).

Na końcu art. 4 dodaje się:

„m) w Austrii:

Stattliches Apothekerdiplom (Państwowy dyplom farmaceuty) przyznany przez właściwe organy władzy;

n) w Finlandii:

todistus proviisorin tukinnosta/bevis om provisoreexamen (Magister Farmacji) stopień przyznany przez uniwersytet;

o) w Szwecji:

apotekarexamen (uniwersytecki dyplom farmaceutyczny) przyznany przez Uniwersytet Uppsala;”.

IV. ARCHITEKTURA

385 L 0384: dyrektywa Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 roku w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, certyfikatów oraz innych dowodów kwalifikacji w architekturze, włączając w to środki mające na celu ułatwienie wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 223, z 21.8.1985, str. 15), zmieniona:

- 385 L 0614: dyrektywą Rady 85/614/EWG z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 376, z 31.12.1985, str. 1),
- 386 L 0017: dyrektywą Rady 86/17/EWG z dnia 27 stycznia 1986 roku (Dz.U. nr L 27, z 1.2.1986, str. 71),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L353, z 17.12.1990, str. 73).

W art. 11 dodaje się:

l) w *Austrii*:

- dyplomy przyznane przez Politechniki w Grazu i Wiedniu, Uniwersytet w Innsbrucku, Wydział Budowlano-Inżynierski oraz („Bauplanningeswesen”) oraz Wydział Architektury („Architektur”) w dziedzinie architektury, inżynierii budowlanej („Bauplanningeswesen”), budownictwa („Hochbau”) oraz „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen”,
- dyplomy przyznane przez Uniwersytet „Bodenkultur” w dziedzinie „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”,
- dyplomy przyznane przez Uniwersytecki Wydział Sztuki Stosowanej w Wiedniu w dziedzinie architektury,
- dyplomy przyznane przez Akademię Sztuk Pięknych w Wiedniu w dziedzinie architektury,
- dyplomy inżyniera (Ing.) przyznawane przez wyższe szkoły techniczne lub wyższe szkoły budowlane oraz dodatkowo uprawnienia „Baumeister” poświadczające minimum sześcioletnie doświadczenie zawodowe w Austrii, potwierdzone egzaminem,
- dyplomy przyznane przez Wydział Artystyczny Uniwersytetu w Linzu, w dziedzinie architektury,
- certyfikaty kwalifikacji dla inżynierów lub konsultantów ds. inżynierii w zakresie budownictwa („Hochbau”, „Bauwesen”, Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) zgodnie z Ustawą o Technikach Cywilnych (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr. 156/1994);

m) w *Finlandii*:

- dyplomy przyznane przez wydziały architektury politechnik oraz Uniwersytetu Oulu (arkkitehti/arkitekt),
- dyplomy przyznane przez Instytuty Technologii (rakennusarkkitehti/ byggnadsarkitekt);

n) w *Szwecji*:

- dyplomy przyznane przez Szkołę Architektury Królewskiej Politechniki, Instytut Technologii Chalmers’a oraz Instytut Technologii na Uniwersytecie w Lund (arkitekt, diplom uniwersytecki arkitekta),

- certyfikaty członkostwa w „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR), w przypadku gdy dana osoba odbyła szkolenie w kraju, do którego stosuje się powyższa dyrektywa;”.

V. HANDEL I POŚREDNICY

1. Pośrednicy w handlu, przemyśle i rzemiośle

364 L 0224: dyrektywa Rady 64/224/EWG z dnia 25 lutego 1964 roku dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności pośredników w handlu, przemyśle i rzemiośle (Dz.U. nr 56, z 4.4.1964, str. 869/64), zmieniona:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 3 dodaje się:

	<i>Samozatrudnieni</i>	<i>Pracownicy najemni</i>
<i>W Austrii:</i>	Handelsagent	Handlungsreisender
<i>W Finlandii:</i>	Kauppa-agentii/ Handelsagent Kauppaedustaja/ Handelsrepresentant	Myyntimies/ Försäljare
<i>W Szwecji:</i>	Handelsagent Mäklare Kommissionär	Handelsresande

2. Handel i dystrybucja produktów toksycznych

374 L 0557: dyrektywa Rady 75/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 roku w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych (Dz.U. nr L 307, z 18.11.1974, str. 5).

Do załącznika dodaje się:

„-*Austria:*

Substancje i preparaty sklasyfikowane jako „silnie toksyczne” i „toksyczne” w Ustawie o Substancjach Chemicznych (Chemikaliengesetz BGBl. Nr 326/1987) oraz w rozporządzeniach wydanych w oparciu o powyższą ustawę (§ 217 ust. 1, Gewerbeordnung BGBl. Nr. 194/1994).

- *Finlandia:*

1. Środki chemiczne wymienione w Ustawie o Chemikaliach (744/89) oraz rozporządzeniach;
2. Biologiczne pestycydy wymienione w Ustawie o Pestycydach (327/69) oraz przepisach prawa.

- *Szwecja:*

1. Wyjątkowo niebezpieczne oraz bardzo niebezpieczne produkty chemiczne wymienione w Rozporządzeniu o Produktach Chemicznych (1985:835);
2. Niektóre prekursory leków wymienione w Instrukcji w sprawie zezwoleń na produkcję, handel i dystrybucję żrących i bardzo niebezpiecznych produktów chemicznych (KIFS 1986:5, KIFS 1990:9);
3. Pestycydy klasy 1, wymienione w rozporządzeniu 1985:836;
4. Odpady niebezpieczne dla środowiska naturalnego, wymienione w rozporządzeniu 1985/841;
5. Dwufenyle polichlorowane oraz produkty chemiczne zawierające dwufenyl polichlorowany, wymienione w rozporządzeniu 1985:837;
6. Substancje wymienione w grupie B Obwieszczenia publicznego w sprawie instrukcji dotyczącej krańcowych dopuszczalnych wartości sanitarnych (AFS 1990:13);
7. Azbest oraz materiały zawierające azbest wymienione w Obwieszczeniu publicznym AFS 1986:2.”.

VI. UBOCZNE USŁUGI TRANSPORTOWE

382 L 0470: dyrektywa Rady 82/470/EWG z dnia 29 czerwca 1982 roku w sprawie środków mających na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek w niektórych usługach ubocznych do transportu i biurach podróży (grupa ISIC 719) oraz w zakresie przechowywania i magazynowania (grupa ISIC 720) (Dz.U. nr 213, z 21.7.1982, str.1), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

Na końcu art. 3 dodaje się:

„*Austria:*

- A. Spediteur
Transportagent
Frachtenreklamation
- B. Reisebüro
- C. Lagerhalter
Tierpfleger
- D. Kraftfahrzeugprüfer
Kraftfahrzeugsachverständiger
Wäger

Finlandia:

- A. Huolitsija/Speditör
Laivanselvittäjä/Skeppsmäklare
- B. Matkanjärjestäjä/Researrangör
Matkanvälittäjä/Redeförmedlare
- C. -
- D. Autonselvittäjä/Bilmäklare

Szwecja:

- A. Speditör
- Skeppsmäklare
- B. Resebyrå
- C. Magasinering
- Lagring
- Förvaring
- D. Bilinspektör
- Bilprovare
- Bilbesiktningsman”

VII. INNE SEKTORY

Usługi w zakresie nieruchomości i w innych sektorach

367 L 0043: dyrektywa Rady 67/43/EWG z dnia 12 stycznia 1967 roku dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek należących do: 1. Sektora „Nieruchomości (poza 6401)” (grupa ISIC ex 640) 2. Sektora niektórych „Usług świadczonych przedsiębiorstwom, nie zaliczonych gdzie indziej” (grupa ISIC 839) (Dz.U. nr 10, z 19.1.1967, str. 140/67), zmieniona:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

Na końcu art. 2 ust. 3 dodaje się:

„w Austrii:

- Immobilienmakler,
- Immobilienverwalter,
- Bauträger (Bauorganisator, Baubetreuer).

w Finlandii:

- kiinteistöväittäjä/fastighetsförmedlare, fastighetsmäklare.

w Szwecji:

- fastighetsmäklare,
- (fastighets-)värderingsman,
- fastighetsförvaltare,
- byggnadsentreprenörer.”

E. ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

393 L 0037: dyrektywa Rady z dnia 14 czerwca 1993 roku dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane 93/37/EWG (Dz.U. nr L 199, z 9.8.1993, str. 54).

a) Do art. 25 dodaje się:

„- w Austrii, Firmenbruch, Gewerberegister, Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern,

-w Finlandii, Kaupparekisteri/Handelsregistret;

- w Szwecji, aktiebolags-,handels- eller föreningsregistren.”.

b) do załącznika I „ZESTAWIENIE PODMIOTÓW I ICH KATEGORII PODLEGAJĄCYCH PRAWU PUBLICZNEMU, O KTÓRYM MOWA W ART. 1 LIT. b)”:

„XIII. AUSTRIA:

wszystkie podmioty podlegające nadzorowi budżetowemu ze strony „Rechnungshof” (organ kontrolny) niemające charakteru handlowego lub przemysłowego.

XIV. FINLANDIA:

przedsiębiorstwa lub jednostki publiczne lub podlegające publicznej kontroli niemające charakteru handlowego lub przemysłowego.

XV. SZWECJA:

wszystkie podmioty niekomercyjne których zamówienia są przedmiotem nadzoru ze strony Krajowej Rady Zamówień Publicznych,”.

2. 393 L 0036: dyrektywa Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 roku koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. nr L 199, z 9.8.1993, str.1).

a) Do art. 21 dodaje się:

„- w Austrii, Firmenbruch, Gewerberegister, Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern,

- w Finlandii, Kaupparekisteri/Handelsregistret;

- w Szwecji, aktiebolags-,handels- eller föreningsregistren.”.

b) do załącznika I dodaje się:

AUSTRIA

jednostki władz centralnych

1. Bundeskanzleramt

2. Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten

3. Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten, Abteilung Präsidium 1

4. Bundesministerium für Arbeit und Soziales, Amtswirtschaftsstelle

5. Bundesministerium für Finanzen

a) Amtswirtschaftsstelle

b) Abteilung VI/5 (EDV-Bereich des Bundesministeriums für Finanzen und des Bundesrechenamtes)

c) Abteilung III/ 1 (Beschaffung von technischen Geräten, Einrichtungen und Sachgütern für die Zollwache)

6. Bundesministerium für Gesundheit, Sport und Konsumentenschutz

7. Bundesministerium für Inneres

8. Bundesministerium für Justiz, Amtswirtschaftsstelle
9. Bundesministerium für Landesverteidigung (Non-war materialis contained in Annex I, Part II, Austria, of the GATT Agreement on Government Procurement)
10. Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft
11. Bundesministerium für Umwelt, Jugend und Familie, Amtswirtschaftsstelle
12. Bundesministerium für Unterricht und Kunst
13. Bundesministerium für öffentliche Wirtschaft und Verkehr
14. Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung
15. Österreichisches Statistisches Zentralamt
16. Österreichische Staatsdruckerei
17. Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen
18. Bundesversuchs- und Forschungsanstalt-Arsenal (BVFA)
19. Bundesstaatliche Prothesenwerkstätten
20. Bundesprüfanstalt für Kraftfahrzeuge
21. Generaldirektion für die Post- und Telegraphenverwaltung (postal business only)

FINLANDIA

jednostki władz centralnych

1. Oikeusministeriö/Justitieministeriet
2. Rahapaja Oy/Myntverket Ab
3. Painatuskeskus Oy/Tryckericentralen Ab
4. Metsähallitus/ Forststyrelsen
5. Maanmittaushallitus/ Lantmäteristyreisen
6. Maatalouden tutkimuskeskus/Lantbrukets forskningscentral
7. Ilmailulaitos/Luftfartsverket
8. Ilmatieteen laitos/Meteorologiska institutet
9. Merenkulkuhallitus/ Sjöfartstyrelsen
10. Valtion teknillinen tutkimuskeskus/Statens tekniska forskningscentral
11. Valtion Hankintakeskus/Statens upphandlingscentral
12. Vesi- ja ympäristöhallitus/Vatten- och miljöstyrelsen
13. Opetushallitus/Utbildningsstyrelsen

SZWECJA

Jednostki władz centralnych. Wymienione jednostki zawierają regionalne i lokalne oddziały.

1. Rikspolisstyrelsen
 2. Kriminalv_rdsstyrelsen
 3. Försvarets sjukv_rdsstyrelse
 4. Fortifikationsförvaltningen
 5. Försvarets materielverk
 6. Statens räddningsverk
 7. Kustbevakningen
 8. Socialstyrelsen
 9. Läkemedelsverket
 10. Postverket
 11. Vägverket
 12. Sjöfartsverket
 13. Luftfartsverket
 14. Generaltullstyrelsen
 15. Byggnadsstyrelsen
 16. Riksskatteverket
 17. Skogsstyrelsen
 18. AMU-gruppen
 19. Statens lantmäteriverk
 20. Närings- och teknikutvecklingsverket
 21. Domänverket
 22. Statistiska centralbyr_n
 23. Statskontoret”.
3. 393 L 0038: dyrektywa Rady 93/38/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. nr L 199, z 9.8.1993, str. 84).
- a) Do załącznika I dodaje się:

„PRODUKCJA, TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA WODY PITNEJ”

„AUSTRIA

Jednostki władz lokalnych (*Gemeinden*) i związki władz lokalnych (*Gemendeverbände*) produkujące, transportujące i dystrybuujące wodę pitną zgodnie z *Wasserversorgungsgesetze* dziewięciu *Länder*.

FINLANDIA

Podmioty produkujące, transportujące i dystrybuujące wodę pitną zgodnie z art. 1 *Laki yleisistä vesi- ja viemäritaitoksista* (982/771 z dnia 23 grudnia 1977 r.).

SZWECJA

Władze lokalne i przedsiębiorstwa komunalne produkujące, transportujące i dystrybuujące wodę pitną zgodnie z *lagen (1970:244) om allmänna tenoch avloppsanläggningar.*”;

b) Do załącznika II dodaje się:

„WYTWARZANIE, TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA ENERGII ELEKTRYCZNEJ”:

„AUSTRIA

Podmioty wytwarzające, transportujące lub dystrybuujące elektryczność zgodnie z drugą *Verstaatlichungsgesetz (BGBl. Nr. 81/1947)* oraz *Eletrizitätswirtschaftsgesetz (BGBl. Nr.260/1975)*, włączając w to *Elektrizitätswirtschaftsgesetze* dziewięciu *Länder*.

FINLANDIA

Podmioty wytwarzające, transportujące lub dystrybuujące energię elektryczną na podstawie koncesji zgodnie z art. 27 *Sähkölaki (319/79)* z 16 marca 1979 roku.

SZWECJA

Podmioty, które transportują lub dystrybuują energię elektryczną na podstawie koncesji zgodnie z *lagen (1902:71 s.1) innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.*”;

c) Do załącznika III dodaje się:

„TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA GAZU LUB CIEPŁA

„AUSTRIA

Gaz: podmioty transportujące lub dystrybuujące gaz zgodnie z *Ergiewirtschaftsgesetz 1935, dRGBI. I S. 1451/1935*, zmieniona *dRGBI. I S. 467/1941*

Ciepło: licencjonowane zgodnie z austriackim rozporządzeniem o handlu i przemyśle (*Gewerbordnung BGBI. Nr. 50/1974*) podmioty transportujące lub dystrybuujące ciepło.

FINLANDIA

Komunalne rady energii lub ich zrzeczenia, lub inne podmioty transportujące lub dystrybuujące gaz lub ciepło na podstawie koncesji wydanej przez władze komunalne.

SZWECJA

Podmioty, które transportują lub dystrybuują gaz lub ciepło na podstawie koncesji zgodnie z *lagen (1978:160) om vissa rörledningar.*”;

d) Do załącznika IV „POSZUKIWANIA I WYDOBYCIE ROPY NAFTOWEJ LUB GAZU” dodaje się:

„AUSTRIA

Berggesetz 1975 (BGBl. Nr. 259/1975).

SZWECJA

Podmioty posiadające koncesję na poszukiwanie lub wydobycie ropy naftowej lub gazu na podstawie *minerallagen (1991:45)* lub które otrzymały pozwolenie zgodnie z *lagen (1966:314) om kontinentalsockeln.*”;

e) Do załącznika V „POSZUKIWANIE I WYDOBYCIE WĘGLA LUB INNYCH PALIW STAŁYCH”

dodaje się co następuje:

„AUSTRIA

Podmioty poszukujące lub wydobywające węgiel lub inne paliwa stałe zgodnie z *Berggesetz 1975 (BGBl. Nr. 259/1975)*.

FINLANDIA

Podmioty poszukujące lub wydobywające węgiel lub inne paliwa stałe i działające na podstawie wyłącznych umów zgodnie z art. 1 i 2 *Laki oikeudesta luvuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia (687/78)*.

SZWECJA

Podmioty poszukujące i wydobywające węgiel lub inne paliwa stałe na podstawie koncesji zgodnie z *minerallagen (1991:45) lub lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter* lub które uzyskały zezwolenie zgodnie z *lagen (1966:314) om kontinentalsockeln.*”;

- f) Do załącznika VI „PODMIOTY DZIAŁAJĄCE W ZAKRESIE USŁUG KOLEJOWYCH” dodaje się:

„AUSTRIA

Podmioty świadczące usługi kolejowe zgodnie z *Eisenbahngesetz 1957 (BGBl. Nr. 60/1975)*.

FINLANDIA

Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna (Koleje Państwowe).

SZWECJA

Podmioty publiczne prowadzące usługi kolejowe zgodnie z *förordningen (1988:1379) om statens splranläggningar* oraz *lagen (1990:1157) om järnvägssäkerhet*.

Regionalne i lokalne podmioty publiczne obsługujące regionalne lub lokalne połączenia kolejowe zgodnie z *lagen (1978:483) om huvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik*.

Prywatne podmioty obsługujące połączenia kolejowe zgodnie z zezwoleniem na podstawie *förordningen (1988:1379) om statens splranläggningar* w przypadku gdy takie zezwolenie jest zgodne z art. 2 ust. 3 dyrektywy.”;

- g) Do załącznika VII „PODMIOTY DZIAŁAJĄCE W ZAKRESIE KOLEI MIEJSKIEJ, TRAMWAJÓW, TROLEJBUSÓW LUB AUTOBUSÓW”:

„AUSTRIA

Podmioty dostarczające usługi transportowe zgodnie z *Eisenbahngesetz 1957 (BGBl. Nr. 60/1975)* oraz *Kraftfahrlineingesetz (1952 (BGBl. Nr. 84/1952)*.

FINLANDIA

Podmioty publiczne lub prywatne obsługujące linie autobusowe zgodnie z „*Laki (343/91) luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä*” oraz *Helsingin kaupungin liikennelaitos/Helsingfors stads trafikvers* (Rada Transportu Helsinek), świadczące usługi metra i tramwajów.

SZWECJA

Podmioty obsługujące miejskie linie kolejowe lub tramwajowe zgodnie z *lagen (1978:483) omhuvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik* oraz *lagen (1990:1157) om järnvägssäkerhet*. Podmioty publiczne lub prywatne obsługujące linie trolejbusów lub autobusów zgodnie z *lagen (1978:438) lagen (1978:483) omhuvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik* oraz *lagen (1983:293) om yrkestrafik*.”

- h) do załącznika VIII „PODMIOTY DZIAŁAJĄCE W ZAKRESIE URZĄDZEŃ PORTU LOTNICZEGO”:

AUSTRIA

Austro Control GmbH

Podmioty określone w artykułach 60-80 *Luftfahrtgesetz 1957 (BGBl. Nr 253/1957)*.

FINLANDIA

Porty lotnicze zarządzane przez „*Ilmailulaitos/Luftfartsverket*” zgodnie z *ilmalaki (595/64)*.

SZWECJA

Porty lotnicze stanowiące własność publiczną i obsługiwane przez podmioty publiczne zgodnie z *lagen (1957:297) om luftfart*.

Porty lotnicze stanowiące własność prywatną i obsługiwane przez podmioty prywatne posiadające zezwolenie na podstawie dokumentu, w przypadku gdy takie zezwolenie odpowiada kryteriom z art. 2 ust. 3 dyrektywy.”;

- i) do załącznika IX „PODMIOTY DZIAŁAJĄCE W ZAKRESIE PORTÓW MORSKICH LUB ŚRÓDLĄDOWYCH LUB INNYCH URZĄDZEŃ PORTOWYCH”:

„AUSTRIA

Porty śródlądowe stanowią całkowitą lub częściową własność *Länder* lub *Gemeinden*.

FINLANDIA

Porty działające zgodnie z *Laki kunnallisista satamajärjestyksistä ja liikennemaksuista (955/76)*.

Kanał Saimaa (Saimaan kanavan hoitokunta).

SZWECJA

Porty i urządzenia portowe zgodnie z *lagen (1983:293) om inrättande, utvidgning och avlysning av allmän afred och allmän hamn, förordningen (1983:744) om trafiken på Göta kanal*.”;

- j) do załącznika X „DZIAŁANIE SIECI TELEKOMUNIKACYJNYCH ORAZ ŚWIADCZENIE USŁUG TELEKOMUNIKACYJNYCH”

„AUSTRIA

Österreichische Post- und Telegraphenverwaltung (PTV).

FINLANDIA

Podmioty działające w oparciu o pozwolenia odpowiadające kryteriom art. 2 ust. 3 dyrektywy (art. 4 *Teletointalaki* (1983/87, zmieniona 676/92).

SZWECJA

Podmioty działające w oparciu o pozwolenia odpowiadające kryteriom art. 2 ust. 3 dyrektywy”.

4. 392 L 0013: dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 roku koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, i transportu i telekomunikacji (Dz.U. nr 76, z 23.3.1992, str. 14).

Do załącznika „Władze krajowe, do których mogą być kierowane prośby o zastosowanie procedur koncyliacyjnych na podstawie art. 9” dodaje się:

„AUSTRIA

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten

FINLANDIA

Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet

SZWECJA

Nämnden för offentlig upphandling”.

5. 392 L 0050: dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 roku odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. nr L 209, z 24.7.1992, str. 1).

W art. 30 ust. 3 dodaje się:

- „- w Austrii, Firmenbuch, Gewerberegister, Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern;
- w Finlandii, Kaupparekisteri/Handelsregistret;
- w Szwecji, aktiebolags-, handels- eller föreningsregistren.”.

F. WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRODUCENTA ZA WYRÓB

I. PATENTY

392 R 1768: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 roku dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. nr L 182, z 2.7.1992, str. 1).

- a) W art. 3 lit. b) dodaje się:

„Do celów art. 19 ust. 1, zezwolenie na wprowadzenie produktu na rynek przyznane na podstawie ustawodawstwa krajowego Austrii, Finlandii lub Szwecji, traktowane jest jak zezwolenie przyznane zgodnie z dyrektywą 65/65/EWG lub dyrektywą 81/851/EWG”;

- b) W art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jakikolwiek produkt, który w dniu przystąpienia jest chroniony przez obowiązujący patent i dla którego po 1 stycznia 1985 r. uzyskano pierwsze zezwolenie na wprowadzenie go na rynek wspólnotowy lub na terytorium Austrii, Finlandii lub Szwecji jako produktu medycznego, może

otrzymać odpowiedni certyfikat.

W przypadku certyfikatów przyznawanych w Danii, Niemczech i Finlandii, datę 1 stycznia 1985 r. zastępuje się datą 1 stycznia 1982 r.

W przypadku certyfikatów przyznawanych w Belgii, Włoszech i Austrii, datę 1 stycznia 1985 r. zastępuje się datą 1 stycznia 1982 r.”;

c) do art. 20 dodaje się następujący ustęp:

„rozporządzenie niniejsze nie będzie stosowane do certyfikatów przyznanych w zgodzie z ustawodawstwem krajowym przed datą przystąpienia, w odniesieniu do Austrii, Finlandii oraz Szwecji.”.

II. PRODUKTY PÓLPRZEWODNIKOWE

390 D 0510: pierwsza decyzja Rady z dnia 9 października 1990 r. w sprawie rozszerzenia ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych na osoby z niektórych krajów i terytoriów (90/510/EWG) (Dz.U. nr L 285, z 17.10.1990, str. 29), zmieniona:

- *393 D 0017*: decyzją Rady 93/17/EWG z dnia 21 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 11, z 19.1.1993, str. 22).

W załączniku skreśla się odniesienia do Austrii, Finlandii oraz Szwecji.

XII. ENERGIA

1.358 *X 1101P0534*: Rada EWEA: Statut Agencji Dostaw Euratomu (Dz.U. nr 27, z 6.12.1958, str. 534/58), zmieniony:

- *373 D 0045*: decyzją Rady 73/45/Euratom z dnia 8 marca 1973 roku wprowadzająca zmiany w statucie Agencji Dostaw Euratomu po przystąpieniu nowych Państw Członkowskich do Wspólnoty (Dz.U. nr L 83, z 30.3.1973, str. 20),

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),

- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

a) W art. V ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kapitał Agencji wynosić będzie 4 384 000 jednostek EMA.

2. Kapitał zostanie podzielony w oparciu o następującą skalę:

Belgia	4,38%
Dania	2,19%
Niemcy	15,33%
Grecja	4,38%
Hiszpania	9,49%
Francja	15,33%
Irlandia	0,73%

Włochy	15,33%
Luksemburg	-
Niderlandy	4,38%
Austria	2,19%
Portugalia	4,38%
Finlandia	2,19%
Szwecja	4,38%
Wielka Brytania	15,33%”;

b) W art. X ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Komitet Doradczy Agencji będzie składał się z pięćdziesięciu jeden członków.

2. Miejsca zostaną przyznane obywatelom Państw Członkowskich w następujących proporcjach:

Belgia	3 członków
Dania	2 członków
Niemcy	6 członków
Grecja	3 członków
Hiszpania	5 członków
Francja	6 członków
Irlandia	1 członek
Włochy	6 członków
Luksemburg	-
Niderlandy	3 członków
Austria	2 członków
Portugalia	3 członków
Finlandia	2 członków
Szwecja	3 członków
Wielka Brytania	6 członków”

2. 372 D 0443: decyzja Komisji 72/443/EWWiS z dnia 22 grudnia 1972 roku w sprawie wyrównania cen sprzedaży węgla na wspólnym rynku (Dz.U. nr L 297, z 30.12.1972, str.45), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 386 S 2526: decyzją Komisji 2526/86/EWWiS z dnia 31 lipca 1986 roku (Dz.U. nr L 222, z 8.8.1986, str. 8).

W art. 3 po lit. k) dodaje się:

- „l) Austria;
- m) Finlandia;
- n) Szwecja.”.

3. 377 D 0190: decyzja Komisji 77/190/EWG z dnia 26 stycznia 1977 roku wykonująca dyrektywę 76/491/EWG w sprawie wspólnotowej procedury informowania i konsultacji o cenach ropy i produktów naftowych we Wspólnocie (Dz.U. nr L 61, z 5.3.1977, str. 34), zmieniona:

- 379 D 0607: decyzją Komisji 79/607/EWG z dnia 30 maja 1979 roku (Dz.U. nr 170, z 9.7.1979, str. 1),
- 380 D 0983: decyzją Komisji 80/983/EWG z dnia 4 września 1980 roku (Dz.U. nr 281, z 25.10.1980, str. 26),

- 381 D 0833: decyzją Komisji 81/883/EWG z dnia 14 października 1981 roku (Dz.U. nr. L 324, z 12.11.1981, str. 19),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

a) do tabeli pod DODATKIEM A „NAZWY PRODUKTÓW NAFTOWYCH”:

„Wiersz w tabeli nr 4	Nazwa stosowana w Państwach Członkowskich		
	Austria	Finlandia	Szwecja
I. Paliwa silnikowe			
1	Superbenzin, Superplus	Moottoribensiini 99	Motorbensin 98
2	Euro-Super 95	Moottoribensiini 95, lyijytön	Motorbensin 95, blyfri
3	Normalbenzin		
4	Diesekraftstoff	Dieselöljy	Dieselolja
II. Paliwa do ogrzewania pomieszczeń			
5	Gasöl für Heiz-zwecke (Heizöl extra leicht)	Kevyt polttoöljy	Lätt eldningsolja
6	Heizöl leicht	Kevyt polttoöljy suurkiinteis tökäyttöön	Lätt eldningsolja för storfastighetsbruk
7	Heizöl mittel	Lämmityspetroli	Fotogen för upp-värmning
III. Paliwa przemysłowe			
8	Heizöl schwer HS 2	Raskas polttoöljy	Tung brännolja
9	Heizöl schwer HS 1	Raskas polttoöljy, vähärikkinen	Tung brännolja l_gsvavlig”

b) do tabeli pod DODATKIEM B „SPECYFIKACJA PALIW SILNIKOWYCH” dodaje się:

	Austria	Finlandia	Szwecja
„a) A BenzynaPremium	Benzyna Premium Super plus		
gęstość (15°C)	0,725-0,780	0,725-0,770	0,725-0,775
liczba oktanów RON	min. 98,0	min. 99,0	min. 98,0
liczba oktanów MON	min. 87,0	min. 87,4	min. 87,0
wartość kaloryczna(kcal/kg)	—	10400	10 400 ¹
zawartość ołowiu (g/l)	max. 0,013	max. 0,15	max. 0,15
b) Euro-Super 95			
gęstość (15°C)	max. 0,780	0,725-0,770	0,725-0,780
liczba oktanów RON	min. 95,0	min. 95,0	min. 95,0
liczba oktanów MON	min. 85,0	min. 85,0	min. 85,0
wartość kaloryczna(kcal/kg)	—	10 400	10 400 ¹
zawartość ołowiu (g/l)	max. 0,013	max. 0,003	max. 0,013
c) B. Zwykła benzyna bezolowiowa			
gęstość (15°C)	0,725-0,780		
liczba oktanów RON	min. 91,0		
liczba oktanów MON	min. 82,5		

wartość kaloryczna(kcal/kg)	—		
zawartość ołowiu (g/l)	max. 0,013		
d) C. Olej gazowy			
gęstość (15°C)	0,820-0,860	0,800-0,860	0,800-0,860
liczba oktanów	min. 49	min. 45	mm. 45
wartość kaloryczna(kcal/kg)	—	10 250	10 300 (1)
zawartość siarki (%)	max. 0,15	max. 0,20	max. 0,20

¹ Niewyszczególnione w szwedzkich normach. Wskazane dane stanowią normalne wartości dla produktów rynkowych”

c) do tabeli pod DODATKIEM C „SPECYFIKACJA PALIW” dodaje się:

	Austria	Finlandia	Szwecja
„a) Paliwa do ogrzewania pomieszczeń Olej gazowy			
gęstość (15°C)	max. 0,845	0,820 - 0,860	0,820-0,860 ¹
wartość kaloryczna (kcal/kg)	—	10250	10 200 ¹
zawartość siarki (%)	max. 0,10	≤ 0,2	max. 0,2
punkt krzepnięcia(°C)	- 8	≤ -15	max. - 6
Lekki olej paliwowy			
gęstość (15°C)	0,900-0,935	0,840-0,890	0,880-0,920 ¹
wartość kaloryczna (kcal/kg)	—	10140	10 000 ¹
zawartość siarki (%)	0,20	< 0,2	max. 0,8
punkt krzepnięcia(°C)	-15	≤ - 2	max. 5
Średni olej paliwowy			
gęstość (15°C)	0,900-0,9800		
wartość kaloryczna (kcal/kg)	—		
zawartość siarki (%)	0,60		
punkt krzepnięcia (°C)	0		
Parafina			
gęstość (15°C)	—	0,775-0,840	max. 0,830
wartość kaloryczna (kcal/kg)	—	10 300	10 350 ¹
D.			
b) E. Paliwa przemysłowe			
Wysokosiarkowe			¹
gęstość (15 °C)	0,970-1,030	< 1,040	
wartość kaloryczna (kcal/kg)	—	9460	
zawartość siarki (%)	max. 2,00	< 2,7	—
Niskosiarkowe			
gęstość (15°C)	0,970-1,030	0,910-0,990	0,920-0,960 ¹
wartość kaloryczna (kcal/kg)	—	9670	9 900 0
zawartość siarki (%)	max. 1, 00	< 1,0	max. 0,8 (04)

¹ Niewyszczególnione w szwedzkich normach. Wskazane dane stanowią normalne wartości dla produktów rynkowych”

4. 390 L 0377: dyrektywa Rady 90/377/EWG z dnia 29 czerwca 1990 roku dotycząca wspólnotowej procedury poprawy przejrzystości cen gazu i energii elektrycznej dla odbiorców końcowych w przemyśle (Dz.U. nr L 185, z 17.7.1990), zmieniona:
- 393 L 0087: dyrektywą Komisji 93/87/EWG z dnia 22 października 1993 roku (Dz.U. nr L 277, z 10.11.1993, str. 32)
- a) Do ZAŁĄCZNIKA I ust. 11 dodaje się:
- „- Austria Wiedeń”
 - „- Finlandia cały kraj”
 - „- Szwecja cały kraj”;
- b) Do ZAŁĄCZNIKA II pkt 1 ust. 2 dodaje się:
- „- Austria Górna Austria, Tyrol, Wiedeń,”
 - „- Finlandia cały kraj,”
 - „- Szwecja cały kraj”.
5. 390 L 0547: dyrektywa Rady 90/547/EWG z dnia 29 października 1990 roku w sprawie przesyłu energii sieciami przesyłowymi (Dz.U. nr L 313, z 13.11.1990, str. 30).

Do ZAŁĄCZNIKA dodaje się:

„Austria	Österreichische Elektrizitätswirtschaft AG	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia
	Tiroler Wasserkraftwerke AG	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia
	Vorarlberger Kraftwerke AG	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia
	Vorarlberger Illwerke AG	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia”
„Finlandia	Imatran Voima Oy/IVO Voimansiirto Oy	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia
	Teollisuuden Voimansiirto Oy	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia”
„Szwecja	Affärsverket svenska kraftnät	Sieć przesyłowa wysokiego napięcia”

6. 391 L0296: dyrektywa Rady 91/296/EWG z dnia 31 maja 1991 roku w sprawie przesyłania gazu naturalnego sieciami (Dz.U. nr L 147, z 12.6.1991, str. 37).

Do ZAŁĄCZNIKA dodaje się:

„Austria	ÖMV Aktiengesellschaft	Wysokociśnieniowa sieć przesyłowa gazu”
„Finlandia	Neste Oy	Wysokociśnieniowa sieć przesyłowa gazu”
„Szwecja	Vattenfall Naturalgas AB	Wysokociśnieniowa sieć przesyłowa gazu
	Sydgas AB	Wysokociśnieniowa sieć przesyłowa gazu”

7. 392 D0167: decyzja Komisji z dnia 4 marca 1992 roku ustanawiająca Komitet Ekspertów ds. przesyłu elektryczności między sieciami (92/167/EWG) (Dz.U. nr 74, z 20.3.1992, str. 43).

Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 4*

Skład

1. Komitet składa się z 20 członków, tj.:
 - 15 przedstawicieli sieci wysokiego napięcia działających we Wspólnocie (jeden przedstawiciel na Państwo Członkowskie),
 - trzech niezależnych ekspertów, których doświadczenie zawodowe i kompetencja w zakresie przesyłu elektryczności we Wspólnocie jest szeroko uznawana,
 - jeden przedstawiciel Eurelectric,
 - jeden przedstawiciel Komisji.
2. Członków Komitetu mianuje Komisja. Piętnastu przedstawicieli sieci wysokiego napięcia działających we Wspólnocie oraz przedstawiciel Eurelectric mianowani są z listy zawierającej co najmniej dwie kandydatury na jedno stanowisko, po konsultacjach z zainteresowanymi środowiskami.”;

XIII. CŁA I PODATKI

A. CŁA

I. TECHNICZNE DOSTOSOWANIA W KODEKSIE CELNYM I PRZEPISACH WYKONAWCZYCH

a) *Kodeks celny*

392 R 2913: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 roku ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. nr L 302, z 19.10.1992, str. 1):

- a) .Art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Obszar celny Wspólnoty składa się z:

- terytorium Królestwa Belgii,
- terytorium Królestwa Danii, z wyłączeniem Wysp Owczych i Grenlandii,
- terytorium Republiki Federalnej Niemiec, z wyłączeniem Wyspy Heligoland oraz terytorium Büsingen (Umowa z 23 listopada 1964 roku pomiędzy Republiką Federalną Niemiec i Konfederacją Szwajcarską),
- terytorium Królestwa Hiszpanii, z wyłączeniem Ceuty i Melilli,
- terytorium Republiki Francuskiej, z wyłączeniem terytoriów zamorskich i „collectivités territoriales”,
- terytorium Republiki Greckiej,
- terytorium Irlandii,
- terytorium Republiki Włoskiej, z wyłączeniem miast Livigno i Campione d’Italia oraz krajowych wód jeziora Lugano, znajdujących się pomiędzy nadbrzeżem a granicą obszaru pomiędzy Ponte Tresa i Porto Ceresio,
- terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,
- europejskiego terytorium Królestwa Niderlandów,
- terytorium Republiki Austrii,
- terytorium Republiki Portugalskiej,
- terytorium Republiki Finlandii, włączając w to wyspy Alandzkie, pod warunkiem zgłoszenia deklaracji zgodnie z artykułem 227 ustęp 5 Traktatu EWG,
- terytorium Królestwa Szwecji,
- terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Wysp Normandzkich i wyspy Man.”;

b) W art. 3 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

b) Przepisy wykonawcze

393 R 2454: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 roku ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. nr L 253, z 11.10.1993), zmienione:

- *393 R 3665: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3665/93 z dnia 21 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 335, z 31.12.1993, str. 1).*

1. W art. 26 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„Certyfikaty autentyczności stosuje się do winogron, whisky i tytoniu, certyfikaty pochodzenia do wina, certyfikaty jakości do azotanu sodu.”

2. W tabeli za art. 26:
 - a) Dla towarów wymienionych w zarządzeniu nr 2, skreśla się:
 - „Austria” w kolumnie 5;
 - „Agrarmarkt Austria AMA” w kolumnie 6;
 - „Wiedeń” w kolumnie 7.
 - b) Skreśla się zarządzenie nr 5.
3. W art. 27 ust. 2 tiret drugie, otrzymuje brzmienie:

„- w przypadku towarów wymienionych w zarządzeniu nr 4, w tabeli, do której odnosi się art. 26, biały papier z żółtą ramką ważący nie mniej niż 40 g/m²;”.
4. W art. 29 ust. 1 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„- 6 miesięcy w przypadku towarów wymienionych w tabeli pod zarządzeniem nr 7;”.
5. W art. 62 akapit trzeci po wyrazach „emitido a posteriori,” dodaje się:

„- annettu jälkikäteen/utfärdat i efterhand,
- utfärdat i efterhand.”.
6. W art. 75 ust. 1 lit. c) skreśla się,:

„Austria, Finlandia, Szwecja lub”.
7. Art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 80

Produkty pochodzenia w rozumieniu niniejszej sekcji będą dopuszczone do importu do Wspólnoty oraz będą korzystać ze stawek preferencyjnych, o których mowa w art. 66 dotyczącym certyfikatu pochodzenia formularz A wydawanego przez władze celne Norwegii i Szwajcarii na podstawie certyfikatu pochodzenia formularz A, wydawanego przez właściwe władze celne państwa eksportującego korzystającego z preferencyjnych stawek celnych, pod warunkiem że spełniono warunki przewidziane w art. 75 oraz że Norwegia i Szwecja dopuści Wspólnotę do weryfikacji przez władze celne Wspólnoty autentyczności i dokładności certyfikatu pochodzenia formularz A. Procedura sprawdzająca przewidziana w art. 95 będzie stosowana uwzględniając istniejące różnice. Termin określony w art. 95 ust. 3 przedłuża się do ośmiu miesięcy.
8. Art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 96

Przepisy art. 75 lit. c) oraz art. 80 stosuje się tylko w takim zakresie, w jakim w kontekście stawek preferencyjnych przyznanych przez Norwegię i Szwajcarię niektórym produktom pochodzącym z krajów rozwijających się, kraje te stosują przepisy podobne do wymienionych wyżej.”
9. W art. 107 ust. 3 dodaje się:

„- annettu jälkikäteen/utfärdat i efterhand,
- utfärdat i efterhand.”.

10. W art. 108 ust. 2 dodaje się:

„- KAKSPISKAPPALE/DUPLIKAT,
- DUPLIKAT.”.

11. W art. 163 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Wartość celna towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty, a następnie przewożonych do miejsca przeznaczenia w innej części tego obszaru, przez terytoria Białorusi, Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Węgier, Litwy, Łotwy, Polski, Rosji, Rumunii, Słowacji, Szwajcarii lub byłej Jugosławii w granicach z 1 stycznia 1991 r. zostanie określona poprzez odniesienie do pierwszego miejsca wprowadzenia towaru na obszar celny Wspólnoty pod warunkiem, że towary są przewożone bezpośrednio, normalną trasą do miejsca przeznaczenia, przez terytoria tych państw”.

12. W art. 163 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Ust. 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również w przypadku, gdy towary zostały wyladowane, przeładowane, czasowo unieruchomione na terytorium Białorusi, Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Węgier, Litwy, Łotwy, Polski, Rosji, Rumunii, Słowacji, Szwajcarii lub byłej Jugosławii w granicach z 1 stycznia 1991 r. z powodów związanych wyłącznie z ich transportem”.

13. W art. 280 ust. 3 dodaje się:

„- Yksinkertaistettu vienti/Förenklad export
- Förenklad export.”.

14. W art. 298 ust. 2 pod tiret „w kwadracie 104” dodaje się:

„- TIETTY KÄYTTÖTARKOITUS: SIIRRONSAAJAN KAYTTÖÖN ASETETTAVIA TAVAROITA (ASETUS (ETY) N:o 2454/93, 298 ARTIKLA)/SÄRSKILT ÄNDAMÄLL: VARORNA SKALL STÄLLAS TILL MOTTAGARENS FÖRFOGANDE (ARTIKEL 298/FÖRORDNING (EEG) Nr 2454/93),
- SÄRSKILT ÄNDAMÄLL VARORNA SKALL STÄLLAS TILL MOTTAGARENS FÖRFOGANDE (ARTIKEL 298/FÖRORDNING (EEG) Nr 2454/93).”.

15. W art. 299 ust. 3 dodaje się:

„- TEIETTY KÄYTTÖTARKOITUS/SÄRSKILT ÄNDAMÄLL,
- SÄRSKILT ÄNDAMÄLL.”.

16. W art. 303 ust. 1 dodaje się:

„- TIETTY KÄYTTÖTARKOITUS: VIETÄVIKSI TARKOITETTUA TAVAROITA (ASETUS (ETY) N:o 2454/93, 303 ARTIKLA: EI SOVELLETA VALUUTTOJEN TASAUSMAKSUA EIKÄ MAATALOUSTUKEA)/SÄRSKILT ÄNDAMÄLL: VAROR AVSEDDA FÖR EXPORT (ARTIKEL 303/FÖRORDNING (EEG) Nr 2454/93 MONETÄRA UTJÄMNINGSBELOPP OCH JORDBRUKSBIDRAG UTESLUTNA),

- SÄRSKILT ÄNDAMÅL: VAROR AVSEDDA FÖR EXPORT (ARTIKEL 303/FÖRORDNING (EEG) Nr 2454/93 MONETÄRA UTJÄMNINGSBELOPP OCH JORDBRUKSBIDRAG UTESLUTNA).”.

17. Do art. 318 dodaje się:
„- annettu jälkikäteen/utfärdat i efterhand,
- utfärdat i efterhand.”.
18. W art. 335 ust. 2 akapit trzeci dodaje się:
„- ote/utdrag,
- utdrag.”.
19. W art. 361 ust. 2 po wyrażeniu „- toepassing van artikel 361, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 2454/93,” dodaje się:
„- asetuksen (ETY) N:o 2454/93, 361 artiklan 2 kohta sovellettu/tillämpning av artikel 361.2 i förordning (EEG) nr 2454/93,
- tillämpning av artikel 361.2 i förordning (EEG) nr 2454/93.”.
20. Do art. 371 po wyrażeniu „BEPERKTE GELDIGHEID - TOEPASSING VAN VERORDENING (EEG) NR. 2454/93,” dodaje się:
„- VOIMASSA RAJOITETUSTI: ASETUKSEN (ety) n:o 2454/93 371 ARTIKLAA SOVELLETTU/BEGRÄNSAD GILTIGHET - TILLÄMPNING AV ARTIKEL 371, FÖRORDNING (EEG) Nr 2454/93,
- BEGRÄNSAD GILTIGHET - TILLÄMPNING AV ARTIKEL 371, FÖRORDNING (EEG) Nr 2454/93.”.
21. W art. 392 ust. 2 dodaje się:
„-yksinkertaistettu menettely/förenklat förfarande,
- förenklat förfarande.”.
22. W art. 393 ust. 2 dodaje się:
„- vapautettu allekirjoituksesta/befriad från underskrift,
- befriad från underskrift.”.
23. W art. 402 ust. 1 dodaje się:
„-yksinkertaistettu menettely/förenklat förfarande,
- förenklat förfarande.”.
24. W art. 404 ust. 2 dodaje się:

- „- vapautettu allekirjoituksesta/befriad fr1n underskrift,
- befriad fr1n underskrift.”.
25. Do art. 464 po wyrażeniu „Verlaten van de Gemeenschap aan beperkingen onderworpen” dodaje się:
„- Vienti yhteisöstä rajoitusten alaista/Export fr1n Gemenskapen underkastad restriktioner,
- Export fr1n Gemenskapen underkastad restriktioner.”.
26. Do art. 464 po wyrażeniu „Verlaten van de Gemeenschap aan belastingheffing onderworpen,” dodaje się:
„- Vienti yhteisöstä maksujen alaista/Export fr1n Gemenskapen underkastad avgifter,
- Export fr1n Gemenskapen underkastad avgifter.”.
27. W art. 481 ust. 3 dodaje się:
„- tavarointa ei kuljeteta pssaitusmenettelyssä/varor ej under transitering,
- varor ej under transitering.”.
28. W art. 485 ust. 4 dodaje się:
„- Ote valvontakappaleesta: (numero, päiväys, toimipaikka ja antomaa)/Utdrag ur kontrollexemplar:
..... (nummer och datum samt utfärdande kontor och land)
- Utdrag ur kontrollexemplar: (nummer och datum samt utfärdande kontor och land)”.
29. W art. 485 ust. 5 dodaje się:
„- annettuja otteita (lukumäärä) - kopiot oheisina/ (antal) utfärdade utdrag - kopior bifogas,
- (antal) utfärdade utdrag - kopior bifogas”.
30. W art. 486 ust. 2 dodaje się:
„- Annettu jälkikäteen/Utfärdat i efterhand,
- Utfärdat i efterhand.”.
31. W art. 492 ust. 1 dodaje się:
„- Yksinkertaistettu menettely/Förenklat förfarande,
- Förenklat förfarande.”.
32. W art. 494 ust. 2 dodaje się:
„- Vapautettu allekirjoituksesta/Befriad fr1n underskrift,
- Befriad fr1n underskrift.”.

33. W art. 522 ust. 4 dodaje się:
„- TK-tavaroita/NB-varor,
- NB-varor,
34. W art. 601 ust. 3 dodaje się:
„- KAKSOISKAPPALE/DUPLIKAT,
- DUPLIKAT.”.
35. W art. 610 ust. 1 dodaje się:
„- SJ/S-tavaroita/AF/S-varor,
-AF/S-varor.”.
36. W art. 610 ust. 2 dodaje się:
„- Kauppapolitiikka/Handelspolitik,
- Handelspolitik.”.
37. W art. 644 ust. 1 dodaje się:
„-SJ/S-tavaroita/AF/R-varor,
-AF/R-varor.”
38. Do art. 711 dodaje się:
„-VM-tavaroita/TI varor,
-TI varor.”.
39. W art. 778 ust. 3 dodaje się:
„- KAKSOISKAPPALE/DUPLIKAT,
- DUPLIKAT.”.
40. W art. 818 ust. 4 dodaje się:
„-TK-tavaroita/HVH-varor,
-HVH-varor.”.
41. W art. 849 ust. 2 dodaje się:
„- Vietäessä ei myönnetty vientitukea eikä muita määriä/Inga bidrag eller andra belopp har beviljats vid exporten,
- Inga bidrag eller andra belopp har beviljats vid exporten.”.

42. W art. 849 ust. 3 dodaje się:

„- Vientituki ja muut vietäessä maksetut määrät maksettu takaisin (määrä) osalta/ De vid exporten beviljade bidragen eller andra belopp har betalats tillbaka för (kvantitet);

- De vid exporten beviljade bidragen eller andra belopp har betalats tillbaka för (kvantitet).”.

43. W art. 849 ust. 3 po wyrażeniu „lub”, dodaje się:

„- Oikeus vientitukeen tai muihin vietäessä maksettuihin määriin peruutettu (määrä) osalta/Rätt till utbetalning av bidrag och andra belopp vid exporten har annullerats för (kvantitet);

- Rätt till utbetalning av bidrag och andra belopp vid exporten har annullerats för (kvantitet).”.

44. Do art. 855 dodaje się:

„- KAKSOISKAPPALE/DUPLIKAT,

- DUPLIKAT.”.

45. W art. 822 ust. 1 dodaje się:

„- Yhteisön tullikoodeksin 185 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista palautustavaraa/Returvaror enligt artikel 185.2 b) i gemenskapens tullkodex

- Returvaror enligt artikel 185.2 b) i gemenskapens tullkodex.”.

46. W załączniku 1 wprowadza się następujące zmiany:

W rubryce „13 języków” kopii 4 i 5 Wiążącej Informacji Celnej, wprowadza się,:

„FI”, „SE”.

47. W załączniku 6 wprowadza się następujące zmiany:

Wyrażenie „CERTYFIKAT AUTENTYCZNOŚCI FIŃSKIEJ WÓDKI” zastępuje się:

„Uchylony”

48. W załączniku 6A wprowadza się następujące zmiany:

Wyrażenie „CERTYFIKAT AUTENTYCZNOŚCI SZWEDZKIEJ WÓDKI” zastępuje się:

„Uchylony”.

49. Do załącznika 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) Cztery kolumny rozpoczynające się wyrażeniem „Australia*” i kończące się wyrażeniem „Wielka Brytania” znajdujące się pod przypisem I pkt 1 przypisów znajdujących się na odwrocie formularza A w języku angielskim, zastępuje się:

„Australia*"

Kanada

Japonia

Nowa Zelandia

Wspólnota Europejska:

Austria

Belgia

Dania

Włochy

Luksemburg

Królestwo Niderlandów

Szwajcaria
Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

Finlandia
Francja
Niemcy
Grecja
Irlandia

Portugalia
Hiszpania
Szwecja
Wielka Brytania

- b) Cztery kolumny rozpoczynające się wyrażeniem „Australia*” i kończące się wyrażeniem „Wielka Brytania” znajdujące się pod przypisem I pkt 1 przypisów znajdujących się na odwrocie formularza A w języku francuskim, zastępuje się:

„Australie* Canada États-Unis d’Amérique Japon Nouvelle-Zélande Suisse	Communauté européenne: Autriche Allemagne Belgique Danemark Espagne Finlande France	Grèce Irlande Italie Luxembourg Pays-Bas Portugal Royaume-Uni Suède”;
---	--	--

- c) Przypis III lit. b) ust. 3 znajdujący się wśród przypisów na odwrocie formularza A w języku angielskim, otrzymuje brzmienie:

„Japonia, Szwajcaria i Europejska Wspólnota wchodzi do litery ”W” w polu 8 po pozycji nomenklatury celnej ustalonej przez Radę Współpracy Celnej (system zharmonizowany) dla produktów eksportowych (przykład: ”W”96.18)”;

- d) Przypis III lit. b) ust. 3 znajdujący się wśród przypisów na odwrocie „Formule A” w języku francuskim, otrzymuje brzmienie:

„Japon, Suisse et Communauté européenne: il y a lieu d’inscrire dans la case 8 la lettre ”W” suivie de la position tarifaire occupée par le produit exporté dans la Nomenclature du Conseil de coopération douanière (système harmonisé) (exemple: ”W”96.18)”.

50. Do załącznika 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) Przypis I ust. 1, znajdujący się wśród przypisów w części 2 formularza APR w języku angielskim, otrzymuje brzmienie:

„Szwajcaria	Wspólnota Europejska: Austria Belgia Dania Finlandia Francja Niemcy Grecja Irlandia	Włochy Luksemburg Królestwo Niderlandów Portugalia Hiszpania Szwecja Wielka Brytania
-------------	---	--

- b) Przypis I ust. 1, znajdujący się wśród przypisów w „Partie 2” „Formulaire APR” w języku francuskim, otrzymuje brzmienie:

Suisse	Communauté européenne: Autriche Allemagne Belgique	Grèce Irlande Italie
--------	---	----------------------------

Danemark
 Espagne
 Finlande
 France

Luxembourg
 Pays-Bas
 Portugal
 Royaume-Uni
 Suède”.

51. W załączniku 25 dodaje się:

Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Gothenburg	Malmö	Norrköping	Sztokholm	
1	2	3	4	5	6	7
EUROPA						
Albania	wszystkie porty lotnicze	77	88	88	85	
Armenia	wszystkie porty lotnicze	90	95	94	94	
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	72	86	33	80	
Bośnia-Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	48	60	87	80	
Bułgaria	wszystkie porty lotnicze	80	92	89	86	
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	43	53	81	77	
Cypr	zob. Azja					
Estonia	wszystkie porty lotnicze	48	48	73	92	
Wyspy Owcze	wszystkie porty lotnicze	32	28	28	27	
Republika Czeska	Brno	24	32	71	21	
	Ostrava	69	86	85	78	
	Praga	12	17	11	97	
Republika Słowacka	Bratysława	0	0	0	0	
	Koszyce, Presov	69	86	85	78	
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	98	95	92	93	
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	0	0	0	0	
Węgry	wszystkie porty lotnicze	72	69	86	77	
Islandia	wszystkie porty lotnicze	60	54	67	65	
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	63	83	71	75	
Litwa	wszystkie porty lotnicze	45	67	67	92	
Macedonia (była Jugosławia)	wszystkie porty lotnicze	80	92	91	88	
Malta	wszystkie porty lotnicze	4	4	4	4	
Mołdawia	wszystkie porty lotnicze	82	90	87	89	
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	55	44	85	85	
Norwegia	Alesund	11	9	13	14	
	Bodo, Trondheim, Alta, Kirkenes, Bergen	93	59	56	54	
	Kristiansand	67	38	42	34	
	Oslo	36	18	20	15	
	Stavanger	79	51	52	41	
Polska	Bydgoszcz, Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	44	64	64	50	
	Kraków	66	83	79	73	
	Szczecin	0	0	0	0	

	Warszawa	58	74	70	67
Rumunia	Bukareszt	81	91	86	85
	wszystkie inne porty lotnicze	78	97	84	39
I. EUROPA (cd.)					
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostow, Wołgograd	87	94	90	98
	St Petersburg	73	59	92	95
	Moskwa, Orzeł Woroneż, Irkuck, Kireńsk, Krasnojarsk, Nowosybirsk	85	85	85	97
	Chabarowsk, Władywostok	84	85	88	90
	Omsk, Swierdłowski	86	87	92	95
Serbia	wszystkie porty lotnicze	78	92	83	83
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	43	52	81	71
Szwajcaria	Bazylen	0	0	0	0
	Berno	5	6	5	4
	Genewa	8	8	6	6
	Zurich	6	4	3	2
Turcja (w Europie)	wszystkie porty lotnicze	9	10	90	89
Turcja (w Azji)	Adana, Afyon, Antalya, Erläzığ, Gaziantep, Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trébizonde (Trabson)	32	34	93	93
	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Akhisar, Ankara, Balıkesir, Bandırma, Bursa, Kütahya, Zonguldak	89	86	91	94
		85	94	90	93
Ukraina	Kijów	77	89	82	87
	Lwów, Odessa, Simferopol	85	91	88	88
II. AFRYKA					
Algeria	Algier	11	12	5	10
	Annaba, Constantine	10	11	10	9
	El Golea	34	34	32	31
Angola	wszystkie porty lotnicze	65	68	65	64
Benin	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56
Botswana	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	56	59	54	53
Burundi	wszystkie porty lotnicze	56	58	59	55
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	58	61	57	56
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	26	27	25	36

Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Gothenburg	Malmö	Norrköping	Sztokholm	
1	2	3	4	5	6	7
Republika Środkowoafrykańska	wszystkie porty lotnicze	50	53	49	48	
Czad	wszystkie porty lotnicze	56	59	54	53	
Komory	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
Kongo	wszystkie porty lotnicze	63	66	62	61	
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	22	23	22	22	
Egipt	wszystkie porty lotnicze	22	23	22	22	
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	57	60	57	53	
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	48	51	48	48	
Gabon	wszystkie porty lotnicze	58	61	57	56	
Gambia	wszystkie porty lotnicze	26	27	25	36	
Ghana	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	51	53	49	48	
Gwinea-Bissau	wszystkie porty lotnicze	51	53	49	48	
Kenia	wszystkie porty lotnicze	57	60	57	53	
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Liberia	wszystkie porty lotnicze	51	53	49	48	
Libia	Benghazi, Trypolis	14	18	16	16	
	Sebha	32	28	29	27	
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
Malawi	wszystkie porty lotnicze	57	60	57	53	
Mali	wszystkie porty lotnicze	56	59	54	53	
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	26	27	25	36	
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
Maroko	Tanger, Tetuan	0	0	0	0	
	inne porty lotnicze	10	10	9	9	
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
Namibia	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Niger	wszystkie porty lotnicze	56	59	54	53	
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Rwanda	wszystkie porty lotnicze	56	58	59	55	
Wyspa Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	51	53	49	48	
Senegal	wszystkie porty lotnicze	26	27	25	36	
Seszele	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	51	53	49	48	
Somalia	wszystkie porty lotnicze	57	60	57	53	
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze					
		70	75	72	71	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				

		Gothenburg	Malmö	Norrköping	Sztokholm	
1	2	3	4	5	6	7
Św. Helena	wszystkie porty lotnicze	51	53	49	48	
Sudan	wszystkie porty lotnicze	42	45	42	42	
Swaziland	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	57	60	57	53	
Togo	wszystkie porty lotnicze	58	61	56	56	
Tunezja	Djerba	11	12	10	10	
	Tunis					
Uganda	wszystkie porty lotnicze	56	58	59	55	
Zair	wszystkie porty lotnicze	63	66	62	61	
Zambia	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	65	67	64	64	
III. AMERYKA						
1. Ameryka Północna						
Kanada	Edmonton, Vancouver,	84	83	81	80	
	Halifax, Montreal, Ottawa,	74	74	71	69	
	Toronto					
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	78	75	73	71	
Stany Zjednoczone Ameryki	Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, New Orleans, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	74	74	70	68	
	Anchorage, Fairbanks, Juneau	59	62	60	59	
	Honolulu	86	81	84	83	
	Miami	87	87	85	85	
	Puerto Rico	78	78	74	74	
		76	75	72	72	
2. Ameryka Środkowa						
Wyspy Bahama	wszystkie porty lotnicze	53	54	51	50	
Belize	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Bermudy	wszystkie porty lotnicze	53	54	51	50	
Kostaryka	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Kuba	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Cura_ao	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Republika Dominikańska	wszystkie porty lotnicze	53	54	51	50	
Salwador	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	68	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				

		Gothenburg	Malmö	Norrköping	Sztokholm	
1	2	3	4	5	6	7
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Haiti	wszystkie porty lotnicze	53	54	51	51	
Honduras	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	68	66	68	65	
Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Panama	wszystkie porty lotnicze	61	61	59	58	
Wyspy Dziewicze	zob. Indie Zachodnie					
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
3. Ameryka Południowa						
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	64	66	63	62	
Aruba	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	64	66	63	62	
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Chile	wszystkie porty lotnicze	64	66	63	62	
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Gujana	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	64	66	63	62	
Peru	wszystkie porty lotnicze	68	59	56	58	
Surinam	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	58	
Trynidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	64	66	63	62	
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	58	59	56	56	
IV. AZJA						
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Azerbejdżan	wszystkie porty lotnicze	98	95	92	93	
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	94	
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Bhutan	zob. Nepal					
Brunei	zob. Malezja					
Burma	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Gothenburg	Malmö	Norrköping	Sztokholm	

1	2	3	4	5	6	7
Chiny	wszystkie porty lotnicze	94	98	98	99	
Cypr	wszystkie porty lotnicze	33	36	34	34	
Hong Kong	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Indonezja	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Indie	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Iran	wszystkie porty lotnicze	90	95	94	94	
Irak	wszystkie porty lotnicze	79	95	93	94	
Izrael	wszystkie porty lotnicze	36	39	37	36	
Japonia	wszystkie porty lotnicze	96	98	98	99	
Jordania	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	94	
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	96	
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	94	98	98	99	
Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	94	
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	96	
Laos	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Liban	wszystkie porty lotnicze	36	39	37	36	
Makau	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Malezja	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	95	98	96	97	
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	95	97	97	99	
Muskat i Oman	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	95	
Nepal	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Oman	zob. Muskat i Oman					
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Katar	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	95	
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	94	
Singapur	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	95	98	96	97	
Syria	wszystkie porty lotnicze	35	38	36	36	
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	96	
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	96	99	97	98	
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Turcja	zob. Europa					
Turkmenistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	96	
Zjednoczone Emiraty Arabskie Emirates	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	95	
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	96	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	

1	2	3	4	5	6	7
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97	
Jemen	wszystkie porty lotnicze	53	56	94	94	
V AUSTRALIA i OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	85	87	86	87	
I. EUROPA						
Albania	wszystkie porty lotnicze	71	95	78	87	
Armenia	wszystkie porty lotnicze	85	95	89	97	
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	50	76	81	93	
Bośnia-Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	60	92	66	80	
Bułgaria	wszystkie porty lotnicze	72	96	76	83	
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	42	60	33	38	
Cypr	zob. Azja					
Estonia	wszystkie porty lotnicze	70	85	75	95	
Wyspy Owce	wszystkie porty lotnicze	17	17	21	16	
Republika Czeska	Brno	15	22	20	39	
	Ostrawa	41	50	53	87	
	Praga	56	44	49	32	
Republika Słowacka	Bratysława	0	0	0	0	
	Koszyce, Presov	56	44	49	32	
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	84	93	88	97	
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	0	0	0	0	
Węgry	wszystkie porty lotnicze	32	55	33	72	
Islandia	wszystkie porty lotnicze	41	38	40	39	
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	83	79	92	94	
Litwa	wszystkie porty lotnicze	68	74	76	93	
Macedonia (była Republika Jugosławii)	wszystkie porty lotnicze	72	91	78	88	
Malta	wszystkie porty lotnicze	8	8	9	7	
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	69	82	77	96	
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	69	95	75	90	
Norwegia	Alesund, Bodø, Trondheim, Alta, Kirkenes, Bergen	6	6	6	6	
		29	26	29	27	
	Kristiansand	11	9	10	9	
	Oslo	17	16	17	17	
	Stavanger	25	22	25	20	
Polska	Bydgoszcz, Kraków, Gdańsk, Rzeszów	38	47	47	80	
		46	54	86	69	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7

	Wrocław					
	Szczecin	0	0	0	0	
	Warszawa	73	61	82	82	
Rumunia	Bukareszt	69	86	75	92	
	wszystkie inne porty lotnicze	62	78	69	89	
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostow, Wołgograd	81	81	84	97	
	Petersburg	82	83	88	96	
	Moskwa, Orzeł	80	86	86	96	
	Woroneż, Irkuck, Kireńsk, Krasnojarsk, Nowosybirsk	94	97	96	99	
	Chabarowsk, Władywostok	91	95	94	99	
	Omsk, Swierdłowski					
Serbia	wszystkie porty lotnicze	52	75	60	87	
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	34	35	36	34	
Szwajcaria	Bazylea	0	0	0	0	
	Berno	38	32	40	24	
	Genewa	0	0	0	0	
	Zurich	38	18	24	14	
Turcja (w Europie)	wszystkie porty lotnicze	13	15	14	16	
Turcja (w Azji)	Adana, Afyon, Antalya, Erläzığ, Gaziantep, Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trébizonde (Trabson)	40	44	42	46	
	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Akhisar, Ankara, Balıkesir, Bursa, Kütahya, Zonguldak	85	94	89	97	
		30	34	31	35	
Ukraina	Kijów	70	81	77	97	
	Lwów, Odessa, Simferopol	72	84	78	94	
II AFRYKA						
Algeria	Algier	20	19	19	17	
	Annaba, Constantine	20	19	18	16	
	El Golea	53	52	50	46	
Angola	wszystkie porty lotnicze	80	79	81	78	
Benin	wszystkie porty lotnicze	75	76	74	72	
Botswana	wszystkie porty lotnicze	84	85	83	83	
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	74	72	74	70	
Burundi	wszystkie porty lotnicze	68	70	68	69	
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	74	73	72	72	
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	33	32	32	30	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Republika Środkowoafrykańska	wszystkie porty lotnicze	67	69	66	66	

Czad	wszystkie porty lotnicze	74	72	74	70	
Komory	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
Kongo	wszystkie porty lotnicze	78	78	79	77	
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	75	76	74	72	
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	61	60	68	62	
Egipt	wszystkie porty lotnicze	29	31	30	31	
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	74	73	72	72	
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	61	60	68	62	
Gabon	wszystkie porty lotnicze	74	73	72	72	
Gambia	wszystkie porty lotnicze	33	32	32	30	
Ghana	wszystkie porty lotnicze	75	76	74	72	
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	64	63	53	60	
Gwinea-Bissau	wszystkie porty lotnicze	64	63	53	60	
Kenia	wszystkie porty lotnicze	69	69	71	70	
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	84	85	83	83	
Liberia	wszystkie porty lotnicze	64	63	53	60	
Libia	Benghazi, Trypolis	45	48	45	44	
	Sebha	28	30	27	27	
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
Malawi	wszystkie porty lotnicze	69	69	71	70	
Mali	wszystkie porty lotnicze	74	72	74	70	
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	33	32	32	30	
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
Maroko	Tanger, Tetuan	0	0	0	0	
	inne porty lotnicze	14	13	13	12	
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
Namibia	wszystkie porty lotnicze	84	85	83	83	
Niger	wszystkie porty lotnicze	74	72	74	70	
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	75	76	74	72	
Rwanda	wszystkie porty lotnicze	68	70	68	69	
Wyspa Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	74	73	72	72	
Senegal	wszystkie porty lotnicze	33	32	32	30	
Seszele	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	64	64	53	60	
Somalia	wszystkie porty lotnicze	69	69	71	70	
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	84	85	83	83	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Św. Helena	wszystkie porty lotnicze	74	73	72	72	
Sudan	wszystkie porty lotnicze	55	55	57	56	
Swaziland	wszystkie porty lotnicze	84	85	83	83	
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	69	69	71	70	

Togo	wszystkie porty lotnicze	75	76	74	72	
Tunezja	Djerba	22	22	21	19	
	Tunis					
Uganda	wszystkie porty lotnicze	68	70	68	69	
Zair	wszystkie porty lotnicze	78	78	79	77	
Zambia	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	77	77	78	77	
III. AMERKA						
1. Ameryka Północna						
Kanada	Edmonton, Vancouver,	88	86	86	85	
	Halifax, Montreal, Ottawa,					
	Quebec, Toronto	82	79	80	78	
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	64	62	63	61	
Stany Zjednoczone Ameryki	Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, New Orleans, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville, New York, Philadelphia, Pittsburgh, St Louis, Washington	75	73	74	71	
	Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	65	63	64	62	
	Anchorage, Fairbanks,	91	88	89	87	
	Honolulu	79	77	78	76	
	Miami	60	59	59	57	
	Porto Rico	58	56	56	55	
2. Ameryka Środkowa						
Wyspy Bahama	wszystkie porty lotnicze	57	56	56	54	
Belize	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62	
Bermudy	wszystkie porty lotnicze	57	56	56	54	
Kostaryka	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62	
Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Kuba	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62	
Cuba	wszystkie porty lotnicze	71	70	70	69	
Republika Dominikańska	wszystkie porty lotnicze	57	56	56	54	
Salwador	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62	
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	57	56	56	54	
Haiti	wszystkie porty lotnicze	57	56	56	54	
Honduras	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62	
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62	
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	72	70	71	69	

Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62		
Panama	wszystkie porty lotnicze	65	63	64	62		
Wyspy Dziewicze	zob. Indie Zachodnie						
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	71	71	70	69		
3. Ameryka Południowa							
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	71	71	70	69		
Aruba	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	71	71	70	69		
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Chile	wszystkie porty lotnicze	71	71	70	69		
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Gujana	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	71	71	70	69		
Peru	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Surinam	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Trynidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	71	71	70	69		
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	66	65	65	63		
IV. AZJA							
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	71	75	73	75		
Azerbejdżan	wszystkie porty lotnicze	84	93	88	97		
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	52	55	53	55		
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	71	75	73	75		
Bhutan	zob. Nepal						
Brunei	zob. Malezja						
Burma	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97		
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	94	97	96	97		
Chiny	wszystkie porty lotnicze	95	98	97	99		
Cypr	wszystkie porty lotnicze	22	48	22	49		
		Port przylotu					
Państwa trzecie	Port odlotu	Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń		
1	2	3	4	5	6	7	
Hong Kong	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82		
Indonezja	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82		
Indie	wszystkie porty lotnicze	71	75	72	75		
Iran	wszystkie porty lotnicze	89	96	92	97		
Irak	wszystkie porty lotnicze	56	60	58	61		
Izrael	wszystkie porty lotnicze	28	30	28	30		
Japonia	wszystkie porty lotnicze	96	98	97	100		
Jordania	wszystkie porty lotnicze	28	30	28	30		
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	99		
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	95	98	97	99		

Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	52	55	53	55
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	99
Liban	wszystkie porty lotnicze	28	30	28	30
Makau	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82
Malezja	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	75	77	73	77
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	95	97	96	99
Muskat i Oman	wszystkie porty lotnicze	52	55	53	55
Nepal	wszystkie porty lotnicze	71	75	73	75
Oman	zob. Muscat i Oman				
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	71	75	73	75
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82
Katar	wszystkie porty lotnicze	52	55	53	55
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	52	55	53	55
Singapur	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	75	77	73	77
Syria	wszystkie porty lotnicze	29	32	29	31
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	99
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	80	82	80	82
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	79	81	80	82
Turcja	zob. Europa				
Turkmenistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	99
Zjednoczone Emiraty Arabskie	wszystkie porty lotnicze	52	55	53	55
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	92	96	94	99
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	79	81	80	82
Jemen	wszystkie porty lotnicze	61	60	68	62
V AUSTRALIA i OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	87	88	87	87

Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Helsinki	Tampere	Turku		
1	2	3	4	5	6	7
I. EUROPA						
Albania	wszystkie porty lotnicze	98	94	97		
Armenia	wszystkie porty lotnicze	100	93	95		
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	100	81	88		
Bośnia-Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	98	92	98		
Bułgaria	wszystkie porty lotnicze	98	92	97		
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	74	69	74		
Cypr	zob. Azja					
Estonia	wszystkie porty lotnicze	100	29	34		
Wyspy Owczce	wszystkie porty lotnicze	35	37	38		
Republika Czeska	Brno	51	60	66		
	Ostrawa	97	88	95		
	Praga	62	59	65		
Republika Słowacka	Bratysława	0	0	0		
	Koszyce	97	88	95		
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	100	92	95		
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	0	0	0		
Węgry	wszystkie porty lotnicze	98	43	98		
Islandia	wszystkie porty lotnicze	60	63	64		
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	91	67	63		
Litwa	wszystkie porty lotnicze	100	97	90		
Macedonia (była Republika Jugosławii)	wszystkie porty lotnicze	98	92	97		
Malta	wszystkie porty lotnicze	4	3	4		
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	100	92	93		
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	98	92	97		
Norwegia	Alesund,	9	10	10		
	Bod!o!, Trondheim,	36	41	41		
	Alta, Kirkenes,	20	21	23		
	Bergen	8	14	16		
	Kristiansand	32	39	38		
	Oslo					
	Stavanger					
Polska	Bydgoszcz, Kraków,	97	84	97		
	Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	95	76	90		
	Szczecin	0	0	0		
	Warszawa	96	84	96		
Rumunia	wszystkie porty lotnicze	100	93	94		

Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Helsinki	Tampere	Turku		
1	2	3	4	5	6	7
I. EUROPA (cd.)						
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostow Wołgograd St Petersburg	100 67	88 33	93 43		
	Moskwa, Orzeł	100	77	67		
	Irkuck, Kireńsk, Krasnojarsk, Nowosybirsk	96 95	95 91	67 90		
	Chabarowsk, Władywostok Omsk, Swierdłowski					
Serbia	wszystkie porty lotnicze	94	93	96		
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	72	68	74		
Szwajcaria	Bazylea Berno Genewa Zurich	0 5 86 2	0 5 83 2	0 6 88 2		
Turcja (w Europie)	wszystkie porty lotnicze	100	93	97		
Turcja (w Azji)	Adana, Afyon, Antalya, Erläzig, Gazianteg Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trébizonde (Trabson) Agri, Diyarbakir, Erzurum, Kars, Akhisar, Ankara, Balikesir, Bandirma, Bursa, Kunhya, Zonguldak	100 100 100	95 94 93	96 96 96		
Ukraina	Kijów Lwów, Odowa, Simferopol	100 100	87 90	92 93		
II. AFRYKA						
Algeria	Algier Annaba, Constantine El Golea	9 8 28	9 8 28	9 8 29		
Angola	wszystkie porty lotnicze	62	61	62		
Benin	wszystkie porty lotnicze	55	54	55		
Botswana	wszystkie porty lotnicze	67	66	67		
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	50	49	50		
Burundi	wszystkie porty lotnicze	54	53	34		
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	23	22	23		
Port przylotu	Port odlotu					

		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Republika Środkowoafrykańska	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Czad	wszystkie porty lotnicze	50	49	50		
Komory	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
Kongo	wszystkie porty lotnicze	60	59	60		
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	55	54	55		
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	49	47	47		
Egipt	wszystkie porty lotnicze	22	21	22		
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	49	47	47		
Gabon	wszystkie porty lotnicze	54	53	53		
Gambia	wszystkie porty lotnicze	23	22	23		
Ghana	wszystkie porty lotnicze	55	54	55		
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Gwinea-Bissau	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Kenia	wszystkie porty lotnicze	56	55	56		
Lesoto	wszystkie porty lotnicze	67	66	67		
Liberia	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Libia	Benghazi, Trypolis	15	15	15		
	Sebha	26	26	26		
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
Malawi	wszystkie porty lotnicze	56	55	56		
Mali	wszystkie porty lotnicze	50	49	50		
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	23	22	23		
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
Maroko	Tanger, Tetuan	0	0	0		
	inne porty lotnicze	8	8	8		
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
Namibia	wszystkie porty lotnicze	67	66	67		
Niger	wszystkie porty lotnicze	50	49	50		
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	55	54	55		
Rwanda	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Wyspa Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Senegal	wszystkie porty lotnicze	23	22	23		
Seszele	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Somalia	wszystkie porty lotnicze	56	55	56		

Państwa trzecie	Port odlotu	Port przylotu				
		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	67	66	67		
Św. Helena	wszystkie porty lotnicze	45	45	45		
Sudan	wszystkie porty lotnicze	42	40	41		
Suazi	wszystkie porty lotnicze	67	66	67		
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	56	55	56		
Togo	wszystkie porty lotnicze	55	54	55		
Tunezja	Djerba					
	Tunis	9	9	9		
Uganda	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Zair	wszystkie porty lotnicze	60	59	60		
Zambia	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	63	62	63		
III. AMERYKA						
1. Ameryka Północna						
Kanada	Edmonton, Vancouver, Halifax, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto	76	77	78		
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	65	65	66		
Stany Zjednoczone Ameryki	wszystkie porty lotnicze	65	67	68		
	Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, New Orleans, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville, New York, Philadelphia, Pittsburgh, St Louis, Washington	64	65	66		
	Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	56	56	57		
	Anchorage, Fairbanks, Juneau	80	80	81		
	Honolulu	81	82	83		
	Miami	69	69	70		
	Porto Rico	67	67	68		
2. Ameryka Środkowa						
Wyspy Bahama	wszystkie porty lotnicze	47	47	48		
Belize	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Port przylotu						
Państwa trzecie	Port odlotu	Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Bermudy	wszystkie porty lotnicze	47	47	48		

Kostaryka	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Kuba	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Cura_ao	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Republika Dominikańska	wszystkie porty lotnicze	47	47	48		
Salwador	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Haiti	wszystkie porty lotnicze	47	47	48		
Honduras	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	62	62	63		
Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Panama	wszystkie porty lotnicze	55	55	56		
Wyspy Dziewicze	zob. Indie Zachodnie					
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
3. Ameryka Południowa						
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	60	60	60		
Aruba	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	60	60	60		
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Chile	wszystkie porty lotnicze	60	60	60		
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	54	54	53		
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Gujana	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	60	60	60		
Peru	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Surinam	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Trynidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	60	60	60		
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	54	53	54		
AZJA						
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Azerbejdżan	wszystkie porty lotnicze	100	92	95		
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Bhutan	zob. Nepal					
Brunei	zob. Malezja	100	97	97		
Birma	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Chiny	wszystkie porty lotnicze	100	98	97		
Cypr	wszystkie porty lotnicze	100	98	97		
Państwa trzecie		Port przylotu				
Port odlotu		Innsbruck	Klagenfurt	Salzburg	Wiedeń	
1	2	3	4	5	6	7
Hong Kong	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		

Indonezja	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Indie	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Iran	wszystkie porty lotnicze	100	95	97		
Irak	wszystkie porty lotnicze	100	95	93		
Izrael	wszystkie porty lotnicze	100	94	95		
Japonia	wszystkie porty lotnicze	100	98	98		
Jordania	wszystkie porty lotnicze	100	94	94		
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	100	98	97		
Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Laos	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Liban	wszystkie porty lotnicze	100	94	95		
Makau	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Malezja	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	100	91	91		
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	100	94	95		
Muscat i Oman	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Nepal	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Oman	zob. Muscat i Oman					
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Katar	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Singapur	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	100	91	91		
Syria	wszystkie porty lotnicze	100	94	96		
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	100	99	98		
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Turcja	zob. Europa					
Turkmenistan	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Zjednoczone Emiraty Arabskie	wszystkie porty lotnicze	100	96	96		
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	100	97	97		
Jemen	wszystkie porty lotnicze	49	47	47		
V AUSTRALIA I OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	98	97	87		

52. W załączniku 27 dodaje się:

„CENTRA MARKETINGOWE DLA CELÓW OBLICZANIA CENY JEDNOSTKOWEJ WEDŁUG POZYCJI
KLASYFIKACYJNYCH

Pozycja	Kod CN	Austria	Finlandia	Szwecja
1.10	0701 90 51 0701 } 90 59 }	X		
1.20	0702 00 10 0702 } 00 90 }	X		
1.30	0703 10 19	X		
1.40	0703 20 00	X		
1.50	ex 0703 90 00	X		
1.60	ex 0704 10 10 ex } 0704 10 90 }	X		
1.70	0704 20 00	X		
1.80	0704 90 10	X		
1.90	ex 0704 90 90 (Brokuły)	X		
1.100	ex 0704 90 90 (Sałata chińska)	X		
1.110	0705 11 10 0705 } 11 90 }	X		
1.120	ex 0705 29 00	X		
1.130	ex 0706 10 00	X		
1.140	ex 0706 90 90	X		
1.150	0707 00 11 0707 } 00 19 }	X		
1.160	0708 10 10 0708 } 10 90 }	X		
1 170.1	ex 0708 20 10 ex } 0708 20 90 }	X		
1.170.2	ex 0708 20 10 ex } 0708 20 90 }	X		
1.180	(Vu/garis var. Compressus savi) ex 0708 90 00	X		
1.190	0709 10 00	X		
1.200.1	ex 0709 20 00 (Szparagi zielone)	X		
1.200.2	ex 0709 20 00 (Pozostałe szparagi)	X		
1.210	0709 30 00	X		
1.220	ex 0709 40 00	X		
1.230	0709 51 30	X		

„

Pozycja	Kod CN	Austria	Finlandia	Szwecja
1.240	0709 60 10	X		
1.250	0709 90 50	X		
1.260	0709 90 70	X		
1.270	0714 20 10	X		
2.10	ex 0802 40 00	X		
2.20	ex 0803 00 10	X		
2.30	ex 0804 30 00	X		
2.40	ex 0804 40 10 ex 0804 40 90 }	X		
2.50	ex 0804 50 00	X		
2.60.1	0805 10 11 0805 10 21 0805 10 31 0805 10 41 }	X	}	X
2.60.2	0805 10 15 0805 10 25 0805 10 35 0805 10 45 }	X	}	X
2.60.3	0805 10 19 0805 10 29 0805 10 39 0805 10 49 }	X X	}	X
2.70.1	ex 0805 20 10	X		X
2.70.2	ex 0805 20 30	X		X
2.70.3	ex 0805 20 50	X		X
2.70.4	ex 0805 20 70 ex 0805 20 90 }	X	}	X
2.80	ex 0805 30 10			X
2.85	ex 0805 30 90	X		
2.90.1	ex 0805 40 00 (Grejpfruty, białe)	X		X
2.90.2	ex 0805 40 00 (Grejpfruty różowe)			
2.100	0806 10 11 0806 10 15 0806 10 19 }	X		
2.110	0807 10 10	X		
2.120.1	ex 0807 10 90 (Melony: Amarillo, etc.)	X		
2.120.2	ex 0807 10 90	X		

Pozycja	Kod CN	Austria	Finland	Sweden
	(Melony: pozostałe)			
2.130	0808 10 31 0808 10 33 0808 10 39 0808 10 51 0808 10 53 0808 10 59 0808 10 81 0808 10 83 0808 10 89	X X X	X	
140.1	ex 0808 20 31 ex 0808 20 33 ex 0808 20 35 ex 0808 20 39 (Gruszki-Nashi)	—		
140.2	ex 0808 20 31 ex 0808 20 33 ex 0808 20 35 ex 0808 20 39 (Gruszki-pozostałe)			
150	0809 10 00			
160	0809 20 10 0809 20 90			
170	ex 0809 30 90 (Brzoskwinie)			
180	ex 0809 30 10 (Nektaryny)			
190	0809 40 11 0809 40 19	—		
200	0810 10 10 0810 10 90		X	
205	0810 20 10	X	X	
210	0810 40 30	X	X	
220	0810 90 10	X		
230	Ex 0810 90 80 (Granaty)	—		
240	ex 0810 90 80 (Khakis, Sharon)			
250	ex 0810 90 30 (Liczi)	—		

53. W załączniku 31 (SAD - jednolity dokument administracyjny), wprowadza się następujące zmiany:

Do kopii 5 dodaje się: „Palautetaan”, „Ater till”.

54. W załączniku 32 (SAD - jednolity dokument administracyjny), wprowadza się następujące zmiany:

Do kopii 4 i 5 dodaje się: „Palautetaan”, „Ater till”.

55. W załączniku 48 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 pkt 1 wiersz rozpoczynający się wyrazami „na rzecz Królestwa Belgii” i kończący się

wyrazami „każda wielkość, dla której zleceniodawca³”:

„na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, „każda wielkość, dla której zleceniodawca³”

56. W załączniku 49 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 pkt 1 wiersz rozpoczynający się wyrazami „na rzecz Królestwa Belgii” i kończący się wyrazami „każda wielkość, dla której zleceniodawca³”:

„na korzyść Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, „każda wielkość, dla której zleceniodawca³”.

57. W załączniku 50 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 pkt 1 wiersz rozpoczynający się wyrazami „na rzecz Królestwa Belgii” i kończący się wyrazami „ECU 7 000 dla zaświadczenia gwarancyjnego”

„na korzyść Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, każda wielkość dla której zleceniodawca³ może ponieść odpowiedzialność w stosunku do wyżej wymienionych państw z powodu uchybień lub naruszeń popełnionych w trakcie lub zgodnie z operacjami dotyczącymi wspólnotowego transportu, włączając w to cła, podatki, opłaty rolne i inne opłaty - z wyjątkiem kar pieniężnych - obciążające zleceniodawcę lub przyszłe zobowiązania, wydatki oraz opłaty czasowe, co do których składający podpis zgodził się ponieść odpowiedzialność wystawiając zaświadczenie gwarancyjne do maksymalnej kwoty ECU 7 000”.

58. W załączniku 51 wprowadza się następujące zmiany:

W rubryce skreśla się.:

„EKONOMICZNY”, „AUSTRIA”, „FINLANDIA”, „SZWECJA”.

59. W załączniku 60 wprowadza się następujące zmiany:

W pozycji „PRZEPISY OKREŚLAJĄCE INFORMACJE WPROWADZANE DO FORMULARZA PODATKOWEGO”, podtytuł „I. Ogólne”:

- a) w kolumnie następującej po zdaniu rozpoczynającym się „Formularz podatkowy zawiera:”, wprowadza się.:

„AT = Austria”

„FI = Finlandia”

„SE = Szwecja”

- b) w kolumnie następującej po ustępie rozpoczynającym się „Pozycję 16:”, wprowadza się.:

„ATS = szyling austriacki”
„FIM = fińska marka”
„SEK = szwedzka korona”;

60. W załączniku 63 (kopia kontrolna, formularz T5), wprowadza się następujące zmiany:

Do kopii 4 i 5 dodaje się: „Palautetaan”, „Ater till”.

61. W załączniku 68/A wprowadza się następujące zmiany:

W pozycji „PRZEPISY OKREŚLAJĄCE POZWOLENIA NA DZIAŁALNOŚĆ SKŁADÓW CELNYCH LUB STOSOWANIA PROCEDURY” w kolumnie pod pkt 3 wprowadza się,:

„AT = Austria”
„FI = Finlandia”
„SE = Szwecja”

62. W załączniku 81 wprowadza się następujące zmiany:

W przypisie B.14. znajdującym się wśród przypisów na odwrocie arkusza informacyjnego INF 5, wprowadza się,:

„ATS = szyling austriacki”
„FIM = fińska marka”
„SEK = szwedzka korona”;

63. W załączniku 82 wprowadza się następujące zmiany:

W przypisie B.9. znajdującym się wśród przypisów na odwrocie arkusza informacyjnego INF 1, wprowadza się,:

„ATS = szyling austriacki”
„FIM = fińska marka”
„SEK = szwedzka korona”;

64. W załączniku 98 wprowadza się następujące zmiany:

W przypisie B.13. znajdującym się wśród przypisów na odwrocie arkusza informacyjnego INF 6, wprowadza się,:

„ATS = szyling austriacki”
„FIM = fińska marka”
„SEK = szwedzka korona”;

65. W załączniku 99 wprowadza się następujące zmiany:

Skreśla się,:

„Austria”
„Finlandia”
„Szwecja”.

66. W załączniku 106 wprowadza się następujące zmiany:

- a) W przypisie B.15. znajdującym się wśród przypisów na odwrocie arkusza informacyjnego INF 2, wprowadza się,:

„ATS = szyling austriacki”
„FIM = fińska marka”
„SEK = szwedzka korona”;

- b) W przepisach dotyczących arkusza informacyjnego INF 2 wprowadza się,:

„AT - Austria”
„FI - Finlandia”
„SE - Szwecja”

67. W załączniku 108 wprowadza się następujące zmiany:

„Finlandia: Suomen Vapaasatama Oy/
Finlands Frihamn Ab
10940 HANKO/HANGÖ

Szwecja: Frihamnen i Stockholm
Frihamnen i Göteborg
Frihamnen i Malmö
Frihamnen i Norrköping
Frihamnen vid Arlanda.”

68. W załączniku 111 wprowadza się następujące zmiany:

W przypisie B.12. znajdującym się wśród przypisów na odwrocie formularza „Podanie o wypłatę: zwrot”, wprowadza się,:

„ATS = szyling austriacki”
„FIM = fińska marka”
„SEK = szwedzka korona”;

II. DOSTOSOWANIA TECHNICZNE DO PRZEPISÓW NIEZAWARTYCH W KODEKSIE CELNYM

1. 376 L 0308: dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 roku w sprawie wzajemnej pomocy dotyczącej odzyskiwania roszczeń z operacji stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, oraz ceł i opłat rolniczych (Dz.U. nr 73, z 19.3.1976, str. 18), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 379 L 1071: dyrektywą Rady 79/1071/EWG z dnia 6 grudnia 1979 roku (Dz.U. nr L 331, z 27.12.1979, str. 10),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Przedstawiciel Komisji przedstawi Komitetowi projekt środków wymagających przyjęcia. Komitet wyda opinię dotyczącą projektu w terminie ustalonym przez Przewodniczącego, biorąc pod uwagę pilność sprawy. Opinię przyjmuje się większością 62 głosów, waga głosów Państw Członkowskich liczona jest zgodnie z artykułem 148 ustęp 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.”

2. 382 R 0636: rozporządzenie Rady (EWG) nr 636/82 z dnia 16 marca 1982 roku dotyczące porozumień ekonomicznych poza Wspólnotą ustanawiające przepisy stosowane do niektórych wyrobów włókienniczych i ubraniowych powtórnie przywożonych do Wspólnoty po obróbce lub przetwórstwie w niektórych państwach trzecich (Dz.U. nr L 76, z 20.3.1982, str. 1), zmienione:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 12 ust. 3 lit. a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komitet wyda opinię dotyczącą projektu w terminie ustalonym przez Przewodniczącą, biorąc pod uwagę pilność sprawy. Decyzję podejmuje się większością 62 głosów, waga głosów Państw Członkowskich liczona jest zgodnie z artykułem 148 ustęp 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.”

3. 383 R 2289: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2289/83 z dnia 29 lipca 1983 roku ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 70-78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. nr L 220, z 11.8.1983, str. 15), zmienione:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 385 R 1745: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1745/85 z dnia 26 czerwca 1985 roku (Dz.U. nr L 167, z 27.6.1985, str. 23),
- 385 R 3399: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3399/85 z dnia 28 listopada 1985 roku (Dz.U. nr L 322, z 3.12.1985, str. 10),
- 392 R 0735: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 735/92 z dnia 25 marca 1992 roku (Dz.U. nr L 81, z 26.3.1992, str. 18).

W art. 3 ust. 2 akapit drugi dodaje się:

„- „Vammaisille tarkoitettujen tavarain tullittomuuden jatkuu, edellyttäen että asetuksen (ETY) N:o 918/83 77 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan ehtoja noudatetaan/föremål för handikappade: Fortsatt tullfrihet under förutsättning att villkoren i artikel 77.2 andra stycket i förordning”,

- Föremål för handikappade: Fortsatt tullfrihet under förutsättning att villkoren i artikel 77.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 918/83 uppfylls.”

4. 383 R 2290: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2290/83 z dnia 29 lipca 1983 roku ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 50-59b oraz art. 63a i 63b rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowego systemu zwolnień celnych (Dz.U. nr L 220, z 11.8.1983, str. 15), zmienione:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 385 R 1745: Rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1745/85 z dnia 26 czerwca 1985 roku (Dz.U. nr L 167, z 27.6.1985, str. 23),
- 385 R 3399: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3399/85 z dnia 28 listopada 1985 roku (Dz.U. nr L 322, z 3.12.1985, str. 10),
- 388 R 3893: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3893/88 z dnia 14 grudnia 1988 roku (Dz.U. nr L 346, z 15.12.1988, str. 32),

- 389 R 1843: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1843/89 z dnia 26 czerwca 1989 roku (Dz.U. nr L 180, z 27. 6.1989, str. 22),
- 392 R 0735: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 735/92 z dnia 25 marca 1992 roku (Dz.U. nr L 81, z 26.3.1992, str. 15).

W art. 3 ust. 2 akapit drugi dodaje się:

- „- „UNESCO-tavarat: tullittomuus jatkuu, edellyttäen että asetuksen (ETY) N:o 918/83 57 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan ehtoja noudatetaan/UNESCO-varor: Fortsatt tullfrihet under förutsättning att villkoren i artikel 57.2 första stycket i förordning (EEG) nr 918/83 uppfylls,”
- „UNESCO-varor: Fortsatt tullfrihet under förutsättning att villkoren i artikel 57.2 första stycket i förordning (EEG) nr 918/83 uppfylls,””

B. PODATKI

1. 377 L 0799: dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich (Dz.U. nr L 336, z 27.12.1977, str. 15), zmieniona:
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
 - 379 L 1070: dyrektywą Rady 79/1070/EWG z dnia 6 grudnia 1979 roku (Dz.U. nr L 331, z 27.12.1979, str. 10),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
 - 392 L 0012: dyrektywą Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 roku (Dz.U. nr L 76, z 23.3.1992, str. 1).
- a) W art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatki, o których mowa w ust. 2 to obecnie w szczególności:

w Belgii:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting

F. *Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting*

B. *Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting*

Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders

w Danii:

Indkomstskat til staten

Selskabsskat

Den kommunale indkomstskat
Den amtskommunale indkomstskat
Folkepensionsbidragene
S_mandskat
Den s_rlige indkomstskat
Kirkeskat
Formueskat til staten
Bidrag til dagpengefonden

w Niemczech:

Einkommensteuer
Körperschaftsteuer
Vermögensteuer
Gewerbsteuer
Grundsteuer

w Grecji:

w Hiszpani:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas
Impuesto sobre Sociedades
Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas

we Francji:

Impôt sur le revenu
Impôt sur les sociétés
Taxe professionnelle
Taxe fonci_re sur les propriétés b_ties
Taxe fonci_re sur les propriétés non b_ties

w Irlandii:

Income tax
Corporation tax
Capital gains tax
Wealth tax

we Włoszech:

Imposta sul reddito delle persone fisiche
Imposta sul reddito delle persone giuridiche
Imposta locale sui redditi

w Luksemburgu:

Impôt sur le revenu des personnes phystques
Impôt sur le revenu des collectivités
Impôt commercial communal
Impôt sur la fortune
Impôt foncier

w Królestwie Niderlandów:

Inkomstenbelasting
Vennootschapsbelasting
Vermogensbelasting

w Austrii:

Einkommensteuer
Körperschaftsteuer
Grundsteuer
Bodenwertabgabe
Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben

w Portugalii:

Contribuição predial
Imposto sobre a indústria agrícola
Contribuição industrial
Imposto de capitais
Imposto profissional
Imposto complementar
Imposto de mais-valias
Imposto sobre o rendimento do petróleo
Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes

w Finlandii:

Valtion tuloverot/de statliga inkomstskattena
Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund
Kunnallisvero/kommunalskatten
Kirkollisvero/kyrkoskatten
Kansaneläkevakuutusmaksu/folkpensionsförsäkringspremierna
Sairausvakuutusmaksu/sjukförsäkringspremierna
Korkotulon lähdevero/källskatten på ränteinkomst
Rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig
Valtion varallisuusvero/den statliga förmögenhetsskatten
Kiinteistövero/fastighetsskatten

w Szwecji:

Den statliga inkomstskatten
Sjömansskatten
Kupongskatten
Den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta
Den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta anister m.fl.
Den statliga fastighetsskatten Den kommunala inkomstskatten Förmögenhetsskatten

w Wielkiej Brytanii:

Income tax
Corporation tax

Capital gains tax
Petroleum revenue tax
Development land tax”.

b) W art. 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyrażenie „właściwe władze” oznacza:

w Belgii:

De Minister van financien lub upoważnionego przedstawiciela

Le Ministre des finances lub upoważnionego przedstawiciela

w Danii:

Skatteministeren lub upoważnionego przedstawiciela

w Niemczech:

Der Bundesminister der Finanzen lub upoważnionego przedstawiciela

w Grecji:

To _____ lub upoważnionego przedstawiciela

w Hiszpanii:

El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważnionego przedstawiciela

w Francji:

Le ministre de l'économie lub upoważnionego przedstawiciela

w Irlandii:

The Revenue Commissioners lub upoważnionego przedstawiciela

w Włoszech:

Il Ministro per le finanze lub upoważnionego przedstawiciela

w Luksemburgu:

Le ministre de finance lub upoważnionego przedstawiciela

w Królestwie Niderlandów:

De minister van financi_n lub upoważnionego przedstawiciela

w Austrii:

Der Bundesminister für Finanzen lub upoważnionego przedstawiciela

w Portugalii:

O Ministro das Finan_as lub upoważnionego przedstawiciela

w Finlandii:

Valtiovarainministeriö lub upoważnionego przedstawiciela Finansministeriet lub upoważnionego przedstawiciela

w Szwecji:

Ministern med ansvar för skattefr_gor lub upoważnionego przedstawiciela

w Wielkiej Brytanii:

The Commissioners of Customs and Excise lub upoważnionego przedstawiciela udzielającego informacji na temat VAT i akcyzy,

The Commissioners of Inland Revenue lub upoważnionego przedstawiciela udzielającego informacji na temat VAT i akcyzy”.

2. 379 L 1072: Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 roku w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich, dotyczących podatków obrotowych - warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niezarejestrowanym na terytorium kraju (Dz.U. nr L 331, z 27.12.1979, str. 11), zmienione:
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

a) W załączniku C pkt D otrzymuje brzmienie:

„D. Podanie dostarcza się właściwym organom, tj.:

- Belgia:.....
- Dania:
- Niemcy:
- Grecja:
- Hiszpania:
- Francja.....
- Irlandia:
- Włochy:
- Luksemburg:
- Niderlandy:
- Austria:
- Finlandia:
- Szwecja:
- Wielka Brytania:

b) W załączniku C pkt I otrzymuje brzmienie:

„I Podanie może dotyczyć więcej niż jednej faktury lub dokumentu przywozowego, ale całość wartości należnego VAT-u w 19... nie może być mniejsza niż:

BEF/LUF ...
DKK ...
DEM ...
GRD ...
PTE ...
FRF ...
IEP ...
ITL ...
NLG ...
ATS ...
ESP ...
FIM ...
SEK ...
GBP ...

jeśli okres do którego się odnosi jest krótszy niż rok, ale nie krótszy niż trzy miesiące, wtedy:

BEF/LUF ...
DKK ...
DEM ...

GRD ...
PTE ...
FRF ...
IEP ...
ITL ...
NLG ...
ATS ...
ESP ...
FIM ...
SEK ...
GBP ...

jeśli okres do którego się odnosi wynosi jeden rok lub krócej niż trzy miesiące”.

3. 383 L 0182: dyrektywa Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 roku w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz.U. nr L 105, z 23.4.1983, str. 59), zmieniona:
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

Załącznik otrzymuje brzmienie:

" ZałącznikWykaz podatków, o których mowa w art. 1 ust. 1 tiret drugie

BELGIA

- Taxe de circulation sur les véhicules automobiles (Arr_ té royal du 23 novembre 1965 portant codifi-cation des dispositions légales relatives ___ taxes assimilées aux impôts sur les revenus — Moniteur belge du 18 janvier 1966)
- Verkeersbelasting op de autovoertuigen (Konink-lijk Besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen — Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

DANIA

- V_sgtafgift af motork_ret_jer (Lovbekendt g_rselse nr. 163 af 31. marts 1993)

NIEMCY

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)
- Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung — 1979)

GRECJA

- _____ (2367/53 _____)

HISZPANIA

- Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles (establecido en base a la Ley 41/1979, de 19 de noviembre, de Bases de Régimen Local y al Real Decreto 3250/1976, de 30 de diciembre)

FRANCJA

- Taxe différentielle sur les véhicules _ moteur (Loi n° 77-1467 du 30 décembre 1977)
- Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure _ 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières (Loi de finances 1979 — Article 1007 du code général des impôts)

IRLANDIA

- Motor vehicle excise duties (Finance (Excise duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

WŁOCHY

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli (TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR N. 39 del 5 febbraio 1993 e successive modificazioni)

LUKSEMBURG

- Taxe sur les véhicules automoteurs (Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975 et du 31 octobre 1975)

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW

- Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuig-belasting 21 juli 1966, Stb 332 — wet van 18 december 1969/Stb 548)

AUSTRIA

- Kraftfahrzeugsteuer (BGBl. Nr. 449/1992)

PORTUGALIA

- Imposto sobre veículos (Decreto-Lei n° 143/78, de 12 de Junho)
- Imposto de compensação (Decreto-Lei n° 354-A/82, de 9 de Setembro)

FINLANDIA

- Moottoriajoneuvovero/ motorfordonsskatt (Laki moottoriajoneuvoverosta/Lag om skatt p_ motor-fordon 722/66)

SZWECJA

- Fordonsskatt (Fordonsskattelagen 1988:327)

WIELKA BRYTANIA

- Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)'

XIV. EDUKACJA

363 D 0266: decyzja Rady 63/226/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 roku ustanawiająca ogólne zasady wdrażania wspólnej polityki szkoleń zawodowych (Dz.U. nr 63, z 20.4.1963, str. 1338/63) oraz 363 X 0688: 63/688/EWG: Zasady działania Komitetu Doradczego ds. szkoleń zawodowych z dnia 18 grudnia 1963 roku (Dz.U. nr 190, z 30.12.1963, str. 3090/63), zmienione:

- 368 D 0189: decyzją Rady 68/189/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 91, z 12.4.1968, str. 26),
- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Wielkiej Brytanii (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

W art. 1 63/688/EWG akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Komitet Doradczy ds. szkoleń zawodowych, utworzony zgodnie z warunkami czwartej zasady decyzji Rady z dnia 2 kwietnia 1963 r. ustanawiającej ogólne zasady wdrażania wspólnej polityki szkoleń zawodowych, składa się z dziewięćdziesięciu członków, z każdego Państwa Członkowskiego: po dwóch przedstawicieli rządu, dwóch przedstawicieli związków zawodowych oraz dwóch przedstawicieli organizacji pracodawców.”

XV. STATYSTYKA

1. 393 R 0696: rozporządzenie Rady (EWG) nr 696/93 z dnia 15 marca 1993 roku w sprawie jednostek statystycznych dla celów obserwacji i analizy systemu produkcji we Wspólnocie (Dz.U. nr L 76, z 30.3.1993, str. 1)

W załączniku sekcja II część B, kryteria geograficzne, następujące po wyrażeniu „w Królestwie Niderlandów” w ust. 2 otrzymują następujące brzmienie:

„Gemeinde” w Austrii; „concelho” w Portugalii; „kunta/kommun” w Finlandii, „primärkommun” w Szwecji oraz „ward” w Wielkiej Brytanii.”

2. 2391 S 0612: decyzja Komisji 91/612/EWWiS z dnia 31 stycznia 1991 roku dotycząca statystyki węgla (Dz.U. nr L 74, z 20.3.1991, str. 1).

W kwestionariuszu Q60.A60:

Sekcja 1.1:

Po wyrażeniu „Królestwo Niderlandów” wprowadza się,:

„Austria”.

Po wyrażeniu „Portugalia” wprowadza się,:

„Finlandia”, „Szwecja”.

3. 391 X 0141: zalecenie Komisji 91/141/EWWiS z dnia 31 stycznia 1991 roku dotyczące statystyki węgla (Dz.U. nr L 74, z 20.3.1991, str. 35).

- a) W kwestionariuszach M30, M30a, A30b, M40, A40, A40a, Q61/A61:

Sekcja 1.1:

Po wyrażeniu „Królestwo Niderlandów” wprowadza się,:

„Austria”.

Po wyrażeniu „Portugalia” wprowadza się,:

„Finlandia”, „Szwecja”.

- b) W kwestionariuszach M40, A40, A40a,

Sekcja 1.2:

Skreśla się wyrażenia „Austria”, „Szwecja”.

- c) W kwestionariuszach M50, A50, A50a oraz Przepisach Wyjaśniających II do kwestionariuszy M50/A50, w ust. 2 i 3:

wyrażenie „EUR 12” zastępuje się wyrażeniem „EUR 15”.

4. 378 L 0546: dyrektywa Rady 78/546/EWG z dnia 12 czerwca 1978 roku w sprawie wyników statystycznych dotyczących drogowego przewozu towarów (Dz.U. nr L 168, z 26.6.197, str. 29) zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 389 L 0462: dyrektywą Rady 89/462/EWG z dnia 18 lipca 1989 roku (Dz.U. nr L 226, 3.8.1989, str. 8).

- a) W załączniku II po pozycjach dla Królestwa Niderlandów wprowadza się,:

„Austria:

Burgenland
Niederösterreich
Wien
Kärnten
Steiermark
Oberösterreich
Salzburg
Tirol
Vorarlberg”

oraz po pozycjach dla Portugalii:

„Finlandia:

decyzje oczekujące na załatwienie dotyczące klasyfikacji NUTS (należy użyć NUTS 2)

Szwecja:

decyzje oczekujące na załatwienie dotyczące klasyfikacji NUTS (należy użyć NUTS 2)

- b) W załączniku III:

Po wyrażeniu „Królestwo Niderlandów” wprowadza się,:

„Austria”.

Po wyrażeniu „Portugalia” wprowadza się,:

„Finlandia”, „Szwecja”.

Skreśla się „Austrię”, „Szwecję” i „Finlandię” z listy państw trzecich.

5. 380 L 1119: dyrektywa Rady 80/1119/EWG z dnia 17 listopada 1980 roku w sprawie sprawozdań statystycznych dotyczących przewozu towarów po wodnych drogach śródlądowych (Dz.U. nr L 339, z 15.12.1980, str. 30), zmieniona:

- 185 L: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),

a) W załączniku II po pozycjach dla Królestwa Niderlandów, wprowadza się,:

„*Austria*:

Burgenland
Niederösterreich
Wien
Kärnten
Steiermark
Oberösterreich
Salzburg
Tirol
Vorarlberg”

oraz po pozycjach dla Portugalii:

„*Finlandia*:

decyzje oczekujące na załatwienie dotyczące klasyfikacji NUTS (należy użyć NUTS 2)

Szwecja:

decyzje oczekujące na załatwienie dotyczące klasyfikacji NUTS (należy użyć NUTS 2)

b) W załączniku III w zestawieniu państw wprowadza się następujące zmiany:

i) część pierwsza otrzymuje brzmienie:

„I. Państwa Wspólnoty Europejskiej:

01. Belgia
02. Dania
03. Niemcy
04. Grecja
05. Hiszpania
06. Francja
07. Irlandia
08. Włochy
09. Luksemburg
10. Królestwo Niderlandów
11. Austria
12. Portugalia
13. Finlandia
14. Szwecja
15. Wielka Brytania”;

- ii) w części II skreśla się wyrażenie „Austria”, numery od 13 do 25 zamienia się na numery od 16 do 27.
- c) W załączniku IV tabela 7 (A), 8 (A) oraz 8 (B) pozycję „EUR 12” otrzymuje brzmienie „EUR 15”, kolumnę zatytułowaną „A” umieszcza się pod „EUR 15”, po „L”.
- d) W załączniku IV tabela 10 (A) i 10 (B), w lewej kolumnie pozycję „EUR 12” zastępuje się przez „EUR 15”.

Po wyrażeniu „Królestwo Niderlandów” wprowadza się:

„Austria”.

Po wyrażeniu „Portugalia” wprowadza się:

„Finlandia”, „Szwecja”.

Skreśla się pozostałe odnośniki do Austrii.

6. 380 L 1177: dyrektywa Rady 80/1177/EWG z dnia 4 grudnia 1980 roku w sprawie sprawozdań statystycznych dotyczących kolejowego transportu towarów w ramach statystyki regionalnej (Dz.U. nr L 350, z 23.12.1980, str. 23), zmieniona:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23)

a) W art. 1 ust. 2 lit. a) dodaje się:

„ÖBB: Österreichische Bundesbahnen
VR: Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna
SJ: Statens järnvägar”

b) W załączniku II po pozycjach dla Królestwa Niderlandów wprowadza się:

„Austria:
Burgenland
Niederösterreich
Wien
Kärnten
Steiermark
Oberösterreich
Salzburg
Tirol
Vorarlberg”

oraz po pozycjach dla Portugalii:

„Finlandia:

decyzje oczekujące na załatwienie dotyczące klasyfikacji NUTS (należy użyć NUTS 2)”

„Szwecja:

decyzje oczekujące na załatwienie dotyczące klasyfikacji NUTS (należy użyć NUTS 2)”

c) W załączniku III w zestawieniu państw wprowadza się następujące zmiany:

Część pierwsza otrzymuje brzmienie:

„I. Państwa Wspólnoty Europejskiej:

01. Belgia
02. Dania
03. Niemcy
04. Grecja
05. Hiszpania
06. Francja
07. Irlandia
08. Włochy
09. Luksemburg
10. Królestwo Niderlandów
11. Austria
12. Portugalia
13. Finlandia
14. Szwecja
15. Wielka Brytania”;

W drugiej części skreśla się odnośniki do Austrii, Szwecji i Finlandii numery od 13 do 28 zamienia się na numery od 16 do 28.

XVI. OCHRONA KONSUMENTA

392 X 0579: zalecenie Komisji 92/579/EWG z dnia 27 listopada 1992 roku wzywająca Państwa Członkowskie do utworzenia infrastruktury potrzebnej w celu identyfikacji niebezpiecznych produktów na zewnętrznych granicach Wspólnoty (Dz.U. nr L 374, z 22.12.1992, str. 66).

W ust. 4 pkt V dodaje się:

„- Vaarallinen tuote - ei saa laskea vapaaseen liikkeeseen. Suositus 92/579/ETY

- Farlig produkt - ej godkänd för fri omsättning. Rekommendation 92/579/EWG”

XVII. POLITYKA REGIONALNA I STRUKTURALNA

388 R 2052: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 roku dotyczące zadań Funduszy Strukturalnych, ich efektywności i koordynacji działań pomiędzy nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. nr 185, z 15.7.1988, str. 9), zmienione:

- *393 R 2081*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2081/93 z dnia 20 lipca 1993 roku (Dz.U. WE L 193, z 31.7.1993, str. 5).

1. W art. 12 ust. 1 dodaje się:

„Jak zaznaczono w załączniku III, dodatkowe środki dostępne dla czterech nowych Państw Członkowskich do Celów 1-5b, wynosić będą, w okresie 1995-1999, 4 006 milionów ECU, w cenach z 1995 r.”

Roczny podział powyższych środków przez Państwa Członkowskie znajduje się w załączniku III”.

2. Do załącznika I dodaje się:

„AUSTRIA: Burgenland”

3. Do załącznika III dodaje się:

„ZAŁĄCZNIK III

Przewidywane fundusze przyznane nowym Państwom Członkowskim

(mln ECU w cenach z 1995 r.)

	1995	1996	1997	1998	1999	1995 - 1999
Fundusze Strukturalne (Cele 1 do 5b) oraz FIGF	760	783	802	821	840	4 006
z których:						
Austria	308	317	325	332	341	1623
Finlandia	225	233	239	245	251	1193
Szwecja	227	233	238	244	248	1190
miesięcznie Cel 1 regiony	32	34	37	39	42	184

1. Liczby podane powyżej mają charakter przewidywań. Aktualne przeznaczenie funduszy na Cele zostanie określone przez przepisy dotyczące Funduszy Strukturalnych.
2. Liczby podane powyżej zawierają środki na projekty pilotażowe, akcje innowacyjne, studia oraz inicjatywy wspólnotowe zgodnie z art. 3 i art. 12 ust. 5.”

XVIII. SPRAWY RÓŻNE

Dokumenty EWG

358 R 0001: rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 roku w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. nr 17, z 6.10.1958, str. 358/58), zmienione:

- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjedoczonego Królestwa (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

a) Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Oficjalnymi i roboczymi językami instytucji Unii są: duński, niderlandzki, angielski, fiński, francuski, niemiecki, grecki, włoski, portugalski, hiszpański i szwedzki.”

b) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Rozporządzenia i inne dokumenty ogólnego stosowania są przygotowywane w jedenastu językach oficjalnych.”

c) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Dzienniki Urzędowe Wspólnot Europejskich publikuje się w jedenastu językach oficjalnych.”

Dokumenty Euratomu

358 R 5001 (01): rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 roku w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. nr 17, z 6.10.1958, str. 358/58), zmienione:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

a) Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Oficjalnymi i roboczymi językami instytucji Unii są: duński, niderlandzki, angielski, fiński, francuski, niemiecki, grecki, włoski, portugalski, hiszpański i szwedzki.”

b) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Rozporządzenia i inne dokumenty ogólnego stosowania są przygotowywane w jedenastu językach oficjalnych.”

c) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Dzienniki Urzędowe Wspólnot Europejskich publikuje się w jedenastu językach oficjalnych.”

ZAŁĄCZNIK II *

Zestawienie przewidziane art. 30 Aktu Przystąpienia

I. POLITYKA HANDLOWA

1. *394 R 0517*: rozporządzenie Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 roku w sprawie wspólnych zasad przywozu tekstyliów z niektórych państw trzecich, niebędących stronami umów dwustronnych, protokołów lub innych porozumień lub innych szczegółowych zasad przywozu Wspólnoty (Dz.U. nr L 67, z 10.3.1994, str. 1).

Załącznik III A musi zostać uzupełniony o wskazanie produktów pochodzących z krajów nieznajdujących się w załączniku II, dla których dopuszczenie do wolnego obrotu było przedmiotem ograniczeń ilościowych w nowych Państwach Członkowskich 31 grudnia 1993 roku. W związku z tym skreśla się wyrażenie „na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 288/82” znajdujące się w art. 2 ust. 1 tiret trzecie.

Szwecja:

W razie potrzeby, tabele ilościowe znajdujące się w załącznikach III B, IV oraz VI muszą zostać przystosowane do wskazywania nowych ograniczeń ilościowych, biorąc pod uwagę obecne kierunki handlu w Szwecji.

Austria i Finlandia:

W razie potrzeby, tabele zamieszczone w załącznikach III B, IV oraz VI muszą zostać przystosowane do wskazywania nowych ograniczeń ilościowych, biorąc pod uwagę przystąpienie Austrii i Finlandii.

2. *392 R 3951*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3951/92 z dnia 29 grudnia 1992 roku w sprawie porozumień przywozowych dotyczących niektórych tekstyliów pochodzących z Tajwanu (Dz.U. nr L 405, z 31.12.1992, str. 6), zmienione:

- *394 R 217*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 217/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr 28, z 2.2.1994, str. 1).

Szwecja:

W razie potrzeby, tabele ilościowe zamieszczone w załączniku II muszą zostać przystosowane do wskazywania nowych ograniczeń ilościowych, biorąc pod uwagę obecne kierunki handlu Szwecji.

Austria i Finlandia:

W razie potrzeby, tabele ilościowe zamieszczone w załączniku II muszą zostać przystosowane do wskazywania nowych ograniczeń ilościowych, biorąc pod uwagę przystąpienie Austrii i Finlandii.

G. II. RYBOŁÓWSTWO

1. *392 R 3759*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 388, 31.12.1992, str. 1).

* Zmieniony art. 41 decyzji 95/1/WE, Euratom, EWWiS.

Zmiany, które mają zostać wprowadzone w załącznikach I oraz VI niniejszego rozporządzenia w celu wprowadzenia nowych gatunków zostaną przeprowadzone w okresie przejściowym, na wniosek Komisji, w oparciu o informacje przekazane przez Państwa Członkowskie Unii oraz państwa przystępujące.

Zmiany, które mają zostać wprowadzone w art. 5 w celu uznania organizacji producentów na zasadach wyłączności zostaną przeprowadzone w okresie przejściowym, na wniosek Komisji.

2. 393 R 2210: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2210/93 z dnia 26 lipca 1993 roku w sprawie informowania do celów wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i upraw wodnych (Dz.U. nr L 197, z 6.8.1993, str. 8).

Zestawienie odpowiednich rynków i portów zostanie utworzone przed przystąpieniem zgodnie z właściwą procedurą.

ZAŁĄCZNIK VI

Lista, na którą powołują się artykuły 73, 97 i 126 Aktu Przystąpienia

PRZEPISY CELNE

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 roku (Dz.U. nr L 302 z 19.10.1992) i rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 253 z 11.10.1993), zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3665/93 z dnia 21 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 335 z 31.12.1993) oraz protokoły pochodzenia, o których mowa w umowach preferencyjnych zawartych przez Wspólnotę:

Niezależnie od niżej wymienionych przepisów, te przepisy prawa wspólnotowego będą miały zastosowanie do nowych Państw Członkowskich od dnia ich przystąpienia.

1. Art. 22-27 rozporządzenia Rady i art. 35-140 rozporządzenia Komisji dotyczące pochodzenia towarów, zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3665/93 z dnia 21 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 335 z 31.12.1993) i protokoły pochodzenia zawarte w umowach preferencyjnych zawartych przez Wspólnotę:

1. Niezależnie od stosowania jakichkolwiek środków wynikających ze wspólnej polityki handlowej, świadectwa pochodzenia wystawione przez państwa trzecie w ramach umów zawartych przez Republikę Austrii, Republikę Finlandii lub Królestwo Szwecji z tymi krajami lub w ramach jednostronnego ustawodawstwa krajowego nowego Państwa Członkowskiego będą akceptowane w rozważanych nowych Państwach Członkowskich, pod warunkiem że:

- świadectwo pochodzenia i dokumenty transportowe zostały wystawione najpóźniej w dniu poprzedzającym przystąpienie;
- świadectwo pochodzenia zostało przedłożone władzom celnym najpóźniej cztery miesiące po przystąpieniu.

2. Nowe Państwa Członkowskie upoważnione są do zachowania uprawnień, dzięki którym uzyskały one status „dopuszczonego eksportera” w ramach porozumień zawartych z państwami trzecimi, pod warunkiem że:

- przepis taki przewidziany jest także w porozumieniach zawartych przez te państwa trzecie z Unią w jej obecnym kształcie;
- dopuszczeni eksporterzy stosują zasady pochodzenia towarów obowiązujące we Wspólnocie.

Uprawnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami wydanymi zgodnie z przepisami wspólnoty.

3. Wnioski o dokonanie weryfikacji świadectw pochodzenia, o których mowa w punktach 1, 2 i 4 przyjmować będą właściwe organy celne Unii, tak jak to ma miejsce obecnie, i organy nowych Państw Członkowskich przez dwa lata po wystawieniu danego świadectwa pochodzenia.

4. Jeżeli świadectwa pochodzenia i/lub dokumenty transportowe zostały wystawione przed przystąpieniem i jeżeli zachodzi potrzeba dokonania formalności celnych, w związku z handlem towarami pomiędzy nowymi Państwami Członkowskimi i Unią w jej obecnym kształcie lub między nowymi Państwami Członkowskimi między sobą, stosuje się postanowienia tytułu V Protokołu 4 w sprawie zasad dotyczących pochodzenia Porozumienia o utworzeniu Europejskiego Obszaru Ekonomicznego i tytułu V Protokołu 3 do Porozumień dotyczących wolnego handlu między Wspólnotą Europejską, Republiką Austrii, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji.

2. Art. 76 rozporządzenia Rady i art. 253-289 rozporządzenia Komisji dotyczące uproszczonych procedur:
 1. Nowe Państwa Członkowskie mają prawo zachowania uprawnień dotyczących oświadczeń okresowych wydanych przed przystąpieniem na warunkach, na których zostały one udzielone.
 2. Uprawnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami wydanymi na warunkach obowiązujących w przepisach wspólnotowych.
3. Art. 98-113 rozporządzenia Rady i art. 503-548 rozporządzenia Komisji dotyczące składowania celnego:
 1. Niezależnie od ust. 2, nowe Państwa Członkowskie mają prawo do zachowania uprawnień dotyczących składowania celnego wydanych przed przystąpieniem na warunkach, na jakich zostały one udzielone.
 2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, zostaną zastąpione, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami wydanymi na warunkach obowiązujących w przepisach wspólnotowych.
 3. Procedura ta zostanie wykonana na warunkach obowiązujących w przepisach wspólnotowych. W przypadku kiedy wykonanie takie spowoduje powstanie zadłużenia celnego, zapłaconą sumę traktować się będzie jako środki własne Wspólnoty. Jeżeli suma zadłużenia ustalona zostanie na podstawie taryfowej klasyfikacji towarów przywożonych, wartości dla celów celnych i ilości towarów przywożonych, w momencie przyjmowania deklaracji umieszczenia ich w warunkach składowania celnego, oraz jeżeli deklaracja taka została przyjęta przed przystąpieniem do Wspólnoty, elementy te wynikać będą z ustawodawstwa mającego zastosowanie przed przystąpieniem w danym nowym Państwie Członkowskim.
4. Art. 114-129 rozporządzenia Rady i art. 549-649 rozporządzenia Komisji dotyczące uszlachetniania czynnego:
 1. Nowe Państwa Członkowskie mają prawo do zachowania uprawnień dotyczących uszlachetniania czynnego, wydanych przed przystąpieniem na warunkach, zgodnie z którymi zostały one udzielone, do chwili wygaśnięcia ich ważności, ale nie dłużej jednak niż przez rok po przystąpieniu.
 2. Jeżeli ważność uprawnień, o których mowa w ust. 1 wygasa później niż rok po przystąpieniu, uprawnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami wydanymi zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wspólnotowych.
 3. Procedura ta zostanie wykonana zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wspólnotowych. Jeżeli wykonanie to spowoduje powstanie zadłużenia celnego, zapłacona suma traktowana będzie jako środki własne Wspólnoty. Jeżeli suma zadłużenia celnego określana jest na podstawie klasyfikacji taryfowej, ilości, wartości dla potrzeb celnych i pochodzenia towarów przywożonych w chwili przyjęcia deklaracji ich umieszczenia w warunkach uszlachetniania czynnego i jeżeli deklaracja taka została zaakceptowana przed przystąpieniem do Wspólnoty, elementy te wynikają z ustawodawstwa mającego zastosowanie w rozważanym nowym Państwie Członkowskim przed przystąpieniem.

W celu zachowania słuszności traktowania, tam gdzie wykonanie takie powoduje powstanie zadłużenia celnego posiadaczy uprawnień ustanowionych w Unii w jej obecnym kształcie i posiadaczy uprawnień w nowych Państwach Członkowskich, zostaną wypłacone odsetki rekompensacyjne od ceł przywozowych należne zgodnie z warunkami wynikających z przepisów wspólnotowych od daty przystąpienia.
 4. Jeżeli deklaracja przywozowa dotycząca uszlachetniania czynnego została zaakceptowana w ramach systemu cła zwrotnego, cło zwrotne podlega przepisom wspólnotowym, w wykonaniu przez i na koszt nowego Państwa Członkowskiego, jeżeli zadłużenie celne, w związku z którym dochodzi się zwrotu cła zaistniało przed datą przystąpienia.

5. Art. 130-136 rozporządzenia Rady i art. 650-669 rozporządzenia Komisji dotyczące przetwarzania w warunkach kontroli celnej:

1. Nowe Państwa Członkowskie mają prawo zachowania uprawnień do przetwarzania w warunkach kontroli celnej wydanych przed przystąpieniem na warunkach, zgodnie z którymi zostały im one udzielone, do czasu wygaśnięcia ich ważności, nie dłużej jednak niż przez rok po przystąpieniu.
2. Jeżeli ważność uprawnień, o których mowa w ust. 1 wygasa później niż rok po przystąpieniu, uprawnienia te zastąpione zostaną, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami, wydanymi zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wspólnotowych.
3. Procedura ta zostanie wykonana zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wspólnotowych. Jeżeli wykonanie to spowoduje powstanie zadłużenia celnego, zapłacona suma traktowana będzie jako środki własne Wspólnoty.

6. Art. 137-144 rozporządzenia Rady i art. 670-747 rozporządzenia Komisji dotyczące przywozu czasowego:

1. Nowe Państwa Członkowskie uprawnione są do zachowania uprawnień dotyczących przywozu czasowego wydanych przed przystąpieniem na warunkach, na których zostały im one udzielone, do czasu wygaśnięcia ich ważności, nie dłużej jednak niż przez rok po przystąpieniu.
2. Jeżeli ważność uprawnień, o których mowa w ust. 1 wygasa później niż rok po przystąpieniu, uprawnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami wydanymi zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wspólnotowych.
3. Procedura ta zostanie wykonana na warunkach zgodnych z przepisami wspólnoty. Jeżeli przeprowadzenie tej procedury spowoduje powstanie zadłużenia celnego, zapłacona suma traktowana będzie jako środki własne Wspólnoty. Jeżeli suma zadłużenia celnego określona zostanie dla celów celnych na podstawie klasyfikacji taryfowej, ilości, wartości i pochodzenia towarów przywożonych w chwili przyjęcia zgłoszenia ich wprowadzenia do przywozu czasowego oraz jeżeli zgłoszenie takie zostało przyjęte przed przystąpieniem do UE, elementy te wyznaczą będą z ustawodawstwa mającego zastosowanie w rozważanym nowym Państwie Członkowskim przed jego przystąpieniem.

W celu zachowania słusznego traktowania, jeżeli wykonanie takie spowoduje powstanie zadłużenia celnego, posiadaczy uprawnień ustanowionych w Unii w jej obecnym kształcie i posiadaczy uprawnień w nowych Państwach Członkowskich, zostaną wypłacone odsetki rekompensacyjne od należnych ceł przywozowych zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wspólnotowych od daty przystąpienia.

7. Art. 145-160 rozporządzenia Rady i art. 748-787 rozporządzenia Komisji dotyczące uszlachetniania biernego:

1. Nowe Państwa Członkowskie upoważnione są do zachowania uprawnień dotyczących uszlachetniania biernego wydanych przed przystąpieniem na warunkach, na których zostały im one udzielone, do chwili wygaśnięcia ich ważności, nie dłużej jednak niż przez rok po przystąpieniu.
2. Jeżeli ważność uprawnień, o których mowa w ust. 1 wygasa później niż rok po przystąpieniu, uprawnienia te zastąpione zostaną najpóźniej rok po przystąpieniu nowymi uprawnieniami, wydanymi zgodnie z warunkami wynikającymi z przepisów wspólnotowych.
3. Procedura ta zostanie wykonana na warunkach wynikających z przepisów wspólnotowych. Niemniej jednak suma zadłużenia celnego zostanie określona zgodnie z ustawodawstwem mającym zastosowanie w nowym Państwie Członkowskim przed przystąpieniem, jeżeli deklaracja uszlachetniania biernego została przed przystąpieniem zaakceptowana.

8. Art. 166-181 rozporządzenia Rady oraz art. 799-840 rozporządzenia Komisji dotyczące wolnych obszarów celnych oraz składów wolnocłowych:

1. Nowe Państwa Członkowskie są uprawnione do utrzymania wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych, które zostały wyznaczone lub dopuszczone przed przystąpieniem, pod warunkiem że zasady na podstawie których zostały wyznaczone lub dopuszczone, spełniają od daty przystąpienia wymogi zawarte w przepisach wspólnotowych.

2. Jeżeli wolne obszary celne i składów wolnocłowych, o których mowa w ust. 1 nie spełniają wymogów zawartych w przepisach wspólnotowych, nowe Państwa Członkowskie są uprawnione pozostawić wolne obszary celne i składów wolnocłowych wyznaczone lub dopuszczone przed przystąpieniem nie dłużej niż przez rok po przystąpieniu.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 zastąpione zostaną, najpóźniej rok po przystąpieniu, uprawnieniami wydanymi na warunkach przewidzianych przez przepisy wspólnotowe.

4. Właściwe organy nowych Państw Członkowskich zaakceptują zapisy zapasów jednostek działających w strefach wolnego handlu najpóźniej rok po przystąpieniu. Akceptacja taka wydana zostanie na warunkach przewidzianych w przepisach wspólnotowych.

5. Nowe Państwa Członkowskie uprawnione są do zachowania uprawnień dotyczących umieszczania, zgodnie z procedurami celnymi przewidzianymi w art. 173 lit. c), d) i e) rozporządzenia Rady, towarów pozostających w strefie wolnego handlu lub wolnego składowania, wydanych przed przystąpieniem zgodnie z warunkami, na których zostały one udzielone, do chwili wygaśnięcia ważności, nie dłużej jednak niż przez rok po przystąpieniu.

6. Jeżeli ważność uprawnień, o których mowa w ust. 5 wygasa później niż rok po przystąpieniu, uprawnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej rok po przystąpieniu, nowymi uprawnieniami wydanymi zgodnie z warunkami przewidzianymi w przepisach wspólnotowych.

9. Art. 201-232 rozporządzenia Rady i art. 868-876 rozporządzenia Komisji dotyczące rachunków i zwrotów celnych:

Zwroty dokonywane są zgodnie z warunkami określonymi przez przepisy wspólnotowe. Niemniej jednak jeżeli zadłużenie celne powstało przed datą przystąpienia, zwrot dokonywany jest na warunkach, przez i na korzyść nowych Państw Członkowskich.

10. Art. 235-242 rozporządzenia Rady i art. 877-912 rozporządzenia Komisji dotyczące zwrotu i obniżenia cła:

Zwrot i obniżenie cła dokonywane są zgodnie z warunkami określonymi przez przepisy wspólnotowe. Niemniej jednak jeżeli cła, o których spłatę lub remisję złożono wnioski, dotyczą zadłużenia celnego, powstałego przed datą przystąpienia, spłata i remisja cła dokonywane są na warunkach, przez i na koszt nowych Państw Członkowskich.

*ZALĄCZNIK VII**

* Skre_lony art. 3 decyzji 95/1/WE, Euratom, EWWiS.

ZAŁĄCZNIK VIII

Przepisy, na które powołuje się artykuł 69 Aktu Przystąpienia

1. *391 L 0173*: dyrektywa Rady 91/173/EWG z dnia 21 marca 1991 roku (pentachlorofenol) po raz dziewiąty zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 85, z 5.4.1991, str.34).
2. *391 L 0338*: dyrektywa Rady 91/338/EWG z dnia 18 czerwca 1991 roku (kadm) po raz dziesiąty zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 186, z 12.7.1991, str.59).

Pkt 2.1 załącznika do dyrektywy w sprawie używania kadmu jako stabilizatora w PCV.

3. *389 L 0677*: dyrektywa Rady 89/677/EWG z dnia 21 grudnia 1989 roku (rtęć, związki arsenowe i organocynowe) po raz ósmy zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 398, z 30.12.1989, str.19).

W stopniu, w jakim dyrektywa ta dotyczy związków organocynowych.

4. *376 L 0116*: dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących nawozów (Dz.U. nr L 24, z 30.1.1976, str.21), zmieniona dyrektywą Komisji 93/69/EWG z dnia 23 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 185, z 28.7.1993, str.30).

Art. 7 w stopniu, w jakim dotyczy zawartości kadmu w nawozach.

5. *385 L 0210*: dyrektywa Rady 85/210/EWG z dnia 20 marca 1985 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących zawartości ołowiu w benzynie (Dz.U. nr L 96, z 3.4.1985, str.25), zmieniona dyrektywą Rady 87/416/EWG z dnia 21 lipca 1987 roku (Dz.U. nr L 225, z 13.8.1987, str.33).

Art. 7 w odniesieniu do zawartości benzenu w benzynie, o której mowa w art. 4.

6. *393 L 0012*: dyrektywa Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 roku dotycząca zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych (Dz.U. nr L 74, z 27.3.1993, str.81).

Art. 3 w odniesieniu do zawartości siarki w paliwach gazowych, o których mowa w art. 2 ust. 2 akapit pierwszy.

7. *391 L 0157*: dyrektywa Rady 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 roku w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. nr L 78, z 26.3.1991, str.38).

Art. 9 w odniesieniu do zawartości rtęci w bateriach alkaliczno-magnezowych, o których mowa w art. 3 ust. 1.

8. *367 L 0548*: dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. nr L 196, z 16.8.1967, str.1).

- a) Art. 30 w połączeniu z art. 4 i 5 w odniesieniu do wymagań wobec klasyfikacji 50 substancji wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy oraz przedstawionych w załączonym uzupełnieniu, jeżeli chodzi o to, że Austria może wymagać zastosowania innej klasyfikacji i innego etykietowania dla tych substancji.
 - b) Art. 30 w połączeniu z art. 4 i 5 wobec faktu, że substancje klasyfikowane jako „bardzo toksyczne”, „toksyczne” i „szkodliwe” mogą, oprócz przepisów ustanowionych w dyrektywie, podlegać także specjalnym procedurom rejestracyjnym („Österreichische Giftliste”).
 - c) Art. 30 w połączeniu z art. 23 ust. 2 w związku z tym, że Austria może wymagać stosowania:
 - i) etykiet z dodatkowymi symbolami niezawartymi w załączniku II dyrektywy i napisami ostrzegawczymi (S-phrases) nie zawartymi w załączniku IV do dyrektywy, dotyczącymi bezpiecznego pozbywania się substancji niebezpiecznych;
 - ii) etykiet z dodatkowymi napisami ostrzegawczymi niezawartymi w załączniku IV do dyrektywy, dotyczącymi środków przeciwdziałania w przypadku szkodliwego użycia;
 - iii) etykiet z dodatkowymi napisami niezawartymi w załączniku III lub załączniku IV do dyrektywy, dotyczących ograniczeń sprzedaży substancji trujących.
 - d) Dla substancji zawartych w lit. a) i c) powyżej, postanowienia art. 23 ust. 2 dyrektywy, wymagające stosowania słów „etykieta EWG”.
9. *388 L 0379: dyrektywa Rady 88/379/EWG z dnia 7 czerwca 1988 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów (Dz.U. nr L 187, z 16.7.1988, str.14), zmieniona dyrektywą Komisji 93/18/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku (Dz.U. nr L 104, z 29.4.1993, str.46).*
- a) Art. 13 w połączeniu z art. 3 i 7 w odniesieniu do preparatów zawierających substancje określone w pkt. 8 lit. a) niniejszego załącznika;
 - b) Art. 13 w połączeniu z art. 7 w odniesieniu do wymagań stawianych etykietowaniu, jak wymieniono w pkt. 8 lit. c) podpunkt i), ii) oraz iii) powyżej.
 - c) Art. 13 w połączeniu z art. 7 ust. 1 lit. c) dla substancji niebezpiecznych zawartych w preparatach niebezpiecznych.
10. *378 L 0631: dyrektywa Rady 78/631/EWG z dnia 26 czerwca 1978 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (pestycydów) (Dz.U. nr L 206, z 29.7.1978, str.13), zmieniona dyrektywą Rady 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 roku (Dz.U. nr L 154, z 5.6.1992, str.1).*
11. *391 L 0414: dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 roku w sprawie umieszczania na rynku produktów ochrony roślin (Dz.U. nr L 230, z 19.8.1991, str.1).*

Art. 15 i 16 lit. f) w takim stopniu, w jakim postanowienia te, dotyczące klasyfikacji i etykietowania, odnoszą się do dyrektywy Rady 78/631/EWG z dnia 26 czerwca 1978 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (pestycydów) (Dz.U. nr L 206, z 29.7.1978, str. 13), zmieniona dyrektywą Rady 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 roku (Dz.U. nr L 154, z 5.6.1992, str.1).

Dodatek

Substancja	Numer
linuron	006-021-00-1
trichlorosilan	014-001-00-9
trójchlorek fosforu	015-007-00-4
pentachlorek fosforu	015-008-00-X
chlerek fosforylu	015-009-00-5
polisiarczek sodu	016-010-00-3
dichlorek disiarki	016-012-00-4
chlerek tionylu	016-015-00-0
podchloryn wapnia; roztwór ...% Cl aktywny	017-012-00-7
wodorotlenek potasu	019-002-00-8
tritlenek chromu	024-001-00-0
dichromian potasu	024-002-00-6
dichromian amonu	024-003-00-1
dichromian sodu	024-004-00-7
-chlorotoluen	602-037-00-3
2-dimetyloaminoetanol	603-047-00-0
2-dietyloaminoetanol	603-048-00-6
dietanoloamina	603-071-00-1
N-metylo-2-etanoloamina	603-080-00-0
2-etyloheksano-1,3-diol; oktylenoglikol	603-087-00-9
izoforon	606-012-00-8
6-metylo- 1 ,3-ditiolo(4,5-b) chinoksalin-2-on	606-036-00-9
bezwodnik octowy	607-008-00-9
mrówczan metylu	607-014-00-1
mrówcza etylu	607-015-00-7
kwasy akrylowy	607-061-00-8
chlerek chloroacetyl	607-080-00-1
nitrofen	609-040-00-9
kwintocen (ISO); pentachloronitrobenzen	609-043-00-5
metylamina (mono, di i tri)	612-001-00-9
dietyloamina	612-003-00-X
trietylamina	612-004-00-5
butyloamina	612-005-00-0
benzyloamina	612-047-00-X
di-n-propyloamina [1], di-izopropyloamina [2]	612-048-00-5
dichlofluanid	616-006-00-7
chloramina T (sól sodowa)	616-010-00-9
wodronadtlenek kumenu	617-002-00-8
monocrotofoz	015-072-00-9
edifenfoz (ISO); etylo-S,S-difenylditiofosforan	015-121-00-4
triazofoz (ISO); __, __-dietylo-O-1-fenylo-1,2,4-triazol-3-yl	015-140-00-8
tiofosforan	
metanol	603-001-00-X
chloromrówczan etylu	607-020-00-4
dipropylenotriamina	612-063-00-7
trifenomorf (ISO); 4-tritylmorfolina	613-052-00-X

diuron	006-015-00-9
tlenek bis (tris (2-metylo-2-penylopropylo) cyny); tlenek fenbutacyny	050-017-00-2
butanol (z wyjątkiem tert-butanolu)	603-004-00-6
heksafluorek tri sodu glinu	009-016-00-2
bronopol (INN); 2-bromo-2-nitropropan-1,3-diol	603-085-00-8

ZAŁĄCZNIK IX

Lista, na którą powołuje się artykuł 71 ustęp 2 Aktu Przystąpienia

Numer kontyngentu	Numer (wg WTC)	Opis towaru	Wielkość kwot		
			Wielkość kontyngentu Początek 1 roku	Wielkość kontyngentu Początek 2 roku	Wielkość kontyngentu Początek 3 roku
1	24.02	Przetworzony tytoń, wyciąg i esencja z tytoniu			
		A. Papierosy	2 070 000 000 jednostek	5 520 000 000 jednostek	9 660 000 000 jednostek
2	24.02	B. Cygara i cygaretki	4 290 000 jednostek	11 440 000 jednostek	20 020 000 jednostek
3	24.02	C. Tytoń do palenia	39,72 ton	105,92 ton	185,36 ton
		D. Tytoń do żucia i tabaka			
		E. inne			

Objętość kontyngentu została oszacowana na podstawie danych o konsumpcji z 1993 roku.

ZAŁĄCZNIK X

Przepisy, na które powołuje się artykuł 84 Aktu Przystąpienia

1. *391 L 0173*: dyrektywa Rady 91/173/EWG z dnia 21 marca 1991 roku (pentachlorofenol) po raz dziewiąty zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 85, z 5.4.1991, str.34).
2. *376 L 0116*: dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie nawozów (Dz.U. nr L 24, z 30.1.1976, str.21), zmieniona dyrektywą Komisji 93/69/EWG z dnia 23 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 185, z 28.7.1993, str.30).

Art. 7 w stopniu, w jakim dotyczy zawartości kadmu w nawozach.

3. *378 L 0631*: dyrektywa Rady 78/631/EWG z dnia 26 czerwca 1978 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (pestycydów) (Dz.U. nr L 206, z 29.7.1978, str.13), zmieniona dyrektywą Rady 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 (Dz.U. nr L 154, z 5.6.1992, str.1).
4. *393 L 0012*: dyrektywa Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 roku dotycząca zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych (Dz.U. nr L 74, z 27.3.1993, str.81).

Art.3 w odniesieniu do zawartości siarki w paliwach gazowych, o których mowa w art. 2 ust. 2.

5. *391 L 0414*: dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 roku w sprawie umieszczania na rynku produktów ochrony roślin (Dz.U. nr L 230, z 19.8.1991, str.1).

Art. 15 i 16 lit. f) w takim stopniu, w jakim postanowienia te, dotyczące klasyfikacji i etykietowania, odnoszą się do dyrektywy Rady 78/631/EWG z dnia 26 czerwca 1978 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (pestycydów) (Dz.U. nr L 206, z 29.7.1978, str.13), zmieniona dyrektywą Rady 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 roku (Dz.U. nr L 154, z 5.6.1992, str.1).

ZALĄCZNIK XI

Zestawienie przewidziane artykułem 99 Aktu Przystąpienia

PRZEMYSŁ METALOWY

Kod CN	Wyszczególnienie
7317 00 40-90	Gwoździe
8427 90 00	Wózki widłowe i wózki podnośnikowe
8428 90 99	Pomosty załadowe i podobne urządzenia podnoszące
8501 51	Pozostałe silniki elektryczne prądu zmiennego, trójfazowego o mocy wyjściowej nieprzekraczającej 750 W
8501 52	Pozostałe silniki elektryczne prądu zmiennego, trójfazowego o mocy wyjściowej powyżej 750 W, ale nieprzekraczającej 75kW
8501 53 92	Pozostałe silniki elektryczne prądu zmiennego, trójfazowego o mocy wyjściowej powyżej 75 kW, ale nieprzekraczającej 375 kW
8525 10 90	Urządzenia radiotelegraficzne i radiotelefoniczne
8525 20 90	Połączenia radiotelefoniczne

PRZEMYSŁ TWORZYW SZTUCZNYCH

Kod CN	Wyszczególnienie
3923 21 00	Torby z polimerów etylenu
3923 29	Torby z pozostałych tworzyw sztucznych
3923 50	Zamknięcia
3923 90	Pozostałe artykuły do pakowania
3924 10 00	Naczynia stołowe i kuchenne
3926 10 00	Artykuły biurowe
3926 20 00	Dodatki do odzieży
3926 30 00	Wyposażenie

PRZEMYSŁ TWORZYW GUMOWYCH

Kod CN	Wyszczególnienie
4009 30 00	Przewody, rury i węże, z gumy wulkanizowanej innej niż ebonit wzmocnione lub inaczej połączone tylko z materiałami włókienniczymi, bez wyposażenia
4009 40 00	Przewody, rury i węże, z gumy wulkanizowanej innej niż ebonit wzmocnione lub inaczej połączone z innymi materiałami, bez wyposażenia
4011 10 00	Nowe opony pneumatyczne, gumowe radialne lub diagonalne, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych
4011 20	
4011 50	Nowe opony pneumatyczne, gumowe radialne lub diagonalne, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych
4011 91	Nowe opony pneumatyczne, gumowe radialne lub diagonalne, w rodzaju stosowanych w rowerach
4011 99	
4013 10	Pozostałe, z bieżnikiem daszkowym lub podobnym Pozostałe
4013 20	Dętki gumowe w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych,
4013 90	autobusach lub samochodach ciężarowych
	Dętki gumowe w rodzaju stosowanych w rowerach
	Pozostałe

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

Kod CN	Wyszczególnienie
52	Bawełna
	Tkaniny bawełniane:
5208 31 00	O splotcie płóciennym, o gramaturze nieprzekraczającej 100g/m ²
5208 32	O splotcie płóciennym, o gramaturze przekraczającej 100g/m ²
5208 33 00	O splotcie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, łącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5208 39 00	Pozostałe tkaniny
5208 51 00	O splotcie płóciennym, o gramaturze nieprzekraczającej 100g/m ²
5208 52	O splotcie płóciennym, o grana turze przekraczającej 100g/m ²
5208 59 00	Pozostałe tkaniny
5209 31 00	O splotcie płóciennym
5209 32 00	O splotcie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, łącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5209 39 00	Pozostałe tkaniny
5209 51 00	O splotcie płóciennym
5209 52 00	O splotcie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, łącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5209 59 00	Pozostałe tkaniny
5210 31	O splotcie płóciennym
5210 32 00	O splotcie diagonalnym lub czteronirkowym, łącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5210 39 00	Pozostałe tkaniny
5210 51 00	O splotcie płóciennym
5210 59 00	Pozostałe tkaniny
5211 31 00	O splotcie płóciennym
5211 32 00	O splotcie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, łącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5211 39 00	Pozostałe tkaniny
5211 51 00	O splotcie płóciennym
5211 59 00	Pozostałe tkaniny
	Pozostałe tkaniny bawełniane:
5212 15	Drukowane

5212 23	Barwione
54	Włókna sztuczne
	Pozostałe tkaniny:
5407 42	Barwione
5407 44	Drukowane
5407 51 00	Niebielone albo bielone
5407 52 00	Barwione
5407 54 00	Drukowane
5407 71 00	Niebielone albo bielone
5407 72 00	Barwione
54017 82 00	Barwione
5408 22	Barwione
55	<i>Sztuczne włókna staplowe</i>
	Tkaniny z syntetycznych włókien staplowych:
5513 21	
5513 22 00	Z poliestrowych włókien staplowych, o splocie płóciennym O splocie diagonalnym trójkątnym lub czterokątnym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5513 23 00	diagonalnym krzyżowym
5513 29 00	Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien staplowych
5513 41 00	Pozostałe tkaniny
5513 42 00	Z poliestrowych włókien staplowych, o splocie płóciennym O splocie diagonalnym trójkątnym lub czterokątnym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5513 43 00	diagonalnym krzyżowym
5513 49 00	Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien staplowych
5514 21 00	Pozostałe tkaniny
5514 22 00	Z poliestrowych włókien odcinkowych, o splocie płóciennym O splocie diagonalnym trójkątnym lub czterokątnym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
5514 23 00	diagonalnym krzyżowym
5514 29 00	Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien staplowych
5514 41 00	Pozostałe tkaniny
5514 42 00	Z poliestrowych włókien staplowych, o splocie płóciennym O splocie diagonalnym trójkątnym lub czterokątnym, włącznie ze
5514 43 00	splotem diagonalnym krzyżowym
5514 49 00	
56	Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien staplowych
	Pozostałe tkaniny
5608 11	
5608 19	Wata, filc i włókniny; przędze specjalne; szpagat, powrozy, linki i liny oraz wyroby z nich
57	Gotowe sieci rybackie
	Pozostałe
5702 42	
5702 49	Dywany i inne włókiennicze wykładziny podłogowe
5702 91 00	Inne, węzłkowe, gotowe:
5702 92 00	Ze sztucznych materiałów włókienniczych
5702 99 00	Z innych materiałów włókienniczych
5705 00	Z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej Ze sztucznych materiałów włókienniczych
58	Z innych materiałów włókienniczych
	Pozostałe dywany i inne włókiennicze wykładziny podłogowe
5806 20 00	Tkaniny specjalne; tkaniny pluszowe; koronki; tkaniny obiciowe; pasmanteria; hafty
	Taśmy:
	Pozostałe tkaniny zawierające w masie 5% lub więcej przędzy elastomerowej lub nici gumowej
5806 32	Pozostałe tkaniny:
59	Z włókien sztucznych
	Tkaniny impregnowane, powlekane, pokrywane lub laminowane; wyroby włókiennicze do celów technicznych
5903 10	
5903 20	
5903 90	Polichlorkiem winylu Poliuretanem

60	Pozostałe
6002 92	
6002 93	Dzianiny i tkaniny szydełkowane
	Z bawełny
61	Z włókien sztucznych
6103 42	Odzież i dodatki odzieżowe dziane lub szydełkowane
6103 43	Spodnie, spodnie typu „ogrodniczki”, bryczesy i szorty:
	Z bawełny
6104 22 00	Z włókien syntetycznych
6104 23 00	Zestawy odzieżowe:
	Z bawełny
6104 32 00	Z włókien syntetycznych
6104 33 00	Żakiety i blezery:
6104 39 00	Z bawełny
	Z włókien syntetycznych
6104 41 00	Z innych materiałów włókienniczych
6104 42 00	Sukienki:
6104 43 00	Z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
6104 44 00	Z bawełny
	Z włókien syntetycznych
6104 51 00	Z włókien sztucznych
6104 52 00	Spódnice i spódnico-spodnie:
6104 53 00	Z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
6104 59 00	Z bawełny
	Z włókien syntetycznych
6104 62	Z pozostałych materiałów włókienniczych
6104 63	Spodnie, spodnie typu „ogrodniczki”, bryczesy i szorty:
6104 69	Z bawełny
	Z włókien syntetycznych
6105 10 00	Z innych materiałów włókienniczych
6105 20	Koszule:
	Z bawełny
6106 10 00	Z włókien sztucznych
6106 20 00	Bluzki, koszule i bluzki koszulowe:
6106 90	Z bawełny
	Z włókien sztucznych
6107 11 00	Z innych materiałów włókienniczych
6107 12 00	Majtki i figi:
	Z bawełny
6107 21 00	Z włókien sztucznych
6107 22 00	Koszule nocne i pidżamy:
	Z bawełny
6108 21 00	Z włókien sztucznych
6108 22 00	Majtki i figi:
	Z bawełny
6108 31	Z włókien sztucznych
6108 32	Koszule nocne i pidżamy:
	Z bawełny
6108 91 00	Z włókien sztucznych
6108 92 00	Pozostałe:
	Z bawełny
6109 10 00	Z włókien sztucznych
6109 90	Podkoszulki, trykoty wszelkiego rodzaju:
	Z bawełny
	Z innych materiałów włókienniczych
6110 10	Swetry, golfy, pulowery, swetry typu cardigan, kamizelki i podobne artykuły:
6110 20	Z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
6110 30	Z bawełny
	Z włókien sztucznych
6111 20	Odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt:
6111 30	Z bawełny
	Z włókien syntetycznych
6112 11 00	Ubiory do turystyki pieszej:
6112 12 00	Z bawełny
	Z włókien syntetycznych

6112 31	Męskie lub chłopięce stroje kąpielowe: Z włókien syntetycznych
6112 41	Damskie lub dziewczęce stroje kąpielowe Z włókien syntetycznych
6115 11 00	Rajstopy i trykoty: Z włókien syntetycznych, o masie jednostkowej pojedynczej przędzy poniżej 67 decytekstów
6115 12 00	Z włókien syntetycznych, o masie jednostkowej pojedynczej przędzy 67 decytekstów lub większej
6115 19	Z innych materiałów włókienniczych
6115 20	Damskie trykotaże pełnej długości lub do kolan, o masie jednostkowej pojedynczej przędzy poniżej 67 decytekstów
6115 91 00	Pozostałe:
6115 92 00	Z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
6115 93	Z bawełny Z włókien sztucznych
63	Inne konfekcjonowane artykuły włókiennicze; zestawy; odzież używana i używane artykuły włókiennicze; szmaty
6302 21 00	Inna bielizna pościelowa, drukowana: Z bawełny
6302 31	Inna bielizna pościelowa: Z bawełny
6302 51	Inna bielizna stołowa: Z bawełny
6302 60 00	Bielizna do celów toaletowych i kuchennych, z tkaniny frotté lub podobnych tkanin niestrzyżonych, z bawełny
6302 91	Pozostałe:
6302 92 00	Z bawełny Z lnu
6303 91 00	Firanki, zasłony (włącznie z draperiami); lamperki okienne i łózkowe: Z bawełny
6303 92	Z włókien syntetycznych
6304 19	Narzutę: Pozostałe
6305 31	Worki i torby stosowane do pakowania towarów: Z taśmy polietylenowej lub polipropylenowej, lub z podobnej
6307 90	Pozostałe artykuły konfekcjonowane, łącznie z wykrojami odzieży: Pozostałe

PRZEMYSŁ ODZIEŻOWY

Kod CN	Wyszczególnienie
3926 20 00	Odzież, z tworzyw sztucznych
4203 10 00	Odzież do odzieży, ze skóry
4303 10	Odzież, ze skór futrzanych
6201	Odzież wierzchnia
6202	Odzież wierzchnia
6203	Odzież wierzchnia
6204	Odzież wierzchnia
6205 20 00	Koszule męskie lub chłopięce, z bawełny
6205 30 00	Koszule męskie lub chłopięce, z włókien sztucznych
6206	Damskie lub dziewczęce bluzki, koszule i bluzki koszulowe
6209 20 00	Odzież dla niemowląt, z bawełny
6209 30 00	Odzież z włókien sztucznych
6210	Odzież wykonana z tkanin objętych pozycjami 5602, 5603, 5903, 5906 i 5907
6211 20 00	Ubiory narciarskie
6211 32	Pozostała odzież męska lub chłopięca, z bawełny
6211 33	Pozostała odzież męska lub chłopięca, z włókien sztucznych
6211 34	Pozostała odzież męska lub chłopięca, z pozostałych materiałów włókienniczych
6211 39	Pozostała odzież damska lub dziewczęca, z bawełny
6211 42	Pozostała odzież damska lub dziewczęca, z włókien sztucznych
6211 43	Biustonosze i artykuły podobne
6211 44	Krawaty, z jedwabiu

6212	Krawaty, z włókien sztucznych
6215 10 00	
6215 20 00	<i>Nakrycia głowy</i>
	Czapki i pozostałe nakrycia głowy z dzianin lub tkanin
	Czapki futrzane
6505 90	
6506 92	

PRZEMYSŁ OBUWNICZY

Kod CN	Wyszczególnienie
6403 59 31	Niskie półbuty męskie o podeszwach skórzanych
6403 59 35	j.w.
6403 99 91	Półbuty męskie o podeszwach z innych materiałów
6403 99 96	j.w.
6403 59 31	Krótkie buty damskie o podeszwach skórzanych
6403 59 39	j.w.
6403 99 91	Półbuty damskie o podeszwach z innych materiałów
6403 99 98	j.w.
6403 59 31	Półbuty dziecięce o podeszwach skórzanych
6403 99 91	Półbuty dziecięce o podeszwach z innych materiałów

WYROBY SKÓRZANE

Kod CN	Wyszczególnienie
4104 31 19	Skóra tapicerska
4104 31 30	j.w.
4104 31 90	j.w.

ZALĄCZNIK XII

Przepisy, na które powołuje się artykuł 112 Aktu Przystąpienia

1. *391 L 0173*: dyrektywa Rady 91/173/EWG z dnia 21 marca 1991 roku (pentachlorofenol) po raz dziewiąty zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 85, z 5.4.1991, str.34).
2. *391 L 0338*: dyrektywa Rady 91/338/EWG z dnia 18 czerwca 1991 roku (kadm) po raz dziesiąty zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 186, z 12.7.1991, str. 59).

Szwecja w okresie przejściowym utrzyma, w odniesieniu do porcelany i produktów ceramicznych, w tym płytek ceramicznych, swobodny obrót przewidziany w postanowieniu swego obecnego „zarządzenia” dotyczącego zwolnień od zakazu stosowania kadmu do obróbki powierzchni lub jako stabilizatora albo też czynnika barwiącego.

3. *389 L 0677*: Dyrektywa Rady 89/677/EWG z dnia 21 grudnia 1989 roku (rtęć, związki arsenowe i organocynowe) po raz ósmy zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. nr L 398, z 30.12.1989, str.19).

W stopniu, w jakim dyrektywa ta dotyczy związków arsenowych i organocynowych.

4. *376 L 0116*: dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie nawozów (Dz.U. nr L 24, z 30.1.1976, str.21), zmieniona dyrektywą Komisji 93/69/EWG z dnia 23 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 185, z 28.7.1993, str.30).

Art. 7, jeżeli chodzi o zawartość kadmu w nawozach.

5. *391 L 0157*: dyrektywa Rady 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 roku w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. nr L 78, z 26.3.1991, str.38).

Art. 9 w odniesieniu do zawartości rtęci w bateriach alkaliczno-magnezowych, o których mowa w art. 3 ust. 1.

6. *367 L 0548*: dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. nr L 196, z 16.8.1967, str.1), zmieniona dyrektywą Komisji 93/101/EWG z dnia 11 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.1.1994, str.1).

- a) Art. 30 w związku z art. 4 i 5 , w odniesieniu do:
- i) wymagań wobec klasyfikacji, etykietowania i/lub konkretnych limitów stężenia 58 substancji lub grup substancji wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy oraz przedstawionych w załączonym dodatku A, jeżeli chodzi o to, że Szwecja może wymagać stosowania innej klasyfikacji, etykietowania i/lub specjalnych limitów dla tych substancji;
 - ii) kryteria klasyfikacji i etykietowania substancji rakotwórczych, o czym mowa w sekcji 4.2.1 załącznika VI do tej dyrektywy, jeżeli chodzi o to, że Szwecja może wymagać od producentów lub importerów stosowania różnych kryteriów klasyfikacji i różnych wymagań wobec stosowania niektórych napisów ostrzegawczych (R-phrases).
- b) Art. 30 w związku z art. 4 i 6 w odniesieniu do wymagań stawianych klasyfikacji, etykietowaniu i/lub specyficznym limitom stężenia dla 9 substancji lub grup substancji niewymienionych w załączniku I do tej dyrektywy i wykazanych w załączonym uzupełnieniu B, jeżeli chodzi o to, że Szwecja może wymagać korzystania z innej klasyfikacji, etykietowania i/lub specyficznych limitów stężenia dla tych substancji.
- c) Art. 30 w związku z art. 23 ust. 2 lit. d), jeżeli chodzi o to, że Szwecja może wymagać zastosowania dodatkowych napisów ostrzegawczych (R-phrases) („R-313, 320, 321, 322, 340”) niewymienionych w załączniku III do tej dyrektywy.
- d) Dla substancji zawartych w lit. a) i c) powyżej postanowienia art. 23 ust. 2 tej dyrektywy, które wymagają posługiwania się słowami „etykieta EWG” nie będą stosowane.

7. 388 L 0379: dyrektywa Rady 88/379/EWG z dnia 7 czerwca 1988 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów (Dz.U. nr L 187, z 16.7.1988, str.14), zmieniona dyrektywą 93/18/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku (Dz.U. nr L 104, z 29.4.1993, str.46).

- a) Art. 13 w połączeniu z art. 3 i 7 w odniesieniu do:
- preparatów zawierających substancje określone w pkt. 6 lit. a), b) i c) niniejszego załącznika
 - oraz w odniesieniu do preparatów zaklasyfikowanych jako umiarkowanie szkodliwe zgodnie z ustawodawstwem szwedzkim.
- b) Art. 3 ust. 5 i załącznik I, tabela V, jeżeli chodzi o formaldehyd jako alergen, istotne jest stężenie, które należy wziąć pod uwagę dla preparatów zawierających tę substancję.

Ad. 6 lit. a) i 7 lit. a)

W okresie przejściowym, o którym mowa w artykule 112 Aktu Przystąpienia, Wspólnota dokona przeglądu, zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG i 88/379/EWG, klasyfikacji substancji i preparatów objętych tymi dyrektywami, klasyfikowanymi przez Szwecję w dniu 1 stycznia 1994 roku jako „średnio szkodliwe”.

8. 378 L 0631: dyrektywa Rady 78/631/EWG z dnia 26 czerwca 1978 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (pestycydów) (Dz.U. nr L 206, z 29.7.1978, str.13), zmieniona dyrektywą Rady 92/32/EWG z dnia 5 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 154, z 5.6.1992, str.1).

Dodatek A

Substancja	Nr załącznika 1
aceton	606-001-00-8
butanon	606-002-00-3
mrówczan pentylu	607-018-00-3
octan etylu	607-022-00-5
octan n-butylu	607-025-00-1
octan sec-butylu	607-026-00-7
octan tert-butylu	607-026-00-7
octan izo-butylu	607-026-00-7
mrówczan butylu	607-017-00-8
cykloheksan	601-017-00-1
1,4 dimetylocykloheksan	601-019-00-2
eter dietylowy	603-022-00-4
eter etylometylowy	603-020-00-3
octan pentylu	607-130-00-2
lanian etylu	607-129-00-7
propionian pentylu	607-131-00-8
2,4-dimetylopentan-3-on	606-028-00-5
eter di-n-propylu	603-045-00-X
i-n-propylo keton	606-027-00-X
propionian etylu	607-028-00-8
heptan	601-008-00-2
heksan (mieszanina izomerów) zawierający mniej niż 5% n hexanu	601-007-00-7
octan izopropylu	607-024-00-6
alkohol izopropylowy	603-003-00-0
4-metoksy-4-metylopentan-2-on	606-023-00-8
octan metylu	607-021-00-X
metylocykloheksan	601-018-00-7
5-metyloheksan-2-on	606-026-00-4
octan metylu	607-092-00-7
4-metylopentan-2-on	606-004-00-4
propionian metylu	607-027-00-2
octan	601-009-00-8
pentan	601-006-00-1
pentan-3-on	606-006-00-5
propan 1-ol	603-003-00-0
octan propylu	607-024-00-6
mrówczan propylu	607-016-00-2
propionian propylu	607-030-00-9
wodorosiarczyn - - wielosiarczyn sodu	016-010-00-3
formaldehyd $c \geq 25\%$	605-001-00-5
$5\% \leq _ < 25\%$	605-001-01-2
$1\% \leq _ < 5\%$	605-001-02-X

Substancja	Nr załącznika 1
sole kwasu chromowego	
— dichromian amonu	
— $c \geq 20\%$	024-003-00-1
— $0,5\% \leq c < 20\%$	
— chromian wapnia	024-008-00-9
— chromian potasu	024-006-00-8
— dichromian potasu	024-002-00-6
— dichromian sodu	024-004-00-7
toluen-2,4-diizocyjanian	615-006-00-4
toluen-2,6-diizocyjanian	615-006-00-4
fluorek kadmu	048-006-00-2
bromek winylu	602-024-00-2
chloramina-T (sól sodu)	616-010-00-9
1,2-epoksy-3(tolioksy)-propan	603-056-00-X
difenylometano-2,2'-diizocyjanian	615-005-00-9
difenylometano-2,4'-diizocyjanian	615-005-00-9
difenylometano-4,4'-diizocyjanian	615-005-00-9
bezwodnik kwasu heksawodoroftalowego	607-102-00-X
oksy(benzo)chinon	604-005-00-4
akrylan wodoropropylu	607-108-00-2
rtęć	080-001-00-0
rtęć, związki organiczne i nieorganiczne	080-002-00-6
piperazyna	080-004-00-7
bezwodnik kwasu tetrawodoroftalowego	612-057-00-4
terpentyna	607-099-00-5
aminofenol (wszystkie izomery)	650-002-00-6
związki baru	612-033-00-3
butylo metylo keton (2-heksanon)	056-002-00-7
heksan	606-030-00-6
pirogalol (1,2,3-trioksybenzen)	601-007-00-7
pięciotlenek wanadu	604-009-00-6
	023-001-00-8

Dodatek B

Substancja	Nr załącznika 1
decyny	
nafta paliwo-maszynowe	
destylaty smoły naftowej i węglowej o temperaturze zapłonu poniżej 21°C	
destylaty smoły naftowej i węglowej o temperaturze zapłonu pomiędzy 21-55°C	
azotan sodu	
1,1,2-trichloro-1,2,2 trifluoroetan	
wolfram	
związki wolframu	
tlenek cynku	

ZAŁĄCZNIK XIII

Lista, na którą powołuje się artykuł 138 ustęp 5 Aktu Przystąpienia

AUSTRIA

1. Pomoc dodatkowa oprócz wypłat kompensacyjnych przewidzianych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 i udzielona producentom ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi w granicach produkcji istniejącej przed przystąpieniem.
2. Pomoc odpowiadająca różnicy między poziomem premii przyznawanych przed przystąpieniem za cielęta odstawione od krów a poziomem przewidzianym w art. 4d ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.
3. Pomoc dodatkowa oprócz pomocy udzielanej na produkcję chmielu przewidziana w art. 12 i 12a rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 udzielona na okres czterech lat po przystąpieniu w granicach powierzchni pod uprawę chmielu, średnio przez trzy lata poprzedzające przystąpienie.
4. Pomoc udzielona na okres trzech lat po przystąpieniu dla niektórych hodowców nasion gatunków zbóż przeznaczonych w pewnych ilościach na paszę, którym w 1992 roku udzielona została zgodnie z systemem wewnętrznym premia równa co najmniej dwukrotnej wysokości pomocy udzielonej przez Wspólnotę.
5. Pomoc dodatkowa oprócz wypłat kompensacyjnych przewidzianych postanowieniami rozporządzenia (EWG) nr 1765/92 na rzecz produkcji produktów wysoko proteinowych w stopniu potrzebnym do zachowania konkurencyjności tych produktów w porównaniu z roślinami zbożowymi i nasionami oleistymi.

FINLANDIA

1. Pomoc dodatkowa oprócz wypłat kompensacyjnych przewidzianych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 i udzielona producentom ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi w granicach ilości produkcji istniejącej przed przystąpieniem.
2. Pomoc odpowiadająca różnicy między poziomem premii przyznawanych przed przystąpieniem za cielęta odstawione od krów, a poziomem przewidzianym w art. 4d ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.
3. Pomoc w sektorze produkcji żywych roślin i roślin ozdobnych przewidziana w rozporządzeniu (EWG) nr 234/68, która:
 - nie powoduje wzrostu produkcji istniejącej przed przystąpieniem;
 - zostaje udzielona w ramach indywidualnych limitów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 234/68.
4. Pomoc dodatkowa oprócz tej, która została przewidziana w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1117/78 udzielana na dwa lata zbytu po przystąpieniu, producentom pasz suchych w tradycyjnych regionach produkcji.
5. Pomoc udzielona w sektorze produkcji niektórych odmian nasion posiadających certyfikaty lub odmian handlowych ograniczonej liczby gatunków pasz objętych rozporządzeniem (EWG) nr 2358/71. Pomoc ta udzielana jest na 100 kg i ograniczona jest do ilości produkowanych przed przystąpieniem. Jeżeli zaś chodzi o podstawowe nasiona posiadające certyfikaty, jest to pomoc dodatkowa udzielona oprócz pomocy przewidzianej w rozporządzeniu (EWG) nr 2385/71.

W szczególności może ona zostać udzielona dla następujących odmian nasion zbóż paszowych: Timothy, Red Clover, Meadow Fescue i Cocksfoot.

ZAŁĄCZNIK XIV

Lista, na którą powołuje się artykuł 140 Aktu Przystąpienia

AUSTRIA

1. Pomoc dodatkowa oprócz pomocy przewidzianej w art. 138 udzielonej producentom kukurydzy dla potrzeb przemysłu skrobiowego, w ramach limitu ilości produkcji istniejącej przed przystąpieniem.
2. Pomoc dla producentów wyłączających grunty, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1765/92, udzielona od hektara, oprócz pomocy przewidzianej w art. 138.
3. Pomoc na hodowlę młodego bydła.
4. Pomoc, oprócz pomocy przewidzianej w art. 138, dla producentów dostarczających wysokojakościowego mleka do produkcji sera „Bergkäse” w ramach limitu ilości produkcji odpowiadającej produkcji, która istniała przed przystąpieniem.
5. Pomoc na inwestycje w produkcję wieprzowiny, jaj i drobiu, wyłączona zgodnie z akapitem pierwszym art. 6 ust. 4 i art. 6 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91, ale zgodna z innymi postanowieniami tego rozporządzenia. Pomoc taka:
 - nie może powodować jakiegokolwiek wzrostu ogólnej zdolności produkcyjnej;
 - zostanie udzielona w ramach indywidualnych limitów produkcji, które mają zostać określone zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.
6. Pomoc w dziedzinie inwestycji przeprowadzanych przez rolników pracujących w częściowym wymiarze godzin, jak określono w ustawodawstwie austriackim, udzielona ponad pułap ustalony w art. 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91, ale zgodnie z limitami wyznaczonymi w art. 7 tego rozporządzenia. Udzielanie takiej pomocy może uzyskać autoryzację na okres trzech lat po przystąpieniu.

FINLANDIA

1. Pomoc dodatkowa oprócz pomocy przewidzianej w art. 138 udzielonej w regionach tradycyjnie produkujących pszenicę zwyczajną, żyto i jęczmień do produkcji słodu.
2. Pomoc na inwestycje w produkcję wieprzowiny, jaj i drobiu, wyłączona zgodnie z akapitem pierwszym art. 6 ust. 4 i . 6 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91, ale zgodna z innymi postanowieniami tego rozporządzenia. Pomoc taka:
 - nie może powodować jakiegokolwiek wzrostu w ogólnej zdolności produkcyjnej;
 - zostanie udzielona w ramach indywidualnych limitów produkcji, które mają zostać określone zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.

3. Pomoc dodatkowa oprócz pomocy przewidzianej w art. 12 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91 udzielona na inwestycje w sektorze produkcji produktów ogrodniczych podlegających rozporządzeniu (EWG) nr 1035/72 i żywych roślin oraz produktów z dziedziny roślin ozdobnych podlegających rozporządzeniu (EWG) nr 234/68. Pomoc taka:

- nie może powodować jakiegokolwiek wzrostu w ogólnej zdolności produkcyjnej;
- zostaje udzielona w ramach indywidualnych limitów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą wyznaczoną w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.

ZAŁĄCZNIK XV

Lista, na którą powołuje się artykuł 151 Aktu Przystąpienia

I. SWOBODNY PRZEPIY W TOWARÓW

1. *370 L 0220*: dyrektywa Rady 70/220/EWG z dnia 20 marca 1970 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza spowodowanego emisją zanieczyszczeń gazowych z pojazdów mechanicznych (Dz.U. nr L 76, z 6.4.1970, str. 17) zmieniona:
 - *172 B*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str.14),
 - *374 L 0290*: dyrektywą Rady 74/290/EWG z dnia 28 maja 1974 roku (Dz.U. nr L 159, z 15.6.1974, str.61),
 - *377 L 0102*: dyrektywą Komisji 77/102/EWG z dnia 30 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.2.1977, str.32),
 - *378 L 0665*: dyrektywą Komisji 78/665/EWG z dnia 14 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 223, z 14.8.1978, str.48),
 - *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str.17),
 - *383 L 0351*: dyrektywą Rady 83/351/EWG z dnia 16 czerwca 1983 roku (Dz.U. nr L 197, z 20.7.1983, str.1),
 - *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str.23),
 - *388 L 0076*: dyrektywą Rady 88/76/EWG z dnia 3 grudnia 1987 roku (Dz.U. nr L 36, z 9.2.1988, str.1),
 - *388 L 0436*: dyrektywą Rady 88/436/EWG z dnia 16 czerwca 1988 roku (Dz.U. nr L 214, z 6.8.1988, str.36), z korektą w Dz.U. nr L 303, z 8.11.1988, str.36,
 - *389 L 0458*: dyrektywą Rady 89/458/EWG z dnia 18 lipca 1989 roku (Dz.U. nr L 226, z 3.8.1989, str.1),
 - *389 L 0491*: dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 roku (Dz.U. nr L 238, z 15.8.1989, str.43),

- 391 L 0441: dyrektywą Rady 91/441/EWG z dnia 26 czerwca 1991 roku (Dz.U. nr L 242, z 30.8.1991, str.1),
- 393 L 0059: dyrektywą Rady 93/59/EWG z dnia 28 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 186, z 28.7.1993, str.21).

Republika Austrii może zachować w ramach swych wewnętrznych procedur akceptacji typów, swoje własne przepisy dotyczące emisji spalin z lekkich pojazdów dostawczych wyposażonych w silniki wysokoprężne o samoczynnym zapłonie do 1 października 1995 roku, ale zezwoli na swobodny obrót zgodnie z dorobkiem wspólnotowym od 1 stycznia 1995 roku. Republika Austrii może udzielać akceptacji typu wspólnotowego zgodnie z dyrektywą 93/59/EWG tylko od daty, od której stosuje się ona w pełni do rozważanej dyrektywy.

3. 377 L 0541: dyrektywa Rady 77/541/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących pojazdy mechaniczne (Dz.U. nr L 220, z 29.8.1977, str.95), zmieniona:
 - 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str.17),
 - 381 L 0576: dyrektywą Rady 81/576/EWG z dnia 20 lipca 1981 roku (Dz.U. nr L 209, z 29.7.1981, str.32),
 - 382 L 0319: dyrektywą Komisji 82/319/EWG z dnia 2 kwietnia 1982 roku (Dz.U. nr L 139, z 19.5.1982, str.17),
 - 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str.23),
 - 387 L 0354: dyrektywą Rady 87/354/EWG z dnia 25 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 192, z 11.7.1987, str.43),
 - 390 L 0628: dyrektywą Komisji 90/628/EWG z dnia 30 października 1990 roku (Dz.U. nr L 341, z 6.12.1990, str.1).

Republika Finlandii i Królestwo Szwecji mogą odmówić, w ramach swych wewnętrznych procedur akceptacji typów, wprowadzania na rynek pojazdów kategorii M1, M2 i M3, których pasy bezpieczeństwa lub systemy zabezpieczeń nie spełniają wymagań dyrektywy 77/541/EWG zmienionej dyrektywą 90/628/EWG do 1 lipca 1997 roku, ale nie odmówią umieszczenia na rynku pojazdów, które spełniają te wymagania. Republika Finlandii może dokonywać akceptacji typu wspólnotowego zgodnie z dyrektywą 90/628/EWG tylko od daty, od której stosuje się ona w pełni rozważaną dyrektywę. Królestwo Szwecji może dokonywać akceptacji typu wspólnotowego zgodnie z tymi dyrektywami tylko dla pojazdów, które w pełni spełniają obowiązujące wymagania dyrektywy 77/541/EWG zmienionej dyrektywą 90/628/EWG.

4. 388 L 0077: dyrektywa Rady 88/77/EWG z dnia 3 grudnia 1987 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla w pojazdach (Dz.U. nr L 36, z 9.2.1988, str.33), zmieniona:
 - 391 L 0542: dyrektywą Rady 91/542/EWG z dnia 1 października 1991 roku (Dz.U. nr L 295, z 25.10.1991, str.1).

Królestwo Szwecji może utrzymać w ramach swych wewnętrznych procedur akceptacji typów swoje własne przepisy dotyczące emisji spalin z silników wysokoprężnych o mocy do 85 KM do 1 października 1996 roku, ale zezwoli na swobodny przepływ zgodnie z dorobkiem wspólnotowym od 1 stycznia 1995 roku. Królestwo Szwecji może udzielać akceptacji typu wspólnotowego zgodnie z dyrektywą 91/542/EWG tylko od daty, od której w pełni stosuje ono rozważaną dyrektywę.

II. SWOBODNY PRZEPLYW OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU

378 L 0686: dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentyści łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str.1), zmieniona:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str.17),
- 381 L 1057: dyrektywą Rady 81/1057/EWG z dnia 14 grudnia 1981 roku (Dz.U. nr L 385, z 31.12.1981, str.25),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str.23),
- 389 L 0594: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str.19),
- 390 L 0658: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str.73).

Do czasu, kiedy w Austrii zostanie zakończone szkolenie lekarzy dentyistów zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 78/687/EWG lub najpóźniej do 31 grudnia 1998 roku, prawo przedsiębiorczości lub swoboda świadczenia usług w Austrii zostanie przełożona na później dla lekarzy dentyistów z innych Państw Członkowskich i dla austriackich lekarzy dentyistów praktykujących w innych Państwach Członkowskich.

W okresie czasowego odstępstwa przewidzianego powyżej, ogólne lub specjalne udogodnienia dotyczące prawa zakładania przedsiębiorstw i swobody świadczenia usług, które istniałyby zgodnie z austriackimi przepisami lub konwencjami regulującymi stosunki między Republiką Austrii i jakimkolwiek innym Państwem Członkowskim, zostaną utrzymane i stosowane będą na niedyskryminacyjnych zasadach z uwzględnieniem wszystkich innych Państw Członkowskich.

392 L 0096: dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 roku w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących bezpośrednich ubezpieczeń na życie, zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa dotycząca ubezpieczeń na życie) (Dz.U. nr L 360, z 9.12.1992, str.1)

- a) Królestwo Szwecji może do 1 stycznia 2000 roku działać według ustaleń przejściowych tak, aby spełniać warunki określone w art. 22 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/96/EWG, rozumianej w ten sposób, że władze szwedzkie przedłożą, do 1 lipca 1994 roku, do zaakceptowania przez Komisję, harmonogram środków do przyjęcia dla ryzyka przekraczającego limity określone w art. 22 ust. 1 lit. b) wprowadzonego w ramach limitów wytyczonych przez tę dyrektywę;
- b) Nie później niż do daty przystąpienia przez Szwecję i w dniu 31 grudnia 1997 roku, władze szwedzkie przedstawią Komisji sprawozdania z postępów prac, dotyczących środków podjętych w celu spełnienia warunków określonych tą dyrektywą. Komisja na podstawie tych sprawozdań dokona przeglądu wspomnianych środków. W świetle dalszego ciągu wydarzeń, środki te, jeżeli będzie to miało zastosowanie, zostaną przyjęte w celu przyspieszenia procesu zmniejszania limitu ryzyka. Władze szwedzkie wymagać będą od rozważanych firm ubezpieczających na życie natychmiastowego zapoczątkowania procesu zmniejszania odpowiedniego limitu ryzyka. Rozważane firmy nie będą mogły w przyszłości podwyższać swych sum ryzyka, chyba że w

ramach limitów wyznaczonych w dyrektywie, a wszelkie tego rodzaju podwyższenia nie będą prowadzić do przekroczenia przez nie tych limitów. Władze szwedzkie przedłożą, do końca okresu przejściowego, ostateczne sprawozdanie na temat rezultatów przyjęcia powyższych środków.

IV. STATYSTYKA

1. *372 L 0211*: dyrektywa Rady 72/211/EWG z dnia 30 maja 1972 roku dotycząca skoordynowania statystyk cyklu działalności gospodarczej w przemyśle i drobnym rzemiośle (Dz.U. nr L 128, z 3.6.1972, str.28), zmieniona:
 - *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str.17),
 - *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str.23).

Republika Finlandii może odłożyć zbieranie danych wymaganych w tej dyrektywie do 1 stycznia 1997 roku.

Niemniej jednak dane miesięczne dotyczące wskaźnika produkcji przemysłowej będą dostarczane ze skutkiem od daty przystąpienia.

2. *390 R 3037*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 roku w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. nr L 293, z 24.10.1990, str.1), zmienione:
 - *393 R 0761*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 761/93 z dnia 24 marca 1993 roku (Dz.U. nr L 83, z 3.4.1993, str.1).

Republika Finlandii może odłożyć stosowanie tego rozporządzenia do 1 stycznia 1997 roku

Niemniej jednak, ze skutkiem od daty przystąpienia, Republika Finlandii sporządzi harmonogram wyraźnie ukazujący ostateczne terminy w różnych dziedzinach (wewnętrznej księgowości, nakładu-wyniku, regularnych ankiet, itd.) oraz zabiegi skierowane na transmisję danych w formie przystosowanej do „NACE Rev. 1”.

3. *391 D 3731*: decyzja Komisji nr 3731/91/EWWiS z dnia 18 października 1991 roku zmieniająca kwestionariusze załączników do decyzji nr 1566/86/EWWiS, nr 4104/88/EWWiS i nr 3938/89/EWWiS (Dz.U. L nr 359, z 30.12.1992, str.1).

Republika Finlandii może odłożyć zbieranie danych zawartych w kwestionariuszu 2-73 „Dostawy stali na rynek krajowy według produktu oraz według działalności konsumenta” w załączniku do tej decyzji do 1 stycznia 1996 roku.

4. *391 R 3924*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3924/91 z dnia 19 grudnia 1991 roku w sprawie ustanowienia wspólnotowego przeglądu produkcji przemysłowej (Dz.U. nr L 374, z 31.12.1991, str.1).

Republika Finlandii może odłożyć stosowanie tego rozporządzenia do 1 stycznia 1997 roku.

Niemniej jednak, ze skutkiem od daty przystąpienia, Republika Finlandii sporządzi harmonogram wyraźnie ukazujący ostateczne terminy w różnych dziedzinach (wewnętrznej księgowości, nakładu-wyniku, regularnych ankiet, itd.) oraz zabiegi skierowane na transmisję danych w formie przystosowanej do „NACE Rev. 1”.

5. *393 R 0696*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 696/93 z dnia 15 marca 1993 roku w sprawie jednostek statystycznych służących obserwacji i analizie systemu produkcyjnego we Wspólnocie (Dz.U. nr L 76, z 30.3.1993, str.1).

Dla Republiki Austrii okres przejściowy ustanowiony w art. 4 ust. 1 zostanie rozszerzony do 31 grudnia 1996 roku.

6. *393 R 2186*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2186/93 z dnia 22 lipca 1993 roku w sprawie koordynacji we Wspólnocie sporządzania rejestrów działalności gospodarczej do celów statystycznych (Dz.U. nr L 196, z 5.8.1993, str.1).

Republika Austrii może odłożyć stosowanie tego rozporządzenia do 31 grudnia 1996 roku.

Niemniej jednak przeglądy statystyki przemysłu będą dokonywane ze skutkiem od daty przystąpienia.

V. POLITYKA SPOŁECZNA

376 L 0207: dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 roku w sprawie wprowadzania zasady jednakowego traktowania mężczyzn i kobiet w dostępie do zatrudnienia, szkoleniu zawodowym i awansowaniu oraz warunkach pracy (Dz.U. nr L 39, z 14.2.1976, str.40):

Art. 5 dyrektywy nie stosuje się do Austrii do 2001 roku w odniesieniu do pracy kobiet w godzinach nocnych .

Przed 31 grudnia 1997 roku Rada, po otrzymaniu od Komisji sprawozdania na temat rozwoju sytuacji społecznej i prawnej, zbada rezultaty tego odstępstwa w świetle wymagań prawa Wspólnoty.

VI. ŚRODOWISKO NATURALNE

1. *375 L 0716*: dyrektywa Rady 75/716/EWG z dnia 24 listopada 1975 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych (Dz.U. nr L 307, z 27.11.1975, str.22), zmieniona:

- *387 L 0219*: dyrektywą Rady 87/219/EWG z dnia 30 marca 1987 roku (Dz.U. nr L 91, z 3.4.1987, str.19),
- *390 L 0660*: dyrektywą Rady 90/660/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str.79),
- *391 L 0692*: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str.48),
- *393 L 0012*: dyrektywą Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 roku (Dz.U. nr L 74, z 27.3.1993, str.81).

- a) Republika Austrii może utrzymać przepisy krajowe dotyczące zawartości siarki w paliwach do silników wysokoprężnych w ramach wyjątku od art. 2 ust. 1 do 1 października 1996 roku.
- b) Republika Finlandii może utrzymać przepisy krajowe dotyczące zawartości siarki w paliwach do silników wysokoprężnych w ramach wyjątku od art. 2 ust. 1 do 1 października 1996 roku.

2. *390 L 0641*: dyrektywa Rady 90/641/Euratom z dnia 4 grudnia 1990 roku w sprawie ochrony osób pracujących na świeżym powietrzu, wystawionych w czasie pracy na ryzyko promieniowania jonizującego w rejonach podlegających kontroli (Dz.U. nr L 349, z 13.12.1990, str.21).

Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji stosować będą postanowienia zawarte w art. 2, 3, 5 i 6 lit. e), które odnoszą się do dyrektywy Rady 80/836/Euratom z dnia 15 lipca 1980 roku zmieniającej dyrektywy ustalające podstawowe standardy bezpieczeństwa dla ochrony zdrowia ogółu ludności i pracowników przed zagrożeniem w postaci promieniowania jonizującego, od 1 stycznia 1997 roku.

3. *390 R 0737*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 roku w sprawie warunków przywozu produktów rolnych pochodzących z państw trzecich, po wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu (Dz.U. nr L 82, z 29.3.1990, str.1), zmienione:
- *393 R 1518*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1518/93 z dnia 21 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 150, z 22.6.1993, str.30).

Republika Austrii może utrzymać swe odpowiednie przepisy wewnętrzne do 31 marca 1995 roku.

5. *393 R 0259*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 roku w sprawie nadzoru i kontroli wysyłek odpadów wewnątrz, do i ze Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. nr L 30, z 6.2.1993, str.1).

Republika Austrii może utrzymać, do 31 grudnia 1996 roku, swe przepisy wewnętrzne dotyczące przywozu, wywozu i tranzytu odpadów.

VII. RO LNICTWO

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE

I FADN

365 R 0079: rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej (Dz.U. nr L 109, z 23.6.1965, str.1859), zmienione:

- *390 R 3577*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str.23).

Finlandia i Szwecja zachowują charakter księgowania danych i rodzaje holdingów wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 79/65/EWG najpóźniej do 31 grudnia 1997 roku.

II. Kontrola zintegrowana

392 R 3508: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 roku ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty (Dz.U. nr L 355, z 5.12.1992, str.1), zmienione:

- *394 R 0165*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 165/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 24, z 29.1.1994, str.6).

Na zasadzie odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, zintegrowany system stosować się będzie w nowych Państwach Członkowskich:

- od 1 marca 1995 roku, jeżeli chodzi o stosowanie pomocy i zintegrowany system kontroli, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92,
- najpóźniej od 1 stycznia 1997, jeżeli chodzi o inne sprawy, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92.

Nowe Państwa Członkowskie przyjmą wszelkie administracyjne, budżetowe i techniczne środki zapewniające funkcjonowanie od tych dat odpowiednich elementów zintegrowanego systemu. Niemniej jednak, jeżeli jeden lub więcej elementów zintegrowanego systemu zacznie funkcjonować przed tymi datami, mogą one ich używać przy zarządzaniu i kontrolowaniu.

Zgodnie z procedurą wyznaczoną w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 729/70, Komisja może przyjąć szczegółowe zasady stosowania tego przepisu, a w szczególności środków przejściowych dla okresu rozruchu tego systemu w nowych Państwach Członkowskich.

B. ORGANIZACJA RYNKÓW

I. Mleko i przetwory mleczne

371 R 1411: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1411/71 z dnia 29 czerwca 1971 roku ustanawiające dodatkowe zasady dotyczące wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych dla mleka pitnego (Dz.U. nr L 148, z 3.7.1971, str.4), zmienione:

- *392 R 2138*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2138/92 z dnia 23 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 214, z 30.7.1992, str.6).

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 1411/71, wymagania dotyczące minimalnej zawartości tłuszczu nie będą stosowane wobec mleka spożywczego produkowanego w Finlandii i Szwecji przez okres trzech lat od daty przystąpienia. Mleko spożywcze, które nie spełnia wymagań dotyczących minimalnej zawartości tłuszczu może być sprzedawane tylko w kraju produkcji lub wywożone do państw trzecich. W ciągu wspomnianego okresu klasyfikacja mleka spożywczego wytyczona w tym rozporządzeniu zostanie poddana przeglądowi.

II. Wołowina i cielęcina

368 R 0805: rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. nr L 148, z 27.6.1968, str.24), zmienione:

- *393 R 3611*: rozporządzeniem (WE) nr 3611/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 328, z 29.12.1993, str.7).

Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1, dla produktów należących do taryfy 1602 50 we Wspólnej Taryfie Celnej, Austria może w okresie przejściowym stopniowo zbliżać swe opłaty celne od przywozu z państw trzecich do opłat celnych stosowanych zgodnie z WTC.

Zbliżenie to zostanie dokonane na początku każdego okresu pięcioletniego od daty przystąpienia. Odpowiednio równać się ono będzie co najmniej jednej szóstej, jednej piątej, jednej czwartej, jednej trzeciej i połowie różnicy między opłatami celnymi.

Opłaty celne wynikające ze stosowania WTC zostaną zastosowane od roku 2000.

III. *Owoce i warzywa*

372 R 1035: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. nr L 118, z 20.5.1972, str.1), zmienione:

- 393 R 3669: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3669/93 z dnia 20 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str.26).

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72, stosowanie wspólnych standardów jakości zostanie podjęte zgodnie z warunkami, które zostaną ustalone zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 33 tego rozporządzenia, w okresie:

- trzech lat w odniesieniu do produktów austriackich i dwóch lat w odniesieniu do produktów fińskich. W tych okresach produkty te, niezależnie od postanowień przyjętych zgodnie z drugim akapitem art. 12 ust. 1, mogą być sprzedawane tylko na rynku krajowym;
- dwóch lat w odniesieniu do marchwi produkowanej w Szwecji. W tym okresie produkt ten może być wywożony do państw trzecich.

IV. *Wino i napoje wysokoprocentowe*

1. 389 R 1576: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 roku ustanawiające ogólne zasady definiowania, opisywania i prezentacji napojów wysokoprocentowych (Dz.U. nr L 160, z 12.6.1989, str.1), zmienione:

- 392 R 3280: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3280/92 z dnia 9 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 327, z 13.11.1992, str.3).

Na zasadzie odstępstwa od postanowień rozporządzenia (EWG) nr 1576/89:

- napoje wysokoprocentowe przygotowane w Austrii przed przystąpieniem i te, które zostały przygotowane między 1 stycznia 1995 roku i 31 grudnia 1995 roku zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem krajowym, mogą być sprzedawane we Wspólnocie do 31 grudnia 1996 roku, z prezentacją zgodną z ustawodawstwem krajowym. Produkty, które w drugim z tych terminów znajdować się będą wciąż na etapie sprzedaży detalicznej, będą mogły być wystawiane aż do wyczerpania zapasów;

- stosowanie oznaczenia „Inländerum” będzie dozwolone do 31 grudnia 1998 roku dla produktów pochodzących z Austrii, o ile prezentacja produktu spełniać będzie zasady Wspólnoty dotyczące oznaczenia i prezentacji napojów wysokoprocentowych, składniki zostaną wyraźnie wymienione na etykiecie z przodu butelki i o ile etykieta jednoznacznie informować będzie, że produkt nie zawiera rumu.

2. 389 R 2392: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2392/89 z dnia 24 lipca 1989 roku ustanawiające ogólne zasady opisu i prezentacji win i moszczu winnego (Dz.U. nr L 232, z 9.8.1989, str.13), zmienione:

- 391 R 3897: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3897/91 z dnia 16 grudnia 1991 (Dz.U. nr L 368, z 31.12.1991, str.5).

392 R 2333: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2333/92 z dnia 13 lipca 1992 roku ustanawiające ogólne zasady opisywania i prezentacji win musujących i gazowanych win musujących (Dz.U. nr L 231, z 13.8.1992, str.9).

1. Na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia (EWG) nr 2392/89 i (EWG) nr 2333/92:

- wina i wina musujące, gazowane wina musujące oraz moszcz winny obecne na terytorium Austrii, które zostały oznaczone i zaprezentowane zgodnie z obowiązującymi przepisami austriackimi przed 1 marca 1995 roku, mogą być sprzedawane do wyczerpania zapasów;
- etykiety drukowane przed 1 marca 1995 roku, zawierające informacje zgodnie z przepisami austriackimi obowiązującymi w tym dniu, ale niezgodnie z przepisami Wspólnoty, mogą być używane do 1 marca 1996 roku

Szczegółowe zasady wprowadzania zostaną przyjęte, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 83 rozporządzenia (EWG) nr 822/87.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2333/92, znak handlowy „Winzersekt”, który zarejestrowany został w Austrii przed 1 marca 1994 roku, może być używany w Austrii do 31 grudnia 1999 roku dla win musujących produkowanych w Austrii zgodnie z przepisami ustalonymi zgodnie ze wspomnianym art. 6 dla „Winzersekt”.

Szczegółowe zasady wprowadzania zostaną przyjęte, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 83 rozporządzenia (EWG) nr 822/87.

4. 392 R 2332: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2332/92 z dnia 13 lipca 1992 roku w sprawie win musujących produkowanych we Wspólnocie (Dz.U. nr L 231, z 13.8.1992, str.1), zmienione:

– 393 R 1568: rozporządzeniem (EWG) nr 1568/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 154, z 25.6.1993, str.42).

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 2332/92, do 31 grudnia 1997 minimalny czas procesu wytwarzania wysokiej jakości win musujących, z wyjątkiem wysokiej jakości win musujących „psr” produkowanych w Austrii metodą zamkniętej beczki, zostanie ustalony, jak następuje:

a) jeżeli chodzi o czas dojrzewania w przedsiębiorstwach, w których są one wytwarzane i obliczane od początku procesu fermentacji wyznaczonego do wytworzenia musującego *cuvée* :

- produkowanego w 1995 roku: nie wymaga się minimalnego okresu,
- produkowanego w 1996 roku: nie wymaga się minimalnego okresu,
- produkowanego w 1997 roku: 4 miesiące.

b) jeżeli chodzi o czas trwania procesu fermentacji wyznaczony do wytworzenia musującego *cuvée* i czas na zbierania się osadu *cuvée* :

- produkowanego w 1995 roku: nie wymaga się minimalnego okresu,
- produkowanego w 1996 roku: nie wymaga się minimalnego okresu,
- produkowanego w 1997 roku: 60 dni lub tam, gdzie fermentacja zachodzi w pojemnikach z mieszadłami, 20 dni.

2. Wysokiej jakości wina musujące, które podlegały odstępstwom, o których mowa w ust. 1 mogą być sprzedawane tylko w Austrii pod nazwą „wina musujące wysokiej jakości” lub „Sekt”.

3. Szczegółowe zasady wprowadzania zostaną przyjęte, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 83 rozporządzenia (EWG) nr 822/87.

C. ROŚLINY UPRAWNE

392 R 1765: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1765/92 z dnia 30 czerwca 1992 roku ustanawiające system wsparcia producentów niektórych zbóż (Dz.U. nr L 181, z 1.7.1992, str.12), zmienione:

- 394 R 0231: rozporządzeniem Rady (WE) nr 231/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 30, z 3.2.1994, str.7).

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 6, producenci w Szwecji, którzy zgodnie z wewnętrznym programem wyłączenia ugorowali większy obszar ziemi niż ten, na którym zamierzali uprawiać zboża i którzy nie podjęli ponownie uprawy zbóż na tej ziemi, mogą po skończeniu udziału w tym programie kontynuować ugorowanie ziemi, którą już ugorowali w ramach tego programu, przez dalsze 60 miesięcy. Płatność za wyłączenie zostanie wtedy ustalona według stawki, o której mowa w art. 7 ust. 6 za część, przekraczającą tę część pod uprawę zbóż, dla której złożony zostanie wniosek o wypłatę rekompensacyjną.

2. Do roku handlowego 1999/2000 Austria może, na podstawie zgody Komisji, dokonać wypłaty, równej tej, która płatna była przed przystąpieniem, dla drobnych producentów określonych w art. 8 ust. 2, którzy kontynuują ugorowanie powierzchni gruntów równej tej, dla której otrzymali zapłatę w ramach programu wewnętrznego na 1 stycznia 1994 roku Koszt tej zapłaty poniesie Austria.

D. STRUKTURY

1. 390 R 0866: rozporządzenie Rady (EWG) nr 866/90 z dnia 29 marca 1990 roku w sprawie poprawy warunków przetwarzania i handlu produktów rolnych (Dz.U. nr L 91, z 6.4.1990, str.1), zmienione:

- 393 R 3669: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3669/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str.26).

Przy stosowaniu art. 16 ust. 5 Komisja wprowadzi te postanowienia odnośnie Austrii i Finlandii zgodnie z Deklaracją nr 31 sformułowaną w Akcie końcowym.

Komisja może udzielić autoryzacji tylko wtedy, gdy zostanie zapewnione uczestnictwo osób uprawnionych do finansowania rozważanych inwestycji.

2. 391 R 2328: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2328/91 z dnia 15 lipca 1991 roku w sprawie poprawy wydajności struktur rolniczych (Dz.U. nr L 218, z 6.8.1991, str.1), zmienione:

- 393 R 3669: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3669/93 z dnia 22 grudnia 1993 (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str.26).

Na zasadzie odstępstwa od:

a) art. 5 ust. 1 lit. c), pomoc przewidziana w tym rozporządzeniu może zostać udzielona w Szwecji do 31 grudnia 1999 roku na rzecz holdingów rolniczo-leśnych o charakterze rodzinnym, pod warunkiem że powierzchnia rolna takiego holdingu nie jest mniejsza niż 15 hektarów, a pomoc dotyczy tylko działalności rolniczej. Maksymalna wielkość holdingu rolniczo-leśnego o charakterze rodzinnym zostanie ustalona przez Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88;

b) limitów przewidzianych w akapicie pierwszym art. 12 ust. 2, Finlandia, zgodnie z art. 92-94 Traktatu WE, może:

- udzielić holdingom rolniczym o przychodzie przekraczającym przychód odniesienia, o którym mowa w tym postanowieniu, do 31 grudnia 2001 roku pomocy krajowej na inwestycje przewidziane w art. 5;

- udzielić do 31 grudnia 2001 roku wewnętrznej pomocy na rzecz holdingów mających trudności finansowe;
- c) art. 35, Republika Austrii może, na podstawie zezwolenia Komisji, nadal udzielać do 31 grudnia 2004 roku drobnym wytwórcom, którzy upoważnieni byli do tego w 1993 roku na mocy ustawodawstwa krajowego, wewnętrznej pomocy w stopniu, w jakim świadczenia kompensacyjne, o których mowa w art. 17-19 nie są w stanie pokryć rekompensaty w przypadkach stałych naturalnych przeszkód. Pomoc udzielona w całości tym producentom nie może przekraczać sum udzielonych w Austrii we wcześniej wymienionym roku.

Przed 30 czerwca 1999 i 2004 roku Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie ze stosowania tego środka oraz tam, gdzie będzie to właściwe, odpowiednią propozycję. Rada podejmie decyzję odnośnie tej propozycji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu ustanawiającego WE;

- d) art. 5 ust. 1 lit. d), Republika Austrii może zwolnić do 31 grudnia 1999 roku producentów z obowiązku nałożonego w tym postanowieniu.

E. ŻYWIENIE ZWIERZĄT

1. 370 L 0524: dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 roku dotycząca dodatków do pasz (Dz.U. nr L 270, z 14.12.1970, str.1), zmieniona:

- 393 L 0114: dyrektywą Rady 93/114/WE z dnia 14 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 334, z 31.12.1993, str.24).

1. Republika Austrii może zachować w mocy swoje przepisy obowiązujące przed przystąpieniem do Unii odnośnie sprzedaży i użytkowania dodatków należących do grup enzymów i mikroorganizmów, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków.

Przed 1 listopada 1994 roku Republika Austrii przedstawi Komisji:

- listę enzymów, mikroorganizmów lub zrobionych z nich preparatów, które uzyskały uprawnienie na jej terytorium, zgodnie ze wzorem występującym w załączniku II do dyrektywy Rady 93/113/WE oraz
- arkusz identyfikacyjny przygotowany dla każdego dodatku przez osobę odpowiedzialną za wprowadzenie do swobodnego obrotu, zgodnie ze wzorem występującym w załączniku II do dyrektywy Rady 93/113/WE.

Przed 1 stycznia 1997 roku zostanie podjęta decyzja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 dyrektywy 70/524/EWG, w sprawie dossier przedstawionego przez Republikę Austrii w celu wydania uprawnień dla rozważanych dodatków.

Do czasu podjęcia przez Wspólnotę decyzji, Republika Austrii nie będzie hamować obrotu produktów pochodzących z krajów Unii, które występują na krajowych listach sporządzonych zgodnie z art. 3 dyrektywy 93/113/WE, w stopniu w jakim te dodatki pojawiać się także będą na listach, które Austria przedłoży zgodnie z drugim akapitem powyżej. Postanowienie to stosować się będzie przez analogię do mieszanek wstępnych i pokarmów zawierających rozważane dodatki.

2. Do 31 grudnia 1997 roku Republika Finlandii może zachować w mocy swoje przepisy obowiązujące przed przystąpieniem, zakazując stosowania pokarmów z następującymi dodatkami:

- avoparcin dla krów mlecznych,

- tylosine phosphate,
- spiramycin oraz
- antybiotyków mających podobne działanie.

Przed 31 grudnia 1997 roku zostanie podjęta decyzja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 dyrektywy 70/524/EWG, w sprawie wniosków o adaptację przedstawionych przez Republikę Finlandii; wnioski takie zaopatrzone będą, dla każdego z wyżej wymienionych dodatków, w szczególności naukowe uzasadnienie.

Odstępstwo to nie może wywierać wpływu na swobodny przepływ produktów zwierzęcych na obszarze Wspólnoty.

4. Królestwo Szwecji może zachować w mocy swoje przepisy obowiązujące przed przystąpieniem:

- do 31 grudnia 1998 roku, jeżeli chodzi o ograniczenie lub zakaz stosowania w pokarmach dodatków należących do grup:
 - antybiotyków,
 - chemoterapeutyków,
 - coccidiostats,
 - środków przyspieszających wzrost.
- Do 31 grudnia 1997 roku, odnośnie ograniczenia lub zakazu stosowania w pokarmach:
 - dodatków należących do grup karotenoidów i xanthophylls,
 - miedzi,
 - kwasu mrówkowego,
 - kwasu mrówkowego w kombinacji z ethoxyquin.

Przed wyżej wymienionymi datami zostanie podjęta decyzja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 dyrektywy 70/524/EWG w sprawie wniosków o adaptację przedstawionych przez Królestwo Szwecji; wnioski te opatrzone zostaną szczegółowymi uzasadnieniami naukowymi.

Odstępstwa te nie mogą wpływać na swobodny przepływ produktów zwierzęcych na obszarze Wspólnoty.

2. 374 L 0063: dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 roku w sprawie niepożądanych substancji i produktów w żywieniu zwierząt (Dz.U. nr L 38, z 11.2.1974, str.31), zmieniona:

- 393 L 0074: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str.23).

2. Królestwo Szwecji może do 31 grudnia 1997 roku utrzymać w mocy swoje przepisy obowiązujące przed przystąpieniem, limitujące do pewnych poziomów obecność aflatoxyny B1, ochratoxyny A, ołowiu i PCB.

Przed 31 grudnia 1997 roku zostanie podjęta decyzja zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 6 dyrektywy 74/63/WE dotyczącej wniosków o adaptację przedstawionych przez Królestwo Szwecji; wnioski te opatrzone będą, dla każdej niepożądanego substancji lub produktu, szczegółowymi uzasadnieniami naukowymi.

Obecne odstępstwo nie może wpływać na swobodny przepływ produktów zwierzęcych pochodzących ze Wspólnoty.

3. *377 L 0101*: dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku w sprawie sprzedaży pokarmów prostych (Dz.U. nr L 32, z 3.2.1977, str.1), zmieniona:

– *390 L 0654*: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Królestwo Szwecji może do 31 grudnia 1997 roku utrzymać w mocy swoje przepisy obowiązujące przed przystąpieniem, zakazujące stosowania pokarmów wyprodukowanych ze zwierząt, które padły z przyczyn naturalnych lub z części tusz pochodzących z uboju zwierząt wykazujących zmiany patologiczne.

Przed 31 grudnia 1997 roku zostanie podjęta decyzja zgodnie z procedurą wytyczoną w art. 10 dyrektywy 77/101/EWG dotyczącej wniosków o adaptację przedstawionych przez Królestwo Szwecji; wnioski te opatrzone będą szczegółowymi uzasadnieniami naukowymi.

Odstępstwo to nie może wpływać na swobodny przepływ produktów zwierzęcych na obszarze Wspólnoty.

4. *379 L 0373*: dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie sprzedaży pokarmów złożonych (Dz.U. nr L 86, z 6.4.1979, str.30), zmieniona

– *393 L 0074*: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz. U. WE nr L 237, z 22.9.1993, str.23).

Królestwo Szwecji może do 31 grudnia 1997 roku utrzymać w mocy swoje przepisy obowiązujące przed przystąpieniem, nakładające obowiązek określania na etykiecie pokarmów złożonych przeznaczonych dla ryb zawartości fosforu.

Przed 31 grudnia 1997 roku zostanie podjęta decyzja zgodnie z procedurą wyznaczoną w art. 10 dyrektywy 79/373/EWG dotyczącej wniosków o adaptację przedstawionych przez Królestwo Szwecji; wnioski te opatrzone będą szczegółowymi uzasadnieniami naukowymi.

C. NASIONA I SADZONKI

1. *366 L 0401*: dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion roślin paszowych (Dz.U. nr 125, z 11.7.1966, str.2298/66).

Republika Finlandii uzyska zezwolenie na utrzymanie, najdłużej do 31 grudnia 1996 roku, swego wewnętrznego programu produkcji nasion odnośnie sprzedaży na swym terytorium nasion kategorii „nasiona handlowe” („Kauppasiemen”/ „handelsutsäde”), jak określono w istniejącym ustawodawstwie fińskim.

Nasiona takie nie zostaną wprowadzone na terytorium innych Państw Członkowskich.

Republika Finlandii zaadaptuje swe przepisy w tym zakresie, tak aby pozostawało ono w zgodzie z odpowiednimi postanowieniami dyrektywy do dnia zakończenia powyższego okresu.

Niemniej jednak Republika Finlandii stosować będzie od chwili przystąpienia te postanowienia dyrektywy, które zapewniają dostęp do materiału odpowiadającego warunkom dyrektywy dotyczącej sprzedaży na swym terytorium.

2. *366 L 0402*: dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion zbóż (Dz.U. nr 125, z 11.7.1966, str.2309/66).

Republika Finlandii uzyska zezwolenie na utrzymanie, najdłużej do 31 grudnia 1996 roku, swego krajowego programu produkcji nasion odnoszącego się do sprzedaży na swym terytorium:

- nasion, które nie spełniają wymagań dyrektywy w zakresie maksymalnej liczby generacji nasion kategorii „nasiona z certyfikatem” („Valiosiemmen”/ „elitutsäde”) i
- nasion kategorii „nasiona handlowe” („Kauppasiemen”/ „handelsutsäde”) jak określono w istniejącym ustawodawstwie fińskim.

Nasiona takie nie będą wprowadzane na terytorium innych Państw Członkowskich. Republika Finlandii dostosuje swe przepisy w tym zakresie, aby pozostawało ono w zgodzie z odpowiednimi postanowieniami dyrektywy do dnia zakończenia powyższego okresu.

Niemniej jednak od chwili przystąpienia Republika Finlandii stosować będzie te postanowienia dyrektywy, które zapewniają dostęp do materiału odpowiadającego warunkom dyrektywy dotyczącej sprzedaży na swym terytorium.

3. *366 L 0403*: dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku w sprawie sprzedaży sadzeniaków (Dz.U. nr 125, z 11.7.1966, str.2320/66).

Królestwo Szwecji uzyska zezwolenie na utrzymanie limitu tolerancji wielkości 40% wagi dla bulw ze zmianami na ponad jednej dziesiątej powierzchni spowodowanymi pospolitym strupem, w odniesieniu do sprzedaży na swym terytorium sadzeniaków najdłużej do 31 grudnia 1996 roku. Taki limit tolerancji stosować się będzie wyłącznie do sadzeniaków produkowanych w tych regionach Królestwa Szwecji, w których doświadczają się szczególnych problemów ze strupem pospolitym.

Sadzeniaki nie będą wprowadzane na terytorium innych Państw Członkowskich.

Królestwo Szwecji zaadaptuje swe przepisy w tym zakresie, aby pozostawało ono w zgodzie z odpowiednią częścią załącznika II do tej dyrektywy do dnia zakończenia powyższego okresu.

Niemniej jednak od daty przystąpienia Królestwo Szwecji stosować będzie te postanowienia dyrektywy, które zapewniają dostęp do materiału odpowiadającego warunkom dyrektywy dotyczącej sprzedaży na swym terytorium.

4. *366 L 0404*: dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. nr 125, z 11.7.1966, str.2326/66).

- Republika Finlandii i Królestwo Szwecji mogą utrzymać swe przepisy krajowe odnośnie sprzedaży leśnego materiału rozmnożeniowego na swych terytoriach najdłużej do 31 grudnia 1999 roku.
- Republika Finlandii i Królestwo Szwecji uzyskają zezwolenie na dalszy okres do 31 grudnia 2001 roku, do wyczerpania zapasów leśnego materiału rozmnożeniowego zgromadzonego przed upływem okresu przejściowego wspomnianego w pierwszym akapicie powyżej.
- O ile nie pozostaje to w sprzeczności z dyrektywą, materiał nie zostanie wprowadzony na terytorium Państw Członkowskich innych niż Finlandia i Szwecja, jeżeli nie zadecyduje się inaczej zgodnie z postanowieniami dyrektywy.
- Niemniej jednak Republika Finlandii i Królestwo Szwecji od daty przystąpienia stosować będą te postanowienia dyrektywy, które zapewnią dostęp do sprzedaży na swych terytoriach materiału zgodnego z dyrektywą.

- Jeżeli będzie to potrzebne, podjęta zostanie decyzja o dalszych ustaleniach zgodnie z odpowiednimi procedurami Wspólnoty.
5. *370 L 0457: dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 roku w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str.1) i 370 L 0458: dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 roku w sprawie sprzedaży nasion warzyw (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str.7).*
- Republika Finlandii i Królestwo Szwecji mogą odłożyć najpóźniej do 31 grudnia 1995 roku, zastosowanie na swych terytoriach wyżej wymienionych dwóch dyrektyw w odniesieniu do sprzedaży na swych terytoriach nasion odmian wymienionych w ich wewnętrznych katalogach odmian gatunków roślin rolniczych i odmian gatunków warzyw, które nie zostały oficjalnie zaakceptowane zgodnie z postanowieniami tych dyrektyw. Marketing nasion tych odmian nie będzie dozwolony na terytorium innych Państw Członkowskich w tym okresie.
 - Odmiany gatunków roślin rolniczych i warzyw, które w dniu przystąpienia lub po tym dniu będą wymienione w obu odpowiednich wewnętrznych katalogach Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz we wspólnych katalogach, nie będą podlegać jakimkolwiek ograniczeniom sprzedaży.
 - W ciągu okresu wspomnianego w pierwszym akapicie odmiany występujące w odpowiednich katalogach wewnętrznych Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, które zostały oficjalnie uznane zgodnie z postanowieniami wyżej wspomnianych dyrektyw, zostaną włączone do wspólnych katalogów odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw.
6. *371 L 0161: dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 roku w sprawie zewnętrznych norm jakości leśnego materiału rozmnożeniowego będącego na rynku Wspólnoty (Dz.U. nr L 87, z 17.4.1971, str.14).*
- Republika Finlandii może utrzymać swe przepisy krajowe odnośnie zewnętrznych norm jakości w odniesieniu do sprzedaży leśnego materiału rozmnożeniowego na swym terytorium najdłużej do 31 grudnia 1999 roku.
 - O ile nie pozostaje to w sprzeczności z dyrektywą, materiał nie zostanie wprowadzony na terytorium innych Państw Członkowskich, jeżeli nie zadecyduje się inaczej zgodnie z postanowieniami dyrektywy.
 - Republika Finlandii zaadaptuje swe przepisy w zakresie zgodności z postanowieniami dyrektywy w dniu zakończenia wyżej wspomnianego okresu.
 - Niemniej jednak Republika Finlandii od daty przystąpienia do Unii Europejskiej stosować będzie te postanowienia dyrektywy, które zapewnią dostęp do sprzedaży na jej terytoriach materiału zgodnego z dyrektywą.
7. *393 L 0048: dyrektywa Komisji 93/48/EWG z dnia 23 czerwca 1993 roku ustalająca harmonogram wskazujący warunki do spełnienia przez materiał wspomagający wzrost roślin owocowych z przeznaczeniem do produkcji owoców, zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG (Dz.U. nr L 250, z 7.10.1993, str.1).*
8. *393 L 0049: dyrektywa Komisji 93/49/EWG z dnia 23 czerwca 1993 roku ustalająca harmonogram określający warunki, które musi spełniać materiał wspomagający wzrost roślin ozdobnych, zgodnie z dyrektywą Rady 91/682/EWG (Dz.U. nr L 250, z 7.10.1993, str.9).*

9. *393 L 0061*: dyrektywa Komisji 93/61/EWG z dnia 2 lipca 1993 roku ustalająca harmonogramy wskazujące warunki do spełnienia przez materiał wspomagający wzrost warzyw i przez materiał do sadzenia inny niż nasiona, zgodnie z dyrektywą Rady 92/33/EWG (Dz.U. nr L 250, z 7.10.1993, str.19).

Republika Finlandii uzyska zezwolenie na nałożenie dodatkowych warunków odnośnie etykietowania dotyczącego pochodzenia bylin dla celów sprzedaży na swym terytorium najpóźniej do 31 grudnia 1996 roku.

Warunki takie można stosować tylko do produkcji krajowej.

VIII. RYBOŁÓWSTWO

1. *377 R 2115*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2115/77 z dnia 27 września 1977 (Dz.U. nr L 247, z 28.9.1977, str.2).

Na zasadzie odstępstwa od art. 1, w okresie trzech lat od daty przystąpienia statki pod banderą Finlandii lub Szwecji będą uprawnione, pod warunkiem że tego rodzaju rybołówstwo nie pociągnie za sobą ryzyka nieodwracalnych szkód ekologicznych, do angażowania się w bezpośrednie połowy śledzia dla celów innych niż konsumpcja przez człowieka na takich samych warunkach jak przed przystąpieniem, z uwzględnieniem rynków zbytu i zgodnie z systemem monitoringu stosowanym przy odłowach nadzorowanych przez Komisję.

Na zasadzie odstępstwa od art. 2, w okresie trzech lat od daty przystąpienia statki pod banderą Finlandii lub Szwecji uprawnione będą do połowów na łowiskach śledzi należących do Unii dokonywanych dla celów innych niż konsumpcja przez człowieka, na warunkach takich jak przed przystąpieniem, z uwzględnieniem rynków zbytu.

Przed upływem okresu trzech lat od daty przystąpienia i zgodnie z procedurą wyznaczoną w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, Rada dokona przeglądu rozporządzenia (EWG) nr 2115/77.

Rada podejmie decyzje dotyczące optymalnej użycia zasobów śledzi, łącznie z połowami śledzi na cele inne niż konsumpcja przez człowieka, pod warunkiem że będzie ona zgodna z racjonalną i odpowiedzialną eksploatacją na trwałych zasadach, z uwzględnieniem rynków oraz biologicznych aspektów i doświadczeń zdobytych w trakcie programu monitorowania i projektów pilotażowych.

2. *386 R 3094*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3094/86 z dnia 7 października 1986 roku (Dz.U. nr L 288, z 11.10.1986, str.1).

Na zasadzie odstępstwa od załącznika I, w ciągu osiemnastu miesięcy od daty przystąpienia szwedzkie statki uprawnione będą do używania w cieśninach Skagerrak i Kattegat sieci 16 mm do połowu szprotów. Przed upływem tego okresu przejściowego Rada dokona przeglądu środków technicznych i systemu monitorowania dla tego typu połowu w świetle faktów naukowych.

3. *389 R 2136*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 (Dz.U. nr L 212, z 22.7.1989, str. 79).

Na zasadzie odstępstwa od drugiego akapitu art. 2, w okresie sześciu miesięcy od daty przystąpienia sprzedaż szprotów w puszkach zgodnie z opisem handlowym „sardynki w puszkach” będzie dozwolona w Szwecji dla produktów pakowanych przed datą przystąpienia.

IX. PODATKI

1. 372 L 0464: dyrektywa Rady 72/464/EWG z dnia 19 grudnia 1972 roku w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, które mają wpływ na konsumpcję wyprodukowanego tytoniu (Dz.U. nr L 303, z 31.12.1972, str. 1), zmieniona:

– 392 L 0078: dyrektywą Rady 92/78/EWG z dnia 19 października 1992 roku (Dz.U. nr L 316, z 31.10.1992, str. 5).

Niezależnie od art. 4 ust. 1, Królestwo Szwecji może odłożyć stosowanie akcyzy proporcjonalnej na papierosy do 1 stycznia 1996 roku.

2. 377 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich, w odniesieniu do podatków obrotowych - Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. nr L 145, z 13.6.1977, str. 1), zmieniona:

– 394 L 0005: dyrektywą Rady 94/5/WE z dnia 14 lutego 1994 roku (Dz.U. nr L 60, z 3.3.1994, str. 16).

Austria

a) Niezależnie od art. 12 i art. 13 lit. A) ust. 1:

Republika Austrii może do 31 grudnia 1996 roku nadal stosować:

- zredukowane stawki podatku od wartości dodanej w wysokości 10% dla działalności szpitali w dziedzinie publicznej opieki medycznej i socjalnej oraz do transportu osób chorych lub rannych pojazdami specjalnie przeznaczonymi do tego celu przez odpowiednio upoważnione instytucje;
- standardową stawkę podatku od wartości dodanej w wysokości 20% dla lekarskiej opieki medycznej w dziedzinie zdrowia publicznego i opieki socjalnej;
- zwolnienie, wraz z refundacją podatku zapłaconego wcześniej, usług wykonywanych przez instytucje ubezpieczeń społecznych i socjalnych.

Opodatkowanie takie nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

b) Przy stosowaniu art. 12 ust. 3 lit. a) Republika Austrii może korzystać z drugiej stawki standardowej w gminach Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal), która jest niższa od odpowiedniej stawki stosowanej w pozostałej części Austrii, nie niższa jednak niż 15%.

Zredukowanie stawki nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

c) Wprowadzając art. 24 ust. 2-6 i w oczekiwaniu na przyjęcie postanowień Wspólnoty w tej dziedzinie, Republika Austrii może zastosować zwolnienie od podatku od wartości dodanej do podatników, których roczny obrót jest niższy niż równowartość 35 000 ECU w walucie krajowej.

Zwolnienia takie nie będą miały żadnego wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

d) Przy stosowaniu art. 27 ust. 1 Republika Austrii może kontynuować opodatkowanie międzynarodowego transportu pasażerskiego dokonywanego przez osoby podlegające obowiązkowi podatkowemu nieposiadające przedsiębiorstw w Austrii, za pomocą pojazdów mechanicznych niezarejestrowanych w Austrii, pod następującymi warunkami:

- taki przejściowy środek można stosować do 31 grudnia 2000 roku;
 - odległość pokonywana w Austrii będzie opodatkowana na podstawie średniej odległości opodatkowanej na osobę i na kilometr;
 - system ten nie spowoduje zaistnienia kontroli podatkowych na granicach między Państwami Członkowskimi;
 - środek taki, mający na celu uproszczenie procedury pobierania podatku, nie będzie wpływał lub co najwyżej wpływał w niewielkim stopniu na wysokość podatków należnych na końcowym etapie konsumpcji.
- e) Na zasadzie odstępstwa od art. 28 ust. 2, Republika Austrii może, do 31 grudnia 1998 roku, stosować zredukowaną stawkę dla wynajmu nieruchomości na cele mieszkalne, pod warunkiem że stawka taka nie będzie niższa niż 10%.

Zredukowanie stawki nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- f) Przy stosowaniu art. 28 ust. 2 lit. d) Republika Austrii może korzystać ze zredukowanej stawki dla usług restauracyjnych.

Zredukowanie stawki nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- g) Przy stosowaniu art. 28 ust. 2 lit. e) Republika Austrii może korzystać ze zredukowanej stawki dla wina z produkcji farmerskiej prowadzonej przez farmera-producenta i dostarczanego pojazdami napędzonymi elektrycznie, pod warunkiem że stawka taka nie będzie niższa niż 12%.

Zredukowanie stawki nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- h) Przy stosowaniu art. 28 ust. 3 lit. a) Republika Austrii może opodatkowywać

- zgodnie z punktem 2 załącznika E, do 31 grudnia 1996 roku, usługi techników dentystycznych w ramach ich profesjonalnej działalności i protezy dentystyczne dostarczane przez lekarzy stomatologów i techników dentystycznych do austriackich instytucji ubezpieczeniowych;
- transakcje wymienione w punkcie 7 załącznika E.

Opodatkowanie takie nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- i) Przy stosowaniu art. 28 ust. 3 lit. b) Republika Austrii może zwolnić z podatku od wartości dodanej:

- usługi telekomunikacyjne zapewniane przez publiczne służby pocztowe, do czasu kiedy Rada uchwali wspólny program opodatkowania takich usług lub do dnia, w którym wszystkie obecne Państwa Członkowskie stosujące obecnie pełne zwolnienie przestaną je stosować, zależnie od tego, co nastąpi wcześniej, ale w każdym razie do 31 grudnia 1995 roku;
- transakcje wymienione w punktach 7 i 16 załącznika F, tak długo, jak zwolnienia te stosowane są do któregośkolwiek Państwa Członkowskiego,

- wraz z refundacją podatku zapłaconego wcześniej, wszystkie działy międzynarodowego lotniczego, morskiego lub śródlądowego wodnego transportu pasażerskiego z Austrii do Państwa Członkowskiego lub do państwa trzeciego i *vice versa*, innego niż transport pasażerski na jeziorze Constance, o ile zwolnienie takie stosuje się do któregośkolwiek z Państw Członkowskich.

Zwolnienia takie nie będą miały wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

Finlandia

- j) Wprowadzając art. 24 ust. 2-6 i w oczekiwaniu na przyjęcie postanowień Wspólnoty w tej dziedzinie, Republika Finlandii może stosować zwolnienie od podatku od wartości dodanej wobec podatników, których roczny obrót jest niższy niż równowartość 10 000 ECU w walucie krajowej.
- k) Przy stosowaniu art. 27 ust. 1 Republika Finlandii może nadal udzielać zwolnienia z podatku od wartości dodanej, z refundacją podatku zapłaconego wcześniej, od sprzedaży, najmu, remontów i konserwacji statków, pod następującymi warunkami:
 - taki tymczasowy środek można stosować do 31 grudnia 2000 roku;
 - zwolnienie takie może stosować się do statków, które mają co najmniej 10 m długości i które z racji swojej konstrukcji nie są przeznaczone do celów wycieczkowych lub sportowych;
 - środek ten, mający na celu uproszczenie procedury opodatkowania, nie będzie miał wpływu, lub w pomijalnym zakresie, na wysokość należnego podatku na końcowym etapie konsumpcji.
- l) Przy stosowaniu art. 28 ust. 2 lit. a) Republika Finlandii może w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 281, stosować zwolnienia, z refundacją podatku zapłaconego wcześniej, które zgodne są z prawem Wspólnoty i które spełniają warunki określone w ostatnim akapicie art. 17 drugiej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku wobec dostaw prenumerowanych gazet i czasopism oraz drukowanych publikacji rozprowadzanych wśród członków korporacji użyteczności publicznej.

Zwolnienia takie nie będą miały wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- m) Przy wprowadzaniu art. 28 ust. 3 lit. a) i o ile transakcje takie podlegają opodatkowaniu w którymkolwiek obecnym Państwie Członkowskim, Republika Finlandii może opodatkować transakcje wymienione w punkcie 7 załącznika E.

Opodatkowanie takie nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- n) Przy wprowadzaniu art. 28 ust. 3 lit. b) i o ile zwolnienie takie stosowane jest przez którekolwiek obecne Państwo Członkowskie, Republika Finlandii może zwolnić z podatku od wartości dodanej:
 - usługi zapewniane przez autorów, artystów i wykonawców, o których mowa w punkcie 2 załącznika F;
 - transakcje wymienione w punktach 7, 16 i 17 załącznika F.

Zwolnienia takie nie będą miały wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

Szwecja

w) Niezależnie od art. 12 ust. 3 lit. a) i punktu 7 załącznika H:

Królestwo Szwecji może dokonać zwolnienia biletów kinowych z podatku od wartości dodanej do 31 grudnia 1995 roku.

Zwolnienie to nie będzie miało wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- x) Wprowadzając art. 24 ust. 2-6 i w oczekiwaniu na przyjęcie postanowień Wspólnoty w tej dziedzinie, Królestwo Szwecji może stosować następującą uproszczoną procedurę dla małych i średnich przedsiębiorstw pod warunkiem, że postanowienia te będą zgodne z Traktatem ustanawiającym Wspólnoty Europejskie, a w szczególności z jego artykułami 95 i 96:
- składanie oświadczeń dotyczących podatku od wartości dodanej trzy miesiące po zakończeniu rocznego okresu opodatkowania podatkiem bezpośrednim przez osoby podlegające opodatkowaniu, dokonujące wyłącznie opodatkowanych transakcji krajowych;
 - zastosowanie zwolnienia od podatku od wartości dodanej wobec osób podlegających opodatkowaniu, których roczny obrót wynosi mniej niż równowartość 10 000 ECU w walucie krajowej;
- y) Przy wprowadzaniu art. 22 ust. 12 lit. a) Królestwo Szwecji upoważnione jest do udzielenia osobom podlegającym opodatkowaniu zezwolenia na składanie rocznych podsumowujących sprawozdań podatkowych na warunkach w nim przewidzianych.
- z) Przy stosowaniu art. 28 ust. 2 lit. a) Królestwo Szwecji może, w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 281, stosować zwolnienia z refundacją podatku zapłaconego wcześniej, które są zgodne z prawem Wspólnoty i które spełniają warunki określone w ostatnim akapicie art. 17 drugiej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku, w odniesieniu do gazet, w tym gazet radiowych i na kasetach dla osób niewidomych, farmaceutyków dostarczanych do szpitali lub na receptę i produkcji lub innych związanych z nią usług dotyczących czasopism wydawanych przez organizacje niedochodowe.

Zwolnienia takie nie będą miały wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

aa) Przy stosowaniu art. 28 ust. 3 lit. b), o ile zwolnienia takie są stosowane do któregośkolwiek obecnego Państwa Członkowskiego, Królestwo Szwecji może dokonać zwolnienia z podatku od wartości dodanej:

- usług zapewnianych przez autorów, artystów i wykonawców, o których mowa w punkcie 2 załącznika F;
- transakcji wymienionych w punktach 1, 16 i 17 załącznika F.

Zwolnienia takie nie będą miały wpływu na środki własne, dla których podstawa opodatkowania będzie musiała zostać zrekonstruowana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89.

3. 392 L 0012: dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 roku w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania (Dz.U. nr L 76, z 23.3.1992, str. 1), zmieniona:

- 392 L 0108: dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 390, z 31.12.1992, str. 124).

Republika Finlandii i Królestwo Szwecji mogą utrzymać limity ilościowe na przywóz papierosów i innych produktów tytoniowych, spirytusowych, wina i piwa z innych Państw Członkowskich na warunkach przewidzianych w art. 26 dyrektywy Rady 92/12/EWG.

Poziomy tych limitów są następujące:

Produkty tytoniowe

- 300 papierosów lub
- 150 cygaretek (cygar o maksymalnej wadze 3 gramów każde) lub
- 75 cygar lub
- 400 gramów tytoniu do palenia.

Napoje alkoholowe:

- napoje destylowane i spirytusowe, o mocy przekraczającej 22% objętości - 1 litr
lub destylowane napoje i napoje alkoholowe oraz aperitify na bazie wina lub alkoholu o mocy nieprzekraczającej 22% objętości, wina musujące, wina wzmocnione - 3 litry,
- wina zwykłe - 5 litrów,
- piwo - 15 litrów.

Finlandia i Szwecja dopilnują tego, żeby przywóz piwa z państw trzecich nie przebiegał na korzystniejszych warunkach niż przywóz piwa z innych Państw Członkowskich.

4. *392 L 0079: dyrektywa Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 roku w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz.U. nr L 316, z 31.10.1992, str. 8).*

Niezależnie od art. 2, Królestwo Szwecji może odłożyć do 1 stycznia 1999 roku stosowanie ogólnej minimalnej akcyzy równoważnej 57% detalicznej ceny sprzedaży (łącznie z wszystkimi podatkami) na papierosy należące do kategorii cenowej cieszącej się największym popytem.

5. *392 L 0081: dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 roku w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. nr L 316, z 31.10.1992, str. 12), zmieniona:*

- *392 L 0108: dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 (Dz.U. nr L 390, z 31.12.1992, str. 124) i*

392 D 0510: decyzja Rady nr 92/510/EWG z dnia 19 października 1992 roku uprawniająca Państwa Członkowskie do kontynuowania stosowania w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych, w przypadku stosowania ich do celów specjalnych, istniejących zredukowanych stawek akcyzy lub zwolnień z obowiązku akcyzowego zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG (Dz.U. nr L 316, z 31.10.1992, str. 16).

- d) Na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG i na warunkach określonych w decyzji Rady 92/510/EWG z uzupełnieniem w decyzji Rady 93/697/WE oraz niezależnie od obowiązków wytyczonych w dyrektywie Rady 92/82/EWG, Republika Austrii może kontynuować stosowanie zwolnień z obowiązku akcyzowego dla LPG stosowanego jako paliwo samochodowe w pojazdach lokalnego transportu publicznego.
- e) Na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG i na warunkach określonych w decyzji Rady 92/510/EWG oraz w szczególności pod warunkiem, że stawki takie nie będą w żadnym czasie ustalone poniżej stawek minimalnych wytyczonych w dyrektywie Rady 92/82/EWG, Republika Finlandii może kontynuować stosowanie:
- zredukowanych stawek opłat akcyzowych na paliwa do silników wysokoprężnych i olej napędowy;
 - zredukowanych stawek opłat akcyzowych na przeformułowaną benzynę ołowiową i bezołowiową.
- f) Na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG i na warunkach określonych w decyzji Rady 92/510/EWG oraz niezależnie od obowiązków wytyczonych w dyrektywie Rady 92/82/EWG, Republika Finlandii może kontynuować stosowanie:
- zwolnienia z opłat akcyzowych dla metanu i LPG do wszystkich celów;
 - zwolnienia z opłat akcyzowych dla olejów mineralnych stosowanych w prywatnych pojazdach wycieczkowych.
- g) Na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG i na warunkach określonych w decyzji Rady 92/510/EWG oraz w szczególności pod warunkiem, że stawki takie nie będą w żadnym czasie ustalone jako niższe od minimalnych stawek wytyczonych w dyrektywie Rady 92/82/EWG, Królestwo Szwecji może nadal stosować:
- zredukowaną stawkę opłaty akcyzowej od olejów mineralnych stosowanych dla celów przemysłowych;
 - zredukowane stawki podatkowe na paliwa do silników wysokoprężnych i lekkiego oleju grzewczego zgodnie z klasyfikacjami dotyczącymi środowiska naturalnego.
- h) Na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG i na warunkach określonych w decyzji Rady 92/510/EWG oraz niezależnie od obowiązków wyznaczonych w dyrektywie Rady 92/82/EWG, Królestwo Szwecji może kontynuować stosowanie zwolnienia z obowiązku akcyzowego dla metanu produkowanego biologicznie i innych gazów odpadowych.
6. 392 L 0083: dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 roku w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. nr L 316, z 31.10.1992, str. 21).

Niezależnie od art. 5 ust. 1, Królestwo Szwecji może kontynuować stosowanie do 31 grudnia 1997 roku zredukowanej stawki opłaty akcyzowej pod warunkiem, że stawka ta w żadnym czasie nie będzie ustalana poniżej minimalnej stawki wytyczonej w dyrektywie Rady 92/84/EWG dla piwa o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 3,5% objętości.

X. POSTANOWIENIA RÓŻNE

389 L 0622: dyrektywa Rady 89/622/EWG z dnia 13 listopada 1989 roku w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących etykietowania produktów tytoniowych i zakazu sprzedaży niektórych typów tytoniu do użytku ustnego (Dz.U. nr L 359, z 8.12.1989, str. 1), zmieniona:

- 392 L 0041: dyrektywą Rady 92/41/EWG z dnia 15 maja 1992 roku (Dz.U. nr L 158, z 11.6.1992, str. 30).
- a) Zakaz zawarty w art. 8a dyrektywy 89/622/EWG, zmienionej dyrektywą 92/41/EWG, dotyczącą umieszczenia na rynku produktu określonego w art. 2 ust. 4 dyrektywy 89/622/EWG, zmienionej dyrektywą 92/41/EWG, nie stosuje się w Szwecji, z wyjątkiem zakazu umieszczenia na rynku tego produktu w formie podobnej do formy produktu spożywczego.
- b) Królestwo Szwecji podejmie środki zapewniające, że produkt, o którym mowa w pkt a) nie zostanie wprowadzony na rynek w Państwach Członkowskich, do których ma w pełni zastosowanie dyrektywa 89/622/EWG i 92/41/EWG.
- c) Komisja będzie monitorować bieżące wprowadzanie środków przewidzianych w lit. b).
- d) Komisja przedłoży Radzie, w ciągu trzech lat od daty przystąpienia Szwecji, sprawozdanie na temat wprowadzania przez Królestwo Szwecji środków, o których mowa w lit. b). Sprawozdaniu temu mogą towarzyszyć, jeżeli zajdzie taka potrzeba, odpowiednie propozycje.

ZAŁĄCZNIK XVI

Zestawienie przewidziane artykułem 165 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

1. *Komitet Europejskiego Funduszu Społecznego:*

Ustanowiony artykułem 124 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz 388 R 2052: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 roku (Dz.U. nr L 185, z 15.7.1988, str. 9), zmienionym:

- 393 R 2081: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2081/93 z dnia 20 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 193, z 31.7.1993, str. 5)

2. *Komitet Doradczy ds. swobodnego przepływu pracowników:*

Ustanowiony 368 R 1612: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 roku (Dz.U. nr L 257, z 19.10.1968, str. 2), zmienionym:

- 392 R 2434: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 17 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 245, z 26.8.1992, str. 1)

3. *Komitet Doradczy ds. zabezpieczenia socjalnego pracowników-migrantów*

Ustanowiony 371 R 1408: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.7.1971, str. 2), zmienione:

- 393 R 1945: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1945/93 z dnia 30 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 181, z 23.7.1993, str. 1)

4. *Komitet Doradczy ds. ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i higieny pracy*

Ustanowiony 374 D 0325: decyzją Rady 74/325/EWG z dnia 27 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 185, z 9.7.1974, str. 15), zmienioną:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

5. *Rada Administracyjna Europejskiej Fundacji ds. Poprawy Warunków Życia i Pracy:*

Ustanowiona 375 R 1365: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 (Dz.U. nr L 139, z 30.5.1975, str. 1), zmienionym:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 393 R 1947: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1947/93 z dnia 30 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 181, z 23.7.1993, str. 13).

6. *Komitet Ekspertów przy Europejskiej Fundacji ds. Poprawy Warunków Życia i Pracy:*

Ustanowiony 375R 1365: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.5.1975, str. 1), zmienionym:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- 393 R 1947: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1947/93 z dnia 30 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 181, z 23.7.1993, str. 13).

7. *Komitet Doradczy ds. równości szans dla kobiet i mężczyzn:*

Ustanowiony 382 D 0043: decyzją Komisji 82/43/EWG z dnia 9 grudnia 1981 roku (Dz.U. nr L 20, z 28.1.1982, str. 35), zmienioną:

- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

8. *Komisja ds. ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracy w górnictwie i innych gałęziach przemysłu wydobywczego:*

Ustanowiona decyzją z dnia 9 lipca 1957 roku Przedstawicielei Rządów Państw Członkowskich na spotkaniu Specjalnej Rady Ministrów (Dz.U. nr 28, z 31.8.1957, str. 487), zmienioną:

- 365 D: decyzją Rady z dnia 11 marca 1965 roku (Dz.U. nr 46, z 22.3.1965, str. 698/65),
- 374 D 0326: decyzją Rady 74/326/EWG z dnia 27 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 185, z 9.7.1974, str. 18)

9. *Komitet Doradczy ds. kontroli i redukcji zanieczyszczeń na morzu spowodowanych przez emisję węgłowodoru i innych niebezpiecznych substancji:*

Ustanowiony 380 D 0686: decyzją Komisji 80/686/EWG z dnia 25 czerwca 1980 roku (Dz.U. nr L 188, z 22.7.1980, str. 11), zmienioną:

- 387 D 0144: decyzją Komisji 87/144/EWG z dnia 13 lutego 1987 roku (Dz.U. nr 57, z 27.2.1987, str. 57).

10. *Komitet Doradczy ds. ochrony zwierząt używanych do eksperymentów i innych celów naukowych:*

Ustanowiony 390 D 0067: decyzją Komisji 90/67/EWG z dnia 9 lutego 1990 roku (Dz.U. nr L 44, z 20.2.1990, str. 30).

11. *Naukowy Komitet Doradczy ds. toksyczności i eko-toksyczności związków chemicznych:*

Ustanowiony 378 D 0618: decyzją Komisji 78/618/EWG z dnia 28 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 198, 22.7.1978, str. 17), zmienioną:

- 388 D 0241: decyzją Komisji 88/241/EWG z dnia 14 marca 1988 roku (Dz.U. nr L 105, z 26.4.1988, str. 29).

12. *Komitet ds. zarządzania odpadami:*

Ustanowiony 376 D 0431: decyzją Komisji 76/431/EWG z dnia 21 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 115, z 1.5.1976, str. 13), zmienioną:

- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

13. *Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. rybołówstwa:*

Ustanowiony 393 D 0619: decyzją Komisji 93/619/WE z dnia 19 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 297, z 2.12.1993, str. 25).

14. *Komitet Doradczy ds. szkoleń medycznych:*

Ustanowiony 375 D 0364: dDecyzją Rady 75/364/EWG z dnia 16 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 167, z 30.6.1975, str. 17).

15. *Komitet Doradczy ds. szkoleń pielęgnarskich:*

Ustanowiony 377 D 0454: *d*Decyzją Rady 77/454/EWG z dnia 27 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 176, z 15.7.1977, str. 11).

16. *Komitet Doradczy ds. szkoleń stomatologicznych:*

Ustanowiony 378 D 0688: decyzją Rady 78/688/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str. 15).

17. *Komitet Doradczy ds. szkoleń weterynaryjnych:*

Ustanowiony 378 D 1028: decyzją Rady 78/1028/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str. 10).

18. *Komitet Doradczy ds. szkoleń położniczych:*

Ustanowiony 380 D 0156: decyzją Rady 80/156/EWG z dnia 21 stycznia 1980 roku (Dz.U. nr L 33, z 11.2.1980, str. 13).

19. *Komitet Doradczy ds. edukacji i kształcenia w dziedzinie architektury:*

Ustanowiony 385 D 0385: decyzją Rady 85/385/EWG z dnia 10 czerwca 1985 roku (Dz.U. nr L 233, z 21.8.1985, str. 26).

20. *Komitet Doradczy ds. szkoleń farmaceutycznych:*

Ustanowiony 385 D 0434: decyzją Rady 85/434/EWG z dnia 16 września 1985 roku (Dz.U. nr L 253, z 24.9.1985, str. 43).

21. *Komitet Doradczy ds. ogłaszania przetargów publicznych:*

Ustanowiony 387 D 0305: *d*Decyzją Komisji 87/305/EWG z dnia 26 maja 1987 roku (Dz.U. nr L 152, z 12.6.1987, str. 32), zmienioną:

- 387 D 0560: decyzją Komisji 87/560/EWG z dnia 17 lipca 1987 roku (Dz.U. nr L 338, z 28.11.1987, str. 37).

22. *Komitet Doradczy ds. zamówień publicznych:*

Ustanowiony 371 L 0306: decyzją Rady 71/306/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 185, z 16.8.1971, str. 15), zmienioną:

- 377 D 0063: decyzją Rady 77/63/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.1.1977, str. 15).

23. *Komitet Ekspertów ds. przesyłu energii elektrycznej (OSTE):*

Ustanowiony 392 D 0167: decyzją Komisji 92/167/EWG z dnia 4 marca 1992 roku ustanawiającą Komitet Ekspertów ds. przesyłu między sieciami elektrycznymi. (Dz.U. nr L 74, z 20.3.1992, str. 43).

24. *Komitet Przedstawicieli Państw Członkowskich:*

Ustanowiony na podstawie art. 4 393 D 0379: decyzji Rady 93/379/EWG z dnia 14 czerwca 1993 roku w sprawie wieloletnich programów dotyczących środków wspólnotowych przeznaczonych na

intensyfikację działań w obszarach priorytetowych oraz zapewnienie ciągłości i konsolidacji polityki dotyczącej przedsiębiorstw we Wspólnocie, w szczególności małych i średnich (Dz.U. nr L 161, z 2.7.1993, str. 68).

25. *Komitet ds. Turystyki:*

Ustanowiony 392 D 0421: decyzją Rady 92/421/EWG z dnia 13 lipca 1992 roku w sprawie wspólnotowego planu działań dotyczącego turystyki (Dz.U. nr L 231, z 13.8.1992, str. 26).

ZAŁĄCZNIK XVII

ZESTAWIENIE PRZEWIDZIANE ARTYKUŁEM 165 USTĘP 2 AKTU PRZYSTĄPIENIA

1. *Komitet Doradczy ds. szkoleń zawodowych:*

Ustanowiony 363 D 0266: decyzją Rady 63/266/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 roku (Dz.U. nr L 63, z 20.4.1963, str. 1338/63) oraz na mocy przepisów przyjętych 363 X 0688: decyzją Rady 63/688/EWG z dnia 18 grudnia 1963 roku (Dz.U. nr 190, 30.12.1963. str. 3090/63), zmienioną:

- 369 D 0189: decyzją Rady 68/189/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 91, z 12.04.1968, str. 26),
- 172 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str. 14),
- 179 H: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- 185 I: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23).

2. *Komitet Doradczy ds. rybołówstwa:*

Ustanowiony 371 D 0128: decyzją Komisji 71/128/EWG z dnia 25 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 68, z 22.3.1971, str. 18), zmienioną:

- 373 D 0429: decyzją Komisji 73/429/EWG z dnia 31 października 1973 roku (Dz.U. nr L 355, z 24.12.1973, str. 61),
- 389 D 0004: decyzją Komisji 89/4/EWG z dnia 21 grudnia 1988 roku (Dz.U. nr L 5, z 7.1.1989, str. 33).

3. *Komitet Doradczy ds. ceł i podatków pośrednich:*

Ustanowiony 391 D 0453: decyzją Komisji 91/453/EWG z dnia 30 lipca 1991 roku (Dz.U. nr L 241, z 30.8.1991, str. 43).

ZAŁĄCZNIK XVIII

Lista, na którą powołuje się artykuł 167 Aktu Przystąpienia

A. Jaja i drób

1. *375 R 2782*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie produkcji i wprowadzaniu do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str.100), zmienione:

– *391 R 1057*: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1057/91 z dnia 26 kwietnia 1991 roku (Dz.U. nr L 107, z 27.4.1991, str.11).

Szwecja: 1 stycznia 1997 roku.

2. *390 R 1906*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1906/90 z dnia 26 czerwca 1990 roku w sprawie niektórych norm dotyczących wprowadzania do obrotu drobiu (Dz.U. nr L 173, z 6.7.1990, str.1), zmienione:

– *393 R 3204*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3204/93 z dnia 16 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 289, z 24.11.1993, str.3).

Szwecja: 1 stycznia 1997 roku.

3. *390 R 1907*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1907/90 z dnia 26 czerwca 1990 roku w sprawie niektórych norm dotyczących wprowadzania do obrotu jaj (Dz.U. nr 173, z 6.7.1990, str. 5), zmienione:

– *393 R 2617*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2617/93 z dnia 21 września 1993 roku (Dz.U. nr L 240, z 25.9.1993, str.1).

Szwecja: 1 stycznia 1997 roku.

B. Wołowina i cielęcina

381 R 1208: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 roku ustalające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła (Dz.U. nr L 123, z 7.5.1981, str.3), zmienione:

– *391 R 1026*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1026/91 z dnia 22 kwietnia 1981 roku (Dz.U. nr L 106, z 26.4.1991, str. 2).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

C. Mięso wieprzowe

384 R 3220: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 roku ustalające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz trzody chlewnej (Dz.U. nr L 301, z 20.1.1984, str.1), zmienione:

– *393 R 3513*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3513/93 z dnia 14 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 320, z 22.12.1993, str. 5).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

D. Zdrowie roślin

1. *369 L 0464*: dyrektywa Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 roku w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz.U. nr L 323, z 24.12.1969, str.1).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

Szwecja: 1 stycznia 1997 roku.

W okresie przejściowym z tych Państw Członkowskich nie będzie się sprowadzać ziemniaków na terytorium innych Państw Członkowskich.

2. *369 L 0465*: dyrektywa Rady 69/465/EWG z dnia 8 grudnia 1969 roku w sprawie zwalczania choroby mątnika ziemniaczanego (Dz.U. nr L 323, z 24.12.1969, str.3).

Szwecja: 1 stycznia 1997 roku.

W okresie przejściowym z tego Państwa Członkowskiego nie będzie się sprowadzać ziemniaków na terytorium innych Państw Członkowskich.

3. *393 L 0085*: dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 roku w sprawie zwalczania choroby bakteriora pierścienia ziemniaka (Dz.U. nr L 259, z 18.10.1993, str.1).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

Szwecja: 1 stycznia 1996 roku.

W okresie przejściowym z tych Państw Członkowskich nie będzie się sprowadzać ziemniaków na terytorium innych Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK XIX

Lista, na którą powołuje się w artykuł 168 Aktu Przystąpienia

I. SWOBODNY PRZEPIYW OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU

378 L 0686: dyrektywa Rady z dnia 25 lipca 1978 roku dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str.1), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str. 17),
- *381 L 1057*: dyrektywą Rady 81/1057/EWG z dnia 14 grudnia 1981 roku (Dz.U. nr L 385, z 31.12.1981, str. 25),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str. 23),
- *389 L 0594*: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 roku (Dz.U. nr L 341, z 23.11.1989, str. 19),
- *390 L 0658*: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.2.1990, str. 73).

Austria: 1 stycznia 1999 roku.

II. POLITYKA TRANSPORTOWA

391 L 0440: dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 roku w sprawie rozwoju linii kolejowych we Wspólnocie (Dz.U. nr L 237, z 24.8.1991, str.25).

Austria: 1 lipca 1995 roku.

III. ŚRODOWISKO NATURALNE

1. *376 L 0160*: dyrektywa Rady 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 roku dotycząca jakości wody do kąpieli (Dz.U. nr L 31, z 5.2.1976, str.1), zmieniona:

- *179 H*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. nr L 291, z 19.11.1979, str.17),
- *185 I*: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. nr L 302, z 15.11.1985, str.23),
- *390 L 0656*: dyrektywą Rady 90/656/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str.59),
- *391 L 0692*: dyrektywą Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str.48).

Austria: 1 stycznia 1997 roku.

2. 380 L 0836: dyrektywa Rady 80/836/Euratom z dnia 15 lipca 1980 roku zmieniająca dyrektywy ustanawiające podstawowe normy bezpieczeństwa dla ochrony zdrowia ogółu ludności i pracowników przed zagrożeniem związanym z promieniowaniem jonizującym (Dz.U. nr L 246, z 17.9.1980, str.1), zmieniona:

– 384 L 0467: dyrektywą Rady 84/467/Euratom z dnia 3 września 1984 roku (Dz.U. nr L 265, z 5.10.1984, str.4).

- a) Austria: 1 stycznia 1997 roku
- b) Finlandia: 1 stycznia 1997 roku
- c) Szwecja: 1 stycznia 1997 roku

3. 392 L 0014: dyrektywa Rady 92/14/EWG z dnia 2 marca 1992 roku w sprawie ograniczenia eksploatacji samolotów, o których mowa w części II rozdział 2 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988 rok) (Dz.U. nr L 76, z 23.3.1992, str.21).

Austria: 1 kwietnia 2002 roku

IV. ENERGIA

368 L 0414: dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 roku nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. nr L 308, z 23.12.1968, str.14), zmieniona:

– 1 72 B: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa (Dz.U. nr L 73, z 27.3.1972, str.14),

– 372 L 0425: dyrektywą Rady 72/425/EWG z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972, str.154).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

V. ROLNICTWO

1. 393 L 0023: dyrektywa Rady 93/23/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie przeglądów statystycznych, które zostaną przeprowadzone w dziedzinie produkcji świń (Dz.U. nr L 149, z 21.6.1993, str.1).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

2. 393 L 0024: dyrektywa Rady 93/24/EWG 1993 z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie przeglądów statystycznych, które zostaną przeprowadzone w dziedzinie produkcji bydła (Dz.U. nr L 149, z 21.6.1993, str.5).

Finlandia: 1 stycznia 1996 roku.

**DOKUMENTY DOTYCZĄCE PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI GRECJI DO WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH,
AKT DOTYCZĄCY WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI GRECJI I ZMIAN W
TRAKTATACH**

OPINIA KOMISJI

z 23 maja 1979 roku

w sprawie wniosku Republiki Greckiej o przystąpienie do Wspólnot Europejskich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając artykuł 98 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, artykuł 237 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz artykuł 205 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

Oraz mając na uwadze, że:

Republika Grecka wystąpiła z wnioskiem o przyznanie jej członkostwa tych Wspólnot;

W opinii z 29 stycznia 1976 roku Komisja wyraziła już swoje stanowisko w sprawie niektórych zasadniczych aspektów kwestii wynikających ze złożenia tego wniosku;

Warunki przyjęcia Republiki Greckiej oraz zmiany Traktatów konieczne do jej przyjęcia zostały wynegocjowane podczas konferencji między Wspólnotami a państwem składającym wniosek oraz, że jednolite przedstawicielstwo Wspólnoty zostało zapewnione z należyтым poszanowaniem dialogu instytucjonalnego przewidzianego w postanowieniach Traktatów;

Uzgodnione w wyniku negocjacji postanowienia są słuszne i stosowne oraz, że w takich warunkach rozszerzenie Wspólnoty, przy zachowaniu jej wewnętrznej spójności i dynamizmu, umożliwi jej pełniejsze uczestnictwo w rozwoju stosunków międzynarodowych;

Przystępując do Wspólnot, państwo składające wniosek akceptuje bez zastrzeżeń Traktaty i wytyczone w nich cele polityczne, wszystkie decyzje podjęte od chwili ich wejścia w życie oraz działania podjęte w celu rozwoju i umacniania Wspólnot;

Zasadniczymi cechami systemu prawnego wprowadzonego przez Traktaty ustanawiające Wspólnoty są: bezpośrednie stosowanie ich określonych postanowień i określonych aktów instytucji Wspólnoty, wyższość prawa Wspólnoty nad wszelkimi stojącymi z nim w sprzeczności postanowieniami krajowymi oraz istnienie procedur zapewniających jednolitą interpretację tego prawa; mając na uwadze, iż przystąpienie do Wspólnot zawiera uznanie wiążącego charakteru tych reguł, których przestrzeganie jest niezbędne w celu zapewnienia skuteczności i jedności prawa Wspólnotowego;

Zasady pluralistycznej demokracji i poszanowania praw człowieka stanowią część wspólnego dziedzictwa narodów państw zjednoczonych we Wspólnotach Europejskich, stając się przez to nieodzownym elementem członkostwa w tych Wspólnotach;

Rozszerzenie Wspólnot poprzez przystąpienie Republiki Greckiej przyczyni się do zachowania i umocnienia pokoju i wolności w Europie,

WYDAJE NINIEJSZYM POZYTYWNA OPINIĘ:

w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do Wspólnot Europejskich.

Niniejsza opinia skierowana jest do Rady.
Sporządzono w Brukseli, 23 maja 1979 roku.

DECYZJA RADY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

z 24 maja 1979 roku

w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając artykuł 98 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali,

Uwzględniając opinię Komisji,

Zważywszy, iż Republika Grecka wystąpiła z wnioskiem o przystąpienie do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali;

Zważywszy, iż warunki przystąpienia, które zostaną ustalone przez Radę, zostały wynegocjowane z Republiką Grecką,

POSTANOWIŁA CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Republika Grecka może zostać członkiem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali w drodze przystąpienia do Traktatu ustanawiającego tę Wspólnotę zgodnie z odpowiednimi zmianami i uzupełnieniami, na warunkach określonych w niniejszej decyzji.

2. Warunki przystąpienia i konieczne w związku z tym zmiany Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali zostają określone w Akcie załączonym do niniejszej decyzji. Postanowienia tego Aktu dotyczące Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali stanowią integralną część niniejszej decyzji.

3. Postanowienia dotyczące praw i obowiązków Państw Członkowskich oraz uprawnień i kompetencji instytucji Wspólnot określone w Traktacie wymienionym w ustępie 1 stosuje się z uwzględnieniem niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Dokument przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali zostanie złożony przy Rządzie Republiki Francuskiej w dniu 1 stycznia 1981 roku.

Przystąpienie zaczyna obowiązywać z dniem 1 stycznia 1981 roku z zastrzeżeniem, że Republika Grecka złoży swój dokument przystąpienia w tym dniu, a wszystkie Państwa Sygnatariusze Traktatu o przystąpieniu Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej złożą swoje dokumenty ratyfikacyjne przed tym terminem.

Rząd Republiki Francuskiej przekaże uwierzytelniony odpis dokumentu przystąpienia Republiki Greckiej Rządom Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja, sporządzona w językach: angielskim, duńskim, francuskim, greckim, holenderskim, irlandzkim, niemieckim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, zostaje przekazana Państwom Członkowskim Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Republice Greckiej.

Sporządzono w Brukseli, 24 maja 1979 roku.

[część wielojęzyczna]

<i>Pá Rádets vegne</i>	<i>Pour le Conseil</i>
<i>Formand</i>	<i>Le président</i>
<i>Im Namen des Rates</i>	<i>Thar ceann na Comhairle</i>
<i>Der Präsident</i>	<i>An tUachtarán</i>
<i>For the Council</i>	<i>Per il Consiglio</i>
<i>The President</i>	<i>Il Presidente</i>
<i>Γιά τό Συμβούλιο</i>	<i>Voor de Raad</i>
<i>Ο Πρόεδρος</i>	<i>De Voorzitter</i>

W imieniu Rady
Przewodniczący
Jean FRANÇOIS-PONCET

DECYZJA RADY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

z 24 maja 1979 roku

w sprawie przyjęcia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej
i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając artykuł 237 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz
artykuł 205 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

Zważywszy, iż Republika Grecka wystąpiła z wnioskiem o przyznanie jej członkostwa
Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,

Otrzymawszy opinię Komisji,

POSTANOWIŁA:

zaakceptować powyższy wniosek o przyjęcie; warunki przyjęcia oraz konieczne w związku z
tym zmiany Traktatów stają się przedmiotem umowy pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz
Republiką Grecką.

Sporządzono w Brukseli, 24 maja 1979 roku.

[część wielojęzyczna]

W imieniu Rady
Przewodniczący
Jean FRANÇOIS-PONCET

TRAKTAT

pomiędzy Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich)

a

Republiką Grecką

dotyczący przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Preambuła

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

PREZYDENT IRLANDII,

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIAŻĘ LUKSEMBURGA,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

ZJEDNOCZENI pragnieniem kontynuowania realizacji celów Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

ZDECYDOWANI utworzyć w duchu Traktatów coraz ściślejszy związek między narodami Europy na już istniejących podstawach,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż artykuł 237 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i artykuł 205 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej daje państwom Europy możliwość ubiegania się o członkostwo we Wspólnotach Europejskich,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż Republika Grecka wystąpiła z wnioskiem o członkostwo w tych Wspólnotach,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż Rada Wspólnot Europejskich, po zapoznaniu się z opinią Komisji, opowiedziała się za przyjęciem tego państwa,

ZDECYDOWALI ustalić wspólnie warunki przyjęcia oraz dostosowania w Traktatach ustanawiających Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej i w tym celu wyznaczili na swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

Wilfrieda Martensa,
Prezesa Rady Ministrów

Henriego Simoneta,
Ministra Spraw Zagranicznych

Josepha van der Meulena,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

Nielsen Anker Kofoeda,
Ministra Rolnictwa

Gunnara Riberholdta,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

Hansa-Dietricha Genschera,
Federalnego Ministra Spraw Zagranicznych

Helmuta Sigrista,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

Constantinosa Karamanlisa,
Prezesa Rady Ministrów

Georgiosa Rallisa,
Ministra Spraw Zagranicznych

Georgiosa Contogeorgisa,
Ministra bez teki, właściwego do spraw stosunków ze Wspólnotami Europejskimi

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

Jeana Francois-Ponceta,
Ministra Spraw Zagranicznych

Pierre'a Bernarda-Reymonda,
Sekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych

Luca de la Barre'a de Nanteuila,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT IRLANDII,

Johna Lyncha,
Prezesa Rady Ministrów

Michaela O'Kennedy'ego
Ministra Spraw Zagranicznych

Brendana Dillona,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

Giulia Andreottiego,
Prezesa Rady Ministrów

Adolfa Battaglię,
Podsekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych

Eugenia Plaję,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIAŻĘ LUKSEMBURGA,

Gastona Thorna,
Prezesa Rady Ministrów
Ministra Spraw Zagranicznych

Jeana Dondelingera,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

Ch. A. Van der Klaauwa,
Ministra Spraw Zagranicznych

J. H. Lubbersa,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Lorda Carringtona,
Sekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych i Spraw Commonwealthu

Donalda Maitlanda,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

KTÓRZY, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, co następuje:

Artykuł 1

1. Republika Grecka staje się niniejszym członkiem Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej i stroną Traktatów ustanawiających te Wspólnoty, zmienionych i uzupełnionych.
2. Warunki przyjęcia i wynikające z tego przyjęcia dostosowania w Traktatach ustanawiających Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej są przedmiotem Aktu dołączonego do niniejszego Traktatu. Postanowienia Aktu dotyczące Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej stanowią integralną część niniejszego Traktatu.
3. Postanowienia dotyczące praw i obowiązków Państw Członkowskich oraz uprawnień i właściwości instytucji Wspólnot określone w traktatach, o których mowa w ustępie 1 mają zastosowanie do niniejszego Traktatu.

Artykuł 2

Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji przez Wysokie Umawiające się Strony, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone do depozytu Rządowi Republiki Włoskiej, nie później niż do 31 grudnia 1980 roku.

Niniejszy Traktat wchodzi w życie 1 stycznia 1981 roku, pod warunkiem, że do tej daty złożone zostaną wszystkie dokumenty ratyfikacyjne a także, że do tej daty złożony zostanie dokument akcesyjny Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

Artykuł 3

Niniejszy Traktat, sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, duńskim, francuskim, greckim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, zostaje złożony do depozytu w archiwum Rządu Republiki Włoskiej, który przekaże uwierzytelniony odpis każdemu z Rządów pozostałych Państw-Sygnatariuszy.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym Traktatem.

[część wielojęzyczna]

Sporządzono w Atenach, dnia dwudziestego ósmego maja roku tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego dziewiątego.

[część wielojęzyczna]

AKT
dotyczący warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach

CZĘŚĆ PIERWSZA
ZASADY

Artykuł 1

Do celów niniejszego Aktu:

- wyrażenie „Traktaty założycielskie” oznacza Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, uzupełnione i zmienione traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed przystąpieniem Republiki Greckiej;

Wyrażenia „Traktat EWWiS”, „Traktat EWG” i „Traktat EWEA” oznaczają odpowiednie Traktaty założycielskie uzupełnione lub zmienione,

- wyrażenie „obecne Państwa Członkowskie” oznacza: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Artykuł 2

Od dnia przystąpienia Republika Grecka jest związana postanowieniami Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot, które są stosowane w Republice Greckiej zgodnie z zasadami określonymi w tych Traktatach i w niniejszym Akcie.

Artykuł 3

1. Na mocy niniejszego Aktu Republika Grecka przystępuje do decyzji i umów przyjętych przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie. Zobowiązuje się ona do przystąpienia po dniu akcesji do wszelkich innych porozumień zawartych przez obecne Państwa Członkowskie i dotyczących funkcjonowania Wspólnot lub związanych z ich działaniami.

2. Republika Grecka zobowiązuje się przystąpić do umów, o których mowa w artykule 220 Traktatu EWG oraz do protokołów w sprawie dokonywania przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni tych umów, które zostały podpisane przez Państwa Członkowskie Wspólnoty w jej pierwotnym lub obecnym składzie. Do realizacji tego celu podejmuje się ona rozpocząć rokowania z obecnymi Państwami Członkowskimi, prowadzące do dokonania niezbędnych dostosowań we właściwych aktach.

3. Republika Grecka zajmuje tę samą pozycję co obecne Państwa Członkowskie wobec deklaracji i uchwał oraz innych stanowisk Rady, a także stanowisk dotyczących Wspólnot Europejskich przyjętych za wspólnym porozumieniem Państw Członkowskich.

W konsekwencji, będzie ona stosować się do zasad i wskazówek wynikających z takich deklaracji, uchwał i innych stanowisk oraz podejmie środki potrzebne do zapewnienia wprowadzenia ich w życie.

Artykuł 4

1. Porozumienia i umowy zawarte przez którąkolwiek ze Wspólnot z jednym lub większą liczbą państw trzecich, organizacją międzynarodową lub obywatelem państwa trzeciego są wiążące dla Republiki Greckiej na warunkach określonych w Traktatach założycielskich i w niniejszym Akcie.
2. Republika Grecka zobowiązuje się przystąpić, na warunkach określonych w niniejszym Akcie, do porozumień i umów zawartych wspólnie przez którąkolwiek ze Wspólnot i obecne Państwa Członkowskie, a także do porozumień zawartych przez obecne Państwa Członkowskie i związanych z wyżej wymienionymi porozumieniami i umowami. Wspólnota i obecne Państwa Członkowskie udzielają w tym zakresie pomocy Republice Greckiej.
3. Na mocy niniejszego Aktu i na warunkach w nim określonych Republika Grecka przystępuje do wewnętrznych porozumień zawartych przez obecne Państwa Członkowskie w celu wykonania porozumień i umów, o których mowa w ustępie 2.
4. W razie potrzeby Republika Grecka podejmie właściwe działania w celu dostosowania do praw i obowiązków wynikających z przystąpienia do Wspólnot jej stanowiska wobec organizacji i umów międzynarodowych, których członkiem lub stroną jest także którąkolwiek Wspólnota lub inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

W stosunku do Republiki Greckiej artykuł 234 Traktatu EWG oraz artykuły 105 i 106 Traktatu EWEA mają zastosowanie do porozumień i umów zawartych przed datą przystąpienia.

Artykuł 6

O ile niniejszy Akt nie stanowi inaczej, jego postanowienia nie mogą być zawieszane, zmieniane ani uchylone w sposób inny niż według procedury zmiany traktatów przewidzianej w Traktatach założycielskich.

Artykuł 7

Przyjęte przez instytucje Wspólnot akty, do których odnoszą się postanowienia przejściowe zawarte w niniejszym Akcie, zachowują swój status prawny. W szczególności w dalszym ciągu stosowane są procedury zmian tych aktów.

Artykuł 8

Postanowienia niniejszego Aktu, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot w sposób inny niż w ramach środków przejściowych, mają taki sam status prawny jak postanowienia, które one uchylają lub zmieniają i podlegają takim samym regułom, jak te postanowienia.

Artykuł 9

1. W ramach środków przejściowych w wypadkach przewidzianych niniejszym Aktem mają miejsce wyłączenia zastosowania Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje.

2. Z zastrzeżeniem szczególnych postanowień niniejszego Aktu, określających różne daty albo krótsze lub dłuższe terminy, stosowanie środków przejściowych ustaje z końcem 1985 roku.

CZEŚĆ DRUGA DOSTOSOWANIA W TRAKTATACH

TYTUŁ I POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ROZDZIAŁ 1 Zgromadzenie

Artykuł 10

Artykuł 2 Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli do Zgromadzenia w powszechnych wyborach bezpośrednich, załączonego do decyzji 76/787/EWWiS, EWG, EURATOM, otrzymuje brzmienie:

„Liczbę przedstawicieli wybieranych w każdym Państwie Członkowskim ustala się następująco:

Belgia: 24,
Dania: 16,
Niemcy: 81,
Grecja: 24,
Francja: 81,
Irlandia: 15,
Włochy: 81,
Luksemburg: 6,
Niderlandy: 25,
Zjednoczone Królestwo: 81.”

ROZDZIAŁ 2 Rada

Artykuł 11

Artykuł 2 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich otrzymuje brzmienie:

„Prezydencję sprawuje kolejno przez okres sześciu miesięcy każde Państwo Członkowskie reprezentowane w Radzie, według następującego porządku: Belgia, Dania, Niemcy, Grecja, Francja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Zjednoczone Królestwo.”

Artykuł 12

Artykuł 28 akapit czwarty Traktatu EWWiS otrzymuje brzmienie:

„Decyzje Rady inne niż te, do których podjęcia niezbędna jest większość kwalifikowana lub jednomyślność, są podejmowane większością głosów członków Rady. Uznaje się, że większość ta zostaje uzyskana, gdy obejmuje ona absolutną większość przedstawicieli Państw Członkowskich, włączając w to głosy przedstawicieli dwóch Państw Członkowskich, z których każde produkuje co najmniej jedną ósmą ogólnej wartości produkcji węgla i stali we Wspólnocie. Jednakże dla potrzeb zastosowania postanowień artykułów 78, 78b i 78d niniejszego Traktatu, które wymagają większości kwalifikowanej, głosy członków Rady są wazone w sposób następujący:

Belgia: 5,
Dania: 3,
Niemcy: 10,
Grecja: 5,
Francja: 10,
Irlandia: 3,
Włochy: 10,
Luksemburg: 2,
Niderlandy: 5,
Zjednoczone Królestwo: 10.

Decyzje wymagają do ich przyjęcia co najmniej 45 głosów „za”, oddanych przez co najmniej 6 członków.”

Artykuł 13

Artykuł 95 akapit czwarty Traktatu EWWiS otrzymuje brzmienie:

„Poprawki te są proponowane wspólnie przez Wysoką Władzę i Radę stanowiące większością dziewięciu dziesiątych ich członków i przedkładane Trybunałowi do zaopiniowania. Przy ich rozpatrywaniu Trybunał korzysta z pełnej swobody oceny wszelkich kwestii faktycznych i prawnych. Gdy w wyniku takiej oceny Trybunał dojdzie do wniosku, że propozycje są zgodne z postanowieniami powyższego akapitu, przekazuje je Zgromadzeniu. Wchodzą one w życie, jeśli Zgromadzenie przyjmie je większością trzech czwartych oddanych głosów i dwóch trzecich ogólnej liczby członków.”

Artykuł 14

Artykuł 148 ustęp 2 Traktatu EWG oraz artykuł 118 ustęp 2 Traktatu EWEA otrzymują brzmienie:

„Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważne są następująco:

Belgia: 5,
Dania: 3,
Niemcy: 10,
Grecja: 5,
Francja: 10,
Irlandia: 3,
Włochy: 10,
Luksemburg: 2,
Niderlandy: 5,
Zjednoczone Królestwo: 10.

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej:

- 45 głosów „za”, jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjmowane na wniosek Komisji;
- 45 głosów „za”, oddanych przez co najmniej 6 członków, w innych przypadkach.”

ROZDZIAŁ 3

Komisja

Artykuł 15

Artykuł 10 ustęp 1 akapit pierwszy Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich otrzymuje brzmienie:

„Komisja składa się z czternastu członków, wybieranych ze względu na swoje ogólne kwalifikacje, i których niezależność jest niekwestionowana.”

ROZDZIAŁ 4

Trybunał Sprawiedliwości

Artykuł 16

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Rada Wspólnot Europejskich, stanowiąc jednomyślnie, podejmuje decyzję o dostosowaniach do artykułu 32 akapit pierwszy Traktatu EWWiS, artykułu 165 akapit pierwszy Traktatu EWG i artykułu 137 akapit pierwszy Traktatu EWEA celem zwiększenia o jeden liczby sędziów Trybunału Sprawiedliwości. Podejmuje także decyzję o wynikających z nich koniecznych dostosowaniach do artykułu 32b akapit drugi Traktatu EWWiS, artykułu 167 akapit drugi Traktatu EWG, artykułu 139 akapit drugi Traktatu EWEA i artykułu 18 akapit drugi Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, artykułu 15 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i artykułu 15 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

ROZDZIAŁ 5

Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Artykuł 17

Artykuł 194 akapit pierwszy Traktatu EWG oraz artykuł 166 akapit pierwszy Traktatu EWEA otrzymują brzmienie:

„Liczbę członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ustala się następująco:

Belgia: 12,
Dania: 9,
Niemcy: 24,
Grecja: 12,
Francja: 24,
Irlandia: 9,
Włochy: 24,
Luksemburg: 6,
Niderlandy: 12,
Zjednoczone Królestwo: 24.”

ROZDZIAŁ 6
Trybunał Obrachunkowy

Artykuł 18

Artykuł 78e ustęp 2 Traktatu EWWiS, artykuł 206 ustęp 2 Traktatu EWG oraz artykuł 180 ustęp 2 Traktatu EWEA otrzymują brzmienie:

„Trybunał Obrachunkowy składa się z dziesięciu członków.”

ROZDZIAŁ 7
Komitet Naukowo-Techniczny

Artykuł 19

Artykuł 134 ustęp 2 akapit pierwszy Traktatu EWEA otrzymuje brzmienie:

„Komitet składa się z 28 członków, mianowanych przez Radę, po konsultacjach z Komisją.”

TYTUŁ II
INNE DOSTOSOWANIA

Artykuł 20

Artykuł 227 ustęp 1 Traktatu EWG otrzymuje brzmienie:

„ 1. Niniejszy Traktat ma zastosowanie do Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republik Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”

CZEŚĆ TRZECIA
DOSTOSOWANIA W AKTACH PRZYJĘTYCH PRZEZ INSTYTUCJE

Artykuł 21

Akty wymienione w załączniku I do niniejszego Aktu są niniejszym dostosowane w sposób określony w tym załączniku.

Artykuł 22

Wymagane w związku z przystąpieniem dostosowanie aktów wymienionych w załączniku II do niniejszego Aktu zostanie przeprowadzone zgodnie ze wskazówkami określonymi w tym załączniku, a także zgodnie z warunkami i procedurą określoną w artykule 146.

CZEŚĆ CZWARTA
ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 23

1. W 1981 roku Republika Grecka wybierze spośród narodu greckiego, w drodze powszechnych wyborów bezpośrednich 24 przedstawicieli do Zgromadzenia, zgodnie z postanowieniami Aktu z 20 września 1976 roku dotyczącego wyborów przedstawicieli do Zgromadzenia w powszechnych wyborach bezpośrednich.

Ich kadencja upłynie w tym samym czasie co kadencja przedstawicieli wybranych w obecnych Państwach Członkowskich.

2. W okresie między datą przystąpienia a wyborami, o których mowa w ustępie 1, 24 przedstawicieli narodu greckiego do Zgromadzenia zostaną wyłonionych przez grecki parlament spośród jego członków według procedury określonej przez Republikę Grecką.

TYTUŁ II
Swobodny przepływ towarów

ROZDZIAŁ 1
Postanowienia celne

Artykuł 24

1. Podstawową stawką celną podlegającą stopniowym redukcjom przewidzianym w artykułach 25 i 64, dla poszczególnych towarów, jest stawka faktycznie stosowana 1 lipca 1980 roku.

Wyjściowa wysokość ceł wykorzystywana dla poszczególnych towarów do przewidzianego w artykułach 31, 32 i 64 stopniowego zbliżania ceł do Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoczonej taryfy celnej EWWiS to wysokość ceł stosowanych przez Republikę Grecką 1 lipca 1980 roku.

2. Wspólnota w jej obecnym składzie i Republika Grecka informują się wzajemnie o swoich podstawowych stawkach celnych.

Artykuł 25

1. Przywozowe opłaty celne między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Republiką Grecką znosi się stopniowo zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1 stycznia 1981 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 90% stawki podstawowej,
- 1 stycznia 1982 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 80% stawki podstawowej,
- pozostałe cztery obniżki o 20% są przeprowadzane:
 - 1 stycznia 1983 roku,
 - 1 stycznia 1984 roku,
 - 1 stycznia 1985 roku,
 - 1 stycznia 1986 roku.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1:

a) z chwilą przystąpienia, z opłaty celnej zwolniony jest przywóz korzystający z przepisów o zwolnieniach podatkowych stosowanych w stosunku do osób podróżujących z jednego Państwa Członkowskiego do innego,

b) z chwilą przystąpienia, z opłaty celnej zwolnione są towary przywożone w niewielkich ilościach, o niekomercyjnym charakterze, które korzystają z przepisów o zwolnieniach podatkowych stosowanych między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 26

W żadnym wypadku nie stosuje się w obrębie Wspólnoty opłat celnych wyższych od tych, jakie stosuje się do państw trzecich korzystających z klauzuli najwyższego uprzywilejowania.

W przypadku zmiany lub zawieszenia stawek Wspólnej Taryfy Celnej lub zastosowania przez Republikę Grecką artykułu 34, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przyjąć środki konieczne do zachowania preferencji Wspólnoty.

Artykuł 27

Republika Grecka może zawiesić w całości lub części pobieranie opłat celnych za towary importowane ze Wspólnoty w obecnym składzie. Informuje o tym Państwa Członkowskie i Komisję.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zawiesić w całości lub części pobieranie opłat celnych za towary importowane z Grecji.

Artykuł 28

Wszelkie opłaty o skutku równoważnym do ceł przywózowych, wprowadzone po 1 stycznia 1979 roku w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, zostają zniesione z dniem 1 stycznia 1981 roku.

Artykuł 29

Opłaty o skutku równoważnym do ceł przywózowych między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją znosi się stopniowo zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1 stycznia 1981 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 90% stawki stosowanej 31 grudnia 1980 roku,
- 1 stycznia 1982 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 80% stawki stosowanej 31 grudnia 1980 roku,

Pozostałe cztery obniżki o 20% są przeprowadzane:

- 1 stycznia 1983 roku,
- 1 stycznia 1984 roku,
- 1 stycznia 1985 roku,
- 1 stycznia 1986 roku.

Artykuł 30

Wywozowe opłaty celne w wywozie i opłaty o skutku równoważnym między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją zostają zniesione z dniem 1 stycznia 1981 roku.

Artykuł 31

W celu stopniowego wprowadzenia Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka zmienia swoją taryfę celną w stosunku do państw trzecich w następujący sposób:

Z dniem 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka stosuje opłatę celną zmniejszającą o 10% różnicę pomiędzy podstawową stawką celną a stawką Wspólnej Taryfy Celnej,

- od 1 stycznia 1982 roku:

a) w przypadku pozycji taryfowych, których podstawowe stawki celne nie różnią się o więcej niż 15% od stawek Wspólnej Taryfy Celnej, stosuje się te ostatnie,

b) w innych przypadkach Republika Grecka stosuje opłatę celną zmniejszającą o 10% różnicę pomiędzy podstawową stawką celną a stawką Wspólnej Taryfy Celnej.

Różnica ta zostanie zmniejszona o kolejne 20% 1 stycznia 1983 roku, o 20% 1 stycznia 1984 roku i o 20% 1 stycznia 1985 roku.

Od 1 stycznia 1986 roku Republika Grecka zastosuje Wspólną Taryfę Celną w całości.

Artykuł 32

1. W celu stopniowego wprowadzenia ujednocionej taryfy celnej EWWiS, Republika Grecka zmienia swoją taryfę celną w stosunku do państw trzecich w następujący sposób:

a) w przypadku pozycji taryfowych, w których podstawowe stawki celne nie różnią się o więcej niż 15% w dół lub w górę od stawek ujednocionej taryfy celnej EWWiS, od 1 stycznia 1982 roku stosuje się te ostatnie,

b) w pozostałych przypadkach Republika Grecka stosuje, od tej samej daty, opłatę celną zmniejszającą o 20 % różnicę pomiędzy podstawową stawką celną a stawką ujednocionej taryfy celnej EWWiS.

Różnica ta zostanie zmniejszona o kolejne 20% 1 stycznia 1983 roku, o 20% 1 stycznia 1984 roku i o 20% 1 stycznia 1985 roku.

Od 1 stycznia 1986 roku Republika Grecka zastosuje ujednocioną taryfę celną EWWiS w całości.

2. W przypadku węgla brunatnego, także scalonego, z pozycji 27.02 Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka wprowadzi postanowienia Wspólnej Taryfy Celnej dotyczące tych produktów zgodnie z harmonogramem określonym w ustępie 1 i zastosuje stawkę celną w wysokości 5% nie później niż 1 stycznia 1986 roku.

Artykuł 33

1. Jeżeli stawki taryfy celnej Republiki Greckiej mają inne cechy niż odpowiadające im stawki Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednocionej taryfy celnej EWWiS, stopniowe wyrównanie tych pierwszych do ostatnich dokonuje się przez dodanie składników podstawowej greckiej stawki celnej do składników Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednocionej taryfy celnej EWWiS, stopniowo redukując do zera grecką podstawową stawkę celną, zgodnie z harmonogramem określonym w artykułach 31, 32 i 64, a podnosząc stawki Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednocionej taryfy celnej EWWiS od zera do stopniowego osiągnięcia pełnej kwoty, zgodnie z tym samym harmonogramem.

2. Od 1 stycznia 1981 roku, jeżeli jakiegokolwiek opłaty Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednocionej taryfy celnej EWWiS zostaną zmienione lub zawieszono, Republika Grecka równocześnie zmieni lub zawiesi swoje opłaty celne w proporcji wynikającej z zastosowania artykułów 31, 32 i 64.

3. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej i ujednocionej taryfy celnej EWWiS.

Republika Grecka może włączyć do tej nomenklatury podrozdziały krajowe istniejące w chwili przystąpienia, które są niezbędne do przeprowadzenia stopniowego zrównania jej opłat celnych z opłatami Wspólnej Taryfy Celnej i ujednocionej taryfy celnej EWWiS, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym Akcie.

4. W celu ułatwienia stopniowego wprowadzenia Wspólnej Taryfy Celnej i ujednocionej taryfy celnej EWWiS przez Republikę Grecką, Komisja określi, jeżeli okaże się to konieczne, przepisy wykonawcze dotyczące zmian opłat celnych Republiki Greckiej.

Artykuł 34

W celu dostosowania swojej taryfy celnej do Wspólnej Taryfy Celnej i ujednocionej taryfy celnej EWWiS, Republika Grecka ma swobodę zmiany swojej taryfy celnej szybciej niż przewidziano to w artykułach 31, 32 i 64. O wszelkich zmianach powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję.

ROZDZIAŁ 2

Znoszenie ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym

Artykuł 35

Ograniczenia ilościowe w przywozie i wywozie i wszelkie środki o skutku równoważnym między Wspólnotą w jej aktualnym składzie a Grecją zostają zniesione z dniem przystąpienia.

Artykuł 36

1. Niezależnie od postanowień artykułu 35, Republika Grecka może utrzymać do 31 grudnia 1985 roku ograniczenia ilościowe na produkty wyszczególnione w załączniku III do niniejszego Aktu, przywożone z obecnych Państw Członkowskich.

2. Ograniczenia, o których mowa w ustępie 1 mają charakter kontyngentów. Kontyngenty na rok 1981 wymienione są w załączniku III.

3. Dla kontyngentów wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych minimalne tempo ich stopniowego wzrostu wynosi 25% z początkiem każdego roku, a dla kwot wyrażonych ilościowo wynosi ono 20% z początkiem każdego roku. Wzrost taki dodaje się do każdego kontyngentu, kolejny zaś jest liczony w oparciu o otrzymaną w ten sposób wielkość.

Jeżeli kontyngent wyrażony jest zarówno ilościowo jak i w odniesieniu do wartości, kontyngent ilościowy jest rocznie zwiększany co najmniej o 20%, a kontyngent odnoszący się do wartości co najmniej o 25%, kolejne kontyngenty oblicza się corocznie przez dodanie wzrostu do poprzednich.

Jednakże w przypadku autobusów, autokarów i innych pojazdów wymienionych w podpozycji ex 87.02 A I Wspólnej Taryfy Celnej, kontyngent ilościowy wzrasta rocznie o 15% rocznie, a kontyngent odnoszący się do wartości o 20%.

4. Jeżeli Komisja ustali w drodze decyzji, że przywóz produktów wyszczególnionych w załączniku III do Grecji jest w ciągu dwóch kolejnych lat niższy niż 90% kontyngentu, Republika Grecka zliberalizuje przywóz tego produktu z obecnych Państw Członkowskich.

5. Kontyngenty nawozów wymienionych w pozycjach 31.02, 31.03 i podpozycjach 31.05 A I, II i IV Wspólnej Taryfy Celnej również stanowią środki przejściowe konieczne do zniesienia wyłącznych praw przywozowych. Takie kontyngenty są w Grecji dostępne dla wszystkich importerów, a produkty importowane w ich ramach nie podlegają wyłącznym prawom zbytu.

Artykuł 37

Niezależnie od postanowień artykułu 35, w handlu między obecnymi Państwami Członkowskimi a Grecją obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka mogą utrzymać ograniczenia na przywóz odpadów i złomu żelaza lub stali ujętych w pozycji 73.03 Wspólnej Taryfy Celnej przez okres dwóch lat, począwszy od 1 stycznia 1981 roku, o ile ustalenia te nie są bardziej restrykcyjne od tych stosowanych przy wywozie do państw trzecich.

Artykuł 38

Niezależnie od postanowień artykułu 35, system poręczenia majątkowego przy przywozie i obowiązkowej zapłaty gotówką obowiązujące w Grecji 31 grudnia 1980 roku w przywozie z obecnych Państw Członkowskich jest stopniowo znoszony przez trzy lata, począwszy od 1 stycznia 1981 roku.

Wysokość poręczenia majątkowego przy przywozie i obowiązkowej zapłaty gotówką są zmniejszane zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1 stycznia 1981 roku, 25 %,
- 1 stycznia 1982 roku, 25 %,
- 1 stycznia 1983 roku, 25 %,
- 1 stycznia 1984 roku, 25 %.

Artykuł 39

1. Niezależnie od postanowień artykułu 35, ogólna preferencja 8% stosowana w Grecji do zamówień publicznych jest stopniowo znoszona przez Republikę Grecką, zgodnie z harmonogramem określonym w artykule 25 dla zniesienia ceł przywozowych między Grecją a Wspólnotą w obecnym składzie.

2. Niezależnie od postanowień artykułu 35, Republika Grecka może przez dwa lata, poczynając od 1 stycznia 1981 roku, odraczać dla dostawców Wspólnoty otwarcie swoich list zatwierdzonych dostawców.

Artykuł 40

1. Nie naruszając postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu, od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka stopniowo dostosuje swoje monopole państwowe o charakterze handlowym w rozumieniu artykułu 37 ustęp 1 Traktatu EWG, tak aby zapewnić, że najpóźniej 31 grudnia 1985 roku zniesiona zostanie wszelka dyskryminacja pomiędzy osobami posiadającymi obywatelstwo Państw Członkowskich odnośnie warunków nabywania i zbywania towarów.

Obecne Państwa Członkowskie przyjmują jednakowe zobowiązania wobec Republiki Greckiej.

Komisja wyda zalecenia co do sposobu i harmonogramu dostosowań przewidzianych w pierwszym akapicie, przez co rozumie się, że sposób ten i harmonogram są jednakowe dla Republiki Greckiej i obecnych Państw Członkowskich.

2. 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zniesie wszystkie wyłączne prawa wywozu. W tym samym terminie zniesie również wyłączne prawa przywozu siarczanu miedzi wymienionego w podpozycji ex 28.38 A II Wspólnej Taryfy Celnej, sacharyny wymienionej w podpozycji ex 29.26 A I Wspólnej Taryfy Celnej i cienkiego papieru wymienionego w pozycji ex 48.18 Wspólnej Taryfy Celnej.

ROZDZIAŁ 3 Inne postanowienia

Artykuł 41

1. Z poszanowaniem obowiązujących przepisów, zwłaszcza tych dotyczących tranzytu przez obszar Wspólnoty, Komisja określi metody współpracy administracyjnej zapewniające, że od 1 stycznia 1981 roku towary spełniające niezbędne warunki korzystają ze zniesienia opłat celnych, opłat o skutku równoważnym, ograniczeń ilościowych oraz środków o skutku równoważnym.

2. Komisja przyjmie przepisy stosowane od 1 stycznia 1981 roku regulujące we Wspólnocie handel towarami otrzymanymi we Wspólnocie, przy produkcji których wykorzystano:

- produkty, na które nie nałożono opłat celnych ani opłat o skutku równoważnym, które stosowano we Wspólnocie w jej obecnym składzie lub w Grecji, lub którym przysługiwał całkowity lub częściowy zwrot takich ceł lub opłat,

- produkty rolne niespełniające warunków dopuszczenia do swobodnego obrotu na obszarze Wspólnoty w jej obecnym składzie lub w Grecji.

Przy przyjmowaniu takich przepisów, Komisja uwzględni zasady ustalone w niniejszym Akcie i dotyczące zniesienia opłat celnych między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, oraz stopniowego wprowadzania przez Republikę Grecką Wspólnej Taryfy Celnej i postanowień dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej.

Artykuł 42

1. O ile niniejszy Akt nie stanowi inaczej, obowiązujące przepisy celne dotyczące handlu z państwami trzecimi stosuje się na takich samych warunkach w handlu na terytorium Wspólnoty, tak długo, jak długo w handlu tym opłaty celne są nakładane.

W celu ustalenia wysokości opłat celnych w handlu na obszarze Wspólnoty i z państwami trzecimi, do 1 stycznia 1986 roku należy brać pod uwagę obszar celny, który określają postanowienia istniejące we Wspólnocie i Republice Greckiej w dniu 31 grudnia 1980 roku.

2. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje w handlu na obszarze Wspólnoty nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoczonej taryfy celnej EWWiS.

Republika Grecka może włączyć do tej nomenklatury podrozdziały krajowe istniejące w chwili przystąpienia, niezbędne do przeprowadzenia stopniowego znoszenia jej opłat celnych we Wspólnocie, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym Akcie.

Artykuł 43

1. Jeżeli w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją stosuje się kwoty wyrównawcze określone w artykule 61 do jednego lub więcej produktów podstawowych uznanych za wykorzystywane w produkcji towarów objętych rozporządzeniem EWG nr 1059/69, określającym system handlu niektórymi towarami wytworzonymi z produktów rolnych, rozporządzeniem EWG nr 2730/75 w sprawie glukozy i laktozy oraz rozporządzeniem EWG nr 2783/75 w sprawie wspólnego systemu handlu białkiem kurzym i białkiem mlecznym, zastosowanie mają następujące środki przejściowe:

- w przypadku przywozu tych towarów z Grecji do Wspólnoty stosuje się kwoty wyrównawcze, obliczone na podstawie kwot wyrównawczych, o których mowa w artykule 61 i zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 w sprawie obliczania zmiennego składnika stosowanego do towarów określonych w tym rozporządzeniu,

- jeżeli towary określone w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 przywożone są do Grecji z państw trzecich, zmienny składnik określony w tym rozporządzeniu jest w zależności od przypadku podwyższany lub obniżany o kwotę wyrównawczą, o której mowa w pierwszym tiret,

- kwota wyrównawcza określona na podstawie kwot wyrównawczych ustalonych dla produktów podstawowych i zgodnie z zasadami stosowanymi do obliczania zwrotów przewidzianych w rozporządzeniu EWG nr 2682/72 ustanawiającym ogólne zasady przyznawania zwrotów eksportowych za określone produkty rolne, eksportowane w formie towarów nieobjętych załącznikiem II do niniejszego Traktatu i określającym kryteria ustalania wysokości takich zwrotów, stosowana jest w przypadku wywozu towarów objętych tym rozporządzeniem, z wyłączeniem białka, ze Wspólnoty do Grecji,

- w przypadku przywozu z państw trzecich i ze Wspólnoty do Grecji oraz z Grecji do Wspólnoty produktów określonych w rozporządzeniach EWG nr 2730/75 i nr 2783/75 stosuje się kwotę wyrównawczą obliczoną na podstawie kwot wyrównawczych wymienionych w artykule 61, zgodnie z powyższymi rozporządzeniami w sprawie obliczania opłaty przywozowej,

- jeżeli produkty określone w rozporządzeniach EWG nr 2682/72 i EWG nr 2730/75 eksportowane są z Grecji do państw trzecich, podlegają one kwotom wyrównawczym wymienionym odpowiednio w trzecim lub czwartym tiret.

2. Jeżeli w trakcie stosowania kwot wyrównawczych nastąpi zmniejszenie obrotów handlowych produktami określonymi w rozporządzeniach EWG nr 2783/75 i EWG nr 2730/75, Komisja może przedsięwziąć właściwe środki korygujące.

3. Opłatę celną stanowiącą stały składnik opłaty pobieranej z tytułu przywozu towarów określonych w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 z państw trzecich do Grecji określa się poprzez wyłączenie produkcji rolnej z całkowitej ochrony, którą Republika Grecka wprowadzi w dniu przystąpienia przy uwzględnieniu środków przejściowych wymienionych w ustępie 1.

Każdy stały składnik określony na podstawie pierwszego akapitu, stosowany przez Republikę Grecką w imporcie z państw trzecich jest dostosowywany do Wspólnej Taryfy Celnej zgodnie z harmonogramem ustalonym w artykule 31. Jeżeli jednak stały składnik, który Republika Grecka zastosuje po przystąpieniu, jest niższy od stałego składnika Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka może do niego wyrównać bezzwłocznie po przystąpieniu. Ponadto, stałe składniki określone na podstawie pierwszego akapitu uwzględniają, o ile to możliwe, wszelkie trudności jakie Republika Grecka przewiduje w przypadku poszczególnych produktów.

4. Po przystąpieniu Republika Grecka w pełni zastosuje nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej do towarów określonych w rozporządzeniach EWG nr 1059/69, 2682/72 i 2730/75.

5. Po przystąpieniu Republika Grecka znieś wszelkie opłaty o skutku równoważnym do opłat celnych, inne niż przewidziane w ustępach 1, 2 i 3 za produkty określone w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 i wszelką pomoc eksportową lub pomoc o skutku równoważnym do pomocy eksportowej na produkty określone w rozporządzeniach EWG nr 2682/72 i 2730/75.

Po przystąpieniu Republika Grecka znieś, na przywóz towarów ze Wspólnoty, wszelkie ograniczenia ilościowe oraz środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych na produkty określone w rozporządzeniach EWG nr 1059/69, 2730/75 i 2783/75.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy konieczne do realizacji postanowień niniejszego artykułu.

TYTUŁ III SWOBODNY PRZEPIŃYW OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU

ROZDZIAŁ 1 Pracownicy

Artykuł 44

Postanowienia artykułu 48 Traktatu EWG mają zastosowanie wyłącznie do swobody przepływu pracowników między obecnymi Państwami Członkowskimi a Grecją, z uwzględnieniem przejściowych postanowień zawartych w artykułach 45, 46 i 47 niniejszego Aktu.

Artykuł 45

1. Z dniem 1 stycznia 1988 roku artykuły 1-6 oraz 13-23 rozporządzenia EWG nr 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie są stosowane wyłącznie w obecnych Państwach Członkowskich w stosunku do obywateli greckich i w Grecji w stosunku do obywateli obecnych Państw Członkowskich.

Obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka mogą utrzymać w mocy do 1 stycznia 1988 roku, odpowiednio w stosunku do obywateli greckich i obywateli obecnych Państw Członkowskich, krajowe przepisy wymagające uprzedniego zezwolenia na imigrację w przypadku wykonywania pracy najemnej oraz/lub podjęcia i wykonywania zatrudnienia za wynagrodzeniem.

2. Z dniem 11 stycznia 1986 roku artykuł 11 rozporządzenia EWG nr 1612/68 jest stosowany wyłącznie w obecnych Państwach Członkowskich w stosunku do obywateli greckich i w Grecji w stosunku do obywateli obecnych Państw Członkowskich.

Jednak członkowie rodzin pracowników, w rozumieniu artykułu 10 rozporządzenia EWG nr 1612/68, są uprawnieni do uzyskania zatrudnienia w Państwie Członkowskim, w którym zamieszkali razem z pracownikiem, jeżeli mieszkają na tym terenie przez co najmniej trzy lata. Z dniem 1 stycznia 1984 roku ten okres zamieszkania zmniejsza się do 18 miesięcy.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają korzystniejszych przepisów krajowych.

Artykuł 46

O ile określonych przepisów dyrektywy 68/360/EWG w sprawie zniesienia ograniczeń w przepływie i zamieszkaniu pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin na obszarze Wspólnoty nie można rozpatrywać oddzielnie od przepisów rozporządzenia EWG nr 1612/68, którego stosowanie odracza się zgodnie z artykułem 45, obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka mogą odstąpić od stosowania tych przepisów, w zakresie w jakim jest to konieczne do zastosowania postanowień dotyczących odstępstwa ustanowionych artykułem 45 w związku z powyższym rozporządzeniem.

Artykuł 47

Obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka podejmują przy wsparciu Komisji konieczne środki, aby zastosowanie decyzji Komisji z 8 grudnia 1972 roku w sprawie jednolitego systemu pod nazwą „Sedoc”, ustanowionego na mocy artykułu 15 rozporządzenia Rady EWG nr 1612/68 oraz decyzji Komisji z 14 grudnia 1972 roku w sprawie „planu Wspólnoty” gromadzenia i obiegu informacji, przewidzianego w artykule 14 ustęp 3 rozporządzenia Rady EWG nr 1612/68, objęło także Grecję najpóźniej z dniem 1 stycznia 1988 roku.

Artykuł 48

Do 31 grudnia 1983 roku przepisów artykułu 73 ustępy 1 i 3, artykułu 74 ustęp 1 oraz artykułu 75 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 1408/71 w sprawie stosowania programów ubezpieczeń społecznych do osób zatrudnionych i ich rodzin poruszających się na obszarze Wspólnoty oraz artykułów 86 i 88 rozporządzenia EWG nr 574/72 ustalającego procedurę wykonania rozporządzenia EWG nr 1408/71 nie stosuje się do pracowników greckich zatrudnionych w Państwie Członkowskim innym niż Grecja, których członkowie rodziny mieszkają w Grecji.

Postanowienia artykułów 73 ustęp 2, 74 ustęp 2 i artykułu 75 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 1408/71 i artykułów 87, 89 i 98 rozporządzenia EWG nr 574/72 stosują się odpowiednio do tych pracowników.

Jednakże powyższe postanowienia nie naruszają przepisów Państwa Członkowskiego ustanawiających wypłacanie dodatków rodzinnych pracownikowi bez względu na kraj, w którym mieszkają członkowie jego rodziny.

ROZDZIAŁ 2 Przepływ kapitału i transakcje niewidoczne

Sekcja I Przepływ kapitału

Artykuł 49

1. Republika Grecka może odroczyć, zgodnie z harmonogramem i zasadami określonymi w artykułach 50-53, liberalizację przepływu kapitału, przewidzianą w pierwszej dyrektywie Rady z 11 maja 1960 roku w sprawie zastosowania artykułu 67 Traktatu EWG i w drugiej dyrektywie Rady z 18 grudnia 1962 roku uzupełniającej i zmieniającej pierwszą dyrektywę Rady z 11 maja 1960 roku w sprawie zastosowania artykułu 67 Traktatu EWG.

2. We właściwym czasie zostaną przeprowadzone odpowiednie konsultacje pomiędzy władzami greckimi a Komisją w sprawie procedur stosowania środków liberalizujących lub łagodzących, których realizacja może zostać odroczone na podstawie poniższych postanowień.

Artykuł 50

1. Republika Grecka może odroczyć:

a) do 31 grudnia 1985 roku liberalizację inwestycji bezpośrednich w obecnych Państwach Członkowskich, realizowanych przez osoby zamieszkałe w Grecji,

b) do 31 grudnia 1983 roku liberalizację transferu przychodów z likwidacji inwestycji bezpośrednich dokonanych w Grecji przed 12 czerwca 1975 roku przez osoby zamieszkałe we Wspólnocie. W okresie stosowania tego odstępstwa czasowego ogólne lub szczegółowe ułatwienia dotyczące swobody transferu przychodów z likwidacji tych inwestycji, istniejące na podstawie przepisów greckich lub umów regulujących stosunki pomiędzy Republiką Grecką a którymkolwiek obecnym Państwem Członkowskim pozostają w mocy i stosuje się je w sposób niedyskryminujący.

2. Dostrzegając konieczność dążenia do osiągnięcia, poczynając od 1 stycznia 1981 roku, zasadniczego złagodzenia zasad regulujących operacje wymienione w ustępie 1 litera a), Republika Grecka stara się podejmować w tym celu właściwe środki.

Artykuł 51

1. Republika Grecka może odroczyć do 31 grudnia 1985 roku:

a) liberalizację inwestycji w nieruchomościach w obecnym Państwie Członkowskim, dokonywanych przez osoby zamieszkałe w Grecji a nienależące do kategorii osób emigrujących w ramach swobody przepływu pracowników oraz osób samozatrudnionych;

b) liberalizację inwestycji w nieruchomościach w obecnym Państwie Członkowskim dokonywanych przez osoby samozatrudnione, zamieszkałe w Grecji i emigrujące, w zakresie innych inwestycji od tych związanych z ich osiedleniem.

2. Sprowadzenie przychodów z likwidacji inwestycji w nieruchomościach znajdujących się w Grecji, nabytych przed przystąpieniem przez osoby zamieszkałe w obecnych Państwach Członkowskich, podlega stopniowej liberalizacji poprzez włączenie tych operacji w system liberalizacji wprowadzany dla funduszy zablokowanych w Grecji zgodnie z artykułem 52.

Artykuł 52

Fundusze zablokowane w Grecji i należące do osób zamieszkałych w obecnych Państwach Członkowskich będą stopniowo uwalniane w równych, rocznych ratach od chwili przystąpienia do 31 grudnia 1985 roku, w sześciu etapach, z których pierwszy rozpoczyna się 1 stycznia 1981 roku.

Kapitał, który jest zdeponowany w każdym funduszu zablokowanym 1 stycznia 1981 roku lub który może zostać wpłacony na fundusze zablokowane pomiędzy tą datą a 31 grudnia 1985 roku, będzie uwalniany na początku każdego etapu, kolejno o jedną szóstą, jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i połowę kwoty zdeponowanej na początku każdego z tych etapów.

Z dniem 1 stycznia 1986 roku znosi się fundusze zablokowane należące do osób mieszkających w obecnych Państwach Członkowskich.

Artykuł 53

Republika Grecka może odroczyć do 31 grudnia 1985 roku liberalizację operacji wyszczególnionych w wykazie B, załączonym do dyrektyw wymienionych w artykule 49 i dokonywanych przez osoby mieszkające w Grecji.

Jednak operacje na papierach wartościowych wyemitowanych przez Wspólnoty i Europejski Bank Inwestycyjny i dokonywane przez osoby zamieszkałe w Grecji podlegają stopniowej liberalizacji w tym okresie w następujący sposób:

- a) w roku 1981 operacje mogą zostać ograniczone do 20 milionów europejskich jednostek rozliczeniowych,
- b) pułap ten jest następnie podnoszony na początku każdego roku o 20% w stosunku do pułapu ustalonego na rok 1981.

Sekcja II Transakcje niewidoczne

Artykuł 54

1. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może utrzymać ograniczenia transferów w zakresie turystyki na warunkach określonych w ustępie 2.

2. Z dniem 1 stycznia 1981 roku roczny przydział turystyczny na osobę nie może być niższy niż 400 europejskich jednostek rozliczeniowych.

Poczynając od 1 stycznia 1982 roku przydział ten zwiększa się corocznie o co najmniej 20% w stosunku do kwoty rocznej ustalonej na 1981 rok.

Sekcja III
Postanowienia ogólne

Artykuł 55

Jeżeli okoliczności na to pozwolą, Republika Grecka będzie dokonywać liberalizacji przepływu kapitału i transakcji niewidocznych, o których mowa w artykułach 50-54 przed upływem terminów określonych w tych artykułach.

Artykuł 56

W celu realizacji postanowień niniejszego rozdziału Komisja może konsultować się z Komitetem Walutowym i przedkładać odpowiednie wnioski Radzie.

TYTUŁ IV
ROLNICTWO

ROZDZIAŁ 1
Postanowienia ogólne

Artykuł 57

O ile żadne z postanowień niniejszego tytułu nie stanowi inaczej, przepisy zawarte w niniejszym Akcie mają zastosowanie do produktów rolnych.

Artykuł 58

1. Niniejszy artykuł stosuje się do cen, w przypadku których, w rozdziale 2, przywołuje się niniejszy artykuł.

2. Przed pierwszym etapem zbliżania cen określonym w artykule 59, ceny stosowane w Grecji ustalane są, zgodnie z zasadami rządzącymi wspólną organizacją rynku w danym sektorze, na poziomie pozwalającym producentom tego sektora osiągnąć ceny rynkowe równe cenom określonym za okres reprezentatywny dla poszczególnych produktów w poprzednim systemie krajowym.

Jednak, w przypadku braku danych o cenach niektórych produktów na greckim rynku, w danym Państwie Członkowskim stosuje się cenę obliczoną na podstawie cen otrzymanych we Wspólnocie w jej aktualnym składzie dla podobnych produktów, grup podobnych produktów, lub produktów konkurencyjnych.

Artykuł 59

1. Jeżeli efektem stosowania postanowień niniejszego tytułu jest poziom cen różniący się od cen wspólnych, ceny, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł, zgodnie z ustępem 4, wyrównuje się corocznie do poziomu cen wspólnych, na początku roku gospodarczego zgodnie z postanowieniami ustępów 2 i 3.

2. W przypadku:

- pomidorów i brzoskwiń wyszczególnionych w rozporządzeniu EWG nr 1035/72 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw,

oraz

- przetworów z pomidorów i brzoskwiń wyszczególnionych w rozporządzeniu EWG nr 516/77 w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owoców i warzyw,

zbliżanie cen przeprowadza się w siedmiu następujących etapach:

a) jeżeli cena produktu w Grecji jest niższa niż cena wspólna, cena w tym Państwie Członkowskim w pierwszych sześciu etapach zbliżania wzrasta stopniowo o jedną siódmą, jedną szóstą, jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę różnicy między poziomem cen w tym Państwie Członkowskim i poziomem cen wspólnych, stosowanych przed każdym z etapów zbliżania; cena wynikająca z tych obliczeń wzrasta proporcjonalnie do wszelkich wzrostów cen w następnym roku gospodarczym; cena wspólna jest stosowana od siódmego etapu zbliżania;

b) jeżeli cena produktu w Grecji jest wyższa niż cena wspólna, różnica pomiędzy poziomem cen, stosowanych w Państwie Członkowskim przed każdym etapem zbliżania, a ceną wspólną stosowaną w następnym roku gospodarczym, jest stopniowo redukowana w pierwszych sześciu etapach zbliżania o jedną siódmą, jedną szóstą, jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę; cena wspólna jest stosowana od siódmego etapu zbliżania.

3. W przypadku innych produktów, zbliżanie cen przeprowadza się w pięciu następujących etapach:

a) jeżeli cena produktu w Grecji jest niższa niż cena wspólna, cena w tym Państwie Członkowskim w pierwszych czterech etapach zbliżania wzrasta stopniowo o jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę różnicy między poziomem cen w tym Państwie Członkowskim a poziomem cen wspólnych, stosowanych przed każdym etapem zbliżania; cena wynikająca z tych obliczeń wzrasta proporcjonalnie do wszelkich wzrostów cen w następnym roku gospodarczym; cena wspólna jest stosowana od piątego etapu zbliżania,

b) jeżeli cena produktu w Grecji jest wyższa niż cena wspólna, różnica pomiędzy poziomem cen, stosowanych w Państwie Członkowskim przed każdym etapem zbliżania, a ceną wspólną stosowaną w następnym roku gospodarczym, jest stopniowo redukowana w pierwszych czterech etapach zbliżania o jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę; cena wspólna jest stosowana od piątego etapu zbliżania.

4. W celu sprawnego przeprowadzenia procesu integracji, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 43 ustęp 2 Traktatu EWG, może zdecydować, niezależnie od ustępów 2 i 3, iż cena jednego lub więcej produktów w Grecji, w jednym roku gospodarczym, może odbiegać od cen wynikających z zastosowania ustępów 2 lub 3.

Różnica ta nie może przekroczyć 10% ruchu cenowego, który ma nastąpić.

W takim przypadku, poziom cen w następnym roku gospodarczym jest równy poziomowi wynikającemu z zastosowania ustępów 2 lub 3, jeżeli uprzednio nie podjęto decyzji o odstępstwie. Jednak decyzja o dalszym odejściu od danego poziomu cen dla danego roku gospodarczego może zostać podjęta zgodnie z zasadami określonymi w pierwszym i drugim akapicie.

Odstępstwo określone w pierwszym akapicie nie ma zastosowania do ostatnich etapów zbliżania cen, o których mowa w ustępach 2 lub 3.

Artykuł 60

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 43 ustęp 2 Traktatu EWG, może podjąć decyzję o zastosowaniu w Grecji ceny wspólnej na określony produkt:

- a) jeżeli stwierdzono, że różnica pomiędzy poziomem cen danego produktu w tym Państwie Członkowskim a poziomem ceny wspólnej jest minimalna,
- b) jeżeli cena danego produktu w Grecji lub na rynku światowym jest wyższa od ceny wspólnej.

Artykuł 61

Różnice w poziomach cen, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł, są wyrównywane w sposób następujący:

1. Dla produktów, których ceny ustala się zgodnie z artykułami 58 i 59, kwoty wyrównawcze stosowane w handlu pomiędzy Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją oraz między Grecją a państwami trzecimi równe są różnicy między cenami ustalonymi dla Grecji a cenami wspólnymi.

2. Jednak nie ustala się kwoty wyrównawczej, jeżeli kwota wynikająca z zastosowania ustępu 1 jest minimalna.

3. a) W handlu między Grecją a Wspólnotą w jej obecnym składzie, kwoty wyrównawcze pobierane są przez państwo importujące lub nakładane przez państwo eksportujące.

b) w handlu między Grecją a państwami trzecimi podatki lub inne opłaty przywozowe stosowane w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zwroty wywozowe są zmniejszane lub zwiększane, zależnie od przypadku, o kwoty wyrównawcze stosowane w handlu ze Wspólnotą w jej obecnym składzie. Opłat celnych nie można zmniejszać o kwotę wyrównawczą.

4. Dla produktów, dla których stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej są skonsolidowane w ramach Układu Ogólnego w sprawie Ceł i Handlu, stosuje się obowiązujące opłaty.

5. Kwota wyrównawcza pobierana lub nakładana przez Państwo Członkowskie na podstawie ustępu 1 nie może przekraczać ogólnej kwoty pobieranej przez to Państwo Członkowskie za przywóz z państw trzecich, korzystających z klauzuli najwyższego uprzywilejowania.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może odstąpić od stosowania tej zasady, w szczególności w celu uniknięcia zmniejszenia obrotów handlowych i zakłóceń konkurencji.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może odstąpić od stosowania artykułu 42 ustęp 1 akapit pierwszy, odnośnie do produktów, do których stosuje się kwoty wyrównawcze, w zakresie koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 62

Jeżeli cena światowa produktu jest wyższa od ceny stosowanej do obliczenia opłaty przywózowej, wprowadzonej w ramach wspólnej polityki rolnej, pomniejszonej o kwotę wyrównawczą, która jest odjęta od opłaty przywózowej zgodnie z artykułem 61, lub jeżeli zwrot przy wywozie do państw trzecich jest mniejszy niż kwota wyrównawcza lub gdy nie stosuje się żadnego zwrotu, mogą być podjęte odpowiednie środki mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku.

Artykuł 63

Wspólnota finansuje przyznane kwoty wyrównawcze z zasobów Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Artykuł 64

Do produktów, których przywóz z państw trzecich do Wspólnoty w jej obecnym składzie podlega opłatom celnym, stosuje się następujące postanowienia:

1. Przywózowe opłaty celne stosowane między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją znosi się stopniowo w terminach i zgodnie z harmonogramem określonym w artykule 25.

Jednak w przypadku produktów wyszczególnionych w rozporządzeniu EWG nr 805/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, przywózowe opłaty celne są stopniowo znoszone w pięciu etapach, po 20% z początkiem każdego roku gospodarczego po przystąpieniu.

Jeżeli stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej na towary wymienione w ustępie 2 litera b) są niższe od stawek podstawowych, to dla stosowania niniejszego ustępu te ostatnie zastępuje się stawkami Wspólnej Taryfy Celnej.

2. a) W celu stopniowego wprowadzenia Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka zmniejszy różnicę między podstawową stawką celną a stawką Wspólnej Taryfy Celnej na zasadach, w terminie i według harmonogramu określonego w artykule 31.

b) Niezależnie od postanowień litery a), na całym terytorium Republiki Greckiej od 1 stycznia 1981 roku stawki Wspólnej Taryfy Celnej są stosowane dla następujących produktów:

- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 805/68,
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 1035/72, dla których ustalono cenę referencyjną za cały rok gospodarczy lub jego część,
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 100/76 w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybnych, dla których ustalono cenę referencyjną,
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 337/79 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, dla których ustalono cenę referencyjną.

3. Stawkę celną dla celów ustępów 1 i 2 ustala się zgodnie z artykułem 24.

W przypadku produktów wyszczególnionych w rozporządzeniu nr 136/66/EWG w sprawie utworzenia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, ustala się następujące podstawowe stawki celne:

Pozycja Wspólnej Taryfy Celnej	Opis	Wysokość podstawowej stawki celnej uznanej za faktycznie stosowaną przez Republikę Grecką 1 lipca 1980 roku:	
		w stosunku do państw trzecich	w stosunku do Wspólnoty w jej obecnym składzie
12.01	Nasiona i owoce oleiste całe lub w częściach	40%	36%
12.02	ex B. Pozostałe, z wyjątkiem nasion lnu i rącznika Mąka i grysiki z nasion lub owoców oleistych nieodtłuszczone (inne niż z gorczycy): ex b. Pozostałe, z wyjątkiem nasion lnu i rącznika		
15.07	Nielotne oleje roślinne ciekłe lub stałe, rafinowane lub oczyszczane: - olej z nasion lnu - olej palmowy do zastosowań technicznych lub przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi	130%	104%
15.12	Oleje i tłuszcze roślinne i zwierzęce, częściowo lub całkowicie uwodornione, zestalone lub utwardzone w jakikolwiek inny sposób, rafinowane lub nie, ale dalej nieprzetworzone: A. W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniej B. Pozostałe		

4. W przypadku produktów objętych wspólną organizacją rynku, zgodnie z procedurą określoną w artykule 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG lub, zależnie od przypadku, w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych, można podjąć decyzję:

a) upoważniającą Republikę Grecką do:

- zniesienia opłat celnych, o których mowa w ustępie 1 lub podjęcia działań zmierzających do zbliżenia cen określonego w ustępie 2 w tempie szybszym niż określono w tym ustępie,
- zawieszenia w całości lub częściowo opłat celnych za produkty przywożone z obecnych Państw Członkowskich,
- zawieszenia w całości lub częściowo opłat celnych za produkty przywożone z państw trzecich,

b) Wspólnota w obecnym składzie:

- znosi opłaty celne wymienione w ustępie 1 w tempie szybszym niż określono w tym ustępie,
- zawiesza w całości lub częściowo opłaty celne za produkty przywożone z Grecji.

W przypadku pozostałych produktów Republika Grecka może przyjąć środki wymienione w pierwszym akapicie litera a) pierwsze tiret i drugi bez upoważnienia. Republika Grecka informuje Państwa Członkowskie i Komisję o przyjmowanych środkach.

Opłaty celne wynikające z przyspieszonego zbliżania nie mogą być niższe od opłat celnych za te same towary importowane z pozostałych Państw Członkowskich.

Artykuł 65

1. System opłat celnych i opłat o skutku równoważnym oraz ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym stosowany we Wspólnocie w jej obecnym składzie do produktów objętych, w dniu przystąpienia, wspólną organizacją rynku jest stosowany w Grecji z dniem 1 stycznia 1981 roku, z zastrzeżeniem artykułów 61, 64 i 115.

2. W przypadku produktów nieobjętych w dniu przystąpienia wspólną organizacją rynku postanowienia tytułu II dotyczące stopniowego znoszenia opłat o skutku równoważnym do opłat celnych oraz stopniowego znoszenia ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym nie mają zastosowania do tych opłat, ograniczeń i środków, które w dniu przystąpienia stanowią część organizacji rynku krajowego.

Postanowienie to ma zastosowanie tylko do chwili wprowadzenia wspólnej organizacji rynku tych produktów, nie dłużej niż do 31 grudnia 1985 roku i wyłącznie w zakresie niezbędnym do utrzymania krajowej organizacji rynku.

3. Z dniem 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej do produktów wyszczególnionych w załączniku II do Traktatu EWG.

O ile nie powstaną trudności w stosowaniu przepisów Wspólnoty, a zwłaszcza w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynków i przejściowych mechanizmów ustanowionych w niniejszym tytule, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może upoważnić Republikę Grecką do włączenia do tej nomenklatury tych podrozdziałów krajowych, które są konieczne do stopniowego zbliżania do Wspólnej Taryfy Celnej lub znoszenia we Wspólnocie opłat celnych na zasadach określonych w niniejszym Akcie.

Artykuł 66

1. Na towary przywożone z Grecji do Wspólnoty w jej obecnym składzie nakłada się składnik zapewniający ochronę przemysłu przetwórczego, stosowany przy obliczaniu opłaty przy przywozie z państw trzecich produktów objętych wspólną organizacją rynków zbóż i ryżu.

2. W przypadku towarów przywożonych do Grecji wysokość tego składnika ustala się poprzez oddzielenie od całkowitej ochrony stosowanej 1 stycznia 1979 roku składnika lub składników stosowanych dla zapewnienia ochrony przemysłu przetwórczego.

Taki składnik lub składniki nakłada się na towary przywożone z innych Państw Członkowskich. Zastąpią one, w przypadku opłat za towary przywożone z państw trzecich, wspólnotowy składnik ochronny.

3. Artykuł 64 stosuje się do składnika określonego w ustępach 1 i 2, który uznaje się za składnik podstawowy. Redukcje lub zbliżenia przeprowadza się w pięciu etapach po 20%, na początku każdego roku, przez pięć lat gospodarczych po przystąpieniu, określonych dla danego produktu podstawowego.

Artykuł 67

Przy ustalaniu poziomu kwot przewidzianych w ramach wspólnej polityki rolnej, z wyjątkiem cen wymienionych w artykule 58, w przypadku Grecji brana jest pod uwagę, w stopniu koniecznym do właściwego funkcjonowania wspólnej polityki rolnej, stosowana kwota wyrównawcza, lub przy jej braku, różnica w odnotowanych cenach, a w razie potrzeby stosowanie opłat celnych.

Artykuł 68

1. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do środków wsparcia, premii lub innych analogicznych kwot, ustanowionych w ramach wspólnej polityki rolnej, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł.

2. W celu udzielenia Grecji pomocy wspólnotowej, stosuje się następujące postanowienia:

a) wysokość pomocy wspólnotowej dla określonego produktu w Grecji z dniem 1 stycznia 1981 roku będzie równa kwocie określonej na podstawie środków wsparcia udzielanych Grecji dla ustalonego okresu reprezentatywnego w ramach poprzedniego systemu krajowego. Kwota ta jednak nie może przekroczyć wysokości przyznanych środków wsparcia w dniu przystąpienia do Wspólnoty w jej obecnym składzie. Jeżeli w ramach poprzedniego systemu krajowego nie udzielano analogicznej pomocy, zgodnie z poniższymi postanowieniami z dniem przystąpienia nie zostanie przyznana Grecji żadna pomoc.

b) następnie albo zostanie przyznana Grecji pomoc wspólnotowa, albo, w przypadku różnicy, wysokość wspólnotowych środków wsparcia dla Grecji zostanie wyrównana do wysokości pomocy udzielanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie zgodnie z następującym harmonogramem:

- na początku każdego z pięciu lat gospodarczych, lub przy braku następujących po przystąpieniu okresów udzielania pomocy, sukcesywnie o jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę:

- kwoty pomocy Wspólnoty przyznanej na następny rok lub okres gospodarczy,

- albo różnicy pomiędzy poziomem pomocy w Grecji a poziomem pomocy udzielanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie na następny rok lub okres gospodarczy,

- pomoc wspólnotowa zostanie Grecji udzielona w całości na początku piątego roku gospodarczego lub okresu udzielania pomocy następujący po przystąpieniu.

Artykuł 69

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 68, Republika Grecka ma prawo zachować środki pomocy państwa na zasadzie przejściowej, zmniejszając je do 31 grudnia 1985 roku. Jednak dopuszcza się odstępstwo od zasady zmniejszania greckich środków pomocy państwa, ustalonych przy uwzględnieniu zakresu dyrektyw społeczno-strukturalnych, wymienionych w załączniku IV.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje z chwilą przystąpienia przepisy konieczne do realizacji postanowień niniejszego artykułu.

Środki te obejmują w szczególności listę oraz dokładne określenie środków wsparcia wymienionych w ustępie 1, kwoty pomocy, harmonogram ich znoszenia i szczegółowe zasady konieczne do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej polityki rolnej.

Takie szczegółowe zasady muszą ponadto zapewnić, aby środki produkcji pochodzące zarówno z Grecji jak i z obecnych Państw Członkowskich miały jednakowy dostęp do rynku greckiego.

Artykuł 70

1. Do czasu wejścia w życie postanowień uzupełniających, które zostaną przyjęte przez Wspólnotę oraz:

- nie później niż na początku pierwszego roku gospodarczego po przystąpieniu, dla produktów wymienionych w ustępie 2 litera a),

- nie później niż 31 grudnia 1985 roku, dla produktów wymienionych w ustępie 2 litera b),

Republika Grecka ma prawo utrzymać dla tych produktów, w ramach środków obowiązujących w poprzednim systemie krajowym, na swoim obszarze, przez ustalony okres reprezentatywny, te środki, które są absolutnie niezbędne do utrzymania dochodu greckiego producenta na poziomie otrzymanym w ramach poprzedniego systemu krajowego.

2. Produkty, o których mowa w ustępie 1 są następujące:

a) suszone figi wymienione w pozycji 08.03 B Wspólnej Taryfy Celnej,

suszone winogrona wymienione w pozycji 08.04 B Wspólnej Taryfy Celnej,

b) oliwki używane do celów innych niż produkcja oleju, wymienione w pozycjach 07.01 N I, ex 07.02 A, 07.03 A I, ex 07.04 B, ex 20.01 B, ex 20.02 F Wspólnej Taryfy Celnej.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje z chwilą przystąpienia środki, o których mowa w ustępie 1 i które Republika Grecka może utrzymać w mocy.

Artykuł 71

Każdy zapas produktów znajdujący się w swobodnym obrocie na obszarze Grecji w dniu 1 stycznia 1981 roku i przekraczający to, co można uznać za normalny zapas, musi zostać usunięty przez Republikę Grecką i na jej koszt zgodnie z procedurami Wspólnoty i w terminie, który zostanie określony.

Artykuł 72

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy konieczne do realizacji postanowień niniejszego tytułu.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji ze Zgromadzeniem, może wprowadzić zmiany postanowień niniejszego tytułu, które okażą się niezbędne w wyniku modyfikacji przepisów wspólnotowych.

Artykuł 73

1. Jeżeli okaże się, że potrzebne są środki przejściowe dla ułatwienia zgodnego z warunkami określonymi w niniejszym tytule przejścia Grecji z dotychczasowego systemu do systemu wynikającego z zastosowania wspólnej organizacji rynków, w szczególności, jeżeli dla niektórych produktów zastosowanie nowego systemu w wyznaczonym terminie napotyka na znaczne trudności, środki takie powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w artykule 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG lub, odpowiednio, w stosownych artykułach innych rozporządzeń dotyczących wspólnej organizacji rynków rolnych. Środki te mogą być przyjmowane do 31 grudnia 1982 roku, a ich zastosowanie nie może przekroczyć tego terminu.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji ze Zgromadzeniem, może przedłużyć okres, o którym mowa w ustępie 1.

ROZDZIAŁ 2 Postanowienia dotyczące niektórych wspólnych organizacji rynków

Sekcja 1 Owoce i warzywa

Artykuł 74

W przypadku owoców i warzyw artykuł 59 stosuje się do cen podstawowych.

Z dniem przystąpienia ustala się w Grecji cenę podstawową, uwzględniając różnicę między średnimi cenami producenta w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie, odnotowaną w ustalonym okresie odniesienia.

Artykuł 75

1. Wprowadza się mechanizm wyrównawczy w przywozie do Wspólnoty w jej obecnym składzie pochodzących z Grecji owoców i warzyw, na które ustalono cenę urzędową.

2. Mechanizm ten regulują następujące zasady:

a) Dokonuje się porównania ceny ofertowej produktów greckich, obliczonej według litery b) z ceną ofertową Wspólnoty obliczaną rocznie, na podstawie średniej arytmetycznej cen producenta w każdym z Państw Członkowskich Wspólnoty w jej obecnym składzie, powiększonych o koszty pakowania i transportu produktów z obszarów produkcyjnych do reprezentatywnych ośrodków konsumpcyjnych Wspólnoty, oraz z uwzględnieniem tendencji kosztów produkcji. Powyższe ceny producenta odpowiadają średniej notowań cen za okres trzech lat poprzedzających datę ustalenia powyższej wspólnotowej ceny ofertowej. Roczna cena wspólnotowa nie może przekraczać poziomu ceny referencyjnej, stosowanej w przypadku państw trzecich. Ta wspólnotowa cena ofertowa zostaje zmniejszona o 3% w pierwszym etapie zbliżania cen przewidzianym w artykule 59, o 6% w drugim etapie, o 9% w trzecim, o 12% w czwartym, o 15% w piątym, a w przypadku brzoskwiń i pomidorów o 18% w szóstym etapie i o 21% w siódmym.

b) Cenę ofertową na produkty greckie oblicza się każdego dnia giełdowego, na podstawie ustalonych notowań reprezentatywnych cen lub zredukowanych do etapu importer-hurtownik we Wspólnocie w jej obecnym składzie. Cena produktów pochodzących z Grecji równa jest najniższemu notowaniu reprezentatywnemu cen lub średniej najniższych notowań dla co najmniej 30% danych produktów sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach, z których dostępne są notowania cen. Takie notowanie lub notowania cen zmniejsza się o każdą kwotę korekcyjną, która może zostać wprowadzona na podstawie postanowień określonych w literze c).

c) Jeżeli cena grecka obliczona w ten sposób jest niższa od ceny wspólnotowej, zgodnie z literą a), państwo importujące pobiera kwotę korekcyjną, równą różnicy pomiędzy tymi dwiema cenami, za towary importowane do Wspólnoty w jej obecnym składzie. Jeżeli jednak poziom dziennej ceny ofertowej produktu Wspólnoty, obliczonej na rynkach ośrodków konsumpcyjnych, jest niższy od ceny wspólnotowej określonej w literze a), kwota korekcyjna nie może przekroczyć różnicy pomiędzy średnią arytmetyczną tych dwóch cen a ceną produktu greckiego.

d) Kwotę korekcyjną pobiera się do chwili, kiedy zebrana dokumentacja wykaże, że cena produktu greckiego jest równa lub wyższa albo od ceny wspólnotowej, określonej według litery a), albo, w razie potrzeby, od średniej arytmetycznej cen wspólnotowych, wymienionej w literze c).

3. Mechanizm wyrównawczy przewidziany w niniejszym artykule pozostaje w mocy:

a) do 31 grudnia 1987 roku, dla produktów wymienionych w artykule 59 ustęp 2,

b) do 31 grudnia 1985 roku, dla produktów wymienionych w artykule 59 ustęp 3,

4. Jeżeli na skutek przywozu z obecnych Państw Członkowskich rynek grecki zostanie zakłócony, właściwe środki mogące zapewnić mechanizm wyrównawczy podobny do przewidzianego w poprzednich ustępach mogą zostać podjęte w stosunku do przywożonych do Grecji ze Wspólnoty w jej obecnym składzie owoców i warzyw, na które ustalono ceny urzędowe.

Artykuł 76

Artykuł 68 ma zastosowanie do wyrównania finansowego wymienionego w artykule 6 rozporządzenia EWG nr 2511/69 ustanawiającego specjalne środki na rzecz usprawnienia produkcji i obrotu owocami cytrusowymi Wspólnoty.

Wyrównanie finansowe traktuje się jako środek wsparcia, którego nie udziela się Grecji w ramach poprzedniego systemu krajowego.

Artykuł 77

Cenę minimalną i wyrównanie finansowe stosowane w Grecji, określone w artykułach 2 i 3 rozporządzenia EWG nr 2601/69 określającego specjalne środki wspierające przetwórstwo niektórych gatunków pomarańczy oraz w artykułach 1 i 2 rozporządzenia EWG nr 1035/77 określającego specjalne środki wspierające sprzedaż przetworów z cytryn, ustala się w następujący sposób:

1. Do czasu pierwszego etapu zbliżania cen, przewidzianego w artykule 59, stosowaną cenę minimalną ustala się na podstawie cen płaconych w Grecji producentom cytrusów przeznaczonych do przetwórstwa, ustalonych za określony okres reprezentatywny, w ramach poprzedniego systemu krajowego. Wyrównanie finansowe jest takie, jak we Wspólnocie w jej obecnym składzie, pomniejszone, w razie potrzeby o różnicę pomiędzy wspólną ceną minimalną, a ceną minimalną stosowaną w Grecji.

2. Celem ustalenia kolejnych cen, cenę minimalną stosowaną w Grecji wyrównuje się do wspólnej ceny minimalnej zgodnie z postanowieniami artykułu 59. Wyrównanie finansowe stosowane w Grecji podczas każdego etapu zbliżania jest takie, jak we Wspólnocie w jej obecnym składzie, pomniejszone, w razie potrzeby, o różnicę pomiędzy wspólną ceną minimalną, a ceną minimalną stosowaną w Grecji.

3. Jeżeli jednak cena minimalna wynikająca z zastosowania ustępów 1 lub 2 przewyższa wspólną cenę minimalną, w Grecji może zostać przyjęta ta ostatnia.

Artykuł 78

Do 31 grudnia 1987 roku Republika Grecka ma prawo nakładać na wszystkich producentów owoców i warzyw obowiązek sprzedaży na rynkach lokalnych wszystkich produkowanych przez nich owoców i warzyw, objętych wspólnymi normami jakości.

Seksja 2
Oleje i tłuszcze

Artykuł 79

1. W przypadku oliwy z oliwek artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych.

Jednak kwotę wyrównawczą wynikającą z zastosowania artykułu 61 koryguje się, w razie potrzeby, poprzez zastosowanie różnicy pomiędzy dopłatami Wspólnoty do konsumpcji stosowanymi we Wspólnocie w jej obecnym składzie oraz w Grecji.

2. W przypadku nasion oleistych, ceny docelowe i orientacyjne ustala się na podstawie różnicy istniejącej między ceną produktów konkurujących w systemie płodozmianu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie w ustalonym okresie odniesienia. Jeżeli ceny tych konkurujących produktów są zbliżone, z chwilą przystąpienia w Grecji stosuje się cenę wspólną. W przeciwnym wypadku do cen docelowych lub orientacyjnych stosuje się artykuł 59. Jednak ceny docelowe lub orientacyjne stosowane w Grecji nie mogą przewyższać wspólnych cen docelowych lub orientacyjnych.

Artykuł 80

Niezależnie od postanowień artykułu 67, przy ustalaniu poziomu poszczególnych kwot przewidzianych dla nasion oleistych, innych niż ceny wymienione w artykule 79 ustęp 2, w przypadku Grecji uwzględnia się, w stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku tych produktów, różnicę wynikającą z zastosowania artykułu 79 ustęp 2.

Artykuł 81

1. Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do oliwy z oliwek. Jednak pierwszy etap zbliżania cen dotyczący dopłat do tego produktu rozpocznie się 1 stycznia 1981 roku.

W tym celu poziom wspólnotowych dopłat do produkcji, przyjęty w celu obliczenia poziomu środków pomocy państwa stosowanych w Grecji, jest poziomem ustalonym na dany rok gospodarczy w dniu przystąpienia.

Drugi etap zbliżania cen rozpoczyna się na początku drugiego roku gospodarczego po przystąpieniu, jedyny możliwy etap na początku pierwszego roku gospodarczego wynika, jeśli taka jest sytuacja, ze zmiany wysokości pomocy wspólnotowej stosowanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Wysokość dopłat do nasion kolzy, rzepaku, słonecznika i rącznika, zbieranych w Grecji, koryguje się w razie potrzeby o różnicę istniejącą między docelową ceną orientacyjną stosowaną w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

Nie naruszając stosowania pierwszego akapitu, wysokość dopłat do nasion kolzy, rzepaku, słonecznika i rącznika, przetwarzanych w Grecji, zmniejsza się o stosowane w Republice Greckiej cła na przywóz tych produktów z państw trzecich.

3. Wysokość dopłat do nasion soi i lnu, zbieranych w Grecji, koryguje się w razie potrzeby o różnicę istniejącą między cenami orientacyjnymi stosowanymi w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie, pomniejszoną o stosowane w Republice Greckiej cła na przywóz tych produktów z państw trzecich

Artykuł 82

Do 31 grudnia 1983 roku Republika Grecka może stosować, zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną zdefiniowane, system kontroli importu nasion oleistych oraz tłuszczu i olejów roślinnych, który stosuje 1 stycznia 1979 roku.

Sekcja 3

Mleko i przetwory mleczne

Artykuł 83

Artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych masła i mleka odtłuszczonego w proszku.

Artykuł 84

Kwotę wyrównawczą dla przetworów mlecznych innych niż masło i mleko odtłuszczone w proszku ustala się przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 4

Wołowina i cielęcina

Artykuł 85

Artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen dorosłej rogacizny w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

Artykuł 86

Kwotę wyrównawczą dla produktów określonych w załączniku do rozporządzenia EWG nr 805/68 ustala się przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 5

Tytoń

Artykuł 87

1. Artykuł 58 ma zastosowanie do cen interwencyjnych ustalonych dla każdej odmiany lub grupy odmian.

2. Cenę docelową, odpowiadającą cenie interwencyjnej wspomnianej w ustępie 1, ustala się w Grecji dla pierwszego zbioru następującego po przystąpieniu, na poziomie odpowiadającym stosunkowi istniejącemu pomiędzy ceną docelową a ceną interwencyjną, zgodnie z artykułem 2 ustęp 2 akapit drugi rozporządzenia EWG nr 727/70 w sprawie wspólnej organizacji rynku tytoniu surowego.

3. Cenę docelową dla czterech kolejnych zbiorów:

a) ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w akapicie pierwszym artykułu 2 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 727/70, uwzględniając środki wsparcia, które Republika Grecka ma prawo utrzymać dla tytoniu na podstawie artykułu 69,

b) podwyższa się w czterech etapach, przy czym pierwsza podwyżka dla drugiego zbioru następującego po przystąpieniu ma miejsce poprzez redukcję środków pomocy państwa, które Republika Grecka ma prawo utrzymać w sposób degresywny na mocy artykułu 69.

Artykuł 88

Niezależnie od postanowień artykułu 71, każdy zapas tytoniu znajdujący się w Grecji i pochodzący ze zbiorów poprzedzających przystąpienie musi zostać całkowicie usunięty przez Republikę Grecką i na jej koszt zgodnie z procedurami Wspólnoty i w terminie, który zostanie określony.

Sekcja 6 Len i konopie

Artykuł 89

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do włókna lnianego i konopnego.

Sekcja 7 Chmiel

Artykuł 90

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do chmielu.

Sekcja 8 Nasiona

Artykuł 91

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do nasion.

Sekcja 9 Jedwabniki

Artykuł 92

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat dla producentów jedwabników.

Sekcja 10 Cukier

Artykuł 93

Artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych cukru białego i minimalnych cen buraka.

Artykuł 94

Kwoty wyrównawcze dla produktów innych niż świeże buraki, wymienionych w artykule 1 ustęp 1 litera b) i dla produktów wymienionych w artykule 1 ustęp 1 litera d) rozporządzenia EWG nr 3330/74 w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru, wyprowadza się od kwoty wyrównawczej dla danego produktu podstawowego, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Artykuł 95

Kwotę wymienioną w artykule 26 ustęp 3 rozporządzenia EWG nr 3330/74 stosowaną w Grecji koryguje się o kwotę wyrównawczą.

Sekcja 11 Zboża

Artykuł 96

W przypadku zbóż artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych, a w przypadku pszenicy zwykłej – do ceny referencyjnej.

Artykuł 97

Kwoty wyrównawcze ustala się następująco:

1. W przypadku zbóż, dla których nie ustalono ceny interwencyjnej kwotę wyrównawczą stosowaną do czasu rozpoczęcia pierwszego etapu zbliżania cen wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej w przypadku zboża konkurencyjnego, dla którego ustalono cenę interwencyjną, z uwzględnieniem:

- relacji cen na rynku greckim,

lub

- relacji pomiędzy cenami progowymi tych zbóż.

Kolejne kwoty wyrównawcze ustala się na podstawie kwot wymienionych w pierwszym akapicie i zgodnie z zasadami zbliżania cen, określonymi w artykule 59.

Jednak w przypadku wymienionym w akapicie pierwszym pierwsze tiret przyjęta relacja musi zostać zbliżona do relacji istniejącej pomiędzy cenami progowymi, zgodnie z zasadami określonymi w artykule 59.

2. Kwotę wyrównawczą dla produktów wymienionych w artykule 1 litery c) i d) rozporządzenia EWG nr 2727/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż wyprowadza się od kwoty wyrównawczej dla zbóż, których ona dotyczy, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

3. Nie naruszając postanowień ustępu 2, dotyczącego produktów przetworzonych z pszenicy zwykłej i pszenicy twardej, kwotę wyrównawczą ustala się na poziomie uwzględniającym również wszelkie środki pomocy państwa dla pszenicy używanej do produkcji chleba, które Republika Grecka utrzyma na podstawie artykułu 69.

Artykuł 98

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat dla pszenicy twardej, o których mowa w artykule 10 rozporządzenia EWG nr 2727/75.

Sekcja 12 Wieprzowina

Artykuł 99

1. W przypadku wieprzowiny artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen tego produktu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Jednak aby uniknąć ryzyka zakłócenia handlu Wspólnoty w jej obecnym składzie z Grecją, kwota wyrównawcza może zostać obliczona na podstawie kwot wyrównawczych dla ziarna pastewnego. W tym celu kwotę wyrównawczą na kilogram tuczniaka oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma mięsa wieprzowego.

Bez uszczerbku dla zastosowania pierwszego akapitu, kwota wyrównawcza może zostać ustalona na poziomie uwzględniającym także środki pomocy państwa, które Republika Grecka utrzymuje na podstawie artykułu 69 dla ziarna używanego w hodowli świń.

3. W przypadku produktów innych niż tusze wieprzowe, określone w artykule 1 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej zgodnie z ustępem 1 lub 2, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 13 Jaja

Artykuł 100

1. W przypadku jaj artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen tego produktu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Jednak aby uniknąć ryzyka zakłócenia handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, kwota wyrównawcza może zostać obliczona na podstawie kwot wyrównawczych dla ziarna pastewnego. W tym celu:

a) kwotę wyrównawczą na kilogram jaj w skorupkach oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma jaj w skorupkach,

b) kwotę wyrównawczą przypadającą na jedno jajo wylęgowe oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego jaja wylęgowego.

Bez uszczerbku dla zastosowania pierwszego akapitu, kwota wyrównawcza może zostać ustalona na poziomie uwzględniającym także środki pomocy państwa dla ziarna używanego w hodowli drobiu, które Republika Grecka utrzymuje na podstawie artykułu 69.

3. W przypadku produktów określonych w artykule 1 ustęp 1 litera b) rozporządzenia EWG nr 2771/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej zgodnie z ustępem 1 lub 2, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 14 Mięso drobiowe

Artykuł 101

1. W przypadku mięsa drobiowego artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen tego produktu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Jednak aby uniknąć ryzyka zakłócenia handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, kwota wyrównawcza może zostać obliczona na podstawie kwot wyrównawczych dla ziarna pastewnego. W tym celu:

a) kwotę wyrównawczą na kilogram drobiu ubitego oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma takiego drobiu, w zależności od gatunku.

b) kwotę wyrównawczą przypadającą na jedno kurczę oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyhodowania we Wspólnocie jednego kurczęcia.

Bez uszczerbku dla zastosowania pierwszego akapitu, kwota wyrównawcza może zostać ustalona na poziomie uwzględniającym także środki pomocy państwa dla ziarna używanego w hodowli drobiu, które Republika Grecka utrzymuje na podstawie artykułu 69.

3. W przypadku produktów określonych w artykule 1 ustęp 2 litera d) rozporządzenia EWG nr 2777/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej zgodnie z ustępem 1 lub 2, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 15 Ryż

Artykuł 102

1. W przypadku ryżu artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych ryżu niełuskanego.

2. Kwota wyrównawcza dla ryżu łuskanego równa jest kwocie wyrównawczej dla ryżu niełuskanego, przeliczonej według kursu przeliczeniowego, określonego w artykule 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG.

3. Kwota wyrównawcza dla ryżu całkowicie zmielonego równa jest kwocie wyrównawczej dla ryżu łuskanego, przeliczonej według kursu przeliczeniowego, określonego w artykule 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG.

4. Kwota wyrównawcza dla ryżu częściowo zmielonego równa jest kwocie wyrównawczej dla ryżu całkowicie zmielonego, przeliczonej według kursu przeliczeniowego, określonego w artykule 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG.

5. W przypadku produktów określonych w artykule 1 ustęp 1 litera c) rozporządzenia EWG nr 1418/76 w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu, kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej do podobnych produktów, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

6. Kwotę wyrównawczą dla ryżu łamanego ustala się na poziomie uwzględniającym różnicę istniejącą między ceną dostawy w Grecji a ceną progową.

Sekcja 16

Przetwory owocowe i warzywne

Artykuł 103

W przypadku produktów korzystających z systemu pomocy, określonego w artykule 3a rozporządzenia EWG nr 516/77 w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych stosuje się w Grecji następujące postanowienia:

1. Do czasu pierwszego etapu zbliżania cen, określonego w artykule 59, minimalną cenę, o której mowa w artykule 3a ustęp 3 rozporządzenia EWG nr 516/77 ustala się na podstawie cen płaconych producentom w Grecji za produkty do przetwórstwa, odnotowanych w ustalonym okresie reprezentatywnym, w poprzednim systemie krajowym.

2. Jeżeli cena minimalna wymieniona w ustępie 1 różni się od ceny wspólnej, cenę w Grecji zmienia się z początkiem każdego roku gospodarczego po przystąpieniu, zgodnie z zasadami przewidzianymi w artykule 59.

3. Wysokość wspólnotowych środków pomocy przyznawanych Grecji ustala się w taki sposób, aby zrekompensować różnicę pomiędzy poziomem cen produktów z państw trzecich, określonym na podstawie artykułu 3a ustęp 3 rozporządzenia EWG nr 516/77, a poziomem cen produktów greckich, określonym z uwzględnieniem ceny minimalnej, o której mowa w ustępie 2 i kosztów przetworzenia uzyskanych w Grecji, z wyłączeniem przedsiębiorstw o wyższych kosztach. Pomoc ta nie może jednak przewyższać pomocy udzielanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

4. Z początkiem siódmego roku gospodarczego po przystąpieniu pomoc Wspólnoty stosuje się w Grecji w całości do koncentratów pomidorowych, pomidorów bez skórki, soku pomidorowego i brzoskwiń w puszkach, a w przypadku śliwek suszonych - z początkiem piątego roku gospodarczego.

5. Jeżeli jednak cena minimalna wynikająca z zastosowania ustępów 1 lub 2 przewyższa wspólną cenę minimalną, w Grecji można przyjąć tę ostatnią.

Sekcja 17
Suszy paszowy

Artykuł 104

1. Cenę orientacyjną, określoną w artykule 4 rozporządzenia EWG nr 1117/78 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego, stosowaną w Grecji od 1 stycznia 1981 roku, ustala się na poziomie odpowiadającym światowej cenie rynkowej, zwiększonej o wszelką pomoc udzieloną w Grecji za ustalony okres referencyjny w poprzednim systemie krajowym, z wyłączeniem pomocy publicznej zachowanej na podstawie artykułu 69 oraz opłat celnych stosowanych w Grecji w stosunku do państw trzecich 1 lipca 1980 roku. Cena orientacyjna ustalona w ten sposób nie może jednak przewyższać wspólnej ceny orientacyjnej.

2. Artykuł 59 ma zastosowanie do ceny orientacyjnej obliczonej na podstawie ustępu 1, jeżeli jest ona niższa od wspólnej ceny orientacyjnej.

3. Dodatkowe środki wsparcia stosowane w Grecji obniża się o kwotę równą:

- różnicy, jeżeli taka istnieje, między ceną orientacyjną stosowaną w Grecji i wspólną ceną orientacyjną,
oraz

- stawkom celnym stosowanym w Grecji w imporcie tych produktów z państw trzecich,

Kwotę tę mnoży się przez odsetek wymieniony w artykule 5 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 1117/78.

4. Artykuł 68 ma zastosowanie do pomocy zryczałtowanej, o której mowa w artykule 3 rozporządzenia EWG nr 1117/78.

Sekcja 18
Groch i bób

Artykuł 105

1. W przypadku grochu i bobu cenę wejścia stosowaną w Grecji od 1 stycznia 1981 roku ustala się na podstawie różnicy istniejącej między ceną produktów konkurujących w systemie płodozmianu w Grecji i we Wspólnocie w jej aktualnym składzie w ustalonym okresie odniesienia.

Jeżeli ceny tych konkurujących produktów są zbliżone, z chwilą przystąpienia w Grecji stosuje się cenę wspólną. W przeciwnym wypadku, do ceny wejścia stosuje się artykuł 59. Jednak cena wejścia stosowana w Grecji nie może przewyższać wspólnej ceny wejścia.

2. Wysokość pomocy publicznej, wymienionej w artykule 2 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 1119/78 ustanawiającego specjalne środki dla grochu i bobu używanego do karmienia zwierząt, w przypadku grochu i bobu zbieranego w Grecji obniża się o kwotę równą różnicy, jeżeli taka istnieje, między ceną wejścia stosowaną w Grecji i wspólną ceną wejścia.

Nie naruszając stosowania pierwszego akapitu, wysokość tej pomocy dla produktu przetwarzanego w Grecji zmniejsza się o stosowane w Republice Greckiej cła na przywóz z państw trzecich makucha sojowego.

Kwoty wynikające z zastosowania pierwszego i drugiego akapitu mnoży się przez odsetek wymieniony w artykule 2 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 1119/78.

Artykuł 106

Niezależnie od postanowień artykułu 67, przy ustalaniu poziomu poszczególnych kwot przewidzianych dla grochu i bobu, innych niż ceny wymienione w artykule 105 ustęp 1, w przypadku Grecji uwzględnia się, w stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku tych produktów, różnicę cen wynikającą z zastosowania artykułu 105 ustęp 1.

Sekcja 19 Wino

Artykuł 107

1. Artykuły 58 i 59 mają zastosowanie do cen orientacyjnych win stołowych. Artykuł 61 ma zastosowanie do tych samych produktów z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3.

2. Kwotę wyrównawczą dla produktów, dla których ustalono cenę referencyjną, określa się, w stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku, na podstawie kwoty wyrównawczej ustalonej dla win stołowych. Jednak dla win likierowych, kwota wyrównawcza stosowana od 1 stycznia 1981 roku równa jest wysokości opłaty kompensacyjnej, która w tym terminie zostanie zastosowana wobec państw trzecich. Kwotę wyrównawczą znosi się zgodnie z harmonogramem określonym w artykule 59.

3. Przy imporcie do Grecji z państw trzecich towarów podlegających cenom referencyjnym nie stosuje się żadnych kwot wyrównawczych.

Artykuł 108

Niezależnie od postanowień artykułu 67, stosowanej w Grecji ceny wejścia, wymienionej w artykule 3 rozporządzenia EWG nr 337/79 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, nie koryguje się o kwotę wyrównawczą. Kwotę tę dodaje się jednak do średniej ceny określonej dla każdego reprezentatywnego rynku greckiego.

Artykuł 109

Tak długo, jak Republika Grecka będzie stosować artykuł 70 do suszonych winogron, ilość alkoholu z suszonych winogron, która w Grecji może zostać dodana do określonych win, na mocy rozporządzenia EWG nr 351/79 w sprawie dodawania alkoholu do produktów objętych sektorem wina, jest ograniczona rocznie do ilości nieprzekraczającej średniej rocznej ilości tego alkoholu używanej w Grecji do tego celu w latach 1978, 1979 i 1980.

ROZDZIAŁ 3 Postanowienia dotyczące rybołówstwa

Artykuł 110

1. Nie naruszając postanowień artykułu 2 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 101/76 określającego wspólną politykę strukturalną dla przemysłu rybnego oraz artykułu 100 Aktu Przystąpienia z 1972 roku, upoważnia się Republikę Włoską i Republikę Grecką, do dnia 31 grudnia 1985 roku, do

wzajemnego ograniczania połowów na wodach do nich należących lub podlegających ich jurysdykcji, znajdujących się na obszarach wyszczególnionych w artykule 111, do statków tradycyjnie połowiących z portów położonych na terenach wód przybrzeżnych.

2. Postanowienia ustępu 1 i artykułu 111 nie naruszają specjalnych praw do połowu, z których Republika Grecka i Republika Włoska mogą wzajemnie korzystać od 1 stycznia 1981 roku.

Artykuł 111

Tereny wymienione w artykule 110 ustęp 1 rozgranicza się w następujący sposób:

1. Grecja

Wody w strefie o szerokości sześciu mil morskich od linii brzegowej.

2. Włochy

Wody w strefie o szerokości sześciu mil morskich od linii brzegowej. Limit ten zwiększa się do 12 mil morskich dla następujących obszarów:

- a) Morze Adriatyckie, na południe od ujścia Po di Goro;
- b) Morze Jońskie;
- c) Morze Sycylijskie i Cieśnina Sycylijska, łącznie z wyspami;
- d) wody Sardynii.

ROZDZIAŁ 4

Inne postanowienia

Sekcja 1

Środki weterynaryjne

Artykuł 112

1. Republika Grecka nie będzie wysyłać ze swoich regionów, wyszczególnionych zgodnie z procedurą Stałego Komitetu Weterynaryjnego na podstawie przedłożonych gwarancji, na tereny innych Państw Członkowskich bydła lub świń, ani żadnego świeżego mięsa wołowego, wieprzowego, koziego, owczego lub jagnięcego, przed upływem 12 miesięcy od pojawienia się w tych regionach ostatniego źródła pryszczycy lub od ostatniego szczepienia przeciwko tej chorobie.

2. Przed 31 grudnia 1985 roku badaniu zostanie poddane występowanie wirusa pryszczycy.

Nie później niż do 1 lipca 1984 roku Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie z propozycjami przyjęcia przez Wspólnotę właściwych postanowień w tym zakresie.

Sekcja 2

Środki dotyczące ustawodawstwa w sprawie nasion i sadzonek

Artykuł 113

1. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może stosować własne zasady dopuszczalności różnych gatunków roślin uprawnych i ogrodowych lub materiału podstawowego gatunków leśnych, jak również zasady certyfikacji i kontroli produkcji nasion oraz sadzonek roślin uprawnych, ogrodowych i leśnych.

2. Republika Grecka:

a) podejmie wszystkie środki konieczne do stopniowego zastosowania, przed upływem terminu wymienionego w ustępie 1, przepisów Wspólnoty dotyczących dopuszczalności odmian, materiałów podstawowych i sprzedaży nasion oraz sadzonek roślin uprawnych, ogrodowych i leśnych;

b) może ograniczyć, w całości lub części, przed upływem terminu wymienionego w ustępie 1, sprzedaż nasion oraz sadzonek rolnych i ogrodowych do nasion i sadzonek odmian dopuszczonych na jej obszarze,
postanowienie to stosuje się także do materiału podstawowego leśnych materiałów reprodukcyjnych;

c) będzie eksportować do obecnych Państw Członkowskich wyłącznie nasiona i sadzonki odpowiadające przepisom Wspólnoty.

3. Zgodnie z procedurą Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego w Rolnictwie, Ogrodnictwie i Leśnictwie, przed 31 grudnia 1985 roku można podjąć decyzję o stopniowej liberalizacji handlu nasionami i sadzonkami określonych gatunków roślin pomiędzy Grecją a Wspólnotą w jej obecnym składzie, jeśli tylko okaże się, że warunki konieczne do takiej liberalizacji zostały spełnione.

Sekcja 3 Postanowienia różne

Artykuł 114

Akty wymienione w załączniku VI do niniejszego Aktu mają zastosowanie do Grecji na warunkach określonych w tym załączniku.

TYTUŁ V STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

ROZDZIAŁ 1 Wspólna polityka handlowa

Artykuł 115

1. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może utrzymać ograniczenia ilościowe w formie kontyngentów ogólnych, dla produktów i ilości wyszczególnionych w załączniku V jako czasowe odstępstwo od wykazów wspólnej liberalizacji, zawartych w rozporządzeniach: EWG nr 109/70, 1439/74 i 2532/78. Produkty te ulegają całkowitej liberalizacji 1 stycznia 1986 roku i do tego terminu kontyngenty są stopniowo zwiększane. Procedury zwiększania kontyngentów są identyczne z procedurami określonymi w artykule 36.

Jeżeli import towarów w dwóch kolejnych latach jest mniejszy niż 90% rocznego kontyngentu, Republika Grecka zniesie obowiązujące ograniczenia ilościowe, pod warunkiem, że w tym czasie handel danym produktem z obecnymi Państwami Członkowskimi ulega liberalizacji.

2. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka nie zliberalizuje handlu z państwami trzecimi produktami, handel którymi ze Wspólnotą w jej obecnym składzie jeszcze nie został

zliberalizowany, ani w żaden inny sposób nie będzie traktować państw trzecich na warunkach korzystniejszych niż Wspólnotę w jej obecnym składzie, w odniesieniu do kontyngentów ustalonych dla tych produktów. Republika Grecka nie zliberalizuje, w stosunku do krajów, w których handel jest upaństwowiony, wymienionych w rozporządzeniach EWG nr 109/70 i 2532/78, handlu produktami, handel którymi jeszcze nie został zliberalizowanych w stosunku do Wspólnoty w jej obecnym składzie lub do krajów, do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1439/74, ani nie będzie traktować tych krajów na warunkach korzystniejszych niż Wspólnotę w jej obecnym składzie lub kraje, w stosunku do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1439/74 jeśli chodzi o kontyngenty ustalone dla tych produktów.

3. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może utrzymać w stosunku do państw trzecich ograniczenia ilościowe, w formie kontyngentów, na produkty wyszczególnione w załączniku VI, handel którymi nie został jeszcze zliberalizowany przez Wspólnotę w jej obecnym składzie, oraz handlu którymi Republika Grecka nie zliberalizowała jeszcze w stosunku do Wspólnoty. Wysokości kontyngentów na rok 1981 dla krajów, do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1439/74, innych niż wymienione w artykule 120 oraz w stosunku do krajów, w których handel jest upaństwowiony wymienionych w rozporządzeniach EWG nr 109/70 i 2532/78, są określone w tym załączniku.

Wszelkich zmian tych kontyngentów dokonuje się zgodnie z procedurami Wspólnoty.

Artykuł 116

Republika Grecka znosi w stosunku do państw trzecich swój system depozytów importowych i płatności gotówkowych, istniejący w chwili przystąpienia, zgodnie z tym samym harmonogramem i na takich samych warunkach, jak określono w artykule 38 dla obecnych Państw Członkowskich.

Artykuł 117

1. Z dniem 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje ogólny system preferencji Wspólnoty do produktów innych niż wyszczególnione w załączniku II do Traktatu EWG. Jednak do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka stopniowo dostosuje się do stawek ogólnego systemu preferencji w przypadku produktów wyszczególnionych w załączniku VII. Harmonogram tego dostosowania jest taki sam, jak ustalony w artykule 31.

2. W przypadku produktów wyszczególnionych w załączniku II do Traktatu EWG przewidziane lub obliczone stawki preferencyjne stosuje się do opłat celnych faktycznie pobieranych przez Republikę Grecką od państw trzecich, zgodnie z artykułem 64.

W żadnym przypadku towary importowane przez Grecję z państw trzecich nie mogą korzystać ze stawek celnych korzystniejszych niż stawki stosowane do produktów pochodzących ze Wspólnoty w jej obecnym składzie.

ROZDZIAŁ 2

Umowy zawarte przez Wspólnoty z niektórymi państwami trzecimi

Artykuł 118

1. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje postanowienia umów, o których mowa w artykule 120.

Wszelkie środki przejściowe i dostosowania są przedmiotem protokołów zawieranych z państwami trzecimi – stronami umów i do tych umów dołączanych.

2. Środki przejściowe, uwzględniające odpowiadające im środki podjęte we Wspólnocie i obowiązujące nie dłużej niż one, mają na celu zapewnienie stosowania przez Wspólnotę jednolitego systemu jej stosunków z państwami trzecimi – stronami umów, jak też zapewnienie tożsamości praw i obowiązków Państw Członkowskich.

3. Środki przejściowe stosowane do krajów wyszczególnionych w artykule 120 nie przewidują, w żadnym sektorze, traktowania ich przez Republikę Grecką w sposób bardziej uprzywilejowany niż Wspólnota w jej obecnym składzie.

W szczególności, wszelkie produkty podlegające środkom przejściowym w zakresie ograniczeń ilościowych, stosowanych do Wspólnoty w jej obecnym składzie, podlegają takim środkom w stosunku do krajów wyszczególnionych w artykule 120 przez jednakowy czas.

4. Środki przejściowe stosowane do krajów wyszczególnionych w artykule 120 nie prowadzą do traktowania tych krajów przez Republikę Grecką w sposób mniej uprzywilejowany niż państw trzecich. W szczególności środki przejściowe w zakresie ograniczeń ilościowych nie mogą zostać przewidziane dla krajów wyszczególnionych w artykule 120 w przypadku produktów, których import z państw trzecich do Grecji nie podlega ograniczeniom.

Artykuł 119

Jeżeli protokoły wymienione w artykule 188 ustęp 1 nie zostaną zawarte do 1 stycznia 1981 roku z przyczyn niezależnych od Wspólnoty lub Republiki Greckiej, Wspólnota podejmie środki konieczne do rozwiązania tej kwestii po przystąpieniu.

W każdym przypadku Republika Grecka, z dniem 1 stycznia 1981 roku, rozpocznie stosowanie klauzuli najwyższego uprzywilejowania do krajów wyszczególnionych w artykule 120.

Artykuł 120

Artykuły 118 i 119 mają zastosowanie do umów zawartych z Algierią, Austrią, Cyprzem, Egiptem, Finlandią, Hiszpanią, Islandią, Izraelem, Jordanią, Libanem, Malta, Maroko, Norwegią, Portugalią, Syrią, Szwajcarią, Szwecją, Tunezją i Turcją.

Artykuły 118 i 119 mają także zastosowanie do umów, które Wspólnota zawrze z innymi państwami trzecimi regionu śródziemnomorskiego przed wejściem w życie niniejszego Aktu.

ROZDZIAŁ 3

Stosunki z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku

Artykuł 121

Ustaień wynikających z Konwencji AKP-EWG z Lomé oraz Porozumienia w sprawie produktów objętych zakresem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, podpisanych 28 lutego 1975 roku, nie stosuje się w stosunkach między Republiką Grecką a krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z wyjątkiem Protokołu 3 w sprawie cukru.

Artykuł 122

Postanowienia artykułów 118 i 119 mają także zastosowanie do umów, które Wspólnota zawrze z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku przed wejściem w życie niniejszego Aktu.

ROZDZIAŁ 4

Tekstylnia

Artykuł 123

1. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje porozumienie z 20 grudnia 1973 roku dotyczące międzynarodowego handlu tekstyliami, jak również dwustronne umowy zawarte przez Wspólnotę w ramach tego porozumienia. Protokoły wprowadzające zmiany do tych umów będą negocjowane przez Wspólnotę z państwami trzecimi - stronami umów celem zapewnienia dobrowolnego ograniczenia eksportu do Grecji produktów i źródeł pochodzenia, w przypadku których istnieją ograniczenia w eksporcie do Wspólnoty.

2. O ile protokoły te nie zostaną zawarte do 1 stycznia 1981 roku, Wspólnota podejmie środki zmierzające do zaradzenia powstałej sytuacji i dotyczące niezbędnych przejściowych dostosowań zapewniających realizację przez Wspólnotę zawartych umów.

Tytuł VI

Postanowienia finansowe

Artykuł 124

Decyzję z 21 kwietnia 1970 roku o zastąpieniu wkładów finansowych Państw Członkowskich środkami własnymi Wspólnot, dalej zwaną decyzją z 21 kwietnia 1970 roku, stosuje się zgodnie z postanowieniami artykułów 125, 126 i 127.

Artykuł 125

Dochód określony jako „opłaty rolne”, wymieniony w artykule 2 litera a) decyzji z 21 kwietnia 1970 roku, obejmuje także dochód z każdej kwoty wyrównawczej, pobranej od towarów importowanych na podstawie artykułów 43, 61 i 75, oraz dochód z elementów stałych, stosowanych w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją oraz w handlu między Grecją a państwami trzecimi, zgodnie z artykułem 66.

Artykuł 126

Do 31 grudnia 1985 roku dochód określony jako „opłaty celne”, wymieniony w artykule 2 litera b) decyzji z 21 kwietnia 1970 roku, obejmuje opłaty celne obliczone w taki sposób, jakby od chwili przystąpienia Republika Grecka stosowała w handlu z państwami trzecimi stawki wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej i obniżone stawki wynikające z wszelkich preferencji taryfowych stosowanych przez Wspólnotę.

Administracja grecka dokonuje comiesięcznych obliczeń tych opłat celnych na podstawie deklaracji celnych za jeden miesiąc, udostępnianych Komisji nie później niż 20 dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu złożenia deklaracji.

Z dniem 1 stycznia 1986 roku całkowita kwota pobieranych opłat celnych jest należna w całości.

Artykuł 127

Kwota opłat celnych z tytułu środków własnych naliczanych od podatku od wartości dodanej lub wkładu finansowego opartego na produkcie narodowym brutto, zgodnie z artykułem 4 ustępy 1-5 decyzji z 21 kwietnia 1970 roku, ma zastosowanie w całości z dniem 1 stycznia 1981 roku.

Jednakże Wspólnota zwróci Republice Greckiej proporcjonalnie część kwoty wymienionej w poprzednim ustępie, w ciągu miesiąca następującego po otrzymaniu jej przez Komisję, zgodnie z następującą procedurą:

- 70% w 1981 roku,
- 50% w 1982 roku,
- 30% w 1983 roku,
- 20% w 1984 roku,
- 10% w 1985 roku.

Tytuł VII INNE POSTANOWIENIA

Artykuł 128

Akty wymienione w załączniku VIII do niniejszego Aktu mają zastosowanie do Republiki Greckiej na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 129

1. Do 31 grudnia 1985 roku przedsiębiorstwa produkujące żelazo i stal w Grecji mają prawo stosować system złożonych punktów bazowych.

2. Bez uszczerbku dla ostatniego akapitu artykułu 60 ustęp 2 litera b) Traktatu EWWiS, do 31 grudnia 1985 roku ceny stosowane przez przedsiębiorstwa obecnych Państw Członkowskich na produkty z żelaza i stali sprzedawane na rynku greckim, zmniejszone do poziomu ich ekwiwalentu w punkcie wybranym dla ustalenia ich cennika, nie mogą być niższe od cen określonych w tym cenniku dla porównywalnych transakcji, chyba że Komisja w porozumieniu z rządem greckim na to zezwoli. Przedsiębiorstwa obecnych Państw Członkowskich zachowują prawo do wyrównywania swoich cen dostawczych w Grecji do cen pobieranych tam przez państwa trzecie za takie same produkty.

Pierwszy akapit dotyczy wyłącznie wyrównywania cenników producentów obecnych Państw Członkowskich i Grecji, dla towarów faktycznie produkowanych w Grecji 1 stycznia 1981 roku. Wykaz tych produktów będzie w tym dniu opublikowany przez Komisję.

Artykuł 130

1. Jeśli przed 31 grudnia 1985 roku pojawią się poważne trudności, które mogą utrzymywać się w jakiegokolwiek dziedzinie gospodarki lub spowodować poważne pogorszenie sytuacji gospodarczej danego obszaru, Republika Grecka może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w celu uzdrowienia sytuacji i dostosowania danego sektora gospodarki do wspólnego rynku.

W takich samych okolicznościach, którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich może ubiegać się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w stosunku do Republiki Greckiej.

Powyższe postanowienie stosuje się do 31 grudnia 1987 roku do tych produktów lub sektorów, dla których niniejszy Akt przewiduje przejściowe odstępstwa o takim samym czasie trwania.

2. Na żądanie zainteresowanego Państwa, Komisja, w ramach procedury przyspieszonej, określa środki ochronne, które uważa za niezbędne, wskazując warunki i sposób ich stosowania.

W razie poważnych trudności gospodarczych, Komisja podejmuje działanie w ciągu pięciu dni roboczych. Środki przyjęte w ten sposób są stosowane bezzwłocznie.

Jeżeli w sektorze rolnictwa handel pomiędzy Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją powoduje lub zagraża spowodowaniem poważnych trudności na rynku Państwa Członkowskiego, Komisja, na prośbę Państwa Członkowskiego, podejmuje działania co do zastosowania odpowiednich środków w ciągu 24 godzin od otrzymania takiej prośby. Środki takie są stosowane bezzwłocznie, z uwzględnieniem interesów wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności problemów transportowych.

3. Środki dopuszczone na mocy ustępu 2 mogą obejmować wyłączenia od reguł Traktatu EWG i niniejszego Aktu w takim zakresie i na takie okresy, jakie są ściśle niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie wspólnego rynku.

Artykuł 131

1. Jeśli przed upływem okresu stosowania środków przejściowych, ustanowionych dla każdego przypadku niniejszym Aktem, Komisja, działając na wniosek Państwa Członkowskiego lub jakiegokolwiek innej zainteresowanej strony, stwierdzi praktykowanie dumpingu pomiędzy Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, skieruje ona zalecenia do osoby lub osób, które zainicjowały te praktyki w celu położenia im kresu.

Jeżeli praktyki te będą kontynuowane, Komisja upoważni poszkodowane Państwo lub Państwa Członkowskie do podjęcia środków ochronnych, których warunki i szczegółowe zasady określi.

2. W celu zastosowania niniejszego artykułu do produktów wyliczonych w załączniku II do Traktatu EWG, Komisja dokona oceny wszelkich istotnych czynników, w szczególności poziomu cen, według których te towary są importowane na badany rynek, z uwzględnieniem postanowień Traktatu EWG dotyczących rolnictwa, a szczególnie artykułu 39.

CZĘŚĆ PIĄTA

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WPROWADZENIA NINIEJSZEGO AKTU W ŻYCIE

TYTUŁ I

POWOŁYWANIE INSTYTUCJI

Artykuł 132

Zgromadzenie zbierze się nie później niż miesiąc od daty przystąpienia Republiki Greckiej. Dokona ono takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

Artykuł 133

1. Po przystąpieniu Republiki Greckiej Prezydencję Rady obejmuje członek Rady, który objąłby ją na podstawie artykułu 2 Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich, w jego pierwotnej wersji. Po wygaśnięciu jego mandatu Prezydencję sprawują kolejne Państwa Członkowskie w kolejności ustalonej w powyższym artykule, zmienionym zgodnie z artykułem 11.
2. Rada dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej.

Artykuł 134

1. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie Komisji zostaną mianowani po przystąpieniu Republiki Greckiej. Komisja podejmie swoje obowiązki piątego dnia po mianowaniu jej członków. Kadencja jej członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia upływa w tym samym czasie.
2. Komisja dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej.

Artykuł 135

1. Po przystąpieniu Republiki Greckiej mianowany zostanie nowy sędzia Trybunału Sprawiedliwości.
2. Kadencja tego sędziego upływa 6 października 1985 roku.
3. Trybunał dokona takich zmian swojego regulaminu proceduralnego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej. Zmieniony regulamin proceduralny wymaga jednomyślnej zgody Rady.
4. W sprawach rozpatrywanych przed Trybunałem do 1 stycznia 1981 roku, w których postępowanie ustne rozpoczęło się przed tym dniem, pełny skład Trybunału i skład izb są określone zgodnie z przepisami sprzed przystąpienia Republiki Greckiej; w sprawach tych stosowany jest regulamin proceduralny obowiązujący 31 grudnia 1980 roku.

Artykuł 136

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Ekonomiczno-Społeczny zostanie powiększony przez mianowanie dwunastu członków reprezentujących różne kategorie życia gospodarczego i społecznego Grecji. Kadencja wybranych w ten sposób członków upływa w tym samym czasie co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 137

Po przystąpieniu Grecji Trybunał Obrachunkowy zostanie powiększony przez mianowanie jednego dodatkowego członka. Kadencja wybranego w ten sposób członka upływa w tym samym czasie, co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 138

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Doradczy EWWiS zostanie powiększony przez mianowanie trzech nowych członków. Kadencja wybranych w ten sposób członków upływa w tym samym czasie co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 139

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Naukowo-Techniczny zostanie powiększony przez powołanie jednego dodatkowego członka. Kadencja wybranego w ten sposób członka upływa w tym samym czasie, co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 140

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Walutowy zostanie powiększony przez mianowanie członków reprezentujących nowe Państwo Członkowskie. Ich kadencja upływa w tym samym czasie co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 141

Dostosowania postanowień Traktatów założycielskich dotyczących komitetów i ich regulaminów wewnętrznych, niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej, zostaną wprowadzone jak najszybciej po przystąpieniu.

Artykuł 142

1. Kadencje nowych członków komitetów wymienionych w załączniku IX upływają w tym samym czasie co kadencje ich członków sprawujących te funkcje w dniu przystąpienia.
2. Po przystąpieniu skład komitetów wymienionych w załączniku X zostanie w całości odnowiony.

TYTUŁ II ZASTOSOWANIE AKTÓW WYDANYCH PRZEZ INSTYTUCJE

Artykuł 143

Po przystąpieniu Republikę Grecką uznaje się za adresata dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 189 Traktatu EWG i artykułu 161 Traktatu EWEA, a także zaleceń i decyzji w rozumieniu artykułu 14 Traktatu EWWiS, o ile takie dyrektywy, zalecenia i decyzje zostały notyfikowane wszystkim obecnym Państwom Członkowskim.

Artykuł 144

Zastosowanie w Grecji aktów wymienionych w liście w załączniku XI do niniejszego Aktu odracza się na okres wskazany w tej liście.

Artykuł 145

Republika Grecka przyjmuje środki niezbędne do przestrzegania od daty przystąpienia przepisów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 189 Traktatu EWG i artykułu 161 Traktatu EWEA, a także zaleceń i decyzji w rozumieniu artykułu 14 Traktatu EWWiS, chyba że lista w załączniku XII lub inne postanowienia niniejszego Aktu przewidują inny okres na zastosowanie się do tych aktów.

Artykuł 146

1. Z chwilą przystąpienia wchodzi w życie zmiany w aktach instytucji Wspólnot niezawarte w niniejszym Akcie ani w jego załącznikach, wprowadzone przez instytucje przed przystąpieniem Republiki Greckiej, zgodnie z procedurą określoną w ustępie 2, w celu dostosowania tych aktów do postanowień niniejszego Aktu, w szczególności tych zawartych w części czwartej.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, lub też Komisja, w zależności od tego, który z tych organów przyjął dany akt, wydaje odpowiednie przepisy dostosowujące.

Artykuł 147

Teksty aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot przed przystąpieniem Republiki Greckiej i sporządzone przez Radę lub Komisję w języku greckim są, od dnia przystąpienia, tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone w obecnych sześciu językach. Zostaną one opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, jeżeli teksty w obecnych językach były w ten sposób publikowane.

Artykuł 148

Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki stosowane w dniu przystąpienia Republiki Greckiej, które ze względu na przystąpienie zostają objęte artykułem 65 Traktatu EWWiS, muszą zostać notyfikowane Komisji w ciągu trzech miesięcy od daty przystąpienia. Tylko porozumienia i decyzje, które zostały notyfikowane pozostają tymczasowo w mocy do czasu wydania decyzji przez Komisję.

Artykuł 149

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, zmierzające do zapewnienia na terytorium Republiki Greckiej ochrony zdrowia pracowników i mieszkańców przed szkodliwym promieniowaniem są, stosownie do artykułu 33 Traktatu EURATOM, przekazywane Komisji przez to państwo w ciągu trzech miesięcy od daty przystąpienia.

TYTUŁ III POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 150

Załączniki I-XII i Protokoły 1-7 dołączone do niniejszego Aktu stanowią jego integralną część.

Artykuł 151

Rząd Republiki Francuskiej przekaże Rządowi Republiki Greckiej uwierzytelniony odpis Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz traktatów zmieniających ten Traktat.

Artykuł 152

Rząd Republiki Włoskiej przekaże Rządowi Republiki Greckiej uwierzytelniony odpis Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz traktatów je zmieniających lub uzupełniających, w tym Traktaty dotyczące przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w następujących językach: angielskim, duńskim, francuskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim i włoskim.

Teksty tych Traktatów sporządzone w języku greckim są dołączone do niniejszego Aktu. Teksty te są autentyczne na takich warunkach jak teksty traktatów, o których mowa w ustępie 1, sporządzone w obecnych językach.

Artykuł 153

Uwierzytelniony odpis umów międzynarodowych złożonych w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Wspólnot Europejskich zostanie przekazana Rządowi Republiki Greckiej przez Sekretarza Generalnego.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz, o którym mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia

I. USTAWODAWSTWO CELNE

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1496/68 z dnia 27 września 1968 roku (Dz.U. nr L 238, z 28.09.1968, str. 1),
z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Akt Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Terytorium celne Wspólnoty obejmuje następujące terytoria:

- terytorium Królestwa Belgii,
- terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych,
- części terytorium Niemiec, w odniesieniu do których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, z wyjątkiem Wyspy Heligoland oraz obszaru Büsingen (Traktat z dnia 23 listopada 1964 r. pomiędzy Republiką Federalną Niemiec a Konfederacją Szwajcarską),
- terytorium Republiki Greckiej,
- terytorium Republiki Francuskiej, z wyjątkiem terytoriów zamorskich,
- terytorium Irlandii,
- terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gmin Livigno i Campione d'Italia oraz wód państwowych jeziora Lugano, znajdujących się pomiędzy linią brzegową a granicą polityczną obszaru leżącego pomiędzy Ponte Tresa i Porto Ceresio,
- terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,
- europejskiej części terytorium Królestwa Niderlandów,
- terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Wysp Normandzkich i Wyspy Man.”.

2. Dyrektywa Rady 68/312/EWG z dnia 30 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 194, z 6.08.1968, str. 13),
zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do załącznika dodaje się następujące wyrazy:

„Republika Grecka

— ΧΩΡΟΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΝΑΠΟΘΕΣΕΩΣ
(*Τελωνειακός Κώδικας άρθρα 22. 2.3 και 67*)”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2945/76 z dnia 26 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 335, z 4.12.1976, str. 1).

W artykule 3 ustęp 1 litera b) akapit drugi po tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΥΜΟΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 754/76 ΤΗΣ ΕΟΚ”.

W artykule 7 ustęp 2 po tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

„ΔΕΝ ΕΤΥΧΑΝ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ Ή ΑΛΛΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ”.

W artykule 7 ustęp 3 po pierwszym tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΠΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ ΠΑ ... (τοοότης)”.

Po drugim tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

„ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΕΠΙΛΟ· ΤΗΣΕΩΝ Ή ΑΛΛΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΑΚΥΡΩΜΕΝΟ ΓΙΑ . . (ποοήτης)”.

W artykule 13 ustęp 1 po wyrazie „duplicaat” dodaje się wyraz:

„Αντίγραφο”.

4. Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 73, z 19.03.1976, str. 18).

W artykule 22 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1798/75 z dnia 10 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 184, z 15.07.1975, str. 1).

W artykule 9 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 802/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968, str. 1),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1318/71 z dnia 21 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 139, z 25.06.1971, str. 6),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 14 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3184/74 z dnia 6 grudnia 1974 roku (Dz.U. nr L 344, z 23.12.1974, str. 1).

Do artykułu 29 ustęp 2 akapit drugi po wyrazach „UDSTEDT EFTERFØLGENDE” dodaje się wyrazy:

„ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ”.

Do artykułu 30 akapit pierwszy po wyrazie „DUPLICATE” dodaje się wyraz:

„ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”.

Do artykułu 36 ustęp 2 akapit drugi po wyrazach „Vereenvoudige procedure” dodaje się wyrazy:

„Απλουστευμένη διαδικασία”.

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 528/79 z dnia 19 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 71, z 22.03.1979, str. 2).

W artykule 3 po wyrazach „UNDTAGELSESBESTEMMELSER FOR TEKSTILSTOF” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΠΑ ΤΑ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑ”.

9. Decyzja Rady 76/568/EWG z dnia 29 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 176, z 1.07.1976, str. 8).

W artykule 18 ustęp 2 akapit drugi załącznika II po wyrazach „UDSTEDT EFTERFØLGENDE” dodaje się wyrazy:

„ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ”.

W artykule 19 załącznika II, po wyrazie „DUPLICATE” dodaje się wyraz:

„ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”.

10. Dyrektywa Rady 69/73/EWG z dnia 4 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 58, z 8.03.1969, str. 1),

zmieniona:

- dyrektywą 72/242/EWG z dnia 27 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 151, z 5.07.1972, str. 16),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 28 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

11. Dyrektywa Komisji 73/95/EWG z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 120, z 7.05.1973, str. 17),

zmieniona dyrektywą 75/681/EWG z dnia 23 września 1975 roku (Dz.U. nr L 301, z 20.11.1975, str. 1).

W artykule 2 po wyrazach „AV goederen” dodaje się wyrazy „έμπορευματα Ε. Ι”.

W załączniku w przypisie B 14 po wyrazach „symbol £ oznaczający funty szterlingi” dodaje się wyrazy „symbol DR oznaczający greckie drachmy”.

12. Dyrektywa Komisji 76/447/EWG z dnia 4 maja 1976 roku (Dz.U. nr L 121, z 8.05.1976, str. 52),

zmieniona dyrektywą 76/765/EWG z dnia 7 września 1978 roku (Dz.U. nr L 257, z 20.09.1978, str. 7).

Do artykułu 6 ustęp 2 dodaje się wyraz „Αντίγραφο”.

W załączniku do przypisu B 18 dodaje się wyrazy „symbol DR oznaczający greckie drachmy”.

13. Dyrektywa Rady 69/74/EWG z dnia 4 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 58, z 8.03.1969, str. 7),

zmieniona:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- dyrektywą 76/634/EWG z dnia 22 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 223, z 16.08.1976, str. 17).

Do załącznika dodaje się następujący punkt:

„9. *Republika Grecka*

- ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ (Τελωνιακό Κώδιξ, κεφ. ΣΤ)

- ΓΙΩΝΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ (Τελωνιακό Κώδιξ, κεφ. ΣΤ)

- ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ (Τελωνιακό Κώδιξ, κεφ. ΣΤ)”.

14. Dyrektywa Rady 69/75/EWG z dnia 4 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 58, z 8.03.1969, str. 11),

zmieniona:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- dyrektywą 76/634/EWG z dnia 22 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 223, z 16.08.1976, str. 17).

Do załącznika dodaje się następujący punkt:

„8. *Republika Grecka*

- ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΖΩΝΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
(Ττλm-νισιακις ΚάnnE. αεϋ. ΣΤ. κm AN 1559/1950),

- ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΖΩΝΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Ττλm-νισιακις ΚάnnE. αεϋ. ΣΤ. κm N 390 1940) ”.

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 803/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968, str. 6),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 338/75 z dnia 10 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 39, z 13.02.1975, str. 5),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1028/75 z dnia 14 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 102, z 22.04.1975, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1735/75 z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 183, z 14.07.1975, str. 1),

W artykule 17 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

16. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/70 z dnia 3 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 171, z 4.08.1970, str. 10),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2465/70 z dnia 4 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 264, z 5.12.1970, str. 25),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1659/71 z dnia 28 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 172, z 31.07.1971, str. 13),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1937/74 z dnia 24 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 203, z 25.07.1974, str. 25),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1490/75 z dnia 11 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 151, z 12.06.1975, str. 7),
- rozporządzeniem (EWG) nr 223/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 7).

Artykuł 1 litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) ośrodek zbytu: jeden z następujących ośrodków:

- dla Niemiec: Kolonia, Frankfurt, Hamburg i Monachium,
- dla Danii: Kopenhaga,
- dla Francji: Dieppe, Hawr, Marsylia, Paryż (Rungis), Perpignan i Rouen,
- dla Irlandii: Dublin,
- dla Włoch: Mediolan,
- dla Niderlandów: Rotterdam,
- dla Wielkiej Brytanii: Londyn, Liverpool, Hull i Glasgow,
- dla Belgisko-Luksemburskiej Unii Gospodarczej: Antwerpia i Bruksela,
- dla Grecji: Ateny i Saloniki.”

Artykuł 4 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Średnia wysokość ceny franco granica przed ocleniem obliczana jest na podstawie przychodów brutto ze sprzedaży osiągniętych w transakcjach pomiędzy importerami a hurtownikami. Jednakże w przypadku ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie, za przychody brutto uznaje się przychody odnotowane na takim poziomie handlowym, na którym dane towary są najczęściej zbywane w tych ośrodkach,

Potrąceniu od tak otrzymanych wartości podlegają następujące kwoty:

- marża interwencyjna w wysokości 15 % dla ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie oraz w wysokości 6 % dla pozostałych ośrodków zbytu,
- koszty transportu w obrębie terytorium celnego,
- standardowa kwota BEF 125, DKK 22, DEM 8.50, FRF18, ITL 3 000, FL 8.60, GBR 2, GRD 150 (odpowiednio do danego rynku) odpowiadająca wszelkim pozostałym kosztom, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych,
- opłaty celne i manipulacyjne opłaty celne, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych.”

17. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1641/75 z dnia 27 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 165, z 28.06.1975, str. 45),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 224/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 10).

Artykuł 1 litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) ośrodek zbytu: jeden z następujących ośrodków:

- dla Niemiec: Frankfurt, Hamburg i Monachium,
- dla Danii: Kopenhaga,
- dla Francji: Dieppe, Hawr, Marsylia, Paryż (Rungis), Perpignan i Rouen,
- dla Irlandii: Dublin,
- dla Włoch: Mediolan,
- dla Niderlandów: Rotterdam,
- dla Wielkiej Brytanii : Londyn i Liverpool,
- dla Belgijsko-Luksemburskiej Unii Gospodarczej: Antwerpia,
- dla Grecji: Ateny i Saloniki.”

Artykuł 4 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Średnia wysokość ceny franco granica przed odprawą celną obliczana jest na podstawie przychodów brutto ze sprzedaży osiągniętych w transakcjach pomiędzy importerami a hurtownikami. Jednakże w przypadku ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie, za przychody brutto uznaje się przychody odnotowane na takim poziomie handlowym, na którym dane towary są najczęściej zbywane w tych ośrodkach,

Potrąceniu od tak otrzymanych wartości podlegają następujące kwoty:

- marża interwencyjna w wysokości 15 % dla ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie oraz w wysokości 6 % dla pozostałych ośrodków zbytu,
- koszty transportu w obrębie terytorium celnego,
- standardowa kwota BEF 125, DKK 22, DEM 8.50, FRF 18, ITL 3 000, FL 8.60, GBP 2, GRD 150 (odpowiednio do danego rynku) odpowiadająca wszelkim pozostałym kosztom, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych,
- opłaty celne i manipulacyjne opłaty celne, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych.”

18. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 375/69 z dnia 27 lutego 1969 roku (Dz.U. nr L 52, z 3.03.1969, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2530/77 z dnia 17 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 294, z 18.11.1977, str. 9).

Artykuł 5 pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„- w przypadku, gdy wartość importowanych towarów w jednej przesyłce nie przekracza, odpowiednio, BEF 45 000, DKK 7 500, DEM 3 000, FRF 6 000, ITL 1 000 000, FL 3 000, GBP 750, GRD 50 000, pod warunkiem iż nie są to przesyłki kierowane dalej do innych odbiorców lub przesyłki kierowane wielokrotnie od tego samego nadawcy do tego samego odbiorcy”.

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 97/69 z dnia 16 stycznia 1969 roku (Dz.U. nr L 14, z 21.01.1969, str. 1),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 280/77 z dnia 8 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 40, z 11.02.1977, str. 1),

W artykule 3 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

20. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1062/69 z dnia 6 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 141, z 12.06.1969, str. 31),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku tekst formularza certyfikatu, którego wzór został przyjęty przez Komisję, otrzymuje brzmienie:

„CERTIFICAT/BESCHEINIGUNG/CERTIFICATO/CERTIFICAAT/CERTIFICATE/CERTIFIKAT/ ΠΙΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

N°/Nr/N./No/np.

pour les préparations dites -fondues- présentées en emballages immédiats d'un contenu net inférieur ou égal à 1 kilogramme
für „Käsefondue“ genannte Zubereitungen in unmittelbaren Umschließungen mit einem Gewicht des Inhalts von 1 kg oder weniger
per le preparazioni dette „fondute“ presentate in imballaggi immediati di un contenuto netto inferiore o uguale a 1 kg
voor de preparaten „fondues“ genaamd, in onmiddellijke verpakking, met een netto-inhoud van 1 kg of minder
for preparations known as „cheese fondue“ put up in immediate packings of a net capacity of one kilogram or less
for tilberedte produkter betegnet „oste-fondue“ i engangsemballage med et nettoindhold på mindre end eller lig med 1 kg
ξτα τά χαραφκιοδορατα άχά τήν σνοφασοτα “Τετρξυφο τυρέι” ωαρσυφτζόρτυα οέ δρεουσ οσαχσαιέσ καθαπρσύ γερωχορέυοφ κατοτέρου ή ίοαυ πρδς 1 kg

L' autorité competente / Die zuständige Stelle / L' autorità competente / De bevoegde autoriteit / The competent authority / Vedkommende myndighed / Η άρμοδια αρχή

.....

certifie que le lot de
bescheinigt, daß die Sendung von
certifica che la partita di
bevestigt dat de partij van
certifies that the parcel of
bekraeften, at sendingen på
πιοτοποιει Οτι ή αποστολή

kilogrammes de produit faisant l' objet de la facture n° ... du
Kilogramm, für welche die Rechnung Nr. ... vom
chilogrammi di prodotto, oggetto della fattura n. ... del
kilogram van het produkt, waarvoor factuur nr.... van
kilograms of product covered by invoice No ... of
kilogram af p rod u k lei, omhandlet i faktura nr. ... af
χιλιογράμμογν προϊόντος, πεκλαμδανομένσυ στο τιμολόγιο άρ ... της

délivree par /ausgestellt wurde durch /emessa da / afgegeven door / issued by / udstedt af /έκδοΟέν
άλο:

.....

pays d'origine / Ursprungsland / paese d'origine / land van oorsprong / country of origin / oprindelsesland / χώρα καταγωγής:

.....

pays de destination / Bestimmungsland / paese destinatario / land van bestemming / country of destination / bestemmelsesland / χώρα προορισμού:

répond aux caractéristiques suivantes:

folgende Merkmale aufweist:

risponde alle seguenti caratteristiche:

de volgende kenmerken vertoont:

has the following characteristics:

svarer til følgende karakteristika:

άντοποκρίνεται στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

Ce produit a une teneur en poids en matières grasses provenant du lait égale ou supérieure à 12 % et inférieure à 18 %.

Dieses Erzeugnis hat einen Gehalt an Milchfett von 12 oder mehr, jedoch weniger als 18 Gewichtshundertteilen.

Tale prodotto ha un tenore in peso di materie grasse provenienti dal latte uguale o superiore a 12 % e inferiore a 18 %.

Dit produkt heeft een gehalte aan van melk afkomstige verscofften gelijk aan of hoger dan 12%, doch lager dan 18%.

This product has a milkfat content equal to or exceeding 12 % and less than 18 % by weight.

Dette produkt har et vægtindhold af mælkfedt på mindst 12 og højst 18 procent.

Το προϊόν αυτό περιέχει κατά βάρος λιπαρές ουσίες προερχόμενες από το γάλα ίσες ή ανώτερες του 12 % και κατώτερες του 18%.

Il a été obtenu à partir de fromages fondus dans la fabrication desquels ne sont entrés d'autres fromages que l'emmental ou le gruyère, ·

Es ist hergestellt aus Schmelzkäse, zu dessen Erzeugung keine anderen Käsesorten als Emmentaler oder Greyerzer verwendet wurden,

È stato ottenuto con formaggi (tisi per la cui fabbricazione sono stati utilizzati solamente Emmental o Gnaviera,

Het werd verkregen uit gesmolten kaas, waarin bij de fabricatie ervan geen andere kaassoorten dan Emmental of Gruyère werden verwerkt.

It is prepared with processed cheeses made exclusively from Emmental or Gruyère cheese,

Fremstillet af smelteost, ved hvis Fabrikation der ikke er anvendt andre ostesorter end Emmentaler eller Gruyère,

Παρασκευάστηκε με βάση τετηγμένους τυρούς στην παρασκευή των οποίων δεν χρησιμοποιήθηκαν άλλα τυριά παρά μόνο Emmental και Γραδιέρα,

avec adjonction de vin blanc, d'eau-de-vie de cerises (kirsch), de fécule et d'épices.

mit Zusätzen von Weißwein, Kirschwasser, Stärke und Gewürzen.

con l'aggiunta di vino bianco, acquavite di ciliege (kirsch), fecola e spezie.

met toevoeging van witte wijn, brandewijn van kersen (kirsch), zetmeel en specerijen.

with added white wine, kirsch, starch and spices.

med tilsætning af hvidvin, kirsebærbrændevin (kirsch), stivelse og krydderier.

με προσθήκη λευκού οίνου, αποστάγματος κερασιών, αμύλου και μπαχαρικών.

Les fromages emmental ou gruyère utilisés à sa fabrication ont été fabriqués dans le pays exportateur.

Die zu seiner Herstellung verwendeten Käsesorten Emmentaler oder Greyerzer sind im Ausfuhrland erzeugt worden.

I formaggi Emmental o Gnaviera utilizzati per la sua fabbricazione sono stati fabbricati nel paese esportatore.

De voor de bereiding ervan verwerkte Emmentaler of Gruyère kaassoorten werden in het uitvoerland bereid.

The Emmental and Gruyère cheeses used in its manufacture were made in the exporting country.

De ved fabrikationen anvendte Emmentaler- eller Gruyère-oste er fremstillet i eksportlandet.

Τα τυρά Emmental ή Γραβέρα που χρησιμοποιήθηκαν κατά την τοποακευη παρήχθησαν στφτ έξφτουσα χώσα.

Lieu et date d'émission:

Ausstellungsort und -datum:

Luogo e data d'emissione:

Plaats en datum van afgifte:

Place and date of issue:

Sted og dato for udstedelsen:

Τσπος κμί ημερομηνία έκδόσεως:

Cachet de l'organisme émetteur:

Stempel der ausstellenden Stelle:

Timbro dell'organismo emittente:

Stempel van het met de afgifte belaste bureau:

Stamp of issuing body:

Den udstedende myndigheds stempel:

Σφγαιδα τσρ έκδιδοντο ογγανομον:

Signature(s):

Unterschrift(en):

Firma(e):

Handtekening(en):

Signature(s):,

Underskrift (er):

Υλογραφη (εε):

21. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2552/69 z dnia 17 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 320, z 20.12.1969, str. 19),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 768/73 z dnia 26 lutego 1973 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1973, str. 25),

W załączniku I tekst certyfikatu autentyczności, którego wzór został przyjęty przez Komisję, otrzymuje brzmienie:

„BILAG - ANHANG I - ANNEX I - ANNEXE I - ALLEGATO I - BIJLAGE I – ΠΑΡΑΘΗΜΑ Ι

/Egheds certifikat/ Echtcheitszeugnis/ Certificate of authenticity / Certificat d'authenticite/
Certificato di autenticita/ Certificaat van echtheid/ Προιοποιητικό γνησιότηταξ

Nr/No//N°/N./άρ.

BOURBON WHISKEY

Afsender (navn og adresse)	Forsendelsesmåde, skib/fly
Absender (Name und Adresse)	Verschifft durch M/S – versandt durch Flugzeug
Consignor (name and adresse)	Shipped by S/S – by air
Expéditeur (nom et adresse)	Expédié par bateau — par avion
Speditore (cognome e indirizzo)	Spedito per nave — con aeroplano
Afzender (naam en adres)	Verscheept per schip – verzonden per vliegtuig
Αποστολέας (Όνομα και διεύθυνση)	‘Αποστολή ατμογλοϊκώς — Ατροηοριχώξ
Modtager (navn og adresse)	Destinatario (cognome e indirizzo)
Empfänger (Name und Adresse)	Ocebieder (naam en adres)
Consignee (name and adress)	Παοαλήπηηξ (Όνομακαδίτύθνηση)
Destinataire (nom et adresse)	

Antal kolli Anzahl der Packstücke Number of packages Nombre de colis Numero dei colli Aantal colli Αρ. Κόλλων	Mærker og numero Zeichen u. Nummern Serial numbers and marks Marques numéros Marche e numeri Merken en nummers Σηαεια και δρτροτ	Antal/Anzahl/Quantit y/Nombre/Quantita/ Aantal/Αρτροσξ		Vegt/ Gewicht/ Weight/ Poids/ Peso/ Gewicht/ Βεσοξ		Kvantum Menge Quantity Quantite Quantita Hoeveelhei d Ποοστητα	Bemerkning er Bemerkunge n Observation s Observation s Observazion i Opmerkinge
		Fade Fässer Casks Fûts Fusti Fusten Βαρελκο	Flaker Flaschen Bottles Bouteilles Bottiglie Flessen Φταλων	brutto brutto gross brut lordo bruto μκκτο	netto netto net net netto netto καθαρο		

The Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms bekræfter, at forannævnte Bourbon-whisky med en styrke på højst 160° proof (80° Gay-Lussac) er fremstillet i USA i en arbejdsgang udelukkende ved destillering af gæret urt af en kornblanding indeholdende mindst 51 % majs, og at den er lagret i mindst 2 år i nye, indvendigt forkullede egetræsfade.

Das Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms bestätigt, daß der obengenannte Bourbon-Whiskey in den USA unmittelbar mit einer Stärke von höchstens 160° proof (80° Gay-Lussac) durch Destillation aus vergorener Getreidemaische mit einem Anteil an Mais von mindestens 51 Gewichtshundertteilen hergestellt wurde und daß er mindestens 2 Jahre in neuen, innen angekohlten Eichenfässern gelagert hat.

The Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms certifies that the above Bourbon whiskey was distilled in the United States at not exceeding 160° proof (80° Gay-Lussac) from a fermented mash of grain of which not less than 51 % was corn grain (maize) and aged for not less than two years in charred new oak containers.

Le Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms certifie que le whisky Bourbon décrit ci-dessus a été obtenu aux États-Unis directement à 160 degrés proof (80 degrés Gay-Lussac) au maximum, exclusivement par distillation de moûts fermentés d'un mélange de céréales contenant au moins 51 % de grains de maïs et qu'il a vieilli pendant au moins deux ans en fûts de chêne neufs superficiellement carbonisés.

Il Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms, certifica che il whiskey Bourbon sopra descritto è stato ottenuto negli USA direttamente a non più di 160° proof (80° Gay-Lussac) esclusivamente per distillazione di mosti fermentati di una miscela di cereali contenente almeno 51 % di granturco e che è stato invecchiato per almeno due anni in fusti nuovi di quercia carbonizzati superficialmente.

Het Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms verklaart dat de bierboven omschreven Bourbon whiskey met een sterkte van niet meer dan 160° proof (80° Gay-Lussac) in de Verenigde Staten van Noord-Amerika in één produktiegang is verkregen uitsluitend door distillatie van gegist beslag van gemengde granen bestaande uit ten minste 51 gewichtspercenten (%) mais en dat deze whiskey gedurende ten minste twee jaar is gelagerd in nieuwe, aan de binnenzijde verkoolde eikehouten vaten.

To Bureau of Akohol, Tobacco and Firearms πιστοποιώι ότι τό ορίοκυ Bourbon που περιγράφετωα άνιυτερω παρήχθη στί; Η.Π.Α. κατ'εύθειαν οέ 160° proof (80° Gay-lussac) κατά μέγιστο δρω άποκλειοτικα από απόσταξη γλευκών ζυμωβένταιν από μίγμα δημητριακύν που περιοχή τονλαχιστον 51 % απόρους αραβοσίτου και έχει ωριμάσει επί δύο έτη τονλάχιστου μίαα αέ καινοργια δαρτλια ορωίνα, τα οποία έξοητρικως έχουν έπανθρακαιθει.

Sted og dato for udstedelsen

Ort und Datum der Ausstellung

Place and date of issue

Lieu et date d'émission

Luogo e data di emissione

Plaats en datum van afgifte

Τόπος και ημερομηνία έκδοσεως

United States Department of the Treasury

Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms

(Underskrift af autoriseret embedsmand)

(Unterschrift des Zeichnungsberechtigten)

(Signature of authorized Bureau Officer)

(Signature du fonctionnaire habilité)

(Firma del funzionario abilitato)

(Handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

(Υπογραφή του εξουσιοδοτημέκη χαλλήλν)

Department of the Treasury's stempel

Stempel des Department of the Treasury

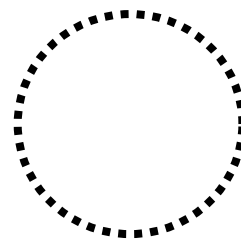
Seal of the Department of the Treasury

Sceau du Department of the Treasury

Timbro del Department of the Treasury.

Stempel van het Department of the Treasury

Σφραγίδα του Department of the Treasury

22. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1120/75 z dnia 17 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 111, z 30.04.1975, str. 19),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3277/75 z dnia 15 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 325, z 17.12.1975, str. 16),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1379/76 z dnia 16 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 156, z 17.06.1976, str. 13),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1216/77 z dnia 7 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 140, z 8.06.1977, str. 16),

Do załącznika I dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

1. Εξαγωγήας.
2. Αριθμός.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΟΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος PORTO.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία και αριθμοί, αριθμός και είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδιδουσης αρχή; (δλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση του Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται διτι ό οίνος που περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό είναι οίνος πού παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή του οίνου "Generoso" του Λούρου και θεω-ρείται, σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο, ως γνήσιος οίνος PORTO.
Ό οίνος αυτός ανταποκρίνεται στον ορισμό του "VIN DE LIQUEUR" πού προβλέπεται άπο την συμπληρωματική σημείωση 4 γ) του κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος.
16. (1) Χώρος προοριζόμενος για άλλες ένδει- ξεις της χώρας εξαγωγής.”

Do załącznika II dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

1. Εξαγωγήας.
2. ΑριθμΟς.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.

6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος MADEIRA.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία και αριθμοί, αριθμός και είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδιδούσης αρχής (βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται ότι ο οίνος που περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό είναι οίνος „GENEROSO” που παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή του οίνου MADEIRA και θεωρείται» σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο, της γνήσιο οίνου; MADEIRA,
Ο οίνος αυτός ανταποκρίνεται στον ορισμό το „VIN DE LIQUEUR” που προβλέπεται από τη συμπληρωματική σημειογραφία (4 γ) του κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,
16. (1) Χώρος προοριζόμενος για άλλες; ενφρι-ξει; τη; χώρας εξαγισγή; ”.

Do załącznika III dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

1. Εξαγωγή.
2. Αριθμός.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος XERES.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία και αριθμοί, αριθμός και είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (Ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδοιούσης αρχής (βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση του Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται ότι ο οίνος που περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό παρήχθη στη ζώνη JEREZ (Xères) και αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τον Ισπανικό νόμο, ως έχων ονομασία; προελεύσεως „JEREZ— XERES - SHERRY”.
Το οινόπνευμα που προστέθηκε στον οίνο αυτό είναι οινόπνευμα οίνικης προελεύσεως.
16. (1) Χώρος; προοριζόμενος; για άλλες ενδεί-ξεις τη; χώρας εξαγωγής”.

Do załącznika IV dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

1. Εξαγωγήας.
2. 'Αριθμός.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΠΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΟΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος MOSCATEL DE SETUBAL.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία καί αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Αίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδιδούσης αρχής (βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση του Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται Οτι Ο οίνος πού περιγράφεται στο παρΟν πιστοποιητικό είναι οίνος πού παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή του MOSCATEL DE SETUBAL καί θεωρείται, σύμφωνα με τΟν πορτογαλικό νόμο, ως λεστον MOSCATEL DE SETUBAL.
Ο οίνος αυτός ανταποκρίνεται στον ορισμό του -VIN DE LIQUEUR" πού προβλέπεται από την συμπληρωματική σημείωση 4 γ) τοί» κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου της ΕύρωπαϊκήςΟικονομικής Κοινότητας.
16. (1) Χώρος προοριζόμενος για άλλες ενδείξεις της χώρας εξαγωγής. ”

Do załącznika V dodaje się następująca treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

1. Εξαγωγήας.
 2. 'Αριθμός.
 4. Παραλήπτη.
 5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΟΝΟΜΑΣΙΑΣΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.
 6. Μεταφορικό μέσο.
 7. Οίνος TOKAY (ASZU, SZAMORODNI)
 8. Τόπος εκφορτώσεως.
 9. Σημεία καί αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.
 10. Βάρος μικτό.
 11. Λίτρα.
 12. Λίτρα (ολογράφως).
 13. θεώρηση της έκδιδούσης αρχής (δλεπε μετάφραση στον αριθ. 14).
 14. Πιστοποιείται οτι ό οίνος πού περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό είναι οίνος πού παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή οίνου TOKAY καί θεωρείτο σύμφωνα με τον ουγγρικό νόμο« ως γνήσιος οίνος TOKAY(ASZU.SZAMORODNI).
Ο σίτος ο οίνος άνταπστρίντται στον Λρισμό του -VIN DE LIQUEUR" πσύ προίλατΓται από τη συμπληρωματική σημείοκτη 4 γ) του κτφαλαίαυ 22 του κόπου οασμολογίστί της ΕύροιαΓκήςΟικονομικής Κοινότητας,
 15. (1) Χώρος προοριζόμενος για Αλλτς ινftri-ξεις της χώρας έξαγοιγής. ”
23. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1535/77 z dnia 4 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 171, z 9.07.1977, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2697/77 z dnia 7 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 314, z 8.12.1977, str. 21).

Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

- W ustępie 2 po wyrazach „bijzondere bestemming” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ”.

- W ustępie 3 akapit drugi drugie tiret po wyrazach „bijzondere bestemming: verordening (EWG) nr 1535/77” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ:
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΗΟΚ) αριθ. 1535/77”

- W ustępie 6 po wyrazach „goederen ter beschikking gesteld van degene die overneemt op...²” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΤΕΘΕΝΤΑ ΙΤΗ ΔΙ ΑΘΕΣΗ ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΕΚΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΤΗΝ...²”

24. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2695/77 z dnia 7 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 314, z 8.12.1977, str. 14),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2788/78 z dnia 29 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 333, z 30.11.1978, str. 25).

W artykule 4 akapit trzeci po wyrazach „— T2 — bijzondere bestemming” dodaje się następujące wyrazy:

„- T2 -'Ειδικός περιορισμός.’”

25. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 222/77 z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 38, z 9.02.1977, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 983/79 z dnia 14 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 123, z 19.05.1979, str. 1).

W artykule 57 ustępie 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

W załączniku:

- punkt I.1 wzoru I otrzymuje brzmienie:

„Niżej podpisany ...¹ stale zamieszkały w ...² w biurze gwarancyjnym ... niniejszym solidarnie, niepodzielnie i wspólnie oświadcza, iż składa gwarancję w maksymalnej wysokości ... na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej³, wszelkich kwot do zapłaty, których mocodawca ...⁴ może być lub stać się zobowiązany względem wyżej wymienionych Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich z tytułu naruszenia prawa, nieprawidłowości lub nadużyć popełnionych w trakcie przewozu tranzytowego na obszarze Wspólnoty wykonywanego przez tę osobę, w tym należności celnych, podatków, ceł na produkty rolne i innych opłat— z wyłączeniem kar pieniężnych— odnoszących się zarówno do zasadniczych jak i dodatkowych należności, kosztów i nieprzewidzianych opłat.”

- punkt I.1 wzoru II otrzymuje brzmienie:

„Niżej podpisany ...¹ stale zamieszkały w ...² w biurze odpraw wyjazdowych ... niniejszym solidarnie, niepodzielnie i wspólnie oświadcza, iż składa gwarancję w maksymalnej wysokości ... na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej³, wszelkich kwot do zapłaty których mocodawca ...⁴ może być lub stać się zobowiązany względem wyżej wymienionych Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich z tytułu naruszenia prawa, nieprawidłowości lub nadużyć popełnionych w trakcie przewozu tranzytowego na obszarze Wspólnoty wykonywanego przez tę osobę pomiędzy biurem odpraw wyjazdowych ... a biurem odpraw docelowych ... w odniesieniu do niżej wskazanych towarów, w tym należności celnych, podatków, ceł na produkty rolne i innych opłat— z wyłączeniem kar pieniężnych - odnoszących się zarówno do zasadniczych jak i dodatkowych należności, kosztów i nieprzewidzianych opłat.”

- punkt I.1 wzoru III otrzymuje brzmienie:

„Niżej podpisany ...¹ stale zamieszkały w ...² w biurze gwarancyjnym ... niniejszym solidarnie, niepodzielnie i wspólnie oświadcza, iż składa gwarancję w maksymalnej wysokości ... na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej³, wszelkich kwot do zapłaty których mocodawca ...⁴ może stać się zobowiązany względem wyżej wymienionych Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich z tytułu naruszenia prawa, nieprawidłowości lub nadużyć popełnionych w trakcie przewozu tranzytowego na obszarze Wspólnoty, w tym należności celnych, podatków, ceł na produkty rolne i innych opłat— z wyłączeniem kar pieniężnych— odnoszących się zarówno do zasadniczych jak i dodatkowych należności, kosztów i nieprzewidzianych opłat, w odniesieniu do których niżej podpisany zgodził się wziąć odpowiedzialność poprzez wystawienie voucherów gwarancyjnych opiewających na maksymalną kwotę 7 000 europejskich jednostek rachunkowych na jeden voucher.”

26. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 223/77 z dnia 22 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 38, z 9.02.1977, str. 20),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1601/77 z dnia 11 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 38, z 22.07.1977, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 526/79 z dnia 20 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 74, z 24.03.1979, str. 1).

Artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

- W pierwszym tiret po wyrazach „Verlaten van de Gemeenschap aan beperkingen oderworpen” dodaje się następujące wyrazy:

„έξοδος άπή την Κοινότητα υποκείμενη οε περιορισμούς”.

- W drugim tiret po wyrazach „Verlaten van de Gemeenschap aan belastingheffing oderworpen” dodaje się następujące wyrazy:

„έξοδος από την Κοινότητα υποκείμενη οε επιβάρυνση”.

Artykuł 40 otrzymuje brzmienie: po wyrazie „told” dodaje się wyraz „Τελωνείο”.

Artykuł 71 otrzymuje brzmienie: w ustępie 3 po wyrazach „Achteraf afgegeven” dodaje się następujące wyrazy:

„εκδοθέν εκ των υστέρων”.

W załącznikach I i III na odwrocie kopii nr 3 Wspólnotowej deklaracji tranzytowej T dodaje się następujący wyraz:

„επιστρωπτεοεις”.

W załączniku VI na przedniej stronie oryginału kopii kontrolnej nr 5 dodaje się następujący wyraz:

„επιστρωπτεοεις”.

W załączniku VII w nagłówku awiza dodaje się inicjały „EK” oraz wyrazy „δελτίο δελνεοεωί”.

W załączniku VIII w nagłówku pokwitowania dodaje się inicjały „EK” oraz wyrazy „άπόοηξη παραλαβής”.

W załączniku IX w rubryce 7 certyfikatu gwarancyjnego dodaje się wyraz „Grecja”.

W załączniku X w nagłówku voucher zryczałtowanej opłaty gwarancyjnej dodaje się inicjały „EK”.

W załączniku XII w nagłówku żółtej nalepki dodaje się inicjały „EK”.

27. Decyzja Komisji 70/41/EWG z dnia 19 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 13, z 19.01.1970, str. 13),

zmieniona:

- decyzją 71/14/EWG z dnia 7 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 6, z 8.01.1971, str. 35),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku na pierwszej stronie formularza D.D.3 umieszcza się inicjały „EK”.

Na pierwszej stronie wymienionego formularza umieszcza się następujące wyrazy:

„Πιστοποιητικό κυκλοφορίας; εμπορευμάτων”.

28. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2826/77 z dnia 5 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 333, z 24.12.1977, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 607/78 z dnia 29 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1978, str. 17).

W załączniku na odwrocie kopii nr 3 umieszcza się następujące wyrazy : „Επιστρεπτέο εις”.

II. ROLNICTWO

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE

a) We wskazanych artykułach niżej wymienionych aktów prawnych wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 roku (Dz.U. nr 172, z 30.09.1966),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 590/79 z dnia 26 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 78, z 30.03.1979):

artykuł 38 ustęp 2.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku (Dz.U. nr 109, z 23.06.1965),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2910/73 z dnia 23 października 1973 roku (Dz.U. nr L 299, z 27.10.1973):

artykuł 19 ustęp 2.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 55, z 2.03.1968),
ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):
artykuł 14 ustęp 2.
4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968),
ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1761/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978):
artykuł 30 ustęp 2.
5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968),
ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 425/77 z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 61, z 5.03.1977):
artykuł 27 ustęp 2.
6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 727/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970),
ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):
artykuł 17 ustęp 2.
7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970),
ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):
artykuł 13 ustęp 2.
8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.07.1970),
ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 814/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 94, z 9.04.1976):
artykuł 12 ustęp 2.
9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 27 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 235/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979):

artykuł 20 ustęp 2.

10. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 roku (Dz.U. nr L 246, z 5.11.1971),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979):

artykuł 11 ustęp 2.

11. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 118, z 20.05.1972),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 912/79 z dnia 8 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 116, z 11.05.1979):

artykuł 33 ustęp 2.

12. Rozporządzenie (EWG) nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 182, z 5.07.1974):

artykuł 8 ustęp 3.

13. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/74 z dnia 19 grudnia 1974 roku (Dz.U. nr L 359, z 31.12.1974),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1487/76 z dnia 22 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 167, z 26.06.1976):

artykuł 36 ustęp 2.

14. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 281, z 1.11.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1254/78 z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978):

artykuł 26 ustęp 2.

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1423/78 z dnia 20 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 171, z 28.06.1978):

artykuł 24 ustęp 2.

16. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 368/76 z dnia 16 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 45, z 21.02.1976):

artykuł 17 ustęp 2.
17. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 368/76 z dnia 16 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 45, z 21.02.1976):

artykuł 17 ustęp 2.
18. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 166, z 25.06.1976),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1260/78 z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 154, z 14.06.1978):

artykuł 27 ustęp 2.
19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3228/76 z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 366, z 31.12.1976):

artykuł 8 ustęp 2.
20. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77 z dnia 15 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 51, z 23.02.1977),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1361/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

artykuł 22 ustęp 2.
21. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 516/77 z dnia 14 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 73, z 21.03.1977),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1152/78 z dnia 30 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 144, z 31.05.1978):

artykuł 20 ustęp 2.
22. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1111/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 134, z 28.05.1977),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1298/78 z dnia 6 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 160, z 17.06.1978):

artykuł 12 ustęp 2.

23. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 218/78 z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 35, z 4.02.1977):

artykuł 12 ustęp 2.

24. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 978/78 z dnia 10 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 128, z 17.05.1978):

artykuł 8 ustęp 2.

25. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1117/78 z dnia 22 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 142, z 30.05.1978):

artykuł 11 ustęp 2.

26. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

artykuł 16 ustęp 2.

27. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1362/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

artykuł 15 ustęp 2.

28. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1760/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978):

artykuł 16 ustęp 2.

29. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979):

artykuł 67 ustęp 2.

30. Dyrektywa Rady 76/859/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976):

artykuł 7 ustęp 3.

31. Decyzja Rady 77/97/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):

artykuł 5 ustęp 3.

32. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),
ostatnio zmieniona dyrektywą 79/111/EWG z dnia 24 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 28, z 3.02.1979):
artykuł 12 ustęp 3.
33. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),
ostatnio zmieniona dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975):
artykuł 9a ustęp 3.
34. Dyrektywa Rady 66/400/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/692/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 236, z 26.08.1978):
artykuł 21 ustęp 3.
35. Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/1020/EWG z dnia 5 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 350, z 14.12.1978):
artykuł 21 ustęp 3.
36. Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/1020/EWG z dnia 5 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 350, z 14.12.1978):
artykuł 21 ustęp 3.
37. Dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/816/EWG z dnia 26 września 1978 roku (Dz.U. nr L 281, z 6.10.1978):
artykuł 19 ustęp 3.

38. Dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),
ostatnio zmieniona dyrektywą 75/445/EWG z dnia 26 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 196, z 26.07.1975):
artykuł 17 ustęp 3.
39. Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 93, z 9.04.1968),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/692/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 236, z 26.08.1978):
artykuł 17 ustęp 3.
40. Dyrektywa Rady 69/208/EWG z dnia 30 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 169, z 10.07.1969),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/1020/EWG z dnia 5 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 350, z 14.12.1978):
artykuł 20 ustęp 3.
41. Dyrektywa Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 170, z 3.08.1970),
ostatnio zmieniona decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 2.01.1973):
artykuł 3 ustęp 2.
42. Dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 roku (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970),
ostatnio zmieniona dyrektywą 79/55/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1979):
artykuł 23 ustęp 3.
43. Dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 roku (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/692/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 236, z 26.08.1978):
artykuł 40 ustęp 3.
44. Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 roku (Dz.U. nr L 270, z 14.12.1970),
ostatnio zmieniona dyrektywą 79/139/EWG z dnia 18 grudnia 1979 roku (Dz.U. nr L 39, z 14.02.1979):

- artykuł 16a ustęp 3,
- artykuł 16b ustęp 3.

45. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55, z 8.03.1971),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/50/EWG z dnia 13 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 15, z 19.01.1978):

- artykuł 12 ustęp 3,
- artykuł 12a ustęp 3.

46. Dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 87, z 17.04.1971),
ostatnio zmieniona decyzją z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):
artykuł 18 ustęp 3.

47. Dyrektywa Rady 72/159/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),
ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 1054/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978):
artykuł 18 ustęp 2.

48. Dyrektywa Rady 72/160/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),
ostatnio zmieniona dyrektywą 73/357/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973):
artykuł 9 ustęp 2.

49. Dyrektywa Rady 72/161/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),
ostatnio zmieniona dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973):
artykuł 11 ustęp 2.

50. Dyrektywa Rady 72/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 179, z 7.08.1972),
ostatnio zmieniona dyrektywą 78/320/EWG z dnia 20 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 84, z 31.03.1978):
artykuł 7 ustęp 2.

51. Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972),

ostatnio zmieniona dyrektywa 78/54/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1978):

artykuł 9 ustęp 3.

52. Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972),

ostatnio zmieniona dyrektywa 78/98/EWG z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1978):

- artykuł 29 ustęp 3,
- artykuł 30 ustęp 3.

53. Dyrektywa Rady 73/88/EWG z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 106, z 20.04.1973),

ostatnio zmieniona decyzją 75/380/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975):

artykuł 7 ustęp 3.

54. Dyrektywa Rady 73/132/EWG z dnia 15 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 153, z 9.06.1973):

artykuł 9 ustęp 2.

55. Dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 38, z 11.02.1974),

ostatnio zmieniona dyrektywa 76/934/EWG z dnia 1 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 364, z 21.12.1976):

- artykuł 9 ustęp 3,
- artykuł 10 ustęp 3.

56. Dyrektywa Rady 76/625/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 218, z 11.08.1976),

zmieniona dyrektywą 77/159/EWG z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 48, z 19.02.1977):

artykuł 9 ustęp 2.

57. Dyrektywa Rady 76/630/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 223, z 16.08.1976):

artykuł 11 ustęp 2.

58. Dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976):

- artykuł 7 ustęp 3,
 - artykuł 8 ustęp 3.
59. Dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):
- artykuł 16 ustęp 3,
 - artykuł 17 ustęp 3.
60. Dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):
artykuł 9 ustęp 3.
61. Dyrektywa Rady 77/97/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):
artykuł 5 ustęp 3.
62. Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):
- artykuł 18 ustęp 3,
 - artykuł 19 ustęp 3.
63. Dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1977),
zmieniona dyrektywą 79/372/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 86, z 6.04.1979):
artykuł 13 ustęp 3.
64. Dyrektywa Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977):
artykuł 11 ustęp 3.
65. Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 206, z 12.08.1977):
artykuł 8 ustęp 3.
66. Dyrektywa Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 33, z 8.02.1979):
artykuł 8 ustęp 3.
67. Dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 86, z 6.04.1979):
artykuł 13 ustęp 3.

- b) We wskazanym artykule niżej wymienionej dyrektywy wyraz „dwanaście” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964):

artykuł 13 ustęp 3.

B. WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW

a) Owoce i warzywa

1. Rozporządzenie Komisji nr 58 z dnia 15 czerwca 1962 roku (Dz.U. nr 56, z 7.07.1962),

zmieniona

- rozporządzeniem nr 51/65/EWG z dnia 1 kwietnia 1965 roku (Dz.U. nr 55, z 3.04.1965),
- rozporządzeniem (EWG) nr 534/72 z dnia 15 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 64, z 16.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 844/76 z dnia 9 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 96, z 10.04.1976),
- rozporządzenia (EWG) nr 847/76 z dnia 9 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 96, z 10.04.1976).

Załączniki I — I/7 zostają zastąpione przez następujący tekst:

„Wykaz odmian

Odmiany	Państwa – producenci				
	Włochy	Francja	Belgia	Niderlandy	Grecja
Cieplarniane odmiany winogron					
Alphonse Lavallée (- Ribier)			x		
Black Alicante (-Granacke – Granaxa)			x	x	
Canon Hall			x		
Colman			x		
Frankenthal (- Groß Vernatsch)			x	x	
Golden Champion				x	
Gradisca			x		
Gros Maroc				x	
Léopold III			x		
Muscat d'Alexandrie			x	x	
Muscat d'Hambourg (- Hambro –					

Black Hamburg)			X	X	
Prof.Aberson				X	
Royal			X	X	
Gruntowe odmiany winogron					
<i>a) odmiany o dużych owocach</i>					
Alphonse Lavallée	X	X			X
Angela	X				
Baresana (- Turchesca – Lattuario					
Bianco – Uva di Bisceglie)	X				
Cardinal	X	X			X
Dabouki (- Malaga)		X			
Danam		X			
Danlas		X			
Datal		X			
Dattier de Beyrouth (- Regina –					
Menavacca Bianca)	X	X			
Ignca		X			
Italia (- ideal)	X	X			X
Lival		X			
Muscat d'Alexandrie (- Zibibbo)	X	X			X
Chanez (- Uva di Almeria)	X				X
Olivette blanche		X			
Olivette noire (- Olivetta Vibanese)	X	X			
Perlona	X				
Red Empereur	X				
Regina nera (- Menavacca nera –					
Lattuario nero)	X				
Ribol		X			
Schiava grossa (-Frankenthal –					
Groß Vernatsch)	X				
<i>b) odmiany o małych owocach</i>					
Admirables de Courtiller		X			
Angelo Pirovano	X				
Anna Maria	X				
Catalanesca	X				
Chasselas (Doré, Muscat, Rosé)	X	X			
Cimminita	X				
Clairettes		X			
Colombana bianca (- Verdea)	X				
Delizia de Vapio	X				
Gros Vert	X	X			
Jaoumet (- Saint-Jacques ou					
Madeleine de Jacques)		X			

Madeleines	x	x			
Mireille		x			
Moscato di Terracina	x	x			
Moscato d'Adda	x				
Moscato d'Amburgo	x	x			x
Œillade		x			
Panse précoce	x	x			
Pizzatello	x				
Perla di Csaba	x	x			
Perlant		x			
Perlette	x	x			x
Primus	x				
Prunesta	x				
Regina dei Vigneti	x	x			x
Servant (- Saint-Jeannet)	x	x			
Sultanines	x	x			x
Valensi		x			
Rosaki grec (blanc, noir)					x
Sideritis"					x

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2638/69 z dnia 24 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 327, z 30.12.1969),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Załącznik I zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

- Peloponez i Grecja Zachodnia,
- Attyka i wyspy,
- Macedonia Wschodnia i Tracja,
- Macedonia Środkowa i Zachodnia,
- Epir,
- Tesalia i Grecja Wschodnia,
- Kreta”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 604/71 z dnia 3 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 70, z 24.03.1971),

sprostowane (Dz.U. nr L 87, z 30.04.1971),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 376/75 z dnia 14 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 41, z 15.02.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1212/77 z dnia 7 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 140, z 8.06.1977).

Załącznik I zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Ateny

Saloniki

Khalkis”.

Załącznik II zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Ierapetra

Pyrgos”.

Załącznik III zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Skydra

Verria”.

Załącznik IV zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Kavalla

Heraklion

Tyrnavos”.

Załącznik V zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Verria

Volos”.

Załącznik VI zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Naoussa

Skydra

Volos

Tripolis”.

Załącznik VII zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Argos

Arta

Sparta”.

Załącznik VIII zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Argos

Khios”.

Załącznik IX zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Republika Grecka

Xylokastro

Egion”.

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1641/71 z dnia 27 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 172, z 31.07.1971),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1833/73 z dnia 5 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 185, z 7.07.1973).

W tabeli A lista odmian umieszczonych w grupie B zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Delicious Pilafa”.

W tabeli C lista odmian umieszczonych w punkt. „1. Jabłka” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Delicious Pilafa”.

W tabeli C lista odmian umieszczonych w punkt. „2. Gruszki” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Crystalli”.

Tabela D zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Condoula”.

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 118, z 20.05.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2454/72 z dnia 21 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 266, z 25.11.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2745/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2482/75 z dnia 29 września 1975 roku (Dz.U. nr L 254, z 1.10.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 793/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 93, z 8.04.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 795/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 93, z 8.04.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1034/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2764/77 z dnia 5 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 320, z 15.12.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1122/78 z dnia 22 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 142, z 30.05.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1154/78 z dnia 30 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 144, z 31.05.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1766/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979),
- rozporządzeniem (EWG) nr 325/79 z dnia 19 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 45, z 22.02.1979),
- rozporządzeniem (EWG) nr 912/79 z dnia 8 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 116, z 11.05.1979),

Począwszy od dnia 1 stycznia 1981 roku artykuł 1 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizacja obejmuje produkty ujęte w:

- tytule nr 07.01, z wyłączeniem podtytułów 07.01 A i 07.01 N,
- oraz tytułach: od 08.02 do 08.09, z wyłączeniem podtytułów 08.03 B, 08.04 A II, 08.04 B i 08.05 F

Wspólnej Taryfy Celnej.”

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1203/73 z dnia 4 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 123, z 10.05.1973),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3173/73 z dnia 22 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 322, z 23.11.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1697/74 z dnia 1 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 179, z 2.07.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1936/74 z dnia 24 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 203, z 25.07.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2571/75 z dnia 9 października 1975 roku (Dz.U. nr L 262, z 10.10.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1249/76 z dnia 26 maja 1976 roku (Dz.U. nr L 139, z 27.05.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2398/76 z dnia 1 października 1976 roku (Dz.U. nr L 270, z 2.10.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 250/78 z dnia 7 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 38, z 8.02.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1326/78 z dnia 16 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 159, z 17.06.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1667/78 z dnia 14 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 192, z 15.07.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2646/78 z dnia 10 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 318, z 11.11.1978) (wersja angielska),

W załączniku V zapis dotyczący „Współczynnika konwersji „odmian” ” zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Condoula” w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Emperor Alexander” i „Crystalli” w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Spina Capri”.

W załączniku V „Lista odmian dużych gruszek deserowych” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Crystalli”.

W załączniku VII zapis dotyczący „Współczynnika konwersji „odmian” ” zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Delicious Pilafa” w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Golden Delicious”.

W załączniku VII „Lista odmian dużych jabłek deserowych” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Delicious Pilafa”.

W załączniku IX zapis dotyczący „Współczynnika konwersji „odmian” ” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Navel” i „Navelina” w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Sanguinello Group”.

W załączniku IX „Lista słodkich odmian pomarańczy, o których mowa w literze b) tabeli rozmiarów” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

- „- Navelina
- Navel”.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2118/74 z dnia 9 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 220, z 10.08.1974),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 385/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 44, z 18.02.1975) (wersja angielska),
- rozporządzeniem (EWG) nr 668/78 z dnia 4 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 90, z 5.04.1978).

Artykuł 4 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Ateny

Saloniki”.

b) oleje i tłuszcze

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66 z dnia 22 września 1966 roku (Dz.U. nr 172, z 30.09.1966),

sprostowane (Dz.U. nr 33, z 24.02.1967)

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2146/68 z dnia 20 grudnia 1968 roku (Dz.U. nr L 314, z 31.12.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1547/72 z dnia 18 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 165, z 21.07.1972),
- decyzji Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1562/78 z dnia 29 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 185, z 7.07.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 590/79 z dnia 26 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 78, z 30.03.1979).

Artykuł 5 ustęp 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Pomoc jest jednak udzielana wyłącznie w odniesieniu do obszarów obsadzonych drzewkami oliwkowymi według stanu na dzień 31 października 1978 r., a w przypadku Grecji — według stanu na dzień 1 stycznia 1981 r.”

Dodaje się nowy artykuł 42b w brzmieniu:

„Artykuł 42b

1. Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1985 r. Komisja przedłoży Radzie raport mający na celu analizę szczegółowych działań, które należy podjąć tam gdzie jest to konieczne w odniesieniu do odmian oliwek umieszczonych w tabeli, ujętych w podtytułach: 07.01 N I, b. 07.02 A, 07.03 I, b. 07.04 B, b. 20.01 B oraz b. 20.02 B.
 2. Rada, podejmując decyzję kwalifikowaną większością głosów na podstawie propozycji Komisji, zatwierdzi szczegółowe działania, o których mowa w ustępie 1 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1985 r.”
2. Rozporządzenie Komisji nr 172/66/EWG z dnia 5 listopada 1966 roku (Dz.U. nr 202, z 7.11.1966), zmienione:
- rozporządzeniem (EWG) nr 1744/68 z dnia 31 października 1968 roku (Dz.U. nr L 268, z 1.11.1968),
 - rozporządzeniem (EWG) nr 992/72 z dnia 15 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 115, z 17.05.1972).

Artykuł I otrzymuje brzmienie:

„Dostosowań, o których mowa w art. 14 ust. 2 ostatni akapit rozporządzenia nr 136/66/EWG dokonuje się poprzez zastosowanie współczynników ekwiwalentności określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia”.

W artykule 1a ustępie 2 skreśla się wyrazy „lub na rynku greckim”.

3. Rozporządzenie Rady nr 142/67/EWG z dnia 21 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 125, z 26.06.1967), zmienione:
- rozporządzeniem nr 767/67/EWG z dnia 26 października 1967 roku (Dz.U. nr L 261, z 28.10.1967),
 - rozporządzeniem (EWG) nr 845/68 z dnia 28 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 152, z 1.07.1968),
 - rozporządzeniem (EWG) nr 2556/70 z dnia 15 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 275, z 19.12.1970),
 - rozporządzeniem (EWG) nr 2429/72 z dnia 21 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 264, z 23.11.1972).

W artykule 1 skreśla się wyrazy „i Grecji”.

W artykule 3 ustęp 1 litera b) skreśla się wyrazy „i Grecji”.

4. Rozporządzenie Rady nr 171/67/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 130, z 28.06.1967),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1031/68 z dnia 23 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 177, z 24.07.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 18/69 z dnia 20 grudnia 1968 roku (Dz.U. nr L 3, z 7.01.1969),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2118/69 z dnia 28 października 1969 roku (Dz.U. nr L 271, z 29.10.1969),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2429/72 z dnia 21 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 264, z 21.11.1972),

W artykule 1 skreśla się wyrazy „Grecji i”.

W artykule 4 litera b) skreśla się wyrazy „i Grecji”.

W artykule 10 ustęp 1 skreśla się wyrazy „Grecji i”.

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2596/69 z dnia 18 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 324, z 27.12.1969).

W artykule 2 ustęp 2 skreśla się wyrazy „oraz w odniesieniu do produktów innych niż te, o których mowa w artykule 9 rozporządzenia nr 162/66/EWG”.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1004/71 z dnia 14 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 109, z 15.05.1971),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 486/73 z dnia 13 lutego 1973 roku (Dz.U. nr L 48, z 21.02.1973).

W artykule 1 skreśla się wyrazy „oraz cena franco granica, o której mowa w artykule 3 rozporządzenia nr 162/66/EWG”.

W artykule 2 ustęp 1 skreśla się wyrazy „oraz na rynku greckim”.

W artykule 3 ustęp 1 skreśla się wyrazy „oraz na rynku greckim”.

W artykule 3 ustęp 2 skreśla się wyrazy „i franco granica” i „oraz na rynku greckim”.

W artykule 4 ustęp 1 akapit czwarty skreśla się wyrazy „lub franco granica”.

W artykule 5 ustęp 2 skreśla się wyrazy „oraz w art. 3 ust. 2 rozporządzeniem nr 162/66/EWG”.

W artykule 7 ustęp 2 skreśla się wyrazy „i franco granica”.

Artykuł 8 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata, o której mowa w art.13 rozporządzeniem nr 136/66/EWG, jest ustalana z taką częstotliwością, jaka jest niezbędna dla zachowania stabilności wspólnotowego rynku oraz w taki sposób, aby zagwarantować, iż może ona mieć zastosowanie przynajmniej jeden raz w tygodniu.”

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1516/71 z dnia 12 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 160, z 17.07.1971).

Artykuł 1 ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Subwencja do nasion bawełny ujętych w tytule nr 12.01 Wspólnej Taryfy Celnej produkowane w obrębie Wspólnoty wyznaczona według stanu obecnego zostaje wprowadzona na okres od roku obrotowego 1971/72 do roku obrotowego 1980/81.”

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 443/72 z dnia 29 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2560/77 z dnia 7 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 303, z 28.11.1977).

Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Wysokość opłaty celnej w odniesieniu do importu rafinowanej oliwy z oliwek ujętej w podtytule 15.07 A I Wspólnej Taryfy Celnej ustalana jest w zgodzie z postanowieniami artykułów 2 i 3.”

Skreśla się artykuł 4.

W artykule 5 ustęp 1 skreśla się wyrazy „importowane z państw trzecich oraz w odniesieniu do artykułów przywożonych, które nie pochodzą w całości z Grecji lub które nie są transportowane bezpośrednio z tego kraju na terytorium Wspólnoty.”

Skreśla się artykuł 5 ustęp 2.

Skreśla się artykuł 6 i 7.

W artykule 9 skreśla się odsyłacze do artykułów 4, 6 i 7.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1204/72 z dnia 7 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 196/73 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 688/73 z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 66, z 13.03.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1678/73 z dnia 7 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1280/75 z dnia 21 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 131, z 22.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2616/75 z dnia 15 października 1975 roku (Dz.U. nr L 267, z 16.10.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 676/76 z dnia 26 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 81, z 27.03.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2036/77 z dnia 14 września 1977 roku (Dz.U. nr L 236, z 15.09.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 156/78 z dnia 27 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 23, z 28.01.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1270/78 z dnia 13 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1856/78 z dnia 31 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 212, z 2.08.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2980/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 355, z 19.12.1978).

W artykule 18 ustęp 5 akapit trzeci dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

W artykule 31 trzecie tiret skreśla się wyrazy „lub Grecji”.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 205/73 z dnia 25 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.01.1973),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1994/73 z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 204, z 25.07.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1279/75 z dnia 21 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 131, z 22.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1003/77 z dnia 12 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 120, z 13.05.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1188/77 z dnia 3 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 138, z 4.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

W artykule 3 skreśla się wyrazy „oraz cena franco granica, o której mowa w artykule 3 rozporządzeniem nr 162/66/EWG”.

W artykule 4 ustęp 1 skreśla się wyraz „Grecja”.

11. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3131/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

W artykule 1 skreśla się wyrazy „oraz z Grecji”.

12. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3135/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

W artykule 2 ustęp 1 skreśla się wyrazy „lub na import oliwek, które nie zostały w całości wyprodukowane w Grecji lub nie są bezpośrednio transportowane z Grecji na terytorium Wspólnoty”.

Skreśla się artykuł 2 ustęp 2.

Skreśla się artykuł 3 ustęp 2.

Skreśla się artykuł 4.

13. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

W artykule 1 ustęp 2 skreśla się wyrazy „jednakże w przypadku Grecji informacje te muszą być dostarczone we wniosku o udzielenie licencji”.

W artykule 1 ustęp 3 litera a) skreśla się wyrazy „oraz, w przypadku artykułu w całości produkowanego w Grecji i bezpośrednio transportowanego z tego państwa na terytorium Wspólnoty, wyraz „Grecja”.

Skreśla się artykuł 5 ustęp 1.

W artykule 5 ustęp 2 skreśla się wyrazy „innych niż Grecja”.

14. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 557/79 z dnia 23 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 73, z 24.03.1979).

Do artykułu 4 ustęp 1 wprowadza się następujące tiret:

„- (EOK) – E dla upraw roślinnych znajdujących się w Grecji”

W artykule 13 ustęp 2 litera a) skreśla się wyrazy „Grecji lub”.

Do załącznika wprowadza się skrót „EK”.

c) mleko i przetwory mleczne

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 985/68 z dnia 15 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 169, z 18.07.1968),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 750/69 z dnia 22 kwietnia 1969 roku (Dz.U. nr L 98, z 25.04.1969),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1211/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 155, z 28.06.1969),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1075/71 z dnia 25 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 116, z 28.05.1971),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2714/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972),

Do artykułu 1 ustęp 3 litera b) dodaje się następujące tiret:

„- w odniesieniu do greckiego masła produkowanego wyłącznie ze śmietany otrzymanej z mleka, które zostało poddane procesowi odwirowania i pasteryzacji”.

d) tytoń

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1728/70 z dnia 25 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 191, z 27.08.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 716/73 z dnia 6 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 68, z 15.03.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 784/77 z dnia 18 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 95, z 19.04.1977),

W załączniku I skreśla się następujący zapis:

„19 a) Brasile Selvaggio } 100¹ 85”
b) inne odmiany }

Dodaje się następujące pozycje:

„Nr	Odmiany	Stan liści	Klasa, jakość lub kategoria i wskaźnik oparty na numerze odniesienia		
			Kategoria A	Kategoria B	Kategoria C
19	Basma Xanthi		135	100 ¹	60
20	Zichna		135	100 ¹	60
21	a) Samsun Katerini	}	130	100 ¹	50
22	b) Bashi Bagli				
22	Tsebelia		130	100 ¹	50
	Agrinion				
23	Mavra		130	100 ¹	50
24	a) Kabakoulak	}	118	100 ¹	55
25	b) Phi 1				
25	Myrodata		118	100 ¹	55
	Agrinion				
26	Myrodata Smyrne		118	100 ¹	55
27	Zichnomyrodata		118	100 ¹	55
28	Elasson		118	100 ¹	55
29	Burley E		100 ¹	65	48
30	Virginia		100 ¹	65	50
31	(a) Brasile Selvaggio		–	100 ¹	85”
	(b) pozostałe odmiany				

W załączniku II dodaje się następujące pozycje:

„Nr	Odmiany	Kategoria i wskaźnik oparty na numerze odniesienia		
		Kategoria A	Kategoria B	Kategoria C
19	Basma Xanthi	135	100 ¹	60
20	Zichna	135	100 ¹	60
21	a) Samsun Katerini	130	100 ¹	50
	b) Bashi Bagli			
22	Tsebelia Agrinion	130	100 ¹	50
23	Mavra	130	100 ¹	50
24	a) Kabakoulak	118	100 ¹	55
	b) Phi 1			
25	Myrodata Agrinion	118	100 ¹	55
26	Myrodata Smyrne	118	100 ¹	55
27	Zichnomyrodata	118	100 ¹	55
28	Elasson	118	100 ¹	55
29	Burley E	100 ¹	65	48
30	Virginia	100 ¹	65	50”

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2468/72 z dnia 24 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 267, z 28.11.1972),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 772/75 z dnia 24 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1975).

Do załącznika dodaje się następujący zapis:

„GRECJA

a) *Ośrodku skupu*

Alexandropoulis	Langadhas	Kardhitsomagoula
Protokolissi-Evros	Zagliveri	Lamia
Sapai	Kilkis	Almiros
Komotini	Sohos	Amfiklia
Xanthi	Axioupolis	Atalanti
Echinos	Yannitsa	Livadhia
Stavroupolis	Kria Vrissi-Yannitsa	Thiva
Chryssoupolis	Veria	Agrinion
Kavalla	Aridea	Mesolongi
Eleftheroupolis	Ptolemaida	Gavalou

Prosotsani	Kastoria	Astakos
Nevrokopi	Neapolis	Katouna
Doxato	Grevena	Amfilokhia
Nikiforos	Kozani	Arta
Serres	Kolindros	Ioannina
Nigrita	Eginio	Navplion
Sidirokastro	Katerini	Mytilini
Porroia	Elassona	Samos
N. Zichni	Larisa	Kos
Rodolivos lub Proti	Trikala	Pyrgos-Heraklion
Thessaloniki		

b) *Ośrodki przetwórstwa i magazynowania (składowania)*

	Liczba zakładów przetwórczych magazynowych zlokalizowanych w danej miejscowości
Komotini	1
Xanthi	5
Kavalla	13
Eleftheropoulis	1
Drama	3
Serres	2
Thessaloniki	50
Yannitsa	1
Alexandria	2
Katerini	2
Volos	5
Agrinion	3
Mesolongi	1
Navplion	2
Piraeus	5

e) chmiel

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971),
zmienione:
 - decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
 - rozporządzeniem (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 137, z 3.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 235/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979).

Artykuł 17 ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Czas na wykonanie działań, o których mowa w art. 8 ogranicza się do okresu 10 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzeniem, a w przypadku Grecji — do okresu 5 lat od daty przystąpienia”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1351/72 z dnia 28 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 148, z 30.06.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1375/75 z dnia 29 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2564/77 z dnia 22 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 299, z 23.11.1977).

Artykuł 2 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Jeśli uznaje się, że grupa producentów musi obejmować arealy o obszarze co najmniej 60 hektarów oraz przynajmniej siedmiu producentów, w przypadku Grecji minimalną liczbę hektarów obniża się do 30”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.04.1978).

Do artykułu 6 ustęp 3 oraz do artykułu 11 dodaje się następujące zdanie:

„W przypadku Grecji, informacja ta zostanie podana do wiadomości przed końcem trzeciego miesiąca po dacie przystąpienia.”

Do załącznika III punkt 2 dodaje się następujące wyrazy:

„E dla Grecji”.

f) cukier

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 206/68 z dnia 20 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 47, z 23.02.1968),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 225/72 z dnia 31 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 28, z 1.02.1972),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972).

Artykuł 5 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„Jednakże podczas gdy w Danii, Irlandii, Grecji i Wielkiej Brytanii buraki cukrowe są dostarczane do cukrowni bezpłatnie, dany kontrakt powinien przewidywać udział producenta w kosztach transportu oraz określać jego procent lub wysokość (kwotę)”.

Na końcu artykułu 8 a wprowadza się następujący akapit:

„W odniesieniu do Grecji

- wyrazy „rok obrotowy 1967/68”, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 2 zastępuje się wyrazami:

„rok obrotowy 1980/81”

- wyrazy „w okresie poprzedzającym rok obrotowy 1967/68”, o których mowa w artykule 5 ust. 3 oraz artykuł 8 litera d) zastępuje się wyrazami:

„w okresie poprzedzającym rok obrotowy 1981/82”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 246/68 z dnia 29 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 53, z 1.03.1968).

W artykule 3 pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„- przed 1 kwietnia we Włoszech i w Grecji”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2103/77 z dnia 23 września 1977 roku (Dz.U. nr L 246, z 27.09.1977),

sprostowane (Dz.U. nr L 254, z 5.10.1977).

Artykuł 8 ustęp 3 litera a) *in limine* otrzymuje brzmienie:

„a) w odniesieniu do wszystkich regionów Grecji, Włoch oraz francuskiego departamentu zamorskiego Réunion:”.

g) zboża

1. Rozporządzenie Komisji nr 158/67/EWG z dnia 23 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 128, z 27.06.1967),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 213/68 z dnia 22 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 47, z 23.02.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2204/69 z dnia 5 listopada 1969 roku (Dz.U. nr L 279, z 6.11.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1637/71 z dnia 28 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 170, z 29.07.1971),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972).

W załączniku w obrębie tytułu „Twarda pszenica” skreśla się wyraz „Grecja” i wszystkie odpowiadające mu wpisy.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 281, z 1.11.1975),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 832/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 100, z 14.04.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1146/76 z dnia 17 maja 1976 roku (Dz.U. nr L 130, z 19.05.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3138/76 z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 354, z 24.12.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1151/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 1136, z 2.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1386/77 z dnia 21 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 158, z 29.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2560/77 z dnia 7 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 303, z 28.11.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 709/78 z dnia 4 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 94, z 8.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1125/78 z dnia 22 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 142, z 30.05.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1254/78 z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978),
- z uwzględnieniem sprostowania (Dz.U. nr L 117, z 21.10.1978).

Artykuł 3 ustęp 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając postanowień zawartych w akapicie trzecim niniejszego ustępu, jednolite ceny interwencyjne są stosowane w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 maja roku następnego. W okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca stosuje się ceny mające zastosowanie dla sierpnia danego roku. W odniesieniu do Grecji, ceny

interwencyjne na jęczmień są stosowane w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 15 maja roku następnego. W okresie od dnia 16 maja do dnia 31 lipca stosuje się ceny mające zastosowanie dla sierpnia danego roku.”

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1124/77 z dnia 27 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 134, z 28.05.1977),

sprostowane (Dz.U. nr L 141, z 9.06.1977).

W załączniku I w zapisie dotyczącym Strefy I litera d) oraz w załączniku II w zapisie dotyczącym Strefy A skreśla się wyraz „Grecja”.

h) jaja i drób

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 95/69 z dnia 17 stycznia 1969 roku (Dz.U. nr L 13, z 18.01.1969),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 927/69 z dnia 20 maja 1969 roku (Dz.U. nr L 120, z 21.05.1969),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2502/71 z dnia 22 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 258, z 23.11.1971),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973).

W artykule 2 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja 10”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77 z dnia 29 lipca 1977 roku (Dz.U. nr 209, z 17.08.1977).

W artykule 1 dodaje się następujące wyrazy:

„E dla Grecji”.

W dolnym przypisie 1 do załącznika II dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: tylko jeden region”.

i) rybołówstwo

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 104/76 z dnia 19 stycznia 1976 roku (Dz.U. nr L 20, z 28.01.1976).

Do artykułu 10 ustęp 1 litera b) pierwsze tiret dodaje się następujące wyrazy:

„Γαρίσιγκρίζα”.

2. Decyzja Komisji 64/503/EWG z dnia 30 lipca 1964 roku (Dz.U. nr 137, z 28.08.1964),
zmienione decyzją 74/476/EWG z dnia 10 września 1974 roku (Dz.U. nr L 259, z 25.09.1974).

Artykuł 4 ustęp 3 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„προϊήγτα μεταφορταινόμενα στην θάλασσα”.

Załącznik zawierający wzór certyfikatu D.D.5 A 000.000 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

“Πιστοποιητικό κυκλοφορία; f μπορενμαπον”.

j) ryż

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1613/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 168, z 27.07.1971),
zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3320/75 z dnia 19 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 328, z 20.12.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1204/77 z dnia 6 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 139, z 6.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 59/78 z dnia 12 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 10, z 13.01.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2309/78 z dnia 2 października 1978 roku (Dz.U. nr L 278, z 2.10.1978).

W załączniku I w nagłówku tabeli skreśla się wyraz „Grecki”.

k) produkty przetworzone z owoców i warzyw

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 516/77 z dnia 14 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 73, z 21.03.1977).

Począwszy od dnia 1 stycznia 1981 roku:

- tabela umieszczona w załączniku I zawierająca listę produktów objętych wspólną organizacją rynków w zakresie produktów otrzymywanych w wyniku przetworzenia owoców i warzyw zostaje uzupełniona o następujące produkty:

„Numer pozycji WTC	Opis
08.03 B	Suszone figi
08.04 B	Suszone winogrona”

- dodaje się następujący artykuł 3d:

„Artykuł 3d

Postanowienia art. 3a ust. 2 - 5 oraz postanowienia art. 3b nie mają zastosowania do suszonych fig i winogron. W odniesieniu do tych dwóch produktów Rada, działając na podstawie propozycji Komisji przyjmie — kwalifikowaną większością głosów najpóźniej do dnia 31 maja 1981 r.— szczegółowe reguły wspomagania produkcji, które mogą być identyczne lub różne od tych, jakie zostały zawarte w art. 3a ust. 2 - 5 oraz art. 3b.”

- załącznik Ia zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„Numer pozycji WTC	Opis
08.03 B	Suszone figi
08.04 B	Suszone winogrona”

l) pasze

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1528/78 z dnia 30 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 179, z 1.07.1978).

Do artykułu 9d ustęp 4 akapit trzeci dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

m) groch i fasola

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3075/78 z dnia 20 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 367, z 28.12.1978).

Do artykułu 10 ustęp 3 dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

n) wino

1. Rozporządzenie Komisji nr 134 z dnia 25 października 1962 roku (Dz.U. nr 111, z 6.11.1962).

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1136/70 z dnia 17 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 134, z 19.06.1970).

Do artykułu 6 ustęp 1 dodaje się następujące tiret:

„- przed 30 listopada w Republice Greckiej”.

Do artykułu 7 ustęp 3 dodaje się następujące tiret:

„- przed 31 stycznia przez Republikę Grecką”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1135/70 z dnia 17 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 134, z 19.06.1970).

Pomiędzy trzecim a czwartym tiret w artykule 2 ustęp 1 litera f) wprowadza się następujące tiret:

„- suszone winogrona”.

Pomiędzy trzecim a czwartym tiret w artykule 2 ustęp 1 litera f) wprowadza się następujące tiret:

„- suszone winogrona”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1594/70 z dnia 5 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 173, z 6.08.1970),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2531/77 z dnia 17 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 294, z 18.11.1977).

Artykuł 2 ustęp 1 litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) strefy uprawy winorośli C I, C II i C III, z wyłączeniem winnic w Republice Włoskiej, Republice Greckiej oraz francuskich departamentach pozostających pod jurysdykcją sądów apelacyjnych w ...”.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2247/73 z dnia 16 sierpnia 1973 roku (Dz.U. nr L 230, z 18.08.1973):

Do artykułu 3 ustęp 1 akapit pierwszy dodaje się następujące zdanie:

„W przypadku Grecji, powyższa informacja musi zostać zakomunikowana wraz z przystąpieniem.”

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2082/74 z dnia 7 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 217, z 8.08.1974).

Artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Poniższe uważa się za markowe wina likierowe produkowane w ściśle określonych regionach, do których odnoszą się postanowienia zawarte w ostatnim ustępie punktu 12 załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 337/79:

- „— pineau des Charentes lub pineau charentais,
- Σαυς (Samos),
- Μοσχάτο; Πατρών (muscat de Patras),
- Μοσχάτο; Ρίοι-Πατοϊν (muscat rion de Patras),
- Μοσχάτο; Κεφαλληνια; (muscat de Cephalonie),
- Μοσχάτο; Ρόδου (muscat de Rhodes),
- Μοσχάτο; Λήμνου (muscat de Lemnos),
- Σητεα (Sitia),
- Νευεα (Nemea),
- Σαντοριν (Santorin),
- Δαφνες (Dafnes)”. ”

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1153/75 z dnia 30 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 113, z 1.05.1975),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2617/77 z dnia 28 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 304, z 29.11.1977).

Pierwsze zdanie artykułu 2 ustępie 4 akapit trzeci zostaje uzupełnione wyrazami:

„E dla Grecji”.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 398/76 z dnia 24 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 49, z 25.02.1976).

W załączniku w obrębie tytułu „Opis” wyrazy „i Grecji” skreśla się we wszystkich trzech rubrykach.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1608/76 z dnia 4 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 183, z 8.07.1976),

sprostowane (Dz.U. nr L 157, z 28.06.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/77 z dnia 13 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 130, z 25.05.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1802/77 z dnia 4 sierpnia 1977 roku (Dz.U. nr L 198, z 5.08.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 793/78 z dnia 18 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 109, z 22.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1730/78 z dnia 24 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 201, z 25.07.1978).

W drugim tirecie artykułu 1 ustęp 2 po wyrazach „vino tipico” wprowadza się następujące wyrazy:

„ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), ολβος; τοπικός (vin de pays)”.

W pierwszym akapicie artykułu 1 ustęp 2 wprowadza się następujące tiret

„— ονομασία προέλευσης; ίγχομίνη (appellation d'origine contrôlée). όνομασϋι πκι-ελεύσεω; άνωηέρα; ποιότητος (appellation d'origine de qualité supérieure)”.

W drugim akapicie artykułu 2 ustęp 1 po wyrazach „denominazione di origine controllata e garantita” wprowadza się następujące wyrazy:

„— ονομασίαπρωτηγοίνη appella tin d'origine contrôler;. Λνιμαπίίι στακ: ανωτέρα; ποιότητο; (appellation d'origine de qualité supérieure)”.

W trzecim akapicie artykułu 2 ustęp 1 pomiędzy trzecim a czwartym tiret wprowadza się następujące tiret:

„Ο.Π.Ε. i Ο.Π.Α.Π.”

Do artykułu 2 ustęp 3 dodaje się następującą literę:

c) w odniesieniu do markowych win greckich psr:

- termin

„ολβο; γλυκύ; φυσικο;”

(vin doux naturel) dla win markowych uprawnionych do występowania pod nazwami „Samos”, „Mavrodaphne de Parras”, Mavrodaphne de Céphalonie”, „Muscat de Patras”, „Muscat Rion de Patras”, Muscat de Céphalonie”, „Muscat de Rhodes”, „Muscat de Lemnos”, „Sitia”, „Santorin” i „Dafnes”,

- termin

„οίνο; φυσικώς γλυκύ;”

(vin naturellement doux) dla win markowych psr uprawnionych do występowania pod nazwami „Samos”, „Muscat de Patras”, „Muscat Rion de Patras”, „Muscat de Céphalonie”, „Muscat de Rhodes”, „Muscat de Lemnos”, „Sitia”, „Santorin” i „Dafnes”.

Artykuł 2 ustęp 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Terminy, o których mowa w literach a), b), d) i e) są umieszczane za pomocą liter tego samego rozmiaru lub mniejszych niż wykorzystywane do oznaczenia danego regionu.”

Artykułu 2 ustęp 4 akapit drugi skreśla się.

Do artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujące tiret:

„—αμπέλου ργός-οίνοποιός (viticulteur-producteur), παραγωγή-εμφιαλωση (production-embouteillage)”.

Do artykułu 5 ustęp 1 dodaje się następujące tiret:

„—πύργος (château), μοναστήρι (abbaye), κάστρο (castel)”.

W artykule 10 ustęp 1 litera a) po wyrazach „vino tipico” dodaje się następujące wyrazy:

„—πύργος (château), μοναστήρι (abbaye), χάστρο (castel)”.

W artykule 10 ustęp 1 litery a) i b) po drugim tiret dodaje się następujący akapit:

„W odniesieniu do Grecji powiadomienia te muszą być dokonane wraz z przystąpieniem.”

W artykule 10 ustęp 1 litera a) po wyrazach „vino tipico” dodaje się następujące wyrazy:

„—όνοασσία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), οίνος τοπικός (vin de pays)”.

W artykule 13 ustęp 1 dodaje się następującą literę d):

„d) opis (nazwa) greckiego wina stołowego może być uzupełniony:

i) w odniesieniu do białego wina przez następujące terminy:

„— λευκός από λεύκας σταφυλάς (blanc de blancs)

— χρυσοκίτρινος (doré)

— άχυρόχρους (pâle)

— κεχριμπαρένιος (ambré) ”

ii) w odniesieniu do czerwonego wina przez następujące terminy

- „ρουμπινί (rubis)
- κεραμόχρους (tuile) ” .

iii) w odniesieniu do wina typu rosé przez następujące terminy:

„κοκκινέλι (rosé) ” . ”

W pierwszym akapicie artykułu 13 ustęp 6 do każdego z trzech tiret dodaje się — odpowiednio — co następuje:

- „— ήμίξηρος”
- „ ήμίγλυκος ”
- „γλυκός ”, „ γλυκός ”.

W drugim akapicie po wyrazie „wytrawne” umieszcza się wyraz:

„ξηρός”.

W pierwszym akapicie artykułu 14 ustęp 2 po wyrazach „31 grudnia 1976 roku” dodaje się następujące wyrazy:

„a w przypadku Grecji w momencie przystąpienia”.

Do artykułu 16 ustęp 3 dodaje się następującą literę d):

„d) w przypadku win greckich jedynie w odniesieniu do terminu „cave” (grota, piwnica do składowania win) o ile przestrzegane są greckie normy ich stosowania.”

Do artykułu 17 ustęp 1 dodaje się następującą literę f):

„pour les vins grecs : εμφιάλωση από τον παραγωγό (mis en bouteille par le pro-ι ducteur), εμφιάλωση στην άμπε- λουργική εκμετάλλευση (mis en bouteille à la propriété), εμφιάλωση στον τόπο της παραγωγής (mis en bouteille d'origine), εμφιάλωση από ομάδα παραγωγών (mis en bouteille par les producteurs réunis).”

Do artykułu 19 drugie tiret dodaje się następujący akapit:

„— κατάλληλο για την μεταφορά υγρών άμπελο-οινικής προελεύσεως”

Wprowadza się następujący artykuł 21a:

„Artykuł 21a

Do czasu wyczerpania zapasów Republika Grecka może zlecić gromadzenie na swoim terytorium w celu sprzedaży i wprowadzenia do obrotu wino, którego właściwości (charakterystyka) nie odpowiadają postanowieniom niniejszego rozporządzeniem odnoszącym się do wina wprowadzonego do obrotu przed przystąpieniem.”

W załączniku I skreśla się punkt 12 „Grecja”.

W załączniku II skreśla się punkt IX „Grecja”.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2115/76 z dnia 20 sierpnia 1976 roku (Dz.U. nr L 237, z 28.08.1976),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2417/76 z dnia 5 października 1976 roku (Dz.U. nr L 273, z 6.10.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2951/76 z dnia 3 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 335, z 4.12.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 124/78 z dnia 24 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 20, z 25.01.1978).

Artykuł 9 ustęp 2 pierwszy i drugi akapit otrzymują brzmienie:

„2. Standardowe świadectwo pochodzenia dla wina Boberg została podane w załączniku V do niniejszego rozporządzeniem.”

Skreśla się załącznik VI.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 607/77 z dnia 23 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 76, z 24.03.1977).

W załączniku skreśla się wyrazy „050 Grecja”.

11. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2682/77 z dnia 5 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 312, z 6.12.1977).

Wprowadza się następujący artykuł 2a:

„Artykuł 2a

W przypadku Republiki Greckiej za reprezentatywne rynki uważa się:

- a) dla win stołowych typu R I:

„Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθος, Λάρισα, Πύργος, Καλαμάτα.”

- b) dla win stołowych typu R II:

„Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθος, Πύργος, Καλαμάτα.”

- c) dla win stołowych typu A I:

„Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθος, Πύργος, Αθήνα, Χαλκίς, Θήβα.””

12. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 896/78 z dnia 28 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.04.1978),

sprostowane (Dz.U. nr L 138, z 25.05.1978).

W załączniku skreśla się przypis dolny 1 oraz odsyłacz do tego przypisu w tekście.

13. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Do artykułu 30 ustęp 3 litera a) dodaje się następujące wyrazy:

„— w przypadku Grecji powyższe terminy ulegają odłożeniu do 31 grudnia 1984 r.”

W artykule 40 ustęp 2 pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„— których winnice są usytuowane we włoskiej i greckiej części stref C”.

W załączniku II punkt 4 podpunkt pierwszy trzeciego tiret oraz w trzecim tiret punktu 12 litera ii) po wyrazie „pochodzenia” wprowadza się następujące wyrazy:

„ w tym alkohol otrzymywany na drodze destylacji suszonych winogron”.

14. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 338/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Do artykułu 16 ustęp 2 dodaje się następującą literę c):

„c) Grecja:

„Ονομασία προελεύσεως ελεγχόμενη”

i

„Ονομασία προελεύσεως ανωτέρας ποιότητας (appellation d'origine de qualité”. ”

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 347/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Do artykułu 2 ustęp 2 litera c) dodaje się następujące tiret:

„— produkcja winogron na susz”.

Do artykułu 3 ustęp 1 dodaje się następujące tiret:

„— nomos dla Republiki Greckiej”.

Do artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujące tiret:

„— suszone winogrona”.

16. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 351/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W pierwszym akapicie artykułu 2 ustęp 1 wprowadza się następujące zmiany:

„1. Alkohol dodawany do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2 musi być albo neutralnym alkoholem pochodzenia winnego, wliczając w to alkohol otrzymywany z suszonych winogron, posiadającym rzeczywistą moc nie mniej 95% objętości albo nierektyfikowanym produktem otrzymywanym na drodze destylacji wina i posiadającym rzeczywistą moc nie mniej niż 52 % i nie więcej niż 80 % objętości.”

17. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 354/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W artykule 2 ustęp 3 skreśla się wyrazy „i wino Samos typu muscat wraz z towarzyszącym świadectwem pochodzenia”.

18. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W artykule 2 ustęp 3 litera i) po trzecim tiret dodaje się następujące tiret:

„— ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), οίνος τοπικός (vin de pays)”.

W pierwszym tiret artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujące wyrazy:

„— ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), οίνος τοπικός (vin de pays)”.

Artykuł 9 ustęp 2 litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) odpowiednio wyrazy (terminy) „Landwein”, „vin de pays”, „vino tipico”, „ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle)”, „οίνος τοπικός (vin de pays)” lub inne odpowiadające im terminy w każdym z języków urzędowych Wspólnoty.”

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 358/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W załączniku dodaje się następującą odmianę grecką:

„Μοσχοφίλερο (Moscofilero) ”

20. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 460/79 z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 58, z 9.03.1979).

Artykuł 3 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1979 r., a Grecja do dnia przystąpienia, jakie organy są uprawnione do obniżania kategorii win markowych psr.”

21. Lista win markowych produkowanych w poszczególnych regionach Wspólnoty (ogłoszona zgodnie z postanowieniami artykułu 3 ustęp 2 rozporządzeniem (EWG) nr 2247/73 (Dz.U. nr C 73, z 29.03.1976)).

Do listy dodaje się następującą tabelę:

„GRECJA

Region pochodzenia	Nr dekretu lub decyzji wyznaczającej granice regionów	Dziennik Urzędowy
I. 'Ονομασία Προελεύσεως Ελεγχόμενη (appellation d'origine contrôlée)		
A VINS DE LIQUEUR		
1. Οίνος γλυκός (vin doux)		
Σάμος (Samos)	D.680/1970	229/A/29. 10. 1970
Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Fatras)	D.386/1971	1157 A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie)	D.386/1971	1157 A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodes)	D.386/1971	1157 A/ 9. 6. 1971
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Νεμέα (Némée)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
Σαντορίνη (Santorini)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
Δάφνες (Daines)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
2. Οίνος γλυκός φυσικός (vin doux naturel)		
Σάμος (Samos)	D.680/1970	229/A/29. 10. 1970
Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodaphne de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodaphne de Céphalonie)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971

Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodes)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
Σαντορίνη (Santorin)	D.539/1971	1507 A/14. 8. 1971
Δάφνες (Daines)	D.539/1971	1507 A/14. 8. 1971
3. Οίνος φυσικός γλυκός (vin naturellement doux)		
Σάμος (Samos)	D.680/1970	2297 A/29. 10. 1970
Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodes)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
Σαντορίνη (Santorin)	D.539/1971	1597 A/14. 8. 1971
Δάφνες (Dafnes)	D.539/1971	1597 A/14. 8. 1971
4. Οίνος Βηρός (vin sec)		
Λήμνος (Lemnos)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
II. Όνομασία Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητας (appellation d'origine de qualité supérieure)		
Σητεία (Sitia)	D.502/1971 d.358417/1971	150/A/26. 7. 1971 689/B/24. 8. 1971
Ρόδος (Rhodes)	D.502/1971 d.358417/1971	150/A/26. 7. 1971 689/B/24. 8. 1971
Νάουσα (Naoussa)	D.502/1971 d.358417/1971	150/A/26. 7. 1971 689/B/24. 8. 1971
Νεμέα (Némée)	D.539/1971 d.378022/1971	159/A/14. 8. 1971 773/B/27. 9. 1971
Ρομπόλα Κεφαλληνίας (Robola de Céphalonie)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971

Ραψάνη (Rapsani)	d.378022/1971 D.539/1971	773/B/27. 9. 1971 159/A/14. 8. 1971
Κάντζα (Kantza)	d.378022/1971 D.625/1971	773/B/27. 9. 1971 196/A/12. 10. 1971
Μαντινεία (Mantinée)	d.396425/1971 D.625/1971	880/B/ 3. 11. 1971 196/A/12. 10. 1971
Πεζά (Peza)	d.396425/1971 D.539/1971	880/B/ 3. 11. 1971 159/A/14. 8. 1971
Αρχάνες (Archanes)	d.213850/1972 D.539/1971	169/B/24. 2. 1972 159/A/14. 8. 1971
Δάφνες (Dafnes)	d.213850/1972 D.539/1971	169/B/24. 2. 1972 159/A/14. 8. 1971
Σαντορίνη (Santorin)	d.213850/1972 D.539/1971	169/B/24. 2. 1972 159/A/14. 8. 1971
Πάτραι (Patras)	d.213850/1972 D.205/1972	169/B/24. 2. 1972 49/A/14. 4. 1972
Ζίτσα (Zitsa)	d.228173/1972 D. 183/1972	287/B/27. 4.1972 40/A/17. 3. 1972
Αμύνταιον (Amynteon)	d.228173/1972 D. 183/1972	287/B/27. 4. 1972 40/A/17. 3. 1972
	d.228173/1972	287/B/27. 4. 1972”.

C. AKTY PRAWNE O CHARAKTERZE OGÓLNYM

Licencje i certyfikaty

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 193/75 z dnia 17 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.01.1975),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 499/76 z dnia 5 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 59, z 6.03.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2219/76 z dnia 13 września 1976 roku (Dz.U. nr L 250, z 14.09.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3093/76 z dnia 17 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 348, z 18.12.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 773/77 z dnia 15 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 94, z 16.04.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1470/77 z dnia 30 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 162, z 1.07.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 858/78 z dnia 27 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 116, z 28.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1624/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978).

Do artykułu 13 ustęp 4 akapit drugi dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

D. EFOGR

1. Decyzja Komisji 74/581/EWG z dnia 16 października 1974 roku (Dz.U. nr L 320, z 29.11.1974).

Na stronach: 8, 19, 23, 27, 30, 36, 49 i 52 załącznika dodaje się następujące tiret:

„— Nomos w Grecji”.

2. Decyzja Komisji 76/627/EWG z dnia 25 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 222, z 14.08.1976).

W załącznikach I 1 oraz I 2 dodaje się następujące tiret

„— Nomos w Grecji”.

3. Decyzja Komisji 77/491/EWG z dnia 24 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 200, z 8.08.1977).

Do artykułu 1 ustęp 2 dodaje się następujące tiret:

„- Nomos w Grecji”.

E. HARMONIZACJA USTAWODAWSTWA

a) ustawodawstwo weterynaryjne

1. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),

sprostowana (Dz.U. nr 176, z 5.11.1964, Dz.U. nr 32, z 24.02.1966, Dz.U. nr L 72, z 25.03.1972 oraz Dz.U. nr L 64, z 10.03.1977),

zmieniona:

- dyrektywą 66/600/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192, z 27.10.1966),
- dyrektywą 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971),
- dyrektywą 72/97/EWG z dnia 7 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 38, z 12.02.1972),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- dyrektywą 72/445/EWG z dnia 28 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 298, z 31.12.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 73/150/EWG z dnia 5 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),
- dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975),
- dyrektywą 77/98/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977),
- dyrektywą 79/109/EWG z dnia 24 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 29, z 3.02.1979),
- dyrektywą 79/111/EWG z dnia 24 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 29, z 3.02.1979).

W artykule 2 litera o) dodaje się następujące tiret:

„— dla Grecji: Nomos”.

2. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964), sprostowana (Dz.U. nr 176, z 5.11.1964, Dz.U. nr 32, z 24.02.1966),

zmieniona:

- dyrektywą 65/276/EWG z dnia 13 maja 1965 roku (Dz.U. nr 93, z 29.05.1965),
- dyrektywą 66/601/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr L 192, z 27.10.1966),
- dyrektywą 69/349/EWG z dnia 6 października 1969 roku (Dz.U. nr L 256, z 11.10.1969),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- dyrektywą 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975).

W załączniku I do ustępu 40 tiret trzecie oraz do ustępu 43 akapit trzeci dodaje się skrót „EOK”.

3. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55, z 8.03.1971),
zmieniona:

- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975).
- dyrektywą 75/431/EWG z dnia 10 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 192, z 24.07.1975).
- dyrektywą 78/50/EWG z dnia 13 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 15, z 19.01.1978).

Dodaje się artykuł 15c o brzmieniu:

„Artykuł 15c

1. Postanowień zawartych w załącznikach do niniejszej dyrektywy nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę na niektórych wyspach Republiki Greckiej, gdzie produkcja pochodząca od tych podmiotów jest przeznaczona wyłącznie na potrzeby miejscowej konsumpcji.
2. Działania organizacyjne ukierunkowane na zastosowanie postanowień zawartych w ust. 1 są podejmowane w zgodzie z procedurą ustaloną w art.12. W ramach tej samej procedury może zostać podjęta decyzja o zmianie postanowień zawartych w ust. 1 w celu stopniowego rozciągnięcia standardów unijnych na wszystkie podmioty mające siedzibę na wyżej wymienionych wyspach.”

W załączniku I rozdział X punkt 44.1 litera a) trzecie tiret dodaje się skrót „EOK”.

4. Dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

W załączniku III punkt 2 drugie tiret oraz punkt 5 drugie tiret dodaje się skrót „EOK”.

5. Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).
sprostowana (Dz.U. nr L 76, z 24.03.1977).

W załączniku A rozdział VII punkt 33 litera a):

- w pierwszym tiret dodaje się skrót „E” oznaczający Grecję,
- w drugim tiret dodaje się skrót „EOK”.

6. Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 206, z 12.08.1977).
sprostowana (Dz.U. nr L 259, z 12.10.1977).

- zmieniona dyrektywą 79/268/EWG z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 62, z 13.03.1979).

Pierwsze tiret artykułu 1 litera b) otrzymuje brzmienie:

„- które jest utrzymywane przez organizację hodowców lub ich stowarzyszenie oficjalnie uznane przez Państwo Członkowskie, w którym dana organizacja lub stowarzyszenie zostało utworzone lub też przez organ urzędowy zainteresowanego Państwa Członkowskiego”.

b) ustawodawstwo dotyczące ochrony roślin

Dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

W załączniku w punkt. B.1 „Drzewa i krzewy owocowe cytrusowe” w kolumnie zatytułowanej „Państwa Członkowskie” dodaje się wyraz „Grecja”.

c) ustawodawstwo dotyczące leśnictwa

Dyrektywa 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr L 125, z 11.07.1966),

zmieniona:

- dyrektywą 69/64/EWG z dnia 18 lutego 1969 roku (Dz.U. nr L 48, z 26.02.1969).
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 75/445/EWG z dnia 26 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 196, z 26.07.1975).

Artykuł 5e otrzymuje brzmienie:

„W okresie przejściowym nie przekraczającym 10 lat od dnia 1 lipca 1977 r., Państwa Członkowskie mogą wykorzystywać, na potrzeby celu zatwierdzenia materiału podstawowego do produkcji przetestowanego materiału reprodukcyjnego, wyniki testów porównawczych, które nie odpowiadają wymogom określonym w załączniku II w przypadku gdy testy takie zostały rozpoczęte przed dniem 1 lipca 1977, a w przypadku Grecji przed dniem przystąpienia oraz pod warunkiem, że materiał reprodukcyjny otrzymany z materiału podstawowego posiada większą wartość użytkową. Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, uzyskać zgodę na wykorzystanie rezultatów testów porównawczych po upływie wymienionego okresu przejściowego.”

F. STRUKTURY ROLNE

1. Dyrektywa Rady 72/159/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),
- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973),
- dyrektywą 76/837/EWG z dnia 25 października 1976 roku (Dz.U. nr L 302, z 4.11.1976),
- dyrektywą 77/390/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/54 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978).

Na końcu drugiego akapitu artykułu 14 ustęp 2 litera a) dodaje się zdanie:

„W przypadku Grecji powyższa opcja może być wykorzystywana w okresie trzech lat od daty przystąpienia.”

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77 z dnia 15 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 51, z 23.02.1977),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1361/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978).

Artykuł 12 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od postanowień zawartych w art. 10 lit. a) do dnia 31 grudnia 1980 r., a w przypadku Grecji do dnia 1981 r., projekty odnoszące się do sektorów i obszarów geograficznych, w odniesieniu do których programy nie zostały jeszcze zatwierdzone, mogą otrzymać pomoc ze środków Funduszu.”

Na końcu artykułu 13 ustęp 2 wprowadza się następujący akapit:

„Jednakże w przypadku Grecji Komisja podejmie decyzje w okresie pierwszej połowy 1981 r. w oparciu o wnioski o udzielenie pomocy złożone przez Państwo Członkowskie do dnia 1 lutego 1981 r.”

Drugie tiret artykułu 17 ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„— 15 % w odniesieniu do projektów finansowanych w roku finansowym 1980, a w przypadku Grecji – 1981”.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1981).

Na końcu artykułu 2 wprowadza się następujące tiret:

„— całość terytorium Grecji”.

Na końcu artykułu 11 ustęp 1 akapit pierwszy drugie tiret, wprowadza się następujący zapis:

„a w przypadku Grecji z dniem przystąpienia”.

Do drugiego tiret artykułu 19 dodaje się następujące wyrazy:

„a w przypadku Grecji przed dniem 31 marca 1982 r.”.

G. SYSTEM ZARZĄDZANIA DANYMI KSIĘGOWYMI (RACHUNKOWYMI) W ROLNICTWIE

Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku (Dz.U. nr 109, z 23.06.1965),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2835/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 298, z 31.12.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2910/73 z dnia 23 października 1973 roku (Dz.U. nr L 299, z 27.10.1973).

Artykuł 4 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„Według stanu na dzień przystąpienia Republiki Greckiej, liczba dochodowych gospodarstw wyniesie 31 000; liczba ta będzie ulegać stopniowemu zwiększeniu w okresie kolejnych pięciu lat do 35 200.”

Na końcu załącznika wprowadza się następującą listę greckich jednostek podziału terytorialnego:

„*Grecja*

1. Μακεδονία — Θράκη
2. "Ἡπειρος — Πελοπόννησος — Νήσοι, Ιονίου — Αιτωλοακαρνανία
3. Θεσσαλία — Φθιώτιδα — Ευρυτανία
4. Στερεά Ελλάδα (πλην Αιτωλοακαρνανίας, Φθιώτιδος, Ευρυτανίας) — Νήσοι Αιγαίου — Κρήτη”.

Rozporządzenie Komisji nr 91/66/EWG z dnia 29 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 121, z 4.07.1966),

zmienione:

- rozporządzeniem nr 349/67/EWG z dnia 25 lipca 1966 roku (Dz.U. nr L 171, z 28.07.1967),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1696/68 z dnia 28 października 1968 roku (Dz.U. nr L 266, z 30.10.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1697/68 z dnia 28 października 1968 roku (Dz.U. nr L 266, z 30.10.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 702/76 z dnia 29 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2855/77 z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 329, z 22.12.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3019/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 359, z 22.12.1978).

W załączniku I „Wykaz produktów” pod literą i) wprowadza się następujący zapis:

„46a suszone winogrona”.

W załączniku III wprowadza się następujące wpisy:

„Numer zamówienia	Przeznaczenie	Numer księgowy				
		Rok obrachunkowy				
		1981	1982	1983	1984	1985
	GRÈCE					
450	Μακεδονία — Θράκη	930				
460	Ηπειρος — Πελοπόννησος — Νήσοι Ιονίου — Αιτωλοακαρνανία	440				
470	Θεσσαλία — Φθιώτιδα — Ευρυτανία	920				
480	Στερεά Ελλάδα (πλην Αιτωλοακαρνανίας - Φθιώτιδος — Ευρυτανίας) — Νήσοι Αιγαίου — Κρήτη	710				
	Suma	3000	4400	6000	6900	7 200”

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2237/77 dnia 23 września 1977 roku (Dz.U. nr L 263, z 17.10.1977).

Na końcu artykułu 2 dodaje się następujący akapit:

„Postanowienia te zostaną po raz pierwszy zastosowane w Grecji w odniesieniu do danych księgowych dotyczących roku obrachunkowego 1981, rozpoczynającego się w okresie pomiędzy 1 stycznia 1981 r. a 1 lipca 1981 r.”

H. STATYSTYKA ROLNA

1. Dyrektywa Rady 82/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 179, z 7.08.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973),

- dyrektywą 78/320/EWG z dnia 20 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 84, z 31.03.1978).

Do artykułu 4 ustęp 3 litera a) dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: stanowi jeden obszar”,

oraz

„Jednakże w odniesieniu do Grecji, na podstawie procedury, o której mowa w art. 7 może zostać ustalone, iż informacje te mają być przekazywane odrębnie dla poszczególnych jednostek terytorialnych.”

2. Decyzja Komisji 72/356/EWG z dnia 18 października 1972 roku (Dz.U. nr L 246, z 30.10.1972),

zmieniona:

- decyzją 76/430/EWG z dnia 29 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 114, z 30.04.1976),
- decyzją 78/808/EWG z dnia 20 września 1978 roku (Dz.U. nr L 279, z 4.10.1978).

W załączniku II do dolnego przypisu 1 tabeli 4 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: tylko jeden region”,

oraz

„Jednakże w odniesieniu do Grecji, na podstawie procedury, o której mowa w art. 7 może zostać ustalone, iż tabela podlega wypełnieniu odrębnie dla poszczególnych regionów.”

W tabeli 6, oznaczenia liczbowe II.1.11, II.2.21, 341 i 41 oraz skrót „EUR 9” zastępuje się wyrazami „Państwa Członkowskie”.

3. Dyrektywa Rady 73/132/EWG z dnia 15 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 153, z 9.06.1973),

zmieniona dyrektywą 78/53/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1978).

Do artykułu 4 ustęp 3 akapit drugi dodaje się następujące zdanie:

„W odniesieniu do Grecji odstępstwo to pozostaje w mocy przez okres trzech lat od daty przystąpienia.”

Artykuł 5 ustęp 2 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„Grecja: tylko jeden region”,

oraz następujący akapit:

„Jednakże w odniesieniu do Grecji, na podstawie procedury, o której mowa w art. 9 może zostać ustalone, iż rezultaty podlegają notyfikacji według określonych mniejszych jednostek terytorialnych”.

4. Dyrektywa Rady 76/625/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 218, z 11.08.1976),
zmieniona dyrektywą 77/159/EWG z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 48, z 19.02.1977).

Artykuł 2 ustęp 1 litera A akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Inspekcja dotycząca drzew brzoskwiniowych zostanie przeprowadzona jedynie we Włoszech, we Francji, w Grecji i w Niemczech, przy czym w przypadku Niemiec wszystkie odmiany zostaną potraktowane jednakowo. Inspekcja dotycząca drzew pomarańczowych zostanie przeprowadzona jedynie we Włoszech i w Grecji.”

W załączniku po tytule dotyczącym Republiki Federalnej Niemiec wprowadza się następujący tytuł:

„GRECJA

1. Grecja Centralna i Beocja
2. Peloponez
3. Epir
4. Tesalia
5. Macedonia Środkowa i Zachodnia
6. Macedonia Wschodnia
7. Wyspy Morza Egejskiego
8. Kreta”.

5. Decyzja Komisji 76/805/EWG z dnia 1 października 1976 roku (Dz.U. nr L 285, z 16.10.1976),

Do artykułu 2 dodaje się wyraz „Grecja:”.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77 z dnia 29 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 209, z 17.08.1977).

W artykule 1 ustęp 1 dodaje się następujące wyrazy:

„E dla Grecji”.

W załączniku II do przypisu dolnego 1 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: tylko jeden region”.

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Dodaje się następujący artykuł 1a:

„Artykuł 1a

Republika Grecka przeprowadzi pierwszą bazową inspekcję (przeгляд) zgodnie z postanowieniami rozporządzenia z 1982 r.

Jednakże za rok 1981 Republika Grecka jest zobowiązana do dostarczenia danych wymaganych na mocy postanowień zawartych w art. 5.”

Do artykułu 2 ustęp 2 litera B akapit pierwszy dodaje się następującą literę e):

„e) obszary pod uprawę winogron przeznaczonych do suszenia.”

Artykuł 5 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zainteresowane Państwa Członkowskie dostarczą Komisja do dnia 30 czerwca 1980 r., a w przypadku Republiki Greckiej w momencie przystąpienia, szczegółowy opis metod wykorzystywanych przy dokonywaniu pośrednich inspekcji (przeглядów; jakakolwiek zmiana tych metod wymaga uprzedniego powiadomienia.”

III. PRAWO PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODNE ŚWIADCZENIE USŁUG

a) działalność handlowa, w tym pośrednictwo

Dyrektywa Rady 64/224/EWG z dnia 25 lutego 1964 roku (Dz.U. nr 56, z 4.04.1964).

Na końcu artykułu 3 dodaje się następujący zapis:

<i>Działalność prowadzona na własny rachunek</i>	<i>Osoby wykonujące płatną pracę</i>
„W Grecji: εμπορικός αντιπρόσωπος είσαγωγών και εξαγωγών	Ούοέν”

b) przedsięwzięcia usługowe

Dyrektywa Rady 67/43/EWG z dnia 12 stycznia 1967 roku (Dz.U. nr 10, z 10.01.1967).

Na końcu artykułu 2 ustęp 3 dodaje się następujące wyrazy:

„W Grecji: μεσίτες αστικών συμβάσεων”.

c) prawo spółek

1. Pierwsza Dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 roku (Dz.U. nr L 65, z 14.03.1968, str. 8).

Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„— w Grecji: ανώνυμη εταιρία, εταιρία περι-ορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία! ”

Artykuł 2 ustęp 1 litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) Zestawienie bilansowe oraz rachunek zysków i strat dla każdego roku finansowego. W dokumencie zawierającym zestawienie bilansowe powinny być podane szczegółowe dane odnośnie osób, które zgodnie z prawem są zobowiązane do jego poświadczenia. Jednakże w odniesieniu do „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „société de personnes à

responsabilité limitée”, „personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société a responsabilité limitée” and „società a responsabilità limitata” według prawa niemieckiego, belgijskiego, francuskiego, greckiego, włoskiego lub luksemburskiego, o którym mowa w art. 1, „besloten naamloze vennootschap” według prawa holenderskiego, prywatnej spółki według prawa irlandzkiego oraz prywatnej spółki według prawa Irlandii Północnej, obowiązkowe zastosowanie tego przepisu zostaje odłożone do daty wprowadzenia w życie postanowień dyrektywy dotyczącej koordynacji zawartości zestawień bilansowych oraz rachunków zysków i strat oraz przewidującej zwolnienie z obowiązku ujawniania całości lub części wymienionych dokumentów tych firm, ogólna suma bilansowa jest niższa od ustalonej w tej dyrektywie. Rada przyjmie taką dyrektywę w okresie dwóch lat od przyjęcia niniejszej dyrektywy.”

2. Druga Dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 8).

Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„— w Grecji:
ή ανώνυμη εταιρία”.

3. Trzecia Dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 roku (Dz.U. nr L 295, z 20.10.1978, str. 36).

Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„— w Grecji:
ή ανώνυμη εταιρία”.

4. Czwarta Dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 222, z 14.08.1978, str. 11).

Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„— w Grecji:
ή ανώνυμη εταιρία
ή εταιρία περιορισμένης ευθύνης
ή ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία”.

d) **kontrakty** na roboty publiczne

Dyrektywa Rady 71/305/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 185, z 16.08.1971, str. 5).

Na końcu artykułu 24 w miejsce kropki stawia się średnik, po którym dodaje się następujący tekst:

„W Grecji:

może być wymagany certyfikat wydany pod przysięgą przez notariusza dotyczący wykonywania zawodu przedsiębiorcy specjalizującego się w robotach publicznych”.

W załączniku I dodaje się następujący tekst:

„VIII. W Grecji:

inne osoby prawne działające na podstawie prawa publicznego, których kontrakty związane z wykonywaniem robót publicznych podlegają kontroli ze strony państwa”.

e) banki i inne instytucje finansowe

1. Pierwsza Dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 228, z 16.08.1973, str. 3).

W artykule 8 ustęp 1 litera a) dodaje się następujące wyrazy:

„w przypadku Republiki Greckiej:

- ανώνυμη εταιρία
- άλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”.

2. Dyrektywa Rady 77/92/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 14).

W artykule 2 ustęp 2 litera b) dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:

Γενικός πράκτωρ
Πράκτωρ”.

3. Pierwsza Dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 322, z 17.12.1977, str. 30).

W artykule 2 ustęp 2 wprowadza się dodatkowe następujące tiret (pomiędzy tiret dotyczącymi — odpowiednio — Niemiec i Francji):

„w Grecji:

της Ελληνικής Τραπεζής Βιομηχανικής Αναπτύξεως, του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, της Τραπεζής Υποθηκών, του Ταχυδρομικού Ταμειουτηρίου και της Έλληνικαί Έξαγωγαί . Α.Ε.”.

4. Pierwsza Dyrektywa Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 63, z 13.03.1979, str. 1).

Po trzecim tiret artykułu 8 ustęp 1 litera a) dodaje się następujące tiret:

„w przypadku Republiki Greckiej:

Ανώνυμη Εταιρία”.

5. Dyrektywa Rady 79/279/EWG z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 66, z 16.03.1979, str. 1).

W artykule 21 ustęp 1 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

f) lekarze

Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 167, z 30.06.1975, str. 1).

a) na końcu artykułu 3 dodaje się następujący akapit:

„j) w Grecji:

πτυχίο ιατρικής Σχολής tytuł przyznawany przez wydział medyczny (lekarski) uniwersytetu, oraz πιστοποιητικό πρακτικής ασκήσεως certyfikat (świadcstwo) przeszkolenia praktycznego, wydawany przez Ministerstwo Spraw Socjalnych.”.

b) artykuł 5 ustęp 2

Do ustępu 2 dodaje się następujący akapit:

„ w Grecji:

τίτλος ιατρικής ειδικότητας (tytuł specjalizacji medycznej) wydawany przez Ministerstwo Spraw Socjalnych”.

c) artykuł 5 ustęp 3

Do każdego akapitu ustępu 3 dodaje się następujące wyrazy:

- anesteziologia:
„Grecja: αναισθησιολογία”
- chirurgia ogólna:
„Grecja: χειρουργική”
- neurochirurgia:
„Grecja: νευροχειρουργική”
- położnictwo i ginekologia:
„Grecja: μαιευτική — γυναικολογία”
- medycyna ogólna:
„Grecja: παθολογία”
- oftalmologia:
„Grecja: όφθολμολογία”

- otorynolaryngologia:
„Grecja: ώτορινολ«ρ\τιγγολογί”
- pediatria:
„Grecja: παιδιατρική”
- choroby układu oddechowego:
„Grecja: φυματιολογία — πνευμονολογία”
- urologia:
„Grecja: ουρολογία”
- ortopedia:
„Grecja: ορθοπεδική”

d) artykuł 7 ustęp 2

Do odpowiednich akapitów ustępu 2 dodaje się następujące wyrazy:

- mikrobiologia - bakteriologia:
„Grecja: μικροβιολογία”
- anatomia patologiczna:
„Grecja: παθολογική ανατομία”
- chirurgia plastyczna:
„Grecja: πλαστική χειρουργική”
- chirurgia klatki piersiowej:
„Grecja: χειρουργική θώρακος”
- chirurgia dziecięca:
„Grecja: χειρουργική παιδων”
- kardiologia:
„Grecja: καρδιολογία”
- gastroenterologia:
„Grecja: γαστρεντερολογία”
- reumatologia:
„Grecja: ρευματολογία”

- hematologia ogólna:
„Grecja: αίματολογία”
- endokrynologia:
„Grecja: ενδοκρινολογία”
- fizjoterapia:
„Grecja: φυσική Ιατρική αποκατάσταση”
- neuropsychiatria:
„Grecja: νευρολογία — ψυχιατρική”
- dermatologia - wenerologia:
„Grecja: δερματολογία — άφροδισιολογία”
- radiologia:
„Grecja: ακτινολογία — ραδιολογία”
- radioterapia:
„Grecja: άκτινοθεοαπεντική”
- psychiatria dziecięca:
„Grecja: παιδοψυχιατρική”
- choroby nerek:
„Grecja: νεφρολογία”
- alergologia:
„Grecja: άλλεργιολογία”

g) prawnicy

Dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 78, z 26.03.1977, str. 17).

Na końcu artykułu 1 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: δικηγόρος”.

h) pielęgniarki opieki ogólnej

Dyrektywa Rady 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 176, z 15.07.1977, str.1).

a) na końcu artykułu 1 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: διπλωματούχος αδελφή νοσοκόμος”.

b) na końcu artykułu 3 dodaje się następujący tekst:

„j) w Grecji:

Dyplom Ανωτέρας Σχολής Αδελφών Νοσοκόμων (kolegium pielęgniarские kształcące pielęgniarki opieki ogólnej) uznawane przez Ministerstwo Spraw Socjalnej lub dyplom των παραϊατρικών σχολών_ των Κέντρων Ανωτέρας Τεχνικής και Έπαγγελματικής Εκπαιδεύσεως(szkół paramedycznych ośrodków wyższego kształcenia technicznego i zawodowego) przyznawany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Spraw Religijnych;

2. πιστοποιητικό πρακτικής Ασκήσεως του επαγγέλματος της αδελφής νοσοκόμου (certyfikat potwierdzający odbycie praktycznego szkolenia pielęgniarского) przyznawany przez Ministerstwo Spraw Socjalnych.”.

i) stomatolodzy

Dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 233, z 24.08.1978, str.1).

a) na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:

οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος”.

b) na końcu artykułu 3 dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:

πτυχίο οδοντιατρικής του Πανεπιστημίου”.

j) chirurdzy weterynarii

Dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str.1).

Na końcu artykułu 3 dodaje się następujące wyrazy:

„j) w Grecji:

Δίπλωμα Κτηνιατρική; Σχολή τοί Πανεπιστημίου΄ Θεσσαλονίκη”.

IV. TRANSPORT

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 175, z 23.07.1968, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 21 ustęp 6 dodaje się następujący akapit:

„Republika Grecka podejmie – po konsultacji z Komisją – odpowiednie kroki w tym celu w okresie sześciu miesięcy od daty przystąpienia.”

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 156, z 28.06.1969, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 19 ustęp 1 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„— Οργανισμός: Σιδηροδρόμοι Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ)”.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1192/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 175, z 28.06.1969, str. 8),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 3 ustęp 1 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„— Οργανισμός: Σιδηροδρόμοι Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ)”.

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 130, z 15.06.1970, str. 4),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Załącznik II zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- do wykazu w punkcie „A. Kolejowy” dodaje się następujący tekst:

„*Republika Grecka*
Οργανισμός: Σιδηροδρόμοι Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ).”

- do wykazu w punkcie „B. Drogowy” dodaje się następujący tekst:

„Republika Grecka

1. Εθνικό οδικό δίκτυο
2. 'ΕΛορχιακό οδικό οίκτυο
3. Δημοτικό ή κοινοτικό οδικό δίκτυο”

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1463/70 z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 164, z 27.07.1970, str. 1),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1787/73 z dnia 25 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 181, z 4.07.1973, str. 1),
- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2828/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 5).

W artykule 22 ustęp 4 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

W załączniku II ustęp 1 punkt I do wyrazów umieszczonych w nawiasie dodaje się wyrazy „GR dla Grecji”.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2778/72 z dnia 20 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 292, z 29.12.1972, str. 22).

W artykule 1, do przypisów dolnych umieszczonych w załącznikach 1 - 4 do rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1172 z dnia 26 maja 1972 roku ustalającego formę dokumentów, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 517/72 oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 516/72 po wyrazach „Niemcy (D)” dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja (GR)”.

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76 z dnia 16 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 357, z 29.12.1976, str. 1),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3024/77 z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 358, z 31.12.1977, str. 4),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3062/78 z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 5).

W załącznikach I litera a) oraz I litera b) w przypisie dolnym pomiędzy wyrazami „Niemcy” i „Francja” dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja (GR)”.

W załączniku II litera c) w kolumnie 5 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja (GR)”.

W załączniku III w drugiej kolumnie zapisu dotyczącego każdego z Państw Członkowskich umieszcza się skrót „GR” oraz dodatkową linię poziomą ze skrótem „GR” w pierwszej kolumnie oraz oznaczeniami odnoszącymi się do wszystkich obecnych Państw Członkowskich w drugiej kolumnie.

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2830/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 13),

W artykule 2 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„—Οργανισμός; Σιδηροδρομικών Ελλάδος; Λ.Ε. (ΟΣΕ)”.

9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2183/78 z dnia 19 września 1978 roku (Dz.U. nr L 258, z 21.09.1978, str. 1).

W artykule 2 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„—Οργανισμός; Σιδηροδρομικών Ελλάδος; Λ.Ε. (ΟΣΕ)”.

10. Dyrektywa Rady 65/269/EWG z dnia 13 maja 1965 roku (Dz.U. nr 88, z 24.05.1965, str. 1469/65),

zmieniona:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- Dyrektywą 73/169/EWG z dnia 25 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 181, z 4.07.1973, str. 20).

W załączniku wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

11. Decyzja Rady 75/327/EWG z dnia 20 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 152, z 12.06.1975, str. 3).

W artykule 1 ustęp 1 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„— Οργανισμός; Σιδηροδρομικών Ελλάδος; Λ.Ε. (ΟΣΕ)”.

12. Dyrektywa Rady 78/546/EWG z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 168, z 26.06.1978, str. 29).

Do załącznika II dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja
Περιφέρεια Πρωτενονος
Λοιπή Στερεα Έλλαϊκα Ενβοτο
Πελοπόννησοί
Ιόνιοι νηοοι
θ΄οοαλλα
Μακεδονία
Θράκη
Νήσοι Αιγαίου
Κρήτη”.

W załączniku III:

- po wyrazach „Republika Federalna Niemiec” dodaje się wyraz „Grecja”;
- skreśla się wyraz „Grecja” umieszczony po wyrazie „Jugosławia”.

V. KONKURENCJA

Akty prawne EWG

1. Rozporządzenie Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 roku (Dz.U. nr 13, z 21.02.1962, str. 204/62),

zmienione:

- rozporządzeniem nr 59 z dnia 3 lipca 1962 roku (Dz.U. nr 58, z 10.07.1962, str. 1655/62),
- rozporządzeniem nr 118/63/EWG z dnia 5 listopada 1963 roku (Dz.U. nr 162, z 7.11.1963, str. 2696/63),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2822/71 z dnia 20 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 285, z 29.12.1971, str. 49),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 25 dodaje się następujący ustęp:

„5. Postanowienia zawarte w ust. 1 – 4 będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej.”

2. Rozporządzenie Komisji nr 27 z dnia 3 maja 1962 roku (Dz.U. nr 35, z 10.05.1962, str. 1118/62),
zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1133/68 z dnia 26 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 189, z 1.08.1968, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75 z dnia 2 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975, str. 11).

W artykule 2 ustęp 1 wyraz „dziesięć” zastępuje się wyrazem „jedenaście”.

3. Rozporządzenie Rady nr 19/65/EWG z dnia 2 marca 1965 roku (Dz.U. nr 36, z 6.03.1965, str. 533/65),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 4:

- ustęp 1 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„Postanowienia zawarte w poprzedzającym akapicie będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej.”

- ustęp 2 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania do umów (porozumień) i uzgodnionych praktyk, w odniesieniu do których będzie miał zastosowanie art. 85 ust. 1 Traktatu z tytułu przystąpienia Republiki Greckiej oraz które muszą być notyfikowane w terminie do dnia 1 lipca 1981, zgodnie z postanowieniami art. 5 i 25, rozporządzeniem nr 17, o ile nie zostały one notyfikowane wcześniej przed tą datą.”

4. Rozporządzenie Komisji nr 67/67/EWG z dnia 22 marca 1967 roku (Dz.U. nr 57, z 25.03.1967, str. 849/67),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2591/72 z dnia 8 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 276, z 9.12.1972, str. 15).

Do artykułu 5 dodaje się następujące zdanie:

„Postanowienia te będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej.”

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2881/71 z dnia 20 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 285, z 20.12.1971, str. 46),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2743/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972, str. 144).

W artykule 4:

- do ustępu 1 dodaje się następujące zdanie:

„Postanowienia zawarte w poprzedzającym akapicie będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej.”

- do ustępu 2 dodaje się następujące zdanie:

„Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do umów i uzgodnionych praktyk, w odniesieniu do których będzie miał zastosowanie art. 85 ust. 1 Traktatu z tytułu przystąpienia Republiki Greckiej oraz które muszą być notyfikowane w terminie do dnia 1 lipca 1981, zgodnie z postanowieniami art. 5 i 25 rozporządzeniem nr 17, o ile nie zostały one notyfikowane wcześniej przed tą datą.”

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2779/72 z dnia 21 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 292, z 29.12.1972, str. 23),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2903/77 z dnia 23 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 338, z 28.12.1977, str. 14).

Artykuł 6 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„3. Zakaz, o którym mowa w art. 85 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do umów specjalizacyjnych obowiązujących w dniu przystąpienia Republiki Greckiej, których – na skutek przystąpienia – dotyczą postanowienia zawarte w art. 85 ust. 1, jeśli w okresie sześciu miesięcy po przystąpieniu zostaną one zmienione w taki sposób, aby odpowiadały warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu.”

Akty EWWiS

7. Decyzja Komisji nr 72/443/EWWiS z dnia 22 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr 297, z 30.12.1972, str. 45).

Do artykułu 3 ustęp 1 dodaje się kolejną następującą literę:

„j) Grecja”.

8. Decyzja Komisji nr 3001/77/EWWiS z dnia 28 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr 352, z 31.12.1977, str. 4),

zmieniona decyzją 960/78/EWWiS z dnia 11 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 126, z 13.05.1978, str. 1).

W załączniku I do wykazu Państw Członkowskich umieszczonego w przypisie dolnym 2 dodaje się wyraz „Grecja”.

W załączniku II do wykazu Państw Członkowskich umieszczonego w pierwszej kolumnie drugiej tabeli, dodaje się wyraz „Grecja”.

VI. USTAWODAWSTWO PODATKOWE

1. Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 roku (Dz.U. nr L 249, z 3.10.1969, str. 25).

Do artykułu 3 ustęp 1 litera a) wprowadza się następujące zmiany:

- w przepisach wprowadzających: wskazanie przedsiębiorstw działających według prawa „greckiego”,
- w pierwszym tiret:
„Ανώνυμος Εταιρία”
- w drugim tiret:
„Ετερόρρυθμος κατά μετοχάς Εταιρία”
- w trzecim tiret
„Εταιρία Περιορισμένης Ευθύνης”

2. Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 336, z 27.12.1977, str. 15).

Do artykułu 1 ustęp 3 dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:
Φόρος ισοδύναμος φυσικών προσώπων
Φόρος ισοδύναμος νομικών προσώπων
Φόρος ακινήτου περιουσίας .”

Do artykułu 1 ustęp 5 dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:
Υπουργός Οικονομικών ή ό ύ'αύτοϋ οριζόμενος εκπρόσωπος .”

3. Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977, str. 1).

W artykule 3 ustęp 2 po ostatnim tiret dodaje się następujące wyrazy:

„- Grecja:

Αγιο „Ορος” ”

4. Dyrektywa Rady 68/221/EWG z dnia 30 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 115, z 18.05.1968, str. 14).

Po artykule 1 ustęp 2 dodaje się następujące tiret:

„- średnie stawki obowiązujące w Grecji w momencie przystąpienia; jednakże przepisy te powinny posłużyć do oceny zgodności wymienionych stawek z postanowieniami art. 97 Traktatu”.

VII. POLITYKA GOSPODARCZA

1. Decyzja nr 13/79 Rady Gubernatorów Europejskiego Funduszu Współpracy Walutowej z dnia 13 marca 1979 roku.

Wykaz kwot po stronie „Winien” i ich alokacji (udziału) w ujęciu procentowym otrzymuje brzmienie:

	mln ECU	udział procentowy
Banque nationale de Belgique	580	7,20
Danmarks Nationalbank	260	3,23
Deutsche Bundesbank	1740	21,62
Τράπεζα της Ελλάδος	150	1,86
Banque de France	1740	21,62
Central Bank of Ireland	100	1,24
Banca d'Italia	1160	14,41
Nederlandsche Bank	580	7,20
Bank of England	1740	21,62
Razem	<hr/> 8050	100

Wykaz kwot po stronie „Ma” i ich udziału w ujęciu procentowym otrzymuje brzmienie:

	mln ECU	udział procentowy
Banque nationale de Belgique	1160	7,20
Danmarks Nationalbank	520	3,23
Deutsche Bundesbank	3480	21,62
Τράπεζα της Ελλάδος	300	1,86
Banque de France	3480	21,62
Central Bank of Ireland	200	1,24
Banca d'Italia	2320	14,41
frederlandsche Bank	1160	7,20
Bank of England	3480	21,62
Razem	16100	100

2. Decyzja Rady 71/143/EWG z dnia 22 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1971, str. 15)

zmieniona:

- decyzją 78/49/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 14, z 18.01.1978, str. 14),
- decyzją 78/1041/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 379, z 30.12.1978, str. 3).

Załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

	mln ECU	udział procentowy
Belgia	1 000	6,96
Dania	465	3,24
Niemcy	3 105	21,61
Grecja	270	1,88
Francja	3 105	21,61
Irlandia	180	1,25
Włochy	2 070	14,40
Luksemburg	35	0,24
Niderlandy	1 035	7,20
Wielka Brytania	3 105	21,61
Razem	14 370	100

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 397/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 1).

Wykaz udziałów procentowych wymienionych w artykule 6 otrzymuje brzmienie:

„Belgia / Luksemburg	14, 40
Dania	6, 46
Niemcy	43, 24
Grecja	3, 72
Francja	43, 24
Irlandia	2, 48
Włochy	28, 82
Niderlandy	14, 40
Wielka Brytania	43, 24”

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 398/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 3).

Wykaz udziałów procentowych wymienionych w artykule 2 otrzymuje brzmienie:

„Belgia / Luksemburg	7, 20
Dania	3, 23
Niemcy	21, 62
Grecja	1, 86
Francja	21, 62
Irlandia	1, 24

Włochy	14, 41
Niderlandy	7, 20
Wielka Brytania	21, 62”

5. Decyzja Rady z dnia 18 marca 1958 roku (Dz.U. nr 17, z 6.10.1958, str. 398/58),
zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 7 wyraz „jedenaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”.

W artykule 10 ustęp 1 wyraz „jedenaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”.

VIII. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1023/70 z dnia 25 maja 1970 roku (Dz.U. nr L 124, z 8.06.1970, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 1 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1439/74 z dnia 4 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 159, z 15.06.1974, str. 1).

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 959/75 z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 5),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1540/75 z dnia 16 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 157, z 19.06.1975, str. 2),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1927/75 z dnia 22 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 198, z 29.07.1975, str. 9),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2967/74 z dnia 25 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 316, z 26.11.1974, str. 7),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1680/75 z dnia 30 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 168, z 1.07.1975, str. 72),
- rozporządzeniem (EWG) nr 646/75 z dnia 13 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 67, z 14.03.1975, str. 21),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2561/74 z dnia 8 października 1974 roku (Dz.U. nr L 274, z 9.10.1974, str. 17),

- publikacją aktualnej wersji załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1439/74 z dnia 4 czerwca 1974 (Dz.U. nr C 287, z 15.12.1975, str. 1).

a) Do załącznika I dodaje się:

- w nagłówku i tytule (Dz.U. nr C 287, str. 3):

„— ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1
Κοινот Πισακατ ΕλτνΘτσώώτ”

- w tytułach każdej z czterech kolumn (odtworzonych na każdej stronie w Dz.U. nr C 287, str. 3 - 47):

— „Είδος εμπορεύματος Κλάση ΚΔ”,
— „Ελευθέρωση εξαρτώμενη αποκλειστικά από την καταγωγή”,
— „Κοινοτική επίβλεψη”,
— „Εθνική επίβλεψη”,

- w przypisie dolnym I na stronach 5, 8, 10, 25 i 40 Dz.U. nr C 287:

„Για την ακριβή περιγραφή του εμπορεύματος βλέπε σημείωση στο τέλος του παραρτήματος”

- w przypisie na końcu wymienionego załącznika (Dz.U. nr C 287, str. 48) w nagłówku i tytule każdej kolumny oraz w zapisie odnoszącym się do każdego produktu:

„Σημείωση

Κλάση του ΚΔ	Είδος Εμπορεύματος
07.02 ex B	Ετερα, εξαιρέσει των γεωμήλων
07.04 ex B	Ετερα, εξαιρέσει των γεωμήλων
13.03 ex B	Πηκτικά ύλαι και πηκτικά ενώσεις
20.02 ex H	Λοιπά, εξαιρέσει των παρασκευασμάτων περιεχόντων γϊ-ώμηλα
ex 20.07	Εξαιρέσει των χυμών των λοιπών εσπεριδοειδών εκτός των γκρέιπ φρούτ
29.35 ex Q	Καρβαζόλιον καϊ άλατα αύτου. Άμινοακριδίνες καϊ τα παράγωγα αυτών
ex 44.13	Ξυλεία πλανισμένη φέρουσα αύλακας, έξοχάς, έγκοπάς, με κοί-λανσιν τετραγωνικής ή ορθογωνίου τομής κατά το πάχος αυτής άνευ γωνιών ή παρόμοια, εξαιρέσει των σανίδων ή τεμαχίων δια δάπεδα μη συνηρολογημένα

b) W załączniku II z listy państw trzecich skreśla się wyrazy „Grecja (łącznie z Beocją i Sporadami, ... Kreta)”.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 109/70 z dnia 19 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 19, z 26.01.1970, str. 1).

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1492/70 z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 166, z 29.07.1970, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2172/70 z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 239, z 30.10.1970, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2567/70 z dnia 14 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 276, z 21.12.1970, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 432/71 z dnia 26 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 48, z 27.02.1971, str. 68),
- rozporządzeniem (EWG) nr 725/71 z dnia 30 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 80, z 5.04.1971, str. 4),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1073/71 z dnia 25 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 119, z 1.06.1971, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1074/71 z dnia 25 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 119, z 1.06.1971, str. 35),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2385/71 z dnia 8 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 249, z 10.11.1971, str. 3),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2386/71 z dnia 8 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 249, z 10.11.1971, str. 12),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2406/71 z dnia 9 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 250, z 11.11.1971, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2407/71 z dnia 9 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 250, z 11.11.1971, str. 7),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1114/72 z dnia 27 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 151, z 5.07.1972, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1751/72 z dnia 2 sierpnia 1972 roku (Dz.U. nr L 184, z 12.08.1972, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 955/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 98, z 12.04.1973, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 956/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 98, z 12.04.1973, str. 21),
- rozporządzeniem (EWG) nr 957/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 98, z 12.04.1973, str. 26),
- rozporządzeniem (EWG) nr 238/74 z dnia 21 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 27, z 31.01.1974, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 958/75 z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1119/75 z dnia 14 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 111, z 30.04.1975, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1212/75 z dnia 28 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 124, z 15.05.1975, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1927/75 z dnia 22 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 198, z 29.07.1975, str. 7),
- rozporządzeniem (EWG) nr 469/76 z dnia 24 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 58, z 5.03.1976, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2896/77 z dnia 20 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 338, z 28.12.1977, str. 1),
- publikacją aktualnej wersji załącznika do wymienionego rozporządzeniem z uwzględnieniem poprawek wprowadzanych sukcesywnie (Dz.U. nr C 287, z 15.12.1975, str. 55).

Do załącznika dodaje się:

- w nagłówku i tytule (Dz.U. nr C 287, str. 56):

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

Το παράρτημα άφορα εισαγωγές στην κοινότητα, των προϊόντων τρίτων χωρών που αναφέρονται κατωτέρω και σημειούν-ται με ένα „X” ,

- w wykazie skrótów (Dz.U. nr C 287, str. 56) wprowadza się następującą dodatkową tabelę:

„Συντμήσεις

BG = Βουλγαρία

H = Ουγγαρία

PL = Πολωνία

R = Ρουμανία

CS = Τσεχοσλοβακία

DDR = Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας

SU = ΕΣΣΔ

AL = Αλβανία

RPC = Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας

VN = Βόρειο Βιετνάμ

COR = Βόρειος Κορέα

MO = Μογγολία ,”

- w tytule lewej kolumny (Opis produktów – Tytuł WTC nr) umieszczonym na każdej stronie w Dz.U. nr C 287, str. 57 – 79:

„Περιγραφή εμπορευμάτων Κλάση ΚΔ,”

- w przypisie dolnym 1 na stronach 58, 60, 61, 66 i 69 (Dz.U. nr C 287):

„Για την ακριβή περιγραφή του εμπορεύματος βλέπε σημείωση στο τέλος του Γϊθϊϊοττϊ!ϊ.ατοφ.”

- w przypisie na końcu wymienionego załącznika (Dz.U. nr C 287, str. 79) w nagłówku i tytule każdej kolumny oraz w zapisie odnoszącym się do każdego produktu:

„Σημείωση

Κλάσιν;	Εϊδος Έα;τορεύματο;
07.02 ex B	Λοιπά, εξαίρέσει των γεωμήλων
07.04 ex B	Λοιπά, εξαίρέσει των γεωμήλων
13.03 ex B	Πηκτικάί δλαι και ττηκτικάί ενώσεις
20.02 ex H	Λοιπά, εξαίρέσει των παρασκευασμάτων περιεχόντων γεώμηλα

ex 20.07	Εξαιρέσει των χυμών των λοιπών εσπεριδοειδών έκτης των γκρέιπ φρούτ
29.35 ex Q	Καρβαζόλιον και άλατα αυτού, άμι-νοακρινιδίνες και τα παράγωγα αυτών
ex 44.13	Ξυλεία πλανισμένη, φέρουσα αύλακας, έξοχάς, έγκοπάς, φέρουσα κοίλανσιν τετραγωνικής f(ορθογωνίου τομής κατά το πάχος αυτής, χωρίς γωνίας ή παρόμοια, εξαιρέσει των σανίδων ή τεμαχίων δια δάπεδα, μη συνημολογημένων.”

4. Decyzja Rady 75/210/EWG z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 7).

zmieniona:

- decyzją 76/971/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 365, z 31.12.1976, str. 1),
- decyzją 79/253/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 60, z 12.03.1979, str. 1).

Do załącznika I dodaje się następujący zapis:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Πίνακας /ωρών κρατικού εμπορίου που αναφέρονται στο άρθρο 1

Αλβανία

Βουλγαρία

Ουγγαρία

Πολωνία

Ρουμανία

Τσεχοσλοβακία

ΕΣΣΔ

Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας

Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας

Βόρειος Κορέα

Βόρειο Βιετνάμ

Μογγολία .”

Do każdego z załączników II - XI dodaje się:

- w nagłówku i w tytule:

- (dla załącznika II):

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Ποσοτώσεις παραχωρούμενες από τα Κράτη μέλη για εισαγωγές από Αλβανία για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1975:”

- (dla załącznika III):
„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Ποσοτώσεις εκ Βουλγαρίας”

- (dla załącznika IV):
„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Ποσοτώσεις εξ Ουγγαρίας”

itd.,

- w ramach wpisu oznaczonego „NB”, pod tytułem każdego z tych załączników:

„Οι αριθμοί των κλάσεων του κοινού δασμολογίου στη δεύτερη στήλη αναφέρονται ενδεικτικά.”

- w notce umieszczonej przed każdym z wykazów kwot (Dz.U. nr L 99, str. 16, 31, 49, 69, 88, 107 i 117):

„Οι ποσοτώσεις πού σημειούνται με αστερίσκο (*) καλύπτουν μόνο προϊόντα υπ αγόμενα στην συνθήκη ΕΚΑΧ. Συνε-πώς δεν υπόκεινται στίς διατάξεις της παρούσης αποφάσεως. Οι ποσοτώσεις αυτές αναφέρονται στους καταλόγους χάριν απλής ύπομνήσεως.”

5. Dyrektywa Rady 70/509/EWG z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 254, z 23.11.1970, str. 1),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Przypis dolny umieszczony na str. 1 załącznika A zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Grecja:
Κεφάλαιο Ασφαλίσεως Πιστώσεων Εξαγωγών”.

6. Dyrektywa Rady 70/510/EWG z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 254, z 23.11.1970, str. 26),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Przypis dolny umieszczony na str. 1 załącznika A zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Grecja:
Κεφάλαιο Ασφαλίσεως Πιστώσεων Εξαγωγών”.

7. Decyzja Rady z dnia 4 kwietnia 1978 roku w sprawie stosowania niektórych wskazówek w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów (niepublikowana).

rozwinęta decyzją Rady z dnia 16 listopada 1978 roku (niepublikowana).

W załączniku C (lista uczestników) w treści przypisu dolnego zawierającego wykaz Państw Członkowskich Wspólnoty dodaje się wyraz „Grecja”, skreślając go z wykazu państw trzecich.

IX. POLITYKA SPOŁECZNA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.07.1971, str. 2),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2864/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 306, z 31.12.1972, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1392/74 z dnia 4 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 152, z 8.06.1974, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1209/76 z dnia 30 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 138, z 26.05.1976, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2595/77 z dnia 21 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 302, z 26.11.1977, str. 1).

W artykule 1 litera a):

- na końcu ii) dodaje się następujące wyrazy:

„lub w ramach programu, o którym mowa w iii)”

- po ii) wprowadza się:

„iii) każda osoba, która jest objęta obowiązkowym ubezpieczeniem z tytułu kilku ryzyk pokrywanych przez oddziały, o których w mowa w niniejszym rozporządzeniu, w ramach standardowego programu ubezpieczeń społecznych obejmującego całość populacji obszarów wiejskich zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku V”,

- dotychczasowy iii) oznacza się jako iv).

W artykule 82 ustęp 1 wyrazy „czterdzieści cztery” zastępuje się wyrazem „sześćdziesiąt”.

Do załącznika I wprowadza się następujący zapis:

„E. Grecja

Nie dotyczy”.

Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy” oraz „J. Wielka Brytania”.

W załączniku II do części A i B wprowadza się następujące poprawki:

Część A

- po wpisie oznaczonym „Belgia – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„4. Belgia – Grecja

Art. 15 ust. 2, art. 35 ust. 2 oraz art. 37 Konwencji Ogólnej z dnia 1 kwietnia 1958 r.”,

- po wpisie oznaczonym „Dania – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„12. Dania – Grecja

Brak konwencji (umowy)”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„19. Niemcy – Grecja

Art. 5 ust. 2 Konwencji Ogólnej z dnia 1 kwietnia 1958 r.”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„25. Francja – Grecja

Art. 16 ust. 3 oraz art. 30 Konwencji Ogólnej z dnia 1 kwietnia 1958 r.”,

- po wpisie oznaczonym „Francja – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„31. *Grecja - Irlandia*

Brak konwencji (umowy)

32. *Grecja - Włochy*

Brak konwencji (umowy)

33. *Grecja - Luksemburg*

Brak konwencji (umowy)

34. *Grecja – Niderlandy*

Art. 4 ust. 2 Konwencji Ogólnej z dnia 13 września 1966 r.

35. *Grecja – Wielka Brytania*

Brak konwencji (umowy)”,

- po nowym wpisie oznaczonym „Belgia – Grecja” wszystkie istniejące wpisy numeruje się odpowiednio.

Część B

- po wpisie oznaczonym „Belgia – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„4. *Belgia – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Dania – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„12. *Dania – Grecja*

Brak konwencji (umowy)”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„19. *Niemcy – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„25. *Francja – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Francja – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„31. *Grecja - Irlandia*

Brak konwencji (umowy)

32. *Grecja - Włochy*

Brak konwencji (umowy)

33. *Grecja - Luksemburg*

Brak konwencji (umowy)

34. *Grecja – Niderlandy*

Nie dotyczy

35. *Grecja – Wielka Brytania*

Brak konwencji (umowy)”,

- po nowym wpisie oznaczonym „Belgia – Grecja” wszystkie istniejące wpisy numeruje się odpowiednio.

Do załącznika III wprowadza się następujący zapis:

„E *Grecja*

Ustawodawstwo odnoszące się do programu ubezpieczeń rolniczych”,

Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy” oraz „J. Wielka Brytania”.

Do załącznika V wprowadza się następujący zapis:

„E Grecja

1. Osoby objęte ubezpieczeniem w ramach programu OGA, które wyłącznie wykonują zajęcia zarobkowe jako osoby zatrudnione lub które podlegają albo podlegały ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego i które w konsekwencji są lub były „pracownikami” w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzeniem – są uważane za pracowników w rozumieniu art. 1 lit. a) iii) rozporządzeniem.
2. Dla celów związanych z przyznawaniem krajowych zasiłków rodzinnych osoby, o których mowa w art. 1 lit. a) i) oraz iii) rozporządzeniem są uważane za pracowników w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzeniem.
3. Niezależnie od treści ust. 1, postanowienia art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzeniem mają zastosowanie do osoby objętej ubezpieczeniem w ramach OGA, której stan zdrowia wymaga natychmiastowego udzielenia świadczeń zanim rozpocznie ona zatrudnienie w Państwie Członkowskim innym niż Grecja.
4. Art. 10 ust. 1 rozporządzeniem nie dotyczy postanowień zawartych w art. 2 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 4577/66, na podstawie których wypłata świadczeń przyznanych przez IKA osobom posiadającym obywatelstwo lub narodowość grecką przybywającym z Egiptu lub Turcji jest zawieszana, jeśli świadczeniobiorca stale zamieszkuje za granicą bez ważnego powodu przez okres dłuższy niż trzy miesiące.”

Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 74, z 27.03.1972, str. 1),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2059/72 z dnia 26 września 1972 roku (Dz.U. nr L 222, z 29.09.1972, str. 18),
- rozporządzeniem (EWG) nr 878/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 86, z 31.03.1973, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1392/74 z dnia 4 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 152, z 8.06.1974, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2639/74 z dnia 15 października 1974 roku (Dz.U. nr L 283, z 19.10.1974, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1209/76 z dnia 30 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 138, z 26.05.1976, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2595/77 z dnia 21 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 302, z 26.11.1977, str. 1).

Po artykule 8 wprowadza się następujący artykuł 8a:

„Artykuł 8a

Przepisy mające zastosowanie w przypadku zbiegu uprawnień do zasiłków chorobowych, zasiłków związanych z wypadkami przy pracy lub chorobami zawodowymi według ustawodawstwa greckiego i ustawodawstwa jednego lub większej ilości Państw Członkowskich.

Jeśli w tym samym okresie pracownik lub członek jego rodziny jest uprawniony do ubiegania się o wypłatę zasiłków chorobowych, zasiłków związanych z wypadkami przy pracy lub chorobami zawodowymi według ustawodawstwa greckiego i ustawodawstwa jednego lub większej ilości Państw Członkowskich, zasiłki takie są przyznawane wyłącznie według ustawodawstwa tego państwa, którego obywatelstwo pracownik posiadał jako ostatnie.”

Po artykule 9 wprowadza się następujący artykuł 9a:

„Artykuł 9a

Przepisy mające zastosowanie w przypadku zbiegu uprawnień do zasiłków dla bezrobotnych.

Jeśli pracownik uprawniony do pobierania zasiłku dla bezrobotnych według ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, którego obywatelstwo posiadał w okresie ostatniego zatrudnienia zgodnie z postanowieniami art. 69 rozporządzeniem uda się do Grecji, gdzie również jest uprawniony do pobierania zasiłku dla bezrobotnych z tytułu okresu ubezpieczenia lub uprzednio zakończonego okresu zatrudnienia według ustawodawstwa greckiego, prawo do zasiłku dla bezrobotnych według ustawodawstwa greckiego ulega zawieszeniu na okres określony w art. 69 ust. 1 lit. c) rozporządzeniem.”

W artykule 10 po ustępie 1 wprowadza się następujący ustęp 1a:

„1a. Jeśli pracownik podlega ustawodawstwu jednego z Państw Członkowskich jest uprawniony do zasiłków rodzinnych z tytułu okresu ubezpieczenia lub uprzednio zakończonego okresu zatrudnienia według ustawodawstwa greckiego, prawo to ulega zawieszeniu w przypadku, jeśli w tym samym okresie i na tego samego członka rodziny posiada uprawnienie do zasiłków rodzinnych według ustawodawstwa pierwszego Państwa Członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 73 i 74 rozporządzeniem.”

W artykule 107 do ustępu 1 dodaje się następujący akapit:

„Do celów stosowania tego przepisu, kurs wymiany drachmy greckiej będzie — do czasu podjęcia przez Radę innej decyzji w tym względzie — oparty na kursie ustalonym przez rynek wymiany walut zagranicznych w Atenach.”

Do ustępu 3 wprowadza się następującą literę d):

„d) dla drachmy greckiej: średni kurs urzędowy ogłaszany w każdym dniu roboczym przez Bank Grecji.”

Dotychczasowe podpunkty oznaczone literami d), e), f) i g) oznacza się — odpowiednio — jako podpunkty e), f), g) i h).

Do załącznika I dodaje się:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” dodaje się następujący zapis:

„E. Grecja

1. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	ΑΘΗΝΑ
(Ministerstwo Spraw Socjalnych)	Ateny
2. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ
(Ministerstwo Pracy)	Ateny
3. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ
(Ministerstwo Handlu Zagranicznego)	Pireus”

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Do załącznika 2 dodaje się:

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy”, do ustępu 2 litera a) i):
„- jeśli osoba zainteresowana posiada stałe miejsce zamieszkania w Grecji lub jest obywatelem greckim stale zamieszkałym na terytorium państwa trzeciego nie będącego Państwem Członkowskim:

Landesversicherungsanstalt Württemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Württembergu), Stuttgart”,

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy”, do ustępu 2 litera b) i):
„- jeśli ostatnia składka według ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego została wpłacona na konto greckiej instytucji ubezpieczenia rentowego (emerytalnego):

Landesversicherungsanstalt Württemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Württembergu), Stuttgart”,

- w ramach wpisu oznaczonego jako „D. Francja” dodaje się następujący zapis:

„E. Grecja

1. Ubezpieczenie chorobowe, macierzyństwo

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)
(Instytut Ubezpieczeń Społecznych)
lub inna instytucja
ubezpieczeniowa, w której
pracownik jest lub był ubezpieczony | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
| ii) dla marynarzy: | ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ
(Dom Marynarza) | ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Pireus |
| iii) program ubezpieczeń
rolniczych: | ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΟΓΑ)
(Krajowy Instytut Ubezpieczeń
Rolniczych) | ΑΘΗΝΑ

Ateny |

2. Inwalidztwo, podeszły wiek, zgon (świadczenia rentowe)

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)
(Instytut Ubezpieczeń Społecznych)
lub inna instytucja
ubezpieczeniowa, w której
pracownik jest lub był ubezpieczony | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
| ii) dla marynarzy: | ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ
(Dom Marynarza) | ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Pireus |
| iii) program ubezpieczeń
rolniczych: | ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΟΓΑ)
(Krajowy Instytut Ubezpieczeń
Rolniczych) | ΑΘΗΝΑ

Ateny |

3. Wypadki przy pracy, choroby zawodowe

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)
(Instytut Ubezpieczeń Społecznych)
lub inna instytucja
ubezpieczeniowa, w której
pracownik jest lub był ubezpieczony | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
| ii) dla marynarzy: | ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ
(Dom Marynarza) | ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Pireus |
| iii) program ubezpieczeń
rolniczych: | ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΟΓΑ)
(Krajowy Instytut Ubezpieczeń
Rolniczych) | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
4. Zasiłki z tytułu zgonu (wydatki pogrzebowe)
i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)
(Instytut Ubezpieczeń Społecznych)
lub inna instytucja
ubezpieczeniowa, w której
pracownik jest lub był ubezpieczony | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
| ii) dla marynarzy: | ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ
(Dom Marynarza) | ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Pireus |
| iii) program ubezpieczeń
rolniczych: | ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΟΓΑ)
(Krajowy Instytut Ubezpieczeń
Rolniczych) | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
5. Zasiłki rodzinne
i) program dla osób
zatrudnionych łącznie z
programami dla
przedsiębiorstw: | ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ
ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ)
(Urząd Pracy i Zatrudnienia) | ΑΘΗΝΑ

Ateny |
| ii) program o charakterze
ogólnym: | ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΟΓΑ)
(Krajowy Instytut Ubezpieczeń
Rolniczych) | ΑΘΗΝΑ

Ateny |

6. Bezrobocie

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) dla marynarzy:	ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ (Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
iii) pracownicy zatrudnieni w sektorze prasowym	1. ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΧΦΑΛΙΪΟΪ ΕΡΓΑΤΟΝΤΥΠΟΥ ΑΘΗΝΑ (Fundusz Ubezpieczeniowy Pracowników Sektora Prasowego) 2. ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΟΣ ΠΡΟΣΟΠΙΚΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ —ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Fundusz Świadczeń Rentowych Pracowników Sektora Prasowego regionu Aten i Salonik)	ΑΘΗΝΑ Ateny

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 3 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy” punkt 3 litera a) uzupełnia się o następujący zapis:

„viii) obrót z Grecją: Landesversicherungsanstalt Württemberg
(Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w
Württembergu), Stuttgart”,

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA		
1. Bezrobocie, zasiłki rodzinne:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΜΝΑ Ateny
2. Inne zasiłki (świadczenia):	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
3. Zasiłki (świadczenia) dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ(NAT) (odpowiednio: Fundusz Emerytalny Marynarzy lub Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 4 otrzymuje brzmienie:

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy” punkt 3 litera b) uzupełnia się o następujący zapis:

- „viii) obrót z Grecją: Landesversicherungsanstalt Württemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Württembergu), Stuttgart”,

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA		
1. Na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	AΘMNA
2. Bezrobocie, zasiłki rodzinne:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	Ateny AΘHNA
3. Świadczenia dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ(NAT) (Fundusz Emerytalny Marynarzy)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus”

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

W załączniku 5 wprowadza się następujące zmiany:

- po wpisie oznaczonym „3. Belgia – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„4. *Belgia – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Dania – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„12. *Dania – Grecja*

Brak konwencji (umowy)”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„19. *Niemcy – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„25. *Francja – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Francja – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„31. *Grecja - Irlandia*

Brak umowy

32. *Grecja - Włochy*

Brak umowy

33. *Grecja - Luksemburg*

Brak umowy

34. *Grecja – Niderlandy*

Nie dotyczy

35. *Grecja – Wielka Brytania*

Brak umowy”,

- po nowym wpisie oznaczonym „4. Belgia – Grecja” wszystkie istniejące wpisy numeruje się odpowiednio.

Załącznik 6 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- wpis oznaczony jako „C. Niemcy” zostaje uzupełniona w następujący sposób: w punktach 1 litera a) oraz 2 litera b) po wyrazie „Francja” dodaje się wyraz „Grecja”,
- po wpisie oznaczonym „D. Francja” wprowadza się następujący zapis:

„E. GRECJA

Ubezpieczenie emerytalno-rentowe dla osób zatrudnionych (inwalidztwo, podeszły wiek, zgon)

a) obrót z Francją: płaćności za pośrednictwem organów pośredniczących,

b) obrót z Belgią, Danią, Niemcami, Irlandią, Włochami, Luksemburgiem, Niderlandami i Zjednoczonym Królestwem: płaćności bezpośrednie”,

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 7 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Bank Grecji)

ΑΘΗΝΑ
Ateny”,

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 9 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA

Przy obliczaniu średniego rocznego kosztu świadczeń w naturze należy brać pod uwagę ogólny program ubezpieczeń społecznych administrowany przez ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑ-ΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (INSTYTUT UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH)”,

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 10 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA

1. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 14 ust. 3 rozporządzenia oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego:

a) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
b) dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ(NAT) (Fundusz Emerytalny Marynarzy)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
2. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 13 ust. 2 i 3 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
3. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 80 ust. 2 oraz art. 85 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
4. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 81 rozporządzenia wykonawczego:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
5. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 102 ust. 2 oraz art. 110 rozporządzenia wykonawczego:		
a) zasiłki rodzinne, bezrobocie:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΜΝΑ Ateny
b) świadczenia dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ (NAT) (Fundusz Emerytalny Marynarzy)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus

c) inne zasiłki (świadczenia):	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
6. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 82 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
7. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 113 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:		
a) świadczenia dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ (NAT) (Fundusz Emerytalny Marynarzy)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
b) inne zasiłki (świadczenia):	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/75 z dnia 10 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 39, z 13.02.1975, str. 1),

W artykule 4 ustęp 1 wyraz „trzydzieści” zastępuje się wyrazami „trzydzieści trzy”.

W artykule 4 ust 1 w literach a), b) i c) wyraz „dziewięć” zastępuje się wyrazem „dziesięć”.

4. Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 roku (Dz.U. nr L 257, z 19.10.1968, str. 13),

5. zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Przypis umieszczony w załączniku otrzymuje brzmienie:

„¹ Belgii, Danii, Niderlandów (Holandii), Francji, Niemiec, Grecji, Irlandii, Włoch, Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa, w zależności od tego, w którym państwie karta została wydana.”

6. Decyzja Rady z dnia 25 sierpnia 1960 roku (Dz.U. nr 56, z 31.08.1960, str. 1201/60),

zmieniona:

- decyzją 68/188/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 91, z 12.04.1968, str. 25),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

W artykule 2 wyrazy „pięćdziesiąt cztery” zastępuje się wyrazem „sześćdziesiąt”.

W artykule 4 wyraz „dziewięć” zastępuje się wyrazem „dziesięć”.

7. Decyzja Rady 63/688/EWG z dnia 18 grudnia 1963 roku (Dz.U. nr 190, z 30.12.1963, str. 3090/63),

zmieniona:

- decyzją 68/189/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 91, z 12.04.1968, str. 26),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

8. Decyzja Rady 74/325/EWG z dnia 27 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr 185, z 9.07.1974, str. 15).

W artykule 4 ustęp wyrazy „pięćdziesiąt cztery” zastępuje się wyrazem „sześćdziesiąt”.

9. Decyzja przedstawicieli rządów Państw Członkowskich obradujących w ramach Specjalnej Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1957 roku (Dz.U. nr 28, z 31.08.1957, str. 487/57),

zmieniona:

- decyzją przedstawicieli rządów Państw Członkowskich obradujących w ramach Specjalnej Rady Ministrów z dnia 11 marca 1965 roku (Dz.U. nr 46, z 22.03.1965, str. 698/65),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

W artykule 3 ustęp 1 wyrazy „trzydzieści sześć” zastępuje się wyrazem „czterdzieści”.

W artykule 13 ustęp 3 wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

W artykule 18 ustęp 1 wyrazy „dwadzieścia cztery” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia siedem”.

W artykule 18 ustęp 2 wyraz „dziewiętnaście” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia jeden”.

10. Dyrektywa Rady 77/576/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 229, z 7.09.1977, str. 12).

W artykule 6 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

X. ZBLIŻENIE USTAWODAWSTWA

a) bariery techniczne (produkty przemysłowe)

1. W poniższych aktach prawnych i wskazanych artykułach zarówno oznaczenie liczbowe „41” jak i wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

- a) dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 roku (Dz.U. nr L 42, z 23.02.1970, str. 1):
artykuł 13 ustęp 2.
- b) dyrektywa Rady 74/150/EWG z dnia 14 marca 1974 roku (Dz.U. nr L 84, z 28.03.1974, str. 10):
artykuł 13 ustęp 2.
- c) dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 202, z 6.09.1971, str. 1):
artykuł 19 ustęp 2.
- d) dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 196, z 16.08.1968, str. 1),

z uwzględnieniem wprowadzonych zmian, zwłaszcza na mocy dyrektywy Rady 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 167, z 25.06.1973, str. 21):

artykuł 8c ustęp 2.
- e) dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 21):

artykuł 11 ustęp 2.
- f) dyrektywa Rady 72/276/EWG z dnia 17 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 173, z 31.07.1972, str. 1):

artykuł 6 ustęp 2.
- g) dyrektywa Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 45):

artykuł 7 ustęp 2.
- h) dyrektywa Rady 76/889/EWG z dnia 4 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 336, z 4.12.1976, str. 1):

artykuł 8 ustęp 2.
- i) dyrektywa Rady 73/361/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 335, z 5.12.1973, str. 51):

artykuł 5 ustęp 2.

j) dyrektywa Rady 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 147, z 9.06.1975, str. 40):

artykuł 7 ustęp 2.

k) dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 153):

artykuł 20 ustęp 2.

l) dyrektywa Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 169):

artykuł 10 ustęp 2.

m) dyrektywa Rady 79/113/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 33, z 8.02.1979, str. 15):

artykuł 5 ustęp 2.

2. Dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 roku (Dz.U. nr L 42, z 23.02.1970, str. 1),
zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 2 litera a) umieszcza się następujące tiret

„- έγκριση των, w prawie greckim”

3. Dyrektywa Rady 70/388/EWG z dnia 27 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 176, z 10.08.1970, str. 12),
zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W punkcie 1.4.1 załącznika I pomiędzy nawiasami umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

4. Dyrektywa Rady 71/127/EWG z dnia 1 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 68, z 22.03.1971, str. 1),
zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku I punkt 2.6.1 pomiędzy nawiasami umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

5. Dyrektywa Rady 76/114/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 1),

W załączniku I pomiędzy nawiasami umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

6. Dyrektywa Rady 76/757/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 32),

W załączniku III punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

7. Dyrektywa Rady 76/758/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 54),

W załączniku III punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

8. Dyrektywa Rady 76/759/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 71),

W załączniku III punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

9. Dyrektywa Rady 76/760/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 85),

W załączniku I punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

10. Dyrektywa Rady 76/761/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 96),

W załączniku VI punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

11. Dyrektywa Rady 76/762/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 122),

W załączniku II punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

12. Dyrektywa Rady 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 roku (Dz.U. nr L 84, z 28.03.1974, str. 10),

W artykule 2 litera a) wprowadza się dodatkowe następujące tiret:

„- έγκρισητηνπον, w prawie greckim”.

13. Dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 202, z 6.09.1971, str. 1),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku I punkt 3.1 pierwsze tiret oraz w załączniku II punkt 3.1.1.1. litera a) pierwsze tiret pomiędzy nawiasami umieszcza się zapis „E dla Grecji”.

14. Dyrektywa Rady 71/348/EWG z dnia 12 października 1971 roku (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971, str. 9),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku rozdział IV punkt 4.8.1 umieszcza się wyrażenie: „10 λεπτά.”.

15. Dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 roku (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971, str. 1),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 1 litera a) pomiędzy nawiasami umieszcza się wyrażenie: „δάρος εκατολίτρων”.

16. Dyrektywa Rady 69/493/EWG z dnia 15 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 326, z 29.12.1969, str. 36),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W kolumnie B załącznika I umieszcza się następujące terminy:

- obok punktu nr 1:

„κρύσταλλα υψηλής χερμητηχώτητος σε μόλυβδο 30%.”

- obok punktu nr 2:

„μολνόόούχα κρύσταλλα 25 %.”

- obok punktu nr 3:

„ύαλοκρνίσταλλα.”

- obok punktu nr 4:

„ύαλοκρνίσταλλα”

17. Dyrektywa Rady 71/307/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 185, z 16.08.1971, str. 16), zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 5 ustęp 1 wprowadza się następujące tiret:

„παρθένο μαλλί”.

18. Dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 153).

W załączniku I punkt 3.1 pierwsze tiret oraz w załączniku II punkt 3.1.1.1.1. pomiędzy nawiasami umieszcza się zapis „E dla Grecji”.

19. Dyrektywa Rady 77/541/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 95).

W załączniku III punkt 1.1.1 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

20. Dyrektywa Rady 77/538/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 60).

W załącznika II punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

21. Dyrektywa Rady 77/540/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 83).

W załączniku IV punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

22. Dyrektywa Rady 77/539/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 60).

W załączniku II punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

23. Dyrektywa Rady 78/932/EWG z dnia 16 października 1978 roku (Dz.U. nr L 325, z 20.11.1978, str. 1).

W załączniku VI punkt 1.1.1 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

24. Dyrektywa Rady 77/536/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 1).

W załączniku VI po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

25. Dyrektywa Rady 78/764/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 255, z 18.09.1978, str. 1).

W załączniku II punkt 3.5.2.1 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

26. Dyrektywa Rady 78/1015/EWG z dnia 23 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 349, z 13.12.1978, str. 21).

W artykule 2 umieszcza się następujące tiret:

„— έγκριση τύπου, w prawie greckim”

b) artykuły żywnościowe

1. W poniższych aktach prawnych i wskazanych artykułach zarówno oznaczenie liczbowe „41” jak i wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

a) dyrektywa Rady z dnia 23 października 1962 roku (Dz.U. nr 115, z 11.11.1962, str. 2645/62),

zmieniona dyrektywą 70/358/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 36):

artykuł 11a ustęp 2.

b) dyrektywa Rady 64/54/EWG z dnia 5 listopada 1963 roku (Dz.U. nr 9, z 27.01.1964, str. 161/64),

zmieniona dyrektywą 70/359/EWG z dnia 13 lipca 1962 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 38):

artykuł 8a ustęp 2.

c) dyrektywa Rady 70/357/EWG z dnia 13 lipca 1962 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 31):

artykuł 6 ustęp 2.

d) dyrektywa Rady 74/329/EWG z dnia 18 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 189, z 12.07.1974, str. 1):

artykuł 10 ustęp 2.

- e) dyrektywa Rady 73/437/EWG z dnia 11 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 356, z 27.12.1973, str. 71):

artykuł 12 ustęp 2.

- f) dyrektywa Rady 74/409/EWG z dnia 22 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 221, z 12.08.1974, str. 10):

artykuł 10 ustęp 2.

- g) dyrektywa Rady 73/241/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 228, z 16.08.1973, str. 23):

artykuł 12 ustęp 2.

- h) dyrektywa Rady 76/118/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 49):

artykuł 12 ustęp 2.

- i) dyrektywa Rady 76/621/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 202, z 28.07.1976, str. 35):

artykuł 5 ustęp 2.

- j) dyrektywa Rady 75/726/EWG z dnia 17 listopada 1975 roku (Dz.U. nr L 311, z 1.12.1975, str. 40):

artykuł 14 ustęp 2.

- k) dyrektywa Rady 77/94/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 55):

artykuł 9 ustęp 2.

- l) dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 33, z 8.02.1978, str. 1):

artykuł 17 ustęp 2.

- m) dyrektywa Rady 77/346/EWG z dnia 27 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 172, z 12.07.1977, str. 20):

artykuł 9 ustęp 2.

2. Dyrektywa Rady 76/893/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976, str. 19).

W artykule 7 ustęp 1 litera a) wprowadza się następujące końcowe tiret:

— „κατάλληλο για τρόφιμα.”

c) kontrakty publiczne

Dyrektywa Rady 77/62/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.01.1977, str. 1).

W załączniku I umieszcza się następujący zapis:

„W Grecji:

inne osoby prawne funkcjonujące na podstawie prawa publicznego, realizujące kontrakty publiczne podlegające kontroli państwowej”.

d) prawnie zastrzeżone (opatentowane) artykuły medyczne

Dyrektywa Rady 78/25/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 11, z 14.01.1978, str. 18).

W trzecim zdaniu artykuł 6 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

XI. ENERGIA

Decyzja Komisji 72/443/EWWS z dnia 22 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 297, z 30.12.1972, str. 45).

W artykule 3 ustęp 1 dodaje się następujący punkt:

„i) Grecja”.

XII. POLITYKA REGIONALNA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 724/75 z dnia 18 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 73, z 21.03.1975, str. 1).

zmienione rozporządzeniem Rady (EWG) nr 214/79 z dnia 6 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 35, z 09.02.1979, str. 1).

W artykule 16 ustęp 2, wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2364/75 z dnia 15 września 1975 roku (Dz.U. nr L 243, z 17.09.1975, str. 9).

W artykule 2 dodaje się następujący zapis:

„Grecja:
stopa referencyjna ustalona przez Νομισματική Επιτροπή”.

3. Zasady, procedury Polityki Regionalnej (Dz.U. nr L320, z 11.12.1975, str.17).

W artykule 3 ustępy 2 i 3, wyraz „jedenaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”.

XIII. OCHRONA ŚRODOWISKA I KONSUMENTA

1. W poniższych aktach prawnych i wskazanych artykułach zarówno oznaczenie liczbowe „41” jak i wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:
 - a) dyrektywa Rady 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 31, z 5.02.1976, str. 1):
artykuł 11 ustęp 2.
 - b) decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29):
artykuł 8 ustęp 2.
 - c) dyrektywa Rady 78/319/EWG z dnia 20 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 84, z 31.03.1978, str. 43):
artykuł 19 ustęp 2.
 - d) dyrektywa Rady 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 222, z 14.08.1978, str. 1):
artykuł 14 ustęp 2.
 - e) rezolucja Rady z dnia 15 lipca 1975 roku (Dz.U. nr C 168, z 25.07.1975, str. 5):
punkt 2.
 - f) dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 103, z 25.04.1979, str. 1):
artykuł 17 ustęp 2.
2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975, str. 1).

W artykule 6 ustęp 1:

- wyraz „trzydzieści” zastępuje się wyrazami „trzydzieści trzy”,
- w akapitach oznaczonych literami a), b) i c) wyraz „dziewięć” zastępuje się wyrazem „dziesięć”.

3. Decyzja Komisji 76/431/EWG z dnia 21 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 115, z 1.05.1976, str. 73).

W artykule 3 ustęp 1 wyraz „dwadzieścia” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia dwa”.

4. Decyzja Komisji 78/618/EWG z dnia 28 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 198, z 22.07.1978, str. 17).

W artykule 3 liczbę „22” zastępuje się liczbą „24”, a liczbę „18” liczbą „20”.

XIV. STATYSTYKA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1445/72 z dnia 24 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 161, z 17.07.1972, str. 1).

W artykule 5 ustęp 2 wyraz „dwanaście” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 546/77 z dnia 16 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 70, z 17.03.1977, str. 13).

W artykule 1 dodaje się następujący zapis:

„Grecja

Προσωρινή εισαγωγή προς επεξεργασία.”.

W artykule 2 dodaje się następujący zapis:

„Grecja

Προσωρινή εισαγωγή προς επεξεργασία.”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2843/78 z dnia 1 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 339, z 5.12.1978, str. 5).

W załączniku:

- do wykazu Państw Członkowskich dodaje się pozycję „009 Grecja”,
 - pozycję „050 Grecja” skreśla się z wykazu innych państw europejskich.
4. Dyrektywa Rady 64/475/EWG z dnia 30 lipca 1964 roku (Dz.U. nr 131, z 13.08.1964, str. 2193/64),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 1 po wyrazach „... która zostanie przeprowadzona w 1974 r.”:

„oraz w przypadku Grecji zostaną podjęte wszelkie właściwe działania organizacyjne w celu zapewnienia, aby pierwsza inspekcja (kontrola) dotycząca roku przystąpienia została przeprowadzona w roku następującym po roku przystąpienia”.

5. Dyrektywa Rady 72/211/EWG z dnia 30 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 128, z 3.06.1972, str. 28).

Do artykułu 1 dodaje się następujący akapit:

„W przypadku Grecji dane te zostaną po raz pierwszy zebrane w roku przystąpienia i będą one odnosić się do roku poprzedniego.”

6. Dyrektywa Rady 72/221/EWG z dnia 6 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972, str. 57)

Do artykułu 4 akapit pierwszy dodaje się następujący tekst:

„...w załączniku; w przypadku Grecji dane dotyczące wszystkich zmiennych wymienionych w załączniku będą gromadzone, począwszy od inspekcji (kontroli) przeprowadzonej w roku następującym po roku przystąpienia i będą odnosić się do roku przystąpienia”.

7. Dyrektywa Rady 78/166/EWG z dnia 13 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 52, z 23.02.1978, str. 17).

W artykule 4 do ustępu 1 dodaje się następujący akapit:

„Jeśli chodzi o Grecję, dane te zostaną zebrane po raz pierwszy nie później niż w czwartym kwartale następującym po roku przystąpienia i będą odnosić się do poprzedniego miesiąca lub kwartału”.

W artykule 4 do ustępu 3 dodaje się następujący akapit:

„W przypadku Grecji okres, o którym mowa w poprzednim ustępie rozpoczyna się od momentu przystąpienia.”

XV. EURATOM
(EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ)

Statut Agencji Zaopatrzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (decyzja Rady z dnia 6 listopada 1958 roku) (Dz. U. nr 27, z 6.12.1958, str. 534/58)

z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy decyzji 73/45/EURATOM z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1973, str. 20).

Artykuł V ustępy 1 i 2 Statutu Agencji Zaopatrzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość kapitału Agencji ustala się na 3 392 000 jednostek rozrachunkowych EMA.

3. Kapitał dzieli się zgodnie według następujących proporcji:

- Belgia:	5, 66 %
- Dania:	2, 83 %
- Niemcy:	19, 81 %
- Grecja:	5, 66 %
- Francja:	19, 81 %
- Irlandia:	0, 94 %
- Włochy:	19, 81 %
- Niderlandy	5, 66 %
- Wielka Brytania	19, 81 %

Artykuł X ustępy 1 i 2 Statutu Agencji Zaopatrzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Komitet Doradczy Agencji składający się z 36 członków.

4. Miejsca w Komitecie Doradczym są obsadzane przez obywateli Państw Członkowskich w następujący sposób:

- Belgia:	trzech członków,
- Dania:	dwóch członków,
- Niemcy:	sześciu członków,
- Grecja:	trzech członków,
- Francja:	sześciu członków,
- Irlandia:	jeden członek,
- Włochy:	sześciu członków,
- Niderlandy :	trzech członków,
- Wielka Brytania:	sześciu członków.”

XVI. INNE POSTANOWIENIA

1. Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 roku (Dz.U. nr 17, z 6.10.1958, str. 385/58), zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Językami oficjalnymi i językami roboczymi instytucji Wspólnoty są: język duński, język niderlandzki, język angielski, język francuski, język niemiecki, język grecki i język włoski.”

W artykule 4 wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

W artykule 5 wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

2. Decyzja Rady 78/671/EWWS z dnia 2 sierpnia 1978 roku (Dz.U. nr L 226, z 17.08.1978, str. 20).

W załączniku:

- w tabeli pierwszej (Organizacje producentów) w każdej z trzech kolumn umieszcza się następujący zapis:

Ελλάσι'νδεομος' Ελλήνων Βιομήχανων/Ι

a dotychczasową sumę liczb umieszczonych w trzeciej kolumnie zastępuje się liczbą „28”.

- w tabeli drugiej (Organizacje pracowników) w każdej z trzech kolumn umieszcza się następujący zapis:

Ελλάσι'νδεομος' Ελλήνων Βιομήχανων/Ι

a dotychczasową sumę liczb umieszczonych w trzeciej kolumnie zastępuje się liczbą „28”.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz, o którym mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia

I. ROLNICTWO

Część I

ODNIESIENIA JĘZYKOWE

Do odniesień w językach Wspólnoty według stanu na dzień dzisiejszy pojawiających się we wskazanych artykułach i załącznikach poniższych aktów prawnych dodana została wersja w języku greckim.

A. WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW

a) owoce i warzywa

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2498/75 z dnia 30 września 1975 roku (Dz.U. nr L 254, z 1.10.1975):

artykuł 3 ustęp 2 akapit trzeci.

b) oleje i tłuszcze

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1204/72 z dnia 7 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2980/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 355, z 19.12.1978):

- artykuł 27 ustęp 2 akapit pierwszy,
- artykuł 27 ustęp 2 akapit drugi litera b).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2960/77 z dnia 23 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 348, z 30.12.1977):

artykuł 16 ustęp 2.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 308/79 z dnia 16 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 42, z 17.02.1979):

artykuł 4 ustęp 1.

c) mleko i przetwory mleczne

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1053/68 z dnia 23 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 179, z 25.07.1968):

załączniki.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1324/68 z dnia 29 sierpnia 1968 roku (Dz.U. nr L 215, z 30.08.1968):

załącznik II.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 685/69 z dnia 14 kwietnia 1969 roku (Dz.U. nr L 90, z 15.04.1969):

artykuł 18 ustęp 1 litera b).

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1579/70 z dnia 4 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 172, z 5.08.1970):

załączniki II i III.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 990/72 z dnia 15 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 115, z 17.05.1972):

artykuł 7 ustęp 2.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1282/72 z dnia 21 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 142, z 22.06.1972):

artykuł 4 ustęp 2.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1717/72 z dnia 8 sierpnia 1972 roku (Dz.U. nr L 181, z 17.08.1972):

artykuł 5 ustęp 3.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2074/73 z dnia 31 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 211, z 1.08.1973):

załącznik.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1624/76 z dnia 2 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 180, z 6.07.1976):

artykuł 2 ustęp 2 akapit drugi.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 303/77 z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 43, z 15.02.1977):

artykuł 19 ustęp 4 litery a) i b).

11. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 368/77 z dnia 23 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 52, z 24.02.1977):

artykuł 15 ustęp 1.

12. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 443/77 z dnia 2 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 58, z 3.03.1977):

artykuł 7 ustęp 1.

13. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 649/78 z dnia 31 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 86, z 1.04.1978):

- artykuł 5 ustęp 1 trzecie tiret,

- artykuł 9 ustępy 2 i 3.

14. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 262/79 z dnia 12 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 41, z 16.02.1979):

- artykuł 6 akapit drugi,

- artykuł 20.

d) wołowina i cielęcina

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 162/74 z dnia 18 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 19, z 23.01.1974):

załącznik I.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2035/74 z dnia 31 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 210, z 1.08.1974),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2333/76 z dnia 27 września 1976 roku (Dz.U. nr L 264, z 28.09.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 337/78 z dnia 17 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 47, z 18.02.1978):

artykuł 1 ustęp 5.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 84/79 z dnia 17 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 13, z 19.01.1979):

załącznik I.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2036/74 z dnia 31 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 210, z 1.08.1974):

załącznik I.

e) tytoń

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1726/70 z dnia 25 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 191, z 27.08.1970),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1075/78 z dnia 23 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 136, z 24.05.1978):

- artykuł 4 ustęp 1 litera a),
- artykuł 4 ustęp 1 litera b),
- artykuł 5.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2603/71 z dnia 6 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 269, z 8.12.1971),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 773/75 z dnia 24 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1975):

artykuł 3 akapit drugi.

f) chmiel

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1517/77 z dnia 6 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 169, z 7.07.1977),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 891/78 z dnia 28 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.04.1978):

załącznik.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3076/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 367, z 28.12.1978):

- załącznik I,

- załącznik II.

g) nasiona

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1445/76 z dnia 22 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 161, z 23.06.1976),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1409/78 z dnia 26 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 170, z 27.06.1978):

- załącznik I,

- załącznik II.

h) cukier

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 12, z 15.01.1972),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2847/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972):

artykuł 25.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2782/76 z dnia 17 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 318, z 18.11.1976):

- artykuł 6 ustęp 1,

- artykuł 7 ustęp 2.

i) zboża

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2622/71 z dnia 9 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 271, z 10.12.1971):

artykuł 1.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2102/75 z dnia 11 sierpnia 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975):

załącznik.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/78 z dnia 4 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 185, z 7.07.1978):

artykuł 6 litera a) drugie tiret.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1809/78 z dnia 28 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 205, z 29.07.1978):

załącznik.

5. Dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 roku (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971):

artykuł 1 litera a).

j) jaja i drób

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975):

- artykuł 5 ustęp 3,
- artykuł 6.

k) ryż

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2942/73 z dnia 30 października 1973 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.10.1973):

artykuł 2.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1031/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 132, z 20.05.1978):

- artykuł 3 ustęp 7,
- artykuł 4 ustęp 2 litery b) i c).

l) produkty przetworzone z owoców i warzyw

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 450/79 z dnia 7 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 57 z 8.03.1979):

artykuł 13 ustęp 1.

m) wino

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1143/74 z dnia 7 maja 1974 roku (Dz.U. nr L 126, z 8.05.1974):

artykuł 4 ustęp 2 litera b).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1153/75 z dnia 30 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 113, z 1.05.1975):

artykuł 10 ustęp 2 akapit drugi.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2115/76 z dnia 20 sierpnia 1976 roku (Dz.U. nr L 237, z 28.08.1976):

załącznik V.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 643/77 z dnia 29 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 81, z 30.03.1977):

artykuł 2 ustępy 2 i 3).

5. Lista agencji i laboratoriów, na które państwa trzecie nałożyły odpowiedzialność za wypełnienie dokumentów, które muszą towarzyszyć każdej partii wina wwożonej na terytorium Wspólnoty (ogłoszona na podstawie artykułu 4 ustęp 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2115/76 z dnia 20 sierpnia 1976 roku ustanawiającego ogólne zasady importu win, soku z winogron i moszczu winnego) (Dz.U. nr C 128, z 2.06.1978).

B. AKTY PRAWNE O CHARAKTERZE OGÓLNYM

Licencje i certyfikaty

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 193/75 z dnia 17 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.01.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1624/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978):
 - artykuł 4a ustęp 2 litera a),
 - artykuł 4b ustęp 3 litera a),
 - artykuł 17 ustęp 5 akapit pierwszy.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2041/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3020/75 z dnia 18 listopada 1975 roku (Dz.U. nr L 299, z 19.11.1975):
 - artykuł 9 ustęp 2 akapit drugi,
 - artykuł 9 ustęp 3 akapit czwarty,
 - artykuł 12 ustęp 1.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2042/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3021/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 359, z 22.11.1978):
 - artykuł 3 ustęp 1 akapit drugi,
 - artykuł 4 ustępy 1 i 2,
 - artykuł 6,
 - artykuł 7 ustępy 1 i 3 oraz ustęp 2 akapity pierwszy i drugi,
 - artykuł 9a ustęp 3 akapity pierwszy i drugi.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2044/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1340/77 z dnia 22 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 154, z 23.06.1977):
- artykuł 3 ustęp 2,
 - artykuł 10 ustęp 1 akapit pierwszy,
 - artykuł 10 ustęp 3 akapit drugi.
5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2047/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2916/77 z dnia 28 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 340, z 29.12.1977):
- artykuł 2 ustęp 2 akapit drugi.
6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2049/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1744/76 z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 195, z 21.07.1976):
- artykuł 5 ustęp 1 akapit pierwszy,
 - artykuł 5 ustęp 3 akapit drugi.
7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 386/78 z dnia 24 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 54, z 25.02.1978):
- artykuł 13 ustęp 1 akapit drugi.
8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2990/76 z dnia 9 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 341, z 10.12.1976),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1367/78 z dnia 22 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):
- artykuł 2 ustęp 2 i 3,

- artykuł 3 ustęp 1 akapit pierwszy i trzeci,
 - artykuł 6 akapit pierwszy,
 - artykuł 10 ustęp 2 akapit pierwszy.
9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 571/78 z dnia 21 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 78, z 22.03.1978),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1559/78 z dnia 5 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 78, z 6.07.1978):
- artykuł 3 ustęp 3 litera a) oraz artykuł 4 litera a),
 - artykuł 6 ustępy 1 i 2,
 - artykuł 7 ustęp 1 litera a),
 - artykuł 8 akapit pierwszy litery b) i c),
 - artykuł 10 ustęp 1 litery b) i c),
 - artykuł 11 ustęp 10.

Interwencje

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 828/79 z dnia 26 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 105, z 27.04.1979):
- artykuł 7a ustęp 2,
 - załącznik.
2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/77 z dnia 28 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 189, z 29.07.1977),
- ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1625/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978):
- artykuł 2 ustępy 1 i 2,
 - artykuł 5 ustęp 4.

Konsekwencje walutowe

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2300/73 z dnia 23 sierpnia 1973 roku (Dz.U. nr L 236, z 24.08.1973),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977):

artykuł 11 ustępy 1 i 2 litera d).
2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1380/75 z dnia 29 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 708/79 z dnia 9 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 89, z 9.04.1979):

artykuł 11 ustęp 2 akapity pierwszy i drugi.
3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 243/78 z dnia 1 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 37, z 7.02.1978),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1544/78 z dnia 4 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 182, z 5.07.1978):

artykuł 3 ustęp 1 litery a) i b).

Część 2

INNE DZIAŁANIA DOSTOSOWAWCZE

A. WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW

a) owoce i warzywa

1. Rozporządzenie Komisji nr 80/63/EWG z dnia 31 lipca 1963 roku (Dz.U. nr 121, z 3.08.1963),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Do załącznika dodaje się odniesienie do agencji greckiej.
2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 496/70 z dnia 17 marca 1970 roku (Dz.U. nr L 62, z 18.03.1970),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Do załącznika dodaje się odniesienie do agencji greckiej.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1559/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 213, z 26.09.1970),

zmienione

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2450/77 z dnia 8 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 285, z 9.11.1977).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka” oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1560/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 213, z 26.09.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka” oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1561/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 213, z 26.09.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka” oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1562/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2450/77 z dnia 8 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 285, z 9.11.1977).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka” oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 55/72 z dnia 10 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 9, z 12.01.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2705/76 z dnia 8 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 307, z 9.11.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2450/77 z dnia 8 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 285, z 9.11.1977).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka” oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1035/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1767/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978).

Rozporządzenie to może wymagać dostosowania w świetle procedur importowych stosowanych przez Grecję w momencie przystąpienia.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1045/77 z dnia 18 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977), sprostowane (Dz.U. nr L 136, z 2.06.1977).

Rozporządzenie to może wymagać dostosowania w świetle procedur importowych stosowanych przez Grecję w momencie przystąpienia.

b) oleje i tłuszcze

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1204/72 z dnia 7 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 196/73 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 688/73 z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 66, z 13.03.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1678/73 z dnia 7 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1280/75 z dnia 21 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 131, z 22.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2616/75 z dnia 15 października 1975 roku (Dz.U. nr L 267, z 16.10.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 676/76 z dnia 26 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 81, z 27.03.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2036/77 z dnia 14 września 1977 roku (Dz.U. nr L 236, z 15.09.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 156/78 z dnia 27 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 23, z 28.01.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1270/78 z dnia 13 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1856/78 z dnia 31 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 212, z 2.08.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2980/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 355, z 19.12.1978).

W artykule 8 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 154/75 z dnia 21 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 19, z 24.01.1975).

W artykule 1 ustęp 2 litery a) i b) muszą zostać określone szczególne okresy dla Grecji z uwzględnieniem okresów wymaganych dla ustanowienia rejestru upraw oliwek w tym nowym Państwie Członkowskim.

W artykule 3 ustęp 1 w odniesieniu do Grecji musi zostać określony okres referencyjny oraz udział procentowy, o który nastąpi obniżenie wsparcia dla produkcji wymienionego w rozporządzeniu 136/66/EWG. Udział ten powinien być taki, aby suma w ujęciu bezwzględny odpowiadała w przeliczeniu na jednostkę produktu obciążeniom nakładanym na terenie Wspólnoty w obecnym kształcie terytorialnym.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3130/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

Do załącznika należy umieścić wykaz ośrodków interwencyjnych w Grecji.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

W artykule 1 ustęp 1 akapit drugi należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

c) wołowina i cielęcina

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 275/74 z dnia 31 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 28, z 1.2.1974).

W artykule 7 ustęp 2 akapit trzeci należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2036/74 z dnia 31 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 210, z 1.08.1974),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2544/74 z dnia 4 października 1974 roku (Dz.U. nr L 271, z 5.10.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2814/74 z dnia 8 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 301, z 9.11.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 300/75 z dnia 5 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 34, z 7.02.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2710/75 z dnia 24 października 1975 roku (Dz.U. nr L 274, z 25.10.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1898/76 z dnia 29 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 207, z 31.07.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2576/76 z dnia 22 października 1976 roku (Dz.U. nr L 293, z 23.10.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 191/77 z dnia 28 stycznia 1977 roku (Dz.U. nr L 25, z 29.01.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2836/77 z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 327, z 20.12.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 358/78 z dnia 21 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 50, z 22.02.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 295/79 z dnia 14 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 41, z 16.02.1979),
- rozporządzeniem (EWG) nr 803/79 z dnia 20 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 102, z 25.04.1979).

Do załącznika należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 610/77 z dnia 18 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 77, z 25.03.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 502/78 z dnia 9 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 68, z 10.03.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1029/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 132, z 20.05.1978).

W załącznikach I, II i III należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji. Analiza tych informacji może ujawnić potrzebę wprowadzenia podobnych zapisów odnoszących się do Grecji w artykule 3 rozporządzenia, podobnie jak to miało miejsce w przypadku Włoch i Wielkiej Brytanii.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1045/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2747/78 z dnia 24 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 330, z 25.11.1978).

W razie potrzeby, rozporządzenie musi zostać odpowiednio dostosowane z uwzględnieniem ceny zakupu stosowanej w Grecji.

Do załączników należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2226/78 z dnia 25 września 1978 roku (Dz.U. nr L 261, z 26.09.1978),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2747/78 z dnia 24 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 330, z 25.11.1978).

W załącznikach I i III należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji.

d) tytoń

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1469/70 z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 164, z 27.07.1970),

w załączniku:

- skreśla się następujący wpis:

„19 a) Brasile Selvaggio
b) Inne odmiany } 20 % 10”,

- dodaje się następujące wpisy:

Lp.	Odmiany	Udział procentowy	Ilość (w tonach)
19	Basma Xanthi	¹	¹
20	Zichna		
21	a) Samsun Katerini b) Bashi Bagli		
22	Tsebelia Agrinion		
23	Mavra		
24	a) Kabakoulak b) Phi 1		
25	Myrodata Agrinion		
26	Myrodata Smyrne		
27	Zichnomyrodata		
28	Elasson		
29	Burley E		
30	Virgina		
31	a) Brasile Selvaggio b) Inne odmiany		

¹ Powyższą tabelę należy uzupełnić danymi dotyczącymi ilości i udziału procentowego wymienionych odmian.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1727/70 z dnia 25 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 191, z 27.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 277, z 22.12.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2596/70 z dnia 21 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 277, z 22.12.1970) (wersje: niemiecka i włoska),

- rozporządzeniem (EWG) nr 715/73 z dnia 19 lutego 1973 roku (Dz.U. nr L 68, z 15.03.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 904/74 z dnia 17 kwietnia 1974 roku (Dz.U. nr L 105, z 18.04.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1354/75 z dnia 28 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 138, z 29.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 408/76 z dnia 23 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 20, z 26.02.1976).

W załącznikach I, II i IV należy wprowadzić korekty, uwzględniające fakt dodania 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2603/71 z dnia 6 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 269, z 8.12.1971),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 143/73 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 18, z 23.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 773/75 z dnia 24 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1975).

Załącznik należy uzupełnić o szczegółowe dane dotyczące sum wyrażonych w jednostkach rozrachunkowych na jeden kilogram liści tytoniu dla każdej z 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 673/75 z dnia 4 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 72, z 20.03.1975).

W załączniku I należy wprowadzić korekty, uwzględniające referencyjne parametry jakościowe każdej z 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 674/75 z dnia 4 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 72, z 20.03.1975).

W przypadku, gdy ceny interwencyjne dla 12 odmian greckich (lub grupy odmian) zostaną ustalone przez Komisję, w załączniku I należy wprowadzić korekty, uwzględniające referencyjne parametry jakościowe, ceny standardowe oraz zastosowane ceny interwencyjne dla tych odmian.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 410/76 z dnia 23 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 50, z 26.02.1976).

W załączniku należy wprowadzić korekty, uwzględniające fakt dodania 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

7. Wykaz agencji odpowiedzialnych za rejestrację **kontraktów** na uprawę tytoniu (Dz.U. nr C 63, z 8.03.1979).

Wykaz należy uzupełnić o szczegóły dotyczące agencji greckiej.

e) chmiel

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971),

zmienione:

- decyzji Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 137, z 3.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 137, z 3.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 235/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979).

W artykule 17 ustęp 5 korekty wymaga szacunkowa wysokość kosztu wspólnych działań finansowanych z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych (EFOGR).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1351/72 z dnia 28 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 148, z 30.06.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1375/75 z dnia 29 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2564/77 z dnia 22 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 299, z 23.11.1977).

Artykuł 2 ustęp 1 musi w razie potrzeby zostać skorygowany w celu stworzenia warunków umożliwiających, aby grupa producentów w Grecji mogła obejmować mniej niż siedmiu producentów.

3. Wykaz obszarów produkcji chmielu na terytorium Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sektorze chmielu (Dz.U. nr C 2, z 4.01.1979).

Wykaz chmielowych ośrodków certyfikacyjnych oraz ich indywidualnych kodów identyfikacyjnych (Dz.U. nr C 2, z 4.01.1979).

Szczegółowe dane odnoszące się do Grecji zostaną umieszczone w tych wykazach z chwilą jej przystąpienia do Wspólnoty.

f) cukier

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 12, z 15.01.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2351/72 z dnia 8 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 253, z 9.11.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2847/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

W artykule 16 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 11634/77 z dnia 19 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 181, z 21.07.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1182/78 z dnia 31 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 145, z 1.06.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 279/79 z dnia 14 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 40, z 15.02.1979).

W artykule 3 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1790/77 z dnia 2 sierpnia 1977 roku (Dz.U. nr L 197, z 4.08.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1182/78 z dnia 31 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 145, z 1.06.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2093/78 z dnia 1 września 1978 roku (Dz.U. nr L 243, z 5.09.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 279/79 z dnia 14 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 40, z 15.02.1979).

W artykule 3 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1709/75 z dnia 3 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 173, z 4.07.1975).

W artykule 4 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

g) zboża

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/77 z dnia 11 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 174, z 14.07.1977),
zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 279/78 z dnia 10 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 41, z 11.02.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1600/78 z dnia 7 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 186, z 8.07.1978).

Jeden z tytułów w artykule 4 ustęp 6 musi zostać uzupełniony o odmianę „Cocorit”. Dokonanie tej korekty będzie możliwe dopiero po zakończeniu analizy tej odmiany.

h) wieprzowina

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1229/72 z dnia 13 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 136, z 14.06.1972).

Rozporządzenie musi w razie potrzeby zostać skorygowane w taki sposób, aby zawierało ono postanowienia odnoszące się do Grecji, które byłyby podobne do tych, jakie zostały określone dla innego Państwa Członkowskiego w artykule 2 ustęp 2 oraz w załączniku.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2762/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975).

W załączniku dodaje się wykaz reprezentatywnych rynków dla Grecji.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1731/78 z dnia 24 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 201, z 25.07.1978).

W załączniku dodaje się współczynnik wagowy dla Grecji

i) rybołówstwo

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2518/70 z dnia 10 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 271, z 15.12.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2463/72 z dnia 24 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 266, z 25.11.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 784/74 z dnia 3 kwietnia 1974 roku (Dz.U. nr L 93, z 4.04.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1244/75 z dnia 15 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 125, z 16.05.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 712/77 z dnia 4 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 87, z 5.04.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2959/77 z dnia 23 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 348, z 30.12.1977).

Załącznik zostaje uzupełniony o wykaz reprezentatywnych portów greckich.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1109/71 z dnia 28 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.05.1971),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3561/73 z dnia 21 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 361, z 29.12.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1052/75 z dnia 23 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 104, z 24.04.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1196/75 z dnia 7 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 118, z 8.05.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1408/76 z dnia 18 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 158, z 19.06.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2953/77 z dnia 23 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 348, z 30.12.1977).

Treść załącznika zostaje uzupełniona o wykaz reprezentatywnych portów greckich.

j) ryż

Rozporządzenie Komisji nr 470/67/EWG z dnia 21 sierpnia 1967 roku (Dz.U. nr L 204, z 24.08.1967),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 937/68 z dnia 10 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 162, z 11.07.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1473/69 z dnia 24 lipca 1969 roku (Dz.U. nr L 185, z 29.07.1969),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2113/75 z dnia 12 sierpnia 1975 roku (Dz.U. nr L 215, z 13.08.1975).

Załącznik I (kwoty korekcyjne) oraz załącznik III (dochód po przetworzeniu) muszą zostać uzupełnione o wskazania dotyczące odmian greckich według istniejących typów jakościowych lub kategorii albo nowych typów jakościowych lub kategorii.

k) pasze

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1528/78 z dnia 30 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 179, z 1.07.1978).

W artykule 9a ustęp 6 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

l) wino

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2005/70 z dnia 6 października 1970 roku (Dz.U. nr L 224, z 10.10.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 756/71 z dnia 7 kwietnia 1971 roku (Dz.U. nr L 83, z 8.04.1971),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1985/71 z dnia 14 września 1971 roku (Dz.U. nr L 209, z 15.09.1971),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2244/72 z dnia 23 października 1972 roku (Dz.U. nr L 242, z 25.10.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 925/74 z dnia 17 kwietnia 1974 roku (Dz.U. nr L 111, z 24.04.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2140/74 z dnia 13 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 225, z 14.08.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 360/76 z dnia 19 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 44, z 20.02.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2400/76 z dnia 1 października 1976 roku (Dz.U. nr L 270, z 2.10.1976), zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 458/77 z dnia 4 marca 1977 (Dz.U. nr L 60, z 5.03.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1210/77 z dnia 7 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 140, z 8.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 486/78 z dnia 8 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 76, z 9.03.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2888/78 z dnia 7 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 344, z 8.12.1978).

Załącznik musi zostać uzupełniony o pozycje zawierające klasyfikację odmian win w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2314/72 z dnia 30 października 1972 roku (Dz.U. nr L 248, z 1.11.1972).

Artykuł 3 ustęp 2 musi zostać uzupełniony o odniesienie do odmian suszonych winogron.

W załączniku należy wprowadzić zapis dotyczący badania odmian suszonych winogron.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1393/76 z dnia 17 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.06.1976),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 688/78 z dnia 6 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 93, z 7.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1666/78 z dnia 14 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 192, z 15.07.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2819/78 z dnia 30 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 334, z 1.12.1978).

Załącznik III musi zostać uzupełniony o zapis dotyczący kursu wymiany greckiej drachmy.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1608/76 z dnia 4 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 183, z 8.07.1976),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/77 z dnia 13 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 130, z 25.05.1977), z uwzględnieniem korekty (Dz.U. nr L 157, z 28.06.1977)
- rozporządzeniem (EWG) nr 1802/77 z dnia 4 sierpnia 1977 roku (Dz.U. nr L 198, z 5.08.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 793/78 z dnia 23 października 1978 roku (Dz.U. nr L 109, z 22.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1730/78 z dnia 24 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 201, z 25.07.1978).

Załącznik III musi zostać uzupełniony o wykaz dopuszczalnych synonimów używanych dla oznaczenie greckich odmian win.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 217/79 z dnia 25 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 31, z 7.02.1979).

Załącznik I musi zostać uzupełniony o dane dotyczące Grecji.

6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W artykule 4 ustęp 1 litera c) akapit drugi liczba używanych średnich cen musi zostać zwiększona z myślą o uwzględnieniu nowej sytuacji powstałej na skutek przystąpienia Republiki Greckiej.

Artykuł 34 musi zostać w razie potrzeby odpowiednio dostosowany, aby określać strefy i procedury, zgodnie z którymi dopuszczalne jest odkwaszanie.

W artykule 40 ustęp 2 pierwsze tiret otrzymuje następujące brzmienie:

„ - których winnice są usytuowane we włoskich i greckich częściach stref C”.

Załącznik IV musi zostać uzupełniony o greckie strefy uprawy winorośli.

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 347/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Rozporządzenie musi zostać uzupełnione o postanowienia stwierdzające — w odniesieniu do odmian suszonych winogron, które odmiany winogron są dopuszczone, dopuszczone lub czasowo dopuszczone.

8. Pierwszy wykaz win stołowych określonych jako „Landwein”, „vin de pays” lub „vino tipico” zgodnie z postanowieniami artykuł 2 ustęp 3 litera i) rozporządzeniem (EWG) nr 2133/74 ustalony na podstawie notyfikacji Państw Członkowskich (Dz.U. nr C 68, z 17.03.1978).

Wykaz musi zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

9. Opublikowany wykaz dotyczący stosowania postanowień artykułu 4 rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1153/75 z dnia 30 kwietnia 1975 roku ustalający listę towarzyszących dokumentów oraz odnoszący się do obowiązków producentów i handlowców, z wyłączeniem detalistów, w sektorze winnym (Dz.U. nr C 140, z 15.06.1978).

Wykaz musi zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 991/79 z dnia 17 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 129, z 28.05.1979).

Załączniki muszą zostać dostosowane w taki sposób, aby zawierały informacje dotyczące Grecji.

B. AKTY PRAWNE O CHARAKTERZE OGÓLNYM

Licencje i certyfikaty

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 193/75 z dnia 17 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.01.1975),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 499/76 z dnia 5 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 59, z 6.03.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2219/76 z dnia 13 września 1976 roku (Dz.U. nr L 250, z 14.09.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3093/76 z dnia 17 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 348, z 18.12.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 773/77 z dnia 15 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 94, z 16.04.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1470/77 z dnia 30 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 162, z 1.07.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 858/78 z dnia 27 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 116, z 28.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1624/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978).

W artykule 6 ustęp 3 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

W załącznikach tytuły licencji i certyfikatów muszą zostać uzupełnione — odpowiednio — o greckie wersje językowe wyrażeń: „licencja importowa lub pisemne potwierdzenie zaliczki” lub „licencja eksportowa lub pisemne potwierdzenie zaliczki” oraz oznaczenia „E K”.

2. Wykazy opublikowane zgodnie z postanowieniami artykułu 16 rozporządzeniem (EWG) nr 193/75 (Dz.U. nr C 48, z 25.02.1977),

zmienione:

- Dz.U. nr C 143, z 17.06.1977,
- Dz.U. nr C 16, z 20.01.1978,
- Dz.U. nr C 189, z 2.12.1978.

Wykazy te muszą zostać uzupełnione o dane dotyczące Grecji.

3. Powiadomienie o licencjach importowych i eksportowych oraz pisemnych potwierdzeniach zaliczki w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. nr C 192, z 31.12.1970), z uwzględnieniem korekty (Dz.U. nr C 79, z 2.10.1970),

zmienione:

- Dz.U. nr C 29, z 12.05.1973,
- Dz.U. nr C 160, z 30.12.1974,
- Dz.U. nr C 252, z 4.11.1975,
- Dz.U. nr C 135, z 16.06.1976,
- Dz.U. nr C 41, z 21.02.1976,
- Dz.U. nr C 246, z 19.10.1976,
- Dz.U. nr C 248, z 21.10.1976,
- Dz.U. nr C 18, z 25.01.1977,
- Dz.U. nr C 150, z 25.06.1977,
- Dz.U. nr C 179, z 28.07.1977,
- Dz.U. nr C 234, z 30.09.1977,
- Dz.U. nr C 47, z 25.02.1978,
- Dz.U. nr C 77, z 31.03.1978,
- Dz.U. nr C 136, z 10.06.1978,
- Dz.U. nr C 82, z 28.03.1979.

Treść powiadomienia musi być uzupełniona o szczegóły dotyczące Grecji.

Konsekwencje walutowe

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2300/73 z dnia 23 sierpnia 1973 roku (Dz.U. nr L 236, z 24.08.1973),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2588/73 z dnia 24 września 1973 roku (Dz.U. nr L 268, z 25.09.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 214/74 z dnia 25 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 22, z 26.01.1974),
- rozporządzeniem (EWG) nr 632/75 z dnia 12 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 66, z 13.03.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977).

W artykule 4 należy dodać zapis stwierdzający, iż w przypadku greckiej drachmy, stosowane będą kursy wymiany odnotowane na rynku wymiany walut zagranicznych danego Państwa Członkowskiego.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 878/77 z dnia 26 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 106, z 29.04.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1053/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1708/77 z dnia 26 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 189, z 29.07.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2024/77 z dnia 13 września 1977 roku (Dz.U. nr L 235, z 14.09.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2840/77 z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 328, z 21.12.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 178/78 z dnia 30 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 179/78 z dnia 31 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 310/78 z dnia 14 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 46, z 17.02.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 470/78 z dnia 7 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 65, z 8.03.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 976/78 z dnia 12 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 125, z 13.05.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 705/79 z dnia 9 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 89, z 9.04.1979),

z uwzględnieniem korekty (Dz.U. nr L 155, z 13.06.1978).

W artykule 2 ustęp 1 oraz w artykule 2a musi zostać uzupełniona o szczegółowe dane dotyczące greckiej drachmy.

C. EUROPEJSKI FUNDUSZ ORIENTACJI I GWARANCJI ROLNYCH (EFOGR)

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970),

zmienione:

rozporządzeniem (EWG) nr 1566/72 z dnia 20 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 167, z 25.07.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2788/72 z dnia 28 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 295, z 30.12.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- rozporządzeniem (EWG) nr 929/79 z dnia 8 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 117, z 12.05.1979).

W artykule 6c, kwota 3 600 mln europejskich jednostek rozrachunkowych wymieniona jako ogólna suma pomocy finansowej, którą może być obciążona Sekcja Orientacji Funduszu w okresie od 1980 roku do 1984 roku musi zostać odpowiednio skorygowana w związku z przystąpieniem Republiki Greckiej.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 638/74 z dnia 20 marca 1974 roku (Dz.U. nr L 77, z 22.03.1974).

Załącznik musi zostać odpowiednio dostosowany z uwzględnieniem greckich odmian surowego tytoniu.

D. HARMONIZACJA USTAWODAWSTWA

b) ustawodawstwo weterynaryjne

1. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964), z uwzględnieniem sprostowań (Dz.U. nr 176, z 5.11.1964, Dz.U. nr 32, z 24.02.1966),

zmieniona:

- dyrektywą 66/600/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192, z 27.10.1966),
- dyrektywą 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971), sprostowana (Dz.U. nr L 72, z 25.03.1972),
- dyrektywą 72/97/EWG z dnia 7 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 38, z 12.02.1972),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- dyrektywą 72/445/EWG z dnia 28 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 298, z 31.12.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 73/150/EWG z dnia 5 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),
- dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975),

- dyrektywą 77/98/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977), sprostowana (Dz.U. nr L 64, z 10.03.1977).

Załącznik B do punktu 8 oraz załącznik C do punktu 9 muszą zostać uzupełnione o informacje odnoszące się do Grecji. W załączniku F przypis dolny 4 do wzoru zaświadczenia o stanie zdrowia I oraz przypis dolny 5 do wzorów zaświadczeń o stanie zdrowia II, III i IV muszą zostać uzupełnione o informacje dotyczące Grecji.

2. Wykaz 66/340/EWG obejmujący ekspertów weterynaryjnych, którym może zostać powierzony obowiązek sformułowania opinii na użytek wewnątrzspółnotowego handlu bydłem i trzodą chlewną oraz świeżym mięsem (Dz.U. nr 100, z 7.06.1966),

zmienione:

- powiadomieniem 67/111/EWG (Dz.U. nr 20, z 2.02.1967),
- powiadomieniem 67/356/EWG (Dz.U. nr 105, z 3.06.1967),
- Dz.U. nr C 103, z 8.08.1969,
- Dz.U. nr C 68, z 10.06.1970.

Wykaz ten powinien zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

3. Decyzja Komisji 69/100/EWG z dnia 18 marca 1969 roku (Dz.U. nr 88, z 11.04.1969),

zmieniona:

- decyzją 70/72/EWG z dnia 9 stycznia 1970 roku (Dz.U. nr L 19, z 26.01.1970),
- decyzją 71/292/EWG z dnia 22 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971).

Decyzja powinna zostać uzupełniona o informacje dotyczące Grecji.

4. Dyrektywa Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977).

Należy wskazać jeden lub więcej rodzajów przedsięwzięć w celu zapewnienia udziału Grecji we wspólnych działaniach w pozostałym okresie obowiązywania dyrektywy.

5. Dyrektywa Rady 78/52/EWG z dnia 13 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 15, z 19.01.1978).

Należy wskazać jeden lub więcej rodzajów przedsięwzięć w celu zapewnienia udziału Grecji we wspólnych działaniach w pozostałym okresie obowiązywania dyrektywy.

6. Wykaz ubojni drobiu oraz zakładów specjalizujących się w krojeniu mięsa drobiowego zatwierdzony przez Państwa Członkowskie (Dz.U. nr C 216, z 12.09.1978).

Wykaz powinien zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

b) ustawodawstwo dotyczące ochrony roślin

Dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

Treść samej dyrektywy oraz załączników do dyrektywy musi zostać dostosowana w taki sposób, aby uwzględniała warunki ekologiczne oraz sytuację w zakresie ochrony roślin charakteryzujące terytorium Grecji oraz terytoria obecnych Państw Członkowskich.

E. STRUKTURY ROLNE

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77 z dnia 15 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 51, z 23.02.1977), zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1361/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978).

Szacunkowy koszt wspólnych działań, o którym mowa w artykule 16 ustęp 3 musi zostać powiększony z uwzględnieniem danych dotyczących Grecji.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978).

Pierwsza pozycja rozporządzeniem musi zostać odpowiednio dostosowany i określać zakres produktów dla Grecji.

F. SYSTEM ZARZĄDZANIA DANYMI KSIĘGOWYMI (RACHUNKOWYMI)
W ROLNICTWIE

1. Rozporządzenie Komisji nr 184/66/EWG z dnia 21 listopada 1966 roku (Dz.U. nr 213, z 21.11.1966),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 747/68 z dnia 20 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 140, z 22.06.1968),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2780/72 z dnia 22 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 292, z 29.12.1972),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1651/77 z dnia 22 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 184, z 23.07.1977).

Druga część załącznika będzie musiała w razie potrzeby zostać uzupełniona o dodatkowe postanowienia dotyczące Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2237/77 z dnia 23 września 1977 roku (Dz.U. nr L 263, z 17.10.1977).

W załączniku II tytuł II pozycja G.103 wpis dotyczący deprecjacji sprzętu — przypis dolny 1 musi zostać odpowiednio dostosowany w świetle danych odnoszących się do drachmy.

W załączniku II tytuł I sekcja dotycząca podatku od wartości dodanej (VAT) musi zostać uzupełniona o dane odnoszące się do Grecji.

3. Decyzja Komisji 78/463/EWG z dnia 7 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 148, z 5.06.1978).

Treść załączników musi zostać uzupełniona o dane dotyczące Grecji.

G. STATYSTYKA ROLNA

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Treść artykułu 4 ustęp 3 musi zostać uzupełniona o jednostki podziału geograficznego dotyczące Grecji.

II. TRANSPORT

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76 z dnia 16 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 357, z 29.12.1976, str. 1),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3024/77 z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 358, z 31.12.1977, str. 4),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3062/78 z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 5).

Przed dniem 30 listopada 1980 roku Rada, działając na wniosek Komisji wprowadzi zmiany w artykule 3 ustępy 1 i 2 dodając postanowienia dotyczące pewnej liczby zezwoleń wspólnotowych dla Grecji (ustęp 2) oraz odpowiednio zmieniając ogólną liczbę zezwoleń (ustęp 1).

2. Dyrektywa Rady 74/561/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 18).

W artykule 5 ustępy 1 i 2 daty, do których operatorzy już wykonujący swój zawód są zwolnieni od niektórych obowiązków muszą w Grecji ulec odroczeniu w celu uwzględnienia praw nabytych w porównywalnych warunkach.

3. Dyrektywa Rady 74/562/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 23).

W artykule 4 ustępy 1 i 2 daty, do których operatorzy już wykonujący swój zawód są zwolnieni od niektórych obowiązków muszą w Grecji ulec odroczeniu w celu uwzględnienia praw nabytych w porównywalnych warunkach.

III. KONKURENCJA

Decyzja Komisji 962/77/EWS z dnia 4 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 114, z 5.05.1977).

W artykule 1 ustęp 2 litery a) i b) należy dodać odpowiadającą sumę w greckich drachmach.

IV. POLITYKA HANDLOWA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2051/74 z dnia 1 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 212, z 2.08.1974, str. 33).

Postanowienia tego rozporządzeniem będą musiały zostać odpowiednio dostosowane w celu zdefiniowania systemu mającego zastosowanie przy imporcie do Grecji produktów pochodzących z Wysp Owczych.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2532/78 z dnia 16 października 1978 roku (Dz.U. nr L 306, z 31.10.1978, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3064/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 78).

W tytułach i przypisach dolnych muszą zostać umieszczone odpowiednie odniesienia w języku greckim.

W opisie produktów, przywołanym w przypisie na końcu załącznika muszą zostać umieszczone odpowiednie odniesienia w języku greckim.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3059/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 365, z 27.12.1978, str. 1).

W rozporządzeniu i dołączonych do niego załączników należy wprowadzić korekty wynikające z przystąpienia Republiki Greckiej.

4. Decyzja Rady 75/210/EWG z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 7),

z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy decyzji 79/252/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 60, z 12.03.1979, str. 1).

W załączniku III należy umieścić dodatkową kolumnę opatrzoną tytułem „E” ukazującą kategorie towarów, których import do Grecji podlega ograniczeniom ilościowym zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1.

W każdym z załączników IV — XIV musi zostać umieszczona dodatkowa tabela ukazująca kwoty podlegające otwarciu przez Republikę Grecką w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa trzeciego.

5. Zalecenie Komisji 77/330/EWWiS z dnia 15 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 114, z 5.05.1977, str. 15).

W informacji Komisji na str. 18 powinna zostać dodana kolumna ukazująca orientacyjne ceny w drachmach indywidualnie dla każdego produktu.

V. POLITYKA SPOŁECZNA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2895/77 z dnia 20 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 337, z 27.12.1977, str. 7).

Jeśli okaże się to konieczne artykuł 1 będzie musiał zostać zmieniony w celu dodania tych regionów Grecji, które będą kwalifikowały się do wyższego stopnia pomocy interwencyjnej z Europejskiego Funduszu Społecznego.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.07.1971, str. 2).

Załącznik II do rozporządzeniem musi zostać zmieniony, o ile wymaga tego umowa zawarta pomiędzy właściwymi władzami Państw Członkowskich a Republiką Grecką w sprawie utrzymania w mocy niektórych postanowień umów dwustronnych.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 74, z 27.03.1972, str. 2).

Załącznik II do rozporządzeniem musi zostać zmieniony, o ile wymaga tego umowa zawarta pomiędzy właściwymi władzami Państw Członkowskich a Republiką Grecką w sprawie utrzymania w mocy niektórych postanowień umów dwustronnych.

VI. ZBLIŻENIE USTAWODAWSTWA

1. Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 196, z 16.08.1967, str. 1),
zmieniona:

- dyrektywą 69/81/EWG z dnia 13 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 68, z 19.03.1969, str. 1),

- dyrektywą 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 167, z 25.06.1973, str. 1),
 - dyrektywą 75/409/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 183, z 14.07.1975, str. 22),
 - dyrektywą 76/907/EWG z dnia 14 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 360, z 30.12.1976, str. 1).
2. Dyrektywa Rady 73/171/EWG z dnia 4 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 189, z 11.07.1973, str. 7).
 3. Dyrektywa Rady 76/796/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 201).

Greckie tłumaczenie substancji niebezpiecznych i innych terminów ukazanych w językach obecnych Państw Członkowskich Wspólnoty zostanie umieszczone w załącznikach do każdej z tych dyrektyw.

VII. ENERGIA

1. Decyzja Komisji 77/190/EWG z dnia 26 stycznia 1977 roku (Dz.U. nr L 61, z 5.03.1977, str. 34).

Dodatki A, B i C do tabeli 6 w załączniku powinny zostać uzupełnione o kolumnę z odpowiednimi wpisami w języku greckim odpowiadającymi nazwom produktów naftowych, specyfikacji paliw silnikowych oraz specyfikacji paliw.

2. Decyzja Komisji 73/287/EWWiS z dnia 25 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 259, z 15.09.1973, str. 36),

zmieniona:

- decyzją nr 2963/76/EWWiS z dnia 1 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 338, z 7.12.1976, str. 19 oraz Dz.U. nr L 346, z 26.12.1976, str. 26),
- decyzją nr 1613/77/EWWiS z dnia 15 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 180, z 20.07.1977, str. 8).

Artykuł 7 dotyczący specjalnego funduszu Wspólnoty finansującego przemysł węglowy będzie musiał zostać odpowiednio skorygowany w celu umożliwienia Grecji przystąpienia do tego funduszu.

VIII. OCHRONA ŚRODOWISKA I OCHRONA KONSUMENTÓW

1. Decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29).

Treść załącznika I (zawierającego wykaz stacji probierczych lub pomiarowych uczestniczących w wymianie informacji w każdym Państwie Członkowskim) należy uzupełnić o stacje zlokalizowane na terytorium Grecji.

2. Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 103, z 25.04.1979, str. 1).

Załączniki do tej dyrektywy będą musiały być uzupełnione o kolumnę ukazującą nazwy danych gatunków ptaków w języku greckim.

IX. STATYSTYKA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1736/75 z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 183, z 14.07.1975, str. 3).

W artykule 3 wykaz rozporządzeń określających terytorium celne Wspólnoty powinien zostać uzupełniony o odniesienie do aktu, na mocy którego, terytorium celne ulegnie modyfikacji w rezultacie przystąpienia Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2415/78 z dnia 17 października 1978 roku (Dz.U. nr L 292, z 18.10.1978, str. 19).

W artykule 1 powinna zostać dodana wskazówka odnosząca się do Grecji określająca ekwiwalent statystycznego progu 300 europejskich jednostek rozrachunkowych w drachmach.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz, o którym mowa w artykule 36 ustępy 1 i 2 Aktu o Przystąpieniu

Pozycja taryfy celnej WTC	Wyszczególnienie	Kontyngenty na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1981 r.
31.02	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe	61 700 ton
31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe	
31.05	Pozostałe nawozy; produkty z niniejszego działu w kostkach, tabletkach lub podobnych postaciach gotowych, w opakowaniach o masie brutto nie przekraczającej 10 kg:	
	A. Pozostałe nawozy: I. Zawierające trzy substancje użyźniające: azot, fosfor i potas II. Zawierające dwie substancje użyźniające: azot i fosfor IV. Inne	
ex 73.37	Kotły (z wyjątkiem kotłów z pozycji nr 84.01) i grzejniki do centralnego ogrzewania, nie ogrzewane elektrycznie, oraz części do nich, wykonane z żelaza lub stali; podgrzewacze powietrza i rozdzielacze ciepłego powietrza (łącznie z rozdzielaczami powietrza zimnego i klimatyzowanego), nie ogrzewane elektrycznie, wyposażone w wentylator lub dmuchawę o napędzie elektrycznym, oraz części do nich, wykonane z żelaza bądź stali: - Kotły centralnego ogrzewania	249 000 EUA
ex 84.01	Kotły wytwarzające parę wodną lub inną parę (z wyjątkiem kotłów centralnego ogrzewania do gorącej wody, mogących również wytwarzać parę o niskim ciśnieniu); kotły wodne na parę przegrzaną: - o mocy 32 MW lub mniejszej	507 000 EUA

84.06	Silniki tłokowe wewnętrznego spalania: C. Pozostałe silniki: ex II. Silniki wysokoprężne: - o mocy nie przekraczającej 37 kW	1 398 000 EUA
84.10	Pompy (łącznie z pompami silnikowymi i turbinowymi) do cieczy, wyposażone w przyrządy pomiarowe lub nie; czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe i podobnego rodzaju.: ex. A. Pompy tłoczące, wyposażone w przyrząd pomiarowy lub zaprojektowane w sposób umożliwiający montaż takiego przyrządu, inne niż pompy do dozowania paliwa B. Pozostałe pompy C. Czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe itp.	6 865 200 EUA
84.14	Piece i komory przemysłowe oraz laboratoryjne, nieelektryczne: ex. B. Inne: - stalowe części do pieców cementowych	50 000 EUA
ex 84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub czulszych), również maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki, oprócz: - Wag dla dzieci - Dokładnych wag z podziałką na gramy, do zastosowania domowego - Wszelkiego rodzaju odważników	1 600 000 EUA

85.01	<p>Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne:</p> <p>A. Prądnice, silniki (wyposażone w przekładnię zębatą zwalniającą, przekładnię zębatą z kołami zmianowymi lub przekładnię przyspieszającą bądź bez tych przekładni) i przetwornice jednotwornikowe: ex. II. Pozostałe: 7 silniki o mocy powyżej 370 W i nie przekraczającej 15 000 W</p> <p>ex. C Części do silników - silniki o mocy powyżej 370 W i nie przekraczającej 15 000 W</p>	222 000 EUA
85.15	<p>Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane:</p> <p>A. Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne:</p> <p>ex. III. Odbiorniki, wyposażone w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania bądź nie:</p> <p>- Telewizja</p>	30 481 jednostek 7 773 000 EUA1

1 Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

	C. Części:	
	I. Szafki i obudowy :	
	ex a) z drewna:	
	- do odbiorników telewizyjnych	
	ex b) z innych materiałów:	
	- do odbiorników telewizyjnych	15 000 000
	ex III. Pozostałe:	
	- Podstawy montażowe do odbiorników telewizyjnych i ich części, zmontowane	
	- Płytki obwodów drukowanych do odbiorników telewizyjnych	
ex 85.23	Izolowane (łącznie z emaliowanymi lub anodyzowanymi) elektryczne przewody, kable, taśmy i tym podobne (zawierające kabel współosiowy), wyposażone w złącza lub nie:	
	- Kable do anten telewizyjnych	333 000 EUA

87.02

Pojazdy silnikowe do przewozu osób, towarów lub materiałów (łącznie ze sportowymi pojazdami silnikowymi, innymi niż pojazdy wyszczególnione w pozycji nr 87.09):

A. Do przewozu osób, łącznie z pojazdami przeznaczonymi do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów:

I. Wyposażone w silnik o zapłonie iskrowym lub silnik o zapłonie samoczynnym :

ex a) pojazdy silnikowe i autobusy z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej

cylindrów wynoszącej 2 800 cm³ lub większej, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej

cylindrów wynoszącej 2 500 cm³ lub większej:

- autobusy i autokary z kompletnym silnikiem

ex b) Pozostałe:

- kompletne o ilości miejsc siedzących powyżej

sześciu

516 jednostek
10 160 000 EUA1

1 Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

87.05

Nadwozia (łącznie z kabinami kierowcy) do pojazdów silnikowych objętych pozycjami nr 87.01, 87.02 lub 87.03:

ex A. Nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, przeznaczone do montażu na skalę przemysłową:

- rolniczych ciągników

obsługiwanych przez pieszego, objętych pod pozycją 87.01 A,

- pojazdów silnikowych do przewozu osób, łącznie z pojazdami do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów, o ilości miejsc siedzących powyżej sześciu lecz mniej niż 15,

- pojazdów silnikowych do przewozu towarów lub materiałów, z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 800 cm³, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 500 cm³,

- Samochody ciężarowe i furgony specjalnego przeznaczenia, objęte pozycją nr 87.03a

ex B. Pozostałe:

- nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, inne niż te do pojazdów silnikowych przeznaczonych do przewozu osób, o ilości miejsc siedzących sześć lub mniej

49 000 EUA

a Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz, o którym mowa w treści artykułu 114 Aktu Przystąpienia

10. Dyrektywa Rady 72/159/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),
- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973),
- dyrektywą 76/837/EWG z dnia 25 października 1976 roku (Dz.U. nr L 302, z 4.11.1976),
- dyrektywą 77/390/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr WE L 145, z 13.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

11. Dyrektywa Rady 72/160/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),
- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

12. Dyrektywa Rady 72/161/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),
- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

13. Dyrektywa Rady 75/268/EWG z dnia 28 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 128, z 19.05.1975), skorygowana (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975 oraz Dz.U. nr L 181, z 11.07.1975),

zmieniona:

- dyrektywą 76/400/EWG z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 108, z 26.04.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/78 z dnia 19 maja 1978 (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz, o którym mowa w artykule 115 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

I. Przejściowe derogacje od rozporządzenia (EWG) nr 1439/74

Pozycja taryfy celnej WTC	Wyszczególnienie	Kontyngenty globalne (1981)
04.04	Ser i twaróg: E. Pozostałe: I. Nie starte ani nie sproszkowane, o zawartości tłuszczu w stosunku wagowym nie przekraczającej 40% i o zawartości wody obliczonej w stosunku wagowym do substancji nietłuszczowej: b) powyżej 47% lecz poniżej 72%: 3. Kashkaval (Kasseri)a ex 4. Ser z mleka owczego lub mleka bawołu, w pojemnikach z zalewą solną lub w butelkach ze skóry owiec bądź kóz ^a : - Feta ex 5. Pozostałe:	265 ton

a Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

	- Kephalityre - Feta	
07.05	Suszone warzywa strączkowe, łuskane, obrane ze skórki lub rozłupane bądź nie: B. Pozostałe: ex I. Groch (łącznie z ciecierzycą) i fasola (z gatunku Phascolus): - Ciecierzycza i fasola (z gatunku Phascolus) II. Soczewica	1 840 ton 2 000 ton
08.05	Orzechy, inne niż te objęte pozycją nr 08.01, świeże albo suszone, łuskane lub nie łuskane: ex G. Pozostałe: - Orzechy laskowe	8 ton
31.02	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe: A. Naturalny azotan sodowy B. Mocznik zawierający w stosunku wagowym ponad 45% azotu w suchym produkcie bezwodnym	10 000 ton
31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe	
31.05	Pozostałe nawozy; produkty z niniejszego działu w kostkach, tabletkach lub podobnych postaciach gotowych, w opakowaniach o masie brutto nie przekraczającej 10 kg: A. Pozostałe nawozy: I. Zawierające trzy substancje użyźniające: azot, fosfor i potas II. Zawierające dwie substancje użyźniające: azot i fosfor IV. Pozostałe	10 000 ton
73.18	Rury i rurki oraz tuleje do nich, z żelaza (innego	

	niż żeliwo) lub ze stali, z wyjątkiem wysokociśnieniowych przewodów hydroelektrycznych:	
	ex C. Pozostałe:	
	- o profilu okrągłym, nie gwintowane, mocowane na obu końcach za pomocą szybkozłączy, przeznaczone do nawadniania (po podłączeniu do urządzeń zraszających)	200 000 EUA
ex 73.37	Kotły (z wyjątkiem kotłów z pozycji nr 84.01) i grzejniki do centralnego ogrzewania, nie ogrzewane elektrycznie, oraz części do nich, wykonane z żelaza lub stali; podgrzewacze powietrza i rozdzielacze ciepłego powietrza (łącznie z rozdzielaczami powietrza zimnego i klimatyzowanego), nie ogrzewane elektrycznie, wyposażone w wentylator lub dmuchawę o napędzie elektrycznym, oraz części do nich, wykonane z żelaza bądź stali:	
	- Kotły centralnego ogrzewania	170 400 EUA
	- Grzejniki do centralnego ogrzewania	183 200 EUA
ex 84.01	Kotły wytwarzające parę wodną lub inną parę (z wyjątkiem kotłów centralnego ogrzewania do gorącej wody, mogących również wytwarzać parę o niskim ciśnieniu); kotły wodne na parę przegrzaną:	
	- o mocy 32 MW lub mniejszej	256 800 EUA
84.10	Pompy (łącznie z pompami silnikowymi i turbinowymi) do cieczy, wyposażone w przyrządy pomiarowe lub nie; czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe i podobnego rodzaju:	
	ex. A. Pompy tłoczące, wyposażone w przyrząd pomiarowy lub zaprojektowane w sposób umożliwiający montaż takiego przyrządu, z wyjątkiem pomp do dozowania paliwa	404 000 EUA
	B. Pozostałe pompy	

	C. Czerpaki do cieczy kubelkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe i podobnego rodzaju.	
84.14	Piece i komory przemysłowe oraz laboratoryjne, nieelektryczne: ex. B. Pozostałe: - stalowe części do pieców cementowych	24 000 EUA
84.15	Lodówki i sprzęt chłodniczy (elektryczne i inne): ex B. Pozostałe: - szafki nie wyposażone w urządzenie chłodzące	235 200 EUA
ex 84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub czulszych), również maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki, oprócz: - Wag dla dzieci - Dokładnych wag z podziałką na gramy, do zastosowania domowego - Wszelkiego rodzaju odważników	40 400 EUA
ex 84.46	Obrabiarki do kamieni, ceramiki, betonu, cementu azbestowego i tym podobnych materiałów mineralnych lub do obróbki szkła na zimno, inne niż maszyny wyszczególnione w pozycji nr 84.49: - Maszyny i urządzenia do obróbki marmuru, z wyjątkiem maszyn i urządzeń obsługiwanych ręcznie i elektrycznych	62 100 EUA
ex 84.47	Obrabiarki do drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych tworzyw sztucznych bądź innych twardych materiałów rzeźbiarskich, inne niż urządzenia wyszczególnione w pozycji nr 84.49: - Pilarki taśmowe do obróbki drewna	41 400 EUA

85.15	<p>Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane:</p> <p>C. Części:</p> <p>I. Szafki i obudowy:</p> <p>ex a) z drewna: - do odbiorników telewizyjnych</p> <p>ex b) z innych materiałów: - do odbiorników telewizyjnych</p>	150 400 EUA
-------	--	-------------

98.03

Wieczne pióra, stylografy i ołówki (łącznie z długopisami i ołówkami) oraz pozostałe pióra, oprawki i tym podobne obsadki, ołówki automatyczne; części i obudowy do nich, inne niż te wyszczególnione w pozycji nr 98.04 lub 98.05:

ex B. Inne pióra, obsadki; ołówki automatyczne; oprawki ołówków i tym podobne obsadki:

- długopisy, „ołówki” i ołówki z końcówką filcową, nie nadające się do ponownego napełnienia

C. Części i obudowy:

ex I. Części z metali nieszlachetnych, toczone z prętów, kątowników, kształtowników, profili lub drutów, o pełnym profilu:

- części do długopisów, „ołówków” i ołówków z końcówką filcową nie nadających się do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów

ex II. Pozostałe:

- części do długopisów, „ołówków” i ołówków z końcówką filcową nie nadających się do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów z włókien tworzyw sztucznych lub filcu

105 600 EUA

II. Przejściowe derogacje od rozporządzeń (EWG) nr 109/70 i (EWG) nr 2532/78

Pozycja taryfy celnej WTC	Wyszczególnienie	Kontyngenty globalne (1981)2
04.04	<p>Ser i twaróg:</p> <p>E. Pozostałe:</p> <p>I. Nie starte ani nie sproszkowane, o zawartości tłuszczu w stosunku wagowym nie przekraczającej 40% i o zawartości wody obliczonej w stosunku wagowym do substancji nietłuszczowej:</p> <p>b) powyżej 47% lecz poniżej 72%:</p> <p>3. Kashkaval (Kasseri)a</p> <p>ex 4. Ser z mleka owczego lub mleka bawołu, w pojemnikach z zalewą solną lub w butelkach ze skóry owiec bądź kóz^a:</p> <p>- Feta</p> <p>ex 5. Pozostałe:</p> <p>- Kephalytyre</p> <p>- Feta</p>	950 ton
07.05	<p>Suszone warzywa strączkowe, łuskane, obrane ze skórki lub rozłupane bądź nie:</p> <p>B. Pozostałe:</p> <p>ex 1. Groch (łącznie z ciecierzycą) i fasola (z gatunku Phascolus):</p> <p>- Ciecierzycy i fasola (z gatunku Phascolus)</p>	460 ton

2 Kontyngenty te będą przydzielane poszczególnym krajom zgodnie z procedurami Wspólnoty obowiązującymi przed przystąpieniem.

a Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

	II. Soczewica	100 ton
08.05	Orzechy, inne niż te objęte pozycją nr 08.01, świeże albo suszone, łuskane lub nie łuskane: ex G. Inne: - Orzechy laskowe	2 tony
31.02	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe: A. Naturalny azotan sodowy	40 000 ton ³
31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe	
44.01	Drewno opałowe, w kłódach, balach, w postaci gałęzi lub chrustu; odpady drzewne, łącznie z trocinami	228 000 EUA
58.01	Dywany, wykładziny i dywaniki, supełkowe (w formie gotowej lub nie)	235 800 EUA
69.05	Dachówki, nasady kominowe, deflektory, wkłady kominowe, gzymsy i inne elementy konstrukcyjne, łącznie z ozdobami architektonicznymi	83 800 EUA
ex 73.37	Kotły (z wyjątkiem kotłów z pozycji nr 84.01) i grzejniki do centralnego ogrzewania, nie ogrzewane elektrycznie, oraz części do nich, wykonane z żelaza lub stali; podgrzewacze powietrza i rozdzielacze ciepłego powietrza (łącznie z rozdzielaczami powietrza zimnego i klimatyzowanego), nie ogrzewane elektrycznie, wyposażone w wentylator lub dmuchawę o napędzie elektrycznym, oraz części do nich, wykonane z żelaza bądź stali: - Kotły centralnego ogrzewania - Grzejniki do centralnego ogrzewania	42 600 EUA 45 800 EUA
ex 84.01	Kotły wytwarzające parę wodną lub inną parę (z	

³ Kontyngent obejmuje produkty wyszczególnione w pod-pozycjach 31.02 B i C oraz 31.05 A I, II i IV. Grecja nie jest zobowiązana do liberalizacji podpozycji 31.02 B i C oraz 31.05 A I, II i IV na koniec okresu przejściowego pod warunkiem, że w międzyczasie nie zostaną wprowadzone żadne zmiany w dorobku Wspólnoty. Pomimo to, cały kontyngent, w trakcie okresu przejściowego będzie musiał być corocznie zwiększany.

	wyjątkiem kotłów centralnego ogrzewania do gorącej wody, mogących również wytwarzać parę o niskim ciśnieniu); kotły wodne na parę przegrzaną:	
	- o mocy 32 MW lub mniejszej	64 200 EUA
84.10	Pompy (łącznie z pompami silnikowymi i turbinowymi) do cieczy, wyposażone w przyrządy pomiarowe lub nie; czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe itp.:	
	ex. A. Pompy tłoczące, wyposażone w przyrząd pomiarowy lub zaprojektowane w sposób umożliwiający montaż takiego przyrządu, z wyjątkiem pomp do dozowania paliwa	101 000 EUA
	B. Pozostałe pompy	
	C. Czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe itp.	
84.14	Piece i komory przemysłowe oraz laboratoryjne, nieelektryczne:	
	ex. B. Pozostałe:	
	- stalowe części do pieców cementowych	6 000 EUA
84.15	Lodówki i sprzęt chłodniczy (elektryczne i inne):	
	ex B. Pozostałe:	
	- szafki nie wyposażone w urządzenie chłodzące	58 800 EUA
ex 84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub czulszych), również maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki, oprócz:	
	- Wag dla dzieci	
	- Dokładnych wag z podziałką na gramy, do zastosowania domowego	
	- Wszelkiego rodzaju odważników	10 100 EUA

ex 84.46	<p>Obrabiarki do kamieni, ceramiki, betonu, cementu azbestowego i tym podobnych materiałów mineralnych lub do obróbki szkła na zimno, inne niż maszyny wyszczególnione w pozycji nr 84.49:</p> <p>- maszyny i urządzenia do obróbki marmuru, z wyjątkiem maszyn i urządzeń obsługiwanych ręcznie i elektrycznych</p>	15 500 EUA
ex 84.47	<p>Obrabiarki do drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych tworzyw sztucznych bądź innych twardych materiałów rzeźbiarskich, inne niż urządzenia wyszczególnione w pozycji nr 84.49:</p> <p>- Pilarki taśmowe do obróbki drewna</p>	10 300 EUA
85.15	<p>Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane:</p> <p>C. Części:</p> <p>I. Szafki i obudowy:</p> <p>ex a) z drewna: - do odbiorników telewizyjnych</p> <p>ex b) z innych materiałów: - do odbiorników telewizyjnych</p>	37 600 EUA

98.03	<p>Wieczne pióra, stylografy (łącznie z długopisami i ołówkami) oraz pozostałe pióra, oprawki i tym podobne obsadki, ołówki automatyczne; części i obudowy do nich, inne niż te wyszczególnione w pozycji nr 98.04 lub 98.05:</p> <p>ex B. Inne pióra, obsadki; ołówki automatyczne; oprawki ołówków i tym podobne obsadki:</p> <p style="padding-left: 40px;">- długopisy, „ołówki” i pióra z końcówką filcową, nie nadające się do ponownego napełnienia</p> <p>C. Części i obudowy:</p> <p>ex I. Części z metali nieszlachetnych, toczone z prętów, kątowników, kształtowników, profili lub drutów, o pełnym profilu:</p> <p style="padding-left: 40px;">- części do długopisów, „ołówków” i piór z końcówką filcową nie nadających się do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów</p> <p>ex II. Pozostałe:</p> <p style="padding-left: 40px;">- części do długopisów, „ołówków” i piór z końcówką filcową nie nadających do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów z włókien tworzyw sztucznych lub filcu</p>	26 400 EUA
-------	--	------------

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz, o którym mowa w artykule 115 ustęp 3 Aktu Przystąpienia

Pozycja a taryfy celnej	Wyszczególnienie	Kontyngenty globalne dla krajów objętych rozporządzenie m (EWG) nr 1439/74	Kontyngenty globalne dla handlu państwowego krajów wyszczególnion
-------------------------------	------------------	---	--

		(1981)	ych w rozporządzeniach (EWG) nr 109/70 i (EWG) nr 2532/784 (1981)
73.18	Rury i rurki oraz tuleje do nich, z żelaza (innego niż żeliwo) lub ze stali, z wyjątkiem wysokociśnieniowych przewodów hydroelektrycznych: ex. C. Pozostałe: - o profilu okrągłym, nie gwintowane, mocowane na obu końcach za pomocą szybkozłączy, przeznaczone do nawadniania (po podłączeniu do urządzeń zraszających)	-	50 000 EUA
84.06	Silniki tłokowe wewnętrznego spalania: C. Pozostałe silniki: ex II. Silniki wysokoprężne: - o mocy nie przekraczającej 37 kW	121 600 EUA	30 400 EUA
85.01	Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne:		

4 Kontyngenty te będą przydzielane poszczególnym krajom zgodnie z procedurami Wspólnoty obowiązującymi przed przystąpieniem.

	<p>A. Prądnice, silniki (wyposażone w przekładnię zębatą zwalniającą, przekładnię zębatą z kołami zmianowymi lub przekładnię przyspieszającą bądź bez tych przekładni) i przetwornice jednotwornikowe:</p> <p>ex. II. Pozostałe:</p> <p>-Silniki o mocy 370 W lub większej i nie przekraczającej 15 000 W</p> <p>ex C. Części:</p> <p>- Silników o mocy 370 W lub większej i nie przekraczającej 15 000 W</p>	137 600 EUA	34 400 EUA
85.01	<p>Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne:</p> <p>B. Transformatory, przekształtniki, prostowniki i urządzenia prostownicze; cewki indukcyjne</p> <p>ex C. Części:</p> <p>- Transformatorów i przekształtników (prostowniki, itd.); cewek indukcyjnych</p>	192 000 EUA	48 000 EUA

<p>Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne:</p>		
<p>A. Prądnice, silniki (wyposażone w przekładnię zębatą zwalniającą, przekładnię zębatą z kołami zmianowymi lub przekładnię przyspieszającą bądź bez tych przekładni) i przetwornice jednotwornikowe:</p>		
<p>ex II. Pozostałe:</p>		
<p>- silniki o mocy 370 W lub większej i nie przekraczającej 370 000 W</p>	<p>72 000 EUA</p>	<p>18 000 EUA</p>
<p>ex C. Części: - silników o mocy nie mniejszej niż 370 W i nie większej niż 370 000 W</p>		

85.15	<p>Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane:</p> <p>A. Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne:</p> <p>ex. III. Odbiorniki, wyposażone w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania bądź nie:</p> <p>- dla telewizji</p> <p>C. Części:</p> <p>ex III. Pozostałe:</p> <p>- Podstawy montażowe do odbiorników telewizyjnych i ich części, zmontowane</p> <p>- Płytki metalowe obwodów drukowanych do odbiorników telewizyjnych</p>	<p>6 000 pozycji 1 530 000 EUAa</p>	<p>1 500 pozycji 382 500 EUA^a</p>
ex 85.23	<p>Izolowane (łącznie z emaliowanymi lub anodyzowanymi) elektryczne przewody, kable, taśmy i podobnego rodzaju (zawierające kabel współosiowy), wyposażone w złącza lub nie:</p> <p>- Przewody łączące do anten telewizyjnych</p>	<p>53 360 EUA</p>	<p>13 340 EUA</p>

a Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

87.02	<p>Pojazdy silnikowe do przewozu osób, towarów lub materiałów (łącznie ze sportowymi pojazdami silnikowymi, innymi niż pojazdy wyszczególnione w pozycji nr 87.09):</p> <p>A. Do przewozu osób, łącznie z pojazdami przeznaczonymi do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów:</p> <p>II. Wyposażone w silnik o zapłonie iskrowym lub silnik o zapłonie samoczynnym :</p> <p>ex a) pojazdy silnikowe i autobusy z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów wynoszącej 2 800 cm³ lub większej, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów wynoszącej 2 500 cm³ lub większej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Autobusy i autokary z kompletnym silnikiem <p>ex b) Pozostałe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kompletne z ilością miejsc siedzących powyżej sześciu 	<p>80 pozycji 1 600 000 EUA^a</p>	<p>20 pozycji 400 000 EUA^a</p>
-------	---	---	---

^a Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

87.05	<p>Nadwozia (łącznie z kabinami kierowcy) do pojazdów silnikowych objętych pozycjami nr 87.01, 87.02 lub 87.03:</p> <p>ex A. Nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, przeznaczone do montażu na skałę przemysłową:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rolniczych ciągników jednoosiowych, objętych podpozycją 87.01 A, - Pojazdów silnikowych do przewozu osób, łącznie z pojazdami do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów, z ilością miejsc siedzących powyżej sześciu lecz mniej niż 15, - Pojazdów silnikowych do przewozu towarów lub materiałów, z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 800 cm³, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 500 cm³, - Samochody ciężarowe i furgony specjalnego przeznaczenia, objęte pozycją nr 87.03b <p>ex B. Pozostałe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, inne niż te do pojazdów silnikowych przeznaczonych do przewozu osób, z ilością miejsc siedzących co najmniej sześciu 	6 720 EUA	1 680 EUA
-------	---	-----------	-----------

⁵b Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

ZAŁĄCZNIK VII

Wykaz, o którym mowa w treści artykułu 117 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

I. Wykaz produktów EWG

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC) Rozdział 13	Wyszczególnienie
ex 13.02	Aromaty
ex 13.03	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
Rozdział 14	
ex 14.05	Walonea, orzeszki galasowe
Rozdział 15	
ex 15.05	Tłuszcz z wełny i stearyna
ex 15.06	Pozostałe tłuszcze i oleje zwierzęce (łącznie z tłuszczami pozyskiwanymi z kości i odpadów) z wyłączeniem oleju otrzymywanego z nówek zwierzęcych
15.08	Oleje zwierzęce lub roślinne, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, dmuchane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie
15.10	Kwasy tłuszczowe, oleje kwaśne otrzymywane w procesie rafinacji, alkohole tłuszczowe
15.11	Gliceryna i ługi glicerynowe
ex 15.15	Wosk pszczele i pozostałe woski owadzie, barwione lub nie
15.16	Woski roślinne, barwione lub nie
ex 15.17	Degras
Rozdział 17	
ex 17.02	Laktoza i syrop laktozowy zawierające wagowo 99% laktozy lub więcej,

	wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę; glukoza i syrop glukozowy
17.04	Wyroby cukiernicze niezawierające kakao
Rozdział 18	Kakao i przetwory z kakao z wyłączeniem pozycji nr 18.01 i 18.02
Rozdział 19	
ex. 19.02	Ekstrakt słodowy
19.03	Makarony, spaghetti i inne podobne produkty
19.05	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (dmuchany ryż, płatki kukurydziane i inne podobne produkty)
ex 19.07	Chleb, herbatniki i inne zwykłe wyroby piekarskie, niezawierające dodatku cukru, miodu, jaj, tłuszczu, sera lub owoców
19.08	Pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i inne wyrafinowane wyroby piekarskie, nawet zawierające kakao w dowolnej proporcji
Rozdział 21	Przetwory spożywcze gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyjątkiem pozycji nr 21.05 i 21.07
Rozdział 22	
22.01	Wody, w tym naturalne lub sztuczne wody mineralne i wody gazowane; lód i śnieg
22.02	Lemoniada, wody, w tym aromatyzowane wody mineralne i wody gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe z wyjątkiem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 20.070
22.03	Piwo otrzymywane ze słodu
22.06	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 22.08	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu wynoszącej 80% obj. lub więcej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe o dowolnej mocy, skażone, z wyłączeniem wyrobów otrzymywanych z produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę

ex 22.09	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj. z wyłączeniem alkoholu etylowego otrzymywanego z produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę; wódki, likiery i pozostałe napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe (znane jako „skoncentrowane ekstrakty”) do wyrobu napojów alkoholowych
Rozdział 24	
24.02	Przetworzony tytoń; ekstrakty i esencje tytoniowe
Rozdział 25	
25.20	Gips; anhydryt; gips palony i spoiwa gipsowe na bazie siarczanu wapnia, barwione lub nie, z wyłączeniem specjalnych spoiw gipsowych stosowanych w stomatologii
25.22	Wapno palone, wapno gaszone i wapno hydrauliczne z wyjątkiem tlenku wapnia i wodorotlenku wapnia
25.23	Cement portlandzki, cement glinowy, cement żuźlowy, cement anhydrytowy i podobne cementy hydrauliczne, nawet barwione lub w postaci klinkieru
ex 25.30	naturalny kwas borowy zawierający nie więcej niż 85% H_3BO_3 w przeliczeniu na suchą masę
ex 25.32	Pigmenty mineralne wapniowe lub mieszane; santorin, pozzolana, trass i inne podobne komponenty wykorzystywane do produkcji cementów hydraulicznych, sproszkowanych lub nie
Rozdział 27	
27.05 bis	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy
27.06	Smoła destylowana z węgla, węgla brunatnego lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami asfaltowymi z dodatkiem olejów kreozytowych oraz smołami odzyskanymi
27.08	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
ex 27.10	Oleje mineralne i smary do celów smarowniczych
ex 27.11	Gazy ziemne i inne węglowodory gazowe z wyłączeniem propanu o czystości nie mniejszej niż 99 % do celów innych niż paliwo energetyczne lub ciepłownicze

27.12	Wazelina
27.13	Parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, inne woski mineralne, barwione lub nie
27.14	Bitumy naftowe, koks naftowy i inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
27.15	Bitum i asfalt, naturalny; łupek bitumiczny, skały asfaltowe i piaski bitumiczne
27.16	Mieszanki bitumiczne, oparte na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na naftowym bitumie, na smole mineralnej lub na mineralnym paku smołowym (np. masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
Rozdział 28	
ex 28.01	Chloriazot
ex 28.04	Wodór, tlen (włącznie z ozonem) i azot
ex 28.06	Kwas chlorowodorowy
28.08	Kwas siarkowy; oleum
28.09	Kwas azotowy; kwasy siarkowo-azotowe
28.10	Pentatlenek fosforu i kwasy fosforowe (meta-, -orto i pyro)
28.12	Tlenek boru i kwas borowy
28.13	Pozostałe kwasy nieorganiczne i pozostałe nieorganiczne związki tlenowe niemetalu (z wyłączeniem wody)
28.15	Siarczki lub niemetalu; trójsiarczek fosforu
28.16	Amoniak, bezwodny lub w roztworze wodnym
28.17	Wodorotlenek sodu (soda kaustyczna); wodorotlenek potasu (potas żrący); nadtlutki sodu lub potasu
ex 28.19	Tlenek cynku
ex 28.20	Korund sztuczny
28.22	Tlenki manganu
ex 28.23	Tlenki i wodorotlenki żelaza; pigmenty mineralne zawierające w masie

	70% lub więcej związanego żelaza w przeliczeniu na Fe ₂ O ₃
ex 28.27	Minia ołowiana i minia pomarańczowa
28.29	Fluorki; fluorokrzemiany, fluoroborany i inne złożone sole fluorowe
ex 28.30	Chlorek magnezu, chlorek wapnia
ex 28.31	Podchlorany; handlowe postacie nadchloranów wapnia; chlorany
28.35	Siarczki; polisiarczki
28.36	Ditioniny, w tym stabilizowane chemicznie, i sulfoksylany
28.37	Siarczyny; tiosiarczany
ex 28.38	Siarczany sodu, baru, żelaza, cynku, magnezu i aluminium; aluny
ex 28.40	Podfosforyny, fosforyny i fosforany, z wyłączeniem podwójnego fosforanu ołowiu
ex 28.42	Węglany; nadtlenowęglany (nadwęglany); techniczny węglan amonu zawierający karbaminian amonu
ex 28.44	Piorunian rtęci
ex 28.45	Krzemian sodu i krzemian potasu, w tym z ich odmianami handlowymi
ex 28.46	Boraks rafinowany
ex 28.48	Arseniny i arseniany
28.54	Nadtlenek wodoru (w tym nadtlenek wodoru w postaci stałej)
ex 28.56	Krzem, bor, węgliki wapnia
ex 28.58	Woda destylowana, woda do pomiarów przewodności i inne rodzaje wody o podobnej czystości
Rozdział 29	
ex 29.01	Węglowodory do stosowania jako paliwo energetyczne lub ciepłe; naftalen i antracen
ex 29.04	Alkohole pentyłowe
29.06	Fenole, fenolo-alkohole
	Eter dipentyłowy, eter dietyłowy, anetol

ex 29.08	Kwas palmitynowy, kwas stearynowy, kwas oleinowy i ich sole rozpuszczalne w wodzie; bezwodniki
ex 29.14	Kwas winowy, kwas cytrynowy i kwas galusowy, winian wapnia
ex 29.16	Nitrogliceryna
ex 29.21	Siarczan nikotyny
ex 29.42	Cukry chemicznie czyste inne niż sacharoza, glukoza i laktoza; etery cukrowe i estery cukrowe oraz ich sole inne niż produkty umieszczone w
29.43	pozycjach 29.39, 29.41 i 29.42
Rozdział 30	Przeciwsurowice
ex 30.02	Leki (w tym leki stosowane w weterynarii), z wyłączeniem następujących produktów:
ex 30.03	<ul style="list-style-type: none"> - papierosy przeciwastmatyczne - chinina, cynkonina, chinidyna i ich sole pochodne, niezależnie od tego czy występują one w formie opatentowanych produktów lub nie - morfina, kokaina i inne narkotyki, niezależnie od tego czy występują one w formie opatentowanych produktów lub nie - antybiotyki i preparaty oparte na antybiotykach - witaminy i preparaty oparte na witaminach - sulfonamidy, hormony i preparaty oparte na hormonach

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
30.04	Wata, gaza, bandaże i inne podobne artykuły (np. opatrunki, plastry samoprzylepne, okłady), impregnowane lub pokryte substancjami farmaceutycznymi lub umieszczone w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej do celów medycznych lub chirurgicznych, inne niż artykuły wyszczególnione w przypisie 3 do niniejszego rozdziału
Rozdział 31	
ex 31.03	<p>Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe, z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nawozów o podstawie żuźlowej - nawozów rozdrobnionych (kalcynowanych) nawozów fosforowo-wapniowych (termofosfatów i fosfatów stapianych) i kalcynowanych naturalnych fosforanów wapniowych - wodoro-fosforanów wapnia zawierających nie mniej niż 0-2% fluoru
31.05	Pozostałe nawozy, artykuły ujęte w niniejszym rozdziale w tabletkach, pastylkach i innych podobnych formach lub w opakowaniach o wadze brutto nie przewyższającej 10 kg
Rozdział 32	
ex 32.01	Ekstrakty garbujące pochodzenia roślinnego; garbniki (kwasy garbnikowe), w tym wyciąg wodny garbnika galusowego
ex 32.04	Substancje barwiące pochodzenia roślinnego (w tym ekstrakt drzewa farbiarskiego i inne ekstrakty barwiące pochodzenia roślinnego, z wyłączeniem indygo, henny i chlorofilu) lub zwierzęcego, z wyłączeniem ekstraktu koszenili i alkiermesu
ex 32.05	Syntetyczne substancje barwiące pochodzenia organicznego (w tym barwniki pigmentowe lecz z wyłączeniem sztucznego indygo); syntetyczne produkty organiczne tego rodzaju wykazujące właściwości luminescencyjne; produkty znane jako czynniki optycznie wybielające włókna
32.06	Laki barwiące
ex 32.07	<p>Inne substancje barwiące z wyłączeniem:</p> <p>a) pigmentów nieorganicznych lub pigmentów pochodzenia mineralnego, niezależnie od tego czy zawierają one inne substancje ułatwiające</p>

	b) proces barwienia, na bazie soli kadmu barwników chromowych i błękitu pruskiego; produktów nieorganicznych wykorzystywanych jako substancje luminescencyjne
32.08	Pigmenty sztuczne, wytworzone substancje zmętniające, emalie i glazury podlegające zeszkleniu, płynne substancje połyskowe i inne podobne produkty stosowane w przemyśle ceramicznym, lakierniczym i szklanym; pobiałki (glinki); masa szklana i inne szkło w formie proszku, granulek lub płatków
32.09	Lakiery bezbarwne i lakiery rozpuszczalnikowe szybko schnące, farby wodne; sztuczne pigmenty wodne stosowane do wykańczania wyrobów skórzanych; farby i emalie; pigmenty tworzące zawiesinę w oleju lnianym, benzyna lakiernicza, terpentyna lub inne tego rodzaju media wykorzystywane do produkcji farb lub emalii; folie do rozkruszania; barwniki lub inne substancje koloryzujące w postaciach lub opakowaniach dostępnych w sprzedaży detalicznej; roztwory zgodnie z definicją zawartą w przypisie 4 do niniejszego rozdziału
32.11	Osuszacze
32.12	Kit szklarski, kit szczepiony; kit malarski; łatwopalne substancje powierzchniowe; substancje uszczelniające w tym żywice i cementy
32.13	Atrament do pisania, tusz drukowania oraz inne atramenty i tusze
Rozdział 33	
ex 33.01	Olejki eteryczne (odterpenowane lub nie); betony i absoluty; żywice termoutwardzalne, z wyjątkiem ekstraktów z róż, rozmarynu, eukaliptusa, drzewa sandałowego i cedru; rezinoidy, koncentraty olejków eterycznych w tłuszczach, olejach nietlotnych, woskach i innych podobnych substancjach otrzymanych na drodze zimnej absorpcji lub maceracji
ex 33.06	Woda kolońska i inne wody toaletowe; kosmetyki i produkty do pielęgnacji skóry, włosów i paznokci; proszki i pasty do zębów, produkty do higieny jamy ustnej; odświeżacze do pomieszczeń, perfumowane lub nie
Rozdział 34	Mydło, substancje powierzchniowo czynne, substancje piorące, do smarowania, sztuczne woski, woski gotowe, preparaty do polerowania i czyszczenia, świece i inne podobne artykuły, pasty modelujący i „woski stomatologiczne”
Rozdział 35	Substancje albuminoidalne: kleje, enzymy
Rozdział 36	Materiały wybuchowe, artykuły pirotechniczne: zapaliki, stopy samozapalne; wybrane substancje palne

Rozdział 37	
37.03	Papier sensybilizowany (światłoczuły); karton i płótno, nie naświetlony lub naświetlony lecz nie wywołany.
Rozdział 38	
38.03	Węgiel aktywowany; aktywowane) naturalne produkty mineralne; węgiel zwierzęcy w tym zużyty węgiel zwierzęcy (kostny)
38.09	Smoła drzewna; oleje ze smoły drzewnej (inne niż złożone rozpuszczalniki lub rozcieńczalniki ujęte w pozycji 38.18); kreozot drzewny; drzewna benzyna ciężka; olej acetonowy, pak roślinny wszystkich rodzajów; pak browarniany oraz preparaty podobne na bazie kalafonii i paku roślinnego; odlewnicze spoiwa rdzeniowe na bazie naturalnych produktów żywicznych
ex 38.11	Środki odkażające, owadobójcze, gryzoniobójcze, pestycydy i podobne produkty w postaci albo w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, lub w postaci takich artykułów jak odsiarczone taśmy, tampony i świece, lepiki na muchy, laseczki pokryte heksachlorocycloheksanem (BHC) oraz podobnymi substancjami; preparaty zawierające środek czynny (takie jak DDT) zmieszany z innymi materiałami i umieszczone w pojemnikach aerozolowych gotowych do użycia
38.18	Złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, zmywacze farb i lakierów oraz podobne produkty
ex 38.19	Preparaty znane jako „płyny do transmisji hydraulicznej” (zwłaszcza hydrauliczne płyny hamulcowe) zawierające w masie mniej niż 70% olejów otrzymanych z ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych

Rozdział 39	Polichlorek winylu
ex 39.02	
ex 39.01	Polimery styrenu we wszystkich formach; inne tworzywa sztuczne, etery i estery celulozowe, żywice syntetyczne z wyłączeniem:
ex 39.02	a) posiadających formę granulek, płatków, proszków, odpadów i ścinków wykorzystywanych jako surowce do produkcji produktów wymienionych w niniejszym rozdziale
ex 39.03	
ex 39.04	b) wymienniczy jonowych
ex 39.05	
ex 39.06	
ex 39.07	Artykuły wykonane z materiałów opisanych w pozycjach od 39.01 do 39.06 z wyłączeniem niemechanicznych wentylatorów i ręcznych tarcz spawalniczych, ram i uchwytów do nich oraz części takich ram i uchwytów, a także szpul, kołowrotek oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12
Rozdział 40	Kauczuk naturalny, kauczuk syntetyczny i kauczuk oleisty oraz artykuły z niego wykonane, z wyłączeniem pozycji 40.01, 40.02, 40.03 i 40.04, lateksu (ex 40.06), roztworów i dyspersji (ex 40.06), odzieży ochronnej dla chirurgów i radiologów, kombinezonów dla kierowców (ex 40.13), także w postaci masowej lub bloków okruchów, proszków lub kauczuku utwardzonego (ebonitu i wulkanitu) (ex 40.15)
Rozdział 41	Skóry i skórki surowe (z wyjątkiem skór futerkowych) oraz skóry wyprawione, z wyłączeniem skór impregnowanych i artykułów ujętych w pozycjach 41.01 i 41.02
Rozdział 42	Artykuły ze skóry; wyroby rymarskie i uprząż; artykuły podróżne, torby i torebki oraz podobne pojemniki; wyroby z jelit zwierzęcych (innych niż jelito jedwabnika morwowego)
Rozdział 43	Skóry futerkowe i skóry sztuczne oraz wyroby z nich
Rozdział 44	Drewno i wyroby z drewna; węgiel drzewny z wyłączeniem pozycji 44.04, artykułów z płyt pilśniowych (ex 44.21, ex 44.23, ex 44.27, ex 44.28), szpul, listw oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12 (ex 44.26) oraz drewnianych paneli podłogowych (44.28)

Rozdział 45	
45.03	Wyroby z korka naturalnego
45.04	Korek aglomerowany (będący korkiem aglomerowanym z dodatkiem spoiwa lub bez) i wyroby z korka aglomerowanego
Rozdział 46	Wyroby ze słomy, esparto i innych materiałów do wyplatania; wyroby koszykarskie i wyroby z wikliny, z wyłączeniem plecionek i podobnych wyrobów z materiałów do wyplatania ogólnego użytku, połączone razem w pasma lub nie (ex 46.02)
Rozdział 48	
ex 48.01	Papier i karton (w tym wata celulozowa) w rulonach i w arkuszach, z wyłączeniem następujących produktów: <ul style="list-style-type: none"> - zwykłego papieru gazetowego wyprodukowanego z chemicznej lub mechanicznej masy włókienniczej, o ciężarze nie większym niż 60 g/m - papieru do druku czasopism - bibułki papierosowej - papieru do produkcji papieru toaletowego lub chusteczek higienicznych - waty celulozowej - papieru ręcznej roboty i kartonu
48.03	Papier i karton pergaminowy lub tłuszczoodporny oraz jego imitacje, a także satynowany papier przezroczysty lub przeświecający, w zwojach lub w arkuszach
48.04	Papier lub karton złożony (wykonany przez sklejenie płaskich warstw), niepowlekany powierzchniowo ani nieimpregnowany, ze wzmocnieniem wewnętrznym lub bez, w zwojach lub w arkuszach:
ex 48.05	Papier i karton falisty (z płaskimi warstwami powierzchniowymi lub bez) wytłaczany w zwojach lub arkuszach

ex 48.07	Papier i karton impregnowany, powlekany, powierzchniowo-barwiony, powierzchniowo-zdobiony lub z nadrukiem (nie stanowiący druków ujętych w rozdziale 49) w rulonach lub arkuszach, z wyłączeniem papieru kreślarskiego w kratkę, papieru złożonego i srebrzonego lub ich imitacji, papieru do kalkomanii, papieru wskaźnikowego i nieczułego papieru fotograficznego
ex 48.13	Kalka maszynowa
48.14	Bloki do pisania, koperty, karty listowe, karty pocztowe, karty korespondencyjne; pudełka, portfele okładki i zestawy do pisania, z papieru lub kartonu, zawierające wyłącznie asortyment materiałów piśmiennych
ex 48.15	Pozostały papier lub karton, pocięty do wymiaru lub kształtu, z wyłączeniem bibułki papierosowej, papieru do dalekopisów, taśm perforowanych do maszyn monotypowych oraz maszyn do liczenia, rodzajów papieru i kartonu wykorzystywanych do wyroby filtrów (w tym filtrów do papierosów) oraz taśm gumowanych
48.16	Pudła, torby i inne pojemniki opakowaniowe z papieru lub tektury; segregatory, pudełka na listy i podobne wyroby z papieru lub tektury stosowane w biurach, sklepach itp.
48.18	Rejestry, zeszyty, notatniki i notesy, bloki brudnopisowe, księgi zamówień, kwitariusze, terminarze, podkładki na biurko, skoroszyty (z kartkami do wyjmowania lub inne), teczki i okładki do akt oraz inne materiały piśmienne z papieru lub tektury; albumy zwykłe i inne oraz obwoluty książek z papieru lub kartonu
48.19	Etykiety wszelkich rodzajów z papieru lub kartonu, z nadrukiem lub bez, gumowane lub nie
ex 48.21	Abażury do lamp; obrusy i serwetki, chusteczki do nosa i ręczniki; talerze, tacki, filiżanki, podkładki, butelki, szklanki
Rozdział 49	
ex 49.01	Drukowane książki, foldery, broszury i ulotki w języku greckim
ex 49.03	Książki obrazkowe dla dzieci i książki do rysowania lub kolorowania, zszyte, w twardej lub w miękkiej oprawie, w całości lub w części wydrukowane w języku greckim

ex 49.07	Znaczki nie przeznaczone do użytku publicznego
49.09	Ilustrowane karty pocztowe, ilustrowane karty z życzeniami świątecznymi lub innymi pozdrowieniami, wydrukowane w dowolnej technice, z przyciętymi ozdobnie bokami lub nie
ex 49.10	Kalendarze różnych rodzajów, papierowe lub kartonowe, w tym również bloki kalendarzowe, z wyłączeniem kalendarzy przeznaczonych do celów reklamowych w innych językach niż grecki
ex 49.11	Inne artykuły drukowane, w tym drukowane ilustracje i fotografie, z wyłączeniem następujących artykułów: <ul style="list-style-type: none"> - scenografii teatralnych oraz atelier fotograficznych - druków wydawanych w celach reklamowych (w tym dotyczących podróży) w innych językach niż grecki
Rozdział 50	Jedwab i odpady jedwabiu
Rozdział 51	Włókna sztuczne (ciągłe)
Rozdział 52	Wyroby włókiennicze metalizowane
Rozdział 53	Wełna i inne rodzaje sierści zwierzęcej, z wyłączeniem produktów farbowanych i niefarbowanych ujętych w pozycjach 53.02, 53.02, 53.03 i 53.04
Rozdział 54	Len i ramia, z wyłączeniem pozycji 54.01
Rozdział 55	Bawełna
Rozdział 56	Włókna sztuczne (nieciągłe)
Rozdział 57	Inne materiały włókiennicze pochodzenia roślinnego, z wyłączeniem pozycji 57.01; przędza papierowa i tkaniny z przędzy papierowej
Rozdział 58	Dywany, maty, słomianki i gobeliny (kilimy); tkaniny w belach i kordonkach; wąskie tkaniny; okrawki i obrzynki; tiul i inne tkaniny wiązane w siatkę; koronki; hafty

Rozdział 59	Watolina i filc; szpagat, wyroby powroźnicze, liny i linki; tkaniny specjalne; tkaniny impregnowane i powlekane; wyroby tekstylne nadające się do użytku przemysłowego
Rozdział 60	Wyroby dziane i szydełkowane
Rozdział 61	Artykuły zdobnicze i akcesoria ubraniowe z materiałów tekstylnych, inne niż wyroby dziane i szydełkowane
Rozdział 62	Pozostałe gotowe wyroby tekstylne, z wyłączeniem wachlarzy i ręcznych tarczy spawalniczych (ex 62.05)
Rozdział 63	Używana odzież i inne wyroby tekstylne; szmaty
Rozdział 64	Obuwie, klapki i inne podobne wyroby oraz części takich artykułów
Rozdział 65	Nakrycia głowy i ich części
Rozdział 66	
66.01	Parasole i markizy słoneczne (w tym parasolki podręczne, zadaszania namiotowe oraz parasole ogrodowe i podobne)
Rozdział 67	
ex 67.01	Miotelki z piór do kurzu
67.02	Sztuczne kwiaty, liście i owoce oraz ich części; artykuły wykonane ze sztucznych kwiatów, liści i owoców
Rozdział 68	
68.04	Kamienie do ręcznego polerowania, oselki i inne podobne artykuły, kamienie młyńskie, kamienie szlifierskie, ściernice i inne podobne artykuły (w tym koła, głowice, tarcze i zwrotnice do szlifowania, ostrzenia), z kamienia naturalnego (spiekanego lub nie), ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych bądź sztucznych lub z ceramiki, ze rdzeniami, uchwytami, oprawkami, osiami lub bez, a także z innych podobnych materiałów, lecz bez kratownic; segmenty i inne wykończone części takich kamieni i kół (tarcz), z kamienia naturalnego (spiekanego lub nie), ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych bądź sztucznych lub z ceramiki

68.06	Proszek lub ziarno z naturalnych lub sztucznych materiałów ściernych, na podłożu z materiału włókienniczego, papieru, tektury lub innych materiałów, cięte do kształtu, zszywane lub inaczej ukształtowane lub nie
68.09	Panele, tafle, deski, płyty, płytki, bloki i podobne wyroby z włókien roślinnych, włókien drzewnych, słomy, wiórów i innych odpadów drzewnych (w tym trocin), spojonych cementem, gipsem lub innym spoiwem mineralnym
68.10	Wyroby z materiałów tynkarskich
68.11	Wyroby z cementu (w tym cementu żużlowego), betonu lub sztucznego kamienia (w tym granulowanego marmuru spajanego cementem), wzmocnione lub nie
68.12	Wyroby azbestowo-cementowe, celulozowo-cementowe i inne podobne
68.14	Materiały cierne (segmenty, tarcze, podkładki, pasy, arkusze, okładziny rolki itp.) odpowiednie do hamulców, sprzęgieł i podobnych urządzeń, na bazie azbestu, innych substancji mineralnych lub celulozy, łączone z materiałami włókienniczymi lub nie
Rozdział 69	Wyroby ceramiczne, z wyłączeniem pozycji 69.02, 69.03, 69.04 i 69.05, narzędzi i aparatury do celów laboratoryjnych i przemysłowych, pojemników do przewożenia kwasów i innych substancji chemicznych oraz podobnych artykułów stosowanych w rolnictwie, ujętych w pozycji 69.09, a także wyrobów porcelanowych ujętych w pozycjach 69.10, 69.13 i 69.14
Rozdział 70	
70.04	Szkło lane i walcowane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), ukształtowane lub nie, w prostokątnych arkuszach, nie obrobione inaczej
70.05	Szkło ciągnięte i dmuchane (w tym szkło powlekane) w prostokątnych arkuszach, nie obrobione inaczej
ex 70.06	Szkło lane, walcowane, ciągnięte i dmuchane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), w prostokątnych arkuszach, oszlifowane lub polerowane lecz dalej nie przetworzone, z wyłączeniem szkła nieuzbrojonego do produkcji lusterek i zwierciadeł

ex 70.07	Szkło lane, walcowane, ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), przycięte do kształtu innego niż prostokątny, gięte lub obrobione w inny sposób przetworzone (np. o obrobionych krawędziach lub grawerowane), oszlifowane bądź polerowane lub nie; opravione w ołów lub obrobione w inny podobny sposób
70.08	Szkło bezpieczne, złożone ze szkła hartowanego lub warstwowego, ukształtowane lub nie
70.09	Szklane lustra i zwierciadła (włącznie z lusterkami wstecznymi), nieoprawione w ramy, opravione w ramy lub wzmocnione:
70.10	Balony, butle, butelki, słoje, słoiki, dzbany, donice i inne podobne pojemniki ze szkła, powszechnie używane do transportu lub pakowania towarów; wieczka, przykrywki i inne zamknięcia szklane
ex 70.13	Wyroby ze szkła (inne niż artykuły ujęte w pozycji 70.19), powszechnie używane do celów stołowych, kuchennych, toaletowych, biurowych, dekoracji wnętrz lub innych podobnych celów, z wyłączeniem ognioodpornych wyrobów ze szkła powszechnie używanych do celów stołowych lub kuchennych o niskim współczynniku rozszerzalności cieplnej, takich jak Pyrex lub Durex
70.14	Wyroby świecące i sygnalizacyjne ze szkła, elementy optyczne ze szkła, nieobrobione optycznie ani niewykonane ze szkła optycznego
ex 70.15	Szkło wykorzystywane do produkcji okularów słonecznych (lecz z wyłączeniem szkła służącego do wyrobu szkieł korekcyjnych), zakrzywione, wygięte, wklęsłe lub obrobione w inny podobny sposób
ex 70.16	Szkło wielokomórkowe w blokach, płytach, płytkach, panelach i innych podobnych formach
ex 70.17	Szklane wyroby laboratoryjne, higieniczne lub farmaceutyczne, skalowane lub nie, kalibrowane lub nie, z wyłączeniem wyrobów szklanych stosowanych w laboratoriach chemicznych; szklane ampułki
ex 70.21	Inne artykuły ze szkła, z wyłączeniem artykułów wykorzystywanych w przemyśle
Rozdział 71	
ex 71.12	Wyroby jubilerskie (biżuteria) ze srebra (w tym ze srebra pozłacanego oraz srebra platynowanego) lub metalu platerowanego metalem szlachetnym

71.13	Wyroby złotnicze ze złota lub srebra oraz ich części, z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym, z wyłączeniem wyrobów ujętych w pozycji 71.12
ex 71.14	Inne wyroby z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym, z wyłączeniem artykułów i przyborów wykorzystywanych w warsztatach i laboratoriach
71.16	Sztuczna biżuteria
Rozdział 73	Żelazo i stal oraz artykuły wykonane z żelaza i stali, z wyłączeniem: <ul style="list-style-type: none"> a) produktów objętych kompetencją Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali ujętych w pozycjach 73.01, 73.02, 73.03, 73.05, 73.06, 73.07, 73.08, 73.09, 73.10, 73.11, 73.12, 73.13, 73.15 i 73.16 b) produktów ujętych w pozycjach 73.02, 73.05, 73.07 i 73.16, które nie są objęte kompetencją Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali c) pozycji nr 73.04, 73.17, 73.19, 73.30, 73.33 i 73.34 oraz resorów i elementów do resorów wagonów kolejowych z żelaza i stali, ujętych w pozycji 73.35
Rozdział 74	Miedź i wyroby z miedzi, z wyłączeniem stopów miedziowych zawierających w swej masie więcej niż 10 % niklu oraz artykułów ujętych w pozycjach 74.01, 74.02, 74.06 i 74.11
Rozdział 76	Aluminium i wyroby z aluminium, z wyłączeniem pozycji 76.01 i 76.05 oraz szpul, kołowrotek oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12 (ex 76.16)
Rozdział 78	Ołów i wyroby z ołowiu
Rozdział 79	Cynk i wyroby z cynku, z wyłączeniem pozycji 79.01, 79.02 i 79.03
Rozdział 82	
ex 82.01	Narzędzia ręczne: łopaty, szufle, kilofy, grace, motyki, widły i grabie; siekiery, tasaki i inne podobne narzędzia do rąbania i ciosania; kosy, sierpy, nożyce do trawy, kliny do drewna oraz inne narzędzia tego rodzaju używane w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie

82.02	Piły ręczne (niemechaniczne) oraz brzeszczoty do pił ręcznych i mechanicznych (w tym brzeszczoty bez zębów)
ex 82.04	Przenośne narzędzia kowalskie; tarcze szlifierskie z ramami (obsługiwane ręcznie lub za pomocą pedału), artykuły do użytku domowego
82.09	Noże z ostrzami tnącymi, ząbkowane lub nie (w tym noże ogrodnicze), inne niż noże ujęte w pozycji 82.06 i ostrza do tych noży
ex 82.11	Brzytwy, maszynki do golenia i żyłetki oraz półfabrykaty do ich wyrobu
ex 82.13	Pozostałe artykuły nożownicze (np. sekatory, maszynki do strzyżenia włosów, topory rzeźnicze, noże do papieru), z wyłączeniem nożyc ręcznych oraz ich części
82.14	Łyżki, widelce, noże i widelce do ryb oraz inne podobne artykuły kuchenne lub stołowe:
82.15	Uchwyty metalowe do artykułów ujętych w pozycjach 82.09, 82.13 i 82.14
Rozdział 83	Różne artykuły metalowe, z wyłączeniem pozycji 83.08, statuetek i innych ozdób do użytku domowego (ex 83.06) oraz koralików i cekinów (ex 83.09)
Rozdział 84	
ex 84.06	Silniki spalinowe z zapłonem iskrowym o pojemności cylindrów 220 cm ³ lub większej; silniki spalinowe średnioprężne; silniki spalinowe wysokoprężne o mocy 37 kW lub mniejszej
ex 84.10	Pompy do cieczy (w tym motopompy i pompy turbinowe), wyposażone w urządzenia pomiarowe lub nie
ex 84.11	Pompy powietrzne lub próżniowe (w tym motopompy i pompy turbinowe), wentylatory, dmuchawy i inne podobne urządzenia, z wbudowanymi silnikami o wadze mniejszej niż 150 kg oraz wentylatory lub dmuchawy bez silnika, o wadze 100 kg lub mniej

ex 84.12	Urządzenia klimatyzacyjne, funkcjonujące w sposób niezależny, zawierające wentylator napędzany silnikiem oraz elementy służące do zmiany temperatury i wilgotności powietrza, do użytku domowego
ex 84.14	Piece piekarskie i ich części
ex 84.15	Chłodziarki, lody chłodnicze i inne urządzenia chłodzące wyposażone w agregat chłodniczy
ex 84.17	Błyskawiczne, nieelektryczne podgrzewacze wody oraz bojlerów wodne
84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub większej), w tym maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki do wag
ex 84.21	Urządzenia mechaniczne (obsługiwane ręcznie lub nie) do rozrzucania, rozpraszania lub rozpylania cieczy lub proszków do domowego użytku; podobne urządzenia obsługiwane ręcznie do użytku w rolnictwie; podobne urządzenia używane w rolnictwie, montowane na ciężarówkach, o wadze 60 kg lub mniejszej
ex 84.24	Pługi o masie 700 kg lub mniejszej przystosowane do ciągnięcia przez zwierzęta pociągowe lub ciągniki mechaniczne; pługi ciągnikowe wyposażone w dwa lub trzy lemiesz lub tarcze; brony przystosowane do ciągnięcia przez zwierzęta pociągowe lub ciągniki mechaniczne, z nieruchomą ramą lub nieruchomymi zębami; pługi tarczowe o masie 700 kg lub mniejszej
ex 84.25	Młocarnie; młocarnie i łuskarki kukurydzy; maszyny żniwne ciągnięte przez zwierzęta pociągowe; prasy do belowania słomy i paszy; wialnie i podobne urządzenia do przesiewania nasion oraz ziarna
84.27	Prasy, tłocznie, rozdrabniacze i podobne urządzenia stosowane w produkcji wina, jabłecznika, soków owocowych lub podobnych napojów:
ex 84.28	Urządzenia do kruszenia ziarna; maszyny do mielenia używane w gospodarstwach rolnych
84.29	Urządzenia stosowane w przemyśle zbożowym i młynarskim oraz maszyny inne niż urządzenia stosowane w gospodarstwach rolnych do obróbki zbóż lub suszonych roślin strączkowych
ex 84.34	Maszyny poligraficzne

ex 84.38	Czółenka; płocha do krosen
ex 84.40	Pralki o napędzie elektrycznym lub nie do użytku domowego
ex 84.47	Obrabiarki do cięcia i strugania drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych materiałów z tworzyw sztucznych lub innych materiałów trudnych do obróbki nie będące maszynami i urządzeniami ujętymi w pozycji 84.49
ex 84.56	Urządzenia do spiekania, formowania i kształtowania masy ceramicznej, nieutwardzonych cementów, materiałów gipsowych lub innych produktów mineralnych
ex 84.59	Prasy do wytłaczania oleju i olejarnie; maszyny do wyrobu mydła stearynowego
84.61	Krany, kurki, zawory i podobna armatura do rur, płaszczy kotłów, zbiorników, kadzi itp., także zawory redukcyjne i zawory sterowane termostaticznie
Rozdział 85	
ex 85.01	Generatory o mocy wyjściowej 20 kVA lub mniejszej; silniki o mocy 74 kW lub mniejszej; przetwornice jednotwornikowe o mocy 37 kW lub mniejszej; transformatory i przekształtniki statyczne inne niż używane do celów związanych z nadawaniem programów radiowych, w radiotelefonii, radiotelegrafii oraz w odbiornikach telewizyjnych
85.03	Ogniwa galwaniczne i baterie galwaniczne
85.04	Akumulatory elektryczne
ex 85.06	Wentylatory pokojowe
85.10	Lampy przenośne zasilane bateriami elektrycznymi i magnetoelektryczne nie będące lampami ujętymi w pozycji 85.09
85.12	Elektryczne błyskawiczne podgrzewacze do wody lub bojlerzy elektryczne oraz grzejniki nurkowe; elektryczne urządzenia do ogrzewania gruntowego i przestrzennego; urządzenia elektryczne stosowane w zakładach fryzjerskich (np. suszarki do włosów, lokówki i maszynki do fryzowania) i żelazka elektryczne; urządzenia elektrotermiczne domowego użytku; elektryczne rezystory grzejne niebędące rezystorami węglowymi
ex 85.17	Elektryczne urządzenia do sygnalizacji dźwiękowej

ex 85.19	Urządzenia elektryczne służące do otwierania i zamykania obwodów elektrycznych w celu ochrony obwodów elektrycznych lub do dokonywania połączeń do lub w obrębie obwodów elektrycznych (np. przełączniki, przekaźniki, bezpieczniki, ochronniki przepięciowe, eliminatory fal, wtyczki, oprawki lampowe i skrzynki (puszki) przyłączone)
ex 85.20	Żarówki elektryczne i lampy wyładowcze, z wyłączeniem promienników lampowych podczerwieni i nadfioletu
85.23	Izolowane (w tym emaliowane i anodyzowane) przewody elektryczne, kable, pręty, taśmy i inne podobne artykuły (w tym kable koncentryczne), z przyłączami lub bez
85.25	Izolatory wykonane z dowolnych materiałów
85.26	Oprawy izolujące do maszyn, urządzeń i sprzętu elektrycznego wykonane w całości z materiału izolacyjnego, poza niewielkimi ilościami innych komponentów lub metalu służącymi wyłącznie do montażu lecz z wyłączeniem izolatorów objętych pozycją 85.25,
85.27	Elektryczne rurki kablowe i złącza do nich, wykonane z metalu oraz obłożone materiałem izolacyjnym
Rozdział 87	
ex 87.02	Pojazdy samochodowe służące do publicznego przewozu osób oraz pojazdy samochodowe do przewozu towarów lub materiałów (z wyłączeniem podwozia wymienionego w przypisie 2 do rozdziału 87
87.05	Nadwozia (w tym kabiny) pojazdów mechanicznych ujętych w pozycjach 87.01, 87.02 lub 87.03
ex 87.06	Podwozia bez silników oraz ich części
ex 87.11	Pojazdy inwalidzkie (z wyłączeniem pojazdów z napędem silnikowym lub w inny sposób napędzanych mechanicznie)
ex 87.12	Części i akcesoria do pojazdów inwalidzkich (z wyłączeniem pojazdów z napędem silnikowym lub w inny sposób napędzanych mechanicznie)
87.13	Wózki dzieciinne i części do nich

Rozdział 89	
ex 89.01	Lichtugi i barki; zbiornikowce przeznaczone do ciągnięcia; statki żaglowe
Rozdział 90	
ex 90.01	Soczewki korygujące
90.03	Ramki i oprawki oraz części do okularów, binokli, okularów z rączką (lornetek teatralnych) gogli itp.
90.04	Okulary, binokle, okulary z rączką (lornetki teatralne), gogle itp. oraz ich części, korekcyjne, ochronne lub inne
ex 90.26	Przyrządy pomiarowe do ręcznych pomp oraz wodomierze (wolumetryczne i tachometryczne)
Rozdział 92	
92.12	Płyty gramofonowe i inne nagrania dźwiękowe lub podobne; matryce do produkcji płyt, gotowe półfabrykaty do produkcji płyt, taśma do mechanicznego zapisu dźwięku, gotowe taśmy, przewody i inne artykuły powszechnie używane do zapisu dźwięku lub dokonywania nagrań o podobnym charakterze
Rozdział 93	
ex 93.04	Broń sportowa i myśliwska
ex 93.07	Przybitki do broni krótkiej; amunicja sportowa, amunicja do rewolwerów i innej broni palnej, pociski pełne i śrutowe do strzelania do tarczy kalibru do 9 mm; łuski naboju do pistoletów i karabinów sportowych, z metalu lub kartonu; pociski, pociski jednolite i śrutowe do pistoletów i karabinów sportowych
Rozdział 94	Meble i ich części; podkłady pod łóżka, materace, wsporniki do materacy, poduszki i inne wyściełane elementy mebli, z wyłączeniem pozycji 94.02
Rozdział 96	Miotły, szczotki, puszki do pudru i sitka, z wyłączeniem gotowych elementów (węzłów, kłaczek) do produkcji mioteł lub szczotek ujętych w pozycjach 96.05 i 96.06

Rozdział 97	
97.01	Zabawki na kołach zaprojektowane w ten sposób, aby dzieci mogły na nich jeździć (np. zabawkowe rowery i rowery na trzech kołach oraz zabawkowe samochody na pedały) wózki i foteliki dla lalek
97.02	Lalki
97.03	Inne zabawki; modele wykorzystywane w celach rekreacyjnych
ex 97.05	Serpentyny i konfetti
Rozdział 98	Inne artykuły przetworzone, z wyłączeniem długopisów (stylografów) ujętych w pozycjach 98.04, 98.10, 98.14 i 98.15

II. Wykaz produktów EWWiS

Nr pozycji (kod) WTC (WTC)	Wyszczególnienie
73.01	Surówka wielkopieczowa, żeliwo i surówka zwierciadlista w gąskach, blokach i innych podobnych formach
73.02	<p>Żelazostopy:</p> <p>A. Żelazomangan</p> <p>1. Zawierający — w ujęciu wagowym — więcej niż 2% węgla (żelazomangan wysokowęglowy)</p>
73.03	Odpady metalowe i złom metalowy żelaza i stali
73.05	<p>Żelazo sproszkowane lub stal sproszkowana; żelazo gąbczaste lub stal gąbczasta</p> <p>B. Żelazo gąbczaste lub stal gąbczasta</p>
73.06	Sztaby pudlarskie i ściany szczelinowe; wlewki, bloki, bryły i podobne formy z żelaza lub stali
73.07	<p>Łupy, sztabki, płyty i sztaby (w tym dachówka do wyrobu blachy białej) z żelaza lub stali; kawałki obrobione zgrubienie przez kucie, z żeliwa i stali:</p> <p>A. Łupy i sztabki: II. Walcowane</p> <p>B. Płyty i sztaby (dachówka do wyrobu blachy białej) II. Walcowane</p>
73.08	Zwoje żelaza lub stali przeznaczone do ponownego walcowania
73.09	Blachy uniwersalne żelazne lub stalowe
73.10	<p>Pręty i żerdzie (w tym druty) z żelaza lub stali, stal do wyrobu rdzeni wiertniczych walcowana na gorąco, kuta, wytłaczana, formowana lub wykańczana na zimno (w tym wykończenie precyzyjne):</p> <p>A. Nieobrobiona inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco lub</p>

	<p>wytłaczanie</p> <p>B. Platerowana lub obrobiona powierzchniowo (np. polerowana lub powlekana)</p> <p>I. Nieobrobiona inaczej niż poprzez platerowanie:</p> <p>a) walcowana na gorąco lub wytłaczana</p> <p>73.11 Kątowniki, kształtowniki i profile żelazne lub stalowe, walcowane na gorąco, kute, wytłaczane, formowane lub wytłaczane na zimno; stopy arkuszy blach żeliwnych lub stalowych, przewierconych lub nie, z otworami lub wykonanych ze zmontowanych elementów</p> <p>A. Kątowniki, kształtowniki i profile:</p> <p>I. Nieobrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco</p> <p>IV. Platerowane lub obrobione powierzchniowo (np. polerowane, powlekane)</p> <p>a) nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:</p> <p>Walcowane na gorąco lub wytłaczane</p> <p>B. Stopy arkuszy</p> <p>73.12 Obręcze i taśmy, z żelaza lub stali, walcowane na gorąco lub na zimno:</p> <p>A. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco</p> <p>B. Nieobrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno:</p> <p>1. W zwojach do produkcji cienkich blach</p> <p>C. Platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób</p> <p>III. Cynowane</p> <p>Blacha biała</p> <p>V. Pozostałe (np. pokryte miedzią, sztucznie utlenione, emaliowane, niklowane, lakierowane, platerowane, parkeryzowane, z tłoczonym nadrukiem)</p> <p>a) nieobrobione inaczej niż poprzez platerowanie</p> <p>1. Walcowane na gorąco</p>
--	--

73.13

Arkusze i płyty z żelaza lub stali, walcowane na gorąco lub na zimno:

A. Arkusze i płyty do produkcji materiałów elektrycznych

B. Pozostałe arkusze i płyty:

I. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

II. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno o grubości:

b) więcej niż 1 mm lecz mniej niż 3 mm

c) 1 mm lub mniej

III. Nie obrobione inaczej niż poprzez gładzenie, polerowanie lub glazurowanie

IV. Platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

b) cynowane

1. Biała blacha

2. Pozostałe

c) pokryte cynkiem lub ołowiem

d) Pozostałe (np. pokryte miedzią, sztucznie utlenione, lakierowane, niklowane, platerowane, parkeryzowane, z tłoczonym nadrukiem)

V. Kształtowane lub obrabiane w inny sposób

a) przycinane do kształtu innego niż prostokątne arkusze lecz nie obrobione inaczej

2. Pozostałe

73.15

Stopy stalowe i stal wysokowęglowa w formach wymienionych w pozycjach od 73.06 do 73.14

A. Stal wysokowęglowa

I. Wlewki, bloki, łupy, sztabki, płyty i sztaby

b) Pozostałe

III. Zwoje do powtórnego walcowania

IV. Płyty uniwersalne

V. Pręty i żerdzie (w tym druty) z żelaza lub stali, stal do wyrobu rdzeni wiertniczych; kątowniki, kształtowniki i segmenty:

b) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco lub wyłaczanie

d) platerowane lub obrobione powierzchniowo w inny sposób (np. polerowane, powlekane):

1. Nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:

aa) walcowane na gorąco lub wyłaczane

VI. Obręcze i taśmy:

a) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

c) platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

1. Nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:

aa) walcowane na gorąco

VII. Arkusze i płyty

a) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

b) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno, o grubości:

2. Mniej niż 3 mm

c) polerowane, platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

d) formowane lub obrobione w inny sposób

1. Przycinane do kształtu innego niż prostokątne arkusze. lecz nie obrobione inaczej

B. Stal stopowa

I. Wlewki, kęsiska, kęsy i sztaby z blach cienkich

b) Pozostałe

III. Kręgi do ponownego walcowania

IV. Płyty uniwersalne

V. Sztaby i pręty (z włączeniem prętów i sztab drażonych ze stali stopowej, kątowniki, kształtowniki) i profile:

nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco lub wyciskania

d) platerowane lub obrobione powierzchniowo (np. polerowane, powlekane):

1. Nieobrobione więcej oprócz platerowania:

aa) Walcowane na gorąco lub wyciskane

VI. Obręcze i taśmy:

a) nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco

b) platerowane, powlekane lub w inny sposób obrobione powierzchniowo

1. Nieobrobione więcej oprócz platerowania:

aa) Walcowane na gorąco

VII. Arkusze i płyty:

a) Elektrotechniczne arkusze i płyty

b) Pozostałe arkusze i płyty:

1. Nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco

Nieobrobione więcej oprócz walcowania na zimno o grubości

bb) mniejszej niż 3 mm

Polerowane, platerowane, powlekane lub w inny sposób obrabiane powierzchniowo

W inny sposób kształtowane lub obrobione:

aa) pocięte w kształty inne niż prostokątne lecz nieobrobione

73.16

Następujące materiały z żelaza i stali do budowy linii kolejowych i

tramwajowych: szyny kolejowe i tramwajowe, szyny ochronne, iglice zwrotnic, skrzyżowania (lub krzyżownice), szlabany do przejazdów kolejowych, pręty, szyny zębate, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny szynowe, podkłady (bazowe), zaciski szynowe, płyty fundamentowe, pręty rozciągane oraz inne materiały specjalistyczne służące do łączenia i mocowania szyn:

A. Szyny

II. Pozostałe

B. Szyny ochronne

C. Podkłady kolejowe

D. Nakładki stykowe i podkłady bazowe

I. Walcowane

ZAŁĄCZNIK VIII

Wykaz, o którym mowa w artykule 128 Aktu Przystąpienia

I. TRANSPORT

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 175, z 23.07.1968, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W przypadku Grecji zakaz, ustanowiony na mocy artykułu 2 niniejszego rozporządzenia będzie miał zastosowanie od dnia 1 lipca 1981 roku do umów, decyzji i uzgodnionych procedur obowiązujących w momencie przystąpienia, które — na skutek przystąpienia — podlegać będą temu zakazowi.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 543/69 z dnia 25 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 77, z 29.03.1969, str. 49),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 514/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 515/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 11),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2827/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2829/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 11).

Stosowanie przepisów tego rozporządzenia do przewozów krajowych na terytorium Grecji odracza się do dnia 1 stycznia 1984 roku.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 156, z 28.06.1968, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Prawo do kompensaty przywołane w treści artykułu 6 ustęp 3 akapit drugi oraz w artykule 9 ustęp 2 akapit pierwszy zacznie obowiązywać w Grecji od dnia 1 lipca 1982 roku.

4. Dyrektywa Rady 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 357, z 29.12.1976, str. 36).

Republika Grecka może odłożyć wprowadzenie w życie postanowień niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1984 roku w odniesieniu do przewozów krajowych na terytorium Grecji.

5. Dyrektywa Rady 77/143/EWG z dnia 29 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 47, z 18.02.1977, str. 47).

Republika Grecka może odłożyć wprowadzenie w życie postanowień niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1983 roku w odniesieniu do przewozów międzynarodowych pomiędzy Grecją a obecnymi Państwami Członkowskimi Wspólnoty oraz do dnia 1 stycznia 1985 roku w odniesieniu do przewozów krajowych na terytorium Grecji.

W chwili wprowadzenia w życie postanowień dyrektywy w odniesieniu do ruchu wewnątrzwspólnotowego, Republika Grecka udzieli wszelkich gwarancji, iż pojazdy samochodowe i ich przyczepy przywołane w treści dyrektywy, które są zarejestrowane w Grecji i uczestniczą w ruchu, rzeczywiście zostały poddane odpowiednim badaniom technicznym.

II. PODATKI

1. Druga Dyrektywa Rady 68/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 roku (Dz.U. nr 71, z 14.04.1967, str. 1303/67).

- a) Republika Grecka może stosować, pod warunkami określonymi w treści niniejszej dyrektywy, postanowienia zawarte w artykule 17 czwarte tiret maksymalnie przez okres trzech lat.
- b) Republika Grecka może stosować postanowienia zawarte w artykule 17 ostatnie tiret do czasu zniesienia systemu naliczania i zwalniania z podatku importowego w handlu pomiędzy Państwami Członkowskimi.

Ułatwienie to nie może mieć jednak zastosowania do czasu wprowadzenia obniżonych stawek.

2. Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977, str. 1).

- a) W celu wprowadzenia w życie postanowień zawartych w artykule 24 ustępy 2 — 6, Republika Grecka może zapewnić zwolnienie z podatku osobom podlegającym opodatkowaniu, których obrót kształtuje się na poziomie niższym niż ekwiwalent 10 000 europejskich jednostek rachunkowych w walucie krajowej według kursu wymiany obowiązującego w dniu przystąpienia.
- b) Do celów związanych z wdrażaniem postanowień zawartych w artykule 28 ustęp 3 litera b), Republika Grecka jest uprawniona do zwolnienia — na warunkach określonych w artykule 28 ustęp 4 — następujących transakcji wymienionych w zał. F:

„2. usługi świadczone przez autorów, artystów, wykonawców, prawników i innych wykonawców wolnych zawodów innych niż zawody medyczne i para medyczne, o ile nie

stanowią one usług wyszczególnionych w załączniku B do drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.;

9. leczenie zwierząt przez weterynarzy;

12. dostarczanie wody przez władze publiczne;

16. zaopatrzenie budynków i działek opisanych w art. 4 ust. 3;

18. dostarczanie, modyfikowanie, naprawa, utrzymanie, czarterowanie i wynajmowanie komercyjnych statków śródlądowych oraz dostarczanie, wynajmowanie, remonty i utrzymanie sprzętu będącego na wyposażeniu lub wykorzystywanego do takich usług;

23. dostarczanie, modyfikowanie, naprawa, utrzymanie, czarterowanie i wynajmowanie statków powietrznych łącznie ze sprzętem będącym na wyposażeniu lub wykorzystywanym do takich usług przez instytucje państwowe;

25. dostarczanie, modyfikowanie, naprawa, utrzymanie, czarterowanie i wynajmowanie okrętów wojennych.”

3. Dyrektywa Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 roku (Dz.U. nr L 133, z 4.06.1969, str. 6),

zmieniona:

- dyrektywą 72/230/EWG z dnia 12 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 139, z 17.06.1972, str. 28),
- dyrektywą 78/1032/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 28),
- dyrektywą 78/1033/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 31).

Niezależnie od postanowień artykułu 6 ustępu 2 dyrektywy 69/169/EWG, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy artykułu 3 litera a) dyrektywy 78/1032/EWG, Republika Grecka może — do czasu wejścia w życie wspólnego systemu VAT i w każdym wypadku przez okres nie wykraczający poza 31 grudnia 1983 roku — podejmować niezbędne działania w odniesieniu do sprzedaży na poziomie detalicznym umożliwiające, w przypadkach i na warunkach określonych w wyżej wymienionym artykule 6 ustępy 3 i 4, zwolnienie z podatku obrotowego towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych opuszczających jej terytorium.

III. POLITYKA GOSPODARCZA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 397/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 1).

Republika Grecka nie będzie uczestniczyć w gwarancjach kredytowych udzielonych przez Wspólnotę przed jej przystąpieniem, w odniesieniu do których udziały procentowe w gwarancjach obecnych Państw Członkowskich ustalone w momencie udzielania gwarancji nie ulegają zmianie.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 398/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 3).

Republika Grecka jest zwolniona z obowiązku dostarczenia niezbędnych kwot w walutach obcych koniecznych do zapewnienia obsługi kredytów udzielonych przez Wspólnotę przed jej przystąpieniem.

3. Decyzja Rady 75/250/EWG z dnia 21 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 104, z 24.04.1975, str. 35).

Decyzja Komisji 3289/75/EWWiS z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 327, z 19.12.1975, str. 4).

Decyzja Komisji 3289/75/EWWiS z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 327, z 19.12.1975, str. 4).

Rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 356, z 31.12.1977, str. 1).

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3180/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 379, z 30.12.1978, str. 1).

Efektywne włączenie drachmy w skład koszyka walutowego zostanie zrealizowane przed dniem 31 grudnia 1985 roku, jeśli do tego czasu zostanie dokonany przegląd składu koszyka zgodnie z procedurami i pod warunkami określonymi w rezolucji Rady Europejskiej z dnia 5 grudnia 1978 roku dotyczącej europejskiego systemu walutowego.

W każdym wypadku włączenie drachmy w skład koszyka walutowego nastąpi najpóźniej w dniu 31 grudnia 1985 roku.

IV. ENERGIA

Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 roku (Dz.U. nr L 308, z 23.12.1968, str. 14),

zmieniona dyrektywą 72/425/EWG z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972, str. 154).

Republika Grecka stopniowo i nie później niż do dnia 1 stycznia 1984 roku wprowadzi w życie przepisy niezbędne do wykonania postanowień zawartych w tych dyrektywach. W tym celu dysproporcje w stosunku do poziomu zapasów, o których mowa w treści artykułu 1, istniejące w dniu 1 stycznia 1981 roku, będą rocznie zmniejszane o co najmniej jedną trzecią począwszy od dnia 1 stycznia 1982 roku.

ZAŁĄCZNIK IX

Wykaz, o którym mowa w artykule 142 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

1. Komitet Transportowy

przewidziany w artykule 83 Traktatu EWG, którego regulamin został ustanowiony na mocy decyzji Rady z dnia 15 września 1958 roku (Dz.U. nr 25, z 27.11.1958, str. 509/58), zmienionej decyzją 64/390/EWG z dnia 22 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 102, z 29.06.1964, str. 1602/64).

2. Komitet Doradczy Agencji Zaopatrzenia

powołany w oparciu o statut Agencji z dnia 6 listopada 1958 (Dz.U. nr 27, z 6.12.1958, str. 534/58), zmieniony decyzją 73/45/EURATOM z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1973, str. 20).

3. Komitet Doradczy ds. Swobodnego Przepływu Siły Roboczej

powołany na mocy rozporządzenia nr 15 z dnia 16 sierpnia 1961 roku (Dz.U. nr 57, z 26.08.1961, str. 1073/61), zmienionego:

- rozporządzeniem nr 38/64/EWG z dnia 25 marca 1964 roku (Dz.U. nr 62, z 17.04.1964, str. 965/64),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 roku (Dz.U. nr L 257, z 19.10.1968, str. 2).

4. Komitet Doradczy ds. Szkolenia Zawodowego

powołany na mocy decyzji Rady 63/266/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 roku (Dz.U. nr 63, z 20.04.1963, str. 1338/63).

5. Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Pracowników Migracyjnych

powołany na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.07.1971, str. 2), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2595/77 z dnia 21 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 302, z 26.11.1977, str. 1).

ZAŁĄCZNIK X

Zestawienie, o którym mowa w artykule 142 ustęp 2 Aktu Przystąpienia

a) 1. Komitet Arbitrażowy,

przewidziany w artykule 18 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady nr 7/63/EURATOM z dnia 3 grudnia 1963 roku (Dz.U. nr 180, z 10.12.1963, str. 2849/63).

2. Komitet Doradczy ds. Spraw Socjalnych w Transporcie Samochodowym,

powołany decyzją Komisji 65/362/EWG z dnia 5 lipca 1965 roku (Dz.U. nr 130, z 16.07.1965, str. 2184/65).

3. Komitet Doradczy ds. Spraw Socjalnych w Sektorze Kolejowym,

powołany decyzją Komisji 72/172/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 104, z 3.05.1972, str. 9).

4. Komitet Doradczy ds. Spraw Socjalnych w Rybołówstwie Morskim

powołany decyzją Komisji 74/441/EWG z dnia 25 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 243, z 5.09.1974, str. 19).

5. Stały Komitet ds. Zatrudnienia,

powołany decyzją Rady 70/532/EWG z dnia 14 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 273, z 17.12.1970, str. 25), zmienioną decyzją 75/62/EWG z dnia 20 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 21, z 28.01.1975, str. 17).

6. Komitet Doradczy ds. Celnych,

powołany decyzją Komisji 73/351/EWG z dnia 7 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 321, z 22.11.1973, str. 37), zmienioną decyzją 76/921/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 362, z 30.12.1976, str. 55).

7. Komitet Konsultacyjny Konsumentów,

powołany decyzją Komisji 73/306/EWG z dnia 25 września 1973 roku (Dz.U. nr L 283, z 10.10.1973, str. 18).

8. Komitet Ekspertów Europejskiej Fundacji ds. Poprawy Warunków Życia i Pracy

powołany rozporządzeniem (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975, str. 1).

9. Komitet Naukowy ds. Kosmetologii,

powołany decyzją Komisji 78/45/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 13, z 17.01.1978, str. 24).

- b) Komitety doradcze ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej, w odniesieniu do których decyzje w sprawie celowości ich całkowitego odnowienia w momencie przystąpienia zostaną podjęte — przed akcesją — na mocy porozumienia pomiędzy Republiką Grecką a Komisją.

ZAŁĄCZNIK XI

Wykaz, o którym mowa w artykule 144 Aktu Przystąpienia

I. USTAWODAWSTWO CELNE

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1150/70 z dnia 18 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 134, z 19.06.1970, str. 33), zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1490/75 z dnia 11 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 151, z 12.06.1975, str. 7),

1 stycznia 1986 roku.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/70 z dnia 3 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 171, z 4.08.1970, str. 10),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2465/70 z dnia 4 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 264, z 5.12.1970, str. 25),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1659/71 z dnia 28 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 172, z 31.07.1971, str. 13),
- Aktem o Przystąpieniu 1972 (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1937/74 z dnia 24 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 203, z 25.07.1974, str. 25),
- rozporządzeniem (EWG) nr 223/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 7).

1 stycznia 1986 roku.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1641/75 z dnia 27 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 165, z 28.06.1975, str. 45),

Zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 224/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 10),

1 stycznia 1986 roku.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1025/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 124, z 18.05.1977, str. 5),

1 stycznia 1986 roku.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1033/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 127, z 23.05.1977, str. 1),

1 stycznia 1986 roku.

II. TRANSPORT

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 543/69 z dnia 25 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 77, z 29.03.1969, str. 49),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 514/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 515/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 11),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2827/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2829/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 11).

1 stycznia 1982 roku.

III. OCHRONA ŚRODOWISKA I KONSUMENTA

Decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29),

1 stycznia 1982 roku.

ZAŁĄCZNIK XII

Wykaz, o którym mowa w artykule 145 Aktu Przystąpienia

I. TRANSPORT

1. Dyrektywa Rady 74/561/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 18).

1 stycznia 1984 roku.

2. Dyrektywa Rady 74/562/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 23).

1 stycznia 1984 roku.

3. Dyrektywa Rady 74/796/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 37).

1 stycznia 1984 roku.

II. PODATKI

1. Pierwsza Dyrektywa Rady 67/277/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 roku (Dz.U. nr 71, z 14.04.1967, str. 1301/67).

1 stycznia 1984 roku.

2. Druga Dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 roku (Dz.U. nr 71, z 14.04.1967, str. 1303/67).

1 stycznia 1984 roku.

3. Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977, str. 1).

1 stycznia 1984 roku.

III. POLITYKA SPOŁECZNA

1. Dyrektywa Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 48, z 22.02.1975, str. 29).

1 stycznia 1983 roku.

2. Dyrektywa Rady 77/167/EWG z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 61, z 5.03.1977, str. 26).

1 stycznia 1983 roku.

IV. ZBLIŻENIE USTAWODAWSTWA

1. Dyrektywa Rady 77/627/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.01.1977, str. 29).

1 stycznia 1983 roku.

V. EURATOM

Dyrektywa Rady 76/579/EWG z dnia 1 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 187, z 12.07.1976, str. 1).

1 stycznia 1982 roku.

VI. ENERGIA

Dyrektywa Rady 78/176/EWG z dnia 13 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 52, z 23.02.1978, str. 32).

1 stycznia 1982 roku.

PROTOKÓŁ NR 1
w sprawie Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego

CZĘŚĆ PIERWSZA
DOSTOSOWANIA W STATUCIE
EUROPEJSKIEGO BANKU INWESTYCYJNEGO

Artykuł 1

Artykuł 3 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Zgodnie z artykułem 129 niniejszego Traktatu, członkami Banku są:

- Irlandia,
- Królestwo Belgii,
- Królestwo Danii,
- Królestwo Holandii,
- Republika Federalna Niemiec,
- Republika Francuska,
- Republika Grecka,
- Republika Włosa,
- Wielkie Księstwo Luksemburga,
- Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”

Artykuł 2

Artykuł 4 ustęp 1 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„1. Kapitał Banku wynosi 7 200 milionów jednostek rozliczeniowych, subskrybowanych przez Państwa Członkowskie w następujący sposób:

Niemcy	1 575	milionów,
Francja	1 575	milionów,
Zjednoczone Królestwo	1 575	milionów,
Włochy	1 260	milionów,
Belgia	414,75	milionów,
Holandia	414,75	milionów,
Dania	210	milionów,
Grecja	112,50	milionów,
Irlandia	52,50	milionów,
Luksemburg	10,50	milionów.”

Artykuł 3

Artykuł 7 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. W przypadku zmniejszenia wartości waluty Państwa Członkowskiego w stosunku do jednostki rozliczeniowej zdefiniowanej w artykule 4, państwo to dostosowuje wysokość swojego udziału kapitałowego pokrytego w swojej walucie, proporcjonalnie do zmiany wartości dokonując dopłaty na rzecz Banku.

2. W przypadku zwiększenia wartości waluty Państwa Członkowskiego w stosunku do jednostki rozliczeniowej zdefiniowanej w artykule 4, należy dostosować wysokość udziału kapitałowego tego Państwa Członkowskiego pokrytego w walucie tego państwa, proporcjonalnie do zmiany wartości dokonując zwrotu na rzecz tego państwa.

3. Dla celów niniejszego artykułu, wartość waluty Państwa Członkowskiego w stosunku do jednostki rozliczeniowej, określonej w artykule 4, będzie odpowiadać kursowi wymiany tej jednostki rozliczeniowej na tę walutę i odwrotnie, ustalonemu na podstawie kursów rynkowych.

4. Rada Gubernatorów, działając jednomyślnie na wniosek Rady Dyrektorów, może zmienić metodę przeliczenia kwot wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych na waluty krajowe i odwrotnie.

Ponadto, działając jednomyślnie na wniosek Rady Dyrektorów, może określić metodę dostosowania kapitału wymienionego w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu; dostosowanie płatności musi być dokonywane co najmniej raz w roku.”

Artykuł 4

Pierwsze trzy akapity artykułu 11 ustęp 2 otrzymują brzmienie:

„2. Rada Dyrektorów składa się z dziewiętnastu dyrektorów i jedenastu zastępców.

Dyrektorów mianuje Rada Gubernatorów na okres pięciu lat, w następujący sposób:

- trzech dyrektorów nominowanych przez Republikę Federalną Niemiec,
- trzech dyrektorów nominowanych przez Republikę Francuską,
- trzech dyrektorów nominowanych przez Republikę Włoską,
- trzech dyrektorów nominowanych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- jednego dyrektora nominowanego przez Królestwo Belgii,
- jednego dyrektora nominowanego przez Królestwo Danii,
- jednego dyrektora nominowanego przez Królestwo Holandii,
- jednego dyrektora nominowanego przez Republikę Grecką,
- jednego dyrektora nominowanego przez Irlandię,
- jednego dyrektora nominowanego przez Wielkie Księstwo Luksemburga,
- jednego dyrektora nominowanego przez Komisję.

Zastępcy są mianowani przez Radę Gubernatorów na okres pięciu lat, w następujący sposób:

- dwóch zastępców nominowanych przez Republikę Federalną Niemiec,
- dwóch zastępców nominowanych przez Republikę Francuską,

- dwóch zastępców nominowanych przez Republikę Włoską,
- dwóch zastępców nominowanych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- jeden zastępca nominowany na mocy wspólnej umowy Królestwa Danii, Republiki Greckiej i Irlandii,
- jeden zastępca nominowany na mocy wspólnej umowy krajów Beneluksu,
- jeden zastępca nominowany przez Komisję.”

Artykuł 5

Artykuł 12 drugie zdanie Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„Większość kwalifikowana wymaga oddania trzynastu głosów 'za'.”

Artykuł 6

Artykuł 13 ustęp 1 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„1. Komitet Zarządzający składa się z przewodniczącego i pięciu wiceprzewodniczących, nominowanych na okres sześciu lat przez Radę Gubernatorów, na wniosek Rady Dyrektorów. Ich mandat jest odnawialny.”

CZĘŚĆ DRUGA

INNE POSTANOWIENIA

Artykuł 7

1. Republika Grecka wpłaci kwotę 8 840 000 jednostek rozliczeniowych jako swój wkład do kapitału subskrybowanego, wpłaconego przez Państwa Członkowskie z dniem 31 grudnia 1979 roku, w pięciu równych sześć-miesięcznych ratach, przypadających na 30 kwietnia i 31 października. Pierwsza rata zostanie wpłacona w tym dniu z dwóch powyższych, który pierwszy przypada po dacie przystąpienia, pod warunkiem, że występuje co najmniej dwumiesięczna przerwa pomiędzy tą datą i terminem należności raty.

2. Poczynając od dnia przystąpienia, Republika Grecka będzie przyczyniać się do powiększania kapitału Banku, ustalonego 19 czerwca 1978 roku, dokonując wpłat na rzecz tego powiększenia, proporcjonalnie do jej wkładu do kapitału subskrybowanego i zgodnie z harmonogramem określonym przez Radę Gubernatorów. Jeżeli Państwa Członkowskie dokonały już jednej lub więcej takich wpłat przed przystąpieniem Republiki Greckiej, sumę tej wpłaty (tych wpłat) odpowiadającą udziałowi w kapitale subskrybowanym przez Republikę Grecką doda się w pięciu równych ratach do płatności, których Republika Grecka ma dokonać na podstawie ustępu 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Republika Grecka, w terminach wymienionych w artykule 7 ustęp 1, wniesie do rezerwy statutowej, rezerwy dodatkowej i zabezpieczeń w wysokości rezerw oraz do kwoty wyasygnowanej na rezerwy i zabezpieczenia, odpowiadającej saldu rachunku zysków i strat z dniem 31 grudnia roku poprzedzającego przystąpienie, w jednostkach rozliczeniowych zgodnie z zatwierdzonym bilansem Banku, wkład odpowiadający 1,56% tych rezerw i zabezpieczeń.

Artykuł 9

Republika Grecka dokona wpłat przewidzianych w artykułach 7 i 8 niniejszego Protokołu w swojej swobodnie wymiennej walucie krajowej. Kwotę do zapłacenia obliczy się na podstawie kursu wymiany pomiędzy jednostką rozliczeniową i drachmą, który obowiązywał w ostatnim dniu roboczym miesiąca poprzedzającego odpowiednie terminy płatności.

Artykuł 10

1. Z dniem przystąpienia, Rada Gubernatorów powiększa skład Rady Dyrektorów poprzez mianowanie jednego dyrektora, wyznaczonego przez Republikę Grecką oraz jednego zastępcy wyznaczonego wspólnie przez Królestwo Danii, Republikę Grecką i Irlandię.

2. Kadencje dyrektora i zastępcy, nominowanych w ten sposób, wygasną z końcem dorocznego posiedzenia Rady Gubernatorów, w trakcie którego będzie rozpatrywane sprawozdanie finansowe za rok 1982.

Artykuł 11

Rada Gubernatorów, działając na wniosek Rady Dyrektorów, mianuje piątego wiceprzewodniczącego wymienionego w artykule 6 niniejszego Protokołu, nie później niż na dorocznym posiedzeniu, w trakcie którego będzie rozpatrywane sprawozdanie finansowe za rok 1981.

PROTOKÓŁ NR 2

w sprawie ustalenia podstawowej opłaty celnej za zapalki wymienione w pozycji nr 36.06
Wspólnej Taryfy Celnej

Dla zapalek wymienionych w pozycji nr 36.06 Wspólnej Taryfy Celnej stawka podstawowej opłaty celnej, na podstawie której Republika Grecka wprowadzi stopniowe obniżki przewidziane w artykule 25, będzie wynosić 9,6%.

Dla tych samych produktów, stawka podstawowej opłaty celnej pobieranej zgodnie z artykułem 31 w celu dostosowania do Wspólnej Taryfy Celnej, będzie wynosić 17,2%.

PROTOKÓŁ NR 3

w sprawie przyznawania przez Republikę Grecką zwolnień od opłat celnych
za import określonych towarów

Postanowienia dotyczące dostosowania opłat celnych w greckiej taryfie celnej do opłat Wspólnej Taryfy Celnej nie będą stanowić przeszkód dla utrzymania przez Republikę Grecką zwolnień przyznanych przed 1 stycznia 1979 roku na podstawie:

- Ustawy nr 4171/61 (Ogólne środki na pomoc w rozwoju gospodarki kraju),
-
- Dekretu z mocą ustawy nr 2687/53 (Inwestycje i ochrona kapitału zagranicznego),
-
- Ustawy nr 289/76 (Bodźce ekonomiczne mające na celu wspieranie rozwoju regionów granicznych i regulację wszelkich kwestii z tym związanych),
-

do czasu wygaśnięcia umów zawartych przez Republikę Grecką z osobami korzystającymi z tych środków.

PROTOKÓŁ NR 4
w sprawie bawełny

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

Uznając wielkie znaczenie produkcji bawełny dla gospodarki greckiej,

Uznając szczególny charakter rolny tej produkcji,

Uznając, że z powodu znaczenia bawełny jako surowca, system handlu z krajami trzecimi nie powinien ulec zakłóceniu,

Uważając, że celem uniknięcia wszelkiej dyskryminacji między producentami we Wspólnocie, na całym obszarze Wspólnoty należy stosować system przyjęty na podstawie niniejszego Protokołu,

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

1. Niniejszy Protokół dotyczy nie zgrzeblonej i nie czesanej bawełny, wymienionej w pozycji nr 55.01 Wspólnej Taryfy Celnej.

2. We Wspólnocie wprowadza się system, głównie w celu:

- wspierania produkcji bawełny w tych regionach Wspólnoty, w których jest to ważne dla gospodarki rolnej,
- umożliwienia zainteresowanym producentom osiągnięcia rozsądnego dochodu,
- stabilizacji rynku, poprzez usprawnienia strukturalne na poziomie dostaw i sprzedaży.

3. System wymieniony w ustępie 2 będzie obejmował udzielanie pomocy dla produkcji.

Celem ułatwienia zarządzania i nadzoru, pomoc dla produkcji zostanie udzielona poprzez przedsiębiorstwa oczyszczania bawełny. W tym celu należy zapewnić, że nie będzie zakłóceń konkurencji wewnątrz Wspólnoty na dalszych etapach przetwarzania.

Wysokość tej pomocy będzie czasowo ustalana na podstawie różnicy istniejącej pomiędzy:

- ceną docelową, ustaloną dla nie oczyszczonej bawełny zgodnie z kryteriami wymienionymi w ustępie 2,
- ceną światową, określoną na podstawie ofert i cen odnotowanych na rynku światowym.

Udzielenie pomocy dla produkcji będzie ograniczać się do ilości bawełny określanej corocznie dla Wspólnoty.

Ilość ta mieści się w skali pomiędzy:

- ilością odpowiadającą produkcji Wspólnoty w latach 1978 - 1980 lub za dowolny rok z tego okresu i ilością ustaloną na podstawie powyższego akapitu, zwiększoną o 25%.

Jeżeli faktyczna produkcja w roku gospodarczym przewyższa ilość ustaloną dla danego sezonu rynkowego, kwota dotacji zostanie pomnożona przez współczynnik otrzymany przez podzielenie ilości ustalonej przez ilość faktycznie wyprodukowaną.

4. Celem umożliwienia producentom bawełny koncentracji dostaw i dostosowania produkcji do wymogów rynku, zostanie wprowadzony system zachęcający do formowania grup producentów i związków tych grup.

System ten będzie przewidywał udzielanie pomocy publicznej mającej na celu dostarczenie bodźców do formowania i ułatwiania funkcjonowania grup producentów.

Z systemu tego mogą korzystać wyłącznie grupy:

- utworzone z inicjatywy samych producentów,
- stwarzające wystarczającą gwarancję trwałości i skuteczności ich działań,
- uznawane przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

5. Wspólnotowy system handlu z krajami trzecimi nie może ulec zakłóceniu. W tym celu, szczególnie, nie można ustanowić żadnych środków ograniczających import.

6. Państwa Członkowskie i Komisja prześlą sobie dane konieczne do zastosowania systemu przewidzianego w niniejszym Protokole.

7. Wydatki związane ze środkami ustalonymi lub podjętymi na podstawie niniejszego Protokołu będą finansowane przez Wspólnotę zgodnie z postanowieniami Traktatu EWG.

8. Rada, na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, ustali każdego roku, przed dniem 1 sierpnia, cenę referencyjną, wymienioną w ustępie 3, dla sezonu rynkowego rozpoczynającego następny rok.

9. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, ustali środki konieczne do realizowania postanowień niniejszego Protokołu, a zwłaszcza:

- (a) przepisy proceduralne i prawidłowego zarządzania dla jego realizacji;
- (b) ogólne zasady systemu pomocy dla produkcji, wymienione w ustępie 3 oraz kryteria ustalania światowej ceny rynkowej wymienione w tym samym ustępie;
- (c) ogólne zasady systemu zachęcania do formowania grup producentów i związków tych grup;
- (d) ogólne zasady dotyczące finansowania wymienione w ustępie 7.

Zgodnie z tą samą procedurą, Rada ustali:

(a) każdego roku i we właściwym czasie przed rozpoczęciem każdego sezonu rynkowego, ilość przewidzianą w ustępie 3;

(b) wysokość pomocy przewidzianej w ustępie 4;

(c) zasady, zgodnie z którymi mogą zostać podjęte środki przejściowe, które są konieczne do umożliwienia przejścia z systemu poprzedniego do systemu wynikającego z zastosowania niniejszego Protokołu, zwłaszcza jeżeli zastosowanie nowego systemu w określonym terminie napotyka na poważne trudności.

10. Komisja określi światową cenę rynkową i wysokość pomocy publicznej, przewidzianej w ustępie 3.

11. Rada oceni, nie później niż pięć lat po zastosowaniu systemu wprowadzonego zgodnie z niniejszym Protokołem, na podstawie sprawozdania Komisji, funkcjonowanie tego systemu. Jeżeli wyniki tej oceny stworzą taką konieczność, Rada, na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, podejmie decyzję o wprowadzeniu do systemu wszelkich koniecznych zmian.

12. Środki określone na podstawie niniejszego Protokołu zostaną wprowadzone nie później niż 1 sierpnia 1981 roku i zastosowane po raz pierwszy do produktów zebranych w 1981 roku

Do czasu tego wprowadzenia Republika Grecka może utrzymać, w drodze odstępstwa, system pomocy publicznej obowiązującej przed przystąpieniem na jej obszarze.

PROTOKÓŁ NR 5

w sprawie uczestnictwa Republiki Greckiej w funduszach Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

Wkład Republiki Greckiej w fundusze Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali ustala się na trzy miliony europejskich jednostek rozliczeniowych.

Wkład ten zostanie wpłacony w trzech równych, nieoprocentowanych, rocznych ratach, poczynając od 1 stycznia 1981 roku.

Każda rata zostanie wpłacona w swobodnie wymiennej krajowej walucie Republiki Greckiej.

PROTOKÓŁ NR 6

w sprawie wymiany informacji z Republiką Grecką
w dziedzinie energii atomowej

Artykuł 1

1. Z dniem przystąpienia, informacje podawane do wiadomości Państw Członkowskich, osób i przedsiębiorstw na podstawie artykułu 13 Traktatu EWEA udostępnia się Republice Greckiej, która rozpowszechnia je na swoim obszarze w ograniczonym zakresie, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule.

2. Z dniem przystąpienia, Republika Grecka udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej informacje z dziedziny atomistyki uzyskane w Grecji, o ograniczonym zakresie rozpowszechniania, chyba że mają one wyłącznie zastosowanie handlowe. Komisja przekaze te informacje przedsiębiorstwom Wspólnoty na zasadach określonych w wyżej wymienionym artykule.

3. Informacje te będą przede wszystkim dotyczyć:

- badań nad zastosowaniem radioizotopów w następujących dziedzinach: medycyna, rolnictwo, entomologia, ochrona środowiska naturalnego,
- zastosowania techniki jądrowej w archeometrii,
- rozwoju elektronicznego sprzętu medycznego,
- rozwoju metod poszukiwania rud radioaktywnych.

Artykuł 2

1. W sektorach, w których Republika Grecka udostępnia informacje Wspólnocie, właściwe urzędy udzielą na prośbę licencji na warunkach handlowych Państwu Członkowskiemu, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów zarejestrowanych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz nie mają zobowiązań w stosunku do stron trzecich udzielenia lub zaproponowania wyłącznych lub częściowo wyłącznych licencji dotyczących praw z patentów.

2. Jeżeli udzielono wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji, Republika Grecka będzie zachęcać posiadaczy tych licencji do udzielania ubocznych licencji i ułatwiać ich udzielanie na warunkach handlowych Państwu Członkowskiemu, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty. Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje będą udzielane na zwykłych zasadach handlowych.

PROTOKÓŁ NR 7

w sprawie rozwoju gospodarczego i przemysłowego Grecji

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

Pragnąc uregulować pewne szczególne problemy istotne dla Grecji oraz,

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

Przypominają, że podstawowe cele Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obejmują stałe podwyższanie poziomu życia i warunków pracy narodów Państw Członkowskich oraz harmonijny rozwój ich gospodarek poprzez zmniejszenie różnic istniejących między poszczególnymi regionami oraz opóźnienia regionów mniej uprzywilejowanych; (jak w EWG)

Odnotowują fakt rozpoczęcia realizacji polityki industrializacji i rozwoju gospodarczego przez rząd Republiki Greckiej, celem zbliżenia poziomu życia w Grecji do poziomu pozostałych narodów europejskich oraz eliminacji bezrobocia, przy jednoczesnym stopniowym niwelowaniu różnic regionalnych w poziomie rozwoju;

Uznają, że osiągnięcie celów tej polityki leży w ich wspólnym interesie;

Uzgodniły, że w tym celu będą zalecać instytucjom Wspólnoty stosowanie wszelkich środków i procedur określonych w Traktacie EWG, zwłaszcza poprzez właściwe korzystanie ze środków własnych Wspólnoty, przeznaczonych na realizację powyższych celów Wspólnoty;

Uznają w szczególności, że przy zastosowaniu artykułów 92 i 93 Traktatu EWG należy uwzględnić cele ekspansji gospodarczej i podniesienie poziomu życia ludności.

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy

JEGO KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLA BELGÓW,
JEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLOWEJ DANII,
PREZYDENTA REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,
PREZYDENTA REPUBLIKI GRECKIEJ,
PREZYDENTA REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,
PREZYDENTA IRLANDII,
PREZYDENTA REPUBLIKI WŁOSKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO KSIĘCIA LUKSEMBURGA,
JEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLOWEJ HOLANDII,
JEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI KRÓLOWEJ ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

I

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

reprezentowana w osobie Przewodniczącego,

zgromadzeni w Atenach dnia dwudziestego ósmego maja tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego
dziewiątego roku z okazji podpisania Traktatu w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do
Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,

zarejestrowali fakt sporządzenia i przyjęcie następujących tekstów w ramach konferencji Wspólnot
Europejskich i Republiki Greckiej:

- I. Traktat o przystąpieniu Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej
Wspólnoty Energii Atomowej;
- II. Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach;
- III. Teksty wymienione poniżej, załączone do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki
Greckiej i dostosowań w Traktatach:
 - A. Załącznik I: Lista, o której mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia,
 - Załącznik II: Lista, o której mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia,
 - Załącznik III: Lista produktów, o której mowa w artykułach 36 ustęp
1
i 36 ustęp 2 Aktu Przystąpienia (EURATOM),
 - Załącznik IV: Lista produktów, o której mowa w artykule 114 Aktu
Przystąpienia,
 - Załącznik V: Lista, o której mowa w artykule 115 ustęp 1 Aktu
Przystąpienia,

- Załącznik VI: Lista, o której mowa w artykule 115 ustęp 3 Aktu Przystąpienia,
- Załącznik VII: Lista, o której mowa w artykule 117 ustęp 1 Aktu Przystąpienia,
- Załącznik VIII: Lista, o której mowa w artykule 128 Aktu Przystąpienia,
- Załącznik IX: Lista, o której mowa w artykule 142 ustęp 1 Aktu Przystąpienia,
- Załącznik X: Lista, o której mowa w artykule 142 ustęp 2 Aktu Przystąpienia,
- Załącznik XI: Lista, o której mowa w artykule 144 Aktu Przystąpienia,
- Załącznik XII: Lista, o której mowa w artykule 145 Aktu Przystąpienia;
- B. Protokół 1 w sprawie Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- Protokół 2 w sprawie ustalenia podstawowej opłaty celnej za zapalki wymienione w pozycji nr 36.06 Wspólnej Taryfy Celnej,
- Protokół 3 w sprawie przyznawania przez Republikę Grecką zwolnień od opłat celnych za przywóz określonych towarów,
- Protokół 4 w sprawie bawełny,
- Protokół 5 w sprawie uczestnictwa Republiki Greckiej w funduszach Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali
- Protokół 6 w sprawie wymiany informacji z Republiką Grecką w zakresie energii atomowej,
- Protokół 7 w sprawie rozwoju gospodarczego i przemysłowego Grecji;
- C. Teksty Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, razem z Traktatami zmieniającymi lub uzupełniającymi je, łącznie z Traktatami w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w języku greckim.

Pełnomocnicy zanotowali decyzję Rady Wspólnot Europejskich z dnia 24 maja 1979 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali. Ponadto, pełnomocnicy i Rada przyjęli deklaracje wyszczególnione poniżej i załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Wspólna deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników;
2. Wspólna deklaracja w sprawie określonych środków przejściowych, które mogą okazać się konieczne w stosunkach pomiędzy Grecją oraz Hiszpanią i Portugalią, po przystąpieniu tych ostatnich państw;
3. Wspólna deklaracja w sprawie Protokołów, które zostaną zawarte z określonymi krajami trzecimi na podstawie artykułu 118;
4. Wspólna deklaracja w sprawie Góry Athos,
5. Wspólna deklaracja w sprawie procedury wspólnej kontroli krajowej pomocy publicznej udzielanej przez Republikę Grecką w sektorze rolnictwa, przed przystąpieniem,
6. Wspólna deklaracja w sprawie procedury wspólnej kontroli rocznych zmian w cenach produktów rolnych w Grecji przed przystąpieniem,
7. Wspólna deklaracja w sprawie cukru, produktów mlecznych, oliwy z oliwek oraz przetworów owocowych i warzywnych;
8. Wspólna deklaracja w sprawie pierwszej Dyrektywy Rady z dnia 12 grudnia 1977 roku, w sprawie koordynacji ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych dotyczących zakładania i prowadzenia instytucji kredytowych.

Pełnomocnicy i Rada zanotowali również następujące deklaracje załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Deklaracja Rządu Republiki Federalnej Niemiec w sprawie stosowania wobec Berlina Decyzji w sprawie przystąpienia do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Traktatu o przystąpieniu do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,
2. Deklaracja Rządu Republiki Federalnej Niemiec w sprawie definicji terminu „obywatele”.

Pełnomocnicy i Rada zanotowali też ustalenia dotyczące procedury podejmowania określonych decyzji i innych środków, które zostaną podjęte przed przystąpieniem, ustalonych w ramach konferencji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i Republiką Grecką i załączonych do niniejszego Aktu Końcowego.

Ostatecznie, następujące Deklaracje zostały sporządzone i załączone do niniejszego Aktu:

1. Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie pracowników greckich podejmujących zatrudnienie za wynagrodzeniem w obecnych Państwach Członkowskich,
2. Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,
3. Deklaracja Republiki Greckiej w sprawie kwestii walutowych.

W dowód powyższego, niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy Akt Końcowy.

[część wielojęzyczna]

Sporządzono w Atenach, dnia dwudziestego ósmego maja tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego dziewiątego roku.

[część wielojęzyczna]

Wilfried MARTENS
H.SIMONET
J. VAN DER MEULEN

Niels Anker KOFOED
RIBERHOLDT

Hans-Dietrich GENSCHER
Helmut SIGRIST

Costantinos CARAMANLIS
G.RALLIS
Georgios CONTOGEOGIS

Seán Ó LOINSIGH
Micheál O CINNEIDE
Breandán DIOLIÚN

Giulio ANDEOTTI
Adolfo BATTAGLIA
Eugenio PLAJA

Gaston THORN
J. DONDELINGER

C.V. van der KLAUW
J.H.LUBBERS

CARRINGTON
Donald MAITLAND

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie swobodnego przepływu pracowników

Rozszerzenie Wspólnoty może spowodować pojawienie się pewnych trudności w sytuacji społecznej jednego lub więcej Państwach Członkowskich, w związku ze stosowaniem postanowień dotyczących swobodnego przepływu pracowników.

Państwa Członkowskie w przypadku wystąpienia trudności tej natury zastrzegają sobie prawo do odwołania się do instytucji Wspólnoty, celem rozwiązania tego problemu zgodnie z postanowieniami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie i postanowieniami przyjętymi przy ich stosowaniu.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie określonych środków przejściowych, które mogą okazać się konieczne w stosunkach między Grecją oraz Hiszpanią i Portugalią po przystąpieniu tych ostatnich państw

Przystąpienie Hiszpanii i Portugalii do Wspólnot przed wygaśnięciem środków przejściowych określonych w artykule 9 Aktu może wymagać zastosowania określonych środków przejściowych w stosunkach pomiędzy tymi krajami i Grecją.

Te środki przejściowe będą musiały zostać określone w dokumentach przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie Protokołów, które zostaną podpisane z określonymi krajami trzecimi
na podstawie artykułu 118

W negocjacjach dotyczących Protokołów zawieranych z państwami trzecimi będącymi stronami umowy, wymienionymi w artykule 118, Wspólnota przyjmie za podstawę negocjacji postanowienia uzgodnione w danej kwestii w czasie Konferencji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i Republiką Helleńską.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie Góry Athos

Uznając, że specjalny status przyznany Górze Athos, zagwarantowany przez artykuł 105 greckiej konstytucji, usprawiedliwiony jest wyłącznie względami natury duchowej i religijnej, Wspólnota zapewni uwzględnienie tego statusu w stosowaniu i późniejszym przygotowaniu postanowień prawa Wspólnoty, zwłaszcza odnośnie zwolnień celnych i podatkowych, i prawa prowadzenia działalności gospodarczej.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie procedury wspólnej kontroli krajowej pomocy publicznej udzielanej przez Republikę Helleńską w sektorze rolnictwa przed przystąpieniem

1. Lista pomocy publicznych wymienionych w artykule 69 (2) Aktu o przystąpieniu i ich wysokości zostały uzgodnione w czasie Konferencji. Jeżeli jest to konieczne, kwoty te mogą być uaktualnione po wprowadzeniu w życie procedury ustalonej poniżej w ustępie 2.
2. Modyfikacje, które władze greckie mogą przewidywać zarówno w zakresie metody przyznawania dotacji, jak i uaktualniania wysokości każdej dotacji krajowej, udzielonej w Grecji w okresie poprzedzającym przystąpienie, będą poddane wspólnej kontroli tych władz i organów Wspólnoty.

W tym celu, Republika Helleńska i Komisja w regularnych odstępach czasu będą wspólnie analizować przewidywane modyfikacje zarówno w zakresie struktury, jak i poziomu dotacji udzielonych w Grecji. Komisja złoży Radzie sprawozdanie z wyników przeprowadzonych analiz.

3. Jeżeli po rozpatrzeniu tego sprawozdania Wspólnota w jej obecnym składzie wystosuje prośbę, to Republika Helleńska poinformuje o decyzjach w sprawie krajowej pomocy publicznej, które przewiduje podjąć w sektorze rolnictwa, celem zastosowania procedury ustalonej gdzie indziej, dotyczącej podejmowania określonych decyzji i innych środków w okresie poprzedzającym przystąpienie.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie procedury wspólnej kontroli rocznych zmian w cenach produktów rolnych w Grecji
przed przystąpieniem

1. Celem zastosowania postanowień Aktu o przystąpieniu, określających poziom cen greckich, które w razie potrzeby muszą zostać wyrównane do poziomu cen wspólnych, uzgodniono, że ceny brane pod uwagę w okresie odniesienia, którego długość zostanie określona dla każdego produktu podczas okresu przejściowego, będą cenami wynikającymi z notowań cen sporządzonych w aktach konferencji, aktualizowanymi na podstawie wzrostu cen mającego miejsce od tego czasu lub od chwili obecnej do przystąpienia.
2. Zmiany cen, o których zadecydują władze greckie lub które wynikają z notowań cen sporządzonych w Grecji, będą poddane wspólnej kontroli władz greckich i organów Wspólnoty.

W tym celu Republika Helleńska i Komisja, w regularnych odstępach czasu będą wspólnie analizować dane dotyczące wzrostu cen, który zostanie zdecydowany lub który został odnotowany na greckim rynku. Komisja przekaże Radzie sprawozdanie z rezultatów przeprowadzonych analiz.

3. Jeżeli po rozpatrzeniu tego sprawozdania Wspólnota w jej obecnym składzie wystosuje prośbę, to Republika Helleńska poinformuje o decyzjach, które przewiduje podjąć w zakresie zmian cen rolnych, celem zastosowania procedury określonej gdzie indziej, dotyczącej podejmowania określonych decyzji i innych środków w okresie przed przystąpieniem.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie cukru, przetworów mlecznych, oliwy z oliwek oraz przetworów owocowych i warzywnych

1. O ile system kontyngentów produkcji taki sam lub analogiczny do systemu aktualnie ustalonego w ramach wspólnej organizacji rynku cukrem, będzie stosowany z dniem przystąpienia Republiki Helleńskiej, ta ostatnia będzie traktowana na takich samych zasadach, jak pozostałe Państwa Członkowskie.

W tym celu, maksymalny kontyngent dotyczący produkcji cukru w Grecji zostanie ustalony na poziomie zbliżonym do poziomu odpowiadającego ilościom wyprodukowanym w Grecji w ostatnim okresie odniesienia, którego długość zostanie określona w okresie przejściowym; nie może on jednak trwać dłużej niż sezon rynkowy 1978/79 dla cukru. W ramach tego maksymalnego kontyngentu, rozróżnienie pomiędzy kontyngentem A i kontyngentem B będzie dokonane zgodnie z zasadami ustanowionymi dla maksymalnych kontyngentów, obowiązującymi we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. O ile system dotyczący współodpowiedzialnej opłaty za mleko i przetwory mleczne, lub system analogiczny, będzie stosowany z dniem przystąpienia, obowiązujące postanowienia Wspólnoty, które zapewniają zwolnienie z tej opłaty na określonych warunkach, będą stosowane do Republiki Helleńskiej na takich samych zasadach, jak do pozostałych Państw Członkowskich.
3. Z dniem przystąpienia dla produkcji oliwy z oliwek zostanie udzielona w Grecji pomoc publiczna dla obszarów drzew oliwkowych. Republika Helleńska podejmie środki konieczne, aby nie dopuścić do powiększenia tych obszarów do chwili przystąpienia, tak aby liczba danych drzew oliwkowych nie była większa od ilości istniejącej pod koniec roku 1978.
4. Postanowienia artykułu 103 Aktu o przystąpieniu stosuje się z uwzględnieniem prawodawstwa Wspólnoty, obowiązującego w zakresie przetworów owocowych i warzywnych w chwili podpisania Traktatu. Artykuł 103 zostanie dostosowany, jeżeli po kontroli, która zostanie przeprowadzona przez Radę, przed dniem 1 października 1982 w zakresie funkcjonowania systemu pomocy wspólnotowej dla produkcji określonych produktów w danym sektorze, obowiązujące zasady zostaną zmienione.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie Pierwszej Dyrektywy Rady z 12 grudnia 1977 roku
w sprawie koordynacji ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych
dotyczących zakładania i prowadzenia instytucji kredytowych

Przy zmianie artykułu 2 (2) danej Dyrektywy, Rada podejmie decyzję o skreśleniu Poczтового Banku Oszczędnościowego z wykazu instytucji wymienionych w niniejszym postanowieniu:

- jeżeli statut Poczтового Banku Oszczędnościowego ulegnie zmianie,
- jeżeli udział tej instytucji na rynku greckim, w zakresie depozytów, kredytów lub aktywów, wzrośnie o ponad 1,5% w stosunku do sytuacji istniejącej 30 listopada 1978 roku.

DEKLARACJA RZĄDU REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC

w sprawie stosowania wobec Berlina Decyzji w sprawie przystąpienia
do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali
oraz
Traktatu o przystąpieniu
do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Rząd Republiki Federalnej Niemiec, po uprawomocnieniu przystąpienia Republiki Helleńskiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz po złożeniu dokumentu ratyfikującego Traktat w sprawie przystąpienia tego kraju do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, zastrzega sobie prawo uznania, że Decyzja Rady z 24 maja 1979 roku w sprawie przystąpienia do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Traktat wymieniony powyżej będą również stosowane do *Landu* Berlin.

DEKLARACJA RZĄDU REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC

w sprawie definicji terminu „obywatele”

W przypadku Republiki Federalnej Niemiec termin „obywatele”, używany w Akcie o przystąpieniu i dołączonych do niego załącznikach oznacza „Niemców w rozumieniu podstawowego prawa Republiki Federalnej Niemiec”.

DEKLARACJA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ

w sprawie pracowników greckich podejmujących zatrudnienie za wynagrodzeniem
w obecnych Państwach Członkowskich

Zgodnie z postanowieniami przejściowymi w sprawie korzystania z prawa do swobodnego poruszania się, obecne Państwa Członkowskie, które celem zaspokojenia ich zapotrzebowania na siłę roboczą będą korzystać z siły roboczej pochodzącej z krajów trzecich, nie należącej do ich normalnego rynku pracy, będą przyznawać obywatelom greckim taki sam priorytet jak obywatelom pozostałych Państw Członkowskich.

DEKLARACJA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ

w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

Jeżeli w ramach ponownej kontroli, przewidzianej w artykule 22 Rozporządzenia (EWG) nr 724/75, zmienionego Rozporządzeniem (EWG) nr 214/79, Rada nie zdoła w odpowiednim czasie wprowadzić zmian, określających udział Republiki Helleńskiej w środkach Funduszu począwszy od 1 stycznia 1981 roku, po przystąpieniu postanowienia artykułu 2 (3) (a) zostaną zmienione zgodnie z procedurą stosowaną dla przyjęcia tego Rozporządzenia, aby zapewnić Republice Helleńskiej korzystanie z tych postanowień.

DEKLARACJA REPUBLIKI HELLEŃSKIEJ

w sprawie kwestii walutowych

Aby zmiany realnego kursu greckiej drachmy, zwłaszcza w stosunku do walut obecnych Państw Członkowskich, mogły być odnotowane na rynkach wymiany walut, Republika Helleńska, przed przystąpieniem do Wspólnoty:

- stworzy rynek wymiany walut w Atenach,
- podejmie środki konieczne do zapewnienia, że na co najmniej jednym rynku wymiany walut Wspólnoty w jej obecnym składzie drachma będzie podlegać oficjalnym notowaniom, jeżeli takie istnieją, lub notowaniom o podobnym charakterze.

PROCEDURA INFORMACJI I KONSULTACJI dla podjęcia określonych decyzji

I

1. Celem zapewnienia Republice Helleńskiej właściwej informacji, wszelkie propozycje lub komunikaty Komisji Wspólnot Europejskich, mogące prowadzić do podjęcia decyzji przez Radę Wspólnot, będą podawane do wiadomości Republiki Helleńskiej po tym, jak zostaną one przekazane Radzie.

2. Konsultacje będą prowadzone na odpowiednią prośbę Republiki Helleńskiej, która wyraźnie określi swoje interesy jako przyszłego członka Wspólnot oraz wyrazi swoje uwagi.

3. Jako ogólna zasada, decyzje administracyjne nie będą prowadzić do konsultacji.

4. Konsultacje będą prowadzone w ramach Komitetu Tymczasowego, składającego się z przedstawicieli Wspólnot i Republiki Helleńskiej.

5. Ze strony Wspólnot, członkami Komitetu Tymczasowego będą członkowie Komitetu Stałych Przedstawicieli lub osoby przez nich wyznaczone. Komisja będzie zaproszona do uczestniczenia w tych pracach.

6. Komitet Tymczasowy będzie wspomagany przez Sekretariat, który będzie sekretariatem, trwającej w tym celu konferencji.

7. Konsultacje będą się zwykle odbywać po tym, jak tylko prace przygotowawcze, prowadzone na poziomie Wspólnoty i mające na celu przyjęcie decyzji Rady, określą wspólne wytyczne umożliwiające korzystne zaplanowanie tych konsultacji.

8. Jeżeli poważne trudności będą się utrzymywać po konsultacjach, sprawa może zostać podniesiona na szczeblu ministerialnym, na prośbę Republiki Helleńskiej.

9. Procedura ustalona w powyższych ustępach będzie także stosowana do wszelkich decyzji podjętych przez Republikę Helleńską, które mogą wpłynąć na zobowiązania wynikające z jej stanowiska jako przyszłego członka Wspólnot.

II

Republika Helleńska podejmie środki konieczne do zagwarantowania, że jej przystąpienie do umów lub konwencji wymienionych w artykułach 3 (2) i 4 (2) Aktu dotyczącego warunków przystąpienia i zmian Traktatów zbiegnie się w możliwie jak największym stopniu oraz na warunkach określonych w niniejszym Akcie, z wejściem w życie Traktatu o przystąpieniu.

O ile umowy i konwencje między Państwami Członkowskimi, wymienione w zdaniu drugim artykułów 3 (1) i 3 (2), istnieją jedynie w formie projektów, nie zostały jeszcze podpisane i prawdopodobnie nie zostaną podpisane w okresie poprzedzającym przystąpienie, Republika Helleńska będzie zaproszona, po podpisaniu Traktatu o przystąpieniu i zgodnie z właściwymi procedurami, do przyłączenia się do przygotowywania tych projektów w sposób pozytywny i dążąc do ich zawarcia.

III

Oдноśnie negocjacji w sprawie Protokołów przejściowych i dostosowawczych ze współumawiającymi się państwami, wymienionych w artykule 118 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia, przedstawiciele Republiki Helleńskiej będą uczestniczyć w pracach jako obserwatorzy razem z przedstawicielami obecnych Państw Członkowskich.

Określone umowy nie przewidujące preferencji, zawarte przez Wspólnotę i pozostające w mocy po 1 stycznia 1981 roku, mogą zostać dostosowane lub zmienione, aby uwzględniły rozszerzenie Wspólnoty. Powyższe dostosowania lub zmiany będą negocjowane przez Wspólnotę przy udziale przedstawicieli Republiki Helleńskiej zgodnie z procedurą określoną w poprzednim ustępie.

IV

Konsultacje między Republiką Helleńską i Komisją, przewidziane w artykule 49 (2) Aktu dotyczącego warunków przystąpienia i zmian Traktatów odbędą się przed przystąpieniem.

V

Republika Helleńska zobowiązuje się, że udzielenie licencji wymienionych w artykule 2 Protokołu 6 w sprawie wymiany informacji z Republiką Helleńską w dziedzinie energii atomowej nie zostanie umyślnie przyspieszone przed przystąpieniem, celem ograniczenia zakresu zobowiązań zawartych w niniejszym Protokole.

VI

Instytucje Wspólnoty sporządzą we właściwym czasie teksty wymienione w artykule 147 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Helleńskiej i zmian Traktatów.